

D
V211,32 N59
N59-29
62763

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

FOURTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

5th to 7th and 9th to 13th February 1959.

Volume XXIX (Nos. 1 to 8).

TABLE OF CONTENTS.

	PAGES
<i>Thursday, 5th February 1959.</i>	
Personnel of the Government of Madras	i
Principal officers of the Madras Legislative Council	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their constituencies	iii-v
Condolence Resolution on the death of Dr. V. K. John, Member of the Madras Legislative Council	1-3
<i>Friday, 6th February 1959.</i>	
I Questions and Answers	5-9, 59-66
II Announcements—	9
(1) Panel of Vice-Chairmen	9-10
(2) Decision of the Business Advisory Committee	10-11
(3) Nomination of Members to the Business Advisory Committee and the Committee on Government Assur- ances	11-51
III Government Business—Discussion on the Governor's Address.	67-70
IV Papers laid on the table of the House	51-58
<i>Saturday, 7th February 1959.</i>	
I Questions and Answers	71-74
II Point of information re scarcity of kerosene in Madras State.	74
III Discussion on the Governor's Address—cont.	74-102
IV Papers laid on the table of the House	102-104
<i>Monday, 9th February 1959.</i>	
I Questions and Answers	105-111
II The Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 8 of 1958)	111-168
III Discussion on the Governor's Address—cont.	112-151
IV Papers laid on the table of the House	151-152

V211.32 N59
N59-29

ii

Tuesday, 10th February 1959.

I Questions and Answers	167-172
	212-219
II Personal explanation by a Member	172
III Discussion on the Governor's Address—cont.	172-211
IV Papers laid on the table of the House	211

Wednesday, 11th February 1959.

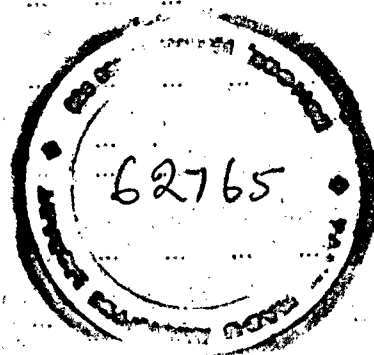
I Questions and Answers	221-226
	251-252
II Discussion on the Governor's Address—cont.	226-237
III Government Bill—The Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Bill, 1958 (L.A. Bill No. 25 of 1958)	237-250
	252-258
IV Papers laid on the table of the House	250

Thursday, 12th February 1959.

I Questions and Answers	259-264
	302-303
II Calling attention to the decision of the State Aided School Managers to close down certain schools	264-266
III Government Bill—The Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Bill, 1958 (L.A. Bill No. 25 of 1958)—cont.	266-301
IV Papers laid on the table of the House	301

Friday, 13th February 1959.

I Expression of sorrow at the demise of Sri C. Marudhavanam Pillai, a former Member of the Madras Legislative Council.	305
II Questions and Answers	305-308
	333-372
III Announcement re message from the Governor	308
IV Government Bill—The Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 8 of 1958)	308-337
V Papers laid on the table of the House	337
Index	373-393

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

GOVERNOR OF MADRAS.

SHRI BISNURAM MEDHI.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

- 1 THE HON. SRI K. KAMARAJ, *Chief Minister in charge of Public, Planning and Community Development (including Local Development Works, Women's Welfare, Community Projects and Rural Welfare).*
- 2 THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Minister in charge of Home including Courts and Prisons and Prohibition, Food and Agriculture (including Khadi and Village Industries and Hindu Religious Endowments), Railways, Posts and Telegraphs and Civil Aviation.*
- 3 THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM, *Minister in charge of Finance, Education, Information and Law (including Legislature and Engineering Colleges).*
- 4 THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU, *Minister in charge of Revenue and Public Health.*
- 5 THE HON. SRI R. VENKATARAMAN, *Minister in charge of Industries, Labour and Co-operation (including Housing, Commercial Taxes and Nationalised Transport) (Leader of the House).*
- 6 THE HON. SRI P. KAKKAN, *Minister in charge of Public Works (excluding Electricity) and Harijan Welfare.*
- 7 THE HON. SRI V. RAMAIAH, *Minister in charge of Electricity, Transport (including Registration, Accommodation Control, Stationery and Printing and Government Press).*
- 8 THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON, *Minister in charge of Local Administration and Fisheries.*

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman.

THE HON. DR. P. V. CHERIAN.

Deputy Chairman.

SRI A. M. ALLAPICHAJ.

Panel of Vice-Chairmen.

- 1 SRI G. R. DAMODARAN.
- 2 DR. A. CHIDAMBARANATHAN.
- 3 SRI M. ETHIRAJALU.
- 4 SRIMATHI K. B. SUNDARAMBAL.

Secretary to the Council.

SRI C. D. NATARAJAN, M.A., B.L.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Adityan, S. T.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum - Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities.
2 Allapichai, A. M., B. A., B.L. ..	State Legislative Assembly.
3 Annamalai Pillai, N. ..	State Legislative Assembly.
4 Arunachalam, A. J. ..	State Legislative Assembly.
5 Arunachalam, T. S. ..	State Legislative Assembly.
6 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L.	Madras Graduates.
7 Balasundaram, V. S. ..	State Legislative Assembly.
8 Cherian, Dr. P. V., M.B.B.S., F.R.F.P.S. (Glas.), F.R.C.S. (Edin.), D.L.O., R.C.S. (Lond.).	Madras Graduates.
9 Chidambara Mudaliar, A. ..	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities.
10 Chidambaranathan, Dr. A. ..	Madras Teachers.
11 Clubwala Jadhav, Mary C. ..	NOMINATED.
12 Damodaran, G. R. ..	Madras Teachers.
13 Desikar, K. M. ..	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
14 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
15 Durairaj, T. ..	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
16 Ethirajalu, M. ..	State Legislative Assembly.
17 Gajapathy Nayagar, A., B.A., B.L.	State Legislative Assembly.
18 Janakirama Mudaliar, E. ..	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
19 Joghee Gowder, T. ..	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
20 John Asirvatham, M.A., L.T. ..	Madras Teachers.
21 Jothi Vencatachellum ..	NOMINATED.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
22 Kalyanaraman, S. V.	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
23 Karayalar, L. S.	State Legislative Assembly.
24 Kosalram, K. T.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities.
25 Krishnamoorthy, G.	Madras Teachers.
26 Krishnamoorthy, T. G., B.A. ..	State Legislative Assembly.
27 Krishnaswamy Ayyangar, P. S.	State Legislative Assembly.
28 Krishnaswamy Vandayar, A.	State Legislative Assembly.
29 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., M.D., LL.D., D.Sc., D.C.L.	Madras Graduates.
30 Madurai Pillai, P.	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
31 Mahomed Usman, Dr., LL. D., B.A.,	NOMINATED.
32 Manjubhashini, S.	NOMINATED.
33 Masilamani Chettiar, A. K. ..	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
34 Mohamed Raza Khan.	State Legislative Assembly.
35 Muthukannappan, Vidwan T., B.A.	State Legislative Assembly.
36 Nallaswami, B. K.	State Legislative Assembly.
37 Nallasenapathi Sarkarai Manradiar, N.	State Legislative Assembly.
38 Palaniswamy Gounder, V. K.	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
39 Patanjali Sastry, M.	NOMINATED.
40 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
41 Purushotham, T., B.A.	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
42 Rajan, P. T.	State Legislative Assembly.
43 Ramalingam Pillai, V.	NOMINATED.
44 Ramasamy Gounder, K. M. ..	Madras Teachers.
45 Ramaswamy, R. V.	State Legislative Assembly.
46 Ramaswami, V. V.	State Legislative Assembly.
47 Ramaswami Reddiar, O. P. ..	NOMINATED.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
48 Sankaranarayana Pillai, T. S., B.A., B.L.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities.
49 Saraswathy Pandurangam ..	NOMINATED.
50 Seshachariar, M.	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
51 Sivanandam, Dr. T. V., M.B.B.S.	Madras Graduates.
52 Sivasubramanya Nadar, S. P., B.A., B.L.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities.
53 Somasundara Reddiar, A. ..	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
54 Sreenivasan, Dr. A., M.R.C.P. (Lond.).	Madras Graduates.
55 Srinivasavaradan, T. P., B.A., L.T.	Madras Teachers.
56 Subramanyam, A.	State Legislative Assembly.
57 Subramania Karayalar, M. ..	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities.
58 Sudarsanam Naidu, M. V. ..	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
59 Sundarambal, K. B.	NOMINATED.
60 Surendram, V. M.	State Legislative Assembly.
61 Thiagaraja Reddiar, P. B. K. ..	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
62 Venkataraman, R. (Minister—Leader of the House).	State Legislative Assembly.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

THE FOURTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Thursday, the 5th February 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF DR. V. K. JOHN, MEMBER OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

MR. CHAIRMAN : It is with deep regret that I have to report to the House the sudden death of Dr. V. K. John, a Member of this House, on the night of 17th December 1958 at his residence in Nungambakkam, Madras.

Born on July 20, 1893, Dr. V. K. John had his education at Tripunithura High School, Kerala State, and later at the Maharaja's College, Ernakulam, and Christian College, Madras. He graduated in Law at Madras and set up practice at Ernakulam for a few years. He then proceeded to England for further studies where he was called to the Middle Temple, London. He passed the Bar Examination with first class honours and obtained the Doctorate of Laws in the University of London. He set up practice at Madras and within a few years built up a very lucrative practice. He was elected to the Bar Council, Madras, in 1938. He was elected to the Legislative Council in 1946 and continued to be a Member till 1950. He became the Leader of the Opposition in the pre-Constitution Council. He was returned to the Legislative Council in 1953 from the Assembly Constituency and again in 1954 from the Graduates Constituency. He was the Deputy Leader of the Opposition in the Council till recently.

He played a notable part as a Member of this House and took a very keen and active part in the discussions, debates and deliberations in the House. He was a fearless critic. His sudden and sad death is indeed a loss to this House.

I now, therefore, move the following Condolence Resolution:—

' This House places on record its deep sense of sorrow at the demise of Dr. V. K. John, a Member of this House, and conveys its profound sympathy to the members of his bereaved family.'

2 CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF DR. V. K. JOHN,
MEMBER OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

[5th February 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I rise to associate the Government with the sentiments of sorrow which you have expressed on the demise of one of our very valued colleagues, late Dr. John. I came to know him as a junior at the Madras Bar and I had the privilege of appearing with him as well as against him. Dr. John brought to bear on the work which he undertook a stubborn independence of thought and he always impressed those before whom he had to make his points. As a legislator, Dr. John was of a very high and superior class. He studied the papers thoroughly and his interventions were always fruitful. On occasions when he had been bitterly critical of the Government, he always sat down with a smile which wiped out all that he had said in the course of his speech. The Government always appreciated the strong, effective and forceful presentation of the several points of view which Dr. John always did before this House.

Sir, this House has suffered a very great loss in the demise of Dr. John and I associate the Government with the motion which you have just now moved.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, it is with a deep sense of sorrow that I associate myself with the motion that has been made by you. The passing away of Dr. John is a great loss to the Council, especially to this side. Apart from being one of our leaders at the Bar, he was also an asset to public life of the country. He brought to bear upon his duties a very singular characteristic which marked all his activities. He was free from any prejudices, any parochialism, any communalism or even regionalism. Though a citizen originally of the Kerala State, he later became a citizen of Madras and continued his devoted loyalty to the Madras State. He forgot entirely that he was a Malayalee and he associated himself entirely with all the activities of the citizens of our State. Apart from being a public worker in political life, he also contributed a great deal to social work in our State—that may not be known to many. He was President of a Welfare Association which was started for the purpose of giving relief to the poor on various occasions and he did very good work there. He parted also very generously with his money, his hard-earned money as a lawyer. A most distinguishing characteristic of Dr. John was that he brought to bear upon his work very hard industry, thinking and also powers of expression. All these three were markedly noticed in his work in the Legislative Council. I had the privilege to be associated with him in the year 1952 and we had frequent consultations on many matters. I always found that he had a grip of all the facts bearing on any particular problem. He worked hard and wanted to know the realities before he presented his case. Of course, he used very strong language in his criticisms on certain occasions, but it left no heart-burnings behind. He was very cordial in his relations with the Members of the Treasury Bench.

CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF DR. V. K. JOHN, 8
MEMBER OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

5th February 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

and he used to crack jokes with them. He was a lovable personality and a loyal friend and his death is a great loss to this Council. On many occasions we shall remember him with affection and gratitude.

MR. CHAIRMAN: I request you all to stand in silence for a few minutes and pass the Resolution unanimously.

The Resolution was passed *nem. con.*, all the Members standing in silence for a few minutes.

MR. CHAIRMAN: I now adjourn the House for the day as a mark of respect to the late Dr. V. K. John and the House will meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 6th February 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Government Colleges in the Madras City

* 1 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the Government Colleges in the Madras City in which (1) Urdu, (2) Arabic, (3) Persian, and (4) Islamic literature are taught;

(b) the number of students in each of the above subjects in those colleges during 1957–58 and 1958–59; and

(c) the number of Professors and Assistant Professors employed in each of the above colleges to teach the above subjects?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a), (b) & (c) A statement^a is laid on the table of the House.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : ஐயா, மாநில கல்லூரியிலும் மவுண்ட் ரோடு அரசாங்க கலைக் கல்லூரியிலும் குறைவான மாணவர்களை உருது படிக்கின்ற காரணத்தால், இரண்டு கல்லூரி மாணவர்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து அரசினர் கலைக் கல்லூரியிலேயே உருது கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்றறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In the Presidency College there are 16 students. In the Government Arts College there are 57 students. In the Government Arts College we have to provide for Urdu coaching in the Pre-University classes and in the Degree classes. I think in the Presidency College they were also taking Honours in Urdu. I do not know what the present position is.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : சென்னை கலைக் கல்லூரியில் லெக்சர் பதவியானது நீண்ட நாட்களாகக் காலியாக இருக்கிறது. அதைப் பூர்த்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது அதை அப்படியே விட்டுவிட எண்ணமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : லெக்சர் கிடைத்தால் போட வேண்டும் என்பதுதான் உத்தேசம்.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Is any minimum strength prescribed for the retention of such classes in the case of Government colleges as well as aided colleges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In Government colleges we have a minimum and I am suggesting that the aided colleges also should have a minimum. But still they are not reconciled to this idea.

QUESTIONS AND ANSWERS

[6th February 1959]

Villages submerged by the construction of the Vaigai Dam

* 2 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the names of the villages which will be submerged by the construction of the Vaigai Dam in Madurai district and the extent, the number of houses and population involved and the steps taken to rehabilitate them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Thirteen habitations in five Revenue villages consisting of 620 houses in all will be submerged. The names of the villages with the number of families affected and the steps taken to rehabilitate them are contained in the paper^a placed on the table of the House.

SRI T. PURUSHOTHAM: It is stated that 965 families would be affected. Will the Hon. Minister kindly tell us, now that the Dam has been opened, how many of these families have been rehabilitated and provided with suitable sites?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: To give an up-to-date answer I require notice.

SRI T. PURUSHOTHAM: May I presume, Sir, that payment of compensation has already been arranged in the case of all these families and that the affected persons have been rehabilitated because as the Dam has now been completed and commissioned, something ought to have been done by this time to provide suitable habitation for these people?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The last paragraph of the printed notes says that all possible steps are being taken for quick payment of compensation and the early rehabilitation of the affected persons. As regards the question of rehabilitating them on cultivable lands, only when the Project is completed, steps can be taken to rehabilitate them on arable lands. So, I think that since the work is over now, steps will be taken to rehabilitate them.

SRI T. PURUSHOTHAM: As there has been some complaint that the compensation amounts have not been paid, may I appeal to the Government to verify and see that the compensation amounts are paid?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir.

Purchase of raw drugs

* 3 Q.—SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the persons from whom the tenders are invited for the purchase of raw drugs that are used at the College of Integrated Medicine, Madras; and

QUESTIONS AND ANSWERS

6th February 1959]

(b) whether these tenders are invited annually or periodically?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU (a) A statement^a is placed on the table of the House.

(b) Annually.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: இந்த மூல மருந்துப் பொருள்களை வரவழைப்பதற்கு அந்தக் கல்லூரியின் தலைவர் (மன்) மட்டும் பொறுப்பாளியா அல்லது யாருடைய யோசனையையாவது அவர் கேட்டுச் செய்ய வேண்டுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அந்தப் பொறுப்பு மனுடையதுதான். ஆனால் மற்றவர்களிடம் யோசனை பெறுவதைப்பற்றி ஆட்சேபினை இல்லை.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: கல்லூரித் தோட்டத்திலேயே பயிராகும் மூல மருந்துப் பொருள்களைத் தவிர மற்றவற்றை வெளியிலிருந்து வாங்குகிறார்களா, அல்லது தோட்டத்தில் விளையக்கூடிய மருந்துப் பொருள்களையும் வெளியிலிருந்து வாங்குகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அந்தத் தோட்டத்திலே “ஹெர்பல் ப்ளாண்டேஷன்” கிடைக்கக்கூடியதையெல்லாம் அதிலிருந்து எடுத்துக் கொண்டு, இல்லாததை வெளியிலிருந்து வாங்கவேண்டும். அங்கே இருப்பதையே வெளியில் வாங்குவது கூடாது.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: சென்ற இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக வெளியிலிருந்து வாங்கும் மூல மருந்துப்பொருள்கள் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகின்றன என்பதை அரசியலார் அறிவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இப்பொழுது ஆராய்ச்சி அதி கமான அளவில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. (சிரிப்பு)

Social and economic conditions of Nilgiris communities

* 4 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have formulated any scheme to improve the social and economic conditions of the Todas, Kotas and other Nilgiris communities living in the Nilgiris district; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes, Sir.

(b) A brief statement^b is placed on the table of the House.

SRI V. V. RAMASWAMI: சென்ற ஆண்டு மே மாதம் 10-ம் தேதியன்று நமது கவர்னர் அவர்கள் உதகையில் பேசும்பொழுது, இந்த மலை ஜாதியினர்களுக்கு 175 ஏக்கர் நிலம் “அசைன்” பண்ணப்படும் என்று சொன்னதாகத் தெரிகிறது. கவர்னர் அவர்களே, அந்த நிலங்களை அவர்களே வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும், மாற்றாருக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு நிலம் கொடுக்கப்பட்டதா? அதை அவர்களே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: கவர்னர் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து அந்த ரிப்போர்ட்டை அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

QUESTIONS AND ANSWERS

[6th February 1959]

SRI V. M. SURENDRAM : முன்பு தோடர்கள் பூமி வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது பூமி இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை அவர்களுக்குத் திருப்பி விநியோகம் செய்ய சர்க்கார் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதற்குத் தனிக் கேள்வி போட்டால், பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI V. M. SURENDRAM : மந்திரியாருடைய ஸ்டேட்மெண்டில் "Grant of financial assistance on half-loan and half-grant basis at Rs. 150 for millet and other cultivation". என்று இருக்கிறது. அந்தத் தோடர்களுக்கு உருளைக்கிழங்கு பயிரிட பூமி இல்லை. பூமி கொடுத்தால்தான் உற்பத்தி செய்யமுடியும். அவர்களுக்கு பூமி கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : எங்கெல்லாம் முடியுமோ அங்கெல்லாம் நிலம் கொடுத்து வருகிறோம். நிலம் கொடுக்கப்பட்டவர்களுக்குத்தான் பயிரிட ரூபாய் கொடுக்கிறோம்.

SRI V. V. RAMASWAMI : சென்ற ஆண்டில் கவர்னர் உதகையில் பேசும்பொழுது "175 acres of land would be shortly assigned to the Thodas. We hope that the Thodas would make the best use of the land and bring them under cultivation." என்று கலெக்டர் அவர்கள் சொன்னதாக அறிவித்தார். அப்படிப் பேசி ஒரு ஆண்டு ஆகிவிட்டது. அதன் பிரகாரம் அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டதா? கொடுக்கப்படவில்லையென்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இது சம்பந்தமாக நான் கவனித்துப் பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : இப்பொழுது இந்தத் தோதவர்களைப் படம் பிடித்து 'இன்னும் இந்த மாதிரி நாகரீகத்தில் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள்' என்பதைக் காண்பிப்பதற்காகப் பத்திரிகைகளில் போடுகிறார்கள் அப்படிச் செய்யாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் வழி வகை செய்யுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதற்குத் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

Bulls supplied to Harijan agriculturists

* 5 Q.—**SRI M. ETHIRAJALU :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to place before the House a statement showing district-wise, the number of bulls, sewing machines, tools and implements supplied to Harijan agriculturists for the years 1956-57 and 1957-58?

THE HON. SRI P. KAKKAN : A statement* is placed on the table of the House.

SRI M. ETHIRAJALU : வாழ்க்கையிலே வசதியற்ற, பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேறாத, மிகவும் பின் தங்கிய சமூகத்திலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் இவ்விதக் கருவிகளை வாங்கிக்கொடுக்க அரசாங்கத்திடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இப்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்கு மட்டும் தான் இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது. கனம் அங்கத்தினர் இது பற்றிய தனி விவரங்கள் அறியவேண்டுமானால், தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

QUESTIONS AND ANSWERS

6th February 1959]

SRI A. SUBRAMANYAM : சென்ற 1957-58-ம் ஆண்டில் தஞ்சை, திருச்சி, சேலம், கன்னியாகுமரி ஆகிய ஜில்லாக்களில் உள்ள ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு மிகக் குறைந்த அளவில் விவசாயக் கருவிகள் வழங்கப்பட்டதாக குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணம் யாது? கருவிகள் வேண்டுமென்று அதிகமான விண்ணப்பங்கள் வரவில்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : யார் யார் எந்தெந்த ஜில்லாக்களிலிருந்து விண்ணப்பிக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த ஜில்லாக்களைப்பற்றி முழு விவரம் தெரிய வேண்டுமானால், தனிக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI V. M. SURENDRAM : நீலகிரி ஜில்லாவில் காளை மாடுகள் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக ஹரிஜனங்களுக்கு வேறு ஏதாவது சாமான் கொடுக்க அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) PANEL OF VICE-CHAIRMEN.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that, under rule 14 of the Madras Council Rules, I have nominated the following Members of the Council to be the panel of Vice-Chairmen for the Fourteenth Session of the Legislative Council under the Constitution :—

- (1) Sri G. R. Damodaran.
- (2) Dr. A. Chidambaramathan.
- (3) Sri M. Ethirajalu.
- (4) Srimathi K. B. Sundarambal.

(2) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : I have also to report to the House that at a meeting of the Business Advisory Committee held at 3-15 p.m. on 5th February 1959, the following programme of business of the Legislative Council has been decided upon :—

6th February 1959	Friday	..	} Discussion on the Governor's Address.
7th February 1959	Saturday	..	
9th February 1959	Monday	..	
10th February 1959	Tuesday	..	
9th February 1959	Monday	..	Presentation of the Report of the Joint Select Committee on the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 8 of 1958),

DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE

[Mr. Chairman]

[6th February 1959]

11th February 1959	Wednesday	} The Tiruchirappalli Kaiaeru varam and Mattuvaram Bill, 1958 (L.A. Bill No. 25 of 1958).
12th February 1959	Thursday	
13th February 1959	Friday	.. Consideration of the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 8 of 1958).
14th February 1959	Saturday	.. Non-official Business.
15th February 1959	Sunday	.. Holiday.
16th February 1959	Monday	.. Introduction of the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959 and the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1959.
17th February 1959	Tuesday	} The Madras General Sales Tax Bill, 1958, (L.A. Bill No. 6 of 1958) (As passed by the Assembly).
18th February 1959	Wednesday	
19th February 1959	Thursday	
20th February 1959	Friday	.. Bills that may be passed by the Assembly.

Budget for the year 1959-60.

2nd March 1959	Monday	.. Presentation of the Budget.
5th March 1959	Thursday	} General discussion on the Budget.
6th March 1959	Friday	
9th March 1959	Monday	
10th March 1959	Tuesday	
11th March 1959	Wednesday	..

The Council will meet at 3 p.m. on all days.

(3) NOMINATION OF MEMBERS TO THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE AND THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

MR. CHAIRMAN : I have further to announce to the House that under rule 164 (1) and rule 173 (1) respectively of the Madras Council Rules, I have nominated the following Members to be the Members of the Business Advisory Committee and the Committee on Government Assurances of the Council for one year with effect from 15th February 1959 :—

Business Advisory Committee.

1. Hon. Chairman (Chairman).
2. The Hon. Sri R. Venkataraman.
3. Sri K. Balasubramanya Ayyar.
4. Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.

NOMINATION OF MEMBERS TO THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE AND THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES

6th February 1959]

[Mr. Chairman]

5. Sri Mohamed Raza Khan.
6. Sri V. M. Surendram.
7. Sri T. S. Sankaranarayana Pillai.
8. Sri V. S. Balasundaram.
9. Srimathi Saraswathy Pandurangam.

Committee on Government Assurances.

1. Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.
2. Sri K. Balasubramanya Ayyar.
3. Sri V. V. Ramaswami.
4. Sri M. Subramania Karayalar.
5. Srimathi K. B. Sundarambal.

Under rule 174 (1), I have nominated Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar to be the Chairman of the Committee on Government Assurances.

III.—GOVERNMENT BUSINESS.

DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

MR. CHAIRMAN : Now we shall take up the discussion on the Governor's Address.

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : மாண்புமிக் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் கவர்னர் பெருமகனார் 1959-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் நான்காம் நாள் சட்டமன்ற கூட்டு அவையில் ஆற்றிய பேர் உரைக்கு சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களின் சார்பில் பணிவான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளும் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

Sir, I move the following motion standing in my name :—

'That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Council thank him for the Address * delivered to the Members of the Legislature on the 4th February 1959'.

SRI V. M. SURENDRAM : I second the motion, Sir.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

'That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Council thank him for the Address * delivered to the Members of the Legislature on the 4th February 1959.'

The hon. Member may speak on the motion. The amendment will be moved afterwards.

*VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமகனார் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துவதில் நான் உண்மையில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவர் உரையை உட்புகுந்து பார்ப்பதற்கு முன்னே கவர்னர் பெருமகனாரைப் பற்றிய சில செய்திகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

[Vidwan T. Muthukannappan] [6th February 1959]

முன்னோர் காலத்தில் அகத்திய முனிவர் வட நாட்டிலிருந்து தென்னாட் டுக்கு வந்து தமிழ்த் தொண்டு செய்தார் என்று பண்டைப் புராணங்கள் பகர்கின்றன. அது உண்மையோ பொய்யோ நமக்குக் கவலை இல்லை. அண்மையில் சென்ற 1½ ஆண்டுக்கு முன்னர் வடகிழக்குப் பகுதியிலிருந்து வந்து தமிழ் நாட்டு மக்களுக்குத் தொண்டு செய்து வருகிற கவர்னர் பெரு மகனார் நம்முடைய பாராட்டுக்குரியவர். அது போற்றத்தக்க செயல்தான். அவர் உருவப் பொருத்தமும் ஏற்ற வகையில் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. குறுமுனிவர் என்று அகத்தியருக்குப் பெயர். நமது கவர்னர் பெருமகனாரின் உருவமும் அப்படியே அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மக்கள் துன்பமும் துயரமும், வேதனையும் சோதனையும் அடைகின்ற இடங் களுக்கெல்லாம் நமது கவர்னர் பெருமகனார் விரைந்து சென்று 'அஞ்சேல்' என்று ஆறுதல் கூறி வருகிறார். இங்கே அவரது பெயர் பொருத்தத்தை விளக்க விரும்புகிறேன். காப்புக் கடவுள் மகாவிஷ்ணு—ராம். இவர் பெய ரும் விஷ்ணுராம்தான். ஆற்றலும், அறிவும், பண்பும் படைத்தவர்களுக்கு மேதை என்ற பெயர் உண்டு. நமது கவர்னர் பெருமகனாரின் பெயரும் மேதைதான். எனவே விஷ்ணுராம் மேதை என்ற பெயர் எவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்கிறது !

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : மேதைக்கும் மேதிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : மேதைத் தன்மையுடையவர் மேதி என்று வருகிறது.

* **VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** ஆங்கிலத்தில் மேதி Medhi என்று வருவது பெயர்ச் சொல்லாகையால் மேதை என்றும் வழங்கலாம். அது தவறில்லை என்று கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும் புகிறேன்.

தூதருஷ்டவசமாகப் பருவநிலை நாம் எதிர்பார்த்த அளவு வெற்றிகர மாக இல்லையென்று தோன்றுகிறது. பருவநிலை பரவாயில்லை என்றாலும், திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், வடாற்காடு மாவட்டங்களில் விளைவு பொய்த் துப்போயிருக்கிறது. அந்த இடங்களில் எல்லாம் வரி வஜா செய்ய சர்க்கார் முன் வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மேலும் நவம்பர் மாதத்தில் இச்சிக்கலை ஆராய்ந்த தேசிய வளர்ச்சிக் கவுன்சில் உணவு தானிய மொத்த வாணிபம் முழுவதையும் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்த வேண்டு மென்று ஆலோசனை கூறியுள்ளது. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் மிக நுணுக்க மர்க ஆராய்ந்து தக்க முறையில் காரியங்களை மேற்கொள்ளும் என்று நினைக்கிறேன்.

உணவுப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. இதற் கெல்லாம் காரணம் மக்கள் கூட்டத்தில் இன்றைய நிலையில் பேராசைக்காரர் கள் கள்ள வாணிபம் செய்து கொள்ளை லாபம் அடிக்கும் நோக்கம் உடையவர்கள் பெருகி இருப்பதுதான். இதை எண்ண உள்ளத்தில் வேதனை மூள்கிறது. இந்தச் சமயத்தில் என் உள்ளம் பட்டினப் பாலே பாடிய காலத்திற்குத்தாவிச் செல்கிறது. பட்டினப் பாலையில் நம் நாட்டு வணிகர்கள் கையாண்ட வாணிப முறை மிக நன்றாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அக்காலத்து வணிகர்கள் தாங்கள் விற்கும் பொருள்களின் உண்மை யான விலையைக் கூறியே விற்குார்கள். அவர்கள் பெறும் பொருளின் அளவுக்குக் குறையாமலும், விற்கப்படும் பொருளின் அளவினைக் குறைக்கா மலும், கூட்டாமலும் சரியாகவே விற்ப வந்தார்கள் என்று சொல்லப்படு கிறது.

"கொள்வது உம் மிகை கொளாது கொடுப்பது உம் குறைகொடாது பல்பண்டம் பகர்ந்துவிசி"

என்று பட்டினப் பாலையில் சொல்லப்படுகிறது.

DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

[Vidwan T. Muthukannappan] [6th February 1959]

அப்படிப்பட்ட நாட்டில் இன்றையதினம் கொள்ளை லாபத்திலே கருத்துக் கொண்டு கள்ள வியாபாரம் செய்யப் புகுபவர்களைக் கண்டால் நாம் வருந் தாமல் இருக்க முடியவில்லை. இது உண்மையில் வேதனை தரும் செய்தி யாகும். இந்த நிலையைச் சமாளிக்க அரசாங்கமே கூட்டுறவு இயக்கங்களின் மூலமும், அங்கீகரிக்கப்பட்ட வியாபாரிகள் வாயிலாகவும் 2 லட்சம் டன் அரிசி வாங்க முடிவு செய்திருப்பதாகக் கவர்னர் பெருமகனாரின் உரையி லிருந்து தெரிகிறது. இதைப்பற்றி சர்க்கார் மிகுந்த விழிப்போடு இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவசியமான காலங்களில் நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் மக்களுக்கு உணவுப் பொருள் வழங்க ஏற்பாடு செய்திருப்பது மிகவும் பாராட்டுவேண்டியதுதான். இந்த நியாய விலைக் கடைகளை நினைக்கிறபோது, கடந்த பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நியாய விலைக் கடைகள் (ரேஷன் முறை) அமுலில் இருந்த காலம் எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. அப்போது கொள்ளை லாபமும், கள்ள வாணிகமும் அளவுக்கு மீறித் தாண்டவம் ஆடின. அதனால் மக்கள் அடைந்த வேதனை கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அத்தகைய தீய நிகழ்ச்சிகள் நேராவண்ணம் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பொருளின் அளவை நாம் இன்னும் பன்மடங்கு பெருக்கும் வகையில் தொடர்ந்து முயல்வேண்டும் என்கிற குறிப்பைக் கவர்னர் பெரு மகனார் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். விளைவை இன்னும் பன்மடங்கு பெருக்க வேண்டுமானால், குளம், குட்டை, கால்வாய் போன்றவைகள் சிறந்த முறையில் செப்பனிடப்படவேண்டும். இத்தகைய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை மேற்கொண்டு நன்கு பாசன முறையை அபிவிருத்தி செய்தால், உண்மையில் விளைவு மேலும் அதிகமாகும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தப் பிரச்சனை—நிலவுடமைக்கு வரம்பு கட்டும் பிரச்சனைகள் சம்பந்தமாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் போகிறார்கள். உண்மையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாகச் சாகுபடி செய்தால், மிகவும் லாபகரமாகத்தான் இருக்கும். ஐப்பான், செக்கோஸ்லோவாகியா போன்ற நாடுகள் எல்லாம் இக்கூட்டுறவு முறையைப் பயன்படுத்துவதன் காரணமாகத் தான் அவை விவசாயத்தில் வேகமாக முன்னேறியிருக்கின்றன. ஆனால் இப்பிரச்சனை உண்மையிலேயே கொந்தளிக்கும் குழப்பக் கடல் ; தீர்க்க முடியாத சிக்கல்களின் சிகரம். ஆதலால், இவற்றை அரசாங்கம் நிதானத்துடனும், விழிப்புணர்ச்சியுடனும் நுணுக்கமாகவும் அணுக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றிக் கவர்னர் பெருமகனார் 3-26 "இப்போக்கை ஒட்டிப் பார்த்தால், திட்டத்தில் கண்டுள்ள பணிகளை நாம் p.m. குறிப்பிட்ட காலத்தில் நிறைவேற்றுவதோடல்லாமல் அதற்கு மேலும் சில திட்டங்களை மேற்கொள்ள முடியும் என்னும் நம்பிக்கையும் ஏற் படுகிறது" என்று குறிப்பிடுகிறார். இது நமக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தருவதாக இருக்கிறதென்று மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இத்திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேறினால், பாலேவனம் எல்லாம் சோலைவனங்களாக மாறும் என்பதில் ஐயமில்லை. பிறகு நீர்வளமும், நிலவளமும், கலை வளமும் மற்ற பல வளமும் நிரம்பப்பெற்று நம் நாடு ஒங்கி உயர்ந்து சிறந்து விளங்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

வட்டார வளர்ச்சிப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். வட்டார அபிவிருத்தியில் அந்த வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு ஆகும் செலவில் 50 சத விதிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. பின் தங்கிய வகுப்பார்கள்—குறிப்பாக மீனவர்கள் போன்ற மக்கள்—வசிக்கக்கூடிய வட்டாரங்களில் இந்த விதிக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக மீனவ மக்க ளுக்குச் சலுகை அளிக்கவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் காலே முதல் மாலை வரையில் நெற்றி வியர்வை கீழே விழ வருந்திப் பாடுபட்டாலும், சராசரி ஒரு நாளைக்கு 8 அணு முதல் 10 அணுவுக்கு மேல் வரும்படி இராது. அவர்கள் பகுதி முன்னேற வேண்டுமானால், ஆகும் செலவில் அவர்களும் பாதி கொடுக்கவேண்டுமென்றால், அவர்களது வட்டாரம் எப்போது எப்படி அபிவிருத்தி அடையும்? உடல் உழைப்பாவது தரவேண்டு

[Vidwan T. Muthukannappan] [6th February 1959]

மென்று கோருகிறார்கள். நான் முழுவதும் உடல் வருந்திப் பாடுபட்டு உழைத்துத் திரும்பியவர்களை மேலும் உடல் உழைப்பின் மூலம் உதவவேண்டுமென்றால் அது அவர்களைச் சித்திரவதை செய்வதாகும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே, அத்தகைய மக்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்குக் காட்டிவருகிற சலுகைகளை அரசாங்கம் காட்டவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம். வருங்காலத்தில் ஓவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் வட்டார அபிவிருத்தித் திட்ட முறை செயல்படும். இம்முறை மக்கள் எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்கள் என் பதை உணர்ந்துகொள்வதற்குச் சிறந்த வாய்ப்பு அளிக்கும். தங்களைத் தாங்களே ஆண்டுகொள்வதற்கு இது சாதனமாக இருக்கிறதென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் அமைப்பு முறையால் குடியாட்சித் தத்துவம் நம் ராஜ்யத்தில் நன்றாகச் செயல்படப்போகிறதென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நமது தேசத் தந்தை உலகம் போற்றும் உத்தமர் காந்தியடிகள் நீண்ட நாட்களாகக் கண்டு வந்த கனவு இம்முறையால் நனவாகப் பரிணமிக்கப்போகிறது. அதாவது அவர் கண்ட இராமராஜ்யம்—கிராம ராஜ்யம்—ஏற்பட்டு மக்கள் எல்லா நலன்களும் பெற்றுச் சிறப்புற வாழப் போகிறார்கள்.

“நம்முடைய பாசனத் திட்டங்களும், மின்சாரத் திட்டங்களும் திருப்தி அளிக்கும் வகையில் முன்னேறி வருகின்றன” என்று கவர்னர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவைகள் எல்லாம் சிறந்த முறையில் செயல்பட்டால், நம் நாட்டில் பஞ்சம் கொஞ்சமும் இன்றி அஞ்சி ஓடி ஓனியும். மேலும், மேற்கு நோக்கிப் பாயும் பரம்பிக்குளம், ஆனை மலைப் பகுதிகளில் ஓடும் ஆறுகளின் நீரைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் முறையில் கேரள அரசாங்கத் தோடு நடத்திய பேச்சுவார்த்தை வெற்றிகரமாக முடிந்ததுபற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அது உண்மையில் மாபெரும் வெற்றி. இந்திகம்ச்சியால் நம் உள்ளத்திலும் மகிழ்ச்சியாறு பெருக்கெடுத்து, உடல் முழுவதும் பெருகிப் பாய்ந்து புளகாங்கிதம் கொள்ளச் செய்கிறது. மேலும், தாமோதர் பள்ளத்தாக்கு அணை, ஹெர்குட், கோசி அணை போன்றவை நம் நாட்டில் இல்லையே என்ற நிலை மாறி நமக்கும் அத்தகைய நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று பெருமை கொள்ளச் செய்கிறது. இத்திட்டத்திற்கு 30 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று தெரிகிறது. இப்படி 30 கோடி ரூபாய் செலவானாலும் கூட இதனால் கோயமுத்தூர் மாவட்டத்தில் 2½ லட்சம் ஏக்கரா பாசன வசதி பெறும் என்றும், ஒரு லட்சம் கிலோவாட்டில் மின்சாரம் கிடைக்கும் என்றும் தெரிகிறது. இத்திட்டத்தின் ஆரம்ப வேலைகள் தொடங்கப் பட்டுவிட்டன என்ற செய்தி நம் எல்லோருக்கும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி தருவதாகும். இவற்றின் மூலம் நாட்டுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் மேலும் பெருக வாய்ப்பு இருக்கிறது.

ஏற்கெனவே பூர்த்தியாகிவிட்ட பெரியாறு பாசனத் திட்டத்தினால் இவ்வாண்டு மின்சார வெட்டுப் பெரும்பாலும் இருக்காது என்று கவர்னர் பெருமான் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். கோடை காலத்தில் வெந்து நொந்து புழுங்கிக்கொண்டிருக்கும் நிலை இல்லாமல் இனி மின் விசிறி தொடர்ந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கும் என்பது இன்பம் கொடுக்கிறது.

குந்தா திட்டம் ஒரு மகத்தான திட்டம். இத்திட்டம் நிறைவேறினால் எல்லா வகைகளிலும் பல நன்மைகள் ஏற்படும். அதுவும் திருப்திகரமாக முன்னேறி வருகிறது என்று கவர்னர் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் “தற்போது நடக்கும் வேலை வேகத்தின்படி பார்த்தால் அடுத்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் முதல் மின்சக்தி உற்பத்தி இயந்திரம் வேலையைத் தொடங்கலாம்” என்று கவர்னர் பெருமகரை குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆகவே, நடப்பு ஆண்டில் 1,300 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படும். இது துடன் மொத்தம் வசதிபெற்ற கிராமங்களின் எண்ணிக்கை 8,000 ஆகப் பெருகும் என்கிற செய்தியை நினைக்கிறபோது, எல்லா மக்களுக்கும் பேராதரம் பெருக்கெடுக்கும்.

[6th February 1959] [Vidwan T. Muthukannappan]

மூலம் முடுக்குகளிலும் சந்துப்பொந்துகளிலும் உள்ள கிராமங்களிலும் இன்றையதினம் போய்ப் பார்த்தால், மின்சார வளர்ச்சி எத்தகையது என்பது புலனாகும். வீதிகளும், தெருக்களும் இருண்டு கிடந்த மூலை முடுக்குகளும் ஜகஜ்ஜோதியாக விளங்குகின்றன. இரவு எல்லாம் பகலாக மாறி இருக்கும் நிலை வியக்கத்தக்கது. 6 மணி அடித்தவுடன் அஞ்சி வீட்டுக்குள் அடங்கிக் கிடந்த குழந்தைகள் எல்லாம் இப்போது விளக்கு அடியில் பேரானந்தமாகத் துள்ளிக் குதித்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கிறது! இதற்கெல்லாம் காரணமான மின்சார அமைச்சர் அவர்களை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும. மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் மின் வேகத்தில் இத்திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருவதற்காக அவர்களை முழுமனதுடன் பாராட்டிப் புகழவேண்டும்.

எனைய ராஜ்யங்களைவிட நம்முடைய ராஜ்யம்தான் மின் துறையில் பன்மடங்கு முன்னேறியிருக்கிறதென்பதைப் பார்க்கிறபோது, பெருமகிழ்ச்சி கொள்ளத் தோன்றுகிறது.

அடுத்தபடியாக, தொழில் துறையில் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டம் எண்ணியாங்கு முன்னேறியிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார். 2½ லட்சம் கிலோவாட்டில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் தெர்மல் நிலையம் ஒன்றை அமைப்பதற்காக ரஷ்ய அரசாங்கத்துடன் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகள் முடிந்து ஆரம்ப வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று அவர் குறிப்பிட்டுள்ளது பாராட்டலுக்குரியதாகும். மேலும், ஒரு உற்பத்தி செய்யும் பொறி நிலையம் அமைப்பதற்காக ஒப்பந்த விவரங்கள் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. இதுவும் முடிந்தால் நல்ல உரம், சிறந்த உரம் கிடைக்கும். இதனால் நமது நாட்டின் வேளாண்மை பெருகி மக்கள் எல்லா வளங்களும் இனிது பெற்று நல்வாழ்வு வாழ்வார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், தோண்டி எடுக்கப்பட்ட பழுப்பு நிலக்கரியைக் கட்டிகளாக வார்ப்பதற்கும், பின்னும் அவைகளை எரியும் கரிப்பொருளாக மாற்றுவதற்கும் வேண்டிய பொறிகளை அமைப்பதில் வெளிநாட்டு நாணய மாற்றத்தில் ஏற்பட்ட நெருக்கடி காரணமாக இருந்த தடைகள் இப்போது இல்லை, நடப்பு திட்டகாலத்திலேயே அவ்வேலை தொடங்கும் என்ற குறிப்பு பெருமகிழ்ச்சி கொள்வதற்குரியது.

அடுத்தபடியாக, கல்வி வளர்ச்சியைப்பற்றி நினைக்கிறபோது, தமிழ் நாட்டில் நாம் பிறந்திருப்பதையே பெருமையாகக் கொள்ளவேண்டும். கல்வியிலே நாம் எனைய ராஜ்யங்களுக்கு வழிகாட்டியாக—முன்னோடியாக—இருக்கிறோம் என்று சொல்லலாம்.

சட்டமன்றக் கல்விக் குழுவின் சிபார்சுகளை ஏற்று அவைகளை நமது அரசாங்கம் திறம்படச் செயல்படுத்தி வருகிறது. அம்முறையைப் பின்பற்றி இதுவரையில் தொடக்கப் பள்ளிகளில் மூன்றாம் வகுப்பிலும், 8-ம் வகுப்பிலும் பாடபோதனை மேற்கொள்ளப்பட்டன. அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் எனைய வகுப்புகளுக்கும் இம்முறை படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு முன்னேற்றம் அடையும்.

இக்கல்வி முறையில் இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க சிறந்த செய்தி இருக்கிறது. முன்பு எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படிப்பு முடிய 11 ஆண்டுகள் படித்தன. புதிய திட்டப்படி அதே படிப்பு 10 ஆண்டுகளிலேயே பூர்த்தியாகிறது. இது மெச்சத்தக்க மாறுதல். 150 நாட்களை 200 நாட்களாகச் செய்து ஐந்து மணி வீதம், அதாவது $200 \times 5 \times 4 = 4,000$ நாளாயிரம், மணி நேரத்தில் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி-க்குரிய பாடங்களைச் சிறந்த முறையில் சொல்லிக் கொடுக்க வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். இது பெரிதும் வரவேற்கத்தக்க திட்டம் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இத்தனை நாளும் பிற்பட்ட மக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பல கல்விச் சலுகைகளை அளித்தும் கூட அவர்கள் பெரிதும் முன்னேறாமலேயே இருந்து வந்தார்கள். அதற்குச் சரியான காரணம் என்ன? அது இப்போதுதான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வறுமைதான் இதற்கெல்லாம் மூலகாரணம். பசியால் மாணவர்கள் வேதனை அடைந்து வந்தார்கள்.

[Vidwan T. Muthukannappan] [6th February 1959]

உணவு இல்லாத நிலையில் மாணவர்கள் கூனியு முதுகும், குழி விழுந்த கண்ணும், சுண்டிச் சுருங்கிய முகமும் கொண்டு வகுப்பு அறையில் ஒடுங்கிக் கிடந்த நிலையைக் கண்டால் மனம் வேதனைக் கடலில் தத்தளிக்கிறது. இப்பரிதாபக் காட்சியைக் காணும்போதெல்லாம் மனம் நெக்குருகும். பகல் உணவு அளிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் இப்போது கொண்டு வந்திருக்கும் திட்டப்படி எழை மாணவர்கள் எல்லோரும் வயிரூ உண்டு, மகிழ்ந்து ஊக்கத்தோடும், ஆக்கத்தோடும் கல்வி பயில்கிறார்கள் என்பதை நினைக்கிறபோது, மட்டற்ற மகிழ்ச்சி பெருகிறது. இனி எழை மக்கள் எல்லாம் நன்கு கற்று உயர்நிலை அடைந்து எழை பணக்காரன் என்ற நிலை மாறி சரிநிகர் சமாளமாக இந்நாட்டில் வாழப்போகிறார்கள், வாழ்ந்து சிறந்து வளம் பெறப் போகிறார்கள் என்ற மகிழ்ச்சி நமக்குப் பெருகிறது. இந்தச் சிறப்பு மிக்கத் திட்டத்தை நமது நாட்டுப் பிரதமர்—மனிதர் குல மாணிக்கம்—ஜவஹர்லால் நேரு வரலாறு புகழ்ந்திருக்கிறார். இத்திட்டம் நாட்டுக்கு—என் உலகத்திற்கு—ஓர் புதுமை என்று கூறலாம். இத்தகைய செயற்கரிய காரியங்களைச் செய்து புகழ் தேடும் கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்களையும், கல்வித் துறை இயக்குனர் அவர்களையும் எவ்வளவு போற்றிப் புகழ்ந்தாலும் தரும். மேலும் சில மாதங்களாகப் பள்ளிச் சிறுசேமிப்புத் திட்டம் என்ற உயர்ந்த ஒரு திட்டத்தை நம் தமிழ் நாட்டில் மேற்கொண்டுவருகிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தில், பொது மக்கள் பள்ளிகளுக்குப் பணமாகவோ பொருளாகவோ தாராளமாக வாரி வாரிக் கொடுத்துப் பள்ளிகளுக்கு ஆக்கம் காட்டி வருகிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தில் நமக்குப் பொதுமக்களிடமிருந்து பேராதரவு கிடைத்திருக்கிறது. “இல்லை” என்று வருவோருக்கு “இல்லை” என்று உரைக்காத நல்ல வள்ளல்கள் மரபில் வந்தவர்கள் அல்லவா நம் தமிழ் மக்கள்? நமது தமிழ் மக்கள் இத்திட்டத் திற்குத் தாராளமாக நன்கொடை அளிக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு திட்டங்களும் தமிழ் நாட்டிற்குச் சிறந்ததோர் பெருமையைத் தந்திருக்கிறது. இராஜ்யத்தில் கல்வி இவ்வாறு அபிவிருத்தி அடைவதற்குக் காரண கர்த்தர்களாக இருக்கும் கல்வி இலாகா அமைச்சரையும் இயக்குநரையும் மறுமுறையும் போற்றிப் புகழத்தான் வேண்டும். கனம் கல்வி அமைச்சர் தமிழ் நாட்டின் நிதி நிலையையும் மதி நிலையையும் ஒருங்கே தாங்கி வருங்காலத் தமிழர்களின் கதியையே நிர்ணயிக்கக் காத்திருக்கிறார். அத்தகைய கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும், தமிழ் மொழி அரசியல் மொழியாகி விட்டது. தமிழன்னை பண்டுபோல் அரியாசனத்தில் வீறுபட அமர்ந்திருக்கிறார்கள். இதை நினைக்கிறபோது, நான் உண்மையிலேயே பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆட்சி யாளர்கள் அரிய தமிழுக்கு எவ்வளவோ சிறப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆட்சிச் சொல் அகராதி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். கலைச் சொற்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். மேலும், தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம் “கலைக் களஞ்சியம்” போன்ற சிறந்த நூல்கள் வரத் துணை புரிகிறார்கள். 1,200 கிளை அலுவலகங்களில் தமிழ் மொழி செயல்பட்டு வருகிறது. அண்மையிலிருந்து (தமிழ் டைப்பிஸ்டுகள்) கையச்சு எழுத்தாளர்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். கூடியவிரைவில் நம் தமிழ் நாட்டில் தமிழ் அன்னை களிநடம் புரியப்போகிறது என்று நினைக்கிறபோது, நமக்கு அது பெருமகிழ்ச்சியைத் தான் அளிக்கிறது. மேலும், சட்ட மன்றத்தில் தேற்று முதல் தமிழ் மணம் கமழ ஆரம்பித்திருப்பது குறித்து நான் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். (வினாக்கள் தமிழிலும் தரப்படுகின்றன.)

இந்தச் சமயத்தில், தொடக்கப் பள்ளிகள் மாணவர்களிடமிருந்து சம்பளம் வாங்கக் கூடாது என்று அண்மையில் வெளியான செய்திபற்றிய கருத்துப் பரவலாக நடமாடிக்கொண்டிருப்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். உண்மையிலேயே, அரசாங்கம் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்குத் தாராளமாகப் பண உதவி செய்துவருகிறது. ஆசிரியர்களுக்கான சம்பளத் தொகையையும் பஞ்சப்படியையும் பள்ளிகளின் ‘மெய்ன்டினன்ஸ் கிரான்டையும்’, அரசாங்கம் தாராளமாகக் கொடுத்துவருகிறது. அப்படியிருக்க ஒரு சில தனியார் பள்ளிகள் மாணவர்களிடம் சம்பளம் வாங்குகின்றன. இந்தப் பள்ளிகளை நடத்துபவர்கள் ஒரு விஷயத்தைச் சிந்தித்துப்

[6th February 1959] [Vidwan T. Muthukannappan]

பார்க்கவேண்டும். 25 ஆண்டு காலமாக, ஏறத்தாழ கால் நூற்றாண்டு காலமாகத் தனியார் பள்ளியிலும் அரசாங்கப் பள்ளியிலும் கல்லூரிகளிலும் பணியாற்றி அனுபவம் பெற்றவன் என்ற முறையில், நான் தாழ்மை யுடன் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பள்ளி நடத்தும் பணி மிக உயர்ந்த பணி. இதைச் செய்யும்போது பள்ளிகளை நடத்துபவர்களில் சிலர் வியாபாரம் போல் இதைச் செய்கிறார்கள். இந்தப் பணியைச் செய்பவர்களுக்குத் தியாக உணர்ச்சி வேண்டும். நான் முன்பு தெரிவித்த செய்திபற்றி இவர்கள் விருப்பு வெறுப்பில்லாமல், காய்தல் உவத்தல் இன்றி யோசித்துப் பார்க்கட்டும். தாங்களாகவே பள்ளிகளை நடத்துவதில் அவர்களுக்கு உண்மையாகவே சிக்கல்கள் இருக்குமேயானால், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அவைகளைக் கண்டிப்பாகத் தீர்க்க முயலுவார்கள்.

அடுத்தபடியாக, கெஜட் பதிலில்லா அலுவலர்களின் கஷ்டங்களை உணர்ந்த சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிக்க முன்வந்திருக்கிறது. மக்களுடைய குறைகளை உணர்ந்து, உடனுக்குடன் அவைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்றுதான் எப்போதும் இந்த அரசாங்கம் எண்ணி வந்திருக்கிறது. நேற்று முன்தான், கவர்னர் பெருமகனார் நிகழ்த்திய உரையில் கெஜட் பதிலில்லா அலுவலர்களுக்கும், ஊராட்சி மன்ற ஊழியர்களுக்கும் மானியம் பெறும் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்களுக்கும் மாதம் 5 ரூபாய் ஊதிய உயர்வு அளிக்க இந்தச் சர்க்கார் முடிவு செய்திருப்பதாகக் கூறியிருப்பது உண்மையிலேயே பெரு மகிழ்ச்சிக்குரியது. தை பிறந்தது, இவர்களுக்குக் கெல்லாம் வழி பிறந்தது. தலைக்கு 5 ரூபாய் கொடுப்பது சாதாரணமான காரியம் அல்ல. இதை நினைக்கிறபோது, எனக்கு ஒரு பாட்டு நினைவுக்கு வருகிறது. கனம் அமைச்சர்கள் நல்ல வள்ளல்கள் பரம்பரையில் வந்தவர்கள். ஆறு வெள்ளப் பெருக்கெடுத்து ஓடும்போது மக்களுக்குத் தாராளமாக உதவுகிறது. அது கோடை காலத்திலும், மேலே நீரே இல்லாமல் போய் விட்டாலும் நீரைச் சரந்து ஊற்றின் மூலம் கொடுக்கிறது. அதைப் போல், இந்த அரசாங்கத்தார் மக்களுக்கு எப்போதும் உதவி அளிக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திடம் இப்போது பணம் வரண்டு போயிருக்கிறதென்றாலும் கூட,

“ஆற்றுப் பெருக்கற்று அடிசும்பந் நாளும் அவ்வாறு ஊற்றுப்பெருக்கால் உலகு ஊட்டும்—ஏற்றவர்க்கு நல்ல குடிப் பிறந்தார் நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும் இல்லையென மாட்டார் இசைந்து.”

என்பது போல, இந்த அரசாங்கத்தார் தங்களிடம் பண நெருக்கடி இருக்கும் போதும் கூட கஷ்டப்படும் மக்களுக்கு “இல்லை” என்று சொல்லாமல், தாராள மனப்பான்மையுடன் பணம் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். இது மெச்சத்தக்க செயல்தான். இந்த 5 ரூபாய் ஊதிய உயர்வைப் பெறப் போகும் உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லோரும் சென்ற ஆண்டிலேயே இந்த “ஊதிய உயர்வை எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால், அப்போது அவர்களுக்கு இது கிடைக்கவில்லை. உடனே, ‘இலவு காத்த கிளி போல’ எமாந்து போய் விட்டோமே” என்று அவர்கள் எண்ணினார்கள். ஆனால், இப்போது அவர்களுக்கு வட்டியும் முதலும்போலக் கிடைக்கின்றது. அதாவது, சென்ற வருட டிசம்பர் மாதத்திலிருந்து இந்த ஊதிய உயர்வு அமலுக்கு வரும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அவர்களுக்கு 15 ரூபாய் கிடைக்க விரும்புகிறது. மாதா மாதம் 5 ரூபாய் அதிகமாகக் கிடைக்கும். இது சம்பந்தமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சம்பளம், பஞ்சப்படி என்று ஊதியத்தைப் பிரிக்காமல் படிக்கையெல்லாம் சம்பளத்துடன் சேர்த்து விட வேண்டும். சம்பளத்தையும் படிக்கையும் ஒன்று செய்துவிட வேண்டும். மத்திய சர்க்காரில் ஒரு சம்பளக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ராஜ்ய சர்க்காரிலும் ஒரு சம்பளக் கமிஷன் நியமிக்கப்படும் என்று மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிஷன் எல்லோருடைய சம்பளங்களையும் நன்றாக ஆராய்ந்து, மத்திய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளங்களுக்கும் ராஜ்ய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளங்களுக்கும் இடையே ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் ஒருங்குபடுத்தித் தக்க முறையில் ஊதியம் அளிப்பதற்கான ஆலோசனைகள் கூறும் என்று நம்புகிறேன்.

DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

6th February 1959]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Mr. Chairman, Sir, I do not know whether to congratulate the Government on all their activities. Certainly, they deserve our thanks for the work they have done in certain fields. But I am afraid I cannot congratulate them as a whole.

The Governor's Address mentions specifically the famine conditions in Ramanathapuram, Tirunelveli and North Arcot districts. I wish Chingleput also were added to that list. (Sri T. Purushotham : Yes.) Recently I visited three districts—North Arcot, Ramanathapuram and Chingleput. I have not visited the other districts recently. Therefore, I cannot say much about them. But you will find very soon the Government faced with the problem of providing drinking water in Ramanathapuram. In Ramanathapuram, opposite to the bungalow wherein I was staying, there is a big tank. But there is not a drop of water in it. The crops have completely failed. We note from newspaper reports that the Collector of North Arcot has recommended remission of Rs. 10 lakhs. I am afraid the remission granted is quite insufficient. I have been told that generally agriculturists pay what is known as a compounded revenue for two harvests together, namely, one and a half times the revenue which they pay for one harvest. Now they are not going to remit the whole thing. They will remit only a part of it. What is the good of remitting a part when the whole crop has failed? It is a matter for serious consideration. As I have pointed out, in some places, especially in a part of North Arcot district there is actual famine. The Government should take steps to provide drinking water for the People as well as the cattle. It is, of course, going to be a big problem.

3-40
p.m.

In the Governor's Address you find it is stated that the crop prospects are good. But the prices of foodgrains remain high. I am unable to reconcile these two things. The crop prospects are very good but the prices remain very high. Every Minister at the Centre and in the States has been saying that these are lean months and that, therefore, prices are very high. They assure us that prices will go down. If you only look at the prices, you will be astonished. There has been bungling from top to bottom. Rice was selling at Rs. 1.06 some twelve months ago. The price rose to Rs. 1.12 a little later. It was stated that these were lean months. Then it rose further to Rs. 1.15 and again you find these were lean months. There was a slight reduction a little later and the price was Rs. 1.14. But two months ago, it rose to Rs. 1.22 and today the price is Rs. 1.21 per Madras measure. I am not quite sure whether it will rise further. Every time the fall is only a fraction but the rise is very high. Prices are going on rising and rising. And you find the Central Minister for Food, Mr. Jain, saying that everything is good and that the prices will fall. The Government here say that they have nothing to do with the food problem and that they have no control. So, there has been bungling from top to bottom. Take the price of dhall. It is Rs. 1.50 per measure now. It was sold at twelve annas and fourteen annas and the price never went beyond Rs. 1-2-0. Take any commodity

[Sri T. P. Srinivasavaradan]

[6th February 1959]

which is necessary for an ordinary family. No steps have been taken to pull down the price level. What do you find? People living here do not realise what is going on in the countryside. People are in a desperate mood. People in the lower middle class as well as those who are very poor are now in a desperate mood. In their desperation, they may do anything. They may enter the shops and plunder during day-time. If I remember aright, after the first World War, in the year 1921 or so, many young men—workers from the Choolai Mills, I believe—entered rice shops in broad daylight and plundered. I do not want to mince matters. The problem is an all-India one; it is clearly stated in the Address. That shows our Ministers are absolutely helpless. Then, what is the fun of saying that the crop prospects are good? The price level has not gone down in the last eighteen months. What is its effect on the poor children? They are underfed and under-developed. You look up to these children to man the factories you are starting now. These children are going to be workmen there. Do you realize that when they grow into men and women, they will not be able to put in their best efforts? They will have no capacity. Still you are talking of reducing the prices. There is no point in merely providing them employment. You can do that but the turnover will be a fraction of what you have at the present moment.

Reference is also made to distribution of grains through fair price shops during the lean months. Sir, some time ago, when the fair price shops were being closed, I drew the attention of the Hon. the Minister for Home to that fact and asked whether they would be opened if prices went up again. He said they would be opened if found necessary. They have not yet been opened. Have not prices gone up? When there is famine and when people are faced with the problem of ceiling, what is the fun of saying that we should redouble our efforts for stepping up production? Ceiling is a most important thing. The ruling Party may not like what I am going to say. They have committed themselves to so many theories and ideologies and I am not quite sure whether they will listen to the advice which we give. They have suggested a ceiling at Rs. 3,600 or Rs. 5,000. And these wonderful people think that they can order Lord Varuna to bless us with rain regularly. They think the rivers will always flow, the landlord will always get Rs. 3,600 or Rs. 5,000 and they can put a ceiling at that level. Sir, we have had famines for a number of years consecutively. In North Arcot district, for five years consecutively, there was not a drop of water in the river Palar. Even springs dried up. If anybody knows an iota of agricultural economy, he will certainly not recommend this kind of ceiling. One year, you get something. Next year, there is famine. In the subsequent year, there is famine and his earning in the first year has to be spent over the lean years. Can you get the same income from all lands? It may be all right in the case of a land which is fed by an ever-flowing river. But lands which look up for rain do not bring in anything. I say, this ceiling is bad. I tell you to-day you have brought

[6th February 1959]

[Sri T. P. Srinivasavaradan]

about economic imbalance in the field of agriculture. There is confusion and the result will be that there is no production. No landlord is interested in this. (Sri A. M. Allapichai: Why?) He knows how much he will get. If the Government will guarantee him an income of Rs. 3,600, then they can put a ceiling. Are they prepared to do it? They are not prepared to grant even remission which is only partial, and not full. You have done something to ensure fixity of tenure and fair rent for the tiller. It is good. Why not you wait for some time? Having given the tiller his share, why do you not allow the arrangement to work for ten more years? You say production has increased. I believe it has decreased. The landlord is not interested in increasing the production. He thinks 'Anyway, we will get only 33-1/3rd or 40 per cent of the produce. Why should we work and produce more when our share is only this?'. Sir, where you have sensible landlords and sensible tenants, the percentage is still 50 : 50, though it is permitted to be 60 : 40. Many of us know that villages are depopulated. One reason is your change in the land policy. The villagers come away to towns if you start a new industry or set up new factories. They know they have to depend upon monsoons and if rains fail, agriculture will not pay. In the case of factories, they know they can get ready wages week after week. Big villages have now become towns. In Madras the population has increased because everybody knows that if he goes to Madras, he can be sure of his income. The villagers have given up tilling and you say production has increased. I am not prepared to accept the statement. You have depleted the villages of the people and that is the reason why production is going down. There is no point in talking about villages in Tanjore which are fed by the Cauvery and the villages fed by the Tambaraparani. There are a number of places which look up for rains and you have to consider whether production can be increased in those places.

Then, Sir, I come to co-operative farming. This is a new experiment. We have been told that whenever there is a new experiment, it should be confined to a few places and that then we should find out what the results are. Now, the resolution passed by the ruling Party is that it is going to be a widespread one. One important Member of that Party says, 'We will fix the ceiling and whatever remains, we will distribute it to the landless and make them owners.' Another Member says, 'No, no, that is not our intention. The balance will be taken over for co-operative farming and not given to the landless and they made owners.' Who is going to be the owner we do not know, because they are changing or shifting ground. We have waited and waited but how long are we to wait? The point is we do not do anything at all.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I thought the Hon. Member did not want anything to be done . . .

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: I am not saying that anything should not be done. But the Government should not have this experiment on a wide scale.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [6th February 1959]

Take, for example, a doctor who has earned Rs. 1 lakh. He goes to a village and purchases lands with his hard-earned money, thinking that he would get something in return and that there would be no ceiling. Now, if we fix a ceiling, what will happen to him? (An hon. Member: Compensation.) What compensation will he get? He will get only a small amount. The Government have already fixed the ratio of 60 : 40 in regard to the share of the produce. But so far as the urban income is concerned, there is no definite answer and there is only an implied evasive answer.

Then, I come to difficulties in respect of administrative personnel. There is a lot of inefficiency in the administrative personnel. In the case of clerks, that is due entirely to frustration. To some extent, it is due to the standard of recruitment prescribed by the Government. The standard of recruitment has gone down. There is no doubt about it. They are very sincere people but there is this frustration due to the high cost of living and the inadequate emoluments they receive. I am coming to the interim relief of Rs. 5 which is a negligible sum. The cost of living has risen by Rs. 10 or Rs. 15. If this enhanced dearness allowance meets the cost of living, then it is all right but it is not the case. There is this vicious circle. The moment the Governor has announced that the Government are going to give Rs. 5 as interim relief, the prices of foodstuffs have risen. Even the rent has risen. In this connection, I must bring to the notice of the Government that they have been partial towards industrial labour but not towards their own servants. Whenever the cost of living increases, the Government ask the industrial employers to increase the dearness allowance. They compel them to increase it by saying that the cost of living has increased by ten points. But what have they done in the case of their own servants? They have one yardstick for industrial employees and another for their own servants. So, the frustration of the Government servants is legitimate. There is also difference in the scales of pay. They are getting a lower scale but the Central Government servants are getting a higher scale. One of my hon. Friends at Coimbatore told me that as soon as the bonus was given to the workers, the price of cloth in the shop had risen suddenly from Rs. 1-8-0 to Rs. 2. The rise in the price is maintained for a number of months and it does not come down. So, there is this economic inequilibrium created by the Government.

SRI A. M. ALLAPICHAJ : Is that created by the Government or by the merchants?

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : It is created by the Government and not by the merchants.

What about the poor agriculturists? They cannot afford to pay such a heavy price. They suffer like anything.

Sir, then I come to the subject which is dealt with by the Hon. the Minister for Electricity. It has been pointed out to him that the surcharge levied on the consumption of electricity during the

[6th February 1959] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

war-time still continues and that it must be discontinued. I would certainly request him to consider it in view of the fact that hereafter there will be no cut in the supply of electricity.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Still we would not have self-sufficiency.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Then he should consider at least a partial cut in the surcharge.

Then, I come to the policy of the Government with regard to elementary schools. Very recently they issued a Government Order outlining the policy. It is the correct policy. If the elementary schools collect fees from the boys, the Government would not pay anything and if they do not collect them, the Government would pay. It is also a correct policy to give free education up to the Fifth Standard. Unfortunately, what happens? I shall give an example. Suppose an institution collects Rs. 1,000. Teachers get the minimum salaries given by the Government. In the case of the higher grade teacher, it is Rs. 35 and it is Rs. 45 in the case of the secondary grade teacher. But the management gives an increase of Rs. 12 in the case of the higher grade teacher and Rs. 20 in the case of the secondary grade teacher. If they want to pay higher salaries to their teachers which they are getting now, they would unfortunately have to raise the fees to Rs. 5 or Rs. 6. But the parents would not be willing to pay more. Whatever the Government might do, they should see that no teacher is sent out and that there is no cut in his present salary. Let them open Corporation or Municipal or Board schools and let all the teachers be absorbed.

Then, we find that there is too heavy work for the present Director of Public Instruction. I would humbly suggest that there should be a Director for Elementary Education, another Director for Secondary Education and yet another Director for University Education. My hon. Friend Sri Purushotham also referred to it last time and I am now harping upon it. It is absolutely essential that there should be a Director for University Education. The number of schools is growing. The number of colleges is growing and it is not possible for one Director to attend to all these items of work. Another point is that there should be decentralization in the Education Department. Even for putting up a building costing Rs. 3,000 or Rs. 4,000, we have to go to the Divisional Inspector and get his sanction. Certain powers should be delegated to the District Educational Officers and certain other powers to the Divisional Inspectors. Then only things will move very quickly.

Sir, I am really glad that the Government are appointing a Pay Commission and I hope that that Commission will give a hearing to what the recognized associations of public servants including the employees of local bodies and school teachers have got to say. The main term of reference should be that disparities in scales of pay should go and that there should be uniform scales of allowance.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [6th February 1959]

There should not be one scale for the Secretariat and another for the Board Office. Otherwise, there will be discontent and dissatisfaction among the various employees.

I have nothing more to say except that in the matter of food, the Government have bungled and bungled. The poor people are in a desperate mood. The middle class people are suffering. Even teachers getting Rs. 100 and Rs. 120 (secondary grade teachers) are not able to make both ends meet. They go even without a meal. They take only kanji once and that is because they are not able to take an additional meal. That is the present position. Your five rupees is nothing to them; it may cost you one crore, taking into account all the Non-Gazetted Officers. But so far as the teachers are concerned, I know it comes to Rs. 60 lakhs. There are a lakh of elementary school teachers and at Rs. 5 a month, it comes to Rs. 5 lakhs and for a year it is Rs. 60 lakhs. But what is the good? You have not tried to measure their difficulties in terms of prices of foodgrains. By the time you give this, the food prices have increased. What does this allowance mean now? Please concentrate your attention on solving this food problem and if you do that, the other problems would solve by themselves. The other problems can remain till you solve the food problem. That is my humble opinion.

* DR. T. V. SIVANANDAM: Mr. Chairman, Sir, I would like to associate myself with my hon. Colleague in thanking the Governor for the Address delivered to us on the 4th February 1959. Just now my hon. Friend was strongly criticising about the high prices of foodgrains. It has been very clearly noted that food production has increased. Though food production has increased, still the prices are soaring high. Only recently/only yesterday I heard—that the prices of foodgrains in the mofussil were of late coming down. That being the case, it is a surprise to me to hear that the food prices are going up in the City. Therefore, we must find out why, in spite of the increase in the production of foodgrains, the price is going up. There are several reasons for it. One is that there is export of foodgrains to the neighbouring States, deficit States from other districts. The Government should see that this kind of export is stopped. Because more and more foodgrains are being moved to deficit areas, the merchants here begin to do profit-making business and more people suffer on account of shortage of foodgrains. If these foodgrains which are going to deficit areas are kept within our State, then the prices of foodgrains will go down. Secondly, there is hoarding of foodgrains by the millers and other very rich people. Government have come down to say that nobody should hoard foodgrains exceeding 15 maunds. That is a good step to stop hoarding. With the stoppage of hoarding, naturally foodgrains will become available in the open market, and consequently prices will come down. Thirdly, there is over-population and over-population means more food is required. Over-population is due to two factors. One factor is the increase in human specie and the other factor is the influx of people from the neighbouring States. So far as the human specie is concerned,

[6th February 1959] [Dr. T. V. Sivanandam]

the Government are taking steps for family limitation. We know it perfectly well and people are showing interest in those schemes. With regard to influx of people from other States into our State, it has a direct effect on the rise in the prices of foodgrains and that has to be stopped. I think these are things which we have to tackle. Unless we tackle these things, I do not think the prices of foodgrains will come down considerably. Or, in the alternative, taking into consideration the influx of people from neighbouring States and also the increase in human specie, the production of foodgrains by agriculturists should be trebled or increased four times or five times if necessary.

In this connection, I must say that the agriculturists are very poor people, with small land holdings. Therefore, we have got to help the agriculturists to see that their production increases. For that, we have got to give loans to poor and middle-class agriculturists through co-operative banks, as liberally as possible. Not only that. The most important thing to increase food production is supplying of scientific fertilisers. We can see that it is very difficult to get scientific fertilisers, because even the private sector has been allowed to do that trade. If the supply of fertilisers is made only to co-operative institutions and if the co-operative institutions supply the scientific fertilisers to the agriculturists at a time when they really need them, it will be helpful. But now it so happens that the agriculturists are not able to get these fertilisers at the proper time. This will have to be rectified. Another thing is that these agriculturists should be helped in marketing their produce and it should be done properly. If we do all these things, then comes another thing which is not in our power to regulate and that is Nature. Nature is not kind always. Of course, if Nature fails, there will not be any production even though we may be liberal in giving financial aid to the agriculturists. But while granting loans, it should be seen that no loss is incurred. Government must also come forward to subsidise the financing banks if the bank incurs loss in financing agricultural production.

It has also been decided by the State to take over wholesale trade in foodgrains. I have got my own doubts—I may be wrong and I speak subject to correction—whether this kind of trading by Government will be successful. Government will be all right for administrative purposes, or for formulating laws or rules or policies. But trading is different and only business people have a knack for it. If Government should take up this trade, I have got my own doubts whether they will be successful in entering into this matter. But the thing is they are going to get foodgrains from the merchants and the millers and they are going to sell them through co-operative institutions. It is a welcome idea. Anyhow, the Government have got to be very careful in taking up this kind of trade.

All efforts should be made to step up food production through co-operative institutions. In order to solve the socio-economic problem of our country and to establish a socialistic pattern of society,

[Dr. T. V. Sivanandam] [6th February 1959]

4-10 p.m.

It is necessary to have a ceiling on the land holdings also. Unless ceiling on land holdings is fixed, I do not think we will achieve our objectives. I do not know why fixation of a ceiling on lands is unnecessarily delayed. Of course, some people are against it. If they study the history of the country, they will realise that we have liquidated the States; we have liquidated zamindaris and jagirdaris. The natural corollary of it is that we should have a ceiling on land holdings also. Of course, there are people who say that it should not be confined to rural areas only and that it should apply to urban earnings also. Definitely, it will come to urban areas also. Therefore, in bringing in legislation fixing a ceiling on land holdings, Government must come forward to find out what is an economic holding. Only after that, we can say what we are going to do with the surplus lands that may be available. I hear that in Russia, China and other places, they have taken up co-operative farming on the surplus lands. Here also we are going to have co-operative farming. But the difference is this. In the other countries, they have vast stretches of land where co-operative farming is done. But in our country when we put a ceiling on land holdings, the surplus lands that we will get will be on several scattered spots. I do not know how the Government are going to do co-operative farming in those small areas. They must find out also the economic holding which is essential for co-operative farming. There are already several co-operative farms existing in our State and we do not know whether the Government are aware in what way they are running, whether they are successful and whether they are able to produce more foodgrains on account of such co-operative farming. There are three main methods by which co-operative farming can be done. The Government must come forward to say whether they are going to take up service farming, collective farming or joint farming. All the three categories have got different meanings and different methods of approach. Hence, the Government must come forward to say what they are going to do if the lands are situated in several scattered parts and areas. In one area there may be about 10 acres, in another area about 100 acres and in yet another area about 50 acres. The Government must come forward to say what kind of economic unit they will be having to start this co-operative farming. In the case of co-operative farming, they have got to see that food production is increased. If we really want to make this revolutionary reform in the stepping up of food production, this kind of land ceiling is essential. The Government must first of all find out what is the economic unit that is necessary for this purpose. When we fix a ceiling upon land holdings, we must put a question whether it is fair and whether what we are doing is correct. It is correct because now the majority of the lands are in the hands of a few people and they must be taken away from them and some of the lands given for co-operative farming. The increased food production due to co-operative farming must be utilised for the sake of the country at large. When we want to do such a thing which will be beneficial to the majority of the community, this kind of land ceiling is necessary. When the land ceiling is fixed and when

6th February 1959] [Dr. T. V. Sivanandam]

food production increases, naturally the people in the country will also be benefited by it and a certain amount of peace will prevail among the people on account of the land ceiling.

It is gratifying to note that the Madras and the Kerala Governments have come to mutually beneficial agreement in the sharing of the waters of the west-flowing rivers. In this respect, as one coming from the Coimbatore district, I must pay my respects and thanks to the Hon. the Chief Minister of this State as well as the Chief Minister of the Kerala State for arriving at an amicable settlement. I must also make special mention about the Hon. the Finance Minister who undauntedly fought for this at State level, Central level and Zonal Council level and now they have come to an amicable conclusion. In doing so, I request the Government that when the Parambikulam Project begins to function, it must be designed in such a way that most of the lands or at least the maximum acreage of lands in the taluks of Pollachi, Udumalpet, Palladam and Dharapuram would be given advantage by this project to increase food production. In this connection, I would like to renew my repeated request to the Government. At Coimbatore we have got what is called the Siruvani Dam which most of the people know perfectly well and which is famous for its drinking water. Since the Siruvani Dam is situated within the border of the Kerala State, our State has not yet taken up the question of improving the water-supply in the Siruvani river. The present Siruvani Dam was constructed about two decades before and it is expected to supply water only for 50,000 people and there is a storage tank which will fill up for only one month's consumption. Now the population of the Coimbatore City has increased by two lakhs with a floating population of one lakh on account of the industries that are in Coimbatore. The present quantity of water will be sufficient and it does not mean that we want more water. What we want is a storage water tank to store water that is coming so that the water may be utilised in the hot months by the three lakhs of people who are at present inhabiting the Coimbatore City. The water is used for drinking purposes only. Hence, I request the Madras Government to take a sympathetic view and have a talk with the Kerala Government to see that another storage reservoir is constructed in the Siruvani Dam to increase the available drinking water that comes to Coimbatore. The Government must take a sympathetic attitude and see that a fresh reservoir is constructed. I think the expenditure comes to about one crore of rupees. I would like to inform you that already the Government have constructed a low level reservoir at Coimbatore. With the water that is at present stored if we begin to work the low level reservoir as well as the other reservoir, I think the water will not last even for six months. If that were the case, there will be acute shortage of water in the Coimbatore City and three lakhs of people will suffer a lot. I, therefore, request the Government to take up the matter as quickly as possible and see that this problem is solved. It will be the greatest boon not only to Coimbatore City but to the whole country also.

[Dr. T. V. Sivanandam] [6th February 1959]

It is gratifying to note that the Periyar Project has come up. Our power position has improved and there would not be any cut in electricity. We are going ahead with the electrification of about 1,200 villages this year.

The educational policy of the Government has undergone several changes, several transformations, malformations and metamorphoses. I hope the present educational policy will stand for a longer time and it will never be dissatisfying either to the parent or to the teacher or to the taught. I hope the policy will be such as will be beneficial to most of the people concerned and most of the people will welcome the present educational policy. The revolutionary step of supplying midday meal is, of course, a welcome one. But I fear the present enthusiasm and initiative in the local people may not last long. Hence, the Education Department must now itself open their eyes to see that they get several endowments for the perpetuation of providing midday meals for the poor children in the elementary schools. In case they do not get any endowment, I do not think this scheme will last for long. Even now I hear—I do not know whether it is a fact—that in some places where the scheme of provision of midday meal to children was started, it is slowly declining. Therefore, this is the time for the Education Department, if they want to perpetuate or continue this good, revolutionary scheme, to see that they get more endowments from the people.

There is also the school improvement scheme, supplying of adequate accommodation, equipment and other facilities necessary for the proper functioning of the schools. This is also a welcome one, but it must continue for long. In the case of midday meal scheme for poor children, somehow I feel that we are creating a sort of complex in the students in elementary schools. Boys and girls going to elementary schools are very young in age. If those boys and girls get an impression at that young age, at the time of their schooling, at the time of elementary education, that impression will last long and will remain in them for several years to come. Already there are people who think that there are two classes among the students, namely, students belonging to very rich families and students belonging to very poor families. This kind of gap will be increased by the midday meal scheme. Hence, I am of opinion that we should not create in the young children this kind of impression of two categories of students. One set of children will be having a sort of inferiority complex in them that they are sent to schools for food while the other set of people are going to their houses to take food. To remedy this state of affairs I would like to suggest that the school may arrange to supply the same kind of food to all the children and that in the case of rich children, the school may get money from their parents. I do not think the parents will object to this. If this kind of attitude is developed in the children at the school-going age, I think a sort of friendship and union will prevail among them even at the elementary school age. Otherwise, even at that age the gap between the rich and the poor will become more and more. Hence, the

4-20
P.m.

[Dr. T. V. Sivanandam] 6th February 1959]

Education Department must, instead of making that gap bigger, make them united and think that they are the people who are going to be the future citizens of our country. Such differentiation should not arise even at the elementary school stage.

It is gratifying to note that the Government have taken a positive step in instituting a Commission to go into the grievances of the Non-Gazetted Officers. It is a long-pending problem. Some sort of interim relief has been given. Though we are glad that some sort of relief is given to the Non-Gazetted Officers, they are not at all satisfied with it. Only in yesterday's paper I read a resolution passed by some Non-Gazetted Officers' Union that they were not satisfied with the interim relief of Rs. 5 that the Government had come forward to give. I request the Government to give instructions to the Commission that their recommendation must be such that the Non-Gazetted Officers need not have to complain again. I think that they are going to take into consideration the financial position of the State, the recommendations of the Central Pay Commission and the representations that may be received from the general public and from recognized associations of employees. After considering all these things, when they make their recommendation, it must be such that the Non-Gazetted Officers will be completely satisfied. It is in that light that they must deal with the question and make their recommendations so that the Non-Gazetted Officers may have no more grievances.

Sir, I fear that even the Gazetted Officers have their own grievances. (An hon. Member: Village officers also.) What I mean by 'grievances of Gazetted Officers' is this. There are several departments of Government. People in one department who do the identical work as those in another department seem to be getting more pay than those in the other department. Probably, after the grievances of the Non-Gazetted Officers are redressed, the Gazetted Officers may spring up with their grievances. Their second grievance, I hear, is that their promotion is very much delayed. Their promotion is delayed because of the re-employment of retired people in the same posts. It is a fact that this re-employment of retired officers goes on in some departments as a matter of routine. Re-employment of retired Gazetted Officers may be made in some other post. If re-employment is made in the same post, naturally people who are working sincerely in the same department will be hurt and they will feel that their promotion is much delayed. They will not then have any incentive to work. Such being the case, I request the Government to see that the senior officers train their juniors properly. They know when they will retire. One year before their retirement, they must have their juniors trained properly for their next job. If that is done, I do not think there will be any necessity for the re-employment of retired officers in the same post.

The next thing is about my own profession, the profession of doctors. We are saying that there is dearth of doctors. There are primary centres. Our Ministers and other responsible people

[Dr. T. V. Sivanandam] [6th February 1959]

came and opened the centres and we are sorry to see that even the centres that have been opened are closed for years together. We have got to take positive steps in this matter and see why doctors are not available. Is it for want of medical personnel or is it because the doctors do not get proper emoluments? There is no use of simply opening primary centres. We see that medical facilities are afforded to people in every Block area. We must have conscience to see whether these schemes are working properly. I request the Government to solve this problem and see that doctors are made available in all the primary centres and other hospitals as early as possible either by increasing their emoluments or by increasing the number of doctors who are coming out of the colleges and for this more medical colleges are essential. There is no use of having medical colleges only. The teachers must be properly trained people. We must train proper teachers either in our own State or by sending them abroad. Unless they keep abreast with the recent advances in medicine, their instruction will be of no use. I request the Government to see that more medical colleges are established and that more medical men are trained in them to man our hospitals.

Thank you, Sir.

(Deputy Chairman in the Chair.)

*SRI K. T. KOSALRAM: தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளைப்பற்றிக் கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் ஓரளவு தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். கொள்கைகளைத் தெளிவுபடுத்தும் போது, அந்தக் கொள்கைகளினால் பாதிக்கப்படுகின்றவர்கள் நிச்சயமாக அந்தக் கொள்கைகளைக் கண்டிக்கத்தான் செய்வார்கள். அதற்காக நாம் பரிதாபப்படத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காகக் கோப்படுவதில் பிரயோஜனமில்லை. நண்பர் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசவரதன் அவர்கள் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதைக் கடுமையாகத் தீவிரமாக எதிர்த்தார்கள். இது போன்று பல நண்பர்களும் எதிர்க்கின்றார்கள். ஆனால் யார் மீதும் அரசாங்கத்திற்கோ அல்லது காங்கிரசுக்கோ கோபம் கிடையாது என்பதை நண்பர்கள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். அவர் சொல்லுகின்ற வாதம் உணவு உற்பத்தி இதனால் பாதிக்கப்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதுதான். உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காகத் தான் இவ்வளவு கொள்கைகளையும் அரசாங்கம் பிரகடனம் செய்கின்றது என்பதை உணர்ந்தால், இம்மாதிரிப் பேசியிருக்கமாட்டார்கள். அவர் சொல்லுகின்றார்: இந்த 60:40 வாரிசு சட்டம் வந்ததினால் உணவு உற்பத்தி குறைந்து விட்டது என்று. நான் சொல்லுகின்றேன்: அவர்கள் சொல்லுகின்ற வாதம் சரியல்ல என்று. சில இடங்களில் 50-50 வீதம் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று அவர்களே கூறினார்கள். இவ்விதம் சில இடங்களில் தப்பு நடக்கிறது என்பதை அவர்களே ஒத்துக்கொண்டார்கள். இவ்விதம் நிலம் அதிகமாக வைத்திருக்கின்ற ஒரு சிலருக்காக வேண்டி இந்தச் சபையில் அவர்கள் பேசுகின்றார்கள். அதே சமயத்தில் நிலமில்லாது தினமும் உழுதுகொண்டிருக்கின்ற கோடிக்கணக்கானவர்களின் சார்பாகப் பேசுவதற்குத்தான் இந்தச் சபையில் காங்கிரஸ் கட்சி இருக்கின்றது. காங்கிரஸ் அவர்களுக்காகத்தான் பாடுபடுகிறது. அதே அடிப்படையில் தான் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் நடந்துகொண்டிருக்கும் இந்த அரசாங்கமும் பாடுபடுகிறது. அதைத்தான் பிரதிபலிக்கிறது கவர்னர் அவர்களுடைய உரையும். காங்கிரஸ் கட்சியில் யார் இருந்தாலும் சிலருக்கு self-interest இருக்கத்தான் செய்யும். அவ்விதமில்லை என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. இந்த நாட்டின் பிரதம மந்திரி இதைப் பற்றிக் கூறியிருப்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். "ராஜ்ய அரசாங்கம்"

[6th February 1959] [Sri K. T. Kosalam]

களின் மந்திரிகளைக் கூட நம்ப முடியாது. ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவில் இந்தக் கொள்கைகளை நடத்தித் தான் தீர்வேண்டும்" என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இதில் இருக்கின்ற உண்மையை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இங்கு ஒரு வாசகம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.—

'It is the intention of the Government to bring in early legislation imposing a ceiling on land holdings but some preparatory work has to precede that measure if its implementation should not affect production.'

இந்த வார்த்தை பேசியிருப்பது பயமாக இருக்கிறது. உண்மையில் பயப்படுவதற்கு அவசியமில்லை. இந்த வார்த்தையை இவர்கள்—இண்டர்-பிரேடிஷன்—என்று சொல்வார்களோ, அதாவது ஒரு வார்த்தைக்கு அர்த்தம் கொடுப்பதிலே—சரியாக எடுத்துக்கொள்ளாமல், நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதால், இந்த நிலத்தை இம்மாதிரி எடுத்துக்கொள்வதால், உணவு உற்பத்தி கெட்டுவிடும் என்ற வாதத்தைக் கொடுத்து இதைத் தடுத்து விட உபயோகப்படுத்தலாம். ஆகவேதான், ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால், நில உச்ச வரம்பு கட்டுவதையோ, சோஷலிஸ்ட் சமுதாயம் அமைவதையோ ஒரு சிலர் பத்திரிகைகளில் எழுதினாலும், சட்ட சபையில் அதை எதிர்த்து ஒரு சிலர் பேசினாலும், அல்லது 20 அல்லது 30 பேர்கள் அறைகளில் கூடிப் பேசிவிட்டாலும், நிறுத்திவிட முடியாது. இந்தக் கொள்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டுத் தான் தீரும்.

அடுத்தபடியாக, பரம்பிக்குளத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, நண்பர் பாக்டர் சிவானந்தம் சொன்னபடி, நண்பர் கனம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்ததில் நானும் கலந்து கொள்கிறேன். இதனுடைய பலன் கோயம்புத்தூருக்காலும் கூட, இது இந்தத் தேசத்திற்கே ஒரு நல்ல திட்டம். தமிழ் நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல, இந்தத் தேசம் பூராவுக்குமே இது ஒரு நல்ல திட்டம். கோயம்புத்தூருக்குக் குறிப்பாக இது உபயோகப்படும். அரசாங்கம் செய்தது ஒரு தவறு; கனம் ஸ்ரீ வெங்கடராமன் அவர்கள் இப்போது இங்கே சபைத் தலைவராக உட்கார்ந்துக்கிறார்; முன்பு அவர் டில்லியில் இருந்தார்; ஆகவே அவர் இதை ரூபகப்படுத்திக்கொள்வார் என்று நினைக்கிறேன். ரீ-ஆர்கனைசைஷனுக்காக ஒரு கமிட்டியை அமைத்தார்கள். ஸ்ரீமான் பணிக்கர் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டது அந்தக் கமிட்டி. அந்தக் கமிட்டி அதையெல்லாம் நன்கு பரிசீலித்து ஒரு யாதாஸ்தைச் சமர்ப்பித்தது. அந்த யாதாஸ்தில் செங்கோட்டை தாலுக்கா முழுமையையும் சென்னை ராஜ்யத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கண்டிருந்தது. அதன் பிறகு ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. அந்த மசோதாவிலும் அப்படியே கண்டிருந்தது. அந்த மசோதா பாராளுமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் யார் அந்தக் குற்றத்தைச் செய்தவர் என்று இந்த அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும். இன்றில்லாவிட்டால் ஒரு நாள் அவர்கள் குற்றக் கூண்டில் ஏற்றப்படுவார்கள் என்பதை நண்பர் கனம் ஸ்ரீ வெங்கடராமன் அவர்கள் இந்த அரசாங்க முதல் அமைச்சருக்குச் சொல்ல வேண்டும். அவர் யாராக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. இன்றைய தினம் பரம்பிக்குளத் திட்டத்தைப்பற்றி நாம் சந்தோஷப்படுகிறோம். அந்தத் திட்டத்தை வரவேற்கிறோம். கடின நதிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு சிறு ஸ்கீம் போட்டு, இரண்டு கோடி ரூபாயில் ஒரு திட்டத்தை (புனலாறுத் திட்டம்) அனுமதிக்கப் போகிறேன் என்று வெளியில் மினிஸ்டர் சொன்னார். அதன் பக்கத்தில் இருக்கிறது புனலாறு. இது ரீ-ஆர்கனைசைஷன் ஸ்கீம்படி நம் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு வரவேண்டியது, வந்திருக்கும், நமக்கென்றாகிவிட்டிருக்கும். அந்தப் புனலாறிலிருந்து தண்ணீரை எடுத்து 1½ லட்சம் ஏக்கரைப் பாசனத்திற்குக் கொண்டுவரலாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. உங்கள் கோவியன் என்ற என்ஜினியரே சொன்னார். இப்படி 1½ லட்சம் ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கும் இடத்தை அரசாங்கம் கோட்டை விட்டுவிட்டது. கோயம்புத்தூரிலே ஒரு

[Sri K. T. Kosalram] [6th February 1959]

ஈறு கிராமம், ஒரு சிறு இடம் அவர்களுக்கு வேண்டுமென்று அங்கே அதி காரிகள் செய்த தவறினாலோ, யார் செய்த தவறினாலோ, ஏதோ ஒரு இடத்திற்குப் பரிவர்த்தனையாக அதை விட்டிருக்கிறோம். அந்த இடத்தின் வழியாக நானும், அமைச்சர் கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்களும் சென் றோம். அவரை அந்தக் காட்டின் வழியாக அழைத்துச் சென்றேன். நல்ல “வர்ஜின் பார்ஸ்ட்”, மனிதன் உட்புக முடியாத இடம். அங்கே ஏராளமான நதிகள். முக்கியமான நதிகளான அச்சன்கோயில் நதி, புனல் ஆறு போன்ற நதிகளையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டே சென் றோம். அரசாங்கம் கோட்டை விட்ட இடத்தைப் பாருங்கள், சென்னை ராஜ்யம் கோட்டை விட்ட இடத்தைப் பாருங்கள் என்று சொல்லிச் சென் றேன். அந்த இடம் இருந்திருந்தால் எத்தனையோ நதிகள் இருக்கின்றன, எத்தனையோ திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றலாம். எத்தனையோ ஏக்கர் பலனடைந்திருக்கும். எப்படியோ தவறு செய்திருக் கிறார்கள். யார் தவறு செய்தார்கள் என்பதை கலெக்ட ராக இருந்தாலும் சரி, அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, அரசாங்கக் காரிய தரிசியாக இருந்தாலும் சரி, கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். இன்றும் அதைத் திருத்திக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்பதற் காகத்தான் நான் இதைச் சொன்னேன். நண்பர் கனம் ஸ்ரீ வெங்கட் ராமன் அப்போது பாராளுமன்ற அங்கத்தினராக இருந்தார். தவறுத லாக ரிப்போர்ட் செய்துவிட்டார்கள் அதிகாரிகள். அச்சன்புதூர் மலையில் கோடு போடவேண்டியதற்குப் பதிலாக அச்சன்புதூர் கிராமத்தில் கோடு போட்டுவிட்டார்கள். சட்டப்படி அச்சன்புதூர் கிராமம் நமக்கு வரவேண்டும். அதனால் புனலாறு வந்துவிடுகின்றது. இதைக் கட்டாயம் புனராலோசனை செய்யவேண்டும் என்று இந்த ராஜ்ய முதலமைச்சர் எழுதினார். அதைக் கொண்டு பாராளுமன்றத்தில் பேசப்பட்டது. நாங்கள் டில்லிக்குப் போனோம். அங்கு பிரதமரைப் பார்த்தோம், உள்நாட்டு அமைச்சர் பண் டிட் பந்த் அவர்களைப் பார்த்தோம். அவர்கள், ‘நீங்கள் எங்கள் காரியதரிசியை “கன்வின்ஸ்” பண்ணுங்கள், அல்லது எங்கள் காரிய தரிசி உங்களை “கன்வின்ஸ்” செய்வார்’ என்று சொன்னார்கள். அவர் களோடு மூன்று நாட்கள் விவாதம் நடத்தினோம். கடைசியாக, மக்கள் சபையில் அந்த மசோதா “பாஸ்” ஆகிவிட்டது. ராஜ்ய சபைக்குச் சென்று விட்டது. ராஜ்ய சபையிலே பாக்டர் சுப்பராயன் ஒரு அமெண்ட் மெண்ட் கொடுத்தார். கொடுத்த பிறகு, பாராளுமன்றத்தில் “பாஸ்” செய்துவிட்டாலும் பரவாயில்லை. இதற்குத் திருத்தம் அவசியமில்லை. ஒரு நோட்டீபிகேஷன் மூலமாக இதைத் திருத்திக்கொள்ள முடியும். இந்த இடத்தை சென்னை ராஜ்யத்திற்குக் கொடுப்பதைப்பற்றிப் புனராலோசனை செய்கிறேன் என்று உள்நாட்டு அமைச்சர் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அதிலிருந்து இன்று வரை எத்தனை நாட்கள் ஆகியிருக்கின்றன? இந்த அரசாங்கம் இதைப்பற்றி எழுதியதா என்று கேட்கிறேன். இதைப்பற்றி பாக்டர் சுப்பராயன் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இரண்டு கடிதங்கள் எழுதி யிருக்கிறார். ‘நீங்கள் ஒரு கடிதம் எழுதுங்கள்’ என்று எழுதியிருக் கிறார். இந்த அரசாங்கம் எழுதியிருக்கிறதா என்று சபை முதல்வர் நமக் குச் சொல்ல வேண்டும். இது ஒரு சிறிய காரியம் அல்ல, ஒரு பெரிய காரியம், முக்கியமான காரியம். இந்தத் திட்டத்தால் 1½ லட்சம் ஏக்கர்கள் பலன் அடையும். இது கிடைத்திருந்தால், தென் ஜில்லாக்களில், மூன்று ஜில்லாக்களிலுள்ளவர்கள் பெருமைப்படுவார்கள், சந்தோஷப்படுவார் கள். ஏதோ சொன்னார்கள், நாம் சமாதானம் பேசி வாங்கி விட்டோம் என்று சந்தோஷப்படுவார்கள். நாம் நம் தண்ணீரைத் தான் வாங்கினோம். இது கேரளத் தண்ணீர் அல்ல. நமது ஒரு ஆற்றைக் கொடுத்து விட்டு இடத்தை வாங்கியிருக்கிறோம். சோலையாறு தண்ணீரை நாம் கொடுத்து விட்டு அனை கட்டக்கூடிய இடத்தை வாங்கியிருக்கிறோம். இது கூட இல்லாமல் இந்தப் புனலாற்றுத் தண்ணீரைக் கொண்டு, நம் தண்ணீரைக் கொண்டு 1½ லட்சம் ஏக்கருக்குக் கொடுத்திருக்க முடியும். விலைவாசி ஏற்றம் முதலியவைகளைத் தடுத்திருக்க முடியும்.

மற்றொன்று, பரம்பிக்குளத் திட்டம் 15 கோடி ரூபாய் திட்டம்—20 கோடி ஆகலாம். இந்தத் திட்டத்தை ‘சீப் என்ஜினியர்’ மூலமாகத் தான் அரசாங்கத்தார் நிறைவேற்றுவார்கள்; அப்படித்தான் நிறை

[Sri K. T. Kosalram]. 6th February 1959]

வேற்ற முடியும். 10 கோடிக்கு அதிகமான—7 கோடியாக இருக்கலாம்— செலவில் நிறைவேற்றுவதாக இருந்தால் இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள ‘சீப் என்ஜினியர்’களாக இருந்தவர்கள், இந்தத் தேசத்திலேயே மிக அறி வாளிகள், இந்தத் தேசத்திலுள்ள அத்தனை பேர்களும், மந்திரிகளும் கூட அவர்களைப்பற்றிப் புகழ்கின்றார்கள், “சீப் என்ஜினியர்கள்” ரிடைய ரானவுடன் அவர்களுடைய ஸர்வீஸ் இப்போதும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது, பல இடங்களில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றார்கள். இம்மாதிரி ரிடையரான என்ஜினியர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு அரசாங்க ‘சீப் என்ஜினியர்’, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டு மென்று போட்டால் மிக நன்றாக இருக்கும். ஊதாரித்தனம் இருக்காது. அதோடு இன்னும் சில புகார்கள் வருகின்றன. அரசாங்கத்திற்கு வேண்டியவர்களுடைய இடத்திற்கு, வேண்டியவர்களுடைய ஊருக்கு, தன் னீர் கொண்டுபோய் விட்டார்கள் என்ற புகார் எல்லாம் வராமல் தடுக்க முடியும். அப்படித் தண்ணீர் கொண்டுபோனது எனக்குத் தெரியும். இல்லை என்று மறுக்க முடியாது. மணிமுத்தாரிலிருந்து ஒரு குளத் திற்குத் தண்ணீர் கொண்டுவர வேண்டும் என்று பல லட்ச ரூபாய் தனி மனிதனுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வருத்தத்தடன் தெரி வித்துக்கொள்ளுகிறேன். தப்பு நடக்கவில்லை என்று நான் சொல்ல மாட் டேன். மணிமுத்தாறுத் தேக்கம் வேண்டுமென்று சொல்லி, திட்டம் வகுத்து, அது ‘எக்ஸ்ப்ளூஷன்’ ஆகும்போது, தனி மனிதன் குளத் திற்குப் பல லட்ச ரூபாய் செலவு செய்து, 300, 400 ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், நான் ரூசு செய்ய முடியும். அம்மாதிரி அசம்பாவிதங்கள் நடக்காமல் இருக்கவேண்டும். பல லட்ச ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறது. 500 ஏக்கருக்குக் கொடுக்கும் தண்ணீரை ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கருக்குக் கொடுக்கும் அளவுக்கு, நல்ல இடத்திலே, ‘லெவல்’ இருக்கும் இடத்திலே கொடுக்க முடியும். அம்மாதிரிச் செய்ய வேண்டுமானால், நிச்சயமாக ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்தக் கமிட்டி ‘டெக்னிகல் எக்ஸ்பர்ட்’களைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே பிரதம என்ஜினியர்களாக இருந்து ரிடையர் ஆகி, நன்றாக வேலை செய்யக்கூடிய மிகத் திறமை வாய்ந்தவர் கள், இந்தத் தேசத்திற்கே வழிகாட்டியாகப் பணி புரியக்கூடியவர்கள் இன்றும் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் போன்றவர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணுடைய யோசனையை அரசாங்கம் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

உணவு உற்பத்தி ஏறுகிறது என்று சொல்லி, அதே சமயத்தில் 4-40 p.m. ‘ப்ரொக்யூர்மெண்ட்’ வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். கேரளாவுக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து ஏராளமான அரிசி போகிறது. இவ்வளவு டன் அரிசிதான் கேரளாவுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நமது சர்க்கார் முடிவு செய்துகொண்டால், அந்த அளவு அரிசியை மாத்திரம் நாம் நம்முடைய நெற் களஞ்சியங்களிலிருந்தாவது, ஏராளமாக உற்பத்தி செய்யும் ஜில்லாக்களிலிருந்தாவது, எடுத்து அவர் களுக்குக் கொடுத்துவிடலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாடு இல்லாத நிலை யில், கேரள அரசாங்கமோ, கேரளாவிலே இருக்கும் வியாபாரிகளோ நம் பகுதிகளிலேயிருந்து கொள்முதல் செய்துகொள்வதற்கு அனுமதி கொடுத்திருப்பதுதான் இந்த விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம்; வேறு ஒரு காரணமும் இல்லை. இந்தக் காரணத்தைக் கண்டுபிடிக்காமல், ‘விலை வாசி ஏறுகிறது, விலைவாசி ஏறுகிறது’ என்று சொல்லி, மீண்டும் வேதானம் முருங்கை மரத்தில் ஏறிக்கொண்டது என்பது போல, பழைய கண்ட்ரோல் ஏற்படுத்தினால், ஊரெல்லாம் லஞ்சம் தாண்டவ மாடுமே தவிர, வேறு ஒன்றும் பயன் ஏற்படாது; தெருவெல்லாம் லஞ்சம் தாண்டவமாடுவதைத் தான் பார்க்க முடியும்; அதிகாரிகளுடைய ‘மொராலிடி’ கெட்டுவிடும். ஆகவே, ‘ப்ரொக்யூர்மெண்ட்’, ‘கண்ட் ரோல்’ என்ற பதங்களே அரசாங்கத்தின் ஏடுகளிலே இருக்கக் கூடாது. கண்ட்ரோலை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பல அகில இந்திய ஸ்தா பனங்களிலே சண்டை போட்டிருக்கிறோம். சண்டை போட்டுக் கண்ட்ரோலை ஒழிப்பதற்குப் பாடுபட்டிருக்கிறோம். மீண்டும் மறைமுகமாகக் கூடக் கண்ட் ரோல் முறை வரக் கூடாது.

[Sri K. T. Kosalram] [6th February 1959]

கண்டிரோல் வந்துவிடக்கூடாதென்றால், அதை எப்படித் தடுப்பது என்று கேட்கலாம். விலையைக் கட்டுப்படுத்துங்கள். ரீடெய்லருக்கு விலை வாசிக் கட்டுப்பாடு கிடையாது என்பது அரசாங்க உத்தரவு. மொத்த வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு விலைக் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அதனால், விவசாயம் செய்பவர்களிடமும், நிலம் வைத்திருக்கும் உழவர்களிடத்திலேயும் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட விலைப்படிதான் தானியங்களை வாங்க வேண்டும். ஹோல்ஸேலர்களுக்கு மட்டும் விலைக் கட்டுப்பாடு இருப்பதனால், விவசாயிகளிடத்திலே அவர்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட விலைக்குக் கறந்து தானியங்களை வாங்கி விடுகிறார்கள். ஆனால், ரீடெய்லர் எவ்வளவு விலைக்கு வேண்டுமானாலும் விற்கலாம். அவன் விற்பதற்கு விலைக் கட்டுப்பாடு இல்லை. அவன் எந்த விலைக்கு வாங்கவேண்டும், எந்த விலைக்கு விற்கவேண்டும் என்ற நிர்ணயம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, பெரிய தவறு இருக்கிறது. எந்த ரீடெய்லராக இருந்தாலும் சரி, எந்த ஹோல்ஸேலராக இருந்தாலும் சரி, இன்ன விலைக்குத் தான் விற்கவேண்டும், அதற்கு அதிகமாக விற்கக் கூடாது என்று நிர்ணயித்து, அதற்கு அதிகமான விலைக்கு விறகுல், சரியான தண்டனை கொடுப்போம் என்று ஒரு ஆர்டினன்ஸ் பிறப்பிக்க வேண்டும். சட்டசபை இப்பொழுது நடந்துகொண்டிருப்பதால் ஆர்டினன்ஸ் கூட இப்பொழுது தேவையில்லை, அதற்குரிய சட்டத்தையே கூட நிறைவேற்றிவிடலாம். குறிப்பிட்ட விலைக்கு அதிகமாக விறகுல் எத்தனை வருஷம் சிறையில் அடைத்து வைத்திருக்க வேண்டுமோ, அத்தனை வருஷம் அடைத்து வைக்கலாம் என்று சட்டம் இயற்றலாம். அம்மாதிரி இரண்டு மூன்று இடங்களிலே செய்துவிட்டால், விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுத்துவிடலாம்.

பொறுப்புள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர் திரு. ஸ்ரீனிவாசவரதன் அவர்கள், “சூறையாடுங்கள்” என்று மக்களை “இன்னைட்” பண்ணும் முறையில், பொறுப்பற்ற தன்மையில் பேசினார் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI P. T. RAJAN : He did not incite the people.

SRI K. T. KOSALRAM : The hon. Member can say so, but he incited the people.

SRI P. T. RAJAN : Is the hon. Member right in attributing motives to another hon. Member ?

* SRI K. T. KOSALRAM : மிஸ்டர் ஸ்ரீனிவாசவரதன் அவர்கள், ‘இன்றிருக்கும் விலைவாசி இப்படி ஏறிக்கொண்டே போனால், நிச்சயமாகப் பொது மக்கள் கூட்டங் கூட்டமாகச் சென்று கொள்ளை அடித்து விடுவார்கள்’ என்று சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டில் அம்மாதிரி அசம்பாவிதம் ஒருநாளும் நடக்காது. இங்கிருக்கும் பலம் பொருந்திய அரசாங்கம் அதை அனுமதிக்காது என்று நம்புகிறேன். அதில் எனக்கு, நிச்சயமான நம்பிக்கை இருக்கிறது. பொது மக்களை ‘இன்னைட்’ பண்ணும் வார்த்தைகளைப் பேச வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வேண்டுமானால் இந்த அரசாங்கத்தைக் கண்டிப்போம். எந்த இடத்தில் தவறு செய்தாலும், அந்தத் தவறைப் பலமாகக் கண்டிப்பதற்கு, இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சக்தி இல்லையா, தைரியம் இல்லையா என்று நான் கேட்கிறேன். எவன் கள்ள மாரக்கெட் நடத்துகிறானோ, எவன் கொள்ளை லாடம் அடிக்கிறானோ, அவனைக் கண்டுபிடித்து, சிறையிலே போடுவதற்குத் திறமை இல்லையா என்று கேட்கிறேன். அதைச் செய்யாமல், மீண்டும் கண்டிரோல், ப்ரொக்யூட்டிமெண்டு என்று கொண்டுவந்தால், ஊரெல்லாம் வீதியெல்லாம் லஞ்சம் தாண்டவமாடும் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எங்கேயோ இருக்கிற மைனர்கள் கண்டிரோலைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அங்கு சொல்வதை நமது மாநிலத்திற்கும் நிச்சயமாக அப்படியே எடுத்துக்

6th February 1959]

[Sri K. T. Kosalram]

கொள்ள வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. நம்முடைய மாநிலத்தின் நிலைமைக்கும், இங்கிருக்கும் சூழ்நிலைக்கும் தகுந்த மாதிரி, நாம் நமக் கேற்றபடி, ஏற்பாடு செய்து கொள்ள முடியும். அதை நமது அரசாங்கம் நிச்சயமாகச் செய்யும் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வி இலாகாவைப்பற்றிப் பாராட்டி நண்பர்கள் பேசினார்கள். நானும் அதிலே கலந்துகொள்ளுகிறேன். ஆனால், நண்பர் சொன்னது போல, ‘டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்’ இப்பொழுது இருக்கும் வேலைப் பளுவை நிச்சயமாகத் தாங்க முடியாது என்பது என்னுடைய பரிபூரணமான நம்பிக்கை. இரண்டு மூன்று பேருக்கு அந்த வேலையைப் பிரித்துக் கொடுத்தால் தான், இப்போதைவிட ‘எபெக்டிவ்’ ஆகப் பார்க்க முடியும். இப்பொழுது நாம் காலே விரித்துக்கொண்டிருக்கிற மாதிரி, ஏராளமான புதிய திட்டங்களைப் போடுகின்றவை ‘கொலாப்ஸ்’ ஆய்விடுமோ என்று நான் பயப்படுகிறேன். வேறு சாதனை களைப்பற்றி இப்பொழுது பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் வரவில்லை. அதை மற்ற சந்தர்ப்பங்களில் பேசுகிறேன். இன்னும் சற்று நாள் தாமதித்துப் பார்த்துத்தான் சொல்ல வேண்டும். அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், இதில் ஏராளமான ‘பைல்’ கட்டுகள் குவிந்திருக்கும் போது, அதற்கு இன்னும் தொடர்ந்து, பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் போட வேண்டும் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மிக அசம்பாவிதமான செயல் கல்வி இலாகாவிலே நடக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கனயாகுமரி ஜில்லா நம்முடன் வந்து சேர்ந்து மூன்று மூன்றரை ஆண்டுகளுக்குமேல் ஆகிறது. கேரள ராஜ்யத்தைப்பற்றி நாம் குறிப்பிடும்போது, குற்றம் கண்ட இடங்களில் குற்றங்களைச் சொல்கிறோம்; நல்ல காரியங்கள் செய்த இடங்களில், அதைப் பாராட்டியும் எடுத்துச் சொல்கிறோம். ராஜ்யப் புனரமைப்பு ஏற்பட்ட ஆறு மாதங்களுக்குள்ளேயே, இங்கிருந்து அங்கு சென்ற சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய ஸர்வீசை ‘இன்டெக்ரேட்’ செய்துவிட்டார்கள். அவர்களுடைய உத்தியோகஸ்தர்களோடு இவர்களையும் ஒன்று சேர்த்து விட்டார்கள். ஆனால், நம் ராஜ்யத்தில், மூன்றரை வருஷங்கள் கடந்தும், இன்னும் அங்கிருந்து வந்தவர்களுடைய ஸர்வீசை ‘இன்டெக்ரேட்’ செய்யவில்லை. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் வேலை செய்கிற ப்ரெமரி ஸ்கூல் டீச்சருக்கு ரூ. 45 சம்பளம் கிடைக்கிறதென்றால், கனயாகுமரி ஜில்லாவில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு ரூ. 30 வீதம் கிடைக்கிறது. ஒரே ராஜ்யத்தில் அடுத்தடுத்துள்ள இரண்டு ஜில்லாக்களில் இப்படிப்பட்ட வித்தியாசம் காணப்படுகிறது. இவர்களுக்குள் ரூ. 15 ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிறது. இம்மாதிரி பாதிக்கப்பட்ட 3,200 பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்கள் இருக்கிறார்கள். மூன்று வருஷங்களாக அவர்கள் பொறுமையாகப் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். “எனக்கு 30 ரூபாய் கிடைக்கிறது; அடுத்து உள்ளவருக்கு 45 ரூபாய் கிடைக்கிறது; இந்த நிலைமையில் இந்த அரசாங்கம் இருந்தால் என்ன? இந்த அரசாங்கம் அழிந்தால் என்ன?” என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். கல்வி இலாகாவிலுள்ளவர்களுடைய நிலைமை தான் இப்படியென்றால், இன்னும் ரெவின்யூ இலாகா, பப்ளிக் ஹெல்த் இலாகா இவைகளில் வேலை செய்பவர்களுடைய நிலைமையும் அந்தப் பகுதியில் ஏற்றத்தாழ்வுடன்தான் இருக்கிறது. (ஸ்ரீ என். நல்லசேனாபதி சர்க்காரை மன்னாடியார் : கிராம உத்தியோகஸ்தர்களும் அப்படித்தான் இருக்கிறார்கள்.)

SRI P. T. RAJAN : The hon. Member is now inciting him.

* SRI K. T. KOSALRAM : கிராமாதிகாரிகளைப்பற்றி நண்பர் பட்டகாரர் ஞாபகமூட்டுகிறார். அவர் தன்னுடைய கடமையைச் செய்ய வேண்டுமென்று உணருகிறார். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி கவர்னர் அறிக்கையிலே இல்லை என்பதைக் குறித்து அங்கத்தினர்கள் பேசவில்லை என்பதனால் அவர் கடமையைச் செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்.

[Sri K. T. Kosalram] [6th February 1959]

மறுபடியும், 'இன்டெக்ரேஷன்' பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால், B.T. தேர்வு பெற்ற உபாத்தியாயர்களுக்குத் திருநெல்வேலி மாவட்டப் பகுதியில் ரூ. 85 சம்பளமும், கன்னியாகுமரிப் பகுதியில் ரூ. 55-ம் கொடுக்கிறார்கள். நண்பர் 'அங்கே 85 ரூபாயிலிருந்து ஆரம்பித்து, 150 ரூபாய் வரையில் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னார். அங்கே B.T. தேர்வு பெற்றவர்கள் ரூ. 55 தான் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். B.T. படித்துவிட்டு, இன்னும் எத்தனை நாளைக்குத்தான் அவர்கள் சகித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்? அவர்களும் மனிதர்கள் தானே. என்.ஜி.ஓ.-க்கள் சொல்கிறார்கள் என்றால், அவர்களை யாரோ அரசியலுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். என்.ஜி.ஓ. நண்பர்கள் 'இல்லை' என்று மறுக்க முடியாது. மறுத்தால், அவர்கள் வேண்டுமென்றே ஊரை ஏமாற்றுகிறார்கள். ஊரை ஏமாற்றுவதற்குத் தான் அவர்கள் மறுக்கவேண்டும். 'சம்பளத்திலே வித்தியாசமே இருக்கக் கூடாது என்பதைக் கொள்கை அளவிலே நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்' என்று பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு சொல்லிவிட்டார். அவர் சொல்லி விட்டதை 'இம்ப்ளெமெண்ட்' செய்ய வேண்டியவர்கள் ராஜ்ய அரசாங்கத்தார். அதை எப்படி 'இம்ப்ளெமெண்ட்' செய்வது, பொருளாதாரம் எங்கே இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். கண்டுபிடித்துத்தான் வகை தேடவேண்டும். 'தாரதம்மியம் கூடாது' என்று பிரதம மந்திரி சொல்லிவிட்ட போது, 'எங்களுடைய நிலை இதுதான், நாங்கள் இவ்வளவுதான் கொடுக்க முடியும், மீதிப் பணத்தை நீங்கள் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும்' என்று பிரதம மந்திரியை நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கத்தார் வற்புறுத்தியிருக்க வேண்டும்; வற்புறுத்த வேண்டும். நிச்சயமாக ஒரு அறையில் உள்ளவர்களுக்கு ஒருவிதச் சம்பளம், அடுத்த அறையில் வேலை செய்வவர்களுக்கு இன்னொரு விதச் சம்பளம் என்ற நிலை இருப்பது அநீதியானது என்று நான் பலமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் என்.ஜி.ஓ.-க்கள் அரசாங்கத்தைத் "தரெடன்" பண்ணுவதும், பயமுறுத்துவதும் அல்லது அரசாங்கத்தை ஸ்தம்பிக்க வைத்து விடலாம் என்று நினைப்பதும் விரும்பத்தக்கது அல்ல. அவர்கள் அவ்வாறு பயமுறுத்துவது காமராஜ் அரசாங்கத்தையோ அல்லது வெங்கட்டராமன் அரசாங்கத்தையோ அல்ல. அரசாங்கமானது இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கும் 3½ கோடி மக்களுக்கும் சொந்தமானது என்பதை மறந்து அவர்கள் இம்மாதிரி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும், நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் சம்பளத்தில் வித்தியாசம் இருப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல; ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதல்ல என்று கூற விரும்புகிறேன். இந்தக் குறையை உடனடியாகக் கவன வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். ஆனால், இதற்காக அரசியல் கட்சிகளில் சேருவது, என்ன வேண்டுமானாலும் எழுதுவது போன்ற நடவடிக்கைகளில் என்.ஜி.ஓ.-க்கள் ஈடுபடாமல் இருக்கும்படி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வித்தியாசம் ஒரு புறம் இருக்க, இங்கிருக்கும் என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கும் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் இருக்கும் என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கும் சம்பளத்தில் வித்தியாசம் இருந்து வருகிறது. இந்த வித்தியாசம் உடனடியாகக் கவையப்படவேண்டும். இல்லாவிடில் இந்த அரசாங்கமானது கன்னியாகுமரி ஜில்லாவை ஒரு தலைப்பட்சமாக நடத்துகிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஒரு மந்திரி கன்னியாகுமரிக்குப் போனால், எத்தனை லட்சம் வேண்டுமானாலும் கொடுக்கிறோம் என்கிறார். கன்னியாகுமரி என்றால்.....

4-50
p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Deputy Chairman, I regret to intervene. I must point out that the Government as such can be attacked, but not individual Ministers.

* **SRI K. T. KOSALRAM :** மற்றொரு மந்திரியோ சர்க்காருக்கு விரோதமான மன மாற்றத்தை உண்டு பண்ண என்ன வேண்டுமோ அதைச் செய்கிறார். ஒரு மந்திரி.....

DEPUTY CHAIRMAN : I think that even if one particular Minister has done something wrong, the whole Government may be attacked and not individual Ministers.

[6th February 1959]

* **SRI K. T. KOSALRAM :** தனிப்பட்ட மந்திரிகளைப்பற்றிப் பேசக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு இலாகாவைப்பற்றிப் பேசும் போது, அந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியைப் பற்றியும், மந்திரியைப் பற்றியும் பேசாமல் இருக்க முடியாது என்பதைக் கனம் ஸ்ரீ வெங்கட்டராமன் அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஒரு இலாகாவைப்பற்றிப் பேசும் போது, அந்த இலாகாவைப்பற்றிப் பாராட்டவும் செய்கிறேன். தவறுகள் இருந்தால் அதைப்பற்றிக் கூறும் இரக்க முடியவில்லை. நான் தனிப்பட்ட மனிதர்களைப்பற்றிப் பேசவில்லை. உங்கள் இலாகாவைப்பற்றிப் பேசும்போது நீங்களும் அதில் ஒரு அங்கமாக வருவீர்கள்—எப்படியும் மொத்தம் சர்க்கார்தான் பொறுப்பு. இதை என் சொல்லுகிறேன் என்றால், ஏராளமான நல்ல காரியத்தைச் செய்கின்ற நீங்கள், ஏராளமான பணத்தைச் செலவு செய்கிற நீங்கள் 30 ரூபாய் சம்பளம், 45 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகின்றவர்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யாத காரணத்தால், நீங்கள் செய்யும் பல நன்மைகளும் எடுபடாமல் போகின்றன. ஏனெனில் அந்தக் குறைந்த ஊதியம் பெறுகிறவன் படித்தவனாக இருக்கிறான். மக்களிடம் உதாசீனம் உண்டுபண்ணுகிறான். கடந்த தேர்தல் சமயத்தில் இங்கிருக்கும் என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு 12 ரூபாய் உயர்வு கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது 5 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்த 12 ரூபாய் இன்னும் கன்னியாகுமரியில் உள்ள என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்காமல் நீங்கள் எவ்வளவு நல்ல காரியத்தைச் செய்தாலும் பயன் இல்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது நாம் கொள்கையளவில் "கோவாப்பரேட்டிவ் பார்டிங்", திலத்திற்கு உச்ச வரம்பு ஈட்டுதல் ஆகியவைப்பற்றிப் பேசி விட்டோம். கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தைப் பொறுத்த வரையில், அது ஒரு சிலர் கையில் சிக்கிக்கொண்டு அவர்களுடைய நலன்களுக்காகத்தான் பயன்பட்டு வருகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் உள்ளவர்கள் ஏராளமாகக் கொள்ளையடிக்கும் நிலை இன்று நிலவி வருகிறது. அதைப் பாதுகாப்பதற்கு ஒரு சட்டம்; அந்தச் சட்டம் இன்று இருக்கும் அரசாங்கத்தினுடைய சட்டம் அல்ல. உளுத்துப்போன வெள்ளை அரசாங்கத்தின் சட்டம். அந்தச் சட்டத்தை இன்னும் பந்தோபஸ்தாகப் பாதுகாத்துக்கொண்டு, அதிகாரிகளையெல்லாம் போட்டு கூட்டுறவு மூலம் நாட்டை நல்வழிப் படுத்தவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். நமக்குக் கூட்டுறவு முறையில் நல்ல நம்பிக்கை இருக்கிறது. பரிபூரணமான நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதைக் குறைத்து மதிப்புப் போட வேண்டாம். நான் நாக்புரி காங்கிரசில் பேசும்பொழுது சொன்னேன். My hon. Friend Mr. Venkataraman will agree with me. முதல் மந்திரி அவர்களும், திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களும் சிரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது, அவர்கள் என்னுடன் "எக்ஸ்" பண்ணுவதாகக் கூறினார்கள். ஆகவே, அந்தச் சட்டம் இன்று இருக்கும் நிலையில் இருந்தால், உங்களுடைய கொள்கைகளும் ஆலோசனைகளும் ஒன்றுக்கும் பிரயோஜனப்படாமல், உதவிகரமாக இல்லாமல், இந்தத் தேசத்திற்கு வேண்டிய காரியங்களையெல்லாம் நிச்சயமாக நிறைவேற்ற முடியாமல் போய்விடும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்போது கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் இருக்கும் நிர்வாக இயந்திரமும் அதில் இருக்கும் ஆட்களும் உளுத்துப்போனவர்கள். பச்சையாகச் சொன்னால், ஒரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தை யார் கைப்பற்றுகிறதோ அவனுடைய ஜாதிச் சங்கமாக அது ஆகிவிடுகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தங்களுடைய உற்றார் உறவினர்களை யெல்லாம் அதில் நிரப்பிக்கொண்டு, அவர்களுக்கு ரெதிகளைச் செய்து தருவதாகத்தான் அது இன்றையதினம் இயங்கி வருகிறது. காலஞ் சென்ற நம்முடைய தலைவர் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் கூட "இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனமும் இந்து மத பரிபாலன ஸ்தாபனமும் அவரவர்களுடைய மாமன், மச்சான் மருமகன் முதலியோரைச் சேர்த்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு நன்மைகளைத் தேடித் தரும் ஸ்தாபனங்களாகத்தான் இருந்து வருகின்றன" என்று கூறியதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. ஆகவே, இந்த ஸ்தாபனமானது யாரிடத்தில் சிக்கிவிடுகிறதோ அவர்களுக்கும், அவர்களுடைய உற்றார் உறவினர்களுக்கும் லாபம் தரும் ஸ்தாபனமாகத்

[Sri K. T. Kosalram]

[6th February 1959]

தான் இயங்கி வருகிறதே தவிர, மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய நிலை யில் இல்லை. இதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டி போட்டால், நான் கூறிய குற்றச்சாட்டுகள் முழுவதையும் ருசுப் படுத்தத் தயாராக இருக்கிறேன். உறவினர்களைத் தவிர வேறு யாரையாவது அந்த ஸ்தாபனத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தால், நிராகரித்து விடுகிறார்கள். இதை நான் மந்திரி அவர்களை டத்தில் கூறியபோது அப்பீல் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். யாருக்கு அப்பீல் செய்வது? ரிஜிஸ்ட்ராருக்குத்தான். அந்த அப்பீலை ரிஜிஸ்ட்ரா ரு வாந்துத்தான் அங்கிருந்து எழுதி அனுப்பப்படுகிறது.

(Mr. Chairman in the Chair.)

5.00 இன்று கூட்டுறவு இலாகாவில் இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் கூட்டுறவு
p.m. இயக்கம் சரிவர நடக்காதபடி செய்கிறார்கள். இதற்கு நான் பல உதா ரணங்கள் கொடுக்க முடியும். இப்போது நான் இதைப்பற்றி விஸ்தார மாகப் பேச விரும்பவில்லை. கூட்டுறவு இயக்கத்தை நசுக்குவதற்கு வேண்டிய எல்லாச் சிக்கல்களையும் உண்டாக்கக்கூடிய மகா மகா விளக் கெண்ணை ஆட்கள் எல்லாம் அந்த இலாகாவில் இருக்கிறார்கள். இப் படிப்பட்ட ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு காங்கிரஸ் மேலிடத்தார் கொடுத் துள்ள உத்தரவுகளைக் கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ வெங்கடராமன் நிறைவேற்ற முடியுமா? அவைகளை நிறைவேற்ற கனம் அமைச்சர் துடியாய்த் துடிக்கி றார். கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ வெங்கடராமன் அவர்களிடம், “நீங்கள் கூட்டு றவு இலாகாவை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அந்த இலாகாவை எப்படி “ரீஷ்பில்” செய்தால் நல்லதோ அப்படி “ரீஷ்பில்” செய்தீர்களானால் நீங்கள் இந்த மாநிலத்திற்கு பெரும் பணி செய்தவர்கள் ஆவீர்கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அதை அவருக்கு இப்போது மீண்டும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கத்தைப்பற்றி நினைக்கும் போது, பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களோ சிறு நிலச்சுவாந்தார்களோ பயப்பட வேண்டாம். கூட்டுறவுப் பண்ணை மூலம் எல்லா நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும் 40 பங்கு வாரம் நிச்சயம் கிடைத்துவிடும். அரசாங்கம் பண உதவியும் கடன் உதவியும் அளிக்கிறது. கூட்டுறவுப் பண்ணைகளால் உழுவலனுக்கும் அனுசூலம் தான் ஏற்படும். ஆகவே, கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் மூலம் பெரிய புரட்சிகரமான காரியத்தைச் செய்யப் போகிறோம். பொது மக்க ளுக்குக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறது. கூட்டுறவு இயக்கத் திலும் உங்கள் கொள்கையிலும் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை ஏன் கூட்டுறவு இலாகாவில் நியமிக்கிறீர்கள் என்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்கிறேன். உங்கள் கொள்கையில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை ஏன் அந்த இலா காவில் “டம்ப” பண்ணுகிறீர்கள்?

MR. CHAIRMAN : Only five minutes more.

* SRI K. T. KOSALRAM : அடுத்தபடியாக, இன்னொரு மோசமான துறை, ஹிந்து மத பரிபாலன போர்டு என்று தலைவர் ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி சொன்னார். அந்த போர்டிற்கு டாக்டர் ராஜன் சேர்மனாக இருந்தார். நான் செலக்ட் கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருந்தேன். அப் போது மடாதிபதிகள் எத்தனை திருவிளையாடல்கள் புரிந்தார்கள் என்பதும் அவர்களுக்கு ஸ்ரீ ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் எத்தனை போலீஸ் உத்தி யோகஸ்தர்களைப் போட்டார் என்பதும் எனக்கு இன்னும் ஞாபகம் இருக்கிறது. நாங்கள் போட்ட சட்டம் செல்லுபடியாகாது என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டில் சொல்லிவிட்டார்கள். அதைத் திருத்துவதற்கான மசோதா வை சர்க்கார் கொண்டுவரவிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். மடா லயங்களுக்குள்ள நில உடமையைக் கட்டுப்படுத்தாவிட்டால், நியாய வாரச் சட்டம் வந்து பிரயோஜனம் இல்லை. சென்னை ராஜ்யத்திற்கு நியாய வாரச் சட்டம் இருக்கிறது. செங்கோட்டைக்கு அந்தச் சட்டம் விஸ்தரிக்கப் படவில்லை என்று 1½ வருஷத்திற்கு முன்பு கனம் முதலமைச்சரிடம் சொன் னேன். அப்போது, “அதை அந்தப் பிரதேசத்திற்கு விஸ்வ ரித்து விடுகிறேன்” என்று அவர் சொன்னார். அதற்குச் சில நாட்களுக்குப் பிறகு, “அதைச் செங்கோட்டைக்கு விஸ்தரித்து விட்டேன்” என்று சொன் னார். அப்போது பத்திரிகைகளில் “The Fair Rent Act has been extended

[6th February 1959]

[Sri K. T. Kosalram]

to Shencottah taluk also” என்று போடப்பட்டது. அந்தச் செய்தி உண் மையா இல்லையா என்று நான் பார்த்தேன். உண்மையில் வேறொரு சட்டத் தைத்தான் அந்தப் பகுதிக்கு விஸ்தரித்திருந்தார்களே தவிர, நியாய வாரச் சட்டத்தை அங்கே விஸ்தரிக்கவில்லை. (குறுக்கீடு) இது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கரையாளருக்குக் கூடத் தெரியும். கனம் முதலமைச்சர் மீது குற்றம் சாட்ட நான் விரும்பவில்லை. செங்கோட்டையில் எல்லாம் சரியாக இருக்கி றது என்றும் அந்தத் தாலுகாவிற்கு நியாய வாரச் சட்டம் வேண்டாம் என்றும் அங்கேயுள்ள ஒரு தாசில்தார் சொன்னார். காரணம் என்ன என்று பார்த்தால், அவர் ஒரு மிராசுதார். அந்தத் தாசில்தார் சொல் வதை அங்குள்ள கலெக்டர் அப்படியே சர்க்காருக்கு அனுப்புகிறார்; The Collector endorses it. அடுத்து வரும் கலெக்டர் அந்த ஊருக்கு நியாய வாரச் சட்டம் வேண்டும் என்று சொல்கிறார். செங்கோட்டையிலும் கன்னியாகுமரியிலும் நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டம் அந் தப் பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. அங்கே மடாலயங்களிடம் ஏராள மான நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு கோயிலுக்கு மாத்திரம் 500 ஏக்கர் நிலம் சொந்தமாக இருக்கிறது.

MR. CHAIRMAN : The hon. member's throat is going bad.

* SRI K. T. KOSALRAM : அந்தப் பிரதேசத்திற்கு நில வெளி யேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

என்.ஜி.ஓ.-க்களைப்பற்றிக் கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “The financial position of the State Government” என்ற வார்தைகள் மிகப் பயங்கரமான வார்த்தைகள். ராஜ்ய சர்க்கார் உத்தி யோகஸ்தர்களின் சம்பளத்திற்கும் மத்திய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் களின் சம்பளத்திற்கும் இடையே “டிஸ்பாரிடி” இருக்கக் கூடாது என்று பிரதம மந்திரி சொல்லிவிட்டார். இதை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய பணத்தை நீங்கள் (சர்க்கார்) எப்படியாவது பெற்றாக வேண்டும். நீங்கள் இதற்காகப் பொது மக்களிடம் வற்புறுத்திப் பணம்கேட்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறேன்.

சர்க்காரின் நிர்வாக இயந்திரத்தை இன்னும் நன்றாக ஆராய்ந்து அதைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டும்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்துக் கூறியுள்ள விஷயங்களை நான் கொள்கை அளவில் ஆதரிக்கிறேன்.

SRI A. SUBRAMANYAM : On a point of informa tion, Sir. “இந்த அரசாங்கத்தை” என்று கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். அவர் எந்த அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

* SRI T. PURUSHOTHAM : Mr. Chairman, Sir, I wish to express at the outset how grateful we, the Members of the Legis lature, are to our Governor for the compliments paid to the Members in the opening paragraph of his Address. I would parti cularly like to refer to one sentence in that paragraph, viz., “It is this constructive approach which has enabled you to record inside the House and in the various Committees of the Legislature, many agreed decisions on controversial subjects like the Union language, educational policy, panchayat legislation and student-participation in politics, all of which have evoked appreciative comments through out the country.” We are indeed proud about this and proud that all this is due to the fact that we have in our State an able leader. our Chief Minister, who enjoys the confidence of almost all the

[Sri T. Purushotham] [6th February 1959]

Parties and groups in our State and in our Legislature. So, no small credit goes to the Hon. Sri Kamaraj and his able colleagues who, by their devotion and earnestness, are doing their best for the orderly progress of this State in all departments of the Government in spite of the administrative bottlenecks just now pointed out by the last speaker. No doubt, the remarks of the last speaker did not deal with the policies of the Government as such but dealt with certain administrative matters. I am sure they would receive due attention at the hands of the Government.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : How can the hon. Member commit the Government?

5-10 a.m. SRI T. PURUSHOTHAM : I am just appealing to the Government. The Governor has complimented the Legislature on the good sense of the people of the State in regard to the amicable arrangement about student participation in politics. That is a matter for congratulation and I hope that it should be possible to evolve a similar formula with regard to participation of Government servants in politics as well.

The Governor has stated that seasonal conditions are generally fair but that failure of crops has been reported from certain areas in the Tirunelveli, Ramanathapuram and North Arcot districts. Chingleput should be added to this list. North Arcot has suffered most and Chingleput also is in the same predicament. Though we had good rains this year, there is no water in Kaveripakkam tank, the largest tank in Palar Basin, and in the Chembarampakkam tank which serves the Chingleput district. This is most unfortunate. The Governor has said and rightly too that a mutually beneficial agreement has been reached with the Kerala Government about the sharing of the west-flowing waters of Parambikulam and other streams of the Anamalais. But it is a matter for regret that nothing has been done with regard to the Palar river issue. This question has been pending for a long time. I am not referring to the age-long dispute over this with the Mysore State because I do not want to enter into that controversy at all. But I am anxious that the Government should come to a friendly arrangement with the Mysore Government as they have done with regard to the Parambikulam waters. They should come to an understanding with the Mysore State for the sharing of Palar water without, if I may say so, affecting the irrigation needs of the Mysore State in any way. Let them let down water just for one harvest to lands in the Palar Basin in our State. I am sure this could be done and the ryots of North Arcot and Chingleput would feel ever grateful to the Government for some such satisfactory arrangement. I take this opportunity of impressing on the Government the urgent need for solving this question amicably.

As regards the vexed question of land reforms—the Governor himself has used the expression ‘vexed question’—it is rather unfortunate that there is much of controversy on the issues connected with this problem. But it is pleasing to note the cautious approach of the Government to this problem. We are told that

[6th February 1959] [Sri T. Purushotham]

they have made certain preparatory arrangements to precede any legislation on ceiling in order that the implementation of the measure may not affect production. Whether the constitution and strengthening of the co-operative agency in the agricultural sector will solve the problem is being questioned. Anyway, this problem cannot be allowed to linger on. The Government ought to take the people into confidence. They would do well to come to certain decisions and issue a White Paper containing the details of their proposals in imposing a ceiling on land holdings so that the public may know what the Government intend to do and the possibilities of agreed action may then be explored as in other matters so complementarily referred to by the Governor in his Address.

I too join in the congratulations offered to the Hon. the Minister for Electricity on the progress that is being made in his department. It is learnt that such a scheme has been introduced in some going ahead most satisfactorily. I should, at the same time, refer to one aspect of this problem. Side by side with this huge electrification programme, we should have a heavy electric goods manufacturing plant in our State. The progress of the electrification scheme is hampered for want of adequate materials and necessary equipment. So, a factory for the manufacture of electric goods should be established in our State. There was a proposal about this and we were even told that some sites in Avadi were thought of for that purpose. What has become of that proposal, I do not know. Even if the Central Government have decided to have one such factory elsewhere—we are told that in Bhopal they have installed a factory—the State Government should approach them in order to ensure provision for such a factory being started in our State in the Third Plan at least for the efficient implementation of our electricity extension schemes.

The Government have accepted—and the Governor has assured us that they are implementing—the recommendations of the Legislature Committee on Education. It is gratifying, Sir, as so vehemently stressed by the hon. the Leader of the Opposition many a time and as recommended by the Legislature Committee on Education, a Directorate of Technical Education was formed last year. That Directorate is doing useful work judged by the progress it has achieved in the short time of one year after its formation. The Hon. the Minister for Education in an article that he has contributed to the Institution of Engineers has complimented the Department on the record of work of this Directorate. It is noted that the Engineering Colleges and the Polytechnics in the State have been transferred to the control of this Directorate of Technical Education. I would propose that the Government should also consider and arrange that the other technical institutions like the industrial schools, bifurcated courses, etc., are transferred to the Directorate of Technical Education for co-ordinated development. It is learnt that such a scheme has been introduced in some other States. That is my information from the reports that I have been reading recently and I would like that this integration of technical education is effected in our State as well.

[Sri T. Purushotham] [6th February 1959]

Turning to Government servants, it is a matter for satisfaction that the Government have come forward to grant an interim relief of Rs. 5 per month to them, to all the non-Gazetted employees, local board employees and aided school teachers. I am glad also that the Government have set up a Commission to scrutinise the present structure of diverse scales of pay and other compensatory concessions and for recommending a rational structure for the future. The hon. Members of this House would remember that as early as 1953, I moved a Resolution in this House for the appointment of such a Commission to enquire into the scales of pay and conditions of service of Government servants. The Hon. Sri C. Rajagopalachari, the then Chief Minister, assured us that the Government would consider the proposals that I then made for improving the conditions of service of Government servants and that, if necessary, a commission of the kind, that we are now going to appoint, would be set up to go into the whole problem. I remember, I suggested then that under Article 309 of the Constitution, necessary legislation should be framed to regulate the recruitment and conditions of service of Government servants. I would, therefore, invite the attention of the Government to this aspect of the problem and urge upon the Government to include in the terms of reference to the present Commission that the drafting of a law under Article 309 of the Constitution should also be considered.

Another point which I wish to emphasise—and that has been referred to by the hon. Member Sri Kosalam—with regard to teachers alone, is this. I have referred to that question once before in this House and I wish to reiterate it now that the Government should take very early steps for the unification of the service of Government servants transferred with Kanyakumari district from the Kerala State to our State, not only with regard to teachers about which reference was made by the hon. Member Sri Kosalam but with regard to all categories of Government servants. This integration should be effected with the least delay possible. The servants in that district should not be kept as a separate caste. Early steps should be taken to see that the amalgamation and unification is effected with the least delay possible.

As regards the legislative programme, we find that only two items are included in the Governor's Address. We expected and we were assured that the Madras-Andhra Border Bill would come up and that Tiruttani would be added to Tamil Nad with effect from the Tamil New Year Day this year. I do not know what the delay in the matter is due to. This needs clarification. I hope the Hon. the Leader of the House will tell us why this has not been mentioned as an item of impending legislation and, if there is to be some delay, and if so, when the Bill is likely to come up before the House. We find that a Bill to revise Chapter XII of the Public Health Act to provide for the control and prevention of the spread of communicable diseases from catering establishments is to be brought before the Legislature. As regards this, I wish to state that we expected a comprehensive Amending Bill in respect of the Madras Public Health Act to come up. But we actually find

[6th February 1959] [Sri T. Purushotham]

that only an Amending Bill has been suggested. The introduction of such stray Amending Bills now and then does not take us anywhere. I wish to urge upon the Government to take this matter up and introduce necessary comprehensive legislation. This matter was also discussed in the Public Health Board and I trust that the Hon. the Minister for Health would see to it that the comprehensive Bill is introduced as early as possible.

The Raja of Ramnad as Minister in charge of House Control assured us that the problem of Accommodation Control would be reviewed and that he would bring in a Bill for rationalized revision of the Rent Control Act. We have not heard further about it and the Government should tell us what has been done about it. The life of the old Act is being extended from time to time and the extended period also is to expire shortly. Before we are asked to vote for a further extension of the Act, I hope the Government would bring in the much-needed amending measure in accordance with the assurance given by the then Minister on behalf of the Government.

Much has been said about co-operative societies. The Hon. the Minister in charge of Co-operation also told us that he would bring in a legislation to amend the present Act in the light of the recommendations made in the Narayanaswamy Pillai Committee's Report. Why that Bill has not yet come up is not explained in the Address. Presumably the absence elsewhere of the Hon. the Minister in charge of Co-operation has been the cause for the delay. I hope he will see to it that, even before he goes to the United Nations next, the matter is taken up and necessary Bill will be brought before the Legislature. Now that he has completed the Sales Tax Bill, the Bill to amend the existing Co-operative Societies Act should be taken up and brought before us soon. When such a Bill is taken up, I hope all the complaints made with regard to the co-operative movement by the Members of this House and others would certainly be met and necessary provisions made to improve the working of the co-operative societies in the most satisfactory manner possible.

Lastly, I wish to say how I have been repeatedly requesting the Government to take steps to bring in necessary social reform legislation at State level. In that connection, I had also suggested the formation of a committee to go into the problem. The Governor's Address makes no mention of such social reform legislation. I hope the Government would apply themselves to the problem as well and see what steps should be taken in this behalf in the present set-up of our Constitution. The Constitution provides that we should improve social life and the need for social reform legislation is urgently felt. I hope Government will consider this.

Sir, I have only one word more and that is, now happy we are that the Hon. the Leader of the House who attended the meeting of the United Nations Organization has come back and I congratulate him on the great contribution that he has made in the work of the United Nations Organization, and I wish him further success.

[6th February 1959]

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, there is a reference to the developmental side of education in the Governor's Address but, at the same time, we find the Government giving a set-back to primary education in our State. There are about 24,000 elementary schools in our State, of which more than 12,000 are run by private agencies. In the Order issued on the 20th of November 1958, the Government wanted to classify these schools into fee-levying schools and non-fee levying schools. Within a very short span of time and within a few days, they have requested all these 12,000 schools run by private management to classify themselves either as fee-levying or non-fee levying schools. That means to say that they are asked to change the system that has been in vogue for over 150 years in a few days' time. Changes are necessary. In fact, I have been pleading for changes and revolutionary changes. But this change does not follow the procedure which every change ought to follow. It seems to me the Government want to run education on the cheap which ought not to be the policy of any Government especially at a time when they are spending thousands of crores of rupees on developmental plans. Education does not fall short in importance to any of the items of a developmental plan. In fact, all priority has to be given to it. But I do not know why it has not been done so far both at the all-India level and at the State level. This Government Order of the 29th November 1958 wants to classify the existing 12,000 primary schools run by private bodies into two types, viz., fee-levying schools and non-fee levying schools. Now they say to the management : ' Well, if you want to be a fee-levying school, we cannot give you even a pie out of the public offers. You can collect any fees you like from the parents. You can appoint your own teachers and pay them as you please. But you must be bound by our syllabus and certain departmental regulations. Then they also say to the management : ' If you want to be a non-fee levying institution, you can get the usual grants—even there the Government are not clear—as per the rules in force.' That is what they say. Up to now these private managements have been getting some money from the Government. The teachers are all paid by the Government in respect of elementary education even though schools are run by private agencies. The full salary of the teachers is being paid by the Government now. The full dearness allowance of the teachers is also being paid by the Government. The private agency is there as an agent. It is paid maintenance grant up to 15 per cent of the total disbursements to teachers as salaries. It is also empowered to get compensation for the loss of fee income. A few years back the Government stipulated the nominal rate of fees that ought to be levied by the primary school management. So, these private managements have been getting fees at the nominal rate stipulated by the Government during the last few years. In the case of the children of the Non-Gazetted Officers and poor people, the Government have been giving compensation. Now, by the order of the 29th November 1958, the Government say : ' Well, if you want to call yourself a fee-levying school, you cannot get

[6th February 1959] [Sri G. Krishnamoorthy]

any compensation and you cannot get any maintenance grant. You cannot get even the teachers' salary grant and the dearness allowance grant.' If this order is to be enforced as contemplated by the Government from the beginning of the school year, 1959-60, they will have a number of aristocratic schools in our State catering, as they should naturally do, to the children of aristocratic parents who only would be able to pay three or four or even five rupees for the primary standard because there is no rate stipulated by the Government either for the school fee or for the salary of teachers. So, is it right on the part of the Government so late as the year 1959, to create an aristocratic class, when there has been a persistent demand all these days to abolish even public schools established in the days of the Britishers, when there has been a persistent demand that there should be no difference created as between children and children, and when, in fact, an hon. Member from the other side even now stated that the midday meal scheme would create the idea of rich and poor among the pupils and that, therefore, free midday meal should be given to all pupils in the school alike? When we are speaking of equality of opportunity, when we are speaking of a socialistic pattern of society and when we want to level down all the haves and level up all the have-nots, is it proper on the part of the State Government to just envisage the establishment of aristocratic schools, where only children of those rich parents who would be able to shell out Rs. 3 or Rs. 5 for the infant standard, could study?

SRI A. M. ALLAPICHAJ : Do you justify private management schools levying fees?

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : I am coming to that point. I am mainly dealing with it.

As soon as the Order proposing the classification of the private schools as fee-levying and non-fee-levying schools was passed, the managements met together and passed resolutions and even waited in deputation. Now the orders in force are these : Any private management can get up to 15 per cent of the total amount disbursed as salaries of teachers, as maintenance grant. In practice, no school gets 15 per cent because the power is vested in the Deputy Inspector of Schools in respect of this matter. The schools have been collecting fees and they are also paid compensation for the loss of fee income incurred in respect of the education of children of Non-Gazetted Officers and poor people. Whether they will get both these compensations or not, is not clear from the order. Even if they are to get this compensation and the fee levy, there is also the question of maintaining schools. Now these schools especially in urban areas have to pay a decent rent. If the Government should say : ' Well, we will bear your expenditure as in the case of high schools ', that is a different thing. In these schools, the accounts are not taken into consideration. If the school has a surplus, it is not given any maintenance grant and if the school has a deficit, the entire deficit is not met by the Government, but they

5-40
p.m.

[Sri G. Krishnamoorthy] [6th February 1959]

give only a certain percentage. The viewpoint of the management is: "We are all your agents; you are the principal. In fact, we have been doing the work of the agents, that is, of the Government and now, therefore, the cost of maintenance must be borne by the Government". A certain percentage of the total amount disbursed as salaries to teachers must be given as agency grant. Without these things, nobody would be able to run the schools. Of course, we can have no quarrel if there are philanthropic men to run these schools. In the absence of such a thing, the management should be paid some money in the form of agency grant. If the Government are intent upon implementing Article 45 of the Directive Principles of the Constitution to see that all children at least between 6 and 11 years of age, even if not children up to 14 years of age, get free and compulsory education, they must be willing to loosen the strings of their purse and bear that expenditure. Now they cannot say 'No'. In that order, they say, "Article 45 says that all pupils should be given free and compulsory education. The Legislature Committee on Education did not specifically say whether fee should be collected or not. We think that education need not necessarily be made compulsorily free". That is the sentence where the Government of Madras now think that, under Article 45 of the Constitution by which we are governed, education need not necessarily be made compulsorily free. That is the wording there. So, their view is, "If rich parents are able to pay and are willing to pay, why should we stand in the way of collection of fees?" But what I say is this. If, as has been submitted by me several times on the sacred floor of this House, there are parents who can pay and who must pay in the interests of the nation, let the Government get all the moneys into their treasuries so that this vexed problem of agency may be solved to some extent for which we have been crying hoarse. I am glad that the Government through their order, dated the 29th November 1958, have made the managements and the public think and themselves move, in the matter of deciding the question of agency.

Now, these agents were created for some reason or other by the Britisher. Is there any reason to perpetuate these agencies? This question has been raised by me a number of times. Now, I say this is the opportunity to settle the question of agencies. Now, who are these agents? These agents are agents of the Government, to help the Government, in the matter of starting, running and maintaining certain schools. Now, have they got any connection with the teachers? Whatever connection they have with the Government is as principal and agents, according to their contract, the teachers are doing a national service and they are to be paid from the treasury. Is it not but right in the year of Grace 1959 that even a pie paid by any parent in the form of fee or special fee or any other fee in any school from the elementary school stage to college stage should be treated as public money and should go into the treasury? If really Government want to solve this problem they should do that not by this order of the 29th November 1958, but by a different order. They can do so and settle the question of

6th February 1959] [Sri G. Krishnamoorthy]

agency once and for all. Let it be secondary or high school or colleges; any pie, any money, paid by any parent in the form of fee is public money, accountable to the public in the Democratic Republic. That money should go into the treasury. So, let the present fee-levying schools be allowed to continue to levy fees. If the Government are willing and if the Government are of the opinion that education need not necessarily be made compulsorily free, let them allow the schools just to levy the fees and let the Government see to it through their departmental officers that every pie collected in the elementary and other schools as fee or special fee or any other fee is remitted into the treasury. Government are already paying in full the teachers' salary and dearness allowance. Now, the question arises what to do for the maintenance of these schools. Why not have some rules so that even at the beginning of each year, the District Educational Officer in each district might fix the rent in respect of schools in urban areas and rural areas as in urban areas, the rent, etc., would be more than in rural areas? They can formulate a rule in respect of every item of expenditure. They can have a formula, check the accounts with the help of their Auditors and accept the whole expenditure on maintenance and pay 10 per cent of the total amount disbursed as salaries to teachers, as agency grant. If that is done, the whole problem will be solved. Now, the statement of the Government is that there are no good revenues from the Education Department. There will be revenues if the fees collected by managements go to the Treasury. Already the Government are meeting the salaries and dearness allowance of teachers and granting a 15 per cent maintenance grant. I suggest 10 per cent as agency grant *plus* the actual cost of maintenance. Now the Government expect some people to just maintain these schools at their cost. That can never be done. It is the entire responsibility of the Government. I do not want the Government to take over all the schools. There should be different agencies. We have no quarrel with these agencies. Let them be agents of the Government. Let them not have any connection with the salaries, increment, or any such thing of the teachers. That will be a proper solution. If the Government want to perpetuate the present system of fee-levying and non-fee-levying schools without making a distinction now, let them do so. But if really by this order they want all schools not to levy any fee whatsoever, there is another way. What is the way? Now the Government may come forward to do two things.

One is with reference to the teachers. What did the fee levy bring to the teachers? By the managements getting a few more rupees by way of fees, over and above the full salary grant given by the Government, these teachers were paid some Rs. 10 or Rs. 15 extra. Supposing a teacher was given a salary of Rs. 30 with the help of the Government grant, they were given Rs. 30 *plus* Rs. 15.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: Will you tell me why you are so much opposed to managements and what kind of people become managers?

[6th February 1959]

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : I shall refer to that at the conclusion of my speech. I will come to that.

Now, in every school, with reference to the teachers, there is a register in which the salary is entered. If the management pays over and above the Government grant, it will be written as 'plus so much'. If the Government grant is Rs. 30, and the management pays Rs. 15 more, it will be entered as Rs. 30 plus Rs. 15. If the Government really want to implement Article 45 of the Constitution and say that no pie should be levied on any child, I must say that the salaries as entered in the register should be paid to the teacher in the form of grants. So, each District Educational Officer, on behalf of the Government, will have to take cognizance of the actual amount of salaries paid to the teachers by the various schools at the present day and that should form their grants for the future years. That is one thing.

So far as the managements are concerned, they must say, "Well, managements, you must not levy any fee; you can just write your accounts; all the maintenance charges will be met by us in full and we will pay you also some agency grant". My suggestion is that they can pay 10 per cent of the total amount disbursed as salaries in that school as agency grant. That is what the managements have been asking for. If, on the contrary, as per this order, Government say, "Well, we cannot give you a pie more; you go on having your system of fees and you pay the teachers; we cannot meet any maintenance cost or give compensation grant or teaching grant and not a pie will be given from the public coffer", they will be creating an aristocratic school system, where many children may not read, and where many teachers will have to be sent away. Because, the difficulty will be this. Supposing in a school there are 400 or 500 children, after this order, it may be that there are 30 or 40 children who could pay Rs. 3 and Rs. 4 even from the infant standard. By this, they would be creating a different society and schools wherein teachers will have no connection with the Government or their Department except in regard to syllabus, etc.

MR. CHAIRMAN : Where will the other children go then?

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : The non-aristocratic children will have to go to schools like the municipal schools and other aided elementary schools which have given a declaration that they will not levy any fee . . .

MR. CHAIRMAN : The surplus teachers will be employed there. (Ministerial cheers.)

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : I understand the Chairman's point and no teacher will have to be sent out, especially in an expanding department. Naturally the teachers will be absorbed in Corporation or municipal schools, though we do not know what would happen during the transition. May be, there will be some temporary unemployment. Of course, finally, the problem will be solved. But my point is that teachers who are working in the

[6th February 1959] [Sri G. Krishnamoorthy]

present fee-levying schools are getting Rs. 10 or Rs. 15 extra which the management pays from the fees they have been levying. So, if these teachers are to go to the non-fee-levying schools, they lose their Rs. 10 or Rs. 15 extra every month. Of course, they get their employment. 5-50 p.m.

SRI A. M. ALLAPICHAJ : Because some teachers will be getting some more salary in such private schools, the hon. Member says that the Government rule that people should not take money from the students must be given up.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : I would like the hon. the Deputy Chairman to follow me very closely. I am giving both the suggestions. I quite welcome the Government's proposals that Article 45 of the Constitution should be implemented in full and that all children irrespective of the status of their parents should get free education. If really, according to the Government Order, dated 29th November 1958, they want to implement fully Article 45 of the Constitution without levying any fee from any child irrespective of the status of the parent, the Government must do these things. One is, the Government must see that the amount entered as salary drawn by the teacher this day is paid to him.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I think we ought to get ourselves cleared. Is it the interpretation of the hon. Member that, under Article 45 of the Constitution, people who want to pay and read should be prevented from doing it?

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : That is what I explained. The latest Government's interpretation is that under Article 45 of the Constitution, education need not necessarily be compulsorily made free. That is their interpretation.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member will closely follow me. Is it the hon. Member's interpretation of Article 45 of the Constitution that if some people want to pay and read in certain schools, they should be prohibited from doing so?

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : I might, in this connection, explain that I have been always pleading for getting as much money from the public as possible for the Teachers' Maintenance Fund for the development of the teachers and I have put forth many proposals in this House. I say that it need not necessarily be free. I accept that point. But the teachers must be paid the salaries entered in the service registers at the end of this year or even now as salaries in the schools in which they are going to work, though they be classified as non-fee-levying schools.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member has not answered the Hon. Minister's point.

[6th February 1959]

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : I have answered the Hon. Minister's point.

MR. CHAIRMAN : What he wants to know is, 'do you object to children paying and attending schools?'

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Will that be a violation of the Constitution?

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : In my opinion, it will not be a violation of the Constitution. Now, my opinion is that as much as possible should be got from the rich parents. I have no quarrel with the establishment of fee-levying schools. But what I say is, the terms of the teacher should not be affected. Coming to the managements, the Government cannot expect the managements in a non-fee-levying proposal to bear the maintenance charge. Nobody can be expected to do it. So, when really Government want to establish schools on a non-fee-levying basis, they must come forward to reimburse the expenditure incurred by these managements. They can have restrictions. They can have rules. But the entire expenditure must be reimbursed from the Government funds and realizing the fact that nobody will come forward to manage the schools without remuneration, they must give at least 10 per cent of the total amount disbursed as teachers' salaries as agency commission. So, what I want between the Government and the management is the meeting of the entire maintenance charge of the school and the payment of the agency commission. The point between the Government and the teachers is that the present position of the teacher in respect of his salary and other things should not be affected. So, to just solve all these things, I would humbly implore the Government to adopt the suggestion that I have been making on the floor of this House all these years and to begin it with the elementary schools. Now they have come to tackle this agency question; this point also should be tackled. I am glad that such a situation has arisen. The managements and the Government have come to think of this question. Let us solve it once for all. Let the present state of things continue and fees be collected by the managements as they have been collecting now. Let all the moneys collected in the present fee-levying schools be remitted into the treasury. Let the teachers be paid at a liberalised scale as they have been getting now, from the treasury. Let the teachers be paid from the treasury and let these managements be paid the maintenance charges and the agency commission. It will also satisfy all other points. No money drawn from the public should be taken by the managements. The Government may have an idea that some managements are profiteering. Some managements may be really running at a loss. To solve all these difficulties, let all the income be deposited into the treasury as per the receipt statements to be strictly maintained by the managements. The teachers must be paid the salaries entered in the service register. The Government should see that the managements get the entire maintenance grant and the agency commission.

[6th February 1959] [Sri G. Krishnamoorthy]

Sir, I have got one or two more points.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member must exactly stop at 6 p.m.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : We are very thankful to the Government for the payment of the extra Rs. 5 to the teachers. But we are really sorry that the question of revision of scales has not yet been taken up even in the third year of the Second Five-Year Plan period. I have got time to speak about it in more detail during the Budget discussion. It would have been better if the Government had taken into account the cost of living and the present soaring prices, especially during the last few months and thought of revising the scales of pay and not giving any interim relief. Teachers stand on a different footing from employees in other professions. They have been there in the lowest rung of the ladder and their demand is for the revision of their scales of pay. Anybody may say that Re. 1 is 16 annas, whether it is given as dearness allowance or as salary. But it is quite different in the case of the teacher who can have more benefit in pension and provident fund if the amount is merged with pay. I think the assurance given by the Government on the floor of this House that the question of merger of dearness allowance with the pay of elementary school teachers will be considered at the time of revision, will be implemented very soon.

MR. CHAIRMAN : Sri G. Krishnamoorthy cares very much only for the teachers and neglects the rest of the world.

The House will now adjourn and meet again tomorrow at 2 p.m.

The House then adjourned.

IV PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 3168, Food and Agriculture, dated 15th September 1958, regarding amendment to the Madras Livestock Improvement Rules, 1942.

* 2. Report on the achievements of the Irrigation Department during the half-year ending 30th September 1957.

* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 2771, Home, dated 3rd October 1958, regarding amendment to the Madras Children Rules, 1940.

* 4. Notification issued with Memorandum No. 86094-AII/58-6, Food and Agriculture, dated 13th October 1958, regarding amendment to the Madras Cotton Control Order, 1958.

* 5. Short review of the activities of the Labour Department for the first half-year, 1958.

[6th February 1959]

* 6. Notification issued with G.O. No. 3533, Revenue, dated 23rd September 1958, regarding amendment to the Madras Entertainments Tax Rules, 1939, relating to the extension of the rules to the transferred territory from the 18th December 1957.

* 7. Notification issued with G.O. No. 3470, Revenue, dated 18th September 1958, regarding amendment to the Madras Entertainments Tax Rules, 1939.

* 8. Short review of the activities of the Vigilance Institutions for the first half-year, 1958.

** 9. Notification issued with G.O. Ms. No. 2780, Public (Services-A), dated 13th October 1958, regarding the inclusion of temporary posts of Sports Goods Instructor (Wood Working) and Sports Goods Instructor (Leather), Service Centre, for manufacture of sports goods in the Industrial Estate, Guindy, and Production Assistants, Grades I and II, Foot-wear Production-cum-Service Centre, Perambur, in Madras Industries Subordinate Service, within the purview of the Madras Public Service Commission. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

† 10. Notification issued with G.O. No. 1568, Local Administration, dated the 28th October 1958, regarding amendment to the rules made under the Madras District Boards Act, 1920 (Madras Act XIV of 1920), relating to establishments under district boards.

† 11. A short review of the working of the Police Department during the first half-year, 1958.

** 12. Notification issued with G.O. Ms. No. 2834, Home, dated 9th October 1958, regarding exemption from payment of the tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931), of Jeeps MDF 1629 and MSX 2628 belonging to the United Nations Children's Emergency Fund and used for BCG Vaccination Campaign in the Madras State.

† 13. Notification issued with G.O. Ms. No. 3074, Home, dated 5th November 1958, regarding amendments to the Madras Probation of Offenders Rules, 1947.

† 14. Notification issued with G.O. No. 3493, Revenue, dated 19th September 1958, regarding amendment to the rules made under the Madras Survey and Boundaries Act, 1923, published with the Revenue Department Notification No. 313, dated the 15th December 1925, at pages 2402-2405 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 22nd December 1925, as subsequently amended.

† 15. Notification issued with G.O. No. 3630, Revenue, dated 29th September 1958, regarding amendments to the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939, and the Madras General Sales Tax Rules, 1939.

[6th February 1959]

† 16. Notification issued with G.O. Ms. No. 3013, Home, dated 30th October 1958, regarding amendments to the Madras Children Rules, 1940.

† 17. Notification issued with G.O. No. 1623, Local Administration, dated 7th November 1958, regarding issue of rule under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950), relating to the extension of the term of office of the members of the Poonamallee Panchayat in the Chingleput district till 31st December 1958.

† 18. Notification issued with G.O. Ms. No. 2955, Home, dated 24th October 1958, regarding amendment to the Madras Children Rules for the management of the Government Reception Homes, Madras.

† 19. Notification issued with G.O. Ms. No. 3073, Home, dated 5th November 1958, regarding amendment to rule 1 of the rules made under the Madras Borstal Schools Act, 1925.

† 20. Activities of the Madras Public Service Commission for the half-year ending the 30th September 1958 and the Tribunal for Disciplinary Proceedings.

† 21. Notification issued with G.O. Ms. No. 2551, Industries, Labour and Co-operation, dated 1st July 1958, regarding amendments to the Madras Factories Rules, 1950.

† 22. Notification issued with G.O. No. 3842, Revenue, dated 13th October 1958, regarding the reduction in the rate of the tax payable under the proviso to section 3 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939), in respect of sales of articles of food such as biscuits, jam, canned fruits, sausages and the like in sealed containers in oilman stores to two per cent of the turnover in such articles.

† 23. Notification issued with G.O. Ms. No. 3132, Home, dated 14th November 1958, regarding insertion of new rule 45-A in the rules made under the Madras Borstal Schools Act, 1925.

† 24. Notification issued with G.O. Ms. No. 2898, Revenue, dated 8th August 1958, regarding settlement of certain estates taken over under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, in Ramanathapuram and Madurai districts.

† 25. Notification issued with G.O. No. 756, Revenue, dated 30th October 1958, regarding exemption from liability to entertainments tax of the benefit film shows which may be conducted in the City of Madras and in the districts in connection with the Flag Day Celebrations in December 1958 in aid of the Flag Day Fund.

[6th February 1959]

‡ 26. Notification issued with G.O. No. 1664, Local Administration, dated 15th November 1958, regarding issue of rule under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950), for the extension of the term of office of the members of the Edakkanad Panchayat (Chingleput district) up to 31st December 1958.

‡ 27. Notification issued with G.O. Ms. No. 2779, Home, dated 4th October 1958, regarding issue of Madras Molasses Control and Regulation Rules, under the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).

‡ 28. Notification issued with G.O. No. 2933, Revenue, dated 18th October 1958, regarding amendments to the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Rules, 1956.

‡ 29. Notification issued with G.O. No. 714, Revenue, dated 11th October 1958, regarding exemption from entertainments tax and show tax of the Indian Council of Child Welfare (Madras State Branch) in respect of Children's films proposed to be exhibited in connection with the All-India Children's Day.

‡ 30. Notification issued with G.O. Ms. No. 1234, Revenue, dated 26th March 1958, under section 22 of the Abolition Act re adoption of decimal system of coinage.

‡ 31. Notification issued with G.O. Ms. No. 3136, Health, dated 16th October 1956, regarding amendment to the rule prescribing the qualifications for certain posts in the Water-supply and Drainage Departments of Municipal Councils.

‡ 32. Notification issued with G.O. No. 1700, Local Administration, dated 22nd November 1958, regarding extension of the term of office of the members of the Ramanathapuram Panchayat.

‡ 33. Notification issued with G.O. Ms. No. 3744, Food and Agriculture, dated 14th November 1958, regarding amendment to the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948. [Laid on the table under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933 (Madras Act XX of 1933).]

‡ 34. Review of the activities of the Transport Department during the first half-year, 1958.

‡ 35. Notification issued with G.O. No. 4036, Revenue, dated 30th October 1958, regarding exemption from sales tax, of the sales of furniture by the Madras State Discharged Prisoners Aid Society, Madras, and of sales of articles produced by the Training-cum-Production Centres run by the Gandhiniketan Asram, T. Kallupatti, Madurai district.

‡ 36. Notification issued with G.O. Ms. No. 3686, Revenue, dated the 4th October 1958, appointing the 30th October 1958 as the date on which the provisions of the Act shall come into force in the inam estates in Tanjore district.

[6th February 1959]

** 37. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2983, Home, dated 27th October 1958, regarding exemption from payment of the tax payable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931), of non-transport vehicles coming from Mysore State and refund of tax made available to non-transport vehicles transferred to Mysore State.

** 38. Notification issued with G.O. Ms. No. 3088, Home, dated 7th November 1958, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, for the provision of parking lights in goods vehicles.

** 39. Notification issued with G.O. Ms. No. 3089, Home, dated 7th November 1958, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

40. Short review of the activities of the Madras Record Office for the first half of 1958-59.

§ 41. Notification issued with G.O. Ms. No. 4306, Revenue, dated 27th November 1958, appointing the 26th December 1958 as the date on which the provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948), shall come into force in the inam estate of Kannur (Periakannur) in the Sivaganga taluk, Ramanathapuram district.

§ 42. Notification issued with G.O. Ms. No. 3901, Revenue, dated 15th October 1958, appointing the 20th November 1958 as the date on which the provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948), shall come into force in the inam estate of Allampatti in Sattur taluk, Ramanathapuram district.

§ 43. Report on the achievements of the Irrigation Department during the half-year ending 30th September 1957.

§ 44. Notification issued with G.O. Ms. No. 1295, Local Administration, dated 27th August 1958, regarding amendment to the regulations regarding the classification, methods of recruitment, conditions of service, pay and allowances and discipline and conduct of executive officers of panchayats.

§ 45. Notification issued with G.O. Ms. No. 3080, Home, dated 6th November 1958, regarding amendments to rule 84 of the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957.

§ 46. Notification issued with G.O. Ms. No. 4371, Industries, Labour and Co-operation, dated 15th November 1958, regarding issue of the Madras Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958.

[6th February 1959]

§ 47. Notification issued with G.O. Ms. No. 3939, Revenue, dated 18th October 1958, regarding publication of notification in the District Gazette about the deposit of amount in the office of the Tribunal by the Director of Settlements.

** 48. Notification issued with G.O. Ms. No. 3185, Home, dated 18th November 1958, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

** 49. Notification issued with G.O. Ms. No. 3216, Public (Services-A), dated 26th November 1958, regarding the inclusion of temporary posts of Geological Assistants, Geology Branch of the Industries Department, within the purview of the Madras Public Service Commission [Laid on the table under Article 320 (5) of the Constitution of India].

§ 50. Notification issued with G.O. Ms. No. 4307, Revenue, dated 27th November 1958, appointing the 26th December 1958 as the date on which the provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, shall come into force in the inam estates in Ramanathapuram, South Arcot and Chingleput districts.

** 51. Notification issued with G.O. No. 3330, Home, dated 1st December 1958, regarding amendment to the notification No. 845 published on 28th June 1949 relating to the concessional rates of tax in respect of buses plying on inter-State routes.

** 52. Notification issued with G.O. Ms. No. 3194, Public (Rural Development Projects), dated 25th November 1958, regarding constitution of Madras State Bhoodan Yagna Board.

|| 53. Notification issued with G.O. Ms. No. 4005, Food and Agriculture, dated 8th December 1958, regarding amendment to the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1958.

** 54. Notification issued with G.O. No. 3215, Public (Services), dated 26th November 1958, regarding inclusion of certain temporary posts in the Madras Industries Subordinate Service within the purview of the Madras Public Service Commission.

§ 55. Statement XVII showing action taken on assurances, promises and undertakings given during the Eleventh, Twelfth and Thirteenth Sessions, 1957-58, of the Madras Legislative Council.

|| 56. Notification issued with G.O. No. 3151, Public (General-M), dated 21st November 1958, regarding amendment to the notification relating to the introduction of Tamil in Government offices which have not been supplied with typewriters.

[6th February 1959]

|| 57. Notification issued with G.O. Ms. No. 1788, L.A., dated 9th December 1958, regarding extension of term of office of the members of the Madarpakkam Panchayat (Chingleput district) up to 20th January 1959.

|| 58. Notification issued with G.O. No. 3208, Home, dated 19th November 1958, regarding issue of rules for the management of Child Welfare Home, Rayapuram.

** 59. Review of the working of the Fertilisers and Chemicals, Travancore, Limited, Madras, for the year ended 31st December 1956, together with annual and other reports. [Laid on the table of the House under section 639 (2) of the Companies Act, 1956.]

** 60. Review of the working of the Madras Industrial Investment Corporation, Limited, Madras, for the year ended 30th June 1957 together with annual and other reports. [Laid on the table of the House under section 639 (2) of the Companies Act.]

|| 61. Short review of the activities of the Tuticorin Port Trust for the first half of 1958-59 ending 30th September 1958.

|| 62. Notification issued with G.O. No. 1855, L.A., dated 16th December 1958, regarding extension of the term of office of the members of the Punjathaiyur Panchayat (Coimbatore district) up to 28th February 1959.

|| 63. Notification issued with G.O. No. 1854, L.A., dated 16th December 1958, regarding extension of the term of office of the members of the Nellikuppam Panchayat (South Arcot district) up to 1st April 1959.

|| 64. Notification issued with G.O. Ms. No. 3538, Revenue, dated 23rd September 1958, regarding settlement of estates taken over in Vellore, Gudiyatham, Arkonam, Wallajah, Cheyyar, Polur and Arni taluks of North Arcot district.

|| 65. Notification issued with G.O. Ms. No. 3532, Health, dated 22nd December 1958, regarding amendments to the Cholera (Prevention and Control in Municipal and Non-Municipal Area) Rules, 1942.

|| 66. Notification issued with G.O. Ms. No. 3190, Public Works (Electricity), dated 27th November 1958, regarding issue of rules prescribing the terms and conditions of appointment of the members of the Madras State Electricity Consultative Council, the convening of meetings and the conduct of business thereat.

|| 67. Notification issued with G.O. Ms. No. 3143, Revenue, dated 26th August 1958, regarding settlement of estates in Chingleput district other than Kachinad and attached under-tenure estates, Sirunambudur and Kalahasti Zamindari Block B.

[6th February 1959]

¶ 68. Notification issued with Memorandum No. 74414, J-3/58-3, dated 23rd October 1958, regarding settlement of certain estates in Ramanathapuram and Tanjore districts.

¶ 69. Notification issued with Memorandum No. 64811-J-3/58-2, Revenue, dated 12th August 1958, regarding settlement of Ramapatnam Zamin estates situated in the Coimbatore district.

¶ 70. Notification issued with G.O. No. 1886, L.A., dated 22nd December 1958, regarding extension of the term of office of the members of the Mecheri Panchayat (Salem district).

¶ 71. Short review of the activities of the Madras Port Department for the first half of 1958-59 ending 30th September 1958.

¶ 72. Notification issued with G.O. No. 1730, L.A., dated 28th November 1958, regarding amendment to the Madras Village Panchayats Rules, relating to general establishment, appointment and punishment of officers and servants of panchayats.

¶ 73. Statement XVIII showing action taken on assurances, promises and undertakings given from the Ninth to Thirteenth Sessions, 1957-58, of the Madras Legislative Council.

¶ 74. Statement XIX showing further replies received in regard to the assurances considered by the Committee on Government Assurances at its meeting held on 31st October 1958.

* Sent by post on 22nd November 1958 to all M.L.Cs.

† Sent by post on 15th December 1958 to all M.L.Cs.

‡ Sent by post on 3rd December 1958 to all M.L.Cs.

§ Sent by post on 8th January 1959 to all M.L.Cs.

¶ Sent by post on 19th January 1959.

¶ Sent by post on 24th January 1959.

** Laid on the table on 5th February 1959.

[8th February 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 1 asked by Vidwan T. Muthukannappan at the meeting of the Legislative Council held on 6th February 1959, page 5 supra.]

(a) There is no Government College in which "Islamic literature" as such is taught. There is provision for teaching of Urdu, Arabic and Persian in the Government Colleges in the City as follows:—

(1) Presidency College, Madras—Urdu.

(2) Government Arts College, Madras—Urdu, Arabic and Persian.

(3) Queen Mary's College, Madras—Urdu.

(b) The information is given below:—

		Presidency College, Madras— Urdu.	Government Arts College, Madras.			Queen Mary's College, Madras— Urdu.
			Urdu.	Persian.	Arabic.	
1957-58	--	16	57	3	4	6
1958-59	--	16	62	3	9	8

(c) —

(1) Presidency College, Madras—One Assistant Professor.

(2) Government Arts College, Madras—

Urdu .. One Lecturer (post now vacant).

One Assistant Lecturer (Grade I) and two Assistant Lecturers (Grade II).

Arabic and One Lecturer, one Assistant Lecturer
Persian. (Grade I) and one Assistant Lecturer
(Grade II).

(3) Queen Mary's College, Madras—

Urdu—One Assistant Lecturer.

[6th February 1959]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 2 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 6th February 1959, page 6 supra.]

The names of the villages with the number of families whose habitations will be submerged by the construction of the Vaigai Dam, when it gets filled up, are given below:—

		Number of families.
Mettur including Othaveedu .. }	Hamlets of Melmangalam. {	50
Illantope }		8
Pesuk arampatti		30
Kamakkapatti including Sakkiliyakudi, hamlet of Tamaraikulam ..		190
Vadaveeranaickenpatti		130
Pinnathevanpatti }	Hamlets of Vadaveeranaickenpatti. {	78
Chavad patti }		166
Kuriyap anpatti }		125
Karattupatti, hamlet of Koilpatti.		37
Karatupatti }	Hamlets of Shanmugasundarapuram. {	94
Sokkathavanpatti }		7
Total ..		965

2. Most of the families belong to the Piramalai Kallar community. In addition to the homesteads, the families will have to abandon their cultivable lands also. The total extent of land in the holding belonging to the affected families, which will get submerged, is about 3,500 acres. The correct extent will be known only after the acquisition in progress is completed. The total population of the affected villages is 4,069.

3. For affording relief to the displaced persons, action is being taken by the Collector on the lines indicated in G.O. No. 1718, Revenue, dated 10th May 1958. Five blocks have been selected for rehabilitating the displaced persons of the abovesaid villages. A topographical description of the above five blocks and their potentiality for rehabilitation are given below:—

Block No. I—Gullapuram.—An extent of 20.68 acres comprising S. Nos. 82, 83, etc., of Gullapuram village, classed in the revenue accounts as assessed waste dry and forming a compact block is found suitable for locating a colony of 150 houses with all necessary common amenities for the people. This is good place for habitation, and is very near the dam site and Periakulam Andipatti bus route. Good potable water can be tapped in this locality. Within a radius of $1\frac{1}{2}$ miles of this block, an extent of 498.64 acres of Government waste lands, inclusive of 82 acres already under occupation, can be assigned to the settlers in this block, and also block No. 2, discussed below. These lands can be brought under cultivation without costly reclamation. Even though the availability of this block both as house site and as arable land was notified to the displaced persons, nobody has so far applied for assignment. Evidently they are not willing to occupy this block.

6th February 1959]

Block No. II—Melmangalam.—An extent of 35.10 acres of Government waste land comprising S. Nos. 1858-1, etc., is suitable for construction of house. This also is very near the dam site. There is a urani with good spring situated in this block that can be deepened a little and utilised as a drinking water source. Within a radius of one mile from this block, an extent of 385.36 acres of arable Government waste land is available for assignments to the prospective inhabitants of this block. About 150 families can be settled in this block. This block is about 4 furlongs from block No. 1. Each family can be assigned 2 acres of land comprised in this block as well as in block No. 1. These lands are fit mainly for dry cultivation and an extent of 51.2 acres can be converted into garden lands, in course of time, by reclamation and provision of wells. No irrigable lands are available in this area. There is every prospect of this area developing into an industrial centre, when electricity is generated in the dam and, as such, the inhabitants of this locality are likely to get subsidiary employment in the industries that are likely to crop up here. So far, 122 applications for house-sites in this block have been received from the displaced persons and nobody is willing to get the site assigned, on some pretext or other. However, the applicants are being persuaded to settle in this block. The petitions will be disposed of after observing the usual formalities. Fourteen persons of Pasukarampatti have so far applied for lands for cultivation in this block and action is being taken to expedite assignment. Some more applications are also expected.

Block III—Kovilpatti near Vandalakaradu.—An extent of 21.09 acres comprising S. Nos. 1243, 1244 and 1245 was selected for assignment of house sites. Forty-five families have already been settled in this new colony, and some more families are eager to come to this site soon. Action is being taken to issue assignment orders to the occupiers. The drinking water well work is also in progress in this site. Nobody has so far applied for assignment for cultivable lands. However, all preliminary steps are being taken to subdivide the available waste lands into convenient blocks of two acres for assignment and all other formalities required by the rules are also being observed.

Block IV—Theni Valakaradu forest or Pullakaradu forests.—The Board of Revenue has recommended to the Government to disreserve seven acres in Valakaradu Reserve Forest, to settle 150 families after assigning 3 cents per family for house-site. The proposal is under consideration of the Government. When the proposal is approved by the Government, a lay out plan will be prepared for the site and the plots will be assigned to the villagers of Chavadipatti and a portion of Kamakkapatti, after observing the usual formalities. The displaced persons who want to settle in this block have been told that no arable lands at the disposal of the Government are available for assignment near the site.

[6th February 1959]

People of Kamakkapatti who want to settle beyond the submersion area near Kamakkipatti.—The villagers do not want to go to any other site selected for rehabilitating the displaced persons. They have themselves selected a site in the limits of Melmangalam and Tamaraikulam villages for their habitation. This site, consisting of several survey numbers (1591-1, etc.), has an aggregate extent of 20.64 acres in a compact block. This is suitable for habitation and this site is at the disposal of the Government. About 200 families can be settled in this site comfortably after making provision for common amenities. Steps are being taken to plot out this area and for assigning it to the applicants at the rate of five cents per family, after observing the usual formalities required by the rules.

As regards provision of lands for cultivation to these people, assessed waste dry lands in the limits of Melmangalam and Tamaraikulam are available. Fifty-three applications have so far been received from these people and some more are expected. The special staff are scrutinising the applications so far received, and final orders will be passed, soon after observing the usual formalities.

Block V—Koilpatti—House site.—The site selected for house sites for this block comprises S. Nos. 911, 912, 913-1 to 5 of Koilpatti village, at the disposal of the Government. Provision has been made for 134 houses of five cents each. A drinking water well is also being sunk. So far, 94 persons have applied for assignment and they have been allotted the plots. Formal orders of assignment will be issued after altering the classification of the lands suitably. The villagers say that they will enter upon the new colony, only after getting compensation for their old houses. Steps are being taken for speedy disbursement of the compensation amounts.

There are some lands on the north and north-east of this block and these can be assigned for cultivation purposes. The villagers have also agreed to take these lands. These lands are at present under the control of the Public Works Department (Vaigai Reservoir Project) and they say that these lands can be released for cultivation purposes, only after the Project work is over. So the question of assignment of arable lands has been put off for the present.

Kunnur.—Besides the thirteen villages mentioned, it has since been proposed to acquire a portion of Kunnur habitation with houses thereon for the submersion area of the Project. About 90 persons are likely to be affected by this new proposal. The affected persons are not willing to settle in any of the sites, already selected for colonization. They say that they will select their own site, and intimate to the Government. The question of rehabilitation of these persons will be taken up on a further move from the people.

Thus, all possible steps are being taken for quick payment of compensation and the early rehabilitation of the affected persons.

[6th February 1959]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 3 asked by Sri A. Gajapathy Nayagar at the meeting of the Legislative Council held on 6th February 1959, page 7 supra.]

List of persons from whom tenders are invited for the purchase of raw drugs that are used in the Hospital of Integrated Medicine, Madras.

- 1 Messrs. Sha Multan Mull Rangaraj & Co., No. 76, Mannady Street, Madras-1.
- 2 Sri S. Kannappa Choudry, Kannabiran Dairy, No. 7, Chellappa Mudali Street, Kosapet, Madras-12.
- 3 Messrs. Sayeedia Pharmacy, No. 2/52, Anderson Street, Georgetown, Madras-1.
- 4 Sri K. Mangali Pillai, No. 7, Mangali Amman Koil Street, Aminjikarai, Madras.
- 5 Messrs. K. A. Siddappa Chettiar and A. G. Balakrishna Mudaliar, No. 6, Kandappa Chetty Street, Madras-1.
- 6 Sri A. Govindaraja Mudaliar, No. 53, Rasappa Chetty Street, Madras-3.
- 7 Sri T. Thingaraja Chettiar, No. 6, Sami Pillai Street, Choolai, Madras-7.
- 8 Sri M. C. Arumuga Chettiar, No. 45, Sami Pillai Street, Choolai, Madras-7.
- 9 Messrs. P. S. Sivam & Co., Nos. 39-40, Rasappa Chetty Street, Madras-3.
- 10 The Madras Co-operative Milk Supply Union, Limited, Ayana-varam, Madras-28.
- 11 The Proprietor, Grunjal Pylooth Kakku, Municipal Office Road, Trichur.
- 12 The Secretary, Triplicane Urban Co-operative Society, Limited, Big Street, Triplicane, Madras-5.
- 13 The Secretary, Indian Medical Practitioners' Co-operative Pharmacy and Stores, Limited, Adyar, Madras-20.
- 14 Sri Abdul Jabbar, No. 114, Perambur Barracks Road, Madras-12.
- 15 Sri Santhana Gopal Pillai, No. 11, Somasundara Mudali Street, Georgetown, Madras-1.
- 16 Sri M. Dorai Pillai, No. 11, Vinayaga Maistry Street, Madras-1.
- 17 Sri C. V. Subramaniam, No. 5, Brahman Street, Chingleput.
- 18 Sri T. Manickam Chettiar, No. 25, Anderson Street, Madras-1.
- 19 The Sun Dairy, No. 2, P. V. Koil Street, Aminjikarai, Madras.
- 20 Sri R. Rami Reddy, No. 16, Parthasarathy Naidu Street, Triplicane, Madras-5.

[6th February 1959]

- 21 Sri M. Venkatasubbiah, No. 10, Singaperumal Koil Street, Madras-5.
- 22 Sri K. Doraiswami Pillai, Proprietor, Grand Hotel and Bakery, No. 6, Blackers Road, Madras-2.
- 23 Sri Ramadoss Chetty, Sami Pillai Street, Choolai, Madras-7.
- 24 Sri V. Ramanaiah Naidu, No. 2/5, Arumuga Achary Road, Triplicane, Madras-5.
- 25 Messrs. Italy Bakery, No. 51, P. B. Road, Madras-7.
- 26 Messrs. V. S. P. Sankaralinga Nadar and Sons, No. 42, Narayana Mudaliar Street, Madras-1.
- 27 Messrs. S. K. Raja Pandia Nadar and Brothers, No. 125, Poonamallee High Road, Aminjikarai.
- 28 Sri V. Muniswami Naidu, No. 13, Haji Sait First Lane, Royapettah, Madras-14.
- 29 Sri T. V. Nammalwar Naidu, No. 91-B, Seven Wells Street, Madras-1.
- 30 Sri V. Venkiah Naidu, No. 76, Pycrofts Road, Madras-5.
- 31 Sri K. Ramaswamy Chetty, No. 315, Rasappa Chetty Street Madras-3.
- 32 Sri Janab Mohammed Khader Hussain, No. 12, Mukther Unnissa Begum Street, Mount Road, Madras-2.
- 33 Sri R. A. Subhan Krishnaraj, Bombay Trunk Road, Ranipet, North Arcot district.
- 34 Sri A. P. Thiagarajan, No. 25, Venkatachala Mudali Street, Park Town, Madras-3.
- 35 Sri R. A. Annamalai Chetty, No. 15, Lalkutty Street, Periamet, Madras-3.
- 36 The Eastern Biscuit Manufacturing Company, No. 67, Perambur High Road, Madras-12.
- 37 Moheshanand Brothers, Ashok Nagar, Lucknow.
- 38 Messrs. M. Natesa Chettiar and Sons, Vegetables and Commission Agents, 13, 14, 15, "D" Division, Kothavalchavadi Bazaar, Madras-1.
- 39 The Persian Bakery, No. 1, Arathoon Road, Rayapuram, Madras-13.
- 40 Lotus Coffee Works, No. 81, G. A. Road, Washermanpet, Madras-21.
- 41 Sri A. Raheem, No. 15, Chinnathambi Mudali Street, Triplicane, Madras-5.
- 42 Messrs. Ellis Stores, No. 42, Ellis Road, Mount Road, Madras-2.
- 43 Sri T. K. Thanikachala Nadar, No. 27, Munuswami Chetty Garden 3rd Lane, Madras-21.
- 44 The Chingleput District Co-operative Wholesale Stores, Limited, No. 29, Kandappa Chetty Street, Madras-1.

[6th February 1959]

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 4, asked by Sri V. V. Ramaswami at the meeting of the Legislative Council held on 6th February 1959, page 7 supra.]

Details of schemes formulated for the social and economic welfare of Scheduled Tribes in the Nilgiris district.

Education—

- (1) Maintenance of residential schools and supply of books and slates, cloths, beds, etc., in the schools at Kargudi, Bokkapuram, Anaikati, Cherungode, (Ayyankoll.) Devala, Thorapalli, Sholurmattam, Kotagiri, Hallimoyar, Kunjappara.
- (2) Payment of boarding grants to Toda Residential School run by the Servants of India Society at Nirkasimund.
- (3) Payment of grant to Sree Sathguru Sarva Samarasa Sangham for maintenance of two residential schools for boys and girls at Coonoor.
- (4) Award of scholarships.
- (5) Maintenance of an Adult Education Centre at Bokkapuram and Kargudi.

Agriculture—

- (1) Grant of financial assistance on half-loan and half-grant basis at Rs. 600 each for potato cultivation and Rs. 150 for millet and other cultivation.

Cottage Industries—

- (1) Maintenance of Training cum-Production Workshop at Kotagiri to train tribal students in blacksmithy, carpentry, smithy, machine shop and welding.
- (2) Provision of training facilities in small-scale industries like smithy, spinning, carpentry, basket-making, production of walking sticks, embroidery and bee-keeping.
- (3) Starting of Cottage Industries Work Centres for tribal women.
- (4) Grant of scholarships to tribal youths for training in carpentry, auto-servicing, electric and gas welding.

Housing—

- (1) Construction of houses at Rs. 900 each with a State subsidy of Rs. 600 and contribution of free labour worth Rs. 300 by the grantee.

Medical—

- (1) Maintenance of two Mobile Medical Units.

Public Health—

- (1) Provision of water-supply facilities wherever necessary.

Miscellaneous—

- (1) Appointment of one Special Tribal Welfare Inspector.

[6th February 1959]

APPENDIX V.

[Vide answer to starred question No. 5 asked by Sri M. Ethirajulu at the meeting of the Legislative Council hall on 6th February 1959, page 8 supra.]

Statement showing district-wise number of bulls, sewing machines, tools and implements supplied to Marikan agriculturists for the years 1956-57 and 1957-58.

District.	Bulls.		Sewing machines.		Tools and implements.	
	1956-57.	1957-58.	1956-57.	1957-58.	1956-57.	1957-58.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 Madras	..	..	23	102	7	12
2 Chingleput	842	830	11	11	36	30
3 North Arcot	702	800	31	33	15	50
4 South Arcot	780	1,048	..	11	..	38
5 Tanjore	872	1,044	1	3	6	5
6 Tiruchirappalli	702	830	7	20	66	8
7 Ramanathapuram	412	770	2	..	35	43
8 Madurai	812	880	..	..	..	75
9 Tirunelveli	618	848	20	40	5	6
10 Coimbatore	788	954	14	18	10	46
11 The Nilgiris	..	..	8	..	23	100
12 Salem	842	954	..	6	10	7
13 Kanyakumari	..	200	..	9	..	8
Total	7,440	9,176	117	258	213	428

[6th February 1959]

APPENDIX VI.

(Vide item III on page 11 supra.)

Address by Shri Bisnuram Medhi, Governor of Madras, to the Members of the Madras Legislative Assembly and Council assembled together at the Assembly Chamber, Fort St George, at 11 a.m. on Wednesday, the 4th February 1959.

Deputy Speaker, Chairman, Chief Minister and other colleagues and hon. Members of the Legislature.

It gives me great pleasure to address this Joint Session of the Legislature once again. Many controversial subjects were debated by you during the year just gone by, and some heat was also generated on occasions. But beneath the seeming conflict of political ideologies, I have noted with considerable relief and pleasure an under-current of basic unity towards the common purpose of promoting the welfare of the people of this State. It is this constructive approach which has enabled you to record inside the House and in the various Committees of the Legislature, many agreed decisions on controversial subjects like the Union language, educational policy, panchayat legislation and student-participation in politics, all of which have evoked appreciative comments throughout the country. I hope and pray that you will maintain this spirit of mutual accommodation and tolerance without which democratic institutions cannot hope to succeed.

2. Seasonal conditions are generally fair. Failure of crops has been reported from certain areas in the Tirunelveli, Ramanathapuram and North Arcot districts, and adequate relief will be given wherever necessary. Even though the crop prospects for the year are good, the prices of foodgrains still remain high. The problem is an all-India one and has to be tackled on that basis. The National Development Council which considered this question last November, has recommended that the State should take over the wholesale trade in foodgrains. In pursuance of that policy, which may take time for full implementation, this Government have decided to procure about two lakhs tons of rice through co-operative organizations and other authorised dealers, for distribution in fair-price shops during the lean months. The obvious lesson from this continued shortage of food even in favourable seasons, is that we should redouble our efforts towards stepping up agricultural production.

3. In our approach towards the vexed question of Land Reforms, we should keep in mind this basic requirement of the present situation. We have already passed the necessary legislation for ensuring fixity of tenure and fair rent to the tiller, and the people are gradually getting accustomed to these ameliorative measures. It is the intention of the Government to bring in early legislation imposing a ceiling on land holdings, but some preparatory work

[6th February 1959]

has to precede that measure if its implementation should not affect production. Active steps are therefore being taken now to constitute and strengthen co-operative organizations in the agricultural sector.

4. The execution of the Second Five-Year Plan continues to receive the close attention of the Government. There have been difficulties in respect of internal resources, administrative personnel, building materials and foreign exchange, but by and large, we have been able to surmount them all. Of the investment of Rs. 152 crores envisaged for the five years, we would have spent about Rs. 90 crores by the end of the current year. At the present pace of implementation, we would not only achieve the target set in the Plan in time, but may also hope to exceed it. In the meanwhile, the necessary data for framing the Third Five-Year Plan are being gathered. To assist us on this matter, we have requested the National Council of Applied Economic Research, New Delhi, to undertake a techno-economic survey of this State. A team of experts is now engaged on this job and their report may be expected in a few months.

5. The Community Development Programme has now been realigned for implementation in two stages of five years each. Each Development Block will ultimately be covered by a Panchayat Union which will not only take over such of the functions of the District Board as are prescribed in the new Panchayat Legislation but will also guide the development work in the Block.

6. Our Irrigation and Power Programmes are making very satisfactory progress. I am happy to note that a mutually beneficial agreement has been reached with the Kerala Government on the sharing of the water of west-flowing Parambikulam and other streams of the Anamalais. Preliminary works have commenced on the Project estimated to cost about Rs. 30 crores, which is expected to bring under irrigation about 250,000 acres in Coimbatore district, and to generate about 100,000 kilowatts of power. With the inauguration of the Perivar Project last October, the power position in our Grid has improved and there is no likelihood of a power cut during this dry weather. Work on the Kundah Project is progressing satisfactorily and at the present pace the first generator may be commissioned early next year, well in advance of schedule. The rural electrification programme is also going ahead satisfactorily. Power will be extended to about 1,200 villages during the current year, taking the total number of villages electrified to about 8,000. It is the intention of the Government to accelerate this programme further so that power may be available in every village in the State as early as possible.

7. On the industrial side, the Neiveli Lignite Project is progressing according to Plan. Negotiations with the Russian Government for setting up a Thermal Plant of 250,000 kilowatts are nearing completion, and preliminary works have commenced. Tenders for the Fertilizer plant are now under scrutiny, and orders

[6th February 1959]

will be placed immediately. Even though it was once apprehended that owing to the shortage of foreign exchange, the briquetting and carbonizing plant might have to be put off for some time, it has since been decided to start this project also during the current Plan period.

8. The Government have accepted and are implementing all the recommendations of the Legislature Committee on Education. The reorganization of the curricula has already begun in elementary schools, and will commence in high schools from the next academic year. The scheme for the provision of mid-day meal for poor children is receiving wide-spread support from the local people and is now in force in about 11,000 elementary schools covering 3½ lakhs of children. Popular support is also being enlisted under the School Improvement Scheme for providing adequate accommodation, equipment and other facilities necessary for the proper functioning of schools, and the response has so far been heartening. In the field of Technical Education, the Government of India are now giving effect to their decision to locate the Southern Higher Technological Institute at Guindy. The Institution is expected to start functioning from the next academic year.

9. The Government are well aware of the hardships of their Non-gazetted officers arising out of the rising trend in prices. Within the available resources, the Government have been doing their best in recent years to redress some of the grievances. It was their intention to examine the matter again in the light of the Report of the Central Pay Commission which may indicate some way of reducing the glaring disparities in the emoluments of Central and State Government servants doing identical jobs. Inasmuch as this Report is likely to come out soon, the Government have now decided to set up a Commission to scrutinise the present structure of the diverse scales of pay, dearness allowances, other compensatory concessions and retiring benefits of public servants in the State Sector and to recommend a rational structure for the future. This Commission will be requested to take into consideration the financial position of the State Government, the recommendations of the Central Pay Commission and the representations that may be received from the general public and from recognized associations of public servants including employees of local boards and school teachers. Sri K. Ramunni Menon, retired Chief Secretary to the Government, has agreed to be the Chairman of this Commission. Two other Members who are familiar with the service conditions of Government servants, will be nominated to this Commission. Since the Commission may take some time to formulate its proposals, the Government have decided to grant an interim relief of Rs. 5 per mensem, to all their non-gazetted employees. This concession will take effect retrospectively with the salary due to be drawn on 1st January 1959. Local bodies will be assisted to the extent necessary to enable them to extend this concession to all local board employees drawing Rs. 300 and less. This concession will also be extended to teachers in aided schools.

[6th February 1959]

10. The Legislative proposals for the Session are—
 (a) A Bill to amend the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, in the light of the judgments of the Madras High Court and the Supreme Court, and

(b) A Bill to revise Chapter XII of the Madras Public Health Act, 1939, and an amendment to section 287 of the Madras City Municipal Act, 1919, to provide for the control and prevention of spread of communicable diseases from catering establishments.

11. The main business of the current Session is the discussion and passing of the Budget for the financial year 1959-60. The Finance Minister in his budget speech will review the progress of the Plan and the financial policies of the Ministry. Let me conclude by expressing the hope that your deliberations will be conducted with the usual forbearance, decorum and thoroughness for which this Legislature is justly renowned. (Cheers.)

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 7th February 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

All-India tours organised for the Kisans

* 6 Q.—SRI M. ETHIRAJALU : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of All-India tours organized for the kisans of this State up to August 1958 and the total number of kisans included in such tours;

(b) the object with which such tours were organized;

(c) whether the expenditure incurred in this connection was met by the Government; and

(d) whether there is any proposal before the Government to organise similar tours in the future also?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) Two All-India Kisan tours were organized—one in 1956 and another in 1958.

Three hundred and seventy-five kisans took part in the first tour and 324 in the second.

(b) The tours were organized to enable the kisans of this State to see for themselves the progress made in the other States in the implementation of the Developmental Schemes under the Five-Year Plans and thereby widen their outlook and knowledge.

(c) No. The expenditure was met by the kisans who participated in the tour.

(d) Yes. It is proposed to organize a tour some time in March 1959.

Polytechnic schools

* 7 Q.—SRI M. ETHIRAJALU : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of candidates trained during the years 1956-57 and 1957-58 in the polytechnic schools functioning in the State; and

(b) whether all the candidates have been absorbed in Government departments?

[7th February 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a)—

1956-57—810 students passed out.

1957-58—762.

(b) No; only 380 actually joined Government departments.

Siddha Research Centre, Jamnagar

* 8 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any report has been received from the Central Government about the working of the Siddha Research Centre at Jamnagar; and

(b) if so, whether a copy thereof will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister tell us how long this research has been going on and on what lines it is being conducted at this Centre?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Research is going on for a few years now. The Minister also is anxious to know exactly on what lines research is going on. So, he proposes to find out whether the Siddha Research Centre could not be planted on a more congenial soil than Jamnagar.

SRI T. PURUSHOTHAM : In view of the answer given by the Hon. Minister, would he call for a report from the Central Government regarding the work that has been done so far?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am contemplating a more effective way of finding it out.

SRI T. PURUSHOTHAM : Does the Hon. Minister propose to pay a visit and see for himself the work being carried on there and, if not, will he kindly consider such a proposal?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, that is the idea. I shall pay a visit. For the last three months I have been trying to go there but I could not.

DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. Minister take the advice of my esteemed Friend, Sri Gajapathy Nayagar, and also take him along with him to Jamnagar because he seems to be a specialist in Siddha Vaidya?

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : ஜாம்நகர் நகரில் உள்ள சித்த வைத்திய ஆராய்ச்சி நிலையத்தைப்போல சென்னையிலே வைத்து சென்னையில் சித்த வைத்திய முறையில் ஆராய்ச்சியை முழுவதும் நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா ?

[7th February 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதற்கு முன்னமே டில்லியில் இந்தப் பிரச்சினை எழுந்தது. அப்பொழுது மத்திய சுகர்தார மந்திரி அங்கு ஆராய்ச்சி எப்படி நடக்கிறது என்பதைப் பார்த்து, பிற்பாடு யோசனை செய்யலாம் என்று சொன்னார்.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : ஆயுர்வேத வைத்தியம், யூனனி வைத்தியம் இவைகளைப்பற்றித் தனிப்பட்ட ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் இருப்பதுபோல், ஏன் சித்த வைத்தியத்திற்கும் ஒரு தனி ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுத்தக் கூடாது ? இதற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு அரசியலார் முயற்சி செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஆயுர்வேத வைத்தியத்திற்கும் இருக்கிறது. யூனனி வைத்தியத்திற்கும் இருக்கிறது. சித்த வைத்தியத்திற்கும் இருக்கிறது. சித்த வைத்தியம் இப்பொழுது தான் பிராபல்யமாக ஆகியிருக்கிறது. இதற்குமுன் சித்த வைத்தியம் வடக்கே யாருக்கும் தெரியாமல் இருந்தது.

Audit work in circle offices of the Co-operative Department

* 9 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether consequent on the implementation of the policy of the Government to organise a separate wing of audit section under the supervision of the Registrar of Co-operative Societies, the Government propose to retrench 23 Co-operative Sub-Registrars, 2 Senior Inspectors, 21 Junior Inspectors, 24 lower division clerks and 1 peon attending to audit work in circle offices of the Co-operative Department; and

(b) if so, whether there is any proposal before the Government to provide alternative employment for those retrenched and provide safeguards in regard to their previous service, scales of pay and other conditions of service?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) At present, the Deputy Registrars of Co-operative Societies who are in charge of the administration of circles also attend to the audit in their respective areas. Consequent on the recent decision of Government to constitute a separate Audit Office for each district, the posts mentioned in clause (a) of the question will be retrenched in the circle offices. But a number of posts of various categories have been sanctioned for the Audit Offices which are being formed and the entire personnel found surplus in the circles will be transferred either to the new posts in the Audit Offices or other posts in the department, without prejudice to their present seniority, previous service, scales of pay, etc. In effect, although posts have been retrenched, the individuals concerned have not been retrenched or discharged.

SRI V. V. RAMASWAMI : மிக்க நன்றி.

Uniform Local Administration Act

* 10 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any directions have been received from the Government of India about a uniform Local Administration Act; and

[7th February 1959]

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk(*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—POINT OF INFORMATION re SCARCITY OF KEROSENE IN MADRAS STATE.

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Mr. Chairman, Sir, on a point of information. I have given notice of a motion some five days ago under rule 41 (1) of the Council Rules, calling attention to a matter of urgent public importance, viz., scarcity of kerosene in the State of Madras. I do not know what has happened to it.

MR. CHAIRMAN : That matter has been referred to the Minister concerned. As soon as a reply is received from him, it will be given in the House.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Now that this matter has been raised, I may inform the House that the import cut has been removed now and that hereafter there would not be any scarcity of kerosene. So, I do not think there is any necessity to pursue this matter.

MR. CHAIRMAN : So, the hon. Member is not pursuing the matter?

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : No, Sir. I am not pursuing the matter.

III.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. CHAIRMAN : Now we will continue the discussion on the Governor's Address. Sri Gajapathy Nayagar will now speak.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நமது கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்யும் போது, சில முக்கியமான கருத்துக்களை அவர் எடுத்துரைத்திருக்கிறார். அவைகளை நாம் கவனிக்கவேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். முதலாவதாக நான் சொல்லுவேன்: நமது கவர்னர் பெருமான் நமது நாட்டின் தலைவர். ஒரு கட்சி அதாவது காங்கிரஸ் கட்சி தேர்தலில் நின்று ஜெயித்து வந்தால், அந்தக் கட்சி ஆளும் திறமையைப் பெறும். அந்தக் கட்சிக்கு ஆளும் திறமையை அவர் கொடுப்பார். ஆனால், அவரைக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் என்று கருதக் கூடாது. அவரை நாட்டுத் தலைவர் என்று கருதவேண்டும். அவர் நாட்டில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து விஷயங்களை ஆராய்ந்துகொண்டு வருகிறார். ஏதாவது குறைகள் இருந்தால், அவர்களை அணுகி, சொல்லவேண்டிய பிரச்சனைகளைச் சொல்லி அவர்களோடு கலந்து பேசலாம். நமது கவர்னர் பெருமான் ஒரு ராஜ்யத்தில் முதல் அமைச்சராக இருந்து, நல்ல கல்வி பெற்று, அனுபவம் பெற்று நம் நாட்டுத் தலைவராக வந்திருக்கிறார். அவரை நம்முடைய தக்க தலைவராகக் கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் உரையிலேயே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவுத் திட்ட உரையின்போது, திட்டத்தின் முன்னேற்றம் குறித்தும், அமைச்சர் அவையின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளைப்பற்றியும் விளக்கக் கூறுவார்கள் என்று கண்டிருக்கிறது. அவர் முதல் முதலில் எடுத்துரைத்த கருத்து என்ன?

[7th February 1959] [Sri A. Gajapathy Nayagar]

நாட்டில் பல கட்சிகள் இருந்தாலும், எல்லாக் கட்சிகளும் நாட்டு நலனுக்காகப் பாடுபடுகின்றன. எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒருமிக்க கருத்துடன் நாட்டு நிலையில் கவனம் செலுத்தி, செய்யவேண்டிய பணிகளை ஆராயவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். அதையொட்டியே நமது காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஒவ்வொரு கமிட்டியிலும் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களை மட்டும் போடாமல், மற்றக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களையும் சேர்த்துப் போடுகிறார்கள். சீர்திருத்தக் காங்கிரஸ் என்று சொன்னாலும் சரி, லேபர் பார்டி என்று சொன்னாலும் சரி, மற்றப்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று சொன்னாலும் சரி, அந்தக் குழுக்களுடைய பிரதிநிதிகளையும் இந்தக் கமிட்டிகளில் போட்டிருக்கிறார்கள். நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து பல விஷயங்களை ஆராய்ந்து வருகிறோம். பல இடங்களுக்குச் சென்று வருகிறோம். ஒன்றுபட்ட மனப்பான்மையோடு பிரச்சனைகளை அணுகிய காரணத்தினால், கருத்து வேறுபாடுகள் நிறைந்த பல விஷயங்களிலும் உடன்பாடு காண முடிந்தது என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையில் கண்டிருப்பதை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

இப்பொழுது நாம் கவனிக்கவேண்டியவை பருவ நிலை, பருவ காலத்தை ஒட்டி நிற்கும் உணவு நிலை, நிலத்தைச் சரியாக உழவு செய்து நல்ல விளைபொருள்களைப் பெருக்கவேண்டிய நிலை, நிலங்களைப் பயிரிடும் வகையிலே சீரமைக்கும் நிலை, நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் நிலை, உழவுத் தொழிலை நன்றாக அபிவிருத்தி செய்து, தரிசு நிலங்களைப் பயிரிட்டு அதிக உணவுப் பெருக்கம் காணவேண்டிய நிலை ஆகியவைகள் தான்; நாட்டிலே நல்லவர்கள் சேர்ந்து நல்ல செயல் புரிந்து, நல்ல எண்ணத்தோடு வாழ்ந்தால், நல்ல மழை பெய்யும் என்று பழைய காலத்தில் சொல்லப்பட்டாலும், இன்று நாட்டிலே காடுகளையெல்லாம் அழித்துவிட்டோம். எங்கு பார்த்தாலும் புறம்போக்கு நிலங்களாக இருக்கின்றன. ஆகையால், பல இடங்களிலே காடுகளை வளர்த்து நல்ல மழை பெய்யும்படி செய்ய வேண்டும். நமது வள்ளுவர் பெருமான்

“நீர்இன்று அமையாது உலகுஎனின் யார்யார்க்கும்
வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

பருவ நிலை சரியாக இல்லை, சரியாக மழை பெய்யவில்லை என்றால், அதற்கு யார் காரணம்? எல்லோரும்தான் அதற்குக் காரணமாக இருக்கவேண்டும். நம் தமிழ் நாடு இந்தியப் பேரரசு நாட்டிலே பத்தில் ஒரு பங்கு நிலப்பரப்பு உடையது. ஆனால், மக்கள் தொகை பத்தில் ஒரு பங்கு இல்லை. மக்கள் தொகை அதைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக, நாட்டில் ஜனப் பெருக்கம் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது. அதிலும் பொதுவாகத் தென்னாடு மக்கள் அரிசியை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது தமிழ் நாட்டில் ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. இதில் அனேகமாக எல்லா நிலங்களும் சாகுபடி செய்யப் படுகின்றன. மேலும், தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் எத்தனை அவுன்ஸ் உணவு வேண்டும், நாடு பூராவுக்கும் எவ்வளவு தேவை என்பதைப்பற்றிச் சரியான புள்ளிவிவரத்தை அரசியலார் தருவார்களானால், அதை நான் வரவேற்பேன். இப்போது இருக்கின்ற உணவு உற்பத்தி பற்றாக்குறையாகத்தான் இருக்கிறது என்றால், இதை அதிகமாகப் பெருக்கிக்கொள்ளலாம். ஆகவே, நாட்டில் இருக்கின்ற ஜனப் பெருக்கத் தையும் நாம் குறைக்கப் பாடுபடுவேண்டும். அதற்காக வேலை செய்ய வேண்டியது அமைச்சர்களுடையவும் நம்முடையவும் கடமையாகும். இதற்காகக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதை நாம் தீவிரப்படுத்த வேண்டும். இதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கைகளைக் கைக்கொள்ளவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதல்லாமல், வெறும் உணவு உற்பத்தியினால் மட்டும் நம்முடைய கஷ்டங்கள் நீங்கிவிட முடியாது. நல்ல பணக்காரக் குடும்பத்தில் பிள்ளைகள் பிறப்பது அரிதாக இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் ஏழைக்கு அதிகமான பிள்ளைகள் இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் அவர்கள் கஷ்டப்படுகின்றனர். இதை சர்க்கார் தடுக்க

3-10
p.m

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [7th February 1959]

வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உணவைப் பெருக்குவதற்காக அரசாங்கத்தினால் என்னவெல்லாமோ நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. நான் எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியுடன் சென்று பார்த்தேன். விவசாயிகளுக்கு நல்ல உரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன, நல்ல விதைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதற்கு வேண்டிய உதவிகள் எல்லாம் சமுதாய நலத் திட்டத்தின்மீது செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. இவ்விதம் எல்லாம் செய்து வருகின்ற இந்தச் சமயத்தில் நாட்டிலுள்ள திட்டங்களைப்பற்றி நாம் குறை கூறாமல் இருக்க வேண்டும். நல்ல வசதியுள்ளவர்கள் தாங்களே முன்வந்து பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

சமுதாய நலத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொரு இடத்திலும் அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு பி.டி.ஓ., ஒரு கோவாப்பேட்டிவ் இன்ஸ்பெக்டர், ஒரு அக்ரிகல்சரல் ஆபீஸர் இவ்விதமாக ஆறு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு அரசியலார் துறையில் இருக்கும் பலர் உதவி செய்கிறார்கள். இதில் நம்முடைய கடமை என்னவென்றால், சட்டசபையில் மக்களின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்ற நாம் இந்தத் திட்டங்களுக்காகக் கிராமப்புறங்களில் சென்று வேலை செய்ய வேண்டும். அதாவது, மக்களிடம் சென்று சமுதாய நலத் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம் இருக்கின்றது, அத்திட்டத்தினால் உங்களுடைய விவசாயத்தையெல்லாம் பெருக்கிக்கொள்ளலாம், இதற்காகப் பல சலுகைகள் கிடைக்கின்றன என்றெல்லாம் அவர்களிடம் போய் எல்லா எம்.எல்.ஏ.க்களும், எம்.எல்.ஸி.க்களும் சொல்லவேண்டும். அவ்விதம் வேலை செய்து வருவோமானால் இந்த சமுதாய நலத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயலாற்ற முடியும் என்று நான் துணிகரமாகச் சொல்லுவேன். அதல்லாமல், எடுத்ததற்கெல்லாம் குறை சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு மதிப்பிடப்பட்டுள்ள 152 கோடி ரூபாய் செலவில் இந்த ஆண்டிற்குள்ளாக 90 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வேலைகள் முடிக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இனியும் இருக்கின்ற காலத்திற்கு மீதி ரூபாயும் செலவிட வேண்டியதுதான். செலவு செய்ய வேண்டியது நம்முடைய பொறுப்பு. செலவு அதிகமாகச் செய்தால்தான் நாட்டில் பல நன்மைகள் உண்டாகும். ஏதோ சிலருக்கு உத்தியோகம் கிடைக்கவில்லை, சிலருக்குக் காண்டிராக்ட் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காகத் திட்டங்களை எதிர்ப்பது என்பது நாட்டுக்குச் செய்யும் துரோகம்தான் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாட்டில் நல்லது செய்ய வேண்டியதெல்லாம் நம்முடைய பொறுப்புத்தான். Every man is individually responsible for all things that take place. அரசாங்கம் செய்கின்ற வேலைகளைப்பற்றி நல்ல விதத்தில் குறை கூற வேண்டியதுதான். அதுபோல, இன்னின்ன காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் இடிப்பார்கள் இடித்துக் கூறவேண்டியது தான். இடித்துக்கூறினால்தான் நல்ல முறையில் வேலை செய்ய முடியும்.

“இடிப்பாரை இல்லாத எமரா மன்னை
கெடுப்பார் இலாஹும் கெடும்.”

என்று திருவள்ளூரே கூறியிருக்கிறார். எதிர்க்கட்சியில் இடிப்பார் இருக்க வேண்டியதுதான். இடிப்பார் இருந்தால்தான் ஆட்சி ஒழுங்காக நடக்கும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எதிர்க்கட்சியினரை வேண்டுமானால், இடிப்பார் கட்சி என்று வைத்துக் கொள்ளலாம்.

*** SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR :** இடிப்பார் கட்சி என்று சொல்லுவதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் சொல்லுவதை ஆக்கபூர்வமாகச் சொல்ல வேண்டும். நான்தான் நல்லவன், மற்றவர்கள் எல்லாம் சரியாக நடப்பதில்லை என்று சொல்லுகின்ற மனப்பான்மை மாற்றவேண்டும்.

அடுத்ததாக, உணவுப் பண்டங்களின் விலையை எடுத்துக்கொண்டால் விலை அதிகமாக எறிக்கொண்டே போகிறது. இதற்குக் காரணங்கள் பல இருக்கலாம். இதற்கெல்லாம் சரியான ஒரு திட்டம் கொண்டுவரவேண்டும்.

[7th February 1959]

[Sri A. Gajapathy Nayagar]

உணவுப் பண்டங்களுக்கு விலையேறுகின்ற சமயத்தில் அந்தந்த நேரங்களில் நியாயவிலைக் கடைகளை அரசியலார் ஆரம்பித்து நடத்த வேண்டும். இதற்கு நாம் எல்லாம் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

“ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே
செல்லும்வாய் எல்லாம் செயல்”

என்று திருவள்ளூர் கூறியிருக்கிறார். எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால் எந்தக் காரியத்தையும் வெற்றிகரமாகச் செய்ய முடியும். நாம் எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால் நிச்சயமாக விலைவாசியைக் குறைக்க முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். இப்போது மழை சரியாகப் பெய்யாததின்காரணமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் போட்டு வருகிறோம். பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றி வருகிறோம். இது மாதிரிப் போதாது. இன்னும் அதிகமான திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது பழுப்பு நிலக்கரி எடுக்கும் திட்டத்தைப்பற்றி நாம் எல்லாம் சொல்லுகின்றோம். இந்தத் திட்டத்தின் வேலைகளைப்பற்றித் தென்னாற்காட்டு ஜில்லாவில் இருக்கும் நெய்வேலியில் போய்ப் பார்த்தோம். முதலில் நிலத்தில் அடியில் இருக்கும் நீரை எடுத்துவிட்டு அதன் பின்னால் அதற்குக் கீழே இருக்கும் நிலக்கரியை வெட்டியெடுக்க வேண்டும். இப்போது நீரையெல்லாம் வெளியே எடுக்கிறார்கள். இவ்விதம் வெளிப்படுத்தக் கூடிய நீர் எல்லாம் வெளியே பெரிய குளம் போன்று கிடக்கிறது. இதைச் சரியாக உபயோகப்படுத்துவதற்கு முதலாவதாகத் திட்டமிடப்படவில்லை. இதில் அரசியலார் பொறுப்பில்லாமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தண்ணீரை ஒரு வாய்க்கால் மூலம் கொண்டுவரவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தால், நல்ல முறையில் அங்கு இருக்கக்கூடிய எத்தனையோ ஏக்கர் நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்திருக்கமுடியும்.

“தோண்டி எடுக்கப்பட்ட பழுப்பு நிலக்கரியை, கட்டிகளாக வார்ப்பதற்கும் பின்னர் அவைகளை எரியும் கரிப் பொருளாக மாற்றுவதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகள்” செய்யப்பட்டு வருவதாகக் கவர்னர் அவர்களது உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாகச் சுடப்பட்ட கரியைக் கொண்டுபோய் என்ன செய்வது என்பதைப்பற்றி இது வரையிலும் திட்டமிட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இம்மாதிரி சுட்ட கரியை எந்த விதத்தில் உபயோகப்படுத்தலாம் என்பதற்கும் நல்ல திட்டம் போட வேண்டும்.

“This burnt coal; the brown coal is going to be burnt for producing thermal electric power but the burnt coal is something like ash. I do not know for what purpose it will be used.”

அதற்குத் தக்க ஆராய்ச்சி செய்து, அந்த ஆராய்ச்சியிலிருந்து ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று பார்த்து. ஒன்றும் செய்ய முடியாதென்றால் என்ன செய்வதென்று.

3-20
p.m.

DR. A. SREENIVASAN : விபூதியாகக் கொடுத்துவிடலாம். (சிரிப்பு).

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : அப்போதாவது அவர்கள் விபூதி பூசிக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதைக் கொண்டு சேர்த்தால், அது மலை போலக் குவியும். அதைப்பற்றி யோசித்து முன்னுடியாக ஒரு தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இரண்டாவதாக, காடுகளெல்லாம் அழிந்து போய்விட்டன. அரிசி விலை ஏறிவிட்டது என்று எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். கட்டைகளின் விலை ஏற்றத்தைப்பற்றி யாரும் பேசவில்லை. கட்டை விலை இப்போது குண்டு இரண்டு ரூபாயாக இருப்பதைப்பற்றி யாரும் சொல்லவில்லை. அந்தப் பஞ்சத்தை நீக்குவதற்கு இந்த பிரிக்கெட் பெரிதும் உதவும். அந்தப் இப்போது கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே “இந்தத் திட்டத்தையும் இந்த நடப்பு திட்ட காலத்திலேயே தொடங்குவது என்று முடிவுகிறேன். இந்த விற்குப் பஞ்சத்தை ஒழிக்க, பிரிக்கெட் செய்து வைத்தால், குண்டு ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் கொடுக்காமல், 4 அணுவில் செய்யக்கூடிய 500 நிலை ஏற்படும். அதனால் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும்.

[Sri A. Gajapathy Nayagar]

[7th February 1959]

கல்வியைப்பற்றி அடிக்கடி பேசியிருக்கிறோம். என்னுடைய அபிப்பிராயம், அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு என்னவென்றால், எப்போது வயது வந்தவர்களுக்கு ஒட்டுரிமையைக் கொடுத்தார்களோ அப்போதே வயது வந்தவர்களுக்குக் கல்வி கொடுக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அக்கல்வி “யூனிவர்ஸல்,” “ப்ரீ,” “கம்பல்ஸரி” என்ற மூன்று குணங்களைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். 5-வது வகுப்புக்கு மேல் கற்றுக்கொடுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறதா என்றால் அந்தப் பொறுப்பை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதில்லை. வட்டார மொழியிலே 5-வது வகுப்பு வரை கற்றுக்கொடுக்கவேண்டுமென்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழில் சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகிறது. சட்டசபையில் நடவடிக்கைகள் எல்லாம் தமிழிலேயே நடக்கின்றன. இந்திய அரசியலமைப்பின் 345-வது பிரிவுப்படி நம் மாநிலத்தில் தமிழை ஆட்சி மொழியாகச் செய்திருக்கிறோம். வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இம்மாதிரி இல்லை. நம் மாநிலத்தில் இருக்கிறது. சட்டப்படி தமிழ் ஆட்சி மொழியாக இருக்கும்போது, சபையிலே எல்லா நடவடிக்கைகளும் தமிழிலேயே நடக்கும்போது, கல்லூரிகளிலெல்லாம் தமிழ் வழங்க வேண்டாமா? உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழ் கற்றுக்கொண்டு, கல்லூரிகளில் ஆங்கிலம் கற்றுக்கொள்வது கடினம். ஆங்கிலம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. தமிழ் வேண்டும், பேராசை மொழியாகிய இந்தி வேண்டும், ஆங்கிலமும் வேண்டும். ஆற்றலுக்கேற்ப, அறிவிற்கேற்ப மாணவர்கள் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இந்த மூன்று மொழிகளையும் கற்றுக்கொள்ள வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். கல்லூரிகளிலே தமிழ் மொழியிலேயே கற்று, தமிழ் அறிவைக்கொண்டு, மொழி அறிவைப் பெற்று, எல்லாம் தமிழிலேயே வரவேண்டும். எனது நண்பர் அவர்கள் இப்போது “வினா-விடை” என்று எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார். வினா என்றால் “கொஸ்டிஷன்,” விடை என்றால் “ஆன்ஸர்.” இங்கு “வினா - விடை” என்று எழுதிக் கொடுக்கும்போது, சட்டசபை ஆபீஸில் “கேள்வி-பதில்” என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழில் இருக்கவேண்டும், நல்ல தமிழில் இருக்கவேண்டும், தூயத் தமிழில் இருக்கவேண்டும், அதோடு எல்லோரும் அறியும்படி இருக்கவேண்டும். தமிழ் என்றால் தூயத் தமிழ்தான் இருக்கவேண்டும். வேறு மொழி வார்த்தைகள் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. 10 குதிரைகள் ஓட்டும், 10 சொற்கள் ஓட்டும், ஆங்கிலச் சொல் ஓட்டும், தமிழ் சொல் ஓட்டும், மற்ற மொழிச் சொற்களெல்லாம் ஓட்டும். ஓட்டத்தில் எந்தக் குதிரை வெற்றி பெறுகிறதோ, எந்தச் சொல் மக்களிடத்திலே நிலைக்கிறதோ அது வரட்டும். (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்ராமன் : கேள்வி என்ற வார்த்தை தமிழ்தானே?) கேள்வி என்பது நிரம்பிய நூல்கள் படித்தவரிடமிருந்து கேட்டு அறிவது. திருக்குறளில் கல்வி என்று ஒரு அதிகாரம் இருக்கிறது, மற்றொரு அதிகாரம் அதிலே கேள்வியைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது:

நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது

என்று திருக்குறளிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல பேச்சைக் கேட்க வேண்டும். நல்ல பேச்சைக் கேட்டால், அழகான வார்த்தைகள் வாயில்வரும். கெட்ட பேச்சைக் கேட்டால் “வெட்டு, குத்து” என்றுதான் கெட்ட பேச்சுகள் வரும்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : கேள்வி-பதில் என்பது வினா-விடை என்று மாற்றிக்கொள்ளப்பட்டது.

* **SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR :** உங்கள் வாயில் வினா-விடை என்று வராவிட்டால், கேள்வி-பதில் என்று சொல்லிக்கொள்ளுங்கள். ஐந்து வயது முதல் பத்து வயது வரையில் தமிழ் படித்தால், அதற்குள்ளேயே பண்டிதனாக ஆகிவிடுவான். அதற்குள்ளே ஆத்திச்சூடி; கொன்றைவேந்தன், நல்வழி போன்ற எவ்வளவோ நூல்கள் படிக்கலாம். அந்த நூல்களெல்லாம் மனப்பாடம் ஆகிவிட்டால், நல்லதாக இருக்கும் அதை விட்டு “பூனை கண்ணை மூடிக்கொண்டு பால் குடிக்கும்” என்று

[7th February 1959]

[Sri A. Gajapathy Nayagar]

வீணாகப் புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, செய்வதையெல்லாம் நல்ல முறையில் செய்யவேண்டும். ஆங்கிலம் கற்றுக்கொள்வதிலேசுட, சாதாரண ஆங்கிலம் கற்றுக்கொள்வது கடினம் என்று 800 சொற்களைக் கொண்ட “பேசிக் இங்கிலிஷ்” என்று வைத்து, அதைக் கற்றுக் கொண்டால், நல்ல முறையில் ஆங்கிலம் கற்றுக்கொள்ளலாம், நலமாக இருக்கும் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். கற்றுக்கொள்வதை நல்ல முறையில் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

கூடையாக, கெஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றியது. இப்போது அவர்கள் ஒரு கூட்டம் கூடினார்கள். பல பேச்சுப் பேசினார்கள், நானும் கேட்டேன். கெஜட் பதிவில்லாத அலுவலர்கள் யார்? அவர்களுடைய நம்முடைய பிள்ளைகளும் பெண்களும்தான். அவர்களைக் காப்பாற்றுவது நம்முடைய கடமை. அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? மத்திய சர்க்காரில் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு சம்பளமும், மாநில சர்க்காரில் இருப்பவர்களுக்கு ஒருவிதச் சம்பளமும் என்று இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த வேற்றுமை அடிப்படையில் சம்பளத்தில் இருந்தாலும் பரவாயில்லை. அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் பஞ்சப் படிக்கும், இவர்களுக்குக் கொடுக்கும் பஞ்சப் படிக்கும் வேற்றுமை இருக்கிறது. அதற்கும் இதற்கும் 14 ரூபாய்தான் வேற்றுமை இருக்கிறது. அதுதான் மனக்கசப்பிற்குக் காரணம். அவர்களுக்கு 14 ரூபாய் அதிகம் கொடுக்கிறார்களே, அதே பஞ்சம்தானே இங்கும் இருக்கிறது என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால், நமது அரசியலார் சம்மா இருக்கவில்லை. இப்போது ஐந்து ரூபாய் கொடுத்துள்ளார்கள். குமாஸ்தாக்கள் பயமெல்லாம் ஐந்து ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு இதுவே இறுதியாகி விடுமோ என்பதுதான். இதைப்பற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்ய ஒரு குழு அமைத்து முடிவு செய்யவேண்டுமென்று இப்போது ஒரு குழு அமைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்போது அமைக்கப்பட்டபோதும் குழுவில் ஒரு கெஜட் பதிவில்லாத ஊழியர்கள் பிரதிநிதி இருக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இப்போது குழு அமைத்து நெடு நாள் இழுக்காமல் மூன்று மாதங்களில் அறிக்கை வரவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதை நாம் செய்ய முடியும். கெஜட் பதிவில்லாத ஊழியர்களை நல்ல மனநிலையில் வைத்து அவர்களிடம் வேலை வாங்க வேண்டும். ஒரு தாள் மனுப் போட்டிருந்தால், அது ஆறு மாதம் அல்லது 12 மாதம் இழுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. கெஜட் பதிவில்லாத ஊழியர்கள் மனக்கசப்போடு, சோம்பி வந்தவுடனே காப்பி குடிப்பதும், சிகரெட் குடிப்பதும், சற்றுவதும், வீட்டுக்குத் திரும்பிப் போவதுமாகக் காலம் போக்குகிறார்களே தவிர சரிவர வேலை செய்வதில்லை. அதிகாரிகளுக்கும் அவர்களைக் கேட்கத் தைரியம் இல்லை. நான் இதைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு அதிகாரி ஒரு பேப்பரைக் கொண்டுவா என்றால், திரும்பிவந்து அது எங்கேயோ இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிகாரிகளும் “We are helpless” எங்களால் ஒன்றும் முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நமது அமைச்சர்கள் உத்தரவு போடுவார்கள், கொள்கைகளை வகுப்பார்கள், கொள்கைகளை ஒட்டித் திட்டம் போடுவார்கள். அந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றனவா? அவைகளை செக்ரடரிகள் கவனிக்கிறார்களா? அவர்கள் உத்தரவு என்ன ஆயிற்று? காலம் தாழ்த்தி வருகிறது. அமைச்சர்கள் கவனிக்கவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இதை யெல்லாம் கவனிப்பதற்கு அவர்களுக்கு நேரம் இல்லை. நான் அதைக் குற்றமாகச் சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு நிறைய வேலை இருக்கிறது. எவ்வளவோ வேலைகள் வருகின்றன. இப்பொழுது கோர்ட்டுகளில் கேஸ்கள் போட்டால் சீக்கிரம் முடிவதில்லை. என்ன காரணம்? வக்கீல் ஒரு கட்டை வைத்துக் கொண்டு மனுக்கள் போட்டுக் கேஸ்களை ஒத்திப்போடும்படி செய்துவிடுகிறார்கள். ஒரே கட்டை வைத்துக்கொண்டு 10 “ஹியரிங்” வாங்கிக் கொள்கிறார்கள்.

[7th February 1959]

* **SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR :** நானும் ஒரு வக்கீல்தான். ஒரு கட்டு வந்தால் அதையே பத்து நாட்களுக்கு வைத்துக்கொண்டு கிரூர்கள். ஆகையினாலே, நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? நம்முடைய வேலையைச் சரியாகச் செய்யவேண்டும். அரசியலார் மற்றவர்களுடைய வேலை சரியாக நடக்கிறதா என்று கவனிக்க வேண்டும். அந்தக் கண் காணிப்புக் குறைவு காரணமாகத்தான் பேப்பர்கள் ரொம்பவும் தாமதமாகின்றன. வந்த பேப்பர் என்னவாயிற்று என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். உடனே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பொறுப்பு உணர்ச்சி வரும். கண்காணிப்பார்கள் என்ற அச்சம் இல்லாவிட்டால், எப்படி நிர்வாகத்தை நடத்துவது? நல்ல கண்காணிப்பு வேண்டும்.

அடுத்து, அலுவலர்களுடைய “கான்பிடென்ஷியல் ஷீட்” டைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான்கூட ஜில்லா ஜட்ஜாக இருந்தபொழுது எனக்கு ஒரு “கான்பிடென்ஷியல் ஷீட்” எழுதினார்கள். என்ன எழுதினார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். (சிரிப்பு). ஒருவர் சொல்லுவதைக்கேட்டு, அதைக்கொண்டு மற்றொருவர் “கான்பிடென்ஷியல் ஷீட்” எழுதுகிறார்கள். நல்லது எழுதுவது கிடையாது. கெட்டவர் என்று சொல்லுவதற்குத்தான் இந்த “கான்பிடென்ஷியல் ஷீட்” எழுதப்படுகிறது. ஆகையினாலே கெஜட் பதிவு இல்லாத அலுவலர்களுக்கு “கான்பிடென்ஷியல் ஷீட்” எழுதுவது என்பதை அறவே ஒழித்துவிட வேண்டும். அது இருக்கவே கூடாது. அவர்கள் ஏதாவது குற்றம் செய்தால், அந்தக் குற்றத்திற்கு “சாஃஜ் ஷீட்” கொடுத்து அதற்கு அவர்கள் சொல்லும் சமாதானத்தைக் கேட்டு, பிறகு தீர்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள். நல்லவர்களைக் கெடுப்பதற்காகத்தான் அந்த “கான்பிடென்ஷியல் ஷீட்” இருக்கிறது.

It is a stab in the dark. ஒருவனைக் கெடுப்பதற்காகத்தான் அது பயன்படுகிறது. ஆகையினாலே, அந்த “கான்பிடென்ஷியல் ஷீட்” முறையை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று அரசியலாளைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, இரண்டு சட்டங்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப்பற்றி ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். “சாரிடபிள் எண்டோமெண்டு” என்று சொல்லுகிறார்களே, கணக்குப் பார்த்தால் சென்னை மாநிலத்திலே 5,000 ஸ்டோக்கை இதற்காக “எண்டோமெண்டு” செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் என்னவாயிற்று? பெயர் மாத்திரம்தான் “சாரிடபிள் எண்டோமெண்டு” என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஏதோ சட்டம் இருக்கிறது. குற்றம் இருந்தால்தான், அதை எடுத்துச் சொன்னால்தான் அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்குச் சட்டம் இருக்கிறது. அதுபோல அதர்மமான சட்டம் உலகத்திலேயே கிடையாது. அதைச் சொல்ல வந்தால், கெட்ட பெயர். சொன்னாலும் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அதை அறவே நீக்கவேண்டுமென்று அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறேன். சட்டம் எப்படி இருந்தாலும், “சாரிடபிள் எண்டோமெண்டுகள்” எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதற்கு ஒரு சர்வே எடுக்கவேண்டும். மூன்று டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் இன்ஸ்பெக்ஷன் வேண்டுமென்று சொல்லுவது போல, இந்த “சாரிடபிள் எண்டோமெண்டு” களுக்காக ஒரு தனிக் கமிஷனரை நியமித்து ஒரு சர்வே எடுக்கவேண்டும். அறநிலையங்களுக்குக் கொடுத்த நிலங்கள் ஆயிரக்கணக்கான காணிகள் இருக்கின்றன. அவைகளைச் சரியானபடி கண்காணித்தால் சர்க்காருக்கு நல்ல வருமானம் வரும். அவைகளை யார் அனுபவிக்கிறார்கள்? பலர் அனுபவிக்கிறார்கள். நான் பார்த்துச் சொல்லுகிறேன், நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை.

DR. A. SREENIVASAN : ஏன்?

* **SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR :** நீங்கள் அறிவீர்கள். அத்தகுச் சிபார்சு கொண்டு வருகிறார்கள், வேண்டியவர்களாக இருப்பவர்கள். தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை.

[7th February 1959]

DR. A. SREENIVASAN : யார் பேரில் தப்பு?

* **SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR :** உங்கள் பேரில்தான் தப்பு. நான் சொல்லுகிறேன், கோவில் நிலத்தைத் தன் நிலம் என்று கேட்கிறார்கள். கோர்ட்டில் வாதாடுகிறார்கள். பிறகு அவர்களே அந்தக் கோவிலுக்கு மானேஜிங் டிரஸ்டியாக வருகிறார்கள். கோவில் நிலத்தைத் தன் நிலம் என்று வாதாடியவர்களே இம்மாதிரி டிரஸ்டியாக வந்தால் எப்படியிருக்கும்? இந்த நாட்டு ஆட்சியில் அப்படி இருக்கவே கூடாது.

‘பொது சுகாதாரச் சட்டத்தைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன். “டிங்கரிங் லெஜிஸ்லேஷன்” கூடாது. இதற்கு வேண்டிய புதிய சட்டம் வரவேண்டும். நாட்டு நலனைத் தேட வேண்டும். சீர்திருத்த முறையிலே சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். உடனடியாக நாட்டுக்கு நலனைத் தேட நிரந்தரமான ஒரு நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று அரசியலாளைக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னை இதுவரை பேசுவதற்கு அனுமதியளித்த அய்யா அவர்களுக்கு என்ன வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. R. P. PONNUSWAMY CHETTIAR : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தை ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசி வரையில் பார்ப்போமானால், ஓரளவு ராஜ்ய நிர்வாகத்திலே மன நிம்மதியுடன் பிரசங்கம் செய்திருப்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. எந்தத் துறையில் எடுத்தாலும் குற்றம் சொல்லுவதற்கு வழியில்லாத முறையிலே நிர்வாகம் நடந்துவருவதை ஓரளவு பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்ளக்கூடிய நிலையில்தான் கவர்னர் அவர்களின் பிரசங்கம் அமைந்திருக்கிறது. முக்கியமாக அவர் குறிப்பிட்டிருப்பது உணவு விஷயம். எனக்கு முன்பு பல நன்மர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில், நாம் உபரியாகத்தான் உற்பத்தி செய்கிறோம் என்பதாக அடிக்கடி சொல்லப்பட்டு வருகிறது. விவசாயத் துறையிலே உணவுப் பெருக்கம் கண்டிருப்பதாகப் புள்ளி விவரங்கள் கூடச் சொல்லுகின்றன. அப்படியிருந்தபோதிலும், விலைகள் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன என்றால், ஏன் ஏறிக்கொண்டு போகின்றன என்பதை நுணுக்கமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். நம் எல்லோருக்கும் தெரியும், அண்டையிலே இருக்கக்கூடிய கோள ராஜ்யம் உணவுப் பற்றாக்குறை ராஜ்யம். அந்த ராஜ்யத்திலிருந்து ஏராளமான வியாபாரிகள் இங்கு வந்து கொள்முதல் செய்வதால்தான், இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து உணவு வெளியே போய்விடுகிறது. அதன் பயனாகத்தான் இங்கே விலை ஏறுகிறது என்பதை ஓரளவு உணர்ந்திருக்கிறோம். குறிப்பாக, நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த அளவில், உணவு உற்பத்தி எவ்வளவு என்பது திட்டவாடமாகத் தெரிய வேண்டும். நமது தேவை என்ன என்பதும் தெரிய வேண்டும். அது தெரிந்து ஏதாவது யிச்சம் இருக்கிறது என்றால், யிச்சத்தை அண்டை ராஜ்யத்திற்குக் கொடுக்க முடியும் என்பதையும் சொல்லவேண்டும். பொதுப்படையாக நம்மிடம் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது, வெளியில் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதினால்தான், இந்தச் சிக்கல்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் கொஞ்சம் நன்றாக யோசனை செய்து பார்ப்போமானால், நமது அண்டை ஆந்திர ராஜ்யம் உணவு விஷயத்திலே உபரி ராஜ்யம். நமது ராஜ்யத்தை உணவு உபரி ராஜ்யம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தாலும்கூட, விலைகள் அடிக்கடி ஏறி வருவதை உத்தேசித்து, “அண்டையிலே இருக்கக்கூடிய கோள ராஜ்யம் நமது ராஜ்யத்திலிருந்து எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் கொள்முதல் செய்யக்கூடாது, குறைவாக இருக்கக்கூடிய ராஜ்யத்திற்கு உபரியாக இருக்கக்கூடிய ஆந்திர ராஜ்யம் நமது ராஜ்யத்தைக் கொள்ளட்டும்” என்று சொல்லிவிடுவதுதான் மிகச் சிறந்த முறையாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதை அரசாங்கம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவையிலே உள்ளவன் என்கின்ற முறையிலே இந்த வருஷம் சட்ட சபையும் மேல் சபையும் நீலகிரிக்குச் செல்லுவதை நான் மனமாற வரவேற்கிறேன். நாம் எவ்வளவோ கோடி ரூபாய் செலவு செய்தாலும், இரண்பாவது ஐந்து வருடத் திட்டம், மூன்றாவது ஐந்து வருடத் திட்டம் இன்னும் 10 ஐந்து வருடத் திட்டம் போட்டாலும் சரி, ஒரு நீலகிரியை நாம்

3-40
p.m.

[Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiar] [7th February 1959]

யாராவது உண்டாக்க முடியுமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இயற்கை அன்னை அளித்த வசதி அது. இந்த வருஷம் பரீக்ஷார்த்தமாக நீலகிரிக்குச் செல்லுகிறோம். பரீக்ஷார்த்தம் என்பது வேண்டியதில்லை. ஒவ்வொரு வருஷமும் தவறாமல் நீலகிரிக்குச் செல்ல வேண்டும். ஒரு தடவை சென்று பார்த்தால்தான், லாப நஷ்டம் தெரியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நீலகிரி குளிர்ந்த பிரதேசம். அதுவும் எப்ரல், மே, மாதங்களில் சென்னையில் இருப்பதைக் காட்டிலும் அங்கே இருந்தால் மிகவும் நல்லது. எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் ஸ்ரீ அ. கஜபதி நாயகர் அவர்கள் இங்கு இருப்பவர்கள் வேலை சரியாகச் செய்வதில்லை என்பதாகச் சொன்னார்கள். அது எவ்வளவு தூரம் சரி அல்லது தவறு என்று சொல்லுவதற்கு நான் தயாராக இல்லை. நீலகிரிக்குச் சென்றால் ஒவ்வொருவரும் கண்டிப்பாக வேலை செய்வார்கள் என்பதைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். குளிர்ந்த பிரதேசத்தில் போய்த் தங்குவது உடலுக்கும் நல்லது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். நம் முடைய உடலில் இருக்கக்கூடிய சக்தியெல்லாம் அதிகமாக விரயமாகிவிடும். சக்திகளையெல்லாம் சேர்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்கின்றது. அதை உணர்ந்துதான் வெள்ளைக்காரர்கள் அந்தக் காலத்தில் நீலகிரிக்குப் போய் வேலை செய்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில்தான் நாமும் இப்போது போவது நல்லது என்று கூறுகிறோம். உஷ்ணப் பிரதேசத்தில் சாதாரணமாக மனிதனுடைய சக்தி அதிகமாக விரயமாகிறது. குளிர்ப் பிரதேசத்தில் அதிகமாக சக்தி விரயமாகிவிடும். வெளிநாடுகளில் சென்று பார்த்தால், ஒரு ஊரின் பக்கத்தில் நல்ல ஆறு போய்க்கொண்டிருக்குமானால், உடனே அங்கு அந்த ஆற்றின் பக்கத்தில் பெரிய ஹோட்டல்களையும் மற்றும் எல்லா வசதிகளையும் அங்கே அமைத்துவிடுவார்கள். அதன் மூலம் அந்த இடத்தில் நல்லமுறையில் பணம் புழங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. அந்த முறையில்தான் நீலகிரியைத் தேர்ந்தெடுத்தால், அங்கு வெளிநாட்டிலிருந்து அதிகமான பணம் வந்து சேரும் என்பது நிச்சயம். இன்றைக்கு நம் நாட்டில் “ரேஸ்ட் ட்ராபிக்” என்கிற இனத்தில் வருவாய் மிகக் குறைவுதான். நமது தேசத்தின் விஸ்தீரணத்தைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால், இந்த இனத்தில் நமக்குக் கிடைக்கிற வருவாய் மிகவும் குறைவு என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஐரோப்பா கண்டத்தில் இருக்கின்ற இத்தாலி போன்ற நாடுகளில் ஒரு வருஷத்திற்கு 100 கோடி, 120 கோடி ரூபாய் இந்த இனத்தில் வருமானம் கிடைக்கின்றதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த நாட்டின் விஸ்தீரணம் மிகக் குறைவாக இருந்தாலும், அங்கு வெளி நாட்டினர் வந்து போவதற்கு வசதியாகச் சௌகரியங்களை அவர்கள் ஏற்படுத்தி வைத்திருப்பதால், அவர்களின் வளம் பெருகிறது என்பதை நாம் உணரவேண்டும். ஒருவகையில் நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். இந்த உண்மையை இந்த அரசாங்கமும் உணர்ந்திருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன். நீலகிரியைத் தேர்ந்தெடுத்துச் சட்ட சபைக் கூட்டத்தை அங்கு நடத்த வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருப்பதால் நம் நாட்டுக்கு அந்நிய நாட்டுச் செலாவணியை அதிகமாகப் பெருக்க முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த அளவில், பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை நாம் மிகவும் வரவேற்கிறோம். அதிலும் முக்கியமாகக் கோவைவாசி என்ற முறையில், நான் இதை மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், இரண்டு லட்சத்தி ஐம்பதின்மூன்று ஏக்கர்கள் தண்ணீர் வசதியில்லாமல் கிடக்கின்றன. இந்தியாவுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக இந்தப் பரம்பிக்குளத் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். பொதுவாக, ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் ஒவ்வொருவிதமான இயற்கை வசதிகளை இயற்கை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கின்றது. ஒரே ராஜ்யத்தில் எல்லாவிதமான வசதிகளும் இருப்பது கிடையாது. அவ்விதம் இருக்கவும் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். தன் நாட்டிலிருக்கின்ற வசதியை வைத்துக்கொண்டு, தன்னுடைய நாட்டுக்கு இல்லாத வசதியைப் பிற நாட்டிலிருந்து பெறுவதற்காக இன்னொரு நாட்டோடு கலந்து ஒருவருக்கொருவர் வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டால், நாடு வளமாகவும் செழிப்பாகவும் இருக்க முடியும்.

[7th February 1959] [Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiar]

பாரத கண்டம் பரந்த ஒரு கண்டம் என்ற ஒரு நிலையில் இயற்கையாக நமக்குப் பல வசதிகள் அமைந்திருக்கின்றன. ஒரு இடத்தில் நதிகள் தோன்றி இன்னொரு இடத்தில் போய் சங்கமம் ஆகின்ற முறையில், நம் நாட்டு நதிகள் எல்லாம் அமைந்திருக்கின்றன. இவ்விதம் பல வசதிகள் இருப்பதை நாம் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். பரம்பிக்குளத் திட்டத்தின் மூலமாக நமது சென்னை அரசாங்கமும் கேரள அரசாங்கமும் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்ய முன்வந்திருப்பதின் காரணமாக, இரு நாடுகளும் நல்ல பயனை அடைய முடியும். இவ்விதமாக ஒரு முடிவு எடுத்ததற்காக நான் சென்னை சர்க்காரைப் பாராட்டுகின்றேன். அதே சமயத்தில், நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த அளவில் நம் எல்லோருக்கும் இருக்கின்ற ஒரு எண்ணம் இருக்கின்ற தண்ணீர் வசதிகளையெல்லாம் நாம் பயன்படுத்தி யாய்விட்டது என்பது. இனிமேல் ஒருவிதமான வழியும் தண்ணீர் வசதிக்கு இல்லை என்று நாம் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இவ்விதமான எண்ணம் சரியல்ல என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். நமக்குப் பல பெரிய திட்டங்கள் இருக்கின்றன. பெரிய நதிகள் இருக்கின்றன. பெரிய காவேரி, கிருஷ்ணா போன்ற நதிகளும் பகரா-நங்கல் போன்ற திட்டங்களும் இல்லாவிட்டாலும்கூட, நம் நாட்டுக்குப் போதிய அளவில் பல நதிகள் நமக்கிருக்கின்றன. நம் நாட்டில் பல இடங்களில் சிறு சிறு குட்டைகளில் காட்டாறுகளிலிருந்து வரும் தண்ணீரைத் தேக்கி நிறுத்தினாலும்கூட, நமக்குப் பெரிய அளவில் நிலங்களைச் சாகுபடி செய்ய முடியும். இம்மாதிரிப் பல சிறிய திட்டங்களை நிறைவேற்றினால், இன்னும் நமது வளம் பெருகும் என்று நான் நம்புகிறேன். பெரிய திட்டங்கள் எல்லாம் ஒரு பக்கம் நடந்துகொண்டிருந்தாலும்கூட, இம்மாதிரிப்பட்ட சிறிய திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைத்தால், நிச்சயமாக நல்ல பயனை அடைய முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். இப்போது குந்தா திட்டம் நடைபெறப்போகின்றது. இப்போது அதன் அடிப்பாகத்தில் கிடக்கும் நிலங்கள் எல்லாம் வறட்சியான நிலங்களாகக் காணப்படுகின்றன. கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்த அளவில் இப்போது இம்மாதிரி 20 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் வறட்சியாகக் கிடக்கின்றன. குந்தாத் திட்டத்திலிருந்து சரியான முறையில் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தினால் நிச்சயமாக இந்த 20 ஆயிரம் ஏக்கர்களையும் வளமாக்க முடியும் என்று கருதுகின்றேன். அதோடு எலக்ட்ரிலிட்டியைப் பொறுத்த அளவில் பின்கண்டவாறு சொல்லியிருக்கிறார்கள் :—

‘With the inauguration of the Periyar Project last October the power position in our Grid has improved and there is no likelihood of a power cut during this dry weather.’ அதோடு பின்னால் 1,200 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இப்போது நமக்குக் கிடைக்கும் மின்சாரம் நமது தேவைக்குப் பூராவும் போதுமானது என்று நினைக்க முடியாது. அவ்விதம் நினைப்பதாக இருந்தால், அது தவறாகத்தான் முடியும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலையில் வெயில் காலத்தில் “பவர் கட்” இல்லாமல் இருக்கவேண்டுமென்றால், புதிதாக வரக்கூடிய விண்ணப்பங்களுக்கு மின்சார சப்ளை கொடுக்கப்படாமலிருந்தால், “பவர் கட்” ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். புதிய விண்ணப்பங்களுக்கெல்லாம் சப்ளை கொடுப்பதாக இருந்தால், நிச்சயமாக “பவர் கட்” வரத்தான் செய்யும். ஆகவே, இதைப்பற்றியும் நமது சர்க்கார் ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பரம்பிக்குளத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், கோவை நகரவாசி என்கின்ற முறையிலும், கோவை நகர சபை நிர்வாகத்தில் சில காலம் இருந்தவன் என்கின்ற முறையிலும் இன்னொரு விஷயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கோவை நகரத்தில் இப்போது இருந்துவரும் குடி தண்ணீர்த் திட்டமானது கோவை நகரத்தின் ஜனத்தொகை ஒரு லட்சமாக இருந்த சமயத்தில் போடப்பட்ட திட்டமாகும். இப்போது ஜனத்தொகை கிட்டத்தட்ட மூன்று லட்சமாகப் பெருகியிருக்கிறது. அங்கு குடி தண்ணீருக்குக் காப்ப போடப்பட்ட திட்டம் பெரிய திட்டம் என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு இடத்தில் தண்ணீர் செல்லுகின்றதை நிறுத்திவைக்கப் போடப்பட்ட ஒரு குறுக்குச் சுவர் என்றுதான் அந்த அணையைச் சொல்ல முடியும்.

[Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiar] [7th February 1959]

சரியான விதத்தில் அந்தத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தினால், கோவை நகரத்திற்குச் சிறிது நாட்களுக்குத்தான் போதுமானதாக இருக்கும். 1955-வது வருடம் நான் நகரசபைத் தலைவராக இருந்தபோது, குடி தண்ணீர் வசதியில்லாததன் காரணமாகக் கோவை நகரம் வியாதியினால் பாதிக்கப்படும் என்பதை உணர்ந்து அப்போது ஒரு ஸ்டோரேஜ் ரிஸர்வாயர் கட்ட வேண்டும் என்று தீர்மானித்து, எஸ்டிமேட் தயாரித்துச் செயல்பட வேண்டும் என்ற நிலையில் இருந்தது. அதன் பின்னால் ராஜ்யப் பிரிவினை ஏற்பட்டதின் காரணமாக, இந்தச் மாதிரியான அனை கட்ட வேண்டும் என்று நினைத்த பகுதி கேரளத்திற்குச் சென்றுவிட்டது. அதன் பின்னால் இதுவரையிலும் இந்த அரசாங்கத்தால் அந்தப் பகுதி எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. நமது அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கும் பரம்பிக் குளத் திட்டத்தை எடுத்துக் கணக்கிட்டுப் பார்ப்போமானால், இது ஒரு பெரிய காரியமே இல்லை. பரம்பிக்குளத் திட்டம் முக்கியமாக விவசாயத் திற்காகப் போடப்பட்ட ஒரு திட்டமாகும். ஆனால் இது ஒரு குடி தண்ணீர்த் திட்டமாகும். இந்தச் சிறுவாணித் திட்டம் உடனடியாகச் செயல்படவில்லை யானால், கோவை நகரத்தின் வளர்ச்சி நிச்சயமாக மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் இருக்கும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு லட்சம் ஜனத்தொகைக்காகத் திட்டப்பட்ட திட்டம் 3 லட்சம் ஜனத் தொகைக்குத் தண்ணீர் விநியோகிப்பதற்குச் சரியாக வராது என்பதை உணர்ந்து, 5 லட்சம், 6 லட்சம் ஜனத்தொகை வந்தாலும் சரியான முறையில் தண்ணீர் விநியோகம் ஆகவேண்டும் என்று எண்ணி, நகரத் தில் இருக்கிற சிறிய குழாய்களையெல்லாம் பெயர்த்தெடுத்துவிட்டு பெரிய பெரிய குழாய்களை அமைத்து வருகிறது அரசாங்கம். அந்தப் பெரிய குழாய்களில் வருவதற்குப் போதிய தண்ணீர் இல்லை. இப்போது இருக் கும் நிலையில் பெரிய குழாய்களை அமைக்க ஆரம்பித்தால், அது வக்கிர மாதிரித்தன் கதை போலத்தான் ஆகும். காடாறு மாதம், வீடாறு மாதம் என்பது போல, சகஜமாக எப்ரல் மாதம் கோயம்புத்தூரில் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் வரும்; ஆனால் இப்போது பிப்ரவரி மாதத்திலிருந்து ஜூன் மாதம் வரை கஷ்டம் இருக்கும். கோயம்புத்தூர் ஒரு வருடம் நகரம். தொழில் துறையில் முன்னேறியிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிற நகரம் அது. அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் வருவதை எடுத்துக்கொண்டு பார்த் தால், தாராளமாக அள்ளி அள்ளி எடுத்துக் கொடுக்கக் கூடிய நகரம் அது. அவ்வளவு சிறந்த நகரத்திற்குக் குடி தண்ணீர்க் கஷ்டம் என்று சொன்னால், அது அந்த நகரத்திற்கோ அல்லது நமது ராஜ்யத்திற்கோ எந்த வகையிலேயும் பெருமையளிக்காது என்று மிகவும் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதேமாதிரித்தான் இன்று. மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ வேண்டும், சுகாதாரமான முறையில் வாழ வேண்டும் என்று நினைத்துத் திட்டங் களைத் தீட்டுகிற நாம், கூடிய வரையில் பெரும் நகரங்களில் சுகாதார வசதிகள் சரியான முறையில் இருக்கின்றனவா என்று பார்க்கிற பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. இன்று பார்த்தால், சென்னையை விட்டால் அடுத்தபடியாக மதுரையில்தான் காண நலைச் சாக்கடை இருக்கிறது. இந்த 20-வது நூற்றாண்டில் மிகவும் முன்னேறியிருக்கிற நகரங்களில் கூட இன்னும் திறந்த வெளிச் சாக்கடைகள் இருந்தால், அது எந்த வகையில் நமக்குப் பெருமையளக்கும் என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாத் தலை நகரமும் ஒழுங்காக, அழகாக, நாகரீகமாக சுகாதார முறைப்படி இருந்தால், அதைப் பார்த்து மற்ற சிறு நகரங்களும் கிராமங்களும் தங்களுடைய சுகாதாரத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளும் ஆர்வத் தை உண்டாக்கும்—ஆசையை உண்டாக்கும்—செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை உண்டாக்கும். அந்த மாதிரி ஒவ்வொரு நகரத்திலும் அமைக்கும் நிலையிருந்தால்தான், தேசம் பூராவும் சிறந்த முறையில் முன்னேற முடியும். ராஜ்ய சர்க்கார்களிடம் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வசதியில்லையென்றாலும்கூட, அகில இந்திய ரீதியில் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த் தால், 4 அல்லது 6 நகரங்கள்—முக்கியமான நகரங்கள்—இருக்கின்றன. இந்திய தேசம் பூராவையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், 50 அல்லது 60 நகரங்கள் இருக்கும். ஒரு நகரத்திற்கு 3 கோடி ரூபாய் அல்லது 4 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து, நாட்டில் நல்ல நகரங்களாக அமைப்பதானால்

[Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiar] [7th February 1959]

மொத்தத்தில் 200 கோடி ரூபாய் செலவாகும். 4,000 கோடி ரூபாய், 5,000 கோடி ரூபாய் என்று திட்டமிடும் நாம் நல்ல நகரங்களை உண்டாக்க 200 கோடி ரூபாய் என் செலவழிக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களை, இதை அகில இந்திய ரீதியில் எடுத்துக்கொண்டு 50 நல்ல நகரங்களை உண்டாக்குவதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காரோடு கலந்து ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையில் இந்த ராஜ்யம் மிகவும் முன்னேறியிருப்பதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். "In the field of technical education the Government of India are now giving effect to this decision to locate the Southern Higher Technological Institute at Guindy." என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு நாட்கள் முன்பு கிண்டி என்ஜினியரிங் காலேஜைக்குச் சென்றிருந்தேன். புதிதாக வரக்கூடிய இன்ஸ்டிடியூட் கட்டிடங்கள் இருக்கின்றனவோ இல்லையோ, அது சரியாகத் தெரியாது. அங்கு இருக்கும் மாணவர்களைக் கேட்டால், புதிதாகக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ இல்லையோ தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய ஹாஸ்டல் வசதிகளைப் பார்த்தால், இப்போது கிண்டியில் இருக்கிற என்ஜினியரிங் கல்லூரி மாணவர்கள் உண்மையில் நகரத்தில் இருக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் சொல்வேன். அவர்களுடைய அறை கள், கக்கூஸ்கள், உணவு விடுதிகள் எல்லாம் கொஞ்சங்கூட இந்தக் காலத்திற்குப் பொருந்தாதவை. அந்தக் காரணத்தைக்கொண்டே அதிக நாள் நீடிக்காமல் அதை உடனடியாக இடித்துத் தள்ளி வேறு ஒரு கட்டிடம் கட்டவேண்டுமென்பது எனது திடமான எண்ணம். நமது நாட்டுக்கு ஏராளமான என்ஜினியர்கள் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். தேசத்தை நிர்மாணிக்கும் சிற்பிகள் என்று சொல்லுகிறோம். அவர்களை அந்தச் சூழ்நிலையில் வைத்தால், எவ்வளவு தூரம் அவர்கள் நமக்குப் பிற்காலத்தில் பயன்படுவார்கள் என்பதைச் சற்று யோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக கவர்னர் உரையிலே கைத்தறிக்களைப்பற்றி ஒன்றையுமே காணேன். தொழில் துறையில் எவ்வளவு முன்னேறிச் சென்றுகொண்டிருந்தாலும், இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த அளவில், எல்லா ராஜ்யங் களைக் காட்டிலும் அதிகமான கைத்தறிகளைக் கொண்ட ராஜ்யம் இந்த ராஜ்யம். இந்தத் தொழிலுக்கு அடிக்கடி சிக்கல்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளை நிரந்தரமாகத் தீர்க்க முடியாமல் அவ்வப்போது இன்ஜெக்ஷன் கொடுப்பது போலக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம் 1 அணு ரிபேட், 2 அணு ரிபேட் என்று. ஏதாவது ஒரு நிரந்தரமான அடிப்படையில் இருக்கிறதா என்றால் இல்லவே இல்லை. இந்த ராஜ்யத்திலே 7 லட்சம் கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஜனத்தொகையைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், 30 லட்சம் இருக்கும். இதிலே மூன்று மாதங் களுக்கு ஒரு முறை கைத்தறித் தேக்கம் என்று சப்தம். உடனே ராஜ்ய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் கேட்டு, ஒரு அணுவிற்குப் பதிலாக 2 அணு சலுகை என்றால் மட மட என்று விற்கிறது. சலுகை இல்லை யென்றால் விற்பதில்லை. இந்தத் சலுகையும் கூட்டுறவு அடிப்படையின் கீழ் இருப்பவர்களுக்குத்தான் உண்டு. நான் சொல்லுகிறேன், கைத்தறித் தொழில் ஒரு தொழில் என்ற அடிப்படையில் அதைப் பரிசீலனை செய்து நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமே தவிர, குறிப்பிட்ட ஒரு ஸ்தாபனத்தின் கீழ் இருப்பவர்களுக்கு மட்டும் கொடுத்து விட்டு வேறு ஒருவருக்கும் இல்லையென்று சொல்வது நீதியாகத் தெரியவில்லை. அரசியல் சட்டப்படி இது டிஸ்க்ரிமினேஷன் என்று நான் கருதுகிறேன்—சாதாரண மனிதன் என்ற முறையில் நான் கருதுகிறேன். அது சட்ட நிபுணர்கள் எழுப்ப வேண்டிய பிரச்சனை. "கூட்டுறவுக்குப் புறம்பாக இருப்பவர்களுக்குக் கூட அரசாங்கம் ஏதாவது செய்வதற்கு யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறது அல்லது செய்ய முயற்சிப்படுகிறது" என்று அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, இதுவரையில் ஒன்றுமே செய்தது கிடையாது. இவ்வளவு செய்தும் வருஷக்கணக்காகத் திரை மறைவிலே வைத்துப் பாலும் தேனும் கொடுத்து வளர்த்தும், கூட்டுறவின்

[Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiar] [7th February 1959]

கீழ் வரக் கூடிய நெசவாளர்கள் எவ்வளவு என்றால், மொத்தத்தில் 20 சத வீதம்தான். பாக்கி 80 சத வீதம் வெளியிலே இருக்கின்றார்கள். இதிலே இன்னொரு வேடிக்கை....

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: 40 சத வீதம். தயவு செய்து புள்ளி விவரங்களைச் சரியாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

4 p.m. SRI S. R. P. PONNUSWAMY CHETTIAR: ஒவ்வொரு கூட்டுறவு சங்கத்திலும் அவர்களால் வைத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் ரிஜிஸ்டரேப் பார்த்தால், 300 தறிகள் இருக்கும். ஏன் இதில் சேருகிறார்கள் என்றால், அதைக் காண்பித்துக் கடன் வாங்குவதற்காகச் சேருகிறார்கள். உண்மையில் வேலை செய்வது 100 தறிகள்தான். நான் இதை எப்போது வேண்டுமானாலும் நிரூபிக்கத் தயார். கோவையில் ஒரு சங்கத்தில் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருப்பது 300 தறிகள்; ஆனால் இருப்பது 100. கண்டிப்பாக 300 கிடையவே கிடையாது. அப்படிச் செய்தும் இதுதான் பலன். இதை ஏன் அரசாங்கம் பொதுப்படையாகத் தொழில் என்கிற அடிப்படையிலே, எல்லா நெசவாளர்களுக்கும் வசதியாகச் செய்திருக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. இப்படிச் செய்தும், இவ்வளவு கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் கைத்தறித் தொழிலை நிரந்தரமான அடிப்படையிலே அமைத்துவிட்டோம் என்று அரசாங்கம் சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கிறேன். இன்னும் கூட அந்தச் சலுகையை எடுத்துவிட்டால், இருக்கிற சங்கங்களில், 100 இருக்குமேயானால், 90 சங்கங்கள் ஒரு வருஷம் அல்லது 1½ வருஷத்திற்குள் காணாமல் போய்விடும் என்பதை நான் சொல்ல முடியும். “இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை, மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை, ரிபேட் சலுகை 2 அணு கொடுத்தால்தான், எங்களால் வாழ முடியும்” என்று அவர்கள் சொல்லுவாதிப்பிரந்தே நாம் தெரிந்துகொள்ளலாம். இவ்வளவு செய்தும் நிரந்தரமான அடிப்படையிலே அந்தத் தொழிலை அமைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதை உணர்ந்து, அதற்கு வேண்டியதைச் செய்யும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்த அளவில், ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார சம்பந்தமாக சிறு சிறு திட்டங்களாக நிறைவேற்ற முடியுமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல தேசங்களிலே பார்க்கிறோம், ஏதாவது “வாடர் லெவலில்” 100 அடி, 150 அடி ஒரு இறக்கம் வருமேயானால், அங்கே ஒரு சிறு திட்டத்தைப் போடுகிறார்கள். அந்தத் திட்டத்திற்குப் பக்கத்தில் ஒரு சிறு கிராமம் வருகிறது. எல்லாத் தொழில்களும் வளர்கின்றன. தொழில்களுக்கெல்லாம் அந்தச்சிறு திட்டத்தின் மூலம் மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்பட்டு அந்தக் கிராமத்தை சுபீட்சமாகச் செய்வதற்கு வசதி ஏற்படுகிறது. அம்மாதிரித் திட்டங்கள் ஏதாவது நிறைவேற்ற இந்த நாட்டிலே வழிவகைகள் உண்டா என்பதைப் பரிசீலிக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

*** DR. A. CHIDAMBARANATHAN :** மாண்பு மிக்க தலைவர் அவர்களே, கனம் கவர்னர் அவர்களுடைய பேருரையிலே இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலே இரண்டு, மூன்று சிறப்பான செய்திகளில் ஒருமித்த கருத்து ஏற்பட்டிருப்பதுபற்றிப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அது பாராட்டுதலுக்குரியதே ஆகும். சிறப்பாக, இந்திய ஆட்சி மொழியைப்பற்றியும், கல்விச் சீரமைப்புத் திட்டம் பற்றியும் பஞ்சாயத்துச் சட்டம்பற்றியும் ஏறத்தாழ எல்லாக் கட்சியினரும் ஒத்த முடிவிராக் இருந்து சிபாரிசு செய்திருப்பதை அவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இந்தியாவிலுடைய ஆட்சி மொழியின் நிலை யாதாக இருக்குமோ என்று நாம் சிந்திக்காமல் இருக்க முடியாது என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தியாவிலுடைய ஆட்சி மொழி விந்தியாக 1965 முதல் இருந்துவிட வேண்டும் என்றுள்ள சட்டப் பிரிவினை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று இந்தப் பக்கத்திலே உள்ள பெரிய தலைவர்களும், என்னை உறுப்பினர்களும் முன்னரே

[7th February 1959] [Dr. A. Chidambaramanathan]

தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் ஆங்கிலத்திற்கு ஒத்த மதிப்புத் தரலாம் என்பது தான் இந்த மாநிலத்திலுள்ள பெரும்பாலான கட்சியினருடைய நோக்கமேயன்றி, ஆங்கிலத்துக்குத் துணை மதிப்பு (Subsidiary status) கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்படவில்லை. இப்பொழுது இருக்கிற நிலையிலே ஆங்கிலத்திற்குத் துணை மதிப்பு வருமேயன்றி, ஒத்த மதிப்பு (equal status) வராது போல் தோன்றுகிறது. இருப்பினும், ஆங்கிலத்திற்கு ஹிந்தியை ஒத்த அரசியல் மதிப்பு, ஆட்சி மொழி மதிப்பு கிடைக்கப்பெறும் என்று இந்த மாநிலத்து மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக, நம்முடைய மாநிலத்தில், பொதுவாக, கல்விச் சீரமைப்பு நன்றாக அமைந்திருக்கிறது என்றாலும், சிறப்பாக ஆரம்பப் பள்ளிகள் சீரமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. அது பாராட்டத் தக்க செய்தி. ஆறு வயது முதல் 11 வயது வரையில் உள்ள சிறுவர்கள் எல்லோரும் கட்டாயமாக எளிய முறையிலே தொடக்கக் கல்வி பெறுவார்கள் என்று கூறியிருப்பது நல்லதுதான். சட்டசபை அங்கத்தினர்களைக் கொண்டு நிறுவப்பட்ட கல்விக்குழு அதையும் ஒரு முகமாகச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. ஆயினும் அது காரணமாக இப்பொழுது சில தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிகள் பாதிக்கப்படவில்லையா என்று நாம் சிந்திக்காமல் இருக்க முடியாது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தனிப்பட்டவர்கள் பல ஆண்டுகளாக, 50 ஆண்டுகளாக, 100 ஆண்டுகளாக, சில இடங்களிலே அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய கடமையைத் தாங்களே இதுகாறும் செய்துவந்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய சிறந்த பள்ளிகள், தனிப்பட்டவர்கள் நடத்திவரும் பள்ளிகள் ஒருவேளை இதனால் பாதிக்கப் படுமா என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்து திருச்சி நகரில் 12 தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஆரம்பப் பள்ளிகளில், 11 பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள் “அடுத்த ஆண்டு முதல் உங்களுக்கு வேலை இல்லை. நீங்கள் எங்களுக்கு வேண்டாம்” என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை நாம் நீக்க வேண்டும். ராமகிருஷ்ண மிஷன் பள்ளிகளைப்பற்றியும் தனித் தனியாக அறிக்கைகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதே போன்று இன்னும் இந்த மாநிலத்தில் பல்வேறு இடங்களிலே உள்ள தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படுகின்ற ஆரம்பப் பள்ளிகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. அப்படிப் பாதிக்கப்படும்பொழுது, அங்கே வேலை செய்கின்ற ஆசிரியர்களை வீட்டிற்கு அனுப்பி விடாமலும், அவர்களுடைய சம்பளத்தைத் குறைக்காமலும் எந்தமாதிரி அரசாங்கம் உதவக் கூடும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை நடத்தும் பொறுப்பு உடையவர்களுக்குத் துண்டாக விழக்கூடிய பணத்தை, அதாவது “டெபிசிட்” (deficit) இருக்குமானால், அந்தத் துண்டுப் பணத்தில் ஏன் பாதியை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பது ஏன் கேள்வி. சட்ட மன்றக் கல்விக்குழு நிகழ்ச்சிகளிலும் அவர்கள் கணக்குக் காட்டுவார்களேயானால், துண்டு விழுக்கின்ற பணத்தில் ஏறத்தாழ பாதிப் பணத்தை அரசாங்கம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கவேண்டும் என்ற குறிப்பு காணப்படுகிறது. அந்தக் குறிப்பு செயல்படுத்தப்படும் என்பது இப்பொழுது வெளிவந்துள்ள அரசாங்க ஆணையால் விளங்கவில்லை. அது அல்லாமல் பல பள்ளிகளுக்காக இப்பொழுது வீட்டு வாடகை அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த வீட்டு வாடகை ஜாஸ்தியாகக் கொடுக்கிற அளவுக்கு அரசாங்கம் முன்வந்து உதவினால், தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துகின்ற பள்ளிகள் நன்றாக நடந்து, கல்வி செழித்து, ஆசிரியர்கள் நல்ல சம்பளம் பெற்று நல் வாழ்வு வாழ முடியும். மாணவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட சம்பளத்தை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு பள்ளிக்கூடங்களைத் திறமையாக நடத்த முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சம்பளத்தை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு பள்ளிகள் நன்றாக நடக்க முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, ஆராய்ந்து, வேண்டிய உதவியைச் செய்ய முன்வர வேண்டும் என்பதை நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

[Dr. A. Chidambaramathan] [7th February 1959]

கெஜட் பதிவு இல்லாத ஊழியர்கள் கூட்டங்களில், மகாநாடுகளில் வேண்டுகோள் விடுத்ததற்கேற்ப அவர்களுக்கு ஓரளவு சலுகை காட்ட அரசாங்கம் முன்வந்திருப்பது பாராட்டுதலுக்குரியதுதான். மாதத்திற்கு ரூ. 5 வீதம் அவர்களுக்குக் கூட்டித் தரவிருப்பது பார்த்து நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் அந்த அளவிலே நின்றுவிடாமல் திரு. ராமண்ணி மேனன் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கவிருப்பதைக் கருதியும் நான் பாராட்டுகிறேன். அந்தக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் யார் என்பதை இன்னும் சரியாக முடிவு செய்யவில்லையென்றால், இரு சட்ட “லெஜிஸ்லேடிவ்” மன்ற உறுப்பினருள் தக்கார் இருவரை அதில் சேர்த்து ஏன் அந்தக் குழுவை அமைக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய கேள்வி. கெஜட் பதிவு இல்லாத உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருப்பவர்களில் ஒருவரை உறுப்பினராகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அது வேறு செய்தி. ஆனால், அரசாங்க அனுபவத்தோடு இருக்கக்கூடிய வரோடு கூட, அலுவல் தரப்பற்ற இருவரையும் சேர்த்தால் நல்லது அன்றோ என்பது கவனிக்க வேண்டிய செய்தி. இதுபற்றி அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும்.

கெஜட் பதிவு அல்லாத உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை மகாநாடுகளில் வெளியிட்டதற்கு அரசாங்கம் செவி சாய்த்து இப்பொழுது அவர்களுக்கு உதவி செய்ய முன்வந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இன்று கூட ஒரு மகாநாடு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதுபோலச் சென்னை மாநிலத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் மகாநாடு அடிக்கடி கூட்டி, அங்கே முடிவுகள், தீர்மானங்கள் போட்டு, அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவற்றைப்பற்றி அரசாங்கம் இன்னும் நன்றாகச் சிந்தித்ததாகத் தெரியவில்லை. அவற்றையும் சிந்தித்து அவர்கள் சம்பளத்தை, ஊதியத்தை எவ்வாறு உயர்த்துவது என்பதுபற்றி வரவு செலவுத் திட்டம் கொண்டு வரும்போது, திட்டம் கொண்டு வருவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். உயர்தரப் பள்ளிக்கூடத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் பலர் அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 40 வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் அடிப்படைச் சம்பளத்தை ரூ. 60 அல்லது ரூ. 50 என உடனே ஆக்க வேண்டும்; இந்த அளவிலாவது முதலிலே சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற வேண்டுகோள் மகாநாடுகளில் நிறைவேற்றப்பட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் மீண்டும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

மேலும், நம்முடைய மாநிலத்தில் மின்சாரத் துறையில் கணிசமான வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்கும், பாராட்டுதலுக்கும் உரியதாகும். 1,200 கிராமங்களுக்கு வருகிற ஆண்டிலே மின்சார ஒளி கிடைக்கப்போவது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்திதான். அதே நேரத்தில் நம்முடைய மாநிலத்தில் சில நகரங்களில் மின்சாரம் இன்னும் வரவில்லை என்பதைப் பற்றி வருந்தாமல் என்னால் இருக்க முடியவில்லை. எட்டு நகரங்களுக்கு குறையாத நகரங்களில் நம் மாநிலத்தில் இன்னும் மின்சார ஒளி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவை சிந்தித்துப் பார்த்து, அதைச் செப்பம் செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் போகவேண்டியது தான். ஆனால், அதே நேரத்தில் நகரங்களைப் புறக்கணித்து விடக்கூடாது என்பது தான் என்று வேண்டுகோள். இந்தச் செய்திகளைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு நான் அமர்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் உரை எல்லாக் கட்டி அங்கத்தினர்களும் தத்தம் கருத்தினைக் கூறுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்திருக்கிறது என்ற முறையில் இந்த விவாதத்தில் நானும் கலந்துகொண்டேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நான் அமர்கிறேன்.

4-10
P.M.

SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR :

தலைவர் அவர்களே, நான் கவர்னர் அவர்களது உரையை வறவேற்றுப் பேச விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையின் மீது பலர் பல விஷயங்களைப்பற்றித் தெரிவித்தார்கள். பொதுவாக, நமது ராஜ்யத்தில் எல்லாத் துறைகளிலும் நம் நாடு முன்னேறி யிருப்பதை அவர்கள் கருக்கமாகத் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு கவர்னர் அவர்களது உரையில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் சில

[7th February 1959] [Sri N. Nallasenapathi Sarkarai Manradiar]

இடங்களில் மழை குறைவாக இருந்ததின் காரணமாக அந்த இடங்களுக்கெல்லாம் சலுகை காட்டப் போவதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே பார்க்கும்போது, திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், வடாற்காடு ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் மழை குறைவாக இருந்ததின் காரணமாக, விளைவு பாதிக்கப்பட்டிருப்பதின் காரணமாக, அந்த இடங்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது, பல இடங்களிலும் மழை போதுமான அளவுக்குப் பெய்திருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. குறிப்பாக கோவை ஜில்லாவில் தாராபுரம் தாலுகாவில் பல இடங்களில் சாகுபடி செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் மாத்திரம் லோயர் பவானி அணைக் கட்டு மூலம் வேளாண்மை நடந்திருக்கலாம். ஆனால், பெரும்பாலும் அதிகமான நிலங்கள் வேளாண்மை செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இந்த நிலங்களுக்குச் சாதாரணமாகக் கிஸ்தியை ஒன்று அல்லது இரண்டு வருடத்திற்கு ஒத்தி வைக்கலாம். அதிலும் இம்மாதிரிப்பட்ட நேரத்தில் கிஸ்தியின் பேரில் சலுகை காண்பித்தால், விவசாயிகளுக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். சலுகை காண்பிப்பதில் எப்போதும் தாராபுரம் தாலுகா விடப்பட்டிருக்கின்றது. அங்கு சில வாய்க்கால்கள் இருக்கலாம். அதன் காரணமாகச் சில இடங்கள் செழிப்பாக இருப்பதாகத் தோன்றலாம். தாராபுரம் தாலுகாவில் வருஷத்தில் 24 அங்குலம் மழை பெய்ய வேண்டும். இந்த வருடத்தில் 16 அங்குலம் மழை கூடப் பெய்யவில்லை. ஆகவே, அந்த இடத்திலுள்ள நிலங்களுக்குக் கிஸ்தியைத் தள்ளிவிட்டால், மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது நாட்டில் இருக்கின்ற முக்கிய பிரச்சனை நிலச் சீர்திருத்தப் பிரச்சனையாகும். இதைப்பற்றிப் பேசவேண்டுமென்றால்..

DEPUTY CHAIRMAN : இதைப் பற்றிப் பேசுவதென்றால், உங்களுக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டம் தான்.....

SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR : எனக்குப் பேசுவதில் கஷ்டமொன்றுமில்லை. ஏதோ இதில் மீதியாய் இருக்கின்ற நிலங்களையெல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் ஒப்படைத்து விவசாயத்தை நடத்தலாம் என்று சர்க்கார் யோசித்து வருவதாகத் தெரிகிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய எனது நண்பர் திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்கள் கூட்டுறவு முறையைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, ஒரு தறிக்கு ரிஜிஸ்டர் செய்து வாங்குவதில் கூட எவ்வளவோ கோளாறுகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்த நிலைமையில் நிலங்களையெல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் ஒப்படைத்துவிட்டால் விவசாயம் நல்ல முறையில் செயல்படுமா என்பதைப்பற்றி நாம் ஆலோசிக்க வேண்டும். இதன் மூலம் ஒரு சிலர் பாதிக்கப்படலாம் என்று சிலர் அபிப்பிராயப்படலாம். அதுவும் உண்மையாக இருக்கலாம். அதே நேரத்தில், இவ்விதமாக ஏற்பாடு செய்வதால், ஏதாவது நிவர்த்தி ஏற்படுமா என்பதைப் பற்றியும் நாம் யோசிக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அது மாத்திரமல்ல. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கால்நடைகள் தாராளமாக இருந்தால் தான், நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியும். ஐந்து ஏக்கர் அல்லது ஐம்பது ஏக்கர்கள் வைத்திருந்தாலும், அதற்குத் தகுந்தபடி கால்நடைகள் வைத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொருவரும் குறைந்த பட்சம் கையில் வைத்திருக்கக்கூடிய ஏக்கர்களுக்குத் தகுந்தவாறு கால்நடைகள் வைத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதைப் பற்றியும் ஆலோசித்துப் பார்த்து, அவர்களின் கீழ் இருக்கும் குடித்தனக் காரர்களும் குடும்பமும் சரியான விதத்தில் வாழ்வதற்குரிய வழியில் தகுந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேண்டுமென்றால் இந்த நிலச் சீர்திருத்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலித்த மாக ஒரு இடத்தில் அல்லது ஒரு ஜில்லாவில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்து பார்த்துவிட்டு, அதன் பின்னால் ராஜ்யம் பூராவும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவது நலமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அடுத்ததாக, கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்த மட்டில், பாம்பிக்குளத் திட்டம் உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறது. லோயர் பவானித் திட்டம் வந்ததற்குப் பின்னாலும் அங்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சில கஷ்டங்களைப்பற்றி நாம்

[Sri N. Nallasenapathi Sarkarai Manradia] [7th February 1959]

தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். இப்போது பல இடங்களில் வாய்க்கால்களை வெட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேளாண்மைக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கும்போது, எந்த முறையில் வரி போடுவது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது வரப்போகும் பரம்பிக் குளத் திட்டத்தின் மூலம் சுமார் மூன்று லட்சம் ஏக்கர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. குறிப்பாக பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை, பல்லடம், தாராபுரம் போன்ற தாலுகாக்களுக்கு நிச்சயமாக இதிலிருந்து தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனால், இதிலிருந்து வரும் தண்ணீரை முதலாவது இருக்கின்றவர்கள் தங்களுக்கு என்று அதிகமாக எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால், கடைசியில் இருப்பவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காமல் போகலாம். ஆகவே, ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் இத்தனை ஏக்கர்களுக்குத்தான் தண்ணீர் கொடுக்கப்படும் என்று ஆரம்பத்திலேயே ஒரு முடிவு செய்துவிட்டால், இந்தச் சண்டை தீர்ந்துவிடும் என்று நினைக்கிறேன். அதல்லாமல் ஆரம்பத்தில் இருக்கின்றவர்கள் அதிகமாகத் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டால், பின்னால் இருக்கின்றவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காமல் போகக் கூடிய கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே, ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் இத்தனை ஏக்கர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கப்படும் என்று சர்க்கார் முதலாவதாக அறிவித்து விட்டால் நல்லதாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அடுத்ததாக, நாட்டில் பல திட்டங்கள் போடப்பட்டு வருகின்றன. பல பெரிய திட்டங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தபோதிலும், பல சிறிய திட்டங்களும் நிறைவேற்றியாக வேண்டியிருக்கிறது. தாராபுரம், தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு சிறிய காட்டாறுகள் ஓடுகின்றன. அவைகளைத் தடுத்த நிறுத்தினால், அங்கு 2,000 அல்லது 4,000 ஏக்கர்கள் சாகுபடி செய்ய முடியும். இதையும் அரசாங்கம் ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கம்புனிட்டி, டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் பல இடங்களில் நடக்கின்றன. இதல்லாமல் சில ரோடுகள் பஞ்சாயத்தின் கீழ் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் பாழடைந்து கிடக்கின்றன. அவற்றில் சில கிராம மக்களால் போடப்பட்ட ரோடுகள். சில ரெவினியூ ரோடுகளும் இதே நிலையில் பாழடைந்து கிடக்கின்றன. புதிதாகப் போடப்பட்ட ரோடுகள் எல்லாம் சீக்கிரமாகப் பழைய ரோடுகளாக மாறிக் கொண்டு வருகின்றன. ஆகவே, இந்த ரோடுகளையெல்லாம் சீர்படுத்துவதற்கும் உடனடியாக வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு இப்போது அதிகச் சம்பளம் கொடுப்பதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். பல நண்பர்கள் பலவிதமாகச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய நல்ல வேலைக்கு, அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு, சர்க்கார் வேண்டிய உதவி செய்வதைப்பற்றிச் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதே நேரத்தில் இதைப் பார்த்தவுடனே, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நிலைமை என் முன் தோன்றியது. அவர்களுக்கு சர்க்கார் அன்பு கூர்ந்து—பெரிய மனது வைத்து—சம்பளத் தொகையை உயர்த்தினார்கள். பஞ்சப்படி என்ற முறையில் உயர்த்தினார்கள். மணியக்காரர்களுக்கு 7 ரூபாயும், அடுத்தபடி சிப்பந்திகளுக்கு 5 ரூபாயும், தோட்டிகளுக்கு 3 ரூபாயும், இப்படி மூன்று வகையாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதலில் கொடுத்ததைச் சம்பளமாக வைத்துக் கொண்டு, அவர்களுக்கும் இந்த 5 ரூபாயைக் கொடுத்தால், “நமக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்களே, ஆகையால் நாமும் நன்றாக வேலை செய்ய வேண்டும்” என்ற எண்ணம் வரும். முதலில் கொடுத்ததைச் சம்பளமாகச் செய்துவிட்டு, பஞ்சப்படியாகக் கொஞ்சம் கொடுத்தால், அவர்களுக்கும் சந்தோஷமாக இருக்கும். இப்போது பல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன. எதற்கும்—எதுவாக இருந்தாலும்—வேண்டிய விவரங்களைக் கொடுப்பவர்கள் இந்தக் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள்தான். அவர்களை இந்த இடத்திலே நாம் கைதூக்கி விடுவது மிகவும் முக்கியம். பக்கத்திலிருந்து ஒரு ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் வரக்கூடும், அல்லது தாசில்தார் வரக்கூடும், அல்லது ஆர்.டி.ஓ. வரக்கூடும், அந்தப் பக்கங்களில் ஏதாவது கூட்டங்கள் கூடுவார்கள். இதற்கெல்லாம் இவர்கள்

[7th February 1959] [Sri N. Nallasenapathi Sarkarai Manradia]

போக வேண்டியிருக்கிறது. 4 அல்லது 5 தடவைகள் கிராமத்திலிருந்து போகவேண்டியிருக்கிறது. கொடுக்கும் சம்பளம் இப்படிப் போய் வருவதற்குக் கூடப் போதாது என்பது எனது சொந்த அபிப்பிராயம். எப்படி என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கிறார்களோ, அதே போன்று கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால், அது மிகவும் வரவேற்கவேண்டிய செய்தியாக இருக்கும் என்று இந்த இடத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் எப்போதுமே கால்நடை விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசுவதுண்டு. இந்த சமயத்திலேயும் கொஞ்சம் பேச விரும்புகிறேன். பல இடங்களில் சர்க்கார் புதிய கால்நடைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தஞ்சையில் ஒன்று இருக்கிறது. பசு வர்க்கத்தையும், எருமை வர்க்கத்தையும் அங்கு இருப்பதை வைத்து எந்த வர்க்கத்தை வளர்க்க முடியுமோ அதை வளர்க்கிறார்கள். ஹோசூரில் ஒரு பண்ணை இருக்கிறது; ஓரத்தநாட்டில் ஒரு பண்ணை இருக்கிறது; ராமநாதபுரத்தில் ஒரு பண்ணை இருக்கிறது. பல இடங்களில் சர்க்கார் பண்ணைகள் மிக நன்றாகப் பொது ஜனங்களுக்கு உபயோகப்படுமாபடி — நல்லமுறையில் நடந்து வருகின்றன. அதே போல, கிராமங்களில் கூடப் செயற்கை முறையிலே கால்நடைகளை விருத்தி செய்யப் பல நிலையங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவைகளெல்லாம் நல்ல முறையிலே நடந்து வருகின்றன. இப்போது இந்த “லீலிங்” வரும்போது—சர்க்கார் வைத்திருப்பது வேறு விஷயம்—சொந்த முறையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இதனால் கால்நடை வளர்ச்சி செய்ய என்ன வழி வகைகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்பதை சர்க்கார் யோசனை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்தமைக்குத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri V. M. SURENDRAM : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையினை வரவேற்றுச் சில வார்த்தைகள் பேசப் பிரியப்படுகிறேன்.

முதலாவதாக, உதகைவாசி என்ற ஹோதாவில், இந்த வருஷம் உதகைக்குச் சட்ட சபை வருவதற்கு உதவி செய்த சர்க்காருக்கும், சர்க்காருக்கு எல்லாவிதத்திலும் உதவியளித்த எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும், எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் உதகைவாசிகள் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் ஆதரவு கொடுக்காத கட்சிக்கு எனது வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) அவர்களுக்கும் இடமுண்டு. அது பெரிய இடம். அனுபவிக்க வசதி செய்யவில்லையே என்றுதான் வருத்தப்படுகிறேன். எல்லோருக்கும் இடம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். எப்ரல்—மே மாதங்களில் சென்னையில் வெய்யிலாக இருக்கும். சர்க்கார் அழகான பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பிக்கப் போகிறார்கள். குளிர்ந்த இடத்தில், நல்ல சூழ்நிலையில் அதன் மீது விவாதம் நடத்த வேண்டுமென்று ஊட்டிக்குச் சட்ட சபை வரவேண்டுமென்று வரவேற்கிறேன். ஆனால், பயன்படுத்திக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். நீலகிரி ஜில்லாவிலே பல நல்ல வேலைகளெல்லாம் நடக்கின்றன. தமிழ் நாட்டில் மற்றப் பகுதிகளில் உற்பத்தியாகாத உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிறோம். அங்கே, குந்தாத் திட்டம் இருக்கிறது. எலெக்ட்ரிலிடி மந்திரிக்கு அதற்காக நாங்கள் ரொம்ப நன்றி தெரிவிக்கிறோம். குந்தாத் திட்டத்தைப்பற்றிப் பத்திரிகைகளிலெல்லாம் நிறைய எழுதியிருந்தார்கள். ஆனந்த விகடன்ில் கூட சமீபத்தில் எழுதியிருந்தார்கள். டன்னலில் தண்ணீர் கொண்டுபோகிறார்கள். டன்னலில்லையில் தானே போகும், தண்ணீர் எப்படிப் போகும் என்று எல்லோரும் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். 7½ மைல் தூரம் அவலாஞ்சியிலிருந்து குந்தாவிற்கு டன்னல் மூலம் தண்ணீர் கொண்டுபோகிறார்கள். அதையெல்லாம் பார்க்க அங்கத்தினர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கிறோம். இனியாவது எதிர்ப்பு இல்லாமல் எல்லோரும் வரவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியார் இதனால் நிறையச் செலவாகிவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். மதராஸில் இருந்தால்தான், அதிகச் செலவாகும். அதனால் அது அர்த்தமில்லாதது.

[Sri V. M. Surendram] [7th February 1959]

4-30
p.m.

சென்னையில் கூடத்தான் அங்கத்தினர்களுக்குப் பிரயாணப்படி, நாட்படி எல்லாம் கொடுக்கிறோம். அங்கேயும் அதைத்தான் கொடுக்கப் போகிறோம். நீலகிரியில் டி, காப்பி, உருளைக்கிழங்கு ஆகிய இந்த மூன்று பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்கிறோம். இம்மூன்றும் இந்தியாவிற்கே மதிப்பைக் கொடுக்கும் பொருள்கள். இந்தியாவிற்கு இதன் மூலமாக அந்நியச் செலாவணி நிறையக் கிடைக்கிறது. நீலகிரிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டியது அவசியம். (குறுக்கீடு) எம்.எல்.ஏ.க்கள் நல்ல முறையில் இவைகளையெல்லாம் உற்பத்தி செய்ய எல்லா உதவிகளையும் செய்ய வேண்டும். இந்தியாவிலேயே நல்ல டி, அஸ்ஸாம் டி. அதற்கடுத்தபடி நல்ல டியை நீலகிரியில்தான் உற்பத்தி செய்கிறோம். இதற்கு வேண்டிய ரொம்ப நிலங்களுக்கெல்லாம் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. ஆயிரக் கணக்கான நிலங்கள் பயனில்லாமல் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களிலெல்லாம் டி பயிரிட வேண்டும். அதற்கு நீலகிரி ஜில்லா வாசிகளுக்குப் போதுமான சந்தர்ப்பம் இல்லை. குறிப்பாகப் பணம் இல்லை. ஒரு ஏக்கர் சாகுபடி செய்வதற்கு சுமார் 2,000 ரூபாய் செலவாகிறது. நல்ல விதை, நல்ல உரம் வேண்டும். இரண்டும் சாதாரண மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. பெரிய டி எஸ்டேட் வைத்திருக்கும் பிளாண்டர்களுக்குத்தான் இவை கிடைக்கின்றன. நீலகிரி ஜில்லாப் பிரதேசம் மலைப் பிரதேசமாக இருப்பதால், மேடு பள்ளம் கண்டிப்பாக இருக்கிறது. நீலகிரி ஜில்லாவைச் சுற்றி மூன்று பக்கங்களிலும் லோயர் பவானி, பைகாரா, குந்தா ஆகிய மூன்று பிராஜக்டுகள் இருக்கின்றன. எந்த நிலத்தில் மண் அரித்தாலும், அது போய் பிராஜக்டைப் பாதிக்கிறது. ஆகவே, நீலகிரி ஜில்லாவில் நிலத்தில் விவசாயம் செய்யக் கூடாது என்று சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். டி, காபி மண் அரிப்பை நிறுத்தும். டி, காபி அதிகமாகப் பயிரிட்டால் வெளி நாட்டுப் பணம் கிடைப்பதற்கும் சாதகமாக இருக்கும். ஆகவே, இந்த நிலங்களில் டி பயிரிடுவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும். கடன் கொடுப்பது, அல்லது வேறு எந்த விதத்திலோ டி இண்டஸ்டிரியை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய உதவி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீலகிரி ஜில்லாவில் கூடலூர் தாலுகாவில் பந்தலூர் சப்-டிவிஷனில் சுமார் 4,000 ஏக்கர் நிலம் தரிசாகக் கிடக்கிறது. அது மலபார் பார்ட்டில் இருக்கிறது. அங்கே காபி பயிரிடுவதற்குப் போதுமான இடம் இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் கேட்கிறவர்களுக்கு சர்க்கார் முன் வந்து நிலம் கொடுப்பதில்லை. அப்படி கேட்கக்கூடியவர்களுக்குத் தலைக்கு 5 ஏக்கர் நிலம் கொடுத்தால் 5 வருஷங்களில் காபி ரொம்பவும் மலிவாகக் கிடைக்கும்படியாக அதன் உற்பத்தியை அதிகரிக்கலாம். வெளி நாடுகளுக்குக்கூட ஏற்றுமதி செய்யலாம். ஆகவே, கூடலூர் தாலுகா பந்தலூரில் காபி, டி தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நீலகிரி ஜில்லாவில் உருளைக்கிழங்கு விவசாயம் நாளுக்கு நாள் மோசமாகிக்கொண்டு வருகிறது. காரணம், நல்ல விதை கிடையாது. போதிய அளவு உரம் கிடைப்பதில்லை. சில தனிப்பட்டவர்கள் உருளைக்கிழங்கு விதையை வெளி நாட்டிலிருந்து தருவிப்பதற்கு லைசென்ஸ் கேட்கிறார்கள். விவசாய இலாகாவில் கொஞ்சம் விதைகளைத் தருவிக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில், அவர்களால் ஜில்லா பூராவும் உள்ள தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. தனிப்பட்டவர்களுக்கு இறக்குமதி லைசென்ஸ் கொடுத்தால், அவர்கள் இந்த விதைகளைத் தருவித்து மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்க முடியும். விவசாய இலாகாவின் 4, 5 ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் ஆரம்பித்து விதை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஆனால், ஜில்லா பூராவிலுள்ள தேவையை அவர்கள் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. அந்த விதைகளை 200 பவுண்டு 40 ரூபாய்க்கு மேல் விற்கிறார்கள். அதைச் சாதாரண விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. பெரிய பணக்காரர்கள் தான் வாங்க முடிகிறது. அவர்கள் தான் பயனடைகிறார்கள். பணக்காரர்கள் மேலும் மேலும் பணக்காரர்களாகவும், ஏழைகள் மேலும் மேலும் ஏழைகளாகவும் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் உருளைக்கிழங்கு விதைகளை விவசாயிகளுக்குக் கடனாகக் கொடுத்து உதவினால், விவசாயத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

[7th February 1959] [Sri V. M. Surendram]

நமது கவர்னர் பெருமான் உரையில் ஹரிஜனங்களைப்பற்றியும், ஆதிவாசிகளைப்பற்றியும் ஒரு வார்த்தை கூடச் சொல்லாதது வருந்தக்கூடிய அம்சம். ஹரிஜனங்களும், ஆதிவாசிகளும் முன்னேறி விட்டார்கள். அது பற்றிக் கவலையில்லை என்பதற்காக அவர்கள்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லையோ என்று கூட சந்தேகிக்கவேண்டியிருக்கிறது. சுதந்திரம் வந்து 10, 11 வருடங்கள் ஆகியும் கூட, 20 சதவிகிதம் தான் முன்னேறியிருக்கிறார்கள். மற்ற 80 சதவிகிதம் முன்னேறும் நாளும் நெருங்கி விட்டது. நமது அரசியலமைப்பில் இவர்களுக்குப் பத்து வருஷங்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 10 வருஷம் நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. திரும்பவும் இந்தச் சலுகையை மேலும் நீடிக்கவேண்டுமா என்று யோசனை செய்ய வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் இருக்கிறோம். ஆகையால், இருக்கிற இந்தக் குறுகிய காலத்திற்குள் போதிய அளவு சலுகை கொடுத்து ஹரிஜனங்களுக்கும், ஆதிவாசிகளுக்கும் உதவுவதற்கு முன்வர வேண்டும். இதர ஜாதியினர் கூடச் சலுகைக்காக இவர்களோடு போட்டி போடுகிறார்கள். அப்படியிருந்தும் ஹரிஜனங்கள் சலுகை பெற்றுக்கொண்டு தான் வருகிறார்கள். சலுகை காலம் முடியும் தருவாயில் இருப்பதால், அந்தக் குறுகிய காலத்திற்குள் போதிய பணம் இல்லையென்று சொல்லாமல் அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக, ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள், ரோடு வசதி, மின்சார வசதி, நிலங்கள் வழங்குவது போன்ற சலுகைகளை அளிக்கவேண்டும். அவர்கள் சுருகாட்டிற்குப் போகக்கூட பாதை இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு கிராமத்தில் 80 குடும்பங்கள் இருந்தால், 20 குடும்பங்களுக்குத் தான் வீடுகள் கட்டித் தருகிறார்கள். இதனால் பாக்கியிருக்கும் 60 குடும்பத்தினரும் சர்க்காருக்கு விரோதமாக ஆகிவிடுகிறார்கள். அதனால், அவர்கள் அதிருப்தி அடைகிறார்கள். அப்படியில்லாமல் கிராமம் கிராமமாக எடுத்துக்கொண்டு 80 குடும்பங்களுக்கும் ஒரேயடியாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தால், அந்த ஹரிஜனங்களும் திருப்தி அடைவார்கள். சர்க்காருக்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும். அதே சமயத்தில் இன்னொரு கிராமத்தில் ரோடு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். மற்றொரு கிராமத்தில் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். மற்றொரு கிராமத்தில் எல்லா சுகாதார வசதிகளும் செய்து தர வேண்டும். இம்மாதிரிக் கிராமம் கிராமமாக எடுத்துக்கொண்டு வசதி செய்து தர வேண்டும். குறிப்பாக, இந்த விஷயத்தைக் கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நீலகிரி ஜில்லாவில் மலைவாசிகள் இருக்கிறார்கள். ரொம்ப நாட்களாக அவர்கள் மனிதர்களாக இருக்கிறார்களா, அல்லது மிருகங்களாக வாழ்கிறார்களா என்று கூடக் கவனிக்கப்படவில்லை. பிறகு சர்க்கார் ஒரு டிரைபல் கமிட்டி அமைத்து, அவர்கள் மலைக்குள்ளே போய் மலைவாசிகளைக் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கு இருப்பதற்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் இருக்கிற இடத்தை அணுகுவதற்கு, அவர்கள் வீடுகளை அணுகுவதற்கு ரோடு வசதி இல்லாமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய ரோடு வசதிகள் செய்து தர வேண்டும். அதற்காக “மொபைல் வான்” நீலகிரிக்கு வந்தாலும், டவுனுக்குள்ளேயே தான் அந்த “வான்” நிற்கிறது. மலை உள்ளே போவதற்குப் போதிய ரோடு வசதி இல்லை. அதனால் மலை வாசிகளுக்கு வைத்திய சுகாதார வசதி கிட்வேதில்லை. ஆகவே, மலை உள்ளே ஜீப் போவதற்காவது வேண்டிய ரோடு வசதி செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மலை உள்ளே போக முடியும். மலைவாசிகள் இருக்கிற இடத்திலிருந்தே ரோடுகள் போடுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

கடைசியாக, குந்தா பிராஜக்டைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை, அதை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் வந்து பார்க்கப் போகிறார்கள். அது குறித்து நாங்கள் ரொம்பவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். ஆனால், அதே சமயத்தில் இருக்கிற சில குறைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக “ஜூனியர் என்ஜினியர்கள், ஸுப்பர்வைஸரி ஸ்டாப்” ஒரு மாதத்திற்குத்தான் அங்கு இருக்கிறார்கள். திடீரென்று தனிப்பட்ட கம்பெனிகளுக்கோ, அல்லது வேறு ராஜ்யங்களுக்கோ போய் விடுகிறார்கள். இந்தியா பூராவும்

[Sri V. M. Surendram] [7th February 1959]

பிராஜக்ட் வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கே போய் விடுகிறார்கள். இதனால் பிராஜக்ட் வேலை பாதிக்கப்படுகிறது. என்னகாரணத்தினால் என்ஜினியர்கள் இப்படிப் போய் விடுகிறார்கள் என்பதுபற்றிக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொள்ள எனக்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri A. SUBRAMANYAM : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் நிகழ்த்திய பேருரைக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையில் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அவர் விட்டுவிட்ட சில குறைகளைப்பற்றியும் எடுத்துக்கூற நான் விரும்புகிறேன். இப்பொழுது அவருடைய உரையிலே பல அரிய விஷயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அவருடைய உரையில் நல்ல கருத்துக்களையும், பல திட்டங்களை நம்முடைய அரசாங்கம் நிறைவேற்றியிருப்பதையும்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும், சில முக்கியமான விஷயங்கள் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பது யாரும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதுதான். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்களுக்காக 1957-58-ல் ரூ. 11,19,900 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டு பட்ஜெட்டில் 1958-59-ல் ரூ. 15,97,200 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

4-40 p.m. இதர பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு 1958-59-ல் 17 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுச் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் படிப்பதற்கும், உணவு விடுதியில் தங்குவதற்கும், இதிலிருந்து பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதைக்கொண்டு எல்லா பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கும் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு முடியாத நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் தொகையோடு மேற்கொண்டு இன்னும் ஏழு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதுதான் பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் தங்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கிடைக்கின்றது, பெரிய படிப்புப் படிக்கலாம் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு உற்சாகத்தோடு படிக்க ஆரம்பித்திருக்கின்றனர். முன்பெல்லாம் வெறும் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படிப்போடு நிறுத்தி விட்டு எதோ வேலை பார்க்கலாம் என்று இருந்து விடுவார்கள். ஆனால், அரசாங்கத்தினுடைய உபகாரச் சம்பளம் கிடைக்கிறது என்பதனால், அதிக உற்சாகத்துடனும் கொஞ்சம் வேகத்துடனும் படிப்பதற்கும் முன்வந்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாகப் பலர் வேலைகளும் பெற்று வருகிறார்கள். இப்போதுதான் பிற்பட்ட வகுப்பில் சேர்ந்த பலருக்கும் தாங்களும் படித்து வேலைக்குப் போகலாம் என்ற எண்ணம் உண்டாகியிருக்கிறது. ஆகவே, இன்னும் அதிகத் தொகையை இவர்களுடைய உபகாரச் சம்பளத் திற்காக ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பிற்பட்ட இனத்தினுள்ளவர்களுக்கு உத்தியோக விஷயத்தில் அதிகமான அளவில் சலுகை கொடுப்பதில்லை அரசாங்கம். குறிப்பாக, சில உத்தியோகங்களை எடுத்துக்கொண்டால், 25 ஸ்தானங்களில் முற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு 15 ஸ்தானங்களும், பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு 6 ஸ்தானங்களும், ஹரிஜனங்களுக்கு 4 ஸ்தானங்களும், கொடுக்கப்படுகின்றன. இதைப் பார்க்கின்றபோது, நமது ராஜ்யத்தில் மொத்தமாகச் சற்றேறக்குறைய மூன்று கோடியில் இரண்டு கோடி பிற்பட்ட இனத்தவர்களாக இருக்கின்றனர்.

(Dr. A. Chidambaram in the Chair).

அந்த முறையில் பார்த்தால், இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் ஆறு ஸ்தானங்கள் மிகக் குறைவானது என்றே சொல்ல முடியும். ஆகவே, இந்த ஆறு ஸ்தானங்களையும் பத்து ஸ்தானங்களாக மாற்றித் தரவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் கேள்விக்கை மிக நியாயமான கோரிக்கையாகும். இந்த மாதிரியான சலுகை எப்பொழுதும் இருந்துவர வேண்டுமென்கிற அவசியமில்லை, ஒரு குறிப்பிட்ட புதினத்து வருட காலத்திற்காவது இருந்து வர வேண்டும்.

[Sri A. Subramanyam] [7th February 1959]

அடுத்தபடியாக, வட்டார வளர்ச்சித் திட்டம் பல இடங்களில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இதன் மூலம் பல இடங்களில் ஆங்காங்கே பல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இதன் மூலம் பல இடங்கள் வளம் பெற்று வருகின்றன. இந்த வட்டார வளர்ச்சித் திட்டங்களை அமூல் நடத்தும்போது, எந்த இடத்தில் இந்தத் திட்டங்களை நடத்தலாம் என்று கவனித்துப் பார்க்கும்போது, மிகவும் பிற்பட்ட இடங்களில்தான் இம்மாதிரித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும், அம்மாதிரிப்பட்ட இடங்கள்தான் வட்டார வளர்ச்சித் திட்டத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கொள்கை முறையில் இருந்தாலும் கூட, அதிகாரிகளால் இதற்கு இடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்போது, பிற்பட்ட இடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதில்லை. சிறிசில பிற்பட்ட இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தாலும் கூட, நாட்டில் பெருவாரியாக இம்மாதிரிப் பிற்பட்ட இடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இனிமேலாவது பிற்பட்ட இடங்களாகப் பார்த்துத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில பிற்பட்ட இடங்கள் காரை வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்குள்ள கிராம ஜனங்களுக்கு எந்த வித நிறைந்ததாக இருக்கின்றன, அங்குள்ள கிராம ஜனங்களுக்கு எந்த விதமான வசதியும் இல்லாமல் இருக்கின்றது, ரோடு வசதிகள் கிடையாது, சரியான விதத்தில் குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது, பிரசவ விடுதியோ ஆஸ்பத்திரி வசதியோ கிடையாது. ஆரம்பப் பாடசாலைகள் கிடையாது, பாடசாலைகள் என்றால் என்னவென்றே தெரியாத பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இம்மாதிரியான கிராமங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை இந்த வட்டார வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் செய்து கொடுப்பதற்கு வேண்டிய வழியில் திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், அசெம்ப்ளி அங்கத்தினர்களிலிருந்து எம்.எல்.ஸி.-யாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்குப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் அங்கத்தினராக இருப்பதற்குத் தகுந்த முறையில் விதிகளைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும். சட்ட சபை அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கு அவர்கள் எந்த ஜில்லாவில் எந்த இடத்தில் இருக்க விரும்புகிறார்களோ அந்த இடத்திலுள்ள பஞ்சாயத்து யூனியனில் அங்கம் வகிப்பதற்குப் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் இடம் இருக்க வேண்டும். அந்த இடத்தில் அங்கத்தினராக இருந்தால்தான், அங்குள்ள சில குறைகளைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாகத் தீர்க்க முடியும். இதற்குச் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்ய வேண்டும். என் போன்ற மேல்சபை அங்கத்தினர்களுக்கு ஜில்லாக் கலெக்டர்களிடமிருந்து சில நேரத்தில் சில முக்கியமான செய்திகள் வருவதில்லை. என் வருவதில்லையென்று கேட்டால், உங்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று சட்டத்தில் சொல்லப்படவில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, இதையும் கவனித்து இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாம் எல்லா இடங்களிலும் வனமகோர்ச்சவம் கொண்டாடுகிறோம். சிறிய சிறிய செடிகளையெல்லாம் நட்பு வளர்க்கிறோம். ஆனால், எங்கள் சேலம் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு பெரிய காடுகள் இருக்கின்றன, பக்கத்தில் மைசூர் ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த காடுகளும் தொடர்ந்து இருக்கின்றன, யானைகள், புலிகள் எல்லாம் வரக் கூடிய காடுகள். அந்தக் காடுகளில் நின்று கொண்டிருந்த பெரிய புறிய மரங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு வெட்டப்படுகின்றன. அவைகளை வெட்டித் தீயிட்டுக் கரியாகக் கரியாகக் கொண்டு போகிறார்கள். பெரிய மரங்கள் 30, 40, 50 வருடங்கள் வளர்ந்த பெரிய மரங்கள் எல்லாம் வெட்டப்பட்டுக் கரியாகப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இதைத் தடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரியான பெரிய மரங்களை வெட்டுவதற்கு விட்டுக் கொடுத்து விட்டு வனமகோர்ச்சவம் என்று சொல்லி சிறிய செடிகளை நட்பு வைத்தால், அவையெல்லாம் எந்தக் காலத்தில் வளரப்போகின்றன என்று தெரியவில்லை. ரெவினயூ காடுகளிலும் கூட இவ்விதம் வெட்டப்படுகின்றன. அபுர்ந்த காடுகளாக இருந்தவையெல்லாம் இன்றைக்கு வெளிச்சமாகக் காணப்படுகின்றன. ஆகவே, எந்தெந்த ரோடுகளில் இம்மாதிரி லாரிகள் மூலமாகக் கரி கொண்டு போகின்றார்களோ, அந்த லாரிகளைக் கண்ட

[Sri A. Subramanyam] [7th February 1959]

பிடித்து எந்தக் காடுகளிலிருந்து கொண்டு போகிறார்கள் என்று கண்டு பிடித்து அதைத் தடுக்க வேண்டும். அரசாங்கம் உடனடியாக இதற்கு ஒரு கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவரவேண்டும். காடுகள் அதிகமாக இருந்தால், அதிகமாக மழை பெய்யும். மரங்கள் அதிகமாக இல்லையானால், மழை பெய்யாது. ஆகவே, இதையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு, இதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4-50 a.m. அடுத்தபடியாக நில உச்ச வரம்பைப்பற்றிப் பலர் பேசினார்கள். அதை எல்லோரும் வரவேற்கத்தான் செய்கிறோம். அதிலே எந்த வித ஆட்சேபணையும் கிடையாது. சில மிராசதார்கள் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் நடத்துகிறதானால், நல்ல முறையில் நடைபெறுது என்ற கருத்தைக் கொண்டு கொஞ்சம் அச்சப்படுகிறார்கள். எப்படியிருந்தபோதிலும், கூட்டுறவு முறையில் செய்யவேண்டுமென்றாலும், அல்லது தனிப்பட்ட நபர்களாக அதைச் செய்யவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டாலும், வரம்பு எப்படி கட்டுவது என்பதைப்பற்றி யோசித்துச் செய்யவேண்டும். நிலத்தை மட்டும் பிரித்துவிட்டால் போதாது. ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் என்ன வருமானம் வருகிறது என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, அந்த வருமானத்தை அனுசரித்து நில வரம்பு கட்ட வேண்டும். ஒரு நிலத்தில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு வருஷத்திற்கு ரூ. 25 கூட வராது. ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் 1,000 ரூபாய் வருஷத்தில் வருமானம் வருகிறது. வருஷத்தில் ஒரு ஏக்கரில் 5,000 ரூபாய் வரக்கூடிய நிலமும் இருக்கிறது. ரூ. 5,000 வரக்கூடிய நிலத்தில் 50 ஏக்கர்கள் ஒதுக்குகிறதாக இருந்தாலும், அதிலிருந்து அதிக வருவாய் வந்துவிடும். ரூ. 25 வரக்கூடிய நிலத்தில் 50 ஏக்கர் ஒதுக்கி வைத்தாலும் கூட, அந்த விவசாயிக்கே பிரயோசனப்படாது. 25 ரூபாய் கூட வராத, உழவதற்கே லாயக்கில்லாத நிலம் கூட எவ்வளவோ இருக்கின்றது. நிலத்தை மட்டும் வைத்து, இத்தனை ஏக்கர் என்று பிரித்துக் கொடுத்தாலும், பிரயோசனமில்லாமல் இருக்கிறது. வருமானத்தை உத்தேசித்து வரம்பை நிர்ணயிக்கவேண்டும்; அல்லது கிணறு வெட்டினால் நிலத்தில் என்ன வருமானம் வரும், நஞ்சையாக மாற்ற முடியுமா என்று நன்றாகப் பார்த்துத் தெரிந்து, அந்த முறையில் வரம்பு கட்ட ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதையெல்லாம் கவனித்து, கடைசியில் இருக்கும் நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்கும்போது, கூட்டுறவு முறையில் வைத்து நல்ல முறையில் செய்ய அரசாங்கம் திட்டமிட்டு வேலை செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஆட்சி மொழியைப்பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் சிதம்பரநாதன் செட்டியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எது எப்படியிருந்தாலும், இது தமிழ் நாடு. நம் பாஷை தமிழ் பாஷை. முதலில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது நமது பாஷை, நமது மொழி—தாய் மொழி. ஆகவே, தமிழ் மொழியைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். அடுத்தபடி அருகில் இருக்கிற பாஷை நாட்டுக்குரிய பல ராஜ்யங்களை ஒன்று சேர்த்து, சிநேகத்திற்கும், போக்குவரத்திற்கும், வியாபாரத்திற்கும் வேண்டிய பாரத தேச பாஷை இந்நி. அதை நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவசியம் ஏற்பட்டால்—அயல் நாட்டுக்குப் போக வேண்டும். நுட்ப அறிவுகளை அடைய வேண்டும், வான சாஸ்திரங்கள் போன்ற நுட்பமான சில பாடங்களைப் படிக்க வேண்டும், பொறி இயல் சாஸ்திரங்களைப் படிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் கொண்டவர்கள்—உலக பாஷையாகிய ஆங்கிலத்தைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இப்படி மூன்று பாஷைகள் நாட்டுக்கு உரியதாக இருந்தாலும், முதல் சலுகையைத் தமிழுக்குக் கொடுக்கவேண்டும், இரண்டாவது சலுகையை இந்திக்குக் கொடுக்க வேண்டும், மூன்றாவது சலுகையை ஆங்கிலத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும். இதை அவசியம் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தத் தருணத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் “நாம் தமிழர்” என்ற இயக்கம் ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பலவிதமான இடைதூசல்கள் நமது சட்ட

[7th February 1959] [Sri A. Subramanyam]

சபைக்கு வருகின்றன. பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. இது சென்னை ராஜ்யத்தைப் பாதிக்கிறது. இதனால் அரசாங்கத்துக்குப் பாதகம் ஏற்படும் என்று சிலருக்குப் புரியவில்லை, ஏதேதோ பேசுகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டியது என்னுடைய கடமை. அதனால்தான் சொல்லுகிறேன். என்னவென்று கேளுங்கள். இவர்கள் “நாம் தமிழர்” என்ற இயக்கத்தை ஆரம்பித்தவுடன் “நாம் சிங்களவர்” என்று சிலோனில் ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இங்கு தமிழர் நெய்யும் துணி எதற்காகச் சிங்களத்திற்கு வரவேண்டும் என்று சிங்களத்தவர், அவர்களே நூலை நூற்றுத் துணி நெய்யவேண்டுமென்றே அல்லது வேறு நூலைக்கொண்டு துணி நெய்யவேண்டுமென்றே ஆரம்பிக்கிறார்கள். அதனால் இங்கிருக்கும் தமிழகத் தொழிலாளிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் நமது அரசாங்கத்தினிடத்தில் முறையிடுகிறார்கள். அரசாங்கம் என்ன செய்வது என்று விழித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கமும் முன்வந்து உதவி செய்து கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் பரிகாரம் தேடக்கூடாதா என்று இந்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்கிறீர்கள். இதற்காகத்தான் “பாரதத்தில் நாட்டுப் பிரிவினைகள் இருக்கக் கூடாது” என்று அறிஞர்கள் கூறி வருகின்றார்கள். மேலும், “அன்னிய நாட்டு இறக்குமதி, ஏற்றுமதி, மற்றும் இன ஒற்றுமைக்குப் பாதகம் ஏற்படும், அதனால் கஷ்டங்கள் ஏற்படும்” என்று அரசாங்கம் சொல்லுகிறது. இந்தமாதிரிப் பிரிவினைச் சிளர்ச்சிகளை ஏற்படுத்த வேண்டியதில்லை. இப்போது கவர்னர் பெருமான் உரையாற்றியபோது, ஒரு குறிப்பிட்ட சினைக் கட்சிக்காரர்கள், “நாங்கள் கலந்து கொள்ள வில்லை, சபைக்கு வெளியே இருக்கிறோம் அல்லது வராது இருக்கிறோம்” என்று கூறினார்கள். இந்திய நாட்டிலே, இந்தியாவிலிருந்து 6,000 மைலுக்கு அப்பாலிருந்து வந்து வெள்ளையர்கள் 200 ஆண்டு காலம், 300 ஆண்டு காலம் இங்கே ஆண்டு வந்தார்கள். அவர்களை “போ” என்றே அல்லது அவர்களைப் பிடிக்கிறீர்களென்றே சொல்வதற்கு இவர்களுக்கு உரிமையில்லை—இவர்களுக்கு அந்த எண்ணமும் இல்லை. அப்போது அவர்களுக்குத் தாசாணுகூலர்களாக இருந்து, அவர்கள் காலடியில் வணங்கி, “நீங்கள் இங்கேயே இருக்க வேண்டும், நீங்களே எங்களை ஆள வேண்டும்” என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். சுதந்திரம் என்று பேசி, வெள்ளையன் வெளியேற வேண்டும், நாம் சுபிட்சத்துடன் இருக்க வேண்டும் என்று எங்கள் காந்தியடிகளும், காங்கிரஸ்காரர்களும், மற்றத் தேசப்பற்றுள்ள அனுதாபிகளும் சேர்ந்து உழைத்துச் சுதந்திரம் பெற்றார்கள். ஆனால் இப்பொழுது தி.மு. கட்சிக்காரர்களுக்கு ஒரு விசித்திர புத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இப்போது ஞானோதயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்னவென்று கேட்டால், கவர்னர் பெருமான் வட நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கிறாராம், அவர் இங்கே வந்து கவர்னராக இருப்பானேன் என்று அதற்காக வரவில்லையாம். இப்படி ஒரு பதில் கூறுகிறார்கள். “ஆடு நனைகிறதே என்று ஓநாய் ஓலமிட்டதாம்” என்ற முறையில் நம் தேசத்திற்கு உள்ளளவும் சம்பந்தமில்லாத வெள்ளையர்களை சாசுவதமாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பியவர்கள், பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள் கவர்னராக இருக்கக் கூடாது என்று கூறுகின்றார்கள். என்ன! இவர்களின் அறியாமை! அதோடு கூட உதகைக்குப் போவதை ஆட்சேபிக்கிறார்களாம். உதகைக்குப் போவதால் அதிகமாகப் பணம் செலவாகிறதாம். அதைத் தடுத்து, மற்ற ஜனங்களுக்குப் பிரயோசனமாகும் படி செய்கிறார்களாம். நான் சொல்கிறேன்: நான் சேலத்திலிருந்து சென்னைக்கு வந்தால், முதல் வகுப்புக்கு என்ன செலவாகும், அருகிலுள்ள சேலத்திலிருந்து நீலகிரிக்குப் போனால் என்ன செலவு ஆகும்? மதுரையிலிருந்து வரக்கூடியவர் சென்னைக்கு வர என்ன செலவாகும், அதே நேரத்தில் நீலகிரிக்குப் போனால் என்ன செலவாகும்?

* SRI L. S. KARAYALAR : Sir, on a point of order. The hon. Member is speaking about a party which is not represented in this House. It would be much better if he asks his party members in the other House to attack that party.

VICE-CHAIRMAN (DR. A. CHIDAMBARANATHAN) : It would, of course, be better if the hon. Member refrains from attacking that party. But, I cannot give a ruling on the subject.

[7th February 1959]

* **SRI A. SUBRAMANYAM :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இதைக் குறிப்பிட்டுத்தான் பேசவேண்டியிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத் திற்கு யாராரெல்லாம் இடைஞ்சல் செய்கிறார்கள், ஜனங்களுக்கு என்ன நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன? கவர்னர் உரைக்கு சபையில் வந்து நன்றி செலுத்த முடியாத வகையில் எதிர்ப்பதால், அதைப்பற்றி இந்தக் கவர்னர் உரையிலே பேசவேண்டியிருக்கிறது. ஆக, இந்த விஷயம் அதிலே வருவ தால்தான் நான் பேசுகின்றேன். அப்படிப் பேசுவதில் தவறில்லை என்று தலைவர் அவர்களுக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI L. S. KARAYALAR : The hon. Member is still persisting.

VICE-CHAIRMAN (Dr. A. CHIDAMBARANATHAN) : Let us leave it to his good sense.

SRI A. SUBRAMANYAM : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலிருந்து வரக்கூடியவர்களுக்குத்தான் அதிகச் செலவாகும். ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்யாகுமரி ஜில்லாக்களிலிருந்து வரக்கூடியவர்களுக்கு ரயில் சார்ஜ் சிக்கனமாக முடியும். அதனால் எவ்வளவோ பணம் மீதி யாகும். கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், உதையில் சட்ட சபைக் கூட்டம் நடப்பதால், அதிகச் செலவு இல்லை என்பதை நன்கு புரிந்துகொள்ள முடியும். சென்னை, செங்கற்பட்டு, ஆகிய இடங்களிலிருந்து வரக்கூடிய வர்களுக்குக் கொஞ்சம் செலவு அதிகமாக இருக்கும். மீதி ஜில்லாக்கள் பக்கத்திலேயே இருப்பதால், பணம் மிச்சமாகும். ஆகையினால், சபை உதையில் கூடுவதினால் பணச் செலவு குறையும். அதனால் பணத்தைப் பற்றிக் கவலையில்லை. அவர்களுடைய நோக்கம் என்ன என்பதைப்பற்றித் தான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏதாவதொரு முட்டுக்கட்டை போடு வதுதான் இவர்களுடைய வேலை. ஆகையினால், அவர்கள் கூறுவதைப் பொருட்படுத்தாமல் நம்முடைய மந்திரி சபையினர் கையியமாகச் சட்ட சபைக் கூட்டத்தை உதகமண்டலத்தில் நடத்துவதற்கு முன்வந்ததுபற்றி நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்தபடியாக, உணவுத் திட்டத்தைப்பற்றிப் பலர் பலவிதமாகக் கூறு கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். உணவுப் பொருள்கள் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன. ஆகையினாலே, இதை எதிர்க்கவேண்டும், இதற்கு ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கூடப் பலர் நினைக்கிறார்கள். உணவுப் பொருள்களின் விலை அதிகம் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன என்பதைப்பற்றி நாம் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். 10, 15 வருடங்களுக்கு முன்னால் விவசாயிகள் தங்களுடைய தேவைக்கு உகந்த சாமான்களை என்ன விலையில் வாங்கினார்கள், இப்பொழுது என்ன விலைக்கு வாங்குகிறார்கள் என்பதுபற்றி ஆலோசிக்க வேண்டும். அந்தக் காலத்தில் மணவெட்டி 8 அணுவுக்கு விற்பது என்றால், இப்பொழுது அதன் விலை ரூ. 3-8-0 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. கொழு கம்பு முன்பு 1½ அணு விற்பது, இப்பொழுது 12 அணுவாக விற்கிறது. முன்பு மாடு ஒரு ஜோடி 100 ரூபாய்க்குக் கிடைத்தது. இப்பொழுது ஒரு ஜோடி மாடு 500 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. முன் காலத்தில் 12 அணுவுக்கு வேஷ்டி கிடைத்தது. இப்பொழுது ரூ. 3-8-0 கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ரூ. 15, 16 இல்லாமல் ஒரு புனைவ வாங்க முடியவில்லை. இப்படி எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் உயர்ந்திருக்கும்பொழுது, விவசாயி உற்பத்தி செய்யும் நெல் (அரிசி) விலை மட்டும் உயராமல் இருந்தால் அவனுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எப்படி உயர முடியும் என்பதைச் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால், ஒரு சில இடங்களில் சிலர் நெல், அரிசியை ரொம்பவும் அதிக விலைக்கு விற்கலாம். ஆனால், கட்டாயமாக ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டுமென்று ஏற்படுத்தும்பொழுது விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தையும் கவனித்து விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். ஒரு சில வியாபாரிகள் கள்ள மார்க்கட்டில் அரி சியை அதிக விலையில் விற்பதையும் தடைப்படுத்த வேண்டும்.

[7th February 1959] [Sri A. Subramanyam]

இப்பொழுது அரசாங்கம் ஏராளமான அணைக்கட்டுகளைக் கட்டி முடித்திருக் கிறார்கள். மேட்டூர், கீழ் பவானி, மணிமுத்தாறு, அமராவதி, வைகை முதலிய அணைக்கட்டுகள் ஏற்கனவே முடிந்துவிட்டன. குந்தாத் திட்டம், பரம்பிகுளம் திட்டம் இவைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரிய ஆறுகளிலெல்லாம் அணைகள் கட்டியிருக்கிறோம். மற்ற இடங்களில் எங்கு வசதி இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் கட்டுவதற்குத் திட்டங்கள் போட்டிருக் கிறோம். எங்கெங்கே பெரிய ஏரிகள் இருக்கின்றனவோ, பெரிய ஓடைகள் இருக்கின்றனவோ, அங்கெல்லாம் சாத்தியமான நீர்ப்பாசனத் திட்டங் களை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். சேலத்தில் சின்னாறுத் திட்டம் பற்றிப் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கூடிய சீக்கிரம் இந்தத் திட்டங்களை அரசாங்கம் நிறைவேற்றிவைக்கத்தான் போகிறது. இதற்கு மத்தியிலே உணவு போதவில்லை என்று சொன்னால், அதிகமாக ஜனத் தொகை பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. 20, 30 வருஷங்களில் ஜனத் தொகை 20 மடங்கு அதிகமாகியிருக்கிறது. இதையும் தடைப்படுத்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டின் அவசியத்தையும் அரசாங்கம் உணர்ந்து அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்துகொண்டு வருவது பற்றி யாரும் பாராட் டாமல் இருக்க முடியாது. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு, கவர்னர் பெருமானு டைய உரையை வரவேற்று, அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI T. V. DEVARAJA MUDALIAR :** மன்றத் தலைவர் அவர்களே, படை, குடி, கூழ், நட்பு, அமைச்சு, அறன் ஆகிய ஆறும் உடையான் அரசருள் ஏறு. அதுபோல மாபெரும் கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றியிருக்கக்கூடிய உரையில் படை, குடி, கூழ், நட்பு, அமைச்சு, அறன் ஆகிய ஆறு அங்கங்களும் பொருத்தமாக அமைந்திருப்பது கண்டு, அதை மனமார வரவேற்கிறேன். முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன், அதிலே படை எப்படி இருக்கிறது என்றால், நல்லபடியாக அமைச்சர் குழு அமைந்து, நல்லபடியாக முன்னேற்றம் அமைந்திருப்பது கண்டு, அன்னிய நாட்டிலுள்ளவர்கள், ரஷ்யாவிலிருந்து வந்திருந்தவர் கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். நல்லபடியாக முன்னேற்றம் அடைந்திருக் கிறது என்பதுதான் படை. அடுத்தது குடி. மக்கள் ஒன்றுபட்டு பெரும் பாலும் ஒத்துழைத்து வாழ வேண்டும். ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு என்ற கருத்துக்கேற்ப எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும் என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையில் வலியுறுத்தியிருப்பதுபற்றி என்னுடைய பாராட்டுதலேத் தெரிவிக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. பிறகு, கூழ். அதாவது உணவுப் பஞ்சம் நீங்க வேண்டும். விளைச்சல் நல்ல படியாக அதிகரிப்பதற்கு அமைச்சர் குழு கண்காணிப்பாகப் பார்த்துக் கொண்டு ஆவன செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கண்கண்ட தெய்வம் காந்தி மகான் காட்டிய வழியிலே சென்று ஆங்கிலேயர் காலத்தில் 'go back' என்று சொன்னது போல் எல்லோரும் கிராமங்களுக்குப் போய் கிராம மக்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்கிறார்கள். கிராம மக்கள் நல்லாழ்வு வாழ்ந்தால்தான், நகர ஆட்சி நன்றாக இருக்கும். நகர ஆட்சி முன்னேற முடியும் என்பதே கண்கண்ட தெய்வம், காந்தியடிகள் காட்டிய வழி. அமைச்சர் குழு அவ்வழியைக் கடைப்பிடித்து, அந்த வழியிலே ஈடுபட்டு, இப்பொழுது ஆங்காங்கு டெவலப்மெண்ட் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். நல்ல வழியில் கிராமங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்துகொண்டு வருகின்றன. அது பாராட்டக் கூடிய விஷயம். சில இடங்களில் இல்லாமல் இருக்கலாம். அதை உடனடியாக அமைச்சர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று தாழ்மை யுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு தாலுகாவிலும், அதாவது செங்கம் தாலுகாவில், வட்டார அபிவிருத்தித் திட்டம் இன்னும் ஆரம்பிக்கப் படவில்லை என்பதை இப்பொழுது தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அங்கே கூடிய சீக்கிரம் ஆரம்பிக்க வேண்டும். இரண்டு ஆண்டுகளில் எங்கும் டெவலப்மெண்டு இல்லாத இடமே இராது என்ற அடிப்படையை அமைச்சர் குழு உடனடியாகக் கடைப்பிடித்து, அதற்கு வேண்டிய ஏற் பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று ரொம்பவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள் ளுகிறேன்.

[Sri T. V. Devaraja Mudaliar] [7th February 1959]

அதுவுமன்றி, இப்பொழுது கல்வி நல்லபடியாக முன்னேற்றம் அடைந்து கொண்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் சில குறைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சபை முன்பு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எப்படி என்றால், படித்தவர்களுக்கு வேலையில்லாமல் இருக்கும் ஒரு திண்டாட்டம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சித்திரமும் கைப்பழக்கம், செந்தமிழும் நாப்பழக்கம், வைத்ததொரு கல்வி மனப்பழக்கம் என்பது போன்று, படித்தவர்கள் தங்களுடைய படிப்பு முடிந்தவுடனேயே, தங்களுடைய அறிவை ஏற்றுக்கொண்ட உடனேயே, சித்திர வேலையில் இறங்கினால்தான், முன்னேற்றம் அடையலாம். சித்திரமும் கைப்பழக்கம் என்பது நம் பண்பாடு. நாட்டினர் நலன் கருதி பஞ்ச சீலக் கொள்கைகளை நாம் உணர்ந்து அவைகளைக் கடைப்பிடித்தால், நல்ல வழியில் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு எதுவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சிறு குற்றம் இல்லாத மணி தன் கிடையாது. சரித்திரம் கிடையாது, சட்டம் கிடையாது, நூல்கள் கிடையாது. எல்லாவற்றிலும் சிறு சிறு குற்றம் இருப்பது இயற்கையே. சிறு குற்றங்களைப் பாராட்டாமல், அதனுடைய வழியிலே செல்லாமல், செய்த பல நன்மைகளை எடுத்துக்கொண்டு, சிறு குற்றங்களை விலக்க வேண்டும். நல்ல அம்சங்களைப் பாராட்டி நாம் எல்லோரும் ஒத்துழைத்து நல்ல வழியில் மக்களுக்கு நலனைத் தேடவேண்டும் என்று அவர்கள் உரையில் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

5-10
p.m.

இப்பொழுது நமது சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு 5 ரூபாய் சம்பளம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையில் கண்டிருக்கிறது. அது பற்றி மிக்க சந்தோஷம் அடையக்கூடிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். ஆனால், ஒன்று சொல்லவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் அலுவலகங்களில் வேலை செய்பவர்களுக்கு அதிகமாகச் சம்பளம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த சர்க்கார் அலுவலகங்களில் வேலை செய்பவர்களுக்குச் சம்பளம் குறைவாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதுதான் குறைபாடாக இருக்கிறது. சகல வழிகளிலும் ஒன்றாகத்தான் அவர்கள் உத்தியோகம் செய்கிறார்கள். விலைவாசியும் இருவர்களுக்கும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஏன் அவர்களுக்கு மாத்திரம் அதிகச் சம்பளம்? ஏன் அவர்களுக்கு பஞ்சப்படி அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது? ஏன் ஒரு பியூனுக்கு 95 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது? எஸ்.எஸ். எல்.சி. படித்தவனோ அல்லது பட்டம் பெற்றவனோ நம்முடைய அரசாங்கத்தில் வேலை பார்த்தால், அவனுக்கு மாதம் 75 அல்லது 80 ரூபாய் தான் சம்பளம் கிடைக்கிறது. அதனால் அவன் என்ன செய்ய முடியும்? இப்பொழுது இருக்கும் விலைவாசியில் அவனுக்குச் சாப்பாட்டுக்குக் கூட வசதியில்லாத காரணத்தால் அதிகப்படிச் சம்பளம் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் ஊழியருக்கும் நம்முடைய சர்க்கார் ஊழியருக்கும் இடையில் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் பொருமை உண்டாகிறது. அந்த வித்தியாசத்தை நீக்கிவிட்டால் போதுமா? “போதும் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து” என்பதை மனதில் கொண்டால்தான் உள்ளம் நிறைவுறும். இப்பொழுது 5 ரூபாய் அதிகமாக சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனால் சர்க்காருக்கு அதிகமான பணம் செலவாகிறது. கடந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலேயே ஆறு கோடி ரூபாய் துண்டு விழுந்திருக்கிறது என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு 5 ரூபாய் அதிகரித்திருப்பதின் காரணமாக, எவ்வளவு துண்டு விழுமோ தெரியவில்லை. இதை நாம் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் எடுத்துக் கூற வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய சிப்பந்திகளுக்கும் கொடுப்பதற்கு அவர்களிடமிருந்து உதவி பெற வேண்டும். இங்கு இருக்கக் கூடிய என்.ஜி.ஓ.-க்கள் மிகவும் திறமையாக வேலை செய்கிறார்கள். தின சரி மூன்று மணி நேரம் அதிகமாக வேலை செய்கிறார்கள். இரவும் பகலும் வேலை செய்கிறார்கள். “பிரக்கா டெவலப்மெண்ட் கமிட்டி” போன்றவைகளில் வேலை பார்ப்பவர்களைப் பார்த்தால், இதைப் புரிந்துகொள்ளலாம். அப்படி உழைக்கும் நம்முடைய ஊழியர்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அளவு சம்பளம் கொடுப்பது மிகமிக அவசியம்.

[Sri T. V. Devaraja Mudaliar]

அடுத்தபடியாக, அதிகமாக உழைப்பவர்கள் மின்சார இலாகா ஊழியர்கள். நான் சிறுவனாக இருக்கும்போது, என்னுடைய தாயார் “ராம் ராம்” என்று சொல்லும்படி கூறுவார்கள். ஆனால் மூச்சை இழுக்கும்போது “ரா” என்றும் வெளியே விடும்போது “ர” என்றும் விரிகிறோம். ஆகவே, மூச்சிலேயே “ராம்” என்றும் “ரா” என்றும் விருப்பதால் “நான் சொல்லமாட்டேன்” என்று சொல்லமாட்டேன். நம்முடைய மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்களும் “ராமையா” என்ற அந்தப் பெயருடையவர். நாம் மூச்சு விரும்போதெல்லாம், நாம் அவரை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மின்சாரம் கொஞ்ச நேரம் நின்று விட்டாலும், நம்முடைய வேலைகள் எல்லாம் தடைப்பட்டு விடும். ஆகவே, நாம் எப்பொழுதும் திரு. ராமையாவை நினைத்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். மின்சாரத்தைப் போலவே திரு. ராமையா அவர்களும் உறக்கமின்றி எப்பொழுதும் பணியாற்றி வருகிறார்கள். உலகத்திலேயே உறக்கமின்றி, ஓய்வின்றிப் பணியாற்றுவது, சூரியன், சந்திரன், காற்று இம் மூன்றுத்தான். தண்ணீருக்குக்கூட உறக்கம் இருக்கிறது. பூமிக்குக்கூட ஓய்வு இருக்கிறது. ஓய்வின்றி எப்பொழுதும் வேலை செய்துகொண்டிருப்பதில் மின்சாரமும் ஒன்று. சுவாசமும் ஒன்று. ஆகவே, நாம் சுவாசம் விரும்புமா, எல்லாம் மின்சார இலாகா அமைச்சர் திரு. ராமையாவை நினைத்துக்கொண்டே இருக்கிறோம். திரு. ராமையா அவர்கள் ஒவ்வொரு இடத்திற்கு வரும்போதும் நாம் சொல்லும் குறைகளையெல்லாம் தீர விசாரித்து வேண்டியவைகளைச் செய்கிறார். அந்தந்த இடத்திலேயே அதைப் பற்றி விசாரிக்கிறார். அதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சர் குழுவில் எல்லாருக்கும் பொருத்தமான இலாகாக்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம் தமிழ் நாட்டுக் கல்விக்கே உரியவர் சுப்ரமணியர் என்பதுபோல் பொருத்தமாக நம்முடைய நிதியமைச்சர் கனம் திரு. சுப்ரமணியத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். சுப்பிரமணியம் என்ற பெயருக்கேற்ப கல்வி அலுவலர் இருக்கிறது. படிப்பும் பணமும் ஒன்றாகச் சோது என்று கூறுவார்கள். ஆனால், அவர் கல்விக்கும் மந்திரி, நிதிக் கும் மந்திரி. இரண்டும் ஒரே இடத்தில் அமைந்திருக்கின்றன. எந்த நாட்டு அமைச்சர் குழுவை எடுத்துப் பார்த்தாலும், நிதியும் கல்வியும் பொருத்தமாக இல்லை. நம் நாட்டில் இது பெருமை தரக்கூடியது. இன்று அரசியலில் எடுத்துக்கொண்டால், பஞ்சாயத்துதான் குழந்தை. அக்குழந்தையை வளர்ப்பதற்கு ஒரு தாய் வேண்டாமா? பெற்ற குழந்தையைத் தாய் தான் பேணி வளர்ப்பாள். அதைப் போல் பஞ்சாயத்து என்னும் குழந்தையை வளர்ப்பதற்கு அம்மையார் லார்தம்மாள் தாயே பொருத்தமாக அமைச்சர் குழுவில் அமைந்திருப்பதென்றால், மிகையாகாது. அவர்கள் பஞ்சாயத்து இலாகாவுக்கு மந்திரியாக இருப்பது மிகவும் பொருத்தமானதாகும். பஞ்சாயத்து என்னும் குழந்தை அவருடைய பராமரிப்பில் நல்ல முறையில் வளரும் என்று நம்புகிறேன். இது மாதிரி அவரவர்களுக்குத் தகுந்த பொருத்தமான இலாகாக்களைப் பிரித்துக் கொடுத்த பெருமை நம்முடைய அமைச்சர் குழுவின் தலைவர் முதல் அமைச்சர் ஸ்ரீமான் காமராஜ் அவர்களையே சாரும்.

கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையிலே உணவுப் பற்றாக்குறையை நீக்க அதிகமாக வேளாண்மை செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதற்குக் கீழ் சபை மெம்பர்களும், மேல் சபை மெம்பர்களும், ராஜ்யத்தில் உள்ள அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எல்லோரும் நம்முடைய நாட்டின் பெருமையை நிலைநிறுத்த வேண்டும். பழங்காலம் முதல் விவசாயத்தைச் செவ்வனே செய்து வந்த நாடு நம்முடைய தமிழ் நாடு. நம்மிடமிருந்து விவசாயத்தைக் கற்றுக்கொண்டு சென்ற சீனா, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகள் எல்லாம் தங்களது இடைவிடாத உழைப்பாலும், முயற்சியாலும் உணவு உற்பத்தியில் முன்னணியில் நிற்கிறார்கள். நாம் “முயற்சி திருவினை ஆக்கும்” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. ஒவ்வொருவரும் பாடுபட்டு முழு நேரமும் உழைத்தால்தான், நாம் வேளாண்மையைப் பெருக்க முடியும்.

[Sri T. V. Devaraja Mudaliar] [7th February 1959]

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஏ. சுப்பிரமணியம் சொன்ன மாதிரி, மேல் சபை அங்கத்தினர்களுக்கு பிர்க்கா டெலிபெமெண்ட் டீட்டிங்கில் இடம் கிடையாது. கீழ் சபை அங்கத்தினர்கள், பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் கலந்து கொள்ள உரிமை உண்டு. மேல் சபை அங்கத்தினர்களுக்குக் கலந்து கொள்ள உரிமையில்லாத காரணத்தால், எங்களுடைய ஆலோசனைகளை நாங்கள் அங்கு எடுத்துச் சொல்ல முடிவதில்லை. நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு எங்கள் மனதில் தோன்றக்கூடிய ஆலோசனைகளை எடுத்துக் கூறுவதற்கு எங்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்படியாக எங்களுக்கும் அந்தக் கூட்டத்தில் இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (ஸ்ரீ K. T. கோசல்ராம் : அந்தச் சட்டத்தை இப்பொழுது திருத்தியிருக்கிறோம். இப்பொழுது மேல் சபை அங்கத்தினர்களுக்கு அதில் இடம் உண்டு.) திருத்தியிருக்கிறோம் என்று நாம் இங்கு சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, அங்கே கூட்டங்கள் நடந்துகிறபோது, நமக்கு அழைப்பு அனுப்பப்படுவதில்லை. கிராமங்களில் இருக்கும் எங்களுக்கு கிராம முன்னேற்றத்திற்கான வழிவகைகள் செய்ய எங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிற காரணத்தினால், எங்களுடைய ஆலோசனைகளை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். “கல்விச்செல்வத்துக்குள் செல்வமே மேலானது” என்று வள்ளுவர் கூறியது போல், நாங்கள் அந்தக் கூட்டங்களில் செலி விருந்து உண்டு செலி விருந்து கொடுக்க வசதி இருக்க வேண்டும். ஏறும்பு ஊற கல்லும் தேயும் என்பதற்கொப்ப நாங்கள் முன்னேற்றத்திற்கான வழிவகைகளைச் சொல்லிக்கொண்டே யிருந்தால், முன்னேற்றம் நிச்சயமாக ஏற்பட்டுக்கொண்டு வரும். ஏறும்பு ஊற கல் தேயுமா என்று சிலர் கேட்கலாம். தேயத்தான் செய்கிறது. நான் நேரிலேயே ஒரு இடத்தில் அதைப் பார்த்திருக்கிறேன். “கல்லான நெஞ்சையும் கரைப்பார் உண்டானால் கரைக்க முடியும்” என்பதைப் போல, எங்களுக்கு இடம் கொடுத்தால், நாங்கள் கல்லான நெஞ்சுகளையெல்லாம் கரைத்து கிராம முன்னேற்றத்திற்காக எல்லா வேலைகளையும், திட்டங்களையும் செய்வோம்.

இன்று நிறைவேற்றப்படுகிற திட்டங்களின் செலவில் கிராம மக்கள் 25 சத விசதம் அவர்களே கொடுக்க வேண்டுமென்றும் மிகுதியை அரசாங்கம் போட்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும் என்கிற முறையில் இன்று கிராமத் திட்டங்கள் நடந்து வருகின்றன. பொருளாக இல்லாவிட்டாலும் உழைப்பாகக் கொடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது. அதற்குக் கூட சிலர் முன்வர மாட்டேன் என்கிறார்கள். காற்றுள்ள போதே தூற்றிக்கொள்ளாவிட்டால் நாம் அந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் இழந்தவர்களாகி விடுவோம். எனவே, திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட கிராம மக்கள் தங்கள் முழு ஒத்துழைப்பையும் கொடுக்க வேண்டும். பல பெரிய முக்கியமான திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிற நம்முடைய அமைச்சர் குழுவைப் பாராட்டி, கவர்னர் உரையை உளமார வாழ்த்துகிறேன், வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

VICE-CHAIRMAN (DR. A. CHIDAMBARANATHAN) : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 9th February 1959.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 75. Notification issued with G.O. Ms. No. 3546, Home, dated 18th December 1958, regarding amendment to the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957.

* 76. Notification issued with G.O. Ms. No. 3483, Home, dated 13th December 1958, regarding amendments to the Madras Liquor Permit (Personal Consumption) Rules, 1956.

7th February 1959]

* 77. Notification issued with Memorandum No. 101962-J-3/58-2, Revenue, dated 26th November 1958, regarding amendment to the notification, dated 8th February 1955 relating to the ryotwari settlement of certain estates in Coimbatore district taken over.

* 78. Notification issued with G.O. Ms. No. 3983, Industries, Labour and Co-operation, dated 15th October 1958, regarding amendments to the Travancore Chitties Rules in their application to the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

* 79. Notification issued with G.O. Ms. No. 3970, Industries, Labour and Co-operation, dated 15th October 1958, regarding amendment to the Industrial Employment (Standing Orders) Rules, 1947, for the extension to Kanyakumari district and Shencottah taluk of Tirunelveli district.

* 80. Notification issued with G.O. Ms. No. 3466, Public (Services-A), dated 22nd December 1958, regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954. [Laid on the table under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

* 81. Notification issued with G.O. No. 1762, Local Administration, dated 3rd December 1958, regarding amendment to the rules relating to the qualifications for officers and servants of panchayats.

* 82. Notification issued with G.O. No. 4447, Revenue, dated 13th December 1958, regarding amendment to the Madras Entertainments Tax Rules, 1939.

* 83. A short review of activities of State Broadcasting Department for the first half-year 1958 (April to September 1958).

* 84. Notes on the Development of Panchayat Administration in Madras State prepared by Sri R. A. Gopalaswami, I.C.S., Secretary to Government, Health, Education and Local Administration Department.

* 85. Notification issued with G.O. Ms. No. 3423, Home, dated 9th December 1958, regarding amendment to Home Department Notification No. 86, dated 12th January 1940, published at page 90 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated 23rd January 1950.

** 86. Notification issued with G.O. Ms. No. 3508, Home, dated 16th December 1958, regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931), of the Willy's Station Wagon MSX 2456 belonging to United Nations International Children's Emergency Fund.

** 87. Notification issued with G.O. Ms. No. 3527, Home, dated 17th December 1958, regarding exemption from the tax payable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931), of certain vehicles belonging to the World Health Organisation and assigned to the Tuberculosis Chemotherapy Research Project, Madras.

[7th February 1959]

** 88. Notification issued with G.O. Ms. No. 1681, Local Administration, dated 18th November 1958, notifying the Kallakudi Panchayat in the Tiruchirappalli district as a panchayat for which a whole-time Executive Officer shall be appointed.

89. Notification issued with G.O. Ms. No. 45, Local Administration, dated 9th January 1959, regarding extension of term of office of the members of the Kallidaikurichi Panchayat (Tirunelveli district) till 1st April 1959.

90. Notification issued with G.O. Ms. No. 3567, Home, dated 19th December 1958, regarding amendment to rule 325 (a) of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

91. Notification issued with G.O. Ms. No. 3583, Home, dated 22nd December 1958, regarding amendment to rule 19 of the Madras Children Rules, 1940.

92. Notification issued with G.O. No. 4104, Revenue, dated 8th November 1958, fixing the rate of betting tax for races at Guindy and Ootacamund.

*** 93. Governor's Address to the Joint Session of the Madras Legislature.

* Laid on the table of the House on 5th February 1959.

** Laid on the table of the House on 6th February 1959.

*** Circulated to all M.L.Cs. on 4th February 1959.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 9th February 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Scales of pay and dearness allowance of Government employees

* 11 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to raise the scales of pay and dearness allowance of its employees; and

(b) if so, the stage at which the matter stands?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) The Government have since decided to set up a Commission to scrutinise the present pay structure, dearness allowance, other compensatory concessions and retiring benefits of the Government servants in this State and to recommend a rational structure for the future. Since the Commission may take some time to formulate its proposals, the Government have also decided to grant an interim relief of Rs. 5 per mensem to all their Non-Gazetted employees. This concession will take effect retrospectively with the salary due to be drawn on 1st January 1959.

SRI V. V. RAMASWAMI: இந்தச் சம்பள விகிதம்பற்றி விசாரணை செய்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்க ஏற்பட்டிருக்கும் குழுவின் தலைவராக ஸ்ரீ ராமுண்ணி மேனன் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கவர்னர் உரையிலிருந்து தெரிகிறது. மற்ற உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்பட்டுவிட்டார்களா? அவர்கள் யார் யார் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மற்ற உறுப்பினர்கள் இன்னும் நியமிக்கப்படவில்லை.

SRI V. V. RAMASWAMI: கெஸ்ட் பதிவில்லாத ஊழியர்கள் கூட்டத்தில் இந்தக் குழுவிற்கு ஒரு நீதிபதியை நியமிக்கவேண்டுமென்று ஒரு அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதே, அது குறித்து அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தியதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நீதிபதி என்று சொன்னால், விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டு தீர்ப்புக் கொடுக்கக் கூடியவர்தான் நீதிபதி. அந்த முறையில் ஸ்ரீ ராமுண்ணி மேனன் ஒரு நீதிபதிதான். அவர் ஒரு நீதிபதியாக, மேஜிஸ்ட்ரேட்டாக வேலை பார்த்திருக்கிறார்.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: I want clarification on one point. It is stated that the concession will take effect with the salary due to be drawn on 1st January 1959. Does it mean that the

[9th February 1959]

addition will be with the salary due for December or January 1959? In some companies and schools, the salaries are paid on the last working day of the month, that is, 30th or 31st.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is due with the salary payable on 1st January 1959.

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்தக் குழு சம்பள விதிதம்பற்றி மட்டுந்தான் கவனிக்குமா? அல்லது இலாகாக்களிலுள்ள வேறு காரியங்களையும் கவனிக்குமா? அதாவது ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் இலாகாவில் உள்ளவர்கள் அநேகர் உயர்தரப் பதவிகளுக்கு வரமுடிவதில்லை. அதேபோல் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக்கொண்டால், உயர்தரப் பதவிகளுக்கு வர முடியாமல் அவர்கள் ஓய்வு பெறுகிறார்கள். இம்மாதிரி விஷயங்களையும் அக்குழு ஆராயுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think so. This Commission will go into the pay structure and other emoluments only.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : ஐந்து ரூபாய் கொடுத்தால், மொத்தம் எவ்வளவு செலவு ஆகும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வருடத்திற்கு ரூ. 175 லட்சமாகும்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know whether the Hon. the Finance Minister has taken cognizance of the point made at the recent conference of the Non-Gazetted Officers that Sri Ramunni Menon was a party to the dispute or was dealing with the matter for a long time with the result that his appointment as Chairman of the Commission would be embarrassing both to him and to the Non-Gazetted Officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There was no dispute and Sri Ramunni Menon was never a party to the dispute. Any decisions that might have been taken then were taken by the Government and we take full responsibility for those decisions. I do not think Sri Ramunni Menon took any hostile attitude or any attitude which was prejudicial to the interests of the Non-Gazetted Officers.

DR. MAHOMED USMAN : May I know whether the Government would consider the question of making the pay of the Central and the State Government Non-Gazetted Officers the same at least in the case of the future entrants?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is a matter which I am sure the Central Pay Commission may take into consideration. That is the point of view which we have put forward before the Central Pay Commission.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இதோடு ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்களின் சம்பள விதிதம்பற்றியும் கவனிக்க ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கவர்னர் உரையைப் பார்த்தால் ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்களின் சம்பள விதிதும் கவனிக்கப்படுமென்பதைக் காணலாம்.

[9th February 1959]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Will the Central Government make any grants for the expenses to be incurred by the State Government in this connection? Will the Government try to get a contribution from them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We would always try to get a contribution from the Central Government.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know whether the increase is enhancement of salary or dearness allowance?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is enhancement of emoluments.

SRI A. M. ALLAPICHAJ : What will be the additional expenditure to this Government, supposing the scales of pay of our Non-Gazetted Officers are made identical with those of the Central Government servants?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Leaving aside the salary, if we want to equalise the dearness allowance alone, it would cost Rs. 5½ crores to this Government.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : In choosing Sri Ramunni Menon as Chairman of the Commission, do the Government think that they have chosen the best man available?

Fire accidents

* 12 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to furnish a districtwar statement showing—

(a) the number of fire accidents which occurred during the year 1957 and for the period January to June 1958, with the reasons therefor;

(b) the number of houses damaged, the number of persons died or injured and the value of property lost in fire; and

(c) the aid, if any, given in this regard?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The particulars are furnished in Annexures I and II of the paper ^a placed on the table of the House.

(b) The particulars are furnished in Annexure III of the paper placed ^a on the table of the House.

(c) A cash grant up to a maximum of Rs. 30 is normally given to each poor family, affected by fire accident for rehabilitation purposes.

In more deserving cases, in addition to the cash grant, handloom clothes not exceeding Rs. 10 in value are supplied freely to the victims of fire accident.

The victims are also eligible for loans up to a maximum of Rs. 1,000 in the case of agriculturists and Rs. 100 in the case of others for reconstructing their houses.

^a Printed as Appendix I on pages 153-157 infra.

[9th February 1959]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இந்த அறிக்கையிலிருந்து, சென்னை, மதுரை, கோவை, திருச்சி போன்ற பெரிய மாவட்டங்களைவிட தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில்தான் அதிகமான தீ விபத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிகிறது 300க்கு அதிகமாக. அதற்கு ஏதாவது காரணங்கள் இருக்க முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : குறிப்பாகக் காரணங்கள் எதுவும் என்னால் சொல்ல இயலாது.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : வருஷத்துக்கு வருஷம் தீ விபத்துக்கள் பெருகிக்கொண்டே போகின்றன. அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வருடா வருடம் பெருகிக் கொண்டு போகிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் ஆங்காங்கு “பைர் ஸ்டேஷன்ஸ்” அமைத்து வரப்படுகின்றன. மற்ற ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

SRI V. V. RAMASWAMI : எந்தெந்த ஊர்களில் தீ அணைக்கும் படைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன? மற்ற விடங்களிலும் வைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எங்கெங்கு தீயணைக்கும் படைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றிய விவரங்கள் இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை. வருகிற ஆண்டிலும் ஏதோ ஒரு இடத்தில் தீயணைக்கும் படை வைக்கப்படும். அதைப் பட்ஜெட்டில் பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : அடுப்பு, ஸ்டவ் போன்றவைகளிலிருந்து தீ விபத்துக்கள் அதிகம் ஏற்படுகின்றன. அடுத்தபடியாக, அஜாக் கிரையாக சிகரட், பீடி, சுருட்டுப் பிடிப்பதால்தான் தீ விபத்துக்கள் அதிகம் ஏற்படுகின்றன என்று இருக்கிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பீடி குடிப்பதின் காரணமாகவும் ஓரளவு விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன என்பது உண்மையே. ஆனால், அதை எப்படிக் கட்டுப்படுத்துவது என்பது தெரியவில்லை. குழந்தைகள் கூட பீடி குடிக்கிறார்கள்.

SRI A. M. ALLAPICHAJ : Will the Government take some steps to do some kind of propaganda?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This is not a matter to be achieved by any kind of propaganda.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The Hon. the Home Minister was pleased to state just now that they were going to have a fire brigade in some district and that we could find that information in the Budget Memorandum, to be submitted to the House shortly. May I know what other proposals he can disclose, apart from this interesting information?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This is a question about the opening of a Fire Station and so, I have answered it.

[9th February 1959]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இந்த அறிக்கைப்படி 1957-ம் வருடத்தில் 20,13,000 ரூபாயும், 1958-ல் ஏறத்தாழ 25 லட்சம் ரூபாயும் நஷ்டமடைந்திருக்கிறது என்று தெரிகிறது. “மதராஸ் இன்பர்மேஷன்” என்ற பத்திரிகையில் ஒரு உயர்தர அதிகாரி—**Madras District Fire Officer—** “In Madras State alone the losses due to fire accidents every year approximate nearly Rs. 40 lakhs. This may be considered to be unbelievable but is nonetheless true,” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எது உண்மை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது அங்கத்தினர் வாசித்ததில் “அப்ராக்ஸிமேட்” என்றுதான் இருக்கிறது. “அப்ராக்ஸிமேட்” என்று சொன்னால் எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : தீ விபத்துக்கள் அதிகமாகிக்கொண்டிருப்பதால் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், வட்டார வளர்ச்சித் திட்டம் போன்ற திட்டங்களின்கீழ் குடிசைகள் கட்டப்படும்போது, அவைகளில் “ஆஸ்பெஸ்டாஸ் ஷீட்” புகைபோக்கி போன்றவைகளை அமைத்துக்கட்ட அரசாங்கம் முடிவு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : புதிதாகக் கல் கட்டிடம் கட்டுவது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. டேராடுனில் ஒரு ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். அதை நம்பிக்கொண்டிருந்தேன். அதில் “தாசட் ஷெட்ஸ்” ல் ஒருவிதத் திராவகம் போடுகிறார்கள். இதனால், அதில் நெருப்பு வைத்தாலும் தீப் பிடிக்காது. ஆனால் சமீபத்தில் டேராடுனில் விசாரித்ததில் “ஆராய்ச்சியும், விளைவும் நன்றாயிருக்கின்றன. ஆனால் செலவு அதிகமாகிறது. அது தானாது” என்று சொல்கிறார்கள்.

Electrification of Tambaram-Villupuram Section of the Southern Railway 3-10 p.m.

* 13 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the progress made in regard to the electrification of Tambaram-Villupuram section of the Southern Railway?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Our information is that the strengthening of the track to permit higher speeds and heavier axle loads, and the raising of platforms have been completed on Tambaram-Chingleput section.

SRI T. PURUSHOTHAM : Are the State Government aware of any target dates fixed for the completion of the different stages of this work?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. This Government have had information from the Centre that the Tambaram-Villupuram Scheme has been taken up and will be completed during the Second Plan period.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is the Hon. the Minister for Home aware that one of the Central Ministers had stated that they were ready with the scheme and that there was difficulty in getting supply of electricity from the Electricity Board? On enquiry, it has been found that the Electricity Board is too willing to supply the necessary energy in case the Government of India launch upon this scheme.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : All that is past history. I have just now stated that the scheme has been taken up, that construction has started and that it will be completed up to Chingleput during the Second Plan period.

[9th February 1959]

Wells dug for the benefit of Harijans

* 14 Q.—SRI M. ETHIRAJALU : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the number of wells dug for the benefit of Harijans colony-wise in South Arcot district during the years 1956-57 and 1957-58; and

(b) the number of applications still pending disposal with the District Welfare Officer for the above years and the reasons therefor?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) One hundred and seventy-four wells were dug for the benefit of Harijans in the South Arcot district during 1956-57 and 1957-58. A statement* showing the names of the villages where these wells were sunk is placed on the table of the House.

(b) There are seven applications pending disposal and they are under different stages such as investigation, preparation of estimates, etc.

SRI M. ETHIRAJALU : தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொள்ளுவதற்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யும் விஷயத்திலும், கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யும் விஷயத்திலும் மிகுந்த கால தாமதம் ஆகிறது. இதற்குக் காரணம் போதுமான உத்தியோகஸ்தர்கள் கொடுக்கப்படாததுதான். மேலும், ஹரிஜன இலாகா அதிகாரிகளுக்குப் போக்குவரத்துக்கு ஜீப்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் அவர்கள் அடிக் கடி சுற்றிப்பார்த்து, தங்கள் வேலையைச் சரிவரச் செய்ய முடியவில்லை என்று அவர்கள் ஹரிஜன நல கூட்டங்களிலே சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, போதுமான அதிகாரிகளையும், உத்தியோகஸ்தர்களையும் கொடுத்து, ஜில்லா ஹரிஜன நல இலாகா அதிகாரிகளுக்கு ஜீப் போன்ற வசதிகளையும் கொடுத்து, இவ்விதமான மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டால், அவைகளைச் சீக்கிரம் பைசல் செய்ய சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஏற்கனவேயே ஜில்லா ஹரிஜன நல இலாகா அதிகாரிகளுக்கு ஜீப்கள் வாங்கிக் கொடுத்து, அவர்கள் வேலைகளைத் துரிதமாக நடத்தவேண்டுமென்று அரசாங்கம் முடிவு எடுத்திருக்கிறது. எப்ரல் மாதத்தில் நீலகிரி, கன்யாகுமரி ஜில்லாக்களைத் தவிர மற்ற எல்லா ஜில்லாக்களிலும் ஜீப்கள் வாங்கிக் கொடுக்கப்படும்.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Before granting the advance for sinking a well, are the Government making sure that water is available? Many wells have been sunk but there is no water.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Yes, Sir, only after finding out whether water is available, we will take up the scheme.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் பல கிராமங்களில் இன்னும் கிணறுகளே இல்லாமல் இருக்கின்றன. அவற்றை யெல்லாம் கவனித்து அந்த இடங்களில் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கிணறுகள் இல்லாத கிராமங்கள் பற்றி அங்கத்தினர் தகவல் கொடுத்தால், அதுபற்றிக் கவனிக்கலாம்.

* Printed as Appendix II on page 158-159 infra.

[9th February 1959]

SRI M. ETHIRAJALU : தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் குடியிருப்பதற்கு மனைகளை ஆர்ஜிதம் செய்துகொடுப்பதற்கு மனுக்கள் போடப்பட்டு, 4 வருஷங்கள் ஆகியும் இன்னும் அந்த மனுக்கள் பைசல் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, அவ்விதமாக வந்த மனுக்களை சீக்கிரம் இனியாவது பைசல் செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு போடவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அப்படி ஏதாவது குறிப்பிட்ட இடங்களில் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வதில் தாமதம் ஏற்பட்டிருந்தால், அதை அங்கத்தினர் என் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், அதுபற்றித் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யலாம்.

SRI K. V. RAMASWAMI : பொதுவாகப் பல்லடம் தாலுகாவில் பல கிராமங்களிலும், பல சேரிகளிலும் கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருந்தும், தண்ணீர் கிடைக்காமல் இருப்பது குறையாக இருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக நல்ல ஊற்று இருக்கக்கூடிய இடங்களிலே பதில் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்கப்படுமா? அல்லது போர்கள் வைத்து அதில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுக்கப்படுமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : பொதுவாக, கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் இருந்தால், மேலும், ஆழமாக வெட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும். வெட்டிப் பார்த்தும் தண்ணீர் இல்லை என்றால், புதியதாக வேறு இடத்தில் கிணறு வெட்டி, ஜனங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும்படி செய்வதுபற்றி யோசிக்கப்படும்.

Fish-curing yards

* 15 Q.—SRI M. ETHIRAJALU : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to construct fish-curing yards through Fisheries Co-operative Societies; and

(b) if so, the stage at which the matter stands?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) & (b) There is no proposal to construct fish-curing yards through Fishermen Co-operative Societies. However, the Fishermen's Co-operative Societies and Federations requiring godown-cum-fish-curing yards are given each a long-term loan of Rs. 2,000 and an equal sum as subsidy for construction of small godowns and curing sheds. A statement* showing the names of the societies or federations, which have been granted loans and subsidies for construction of go-down-cum-curing sheds is placed on the table of the House.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II—THE MADRAS OPEN PLACES (PREVENTION OF DISFIGUREMENT) BILL, 1958 (L.C. BILL No. 8 OF 1958).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I beg to present the Report^b of the Joint Select Committee on the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 8 of 1958).

MR. CHAIRMAN : The Report is presented.

^a Printed as Appendix III on pages 160-161 infra.

^b Printed as Appendix IV on pages 161-166 infra.

[9th February 1959]

III.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

MR. CHAIRMAN : We will now continue the discussion on the Governor's Address.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Mr. Chairman, Sir, in my recent tour with the Estimates Committee, I had occasion to go round the State and see some of the developmental activities of the Government of Madras. In spite of the fact that I belong to the Opposition Party, I could place it on record that we are happy to find that some developmental activities are taking place in the State of Madras, in the field of agriculture, irrigation, electricity, industries, etc. But, unfortunately, the very thing, which is being attempted by the Government of Madras, when compared to the magnitude of the problems in the State of Madras, looks very insignificant and one is made to think when the real developmental activities will take such a shape as to bring real prosperity to the State of Madras.

Sir, I really wanted to say something on the industrial development and progress of our State which, unfortunately, is very, very backward. But, unfortunately, my esteemed Friend, the Hon. Mr. Venkataraman, in charge of Industries is not here. Most probably he has got an engagement elsewhere, at Alwaye, I understand. I do not know whether this engagement was fixed by the Hon. the Minister for Industries knowing for certain that the Legislative Council would be meeting on the days of his engagement. Why I am driving at this point is that Ministers, knowing fully well the programme of the House, make it a point to fix up engagements during the session of the Legislative Council. Incidentally, it only shows the scant respect that they have for the proceedings of this House.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I may at once point out to the hon. Member that some of these engagements are fixed up not by the Minister and not even with the concurrence of the Minister, and without any reference to the programme of the Legislature. But we will go by default if we do not take steps to attend such important meetings. That is the position.

3-20
a.m.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : This may be a typical case. But I know for certain that in spite of the fact that the Ministers have the full knowledge that the House is going to meet, they accept all sorts of engagements during the sessions. Taking our Council itself, as this House has no occasion to discuss the various Demands for Grants, the only occasion for Members to express their opinions on various matters is during the discussion on the Governor's Address or during the Budget session. But, unfortunately, I find a certain tendency, as it were, on the part of the Ministers to leave the House as soon as the question time is over. In our school days, not even college days, we were anxious to leave the classrooms either because we did not understand what the class teachers used to teach us or because we had not the necessary aptitude. That is the tendency of the Ministers I find as far as the Council is concerned.

[9th February 1959] [Sri Mohamed Raza Khan]

The Members on the Treasury Benches are simply waiting for the question-time to be over so that as soon as it is over, we see almost a race among the Ministers to leave the House and occupy their places in their rooms. But I know they are doing very responsible and serious work there. I leave the matter at that.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may assure the hon. Members whether Ministers are able to be present here during the discussion or not, they go through every word uttered by the hon. Members in the course of the discussion.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Every human being has got his own limitation. While I concede that the Minister for Home is a very capable man, even he cannot follow all the speeches and take down points and notes pertaining to all the departments in the State. I am bringing this point to your notice just to show in what way they take the proceedings of this House. Nothing would be lost if they sit here for one hour or half an hour to know what is being talked about their departments. I am not saying this with reference to my speech alone. I do not claim to know about every subject. But some Members may give some good advice. Even when good advice is given, they are not in a position to take it.

MR. CHAIRMAN : This is a universal complaint in every Legislature all over the world. I feel this complaint is made because the hon. Member has not got a full appreciation of the amount of work a Minister has got to get through. Being present in the Legislature is important, I admit. But if the hon. Member reads the proceedings of any Legislature, he will find that all Ministers are hardly ever present in the House. Ministers are present in the House sometimes and they are not present sometimes. But that, he cannot say, is want of responsibility or want of courtesy to the House, and I hope this sort of accusation against the Ministers will not be brought up in this House again.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I leave the matter at that. Sir. I only wanted to draw the attention of the House to this matter.

I come to another important problem to which reference has been made very nicely and very effectively also and that is about the abnormal rise in the price of food and other commodities. Of course, as far as the speeches from this side are concerned, there is no effect at all. Many a time there has been discussion on this matter. A number of questions—short notice, starred and unstarred—have been put and answered. But I am sorry to say that the Government of Madras have completely bungled as far as this matter is concerned. They seem to take no serious view of the situation which is prevailing in the State of Madras about this abnormal rise in prices. Rice is not the only thing whose price has risen. It is so horrible to see that people have to pay one rupee four annas for a measure of ordinary variety of rice as far as the City of Madras is concerned. The price of every commodity is going up.

[9th February 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to know if the ordinary variety of rice is sold in Madras City at one rupee four annas a measure to-day.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, I speak subject to correction. If the Hon. Minister wants me to check up, I shall come fully prepared with the information, but that is what I understand. (Interruption.) I am being supported very ably by my hon. Friend Sri Balasubramanya Ayyar who is always sure of his point.

The other day we saw hundreds of people, poor people, waiting in the streets of Madras just to get a small bottle of kerosene. On the one hand, we hear that there is enough of kerosene and on the other hand, we see the scene which we witnessed during the war period and after that. People are not able to understand what is happening. I am sorry that the Ministers or the Government, as a whole, have failed to take a serious view of this problem as it prevails to-day. Also they have no policy at all. They never considered this problem. May I respectfully submit that they are not bothered about this problem? They simply have got their own excuses, their own statements, Press statements and others. But what have they done? They simply adopt a policy of *laissez-faire*. They say, 'Let things go on. After all, the poor people of Madras are accustomed to these difficulties and hardships. We can carry on as long as we have got a huge majority on our side. Nothing is going to touch us.' That sort of policy will not help. You may be powerful to-day, but the people are going to judge you by the action which you are taking. I am sorry I talk with a certain amount of feeling. The Government of Madras, I repeat, have almost bungled and I do not know what is going to happen if things are allowed to go on in this way. There is no use of simply issuing a statement and holding Press conferences. The Hon. the Home Minister—he always takes things in a very humorous mood—if he will not get offended, whenever we ask him what he is going to do and if he has not seen how things are happening in Madras, only replies, 'I am going to Delhi. There is going to be a meeting.' The Home Minister goes to Delhi and returns to Madras. Again, he goes to Delhi and returns to Madras. There is a Press statement there and there is a Press statement here. In the intervening period the price goes up by 25 per cent.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry to interrupt, Sir. I may again tell the hon. Member that the Government have issued orders and that these orders are in force from the 2nd February. They have fixed a maximum ceiling on the price of various varieties of rice and paddy and that order is in force throughout the districts in respect of all transactions. The Government themselves are arranging to purchase about two lakhs of tons of rice or equivalent paddy with a view to distributing it through our fair price shops if there is still need for it. But this has already had a check, a decided effect, on the rise in prices.

[9th February 1959]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I am thankful to the Hon. Minister for the way in which he has enlightened us on this problem. But this assurance we have heard for the last twelve years and we are tired of that. I want the Home Minister who is in charge of Agriculture and Food to give me an assurance and an assurance to the people of Madras that within a month rice will be available at such and such a price and that the prices of other commodities also will come down considerably. If he can give that assurance, I shall say, 'Mr. Bhaktavatsalam, you have done a very good job.' Otherwise, I have got every right to say that you, as Government and Minister, have failed as far as this matter is concerned. There is no use of going to Delhi and discussing matters and taking refuge by saying that this is an All-India problem. When it suits you, you say it is an All-India problem and when it does not suit you, you say it is a State problem. But what does all this mean to the poor men? If you have got that courage and that capacity, as Minister or as Government, to say that in the State of Madras—in the City as well as in the mufassal—that the prices of commodities will come down to a certain level, then I shall say, 'You have done a good job.' Otherwise, I have got every right, speaking as I do with a certain amount of responsibility—I do not say 'authority' which fortunately I do not have both for myself and for the State—to say that you have failed. I leave the matter at that.

I wanted to refer to my very esteemed Friend the Hon. Sri C. Subramaniam. But, unfortunately, to-day he is not here. But as I find that the Hon. the Lady Minister is also anxious to go to her room, I shall make a reference about the Madras City Corporation. The people of Madras have developed a certain habit. When a new appointment is made, there is no limit to the phraseology and the expressions we use. When the Hon. the Lady Minister took charge of Local Self-Government, encomiums were paid to her here, outside, in the Press; on the platform, everywhere, about what all she was going to do as far as the municipalities were concerned. I am not bothered about other things. Take the City of Madras. I have never seen in my life—and you too, Sir, was Mayor for one year or so—the roads in the City of Madras in such worse condition as to-day. I really wonder whether the Lady Minister had any occasion to go along the various roads in the City of Madras. Probably she has been travelling only from her house to the Secretariat. The Hon. Srimathi Lourdhammal Simon : Your ideas are limited.) My ideas are not at all limited. They are very extensive.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : In many places we see that the roads are being repaired and we are taking as much care as possible to keep the roads in good condition.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : What a poor consolation that such a reply should come from the Treasury Benches that roads are being repaired. Mark the word 'being'. We do not know the duration. Joke apart, I would at this instance request the Hon. the Lady Minister to go round, particularly, the First Line Beach,

[Sri Mohamed Raza Khan] [9th February 1959]

It will take half an hour for her to proceed from one end to the other which covers a distance of three or four furlongs. I am not saying this for fun. What control have you over the Madras City Corporation? Don't you issue instructions to them that they should keep the roads in proper condition? It looks as though there is no City Corporation at all. There may be some dispute that Government should pay some portion of the proceeds from taxes on buses. It is very disgusting to see the condition of the roads. It is an insult that Madras as it stands to-day, as far as roads are concerned, should be the capital of the State of Madras. I wish that the Hon. the Lady Minister examines the whole thing and sees that something is done. Otherwise, it will be a horrible thing to see our roads in the City.

I now come to the Hon. the Finance Minister. But before proceeding further, let me take the permission of my esteemed Friend Sri Balasubramanya Ayyar, who can speak on the subject of land holdings. This is not my subject at all.

SRI A. M. ALLAPICHAJ : You need not then speak on that.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I am thankful for the timely interruption of the Deputy Chairman. He always comes to our rescue by his timely interruptions.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member has to obey him.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : It is a fad of the Party in power to talk of land ceiling and limitation of holdings. I tell you that it is a sheer fad of the Congress Party. Every year they want to say something new. It is all fads and shibboleths. What is the purpose of this ceiling, and what is its object? In what way are the Government pursuing this matter? (Sri V. S. Balasundaram : It is for more food production). I can assure the Whip of the Party in power that there will be no greater production in the State of Madras on account of this.

SRI V. S. BALASUNDARAM : Quite the opposite.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : You will live to see that. There are experts to talk on this subject. All along we have been hearing about the fragmentation of land holdings in the State of Madras. When that is the case, I do not know why the Government, no doubt under the influence and stress of the Party in power, have taken up such a thing. There is the instance of the zamindari abolition. I am not sorry for the zamindars. However much some of the zamindars were affected, still the Government have abolished the zamindaris. This has not resulted in any benefit to the people. Moreover, the Government have been saying that they will fix a ceiling on land holdings, for the last three or four years. Is it suggested that people are holding their lands intact without fragmentation? They have divided their properties and have made the necessary arrangements and adjustments. I do not understand the logic behind this ceiling. My esteemed Friend Sri C. Subramaniam, who took a reasonable attitude—not here but outside, (the policies of this State are decided mostly outside and not within the four walls of the Secretariat) said that unless and until one was sure how best, and to what purpose, one

9th February 1959] [Sri Mohamed Raza Khan]

was going to put the lands, there was no point in fixing a ceiling on land holdings. But something happened—I do not like to use harsh language—behind the scenes, I think. He was brought into the All-India Committee. He also thought that he had become and All-India leader and succumbed to that office. To-day the position is that he has simply reversed his own point of view, and he stands where he was before. He says that in respect of land holdings one can argue this way or that. I am sorry he Hon. C. Subramaniam, for whom we have got regard for the right attitude that he adopts and for the right approach that he makes, should change and change in such a way very soon. Two months before he had one point of view. After two months, he has changed his view because of certain things that happened behind the scenes. What I say is this : You may have your own policy. You may have your own fads and you may have your own shibboleths. I do not deny that. But think of the consequences as far as the economy of the State is concerned. I feel it is not a good policy. Granting that you insist on it and enforce it—you have got the power to do it—please think a hundred times, have a clear perspective, and understand the pros and cons of it before launching on this scheme. When once harm is done, it will be very difficult to set matters right. The rest of the points I leave to my hon. Friend Sri Balasubramanya Ayyar.

Sir, the other day, the Chief Minister—this is not an attack but merely a suggestion—made a reference that he was prepared to spend any amount if only the Kerala Government were agreeable to have an understanding so that we might have a share of the heavy surplus waters they were having. Incidentally, I may congratulate the Government on the way in which they have come to an agreement—a satisfactory solution to both sides—as regards the Parambikulam waters. The Coimbatore people are a little fortunate nowadays, because they are getting big schemes. Incidentally, it shows how the neighbouring State could settle their affairs very reasonably and very amicably without having recourse to the Central Government or arbitration. Sir, there was a proposal to bring the waters of the Krishna and the Godavari to the Madras State. This would benefit at least the district of my esteemed Friend, the Home Minister. I am not talking in personal terms. It may be that the district of the hon. Member Sri Arunachalam is benefited. There was this possibility of getting water from the Krishna and the Godavari. Now there is very good relationship between our Government and the Andhra Government, and the prestige particularly of the Chief Minister is very high as far as Government circles are concerned. I am sure the Government would try to examine the matter. If finance should stand in the way, they can very well approach the Government of India in respect of this proposal. Of course, at least this point you can convey to the Chief Minister, because you said that you would convey all the points.

There is one other point. Our Madras State is very, very backward industrially. All along we have been depending on certain small-scale industries, particularly the handloom industry or the beedi industry. The products were being exported to other States

[Sri Mohamed Raza Khan] [9th February 1959]

or other countries. The match industry in Sivakasi of Ramanathapuram district was sending out its output to other places. But, Sir, unfortunately we are losing our markets one after another in spite of all that is being done by those in charge of the handloom trade. Sir, the more we talk about the matter, the more we are losing our markets outside. We do not concentrate on the realities. You may have your Handloom Week celebrations and so on. I am not talking anything disparagingly of them. You may have huge meetings and big functions. But this is not the real way of solving the problem. May I ask the Hon. the Home Minister to bring it to the notice of the Central Government that we are losing our markets in Burma, in Ceylon and in Indonesia, as far as small-scale industries and handloom trade are concerned? They should know our problem. We should take proper steps and adopt the right approach so that Madras State might be able to export the goods to those places. Very recently, the export of beedis to Ceylon was stopped for some reasons. Immediately this has resulted in unemployment to thousands of people in the district of Tirunelveli, particularly in Melapalayam. While I am on this subject, may I say that we have seen reports that we are going to have trade talks between the Government of India and the Government of Pakistan? The Hon. the Home Minister will be aware that formerly the Madras State used to send heavy stocks of handloom goods, matches, beedis, and other things to these places. Therefore, may I ask the Government to make a representation to the Government of India on this particular matter that in their trade talks they should deal with this subject as a special subject and see that Madras secures the proper place?

Sir, there is one thing which concerns me and some people here. The other day I asked a question of the Home Minister whether any communication had been received from Pandit Jawaharlal Nehru about the representation of Muslims in service. Of course, the Hon. the Home Minister said that there was no communication. I can never disbelieve this answer. But, however, as he himself has said openly, for the last five or six years, if not seven or eight years, the representation of Muslims in service is going down. We do not want anything more than our share. The Government should examine this question and see that Muslims get something in proportion to their population. The Government also will be doing a good job if they do this. I say this not in any feeling of communalism, but I think lack of representation in services will bring about a sense of frustration on the part of Muslims. I do not like to expatiate on this subject. I do not want to make it a charge on the Government. I do not say that they are doing anything wilfully or deliberately. I do not believe they do so. Even then, when this matter is brought to the notice of the Home Minister by his associates and comrades, he should consider the matter. He himself made a reference to this subject. I want the Government of Madras just to consider this matter and see how recruitment to services is made. I know that the Constitution stands in the way of saying that this community or that community should be taken in. But we have got

9th February 1959] [Sri Mohamed Raza Khan]

so many ways of easy adjustment and convenient adjustment. The Government can at least issue necessary instructions to see that adequate representation is given to Muslims. I leave the matter at this. I am sure the Government will deal with the matter sympathetically.

I want to refer to one more important thing. But, let me not be misunderstood if I refer to it. I am not referring to it with any personal feeling or anything of the kind. Far from it. I have been a Member of the Legislature, fortunately or unfortunately, for the last ten or twelve years. During this period, I have noticed a tendency on the part of the Ministers not to give that respect and prestige to the Members of the Legislative Assembly. (An hon. Member: What about the Legislative Council Members?)—I am sorry, I meant Members of the Legislature, and so, Members of the Council are also included—that they deserve. I have raised this point on a number of occasions in the past and have brought it to the notice of the Government. Of course, they have taken cognizance of it and have made some improvements with regard to the invitations issued to functions arranged by Government. Till some three or four years back, the place allotted to M.L.As. and M.L.Cs. in such functions was the last but one row.

SRI L. S. KARAYALAR: Who occupied the last row?

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Perhaps some menials or others. (Laughter.) It is not a matter for laughter. I just want to bring this matter to the notice of the Government. Some improvement has been made in this regard. Recently, the Duke of Edinburgh paid a visit to the capital of this State and a reception was accorded to him at the Aerodrome and also in some other places. But, in all these functions, what was the position given to the Members of the Legislature? Courtesy demanded that all the Members of the Legislature should have been invited, I mean that even those from the mufassal should have been invited. Some of them, I should say, a majority of them will not come. But, some of them who are incidentally in Madras may make it a point to attend these functions. Leave them alone for the present. Not even the few M.L.As. and M.L.Cs. who represent Madras City and who are permanent residents of the City of Madras—not one of them—were invited to the Aerodrome, possibly with the exception of Dr. Mahomed Usman, Dr. Lakshmanaswami Mudaliar or Sri Patanjali Sastry who were present there, not as M.L.Cs. but in some other positions.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Member that we are looking into the matter.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Let me finish my point, Sir. I do not expect the Government of Madras to introduce M.L.As. and M.L.Cs. in the City of Madras to the distinguished visitor, because they are not important people. But, elementary courtesy required that they should at least be invited to the Aerodrome. Do the Government seriously expect us to stand at Mount Road or some other corner on the roadside and be pushed hither and

[Sri Mohamed Raza Khan] [9th February 1959]

thither by the crowd and the Police? As a matter of fact, when a friend asked me that day whether I was not going to the Aerodrome, I had to give him half a dozen explanations. I am not saying this just because I would have had a very big opportunity. But, I am just bringing this point to your notice to show what amount of courtesy the Government have for the Members of the Legislature. After all, those who occupy the Treasury Benches to-day were with us till recently and they may not occupy the Treasury Benches to-morrow and some others may occupy them. So, is it right on their part to have failed to invite some ten M.L.As. and half a dozen M.L.Cs. in the City to the Aerodrome? I have been repeatedly saying this not for myself. Believe me, I am not personally interested in these things. I would prefer to be a non-entity and I would prefer to remain in a corner. I do not wish to parade that I am a big man and all that. I am bringing this to the notice of the Government on behalf of my colleagues

I would like to refer to another point before finishing my speech. It is also an important matter. Somebody should refer to such matters and I am always ready to take up such causes even though they may not be palatable to my friends on the other side. I feel that it is my duty to do so for the sake of my colleague. Money is spent by the Governor of Madras. The hon. Member Vidwan Muthukannappan referred to a theory and said something in Tamil which I did not understand very much. In the City of Madras, the Governor of Madras holds a reception for 200 persons or so. This list is not exhaustive and the Governor of Madras feels that ten M.L.As. and six M.L.Cs. in the City could not find a place in such a reception. Just imagine the position.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member should not refer to the action of the Governor.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: If it is not arranged by the Governor, my attack shifts to the Government.

MR. CHAIRMAN: Well, the hon. Member must not discuss the action of the Governor here. Let him stop at that.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I am not discussing the action of the Governor, Sir. I just wanted to bring this matter to the notice of the Ministers. It is not a question of mere reception and our attending it. It is a matter of courtesy and respect shown to the Members of the Legislature even by a Welfare State. I leave the matter at that.

* SRI V. V. RAMASWAMI: கனம் தலைவர் அவர்களே, வழக்கம் போல் ஆண்டு தோறும் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்துவைக்கும்போது நிகழ்த்தும் உரையின் மீது இப்போது விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கின்றது. இந்த உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களைப்பற்றிப் பல கருத்துக்களைப் பல அங்கத்தினர்கள் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் இதன் மேல் சில அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. இந்த உரையில் முக்கியமாக 7-வது பாராவில் நெய்வேலித் திட்டம் நன்றாக நடை

[9th February 1959] [Sri V. V. Ramaswami]

பெற்று வரும் என்று தெரிவித்திருப்பதானது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கின்றது. தென்னிந்தியாவிலேயே, அதிலும் குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் இந்த நல்லதொரு திட்டம் வர வேண்டும் என்பது தான் மக்களுடைய விருப்பம். இதை ஆரம்பிக்கும்போது, இதற்குத் தேவைப் படுகிற கருவிகள் இல்லாமல் போய்விடுமோ என்கின்ற அச்சம் இருந்து வந்தது. ஆனால், அதில் வேலை செய்து வருகின்ற இன்ஜினியர்கள் நமது அச்சத்திற்கு இடம் கொடுக்காமல், எந்தவிதமான தாமதத்திற்கும் இடமில்லாமல் எல்லா வேலைகளையும் செய்து காட்டியதினால், டில்லி அரசாங்கத்தாருக்கு இந்தத் திட்டத்தை நீட்டிப்பேர்ட் முடியவில்லை. அந்த அளவுக்கு இதில் வேலை செய்கின்ற இன்ஜினியர்கள் தங்கள் வேலைகளைச் செய்து காட்டினார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த இன்ஜினியர்கள் எல்லாம் கொஞ்சம் சோர்ந்து போயிருந்தார்களானால், அநேக காரியங்கள் நடைபெறாமல் தடுக்கப்பட்டிருக்கும். இப்போது இதிலிருந்து எரு தயாரிக்க முடியும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மின்சாரம் கிடைக்கப் போகிறது. ஆகவே, இந்தத் திட்டம் மிகவும் உதவிகரமான ஒரு திட்டமாக இருந்துவருகிறது. மேலும், கவர்னர் அவர்களது உரையில் "தோண்டியெடுக்கப்பட்ட பழுப்பு நிலக்கரியை, கட்டிகளாக வார்ப்பதற்கும் பின்னர் அவைகளை எரியும் கரிப் பொருளாக மாற்றுவதற்கும் வேண்டிய பொறிகளை அமைப்பதில், வெளிநாட்டு நாணய மாற்றத்தில் ஏற்பட்ட நெருக்கடி காரணமாகத் தடைகள் இருக்குமோ என்ற அச்சம் முதலில் இருந்தது. ஆனால் இப்போது இத்திட்டத்தையும் இந்த நடப்பு திட்ட காலத்திலேயே தொடங்குவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது" என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இத்திட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்கச் செய்ய வேண்டியது நம்முடைய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, இன்று கேள்வி நேரத்தின்போது சொன்னதுபோல், அரசாங்க ஊழியர்களுடைய சம்பள விகிதத்தில் சரியான ஒரு கொள்கை ஏற்படுத்தப்படும் என்றுள்ள விஷயமானது எல்லா அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும், முக்கியமாக ஸ்தல ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்து வரும் ஊழியர்களுக்கும், மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. எல்லா அரசாங்க ஊழியர்களுடைய விஷயத்திலும் இந்தக் கமிஷன் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தி, நல்லதொரு முடிவுக்கு வரும் என்று நான் நம்புகிறேன். இதில் முக்கியமான ஒரு விஷயம் என்னவென்றால், ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் இலாகாவிலும் ஸ்தல ஸ்தாபன இலாகாவிலும் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைப்பது மிகவும் அரிதாக இருக்கிறது. ரெவின்யூ இலாகாவில் ஒரு நபர் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் பதவியிலிருந்து படிப்படியாகக் கலெக்டர், போர்டு மெம்பர் போன்ற பதவி உயர்வுக்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால், ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் ஸ்தல ஸ்தாபன இலாகாக்களில் அதற்குரிய வாய்ப்பில்லை. ஆகவே, இந்த இலாகாக்களில் ஒரு இலாகாவிலிருந்து இன்னொரு இலாகாவுக்கு மாற்றம் கொடுத்து அவர்களுக்குச் சலுகை காட்ட முடியுமா என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று இந்தக் குழுவுக்கு அரசாங்கம் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

"மின் வசதி செய்வதிலே நம்முடைய மாநிலம் மிகவும் முன்னேறி வருகிறது" என்று சொல்லப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தின் மீது நான் உரை நிகழ்த்தும்போது, "ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் ஏற்படுவதுபோல், அடுத்த ஆண்டு மின்சார வெட்டு என்பது ஏற்படாமல் தடுக்க வேண்டும்" என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டேன். "இம் முதலேனிற்காலத்தில் மின்சார வெட்டு பெரும் பாலும் இருக்காது" என்று கவர்னருடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப்படியே, ஒருவிதமான மின்சார வெட்டும் இல்லாத படியும், குறிப்பாகச் சிறிய தோட்டங்களிலே இருக்கும் நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்கு மின்சார வசதிக்கு குறைபாடு இல்லாமலும், எப்பரல், மே, ஜான் மாதங்களில் சிறு தொழிலுக்கு வேண்டிய மின்சார வசதிக்கு எந்த விதமான இடையூறு இல்லாமலும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் இப்போதே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

3-50
p.m.

[9th February 1959]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : அதைத்தான் கவர்னர் அவர்களே தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

*** SRI V. V. RAMASWAMI :** அதில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், ஏதாவது கஷ்டம் வந்தது என்று சொல்லி விவசாயத்திலும் சிறு தொழில்களிலும் கைவைத்துவிடக் கூடாதே என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இவ்வளவு தூரம் வசதி செய்துகொடுக்கும்போது, ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் கட்டாயம் மின்சார வசதி செய்துகொடுத்து, கிராமமெங்கும் மின்சார ஒளி ஏற்படக்கூடிய காலத்தை எதிர்பார்க்கிறோம். இம்மாதிரி அதிக மின் உற்பத்தி இருக்கும்போது, அதை மக்களெல்லோரும் பயன்படுத்தும் ஆற்றல் ஏற்படுகிற மாதிரி, மின் சக்தியின் கட்டணத்தைக் குறைத்துக்கொடுத்தால்தான், மிகவும் அதிகமான இடங்களுக்குப் பரவி, அதிகமான எண்ணிக்கை உள்ளவர்களும் உபயோகப்படுத்தி, அதன் மூலமாக அதிக வருமானம் வரும். அந்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். விருதுநகரில் நான் பொறுப்பிலிருக்கும்போது, மின்சார உற்பத்தி செய்யும் பொறுப்பையும், அதை விநியோகம் செய்யும் பொறுப்பையும் கொடுத்தால், வரி விதிக்காமலேயே, மின்சாரக் கட்டணத்திலிருந்து வருகிற வரும்படியை வைத்துக்கொண்டே, நகராட்சியை நிர்வகித்துக்கொடுக்க முடியும் என்று அரசியலாளரிடத்தில் நான் சொன்னேன். ஆனால், அப்பொழுது அதிகாரத்தில் இருந்தவர்கள் மின்சார உற்பத்தி செய்யும் பொறுப்பை நகராட்சிக்குக் கொடுக்க முடியாது போய்விட்டதனால், அந்தக் கோரிக்கை ஈடேற்றமில் போய் விட்டது. ஆயினும், மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை அரசியலார் இப்போதே எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டமானது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் பெரும்பாலான மக்களிடத்திலே ஆதரவு பெற்றுவருகிறது கண்கூட. ஆனால், சிறசில பகுதிகளில், அந்தப் பகுதி மக்களுடைய பொருளாதாரத்திற்கு இணங்க, மற்றப் பகுதிகளில் கொடுக்கின்ற அளவு கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகையால், அப்படிப்பட்ட பகுதிகளில், குறிப்பாகக் கிழக்கு இராமநாதபுரம், முதுகுளத்தூர் பகுதிகளில் இருக்கும் மக்கள் மற்றப் பகுதி மக்கள் கொடுக்கிற அளவு உதவித் தொகை கொடுக்க இயலவில்லை. ஆகையால், அங்கே ஏற்பட வேண்டிய எல்லா வசதிகளுக்கும் மக்களிடத்திலேயிருந்து உதவியை எதிர்பாராமலேயே, பூரூச் செலவையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதிலேயும், புதிதாகப் பள்ளிக்கூடங்கள் துவங்குவதிலேயும், பள்ளிச் சிறுவர்களுக்கு நண பகல் உணவு அளிப்பதிலேயும், இன்னும் மற்ற உதவி அளிப்பதிலேயும் அரசாங்கமே முழுச் செலவையும் ஏற்றுக்கொண்டு, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று நான் சொல்வேன். பள்ளிகளில் நண பகல் உணவு வழங்கும் திட்டம், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நன்றாக நடக்கிறது. ஆயினும், அவைகளிலே சரியாகக் கணக்கு வைத்துக் காட்டாமல், ஒழுங்கினைங்களைச் செய்துகொண்டு, அரசியலார் கொடுக்கும் உதவித் தொகையிலிருந்தே நண பகல் உணவு கொடுத்துச் சரிக்கட்டக் கூடிய நிலைமை அனேக இடங்களில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதுபற்றி அரசாங்கம் எச்சரிக்கையாக இருந்து கண்காணித்து வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால், இந்த நல்ல ஏற்பாட்டுக்குக் கெட்ட பெயர் உண்டாகும் என்று நான் அரசியலாருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பரம்பிக்குள நீர்ப்பாசனத்தைப்பற்றி அரசியலார் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத் தக்கது. அதே போன்று, இன்னும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து உற்பத்தியாகிற மற்ற ஆறுகளின் நீரையும் நமது பகுதிக்கு உபயோகப்படுத்தும் வண்ணம் வேண்டிய காரியம் செய்ய வேண்டும் என்று நெடு நாட்களாகச் சொல்லிவந்திருக்கிறேன். இந்த அரசாங்கம் அது விஷயத்திலும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி நல்லதொரு முடிவுக்கு வர முடியும் என்று முதலமைச்சர் குறிப்பிட்டதாக உதகமண்டல மெயில் ரிப்போர்ட்டர் தெரிவிக்கிறார். அதன்படியே நமது அரசிய

[9th February 1959] [Sri V. V. Ramaswami]

லார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அவைகள் சுமுகமாக நடந்துவர வேண்டும். அதற்காக வேறுவிதமான கிளர்ச்சிகளை உண்டாக்கிவிடக் கூடாது. கனம் உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கோசல்ராம் அவர்கள் பேசும்போது, எந்த எந்த இடங்களிலோ தப்பு ஏற்பட்டுவிட்டதாக அவர்கள் குறை கூறியது சுமுகமாக நடக்கிற ஒரு பேச்சு வார்த்தைக்கு இடையூறு அமைந்துவிடக் கூடாதே என்று நான் பயப்படுகிறேன்.

இந்த இடத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆதியிலே இந்த மாநிலச் சீரமைப்பு வரும்போது தமிழகத்திலே சேரவேண்டிய பகுதிகளைச் சேர்த்து நாம் பெற்றுக்கொள்வதற்காக நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து பாடுபடுவோம் என்று சொல்லி வந்ததை அவர்கள் அலட்சியப்படுத்தியதின் விளைவாக, உண்மையாக நம்முடைய மாநிலத்தில் சேரவேண்டிய அனேக பகுதிகள் சேர முடியாமல் போய்விட்டன. தேவி குளம், பீர்மேடு, நெய்யாற்றங்கரை, சிற்றூர் போன்ற சில பகுதிகள் நம் மாநிலத்தில் சேர வேண்டுமென்று எல்லாக் கட்சிகளும் சொன்ன போது, மற்றக் கட்சிகளுடைய உதவியைப் புறக்கணித்ததன் காரணமாக, அனேக பகுதிகள் நம்முடன் சேராமல் விடப்பட்டனவே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. அது முடிவாய்ப்போன விஷயம். இனிமேலாவது காரியங்களைச் சுமுகமாகப் பேசித் தீர்த்து, நம் மாநிலத்திற்குத் தேவையான தண்ணீர் வசதி கிடைப்பதற்கு வழிவகை காண வேண்டும். அத்துடன் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உண்டாகிற ஆற்றுத் தண்ணீரைக் கேரள அரசாங்கத்தின் ஒத்துழைப்போடு பெற்று, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, சங்கரன்கோவில் பகுதிகளுக்கு நீர் வசதி கொடுப்பதற்கு வேண்டிய காரியங்களைத் தொடர்ந்து செய்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வந்துவிட்டது. அதைப்பற்றி எல்லோரும் நமது அரசியலாரைப் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால், தமிழ்ப் பாடங்களிலே விருப்பப் பாடங்கள், சிறப்புப் பாடங்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டு கல்லூரிகளிலே படித்துத் தேறிய அனேக தகுதியுள்ளவர்கள் இருந்தாலும், அவர்கள் யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுக்கோ அல்லது மாநில பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுக்கோ பரீட்சை எழுத வேண்டுமானால், அதில் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் ஒருசில பொருள்களிலே பரீட்சை வைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, படித்த படிப்புக்குப் பொருத்தம் இல்லாமல் இருப்பதால், அனேகர் கல்லூரியில் சிறப்பு, பொதுப் பாடங்களை எடுத்துப் படிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். கல்லூரியில் சிறப்புப் பாடங்கள் அமைப்பது சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைக்கு ஏற்றவாறு அமைய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கல்லூரிப் படிப்புக்கும், உத்தியோகம் தேடிக்கொள்வதற்கும் தொடர்பு இல்லாமல் போய்விடும். ஆகையால், அரசியலார் கட்டாயம் இந்த நிலைமையைக் கவனித்துப்பார்த்து ஆவன செய்ய வேண்டும். இனிமேல் வரப்போகிற இந்த அரசாங்கத்தை நடத்திக் கொடுக்கப் போகிற வாலிபர்கள் எல்லாம் உண்மையாகவே தமிழ்ப்பற்று உடையவர்களாகவும், தமிழிலே பாண்டித்தியம் உள்ளவர்களாகவும் இருந்தால் தான், கட்டாயம் இந்த அரசாங்க நடவடிக்கைகளை நாம் தமிழிலே நன்றாக நடத்த முடியும். அதற்காக இப்போதே ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் மிகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சற்றுமுன் பேசிய திரு. ரஸா கான் அவர்கள் சென்னை நகரத்திலே இருக்கின்ற ரோடு நிலைமையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் சென்னை நகரத்திலே இருக்கும்போது, காலே ஐந்து மணிக்கே எழுந்து ஒன்றிரண்டு மைல் தூரம் நடப்பது உண்டு. அப்பொழுது நான் மிகவும் எச்சரிக்கையுடன் நடந்து செல்லவேண்டிய நிலையில் ரோடுகளும், நடைபாதைகளும் இருக்கின்றன. ரோடுகளிலே மேடு, பள்ளங்கள் இருப்பது அவைகளிலே செல்பவர்களுக்கு இடைஞ்சலாகக் கொடுக்கின்றன. [ஒரு கனம் அங்கத்தினர்: எந்த ரோடிலே நடந்து செல்கிறீர்கள்?] பூந்தமல்லி நெடுஞ்சாலையை நான் குறிப்பிடுகிறேன். அது போலவே, அனேக ரோடுகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது அவைகளையெல்லாம் அனேகமாகச் செப்பனிட்டுவிட்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஒருவேளை யுகோஸ்லேவியா நாட்டுத் தலைவர் டிட்டோ அவர்கள் வந்ததன் காரணமாகவோ, எடின்போ

[Sri V. V. Ramaswami] [9th February 1959]

கோமகன் வந்ததன் காரணமாகவோ இந்த ரோடுகள் செப்பனிடப்பட்டிருக்குமே தவிர, மற்றப்படி உண்மையாகவே செய்யவேண்டியதை ஒழுங்காகச் செய்து, நல்ல நிலைமையிலே எப்பொழுதாவது வைத்திருந்தார்களா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. வர வர லாரிப் போக்குவரத்தும், பஸ் போக்குவரத்தும் அதிகமாக ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறபடியால், அந்த ரோடுகளை நல்ல நிலைமையில் வைக்க முடியவில்லை என்று காரணம் சொல்லலாம். மேலும், அந்த ரோடுகளை நல்ல நிலைமையில் வைக்க வேண்டிய பொறுப்பு கார்ப்பரேஷனுடையதாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு வேண்டிய நிதியை அரசாங்கம் கொடுப்பதற்குத் தயங்குகிறார்கள் என்ற ஒரு பிரச்சனை இருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. அப்படியிருக்குமானால் மாநிலத்திற்கே தலையாக இருக்கும் நகரத்தில் எந்தவிதக் கோளாறும் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரிய வீதிகள் மாத்திரம் அல்ல; எந்த எந்த இடங்களில் வேலை நடக்கின்றனவோ, அங்கெல்லாம் செங்கல், மணல் முதலிய கட்டிட சாமான்களை மலையாகக் குவித்து வைத்திருக்கிறார்கள். சாதாரண மனிதன் அம்மாதிரி வீட்டுக்கு வெளியிலே சாமான்களைக் குவித்திருந்தால், அவனை “பிராவிட யூட்” செய்கிறார்கள். ஆனால், அரசாங்கக் கட்டிடம் என்றால், அவர்களே விதிக்குக் கட்டுப்படாமல் பாதைகளிலே கட்டிட சாமான்களைக் குவிக்கிறார்கள்; அவை மாதக் கணக்கில் கேட்பாரற்றுக் கிடக்கின்றன. ஆகையால், உடனடியாக அந்த நிலைமைக்கும் பரிகாரம் காண வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், திரு. ரஸா. கான் அவர்கள் பேசும்போது, பிரமுகர்கள் வந்து போனதுபற்றிச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது நகரத்தின் நிலைமையிலே ஒரு சிறு விஷயத்தை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இங்கே எடின்பரோ கோமகன் வந்து போனார். அவருடைய வருகையைப்பற்றிப் பிரிட்டிஷ் ப்ராட்காஸ்டிங் கார்ப்பரேஷன் என்னும் வானொலியில் பேசும்போது, இந்தியாவிலே கொடுக்கப்பட்ட வரவேற்புகளிலேயே மிக அமோகமாக நடந்தது சென்னையில்தான் என்று அதில் சொன்னதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால், திரு. ரஸா கான் போன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்லும் போது, இம்மாதிரி வரவேற்பிலே சட்ட சபையிலே இருக்கும் உறுப்பினர்களுக்கு யாதொரு இடமும் இல்லாமல் போய்விட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். “எடின்பரோ கோமகன் வருகிறாரே, அதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்கின்றீர்கள்?” என்று ஒரு அதிகாரியைக் கண்டு நான் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அதற்கு அந்த அதிகாரி, “நீங்கள் அவரைப் பார்க்க வேண்டுமானால், தெரு ஓரமாக நின்று பார்க்க வேண்டும்” என்று எரிச்சலோடு சொன்னார்கள். காரணம் என்னவென்று கேட்டதற்கு, “எங்கள் கையிலே அதிகாரம் இல்லை; டில்லியினுடைய ஏற்பாடு; அதற்கு மேல் நாங்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாது” என்று அவர் சொல்லி விட்டார். இது எதைக் காட்டுகிறது என்றால், இந்தியா தேசம் பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த்தின் ஒரு பகுதியாகச் சேர்ந்து இணைந்திருக்கிறது. அதற்குத் தலைவராக இருப்பது ஆங்கில நாட்டு ராணிய்தான். அன்னாருடைய கணவர் இந்தியா வரும்போது, அவரை வரவேற்பது அந்த நாட்டோடு இணைந்திருக்கிற டில்லி அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. ஆகவேதான், அந்த வரவேற்புக்கெல்லாம் அவர்கள் ஏற்பாடு பண்ணியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இம்மாதிரி நிலைமை, ஒரு நாட்டை ஆளும் இராணியின் கணவர் வரும் போது, அவருக்கு வரவேற்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டியதெல்லாம் டில்லியினுடைய பொறுப்பாக இருக்கிறபடியினால், தமிழர்களுக்குப் பொறுப்பு இல்லை. அதைப்பற்றித் தில்லிக்குக் கவலை இல்லை. ஆகவேதான், டெல்லி அரசாங்கத்தினுடைய தொடர்பை அடியோடு நீக்கிவிட வேண்டும் என்று தமிழ் மக்கள் எண்ணிவருகிறார்கள், உறுதிக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று சொல்வதிலே வியப்பு இல்லை, உண்மை என்றே கருத வேண்டும்.

இப்பொழுது நாம் நமது சட்டமன்ற அலுவல் முறையில் சில விதிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இன்னின்ன காரியங்களைப்பற்றித்தான் விவாதிக் கலாம், கேள்வி கேட்கலாம் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறோம். ஆகவே, ரயில்வேக்களில் சோடா புட்டி சப்ளை நிறுத்திவிட்டார்கள், ஏன் அதை

[Sri V. V. Ramaswami] 9th February 1959]

நிறுத்திவிட்டார்கள் என்று கேட்டால், டில்லியிலுள்ள ரயில்வே மந்திரியைத் தான் கேட்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். கம்பன் மேட்டில் ஏதோ புதையல் எடுத்ததாகச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றிய விபரங்களைக் கேட்டால், அது மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தது, ஆர்கியலாஜிகல் டிபார்ட்மெண்டைத்தான் கேட்க வேண்டுமென்று பதில் கூறுகிறார்கள். கார்டுகளில் இந்தி எழுத்துக்களில் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நீக்கி விட்டுத் தமிழில் அச்சடிக்கக் கூடாதா என்று கேட்டால், அது மத்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த விஷயம் என்று பதில் கூறுகிறார்கள். இப்படி எதற்கெடுத்தாலும் டில்லியைக் கேள், மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேள் என்ற நிலைமையில் நாம் எதற்காக அவர்களோடு இன்னும் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்?

மேலும் இந்த வானொலி சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் இந்த ஆகாசவாணி என்று சொல்லுவதைத் தமிழில் சொல்ல வேண்டுமென்று ஒரு மந்திரியிடம் சொன்னதற்குக் கவனிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். இதைச் செய்வதற்குக்கூட டில்லியின் உத்தரவைப் பெற்றுத்தான் ஆக வேண்டும். முன்பெல்லாம் “ஆல் இந்தியா ரேடியோ, தமிழ்ச் செய்தி அறிக்கை—வாசிப்பது தர்மம்பாள்” என்று சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது “ஆகாச வாணி” என்று சொல்லப் படுகிறது. மாலே 6 மணிக்கு ரேடியோவைத் திருப்பினால் “ஆகாசவாணி, பிராந்தியச் செய்தி அறிக்கை—வாசிப்பது ஜானகி” என்று சொல்லப் படுகிறது. இன்னொரு தடவை “ஆகாச வாணி, மெட்ரஸ் நிலையம்” என்று சொல்லப்படுகிறது. இதில் “ஆகாசவாணி” ஒரு மொழி; “மெட்ரஸ்” ஒரு மொழி; “நிலையம்” ஒரு மொழி. தமிழ் நாட்டு வானொலியில் இவ்வாறு மூன்று மொழிகளில் செய்தி அறிவிப்பை அறிவிக்கிறார்கள். திருச்சி வானொலி நிலையத்தில் “திருச்சி வானொலி நிலையம்—செய்தி அறிக்கை” என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். “ஒட்டக்கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள்” என்பதுபோல் இன்று திருச்சியிலும் ஆகிவிட்டது. சமீபத்தில் திருவையாற்றில் நடந்த தியாகப் ப்ரம்ம சங்கீத நிகழ்ச்சி ஒலிபரப்பப்படும் என்பதை அறிவிக்கும்போது “ஆகாசவாணி—இப்பொழுது நேயர்களைத் திருவையாறுக்கு அழைத்துச் செல்கிறோம்” என்று அறிவிக்கப்பட்டது. திருவையாறு என்பதே இருக்கிறது? ஆகாசவாணியிலிருந்து இவர்கள் நேயர்களைத் திருவையாறுக்கு அழைத்துச் செல்லப் போகிறார்களா? இந்த அறிவிப்பைக் கேட்டு திருச்சி நிலையத்திலிருந்து திருவையாறுக்கு அழைத்துப் போகிறார்கள் என்று உணர்ந்துகொள்ள முடியாது. இது போன்று பல வகைகளில் டில்லி அரசாங்கமானது மக்களுடைய மனதைப் புண்படுத்தும்படி நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை மக்கள் உணர்ந்து வருகிறார்கள். இப்பொழுது மக்களிடம் ஒரு வெறுப்புணர்ச்சி தோன்ற ஆரம்பித்துவிட்டது. எப்படியாவது தமிழகம் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து, டில்லியிலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டும் என்னும் கோரிக்கை வலுத்து வருகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, the Governor's Address is short and seems, to all intents and purposes, innocent. But the suggestions and the statements of policy contained therein are fraught with serious consequences for the people of this State. Some of these policies have not been adumbrated by the Madras Government but have been adumbrated for all India and we are controlled by those policies both in the fields of food and agriculture. So, the State Government say that so far as food is concerned, it is an all-India problem. We are controlled by the policy laid down by the Centre and the Party behind the Government. At the Nagpur Congress, there were resolutions passed about land reform. Except for the word 'ceiling' that was to be introduced, there was disagreement on every other matter,

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [9th February 1959]

disagreement not between you and me but between very distinguished leaders of thought. They differed on how it had to be done, in what way it would help production, in what way it would be helpful in bringing about a Welfare State and in what way it would solve the problem of food. All these things were very strongly mooted and discussed and very strong differences of opinion emerged. After the Nagpur Congress, we find the views of very distinguished leaders like Rajaji, Munshi, Prof. Ranga and Salem Vasudevayya published in the newspapers. All these people have expressed very strong opinions about the harmful way in which this ceiling could be worked and implemented for the purpose of making the plan for increased production of food a success. We find nothing of these here but a quiet statement, viz., 'In our approach towards the vexed question of Land Reforms, we should keep in mind this basic requirement of the present situation'. What is that requirement? For that we must go to the previous sentence, which says: 'The obvious lesson from this continued shortage of food even in favourable seasons is that we should redouble our efforts towards stepping up agricultural production.' So, the objective is to step up production, make it double. Another objective was also mentioned in the Nagpur resolution and that is economic justice. So, the two objectives are economic justice and increased production. My submission is that both these cannot be achieved by this ceiling which they propose to impose.

Let us see how the situation stands in our State. In our State, the lands are already fairly very much divided. There are 41.5 lakhs of pattas in our State. It seems to be a fantastic figure but still there it is. Out of that, we will find from statistics that in respect of 7,325 pattas, the land revenue is over Rs. 250 per annum. Those which come under ten rupees and less are 14 lakhs of acres of wet land and 84 lakhs of acres of dry land. (Sri O. P. Ramaswami Reddiar: Is it so? You have to verify it.) It may be less or even more. These figures, I took from the 1956-57 Report. Therefore, what is it that we find? As our respected leader, Mr. Ramaswami Reddiar, said, statistics in the matter of agriculture are very difficult to find. They are not even reliable. That is the difficulty in discussing questions of land reform. We have to depend more upon our impressions than upon reliable data published by authoritative sources. But the fact remains that holdings paying a land revenue of ten rupees and less are large in number and that they are all mostly uneconomic holdings. There is no doubt about it. Then, what is this ceiling to operate upon? I cannot understand. Where will we get the surplus required? On the other hand, if we will fairly, quietly and calmly look at the problem, we will find that what is required is not ceiling but floor. We should not go to ceiling but we should look to floor. The holdings are becoming smaller and smaller and how to make them economic is the problem in our State. Unfortunately, the whole problem is in the hands of the Planning Commission which sits there in Delhi and looks at the whole of India from there. It is really confused about the many aspects of the problem which vary from State to State, from district to district and even from taluk to

[9th February 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

taluk. We find the planners are not the actual administrators and that is the difficulty. Therefore, they take only an academic view, make some calculations and think that they are happy solutions to the problem. That is how it happens. That is why in our State the problem is more serious. When the problem now is how to step up the uneconomic holding into an economic holding, a reference has been made about ceiling in the Governor's Address.

4-10
p.m.

Then, this question of ceiling is also got mixed up very strongly with the problem of how to use the surplus. I do not think they will get sufficient surplus; but that is a different matter and that is a matter for calculation. If they get a surplus, they will introduce—to use their two important phrases thrown in the air—co-operative farming and then 'service co-operatives'. There is also the panchayat. We have to understand these expressions when we discuss the question of ceiling. Again in respect of this matter, there has been an acute difference of opinion among the leaders of thought in our country, who themselves are great administrators and statesmen. But, still, on account of the overall strength of a great personality, all those differences were hushed by . . .

SRI A. M. ALLAPICHAI: Who himself is a great administrator.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Yes, but he himself stated that he never had the experience about land and according to the reporter who reported it, it was said in a humorous way. I do not think that he stated it in a humorous way. He really meant what he said. I am not competent to speak about great personalities and we all admire him. But when great personalities differ, there is some difficulty in embarking upon any plan. That is my point. Therefore, we should calmly discuss whether we could proceed with this. We cannot introduce a ceiling unless we solve other problems such as how the surplus land will be distributed effectively for the welfare of the people. Therefore, merely saying that ceiling is the basic question—and it is mentioned in the Governor's Address—will not do.

There is another difficulty. Recently, the Hon. the Chief Minister said in Gobichettipalayam that there were two crores of labourers and one crore of landless labourers, and asked, 'Should we not do something for them?' I am saying this subject to correction. But what is the nature of agricultural operations? We know the time factor is very important and many of the operations have to be done almost instantaneously, at the same time. Therefore, no holding can be efficiently and properly cultivated without labourers. The landholder himself cannot do it without labourers. The agricultural sector cannot work properly unless there are labourers who themselves have no lands to cultivate. So, there is no purpose served by weeping over the fact that they are landless labourers. Just as the factories and industries want labourers who themselves are not managers, so also lands require

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [9th February 1959]

labourers who themselves have not got their own lands to cultivate. If they have lands, they would not come to do agricultural work. That is why we find that in some of the districts like Tanjore, labourers from far-off places like Ramanathapuram cultivate lands. Otherwise, it will not be possible for a person to cultivate even five or ten or twenty acres of land. Therefore, there is no use of saying that so much surplus land has been calculated arithmetically to be available and that each landless labourer will get one acre of land. In that way, the problem of landless labourers is not going to be solved. There is no use of creating petty landholders as we have already got a large number of petty landholders in our State. It is all right to say from a platform that there are one crore of labourers, and the labourers who attend such meeting may clap hands. But, unfortunately, this question has been mixed up with a number of objectives and that is our difficulty. One of them is political. As my Friend himself might say, it is not a question of agriculture but a question of 'Vote-culture'. That is one aspect of the political problem. There are a large number of people who are without any lands. Actually, it was mentioned during the last election campaign that each one would get five acres of land. (An hon. Member: It was said so by the Communists.) It may be Communists but you (Government) are three-fourth Communists. I am sorry to say that. They want to immobilize the Communists by adopting their ideologies. They want to have a socialist pattern of society and introduce co-operative farming and collective farming prevailing in various countries like China and other countries. Formation of these co-operative and collective farming organizations is the first step towards Communism. It is nothing more than that. In China it was done like that. An Indian team went to China and returned. That team submitted a report about co-operative farming done there. There were also dissenting minutes given by some members of the team. So, we find that this co-operative farming is only a half-way house to collective farming, and collective farming is nothing but a step to abolish the class of landholders. That is the Communist ideal. But my Congress Friends while denying that they are Communists, still borrow from the ideals of Communists, thereby laying the flattering unction unto their souls. That is the real fact. That is the socialistic pattern of society that they want to set up. But, as a matter of fact, we will find that in Japan there is no co-operative or collective farming. Yet, the largest yield from crops is got in Japan. There, there are co-operative societies which are entrusted with the charge of providing credit facilities, marketing facilities and also supplying fertilizers and manures. If we take to co-operative farming, the next step is collective farming. That is accepted by everybody. Of course, the Congress resolution has been accepted and the Government of India will implement it. So far as this Government are concerned, they also will have to implement it. I do not know where the introduction of these service co-operatives, co-operative farming and collective farming will lead to. The Prime Minister the other day assured us that the ownership of the lands would not be transferred to the landless. But consider a man with twenty acres

4-20
p.m.

9th February 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

and a man with one acre. We know what amount of influence the former will exercise. Co-operation has been working in this country for the last fifty years, but it has not yet caught hold of the popular mind and it has not fully been implemented. Co-operative farming, wherever it has been attempted, has been a failure. There was a Report—unfortunately, these Reports are never referred to either in discussions or at any other time—about co-operative farming very near Delhi, to which the Prime Minister himself referred the other day in his speech. That Report mentions that co-operative farming was a failure in that place. It has been put in black and white. Co-operative farming was a failure in that place on account of the fact that the peasants were not at all enthusiastic about it and that there were factions also. We should remember that. There was a solemn committee which went into the progress of the working of panchayats, and I referred to the Study Team Report when the panchayat legislation was on. That Study Team mentioned the fact that the panchayats had been in existence in our country and that their administration had been marred by corruption, inefficiency and faction. These are the three words that were used. Then, the Finance Minister said, 'As regards inefficiency, it is national.' (Laughter.) That was what he said. He again said, 'As regards corruption, that will always be there. As regards faction, I think there may be faction in a few places and not everywhere.' But as he was speaking, there was a telegram received by the hon. Member Sri Sivasubramanya Nadar which was mentioned. On account of a dispute about a panchayat election, a person was stabbed and he was lying in hospital. That telegram was handed over to the Treasury Bench. (Interruption.) You want more panchayats. Therefore, your duty is to permit the stabbing. Let us leave it there. The Study Team which went into the whole question calmly said that the panchayat administration in our country was marred by these three things. But still, on account of the fact that we have love for Grama Swaraj and panchayat administration, we have passed that big legislation with about 200 sections. Let us see how it works. The working of the panchayats is still to be watched.

4-20
p.m.

There is this further fact so far as co-operation is concerned. The National Development Council has recommended that there should be one co-operative society for every village in spite of the fact that the Credit Survey Committee reported against such a proposal. Some of these things legislators also will kindly look into. The Credit Survey Committee of the Reserve Bank was appointed by the Government of India in the year 1951. That Committee published its Report by 1954 and the Government of India accepted the recommendations of that Committee. That Committee said that there was no use of having one co-operative society for one village because that was not able to attract deposits and that was not able to work properly. Therefore, it recommended that there should be large-sized co-operative societies for, say, ten or more villages, and the Government of India accepted the recommendations of that Committee. But now we find that the National Development Council the other day by a stroke of the pen altered the whole thing and they proclaimed that there should

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [9th February 1959]

be one society for one village. We do not know how these co-operative societies will be formed and how they will work. But so long as it is a question of ceiling and if the panchayat is entrusted with the task of looking after the surplus lands, we should necessarily have one co-operative society for one village, and as Professor N. G. Ranga says, all these lands and their cultivation will be in the hands of Tahsildars, various Managers and the Registrar of Co-operative Societies. It will be more agriculture on paper than real agriculture. That is my honest view and that is a serious matter for you to think about. When we are thinking of agricultural production and redoubling our efforts to increase agricultural production as solemnly stated in this Governor's Address, we have got to take all these things into consideration. Therefore, the question of ceiling is not merely a question of fixing twenty acres and so on but one of how to do it. The question will arise whether they should be fertile lands or otherwise as is done in the case of Gramdan. Then you will have to bring in another Bill for the purpose of protecting these people from debts and so on. The other day the Chief Minister said that most of the lands given to Vinobhaji were not fertile lands. I take it from the newspaper reports. Sometimes there were even dry lands and waste lands—I suppose—most probably, waste lands. That is why he said, 'We have to resort to this ceiling.' But so long as we have not a ceiling on income, we cannot force the landholders to surrender their lands. But the Prime Minister repudiated the idea of a ceiling on income. He wants everyone to work hard so that he may get the largest yield from the lands. But so long as there is not a ceiling on income, you cannot force the landholders to surrender their lands. The landholder will say, 'Let me have twenty acres and let me work hard for getting the proper yield from the land.' Who can say 'No'? Suppose you say, 'I will give you twenty acres of fertile lands for five acres of useless lands'. Certainly, I have no objection. But you cannot ask me to have five acres of bad lands. Is that justice? When we are talking of economic justice, the means should not be economic injustice. You cannot have social justice by committing social injustice. What are these lands upon which a ceiling is to be imposed? Most of them are inherited lands. Many lands were purchased with the hard-earned money of many people. They were purchased in the open market by paying full market value. What is the compensation they will get for them? It is fifteen times the rental and that too, in instalments. Then every time the Revenue Minister comes before the House mainly for the purpose of extending the time for payment and we also pass the Bill. Therefore, if you fix it as fifteen instalments, it will increase to fifty instalments. Is that the way in which you do economic justice to a person who gave Rs. 5,000 for an acre? That is not economic justice.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: Market value will be paid.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Market value is not paid. In the Lignite Corporation case one will find the way in which the compensation has been distributed. That is why

9th February 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

the High Court held the other day that all the principles that were advocated by the Government were wrong. That was why when Article 31 was amended—our retired Chief Justice of the Supreme Court is here who dealt with Article 31—it was said that the quantum of compensation was not justiciable. Therefore, I have no faith in this compensation affair. It is not payment of compensation but it is exploitation. That is why mention of ceiling has infused a sense of sorrow in the minds of the landholders throughout the whole State. They are looking forward with a frustrated outlook. Therefore, I have to discuss this question as a very important problem. I mention this for the consideration of this House. Merely fixing a ceiling will not do. You will have to discuss the whole problem of how to utilise the land and in what way you will ask the landholders to surrender their lands. All these bristle with difficulties. And the Revenue Minister will more or less complete the wreck. He will get headache before he finally solves all these problems. Let us see how this is being done by the Government. I will refer to this subject later on when the financial policies are discussed. The Governor's Address does not make mention of financial policy. I do not know whether there is some taxation proposal in the Budget. That is my difficulty. I am afraid that there are taxation proposals in the Budget. That is why it is very cleverly mentioned in the Address that financial policies will be dealt with in the Budget.

4.30
p.m.

I am perfectly sure, when the Government are paying Rs. 5 extra to the Non-Gazetted Officers, there should be some taxation proposals. By no stretch of imagination can you think of adding to the tax burden in our country. (An hon. Member: Why not?) There are about fifteen direct taxes in our country. I counted all these. There is the tax on saving. There is the tax on expenditure. There is the tax on death and there is the tax on birth also. Sri Kaldar is the evil genius of our financial policy in our country. Everything he says is Biblical phraseology for us. We take it from him. This country cannot bear any more taxes. It is already heavily taxed. This is a fact. It is no use comparing this poor country with others. We do not know what taxation proposals there are in store. We shall have to discuss this subject again.

Sir, it is reported in 'The Hindu' of 20th November 1958 that the Revenue Minister said at a meeting in a village in Tiruchi district that some legislation would be brought forward for the purpose of exempting small landholders from the Fair Rent Act (which is an Unfair Rent Act, according to me). No indication of that is given in the Governor's Address. Was it said at that place with some good wish and afterwards slowly retracted from? Or, I do not know whether it did not find support with the Government circles.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No retraction.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Anyhow, I am fondly hoping that the Revenue Minister—whose general views on land legislation and other things, I very much appreciate always—will

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [9th February 1959]

bring at least this legislation forward, for which the respected leader Sri O. P. Ramaswami Reddiar has always been pleading. I am in his company. Therefore, I can talk with some boldness. (Sri O. P. Ramaswami Reddiar: I am a back-bencher.) You can never be a back-bencher. Everybody is for ceiling, but men are not agreed as to the way in which this should be fixed. I am agreed, he is agreed, and everybody is agreed about the ceiling. The word 'ceiling' is right. I do not know how the ceiling is to be accomplished so long as you are not determined about it in a proper manner.

SRI O. P. RAMASWAMI REDDIAR: Nobody knows anything.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: That is the second point I wish to mention.

It is unfortunate that ideas about factories are imported into the agricultural sector. Different considerations apply to the agricultural sector. We have got in our country this rise in prices. Even yesterday rice was sold at Rs. 1.41 nP. But it is said that Government are controlling the price. I will take it. (An hon. Member: It is sold at Rs. 1.21 nP. in the T.U.C.S.) Sir, I do not think there has been any appreciable decrease in prices. The price of kerosene oil has increased. It has gone up by five times and more. Kerosene oil is scarce. Every article of food has increased in price. The problem of rise in prices has not been solved. One solution has been suggested, that is, wholesale State trading in foodgrains. On this question also, there is sharp difference of opinion among those people who have thought over this matter. I do not want to expatiate very much upon this. I can tell you this much. So far as State trading in other articles is concerned, it has not been successful. Take, for example, maida. There was State trading in maida. The quantity of maida became less and the price also went up. Then, the distribution and sale of cement was entrusted to a State Trading Corporation. Rupees 5½ crores was the profit that was made by this Corporation. This was mentioned by Sri A. D. Shroff the other day at a meeting. That is why cement has always been sold at a high price. I do not think State trading in foodgrains will have effect on reducing the prices. The Government might try it, but there is sharp difference of opinion on this. One other thing I would mention in this connection. State trading is intimately bound up with the way in which the Government store their stocks. There was control over price and movement of rice between 1949 and 1955. I was (and am) a Member of the Public Accounts Committee, and I found that a loss of Rs. 13.45 crores was sustained on account of State trading in rice. The Government issued an order to write off this loss. But, unfortunately, the Accountant-General said he would not accept it. He wants to see whether anything could be recovered. So, even the writing off has not been done. What is all this loss due to? Shortage in stock, shortage in transit for which the Railway will not pay compensation. All these were

9th February 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

revealed in the Public Accounts Committee Report. So far as distribution is concerned, there are rats, both animal and human everywhere. (Laughter.) In transit without the bags being tampered with, you will find less and less quantity of rice in the bags. The Railway say that they are never responsible for the shortage, because the bags are intact. This is the way the Railway deal with the shortage. They say that no compensation can be paid. The Government in their explanation to audit objection said that they could not get compensation. We have suggested some amendments to the Railway rules regarding freight. So, Sir, State trading can never be the solution.

These are the salient points that I wish to make. I do not want to take more time of the House. The rest of the things I shall mention later on. But the most important thing is—it may not be fully relevant to the Governor's Address, but it is a thing in which all of us are interested—the exodus to Ootacamund. This is a thing upon which I ought to express the feelings of the older section of the people in the Legislative Council. There is Dr. Mahomed Usman. It is he that is most important for me. This exodus is a thing which was opposed by the Congress from the year 1887 onwards up to 1921. In every resolution of the Congress you will find that the Members of the Council were enjoying the cool and salubrious climate of Ootacamund while the people were suffering. All these were mentioned in 1921 in the Legislative Council. At that time, a resolution was moved that there should be no exodus. Then it was carefully arranged that there might be some meetings of Select Committees at Ootacamund, but that there would not be any meetings of the Council. From 1921 to 1956 the Government may have moved to Ootacamund but not the Council or the Assembly. Lakhs of rupees are spent for the purpose of this exodus. With all the two hundred Members, it means a lot of expenditure. For what purpose? Nothing. After all, your health will never be improved by a stay on the hills for seven days. I appeal to the Chair in the matter. I am perfectly sure that all the worries will come back as soon as you come to the plains. Therefore, there is nothing of the sort except that it is merely a fad. It hurts some of the Members of the Legislative Council like Dr. Mahomed Usman. He is an asset to this Council. I may be excused for referring to a particular Member in this connection. He cannot come to Ootacamund. When the Government nominate him and, at the same time, prevent him from attending the meetings of the Council by holding them at Ootacamund, how will it be useful? Another important and more dangerous thing is this. In transit, you will find the records missing. Even now, at the meetings of the Public Accounts Committee, it has been stated that in many places, two or three places I think, important Government Orders were missing and that no action could be taken against a person for want of a particular Government Order with the Board of Revenue or the Government or some other Department. That is what happened in the past in transit. More so, it will be the case after Independence, because we are all now independent, independent of every

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [9th February 1959]

consideration, under a Welfare State. Therefore it is I say that when documents and records are transported from one place to another, no one could be held responsible for the safety of those records. Anyhow, we would want all the records and documents even for answering a question, of course, if they want to answer the question properly. So, if they want to answer the questions properly and satisfactorily, they must get full information from the records. For all these reasons, I feel that this exodus to Ootacamund is not at all good for all concerned. So, I am opposing the proposal for an exodus which they themselves did during the British days. They should not resort to it themselves at the present time. There was another consideration at that time. It was always said in those days that the people at high altitudes might never look at the people below. That charge can never be laid at anybody's door especially when we have representatives of the people here. Therefore it is I oppose this policy very strongly. It should not be put through for many reasons. It should not be done so long as we respect Members here who are not able to go to Ootacamund and participate in the deliberations of the Legislature there.

SRI M. ETHIRAJALU : அதாவது, இப்போது ஊட்டிக்குப் போவது என்பதைக் கவுன்ஸிலில் உள்ள எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா இல்லையா?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : அங்கே ஒத்துக்கொண்டிருக்கலாம். எல்லோரும் போக வேண்டும் என்கிறபோது, ஒத்துக்கொள்ளாமல் என்ன செய்வது? உங்களுக்கு எதிரே இங்கே நான் என் சார்பாகவும், டாக்டர் மகமட் உஸ்மான் சார்பாகவும் சொல்கிறேன். மனச் சாட்சிக்கு விரோதமான விஷயம் அல்ல. நீங்கள் எந்தமாதிரியாகப் போகிறீர்களோ, அந்த வழியாகத்தான் நாங்களும் வரவேண்டியிருக்கிறது. அப்படித்தானே இப்போதும் இழுத்துக்கொண்டு போகிறீர்கள். நாங்களும் பின்பற்றியே வருகிறோம். இப்படி எங்களை இழுத்துக்கொண்டு போகிறீர்களே என்று நாங்கள் சொல்லக்கூடாது? அதுதான் நான் சொல்வது.

***SRI V. V. RAMASWAMI :** கவர்னர் பெருமான் நிகழ்த்திய உரையில் ஆங்கிலப் பிரதியை நான் கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்பாகத்தான் முழுக்கப் படிக்க நேர்ந்தது. அதில் கடைசி பக்கத்தில்

"A Bill to revise Chapter XII of the Madras Public Health Act, 1939, and an amendment to section 287 of the Madras City Municipal Act, 1919, to provide for the control, prevention and spread of communicable diseases from catering establishments."

என்று இருக்கிறதே. அதன்படி... "to provide for spread of communicable diseases" அதாவது தொத்து வியாதிகளைப் பரப்புவதற்கும் என்பதாக அர்த்தம் தொனிக்கிறதே. அது எப்படி இருக்கும்? "for the control and prevention of spread of..." என்று இருக்குமோ என நினைக்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : It should have been, "... for the control and prevention of spread of ...". When we reprint the Address, it will be corrected.

SRI T. JOGHEE GOWDER : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, உதகமண்டலத்தில் சட்ட சபைக் கூட்டம் நடத்துவதாக சர்க்கார் தீர்மானித்திருப்பதைக் குறித்து நீலகிரி மக்கள் சார்பாக நான் நன்றி செலுத்து

[9th February 1959] [Sri T. Joghee Gowder]

கிறேன். மேலும், எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் அங்கே வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், நீலகிரியில் இருக்கக்கூடிய சொந்த பூமி இல்லாத ஜனங்களுக்கு சொந்த பூமி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, கவர்னர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Has the hon. Member finished his speech? I did not hear what he spoke.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : He has now replied to the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar by stating that the sittings of the Legislature should be held at Ootacamund and by inviting the Members of the entire Legislature to Ootacamund to attend those sittings.

*** SRI A. M. ALLAPICHAJ :** Mr. Chairman, I can really understand the serious objections of Members like Sri Mohamed Raza Khan and Sri K. Balasubramanya Ayyar regarding the question of ceiling on land holdings. I can really understand that. But, I cannot understand such objections from Congress Members. Reference was made to Rajaji, Sri Munshi and Professor Ranga and others in support of their objections. Sir, no doubt, Rajaji may hold certain views on this matter. But, when once the State Governments, almost all the State Governments which belong to the Congress Party have stated that they stand by the Avadi Resolution and when we are thinking of establishing a socialistic pattern of society and when we are all talking of socialism and all those things, it is not with a view to cheat the people. That Avadi Resolution is a serious one and it is the bounden duty of the Congress Governments wherever they may be, either in the States or at the Centre, to stand by that Resolution.

Sir, the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar has stated that there were so many uneconomic holdings in the Madras State. If what he states is correct, he need not worry himself, he need not bother about it. No doubt, the question of ceiling is a difficult affair. If the Members on the opposite side, along with some Congress people even, feel that the policy of the Government is wrong, it is in their hands to defeat the Party in power in the next General Elections.

SRI L. S. KARAYALAR : But, by then the mischief would have been done!

SRI A. M. ALLAPICHAJ : If you feel that the Government have gone wrong, the Congress has gone wrong, you have remedies . . .

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : பேசக்கூடாதா?

*** SRI A. M. ALLAPICHAJ :** I have not said that. I have not said so. We do not have dictatorship here as in some other parts of the world.

*** SRI V. V. RAMASWAMI :** தனிப்பட்டவர்களுடைய டிக்டேடர்ஷிப் இல்லாவிட்டாலும், ஒரு கட்சிக்காரர்களுடைய டிக்டேடர்ஷிப் எப்படி நடக்கிறது என்பதை மக்கள் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

[9th February 1959]

* SRI A. M. ALLAPICHAJ : Sir, that is called democracy. If you do not have the capacity to get the votes of the people, if the people do not have confidence and faith in you, why should you blame us for that? People have no faith in you. Therefore, you cannot blame us. Now, what I wish to say is this. The Congress Governments are committed to this. And our friends say : ' Well, Sir, it will lead to this and that.' Was there any legislation, intended to help the poor, which was supported by our friends here? When the question of fixity of tenure came, there was objection. When the question of fair rent came, there was objection. And this is another objection. If people do not like us and if they feel Congressmen are narrow-minded people, they would not send us here. They are very wise people and they are not fools as some people suggest. They are very wise and they know how to deal with the situation. If they think that the Congress Party is wrong, they will drive us out. But if they do not drive us out, they must drive you out.

SRI V. V. RAMASWAMI : Not out of India?

4-50 P.M. * SRI A. M. ALLAPICHAJ : Therefore, no doubt, there are difficulties. And when legislation regarding these matters is undertaken, the Government will take your assistance.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : They will bungle.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ : Let them bungle. Government must bungle and come to the right position.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : It is in your hands. (Laughter.)

* SRI A. M. ALLAPICHAJ : Therefore, it is no use simply talking in a light-hearted vein of the policies for which the great Congress organization and the Congress Government stand. Let not the Opposition arrogate to itself all the wisdom under Heaven.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Nor can you.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ : There are also very wise men on the Congress side. There are very eminent men.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : That is offset by your speech.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ : Those eminent men have felt that land reform is quite necessary. Then, what is the use of suggesting this name here and that name there? A person like Pandit Jawaharlal Nehru feels that there must be ceiling and our friends feel that fixation of a ceiling is wrong. Why should they think that fixation of a ceiling is wrong? They say : ' When a man dies, there is tax; when a man lives, there is tax and so on.' Sir, I ask? ' How can you then achieve a socialistic pattern of society? ' We believe in a socialistic State and we know that our country is a very poor country. Where else will we get money? Should not the man in the street have something at least? What is the meaning of this wonderful independence if the man in the street does not feel that he can have something to eat, some place where

[Sri A. M. Allapichai]

9th February 1959]

he can hide his head—I mean some kind of shelter—and something to clothe himself? Otherwise, independence will be wholly a farce to him. Even to-day millions of our people are not happy. When such is the case, what is the use of certain friends with vested interests . . .

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Please do not cast aspersions.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ : I am not casting aspersions upon anyone. What is the use of my friends with vested interests saying that all this is bad? That is not the correct way of looking at things. The hon. Member Mr. Balasubramanya Ayyar has said that Congressmen are like Communists. I have always maintained that if we do not appreciate the attitude and policy of the Congress Government, we will be falling into the hands of the Communists. If we successfully oppose the Congress, what will happen is, we will go Communist. There is no doubt about it. You may be sure about it. We will go the way of Russia and China. If we want that such a catastrophe should not happen here, we must morally, physically and financially support the Congress.

SRI L. S. KARAYALAR : With money also?

* SRI A. M. ALLAPICHAJ : Otherwise, God alone must save us.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : He will, surely. (Laughter.)

* SRI A. M. ALLAPICHAJ : That is true. He is saving us.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : He has faith and, therefore, he is repeating it.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ : Sir, it was rather painful to me when the hon. Member Mr. V. V. Ramaswami made reference to the Delhi Government. If some mistake is committed by the Delhi Government, it does not mean that we must separate. We have got a democratic way of looking at things and a democratic way of correcting things. As a matter of fact, I am not letting out a secret when I say that during the time of the Duke's (Edinburgh) visit to the City of Madras, our Chief Minister, Mr. Kamaraj, felt that some mistake had been committed when he saw that the Members of our Legislature were not there. He felt, ' When M.P.'s could be present why not M.L.A.'s and M.L.C.'s? ' He said that that mistake should be rectified. It is very easily stated that if such a thing happens or if some small mistake is committed, we must at once get out of India. Is it possible? Perhaps my friends do not realise what a big mistake they are committing when they say that we must separate from India.

[9th February 1959]

DR. MAHOMED USMAN : Who said that we should separate from India? What did he say?

* SRI A. M. ALLAPICHAH : The hon. Member Mr. V. V. Ramaswami said that we should have nothing to do with India and that we must be a separate entity. Sir, the Governor in his Address has said that there is basic and fundamental unity in Madras State among the political parties. With all humility, I differ from him here. If there is any State in India—please excuse me for saying that—which is going to be some kind of a thorn, it is our Madras State. Do you know why? You know there was a joint session and the Dravida Munnetra Kazhagam boycotted it on this ground. There were other grounds also but the main ground was that the Governor happened to be a North Indian. If the Party as such is opposed to the institution of Governor, that is a different thing. But to oppose merely because the Governor happens to be an Assamese or North Indian is not good. What does it show? It is a dangerous thing. Should we not look into the problem carefully and seriously?

There were elections. The Dravida Munnetra Kazhagam stood 5 p.m. for election and the Congress opposed it. In some places the candidates of the Dravida Munnetra Kazhagam won and in some other places they were defeated. At that time, what was working in the minds of the voters? They were told bluntly that they would have a separate State and that they would have this and that. I can understand the attitude of the Communists. I can understand the attitude of the Socialists. Except the Dravida Munnetra Kazhagam, all the other Parties believe in India being one country. There might have been some foolish acts done either in the North or in the East or in the West and I do not support them. But do those acts justify the happening of such a thing which will make the country divided and make us also divided? I do not know where that will end. Therefore, I think, it is the imperative duty of the Government to take a definite attitude in respect of this matter and do a lot of propaganda.

Then, Sir, there is the question of Non-Gazetted Officers. If the Government have the capacity to pay them, by all means let them do so. After all, we must keep our servants quite satisfied and there is no doubt about it. But if the Government servants are to take the attitude that the Central Government servants get so much amount as salary and that, therefore, they also should get the same amount, then they would be making a very big mistake. It is something like two sisters, one of whom happens to marry a rich zamindar and the other a poor Non-Gazetted Officer.

SRI V. V. RAMASWAMI : No zamindar now.

* SRI A. M. ALLAPICHAH : Let him be a big official drawing Rs. 2,000 or Rs. 3,000 per month.

[9th February 1959] [Sri A. M. Allapichai]

Sir, the Government of India have got a roaring income of thousands of crores of rupees and they can afford to pay their servants higher salaries. But we should not approach this question from that angle. It is a wrong approach. If they feel that the Government have got enough money, they have the right to get it. In this connection, the Hon. the Minister for Finance, Sri Subramaniam, said that the interim relief of Rs. 5 given to the Non-Gazetted Officers would cost about Rs. 175 lakhs. If the dearness allowance is to be given on the scale given by the Central Government, it would amount to about Rs. 5½ crores. But we must bear in mind that we are building a socialistic pattern of society. Our aim is to set up a Welfare State. In that State not more than one-third of the revenue should be spent on the Government officials and at least two-thirds of the revenue should go to the people. That must be the basis on which they should spend their money. Having that in view, they must really help the Non-Gazetted Officers.

Then, I come to the question of students. There has been some kind of gentleman's understanding between the Congress Party and the other Parties that the students should not be encouraged to take part in active party politics. Sir, the indiscipline that we find among the students throughout the country is entirely due to their taking part in some kind of politics. There is no doubt about it. Now, Sir, Government servants cannot take part in politics. They are prevented from doing so. Why not we make a rule that so long as one is a student, one cannot take part in politics? Can we not make a rule like that? Is it difficult? Why all this kind of a gentleman's understanding or, for that matter, any kind of understanding which is not being observed? I know it is not being observed fully. If one Party does not observe it, the other Party also does not observe it. I think it is right that we should not interfere with the studies of our young children. If we do so, their studies will be interrupted. Then, who will be there to run the socialistic form of Government after us? There will be only a useless set of people. Therefore, if the Government feel that it is a wrong thing for the students to take part in politics, the best thing would be to have some kind of legislation in respect of this matter.

Sir, there is one other matter. Some time back, I went to a place which happened to be in a slum area. The lands in that area belonged to private persons. There were no lights and roads and not even taps. It is a hell on earth and a dirty, useless place. When there is an outbreak of cholera, a large number of people die. So also, when there is an outbreak of smallpox, so many people suffer. Now it is said that when there is a slum on a private land, the Corporation cannot interfere with that. It seems, according to the rules, they cannot interfere. I can understand it if the Corporation objected to the people building huts. But they allowed about 1,500 huts to be constructed there. When the condition of the people in that area is very miserable and when they go to the Corporation for some kind of help, they say that

[Sri A. M. Allapichai]

[9th February 1959]

they cannot interfere. I shall put one simple question. Suppose a fire breaks out in that area. Will the Government or the Corporation say that they would not put it out simply because it has happened on a private land? It would be inhuman to keep quiet in such circumstances. So, here also it is inhuman to keep the people in such a miserable condition. Let the Government at least amend or change the rules. If they could not do so, let them at least not allow people to build huts on private lands and thus create a slum area. They cannot say that simply because they have constructed huts on a private land, they would not help and that they must die. I want the Government to take up this matter seriously and take the necessary steps. Thank you, Sir.

* Sri M. SUBRAMANJA KARAYALAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரையை நான் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வேற்கிறேன். நில உடைமைக்கு வரம்பு கட்டும் வகையிலே ஒரு சட்டம் இயற்றப்படலிருக்கிறது. இது எல்லோரும் வாழவேண்டிய விஷயம். அங்கு வரம்பை சர்க்கார் எப்படி வகுக்கப் போகிறார்கள் என்பதுதான் இப்போது முக்கிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. நிலங்களைக் கூட்டுறவுப் பண்ணைகளாக அமைப்பதாகவும் சிலவற்றை நிலங்களாகப் பிரிப்பதாகவும் சில பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. நான் சில வருஷங்களுக்கு முன் திருவிசைநகர் சமஸ்கானத்தில் “கீரோ மோர் புட்” கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருந்தேன். அப்போது, நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்மென்றும், கூட்டுறவு சொஸைடிகளுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் அங்கே தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. அங்கே கூட்டுறவு சொஸைடிகள் எப்படி இருந்தன என்று விளக்க விளம்புகிறேன். ஒரு குடும்பத்தில் எல்லோருமே கூட்டுறவு சொஸைடியில் அங்கத்தினர்களாக இருந்தார்கள். தாய், சுந்தை, மகன், குழந்தை—இரண்டு வயதுக் குழந்தை கூட—ஆகிய அத்தனை பேரும் கூட்டுறவு சொஸைடி. அங்கத்தினர்களாக இருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட மெம்பர்களுக்கு நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அங்கே, ஒரு குடும்பத்திற்கு 3 ஏக்கர் வீதம் அவர்களுக்கு நிலங்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற விதி இருந்தது. நாங்கள் மூன்று ஏக்கர்கள் வீதம் கொடுத்தோம். ஆனால், சில வருஷங்களுக்குள் இந்த நிலங்களெல்லாம் சில நபர்கள் கையில் சிக்கிக் கொண்டன. ஏனெனில், கொஞ்சங் கொஞ்சமாக நிலம் கொடுக்கும் போது, அவர்களுக்கு அந்த நிலங்களைப் பயிர் செய்ய வசதியில்லாததால் அவைகளைப் பெரிய பணக்காரர்களுக்கு விலைக்குக் கொடுத்துவிட்டு அவர்கள் கீழ் வேலை ஆட்களாக இருந்தார்கள். ஆகவே, இந்த வரம்பு வகுப்பதில் எச்சரிக்கையாக இருந்து அதை நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5-10 P.M.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது சென்னை, மைசூர், ஆந்திரா, கேரளம் இவைகளைச் சேர்த்து “சுதர்ன் ஸோன்” என்று சொல்லப்படுகிறது. இது, உணவுப் பொருள்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும்காண அல்லது இதர காரியங்களுக்கும் பொருந்துமா என்று தெரியவில்லை. ஸ்டேட் ரீஆர்கனை ஸேஷன் ரிப்போர்ட்டி, தாலுகா அடிப்படையில்தான் பிரிக்க வேண்டுமென்று இருந்தது. ஆனால், எங்கள் துரதிருஷ்டவசம் காரணமாக, செங்கோட்டை தாலுகா துண்டிக்கப்பட்டது. அப்படித் துண்டிக்கப்பட்டதால், நல்ல வளம் பொருந்திய நிலங்கள் எல்லாம் கேரளாவோடு சேர்ந்துவிட்டன. டி எஸ்டேட், ரப்பர் எஸ்டேட், நல்ல வனங்கள் இவைகளெல்லாம் கேரளா விற்குப் போய்விட்டன. அங்கு பல நதிகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் முக்கியமானவை, புனலூர் ஆறு, அச்சன்கோவில் ஆறு என்பவைகளாகும். பனலூராற்றை சுமார் 40 வருடங்களுக்கு முன்பு, வண்டலிடை என்ற லிட்கில் ஒரு அணை கட்டி சுரங்கம் ஹி இப்பறம் கொண்டுவந்ததால், இப்பொழுது அணை கட்டப்போகிற இடத்திலிருந்து செங்கோட்டைத் தாலுகா முழுவதற்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று இருந்தது. அங்கு விவசாயம் செய்யும் நிலங்கள் கொஞ்சமாக இருந்ததால், அவ்வளவு செலவில் ஒரு

[9th February 1959] [Sri M. Subramania Karayalar]

அணை கட்ட வேண்டுமா என்று அன்றிருந்த திருவிதாங்கூர் சர்க்கார் கொஞ்சம் ஆலோசித்தது. அந்த சமயத்தில் சென்னை பிரிட்டிஷ் சர்க்காரிடம் இருந்தது. பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் சிரத்தை எடுத்திருந்ததால், அந்த அணைக்கட்டுத் திட்டம் அப்பொழுதே வந்திருக்கும். ஆனால், அதைப்பற்றி அவர்கள் கவலைப்படவில்லை. ஆகவே, அந்தத் திட்டம் போய்விட்டது. இப்பொழுது அச்சன்கோவில் ஆறு இருக்கிறது. அந்த ஆற்றுத் தண்ணீரைச் சுரங்கங்கள் வழி கீழ்ப் புறமாகக் கொண்டுவந்தால் சங்கான் கோவில் தாலுகா முழுவதற்கும் நீர்ப்பாசனத்திற்குச் செளகரியமாக விருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த ஆற்றுத் தண்ணீர் எல்லாம் நமக்குப் பாத்யப்பட்டதாக இருந்தது. இப்பொழுது அந்தத் தண்ணீர் எல்லாம் கேரளாவிற்குப் போய்விட்டது. அதையாவது சென்னை சர்க்கார் முயற்சி செய்து வாங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பம்பைத் திட்டம் இருக்கிறது. இது பூராவும் கேரள ராஜ்யத்திலுள்ளது. ஆனால், அதனால் அவர்களுக்கு எவ்விதப் பிரயோஜனமும் இல்லை. ஐம்பது வருடத் திட்டம் போட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். 100 வருடத் திட்டம் போட்டாலும், அதைக் கொண்டு அவர்களால் உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்ய முடியாது. ஆகவே, அந்தத் தண்ணீரை நமது சென்னை ராஜ்யத்திற்குக் கொண்டுவருவோமோமோனால், ராமனாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களிலிருந்து ஏராளமான உணவு தானியங்களை உற்பத்தி செய்து கேரள ராஜ்யத்திற்குக் கொடுக்க முடியும்.

அடுத்தாற்போல், சர்க்கார் ஊழியர்களின் விஷயம். சர்க்கார் ஊழியர்கள் என்று சொல்லும்போது, இங்குள்ள என். டி. ஓக்களை மட்டும் கூறவில்லை. இன்று கன்னியாகுமரி ஜில்லா, செங்கோட்டை தாலுகா போன்றவிடங்களிலுள்ள சர்க்கார் ஊழியர்களின் நிலை எப்படியிருக்கிறது என்று பார்த்தால், இங்கு வேலை பார்க்கக்கூடியவர்கள் 40 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டிருந்தால், அதேவித வேலை செய்பவர்கள், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலும், செங்கோட்டைத் தாலுகாவிலும் 30 ரூபாய்தான் வாங்குகிறார்கள். அதே சமயத்தில் இவர்களோடு வேலை பார்த்து வந்தவர்கள், கேரள ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்கள் இன்று 60 ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். அப்படியிருந்தால் செங்கோட்டை, கன்னியாகுமரி போன்றவிடங்களில் இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கின் மனம் எப்படிக் கொதிப்பதையும் என்று ஆலோசிக்குப் பார்ப்போம். ஆகவே, சர்வீஸ் இன்டெக்ரேஷனைக் கூடிய சீக்கிரத்திலே செய்துகொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அங்குள்ள மக்களுக்கு நாம் நன்மை செய்து கொடுத்தவர்களாவோம்.

அடுத்தபடியாக, நான் சொல்ல விரும்புவது : சென்னையுடன் அவ்விடங்கள் இணைந்து இரண்டரை வருடங்களாகின்றன. ஆனால், இங்கு சென்னையில் செய்யப்படும் சட்டங்கள் அங்கு அமுலுக்கு வரவில்லை. நன்மையாக இருந்தாலும் சரி, கீழையாக இருந்தாலும் சரி, இங்குள்ள சட்டங்களை அங்கும் கூடிய சீக்கிரமே விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது சில சட்டங்கள் அங்கும் அமுலுக்கு வந்திருக்கின்றன. “வினிமாட்டோகிராப்” சட்டம் அங்கும் அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. ஆனால், அந்தச் சட்டப்படி இப்பொழுது அங்குள்ள எல்லாக் கொட்டைகளையும் இடித்துக் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இந்தக் கொட்டைகள் 20, 30 வருடங்களுக்கு முன்பு கட்டிய கொட்டைகளாகும். அவைகள் அப்பொழுதிருந்த அரசாங்கச் சட்டத்தின்படி கட்டப்பட்டன. சென்னையில் எல்லாக் கொட்டைகளும் இரும்பு சாமான்கள் போட்டுக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் மர சாமான்களால்தான் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பொழுது நீங்கள் பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்தின் கீழ் இருந்தீர்கள். அவர்களது சாமான்கள் விலைக்குப் போக வேண்டுமென்று ஒரு நிபந்தனை விதித்துச் சட்டம் இயற்றினார்கள். ஆனால், திருவிதாங்கூரில் அப்படியல்ல. அந்த நாட்டிலே கிடைக்கும் சாமான்களைக் கொண்டே கட்டிடம் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படியிருக்க, இப்பொழுது சென்னைச் சட்டம் அங்கு அமுலுக்கு வந்ததும், அங்குள்ள கொட்டைகளை இடித்து மாற்றிப் புதிதாகக் கட்ட வேண்டு

[Sri M. Subramania Karayalar] [9th February 1959]

மென்று சொல்கிறார்கள். அது நடக்கக் கூடிய காரியமல்ல. ஆகவே இப்பொழுதுள்ள கொட்டகைகளுக்காவது “ எக்ஸெம்ஷன் ” கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இனிமேல் கப்பல் படுவதை உங்கள் இஷ்டம் போல் கட்டச் சொல்லுங்கள் என்றும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

5.20
p.m.

அடுத்தபடியாக “ ரிலிஜியஸ் எண்டோமெண்ட்ஸ் ” பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இது திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சில இனத்தார்கள் கையில்தான் இருந்துவருகிறது. எல்லா இனத்தாரும் அதில் பங்குகொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவுமல்லாமல், ஏற்கனவே திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த கன்யா குமரி, செங்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் இம்மாதிரி “ எண்டோமெண்ட் போர்டு ” கிடையாது. ஆனால், தேவஸ்வம் போர்டு என்று ஒரு போர்டு இருந்து வந்தது. தேவஸ்வம் போர்டில் சட்ட சபையினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு மெம்பரும், மகாராஜாவினால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு மெம்பரும், “ காபினெட் ” டினால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு மெம்பரும் இருந்தார்கள். அவர்கள்தான் அந்த “ போர்டை ” நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்தப் பகுதிகள் “ டிரான்ஸ்பர் ” ஆகும்பொழுது இது விஷயமாக ஒரு ஒப்பந்தம் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், இது வரையில் அந்த போர்டு நியமிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால், அந்த போர்டைக் கூடிய சீக்கிரம் நியமித்து, முன்பு இருந்த மாதிரி அதே வழியில் நடத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நான் சொல்ல விரும்புவது செங்கோட்டை வாடர்-வொர்க் ஸைப்பற்றி. செங்கோட்டைத் தாலுகா மலைக்குக் கீழ்ப்பக்கம் திருவாங்கூருக்கு சம்பந்தப்பட்டது. இருபது வருஷங்களுக்கு முன்பே தென்காசியிலிருந்து தொத்து வியாதி அதிகமாகப் பரவுகிறது, தண்ணீர் மூலமாகத் தொத்து வியாதி பரவுகிறது என்று கருதி, அப்பொழுதே சர்க்கார் செங்கோட்டைக்கு உடனடியாக வாடர்-வொர்க்ஸ் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்து அந்த வேலையையும் ஆரம்பித்தார்கள். அப்பொழுது இவர்களுக்கு அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க சக்தி இருக்குமா என்ற பிரச்சனையைக் கவனிக்கவில்லை. அதைப்பற்றிக் கவனிக்காமலேயே வாடர்-வொர்க்ஸை ஏற்படுத்தித் தந்தார்கள். அது 20 வருஷங்களாக நல்ல முறையில் நடந்துவருகிறது. முன்காலத்தில் திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் சேர்ந்திருந்தபொழுது, வாடர்-வொர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டு என்று தனியாக ஒரு இலாகா இருந்தது. அவர்கள் இந்த வாடர்-வொர்க்ஸைக் கண்காணித்து வந்தார்கள். இப்பொழுது அந்தப் பிரதேசம் இங்கே வந்த பிற்பாடு, இது பி. டி.பி.யூ. டி.-இல் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸானிட்டரி என்ஜினியருக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லை. இப்பொழுது தண்ணீர் சப்ளை சரியாக இல்லை. அதிலும் “ ப்ரொடெக்டட் வாடர்-சப்ளை ” கிடையாது. “ குளோரினேஷன் ” என்பது கிடையாது. வெறும் தண்ணீர் “ பம்பில் ” அடித்து வருகிறது. அதுவும் சில காலங்களில் மெஷின் தகராறு காரணமாகத் தண்ணீர் வருவது இல்லை. சரியான காலத்தில் மெஷின் ரிப்பேர் செய்யப்படுவதில்லை. நான்கு ஐந்து தினங்களுக்குக் கூட தண்ணீர் இல்லாமல் இருந்திருக்கிறது. அதனாலே வாடர்-வொர்க்ஸை இப்பொழுது சென்னை ராஜ்யத்தில் அமுலில் இருக்கும் சட்டப்படி முனிசிபாலிட்டிக்குக் கொடுக்க வேண்டும். நான் நகர சபைத் தலைவர் என்ஜிஸ் முறையிலே ரெலின்பூ அமைச்சர் அவர்களுக்கு இதுபற்றி எழுதியிருக்கிறேன். கூடிய சீக்கிரம் எங்கள் கையில் அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன் காலத்தில் எங்களுக்கு வாடர்-வொர்க்ஸைத் தந்த பொழுது செலவைப்பற்றி, அதாவது, “ ரீபேயிங் கபாலிடி ஆப் தி முனிசிபாலிட்டி ” என்பதைப்பற்றி ஒன்றும் கவலைப்படாமல் அவர்கள் இந்தத் தண்ணீர்த் திட்டத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆகையால், அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு ஒருவிதமான வசதியும் இல்லாததினால், அந்தக் கடன் பூராவையும் வஜா செய்து வாடர்-வொர்க்ஸை முனிசிபாலிட்டிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்பு இதைப்பற்றி கனம் மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்களிடம் நேரில்

[Sri M. Subramania Karayalar] 9th February 1959]

சொல்லியபொழுது, இது ஒரு சிறிய தொகைதான், அதை வஜா செய்து விடலாம் என்று சொன்னார்கள். அதேமாதிரி, அதை வஜா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* Dr. MAHOMED USMAN: Mr. Chairman, Sir, in supporting the Resolution moved thanking the Governor for his Address, I should like to express my views on one or two matters. First and foremost, I should like to say a few words about the ceiling on land holdings. Of course, there are two opinions now about the ceiling. The Government think that fixation of ceiling would benefit India and there are very intelligent people in India, men of importance, who think that fixation of ceiling would do harm to the country. Therefore, it is very difficult for one to judge whether ceiling is good or bad. Time alone will decide whether fixation of ceiling will benefit our country or not. The difficulty about ceiling is, the land is fragmented and it does not come up to the expectation which the Government have about ceiling in increasing the production and it may be an irreparable loss. For several years to come, it will be very difficult for land to produce and agriculture to improve. Therefore, the Government will be very, very cautious about that. Let them try it in one or two districts and see how it works. If it does not work properly, I think they should give it up. There is no use of continuing the experiment. Co-operative farming, no doubt, is necessary. But our people are so conservative that I do not know whether they will take to it easily. If they do not take to it easily, the difficulty will be that the whole thing is a failure. And when agriculture which is the biggest industry of the land fails, just think of the confusion and the famine conditions that will face the country. Therefore, I want the Government to be very, very careful in this matter. They may try it in one or two districts and see how it works, just as they did in regard to Prohibition. I think no doubt it is good if it succeeds. If it does not succeed, it will ruin the country. Therefore, they should remember this and try to move very, very cautiously.

The second thing is about the pay structure of the Non-Gazetted servants. Even in the Central Government when the Postal Department people were paid a little less than the railwaymen, there was always heart-burning. When I was a Member of the Government of Madras, even in those days here the Non-Gazetted servants always felt that they did the same work as other people did in the Central Government, but that still their pay was less. There was always heart-burning. No question can be solved if it is not properly solved. The proper way of solving the question is to see that people who serve whether in the Madras Government or in the Central Government get the same pay. Of course, it will cost you more and you cannot afford it. But you can apply this principle by coming to an agreement with the Government of India for future entrants. At least the Government of India may give some money in order to give our men a little more salary. Of course, it will be very hard for the Government of India to go

[Dr. Mahomed Usman] [9th February 1959]

on increasing the salaries of their own servants in the Central Government. If they come to an understanding with the State Governments saying that in regard to future entrants, there may be a scale which will perhaps be the same scale or intermediate to the Central Government scale, then it may be all right. I think that unless it is done, it will always lead to heart-burning. After all, we should remember Government servants who serve in the State Government serve India as well as those who serve in the Central Government. Therefore, people who do the same kind of work must get the same amount of pay. A man working in the Secretariat must get the same pay as one in the Revenue Board or in the office of the Inspector-General of Police gets. I know even in the Madras Government there are different scales of pay for various officers. All these differences should be removed. I think you will very easily solve this problem when you have got the same scale of pay for doing the same work, whether the man does that work in the Central Government or in the State Government. I think for that you require the co-operation and help of the Government of India and this Government should make a strong representation to the Government of India that they should solve this question. I know of a case of two persons of about the same age, one serving in our Secretariat and the other serving in the Post Office. The latter gets about Rs. 20 or Rs. 30 more than the former. Of course, there is heart-burning. A gardener in the Government of India gets about Rs. 80. Of course, we cannot afford to pay Rs. 80 to our gardeners. But at least in regard to future entrants, there must be some understanding with the Government of India that there should be same scales of pay for both the Central Government and the State Government servants. That will solve the question and bring about contentment amongst the Non-Gazetted servants and menial staff. I hope the Government will take every step possible to see that this question is properly solved.

With these few words, I support the Resolution.

5-30
p.m.

SRI N. ANNAMALAI PILLAI : கனம் சேர்மென் அவர்களே, இன்றைய தினம் கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தைக் குறித்து ஆரம் பிக்கப்பட்டுள்ள விவாதத்தில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படு கிறேன். மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் நமது நாட்டில் நடந்த நிர்வாகத்தைப்பற்றி மிகவும் பெருமிதத்துடன் பேசியுள்ளார். அந்தப் பேச்சானது நமக்கு மிகவும் திருப்தி அளிக்கிறது. நமது நிர்வாகம் பல துறைகளில் முன்னேறி வருகிறது. அவையையெல்லாம் இதில் குறிப் பிடவில்லையென்றாலும், கவர்னர் அவர்கள் சிறிய கைத்தொழில்களைப் பற்றியும் டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீம்களைப்பற்றியும் அவைகள் எல்லாம் நன்றாக நடந்திருக்கின்றன என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மற்றொன்று நல்ல சப சகுனமாக மலையாளத்தில் இருக்கின்ற நீர்த் தேக்கத்திற்குக் கேரள அரசாங்கத்துடன் சென்னை அரசாங்கமும் கலந்து பேசி ஒரு முடிவு க்கு வந்து நமக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகத் தெரிவித் திருக்கின்றார்கள். அதுவும் நமக்கு மிகவும் திருப்தியைத் தரக்கூடிய விஷயமாகும். மற்றொன்று கூட்டுறவு சங்கங்களைப்பற்றி சகஜமாக ஒன் றிரண்டு இடங்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பல காரியங்களும் ஸொ ஸைட்டிகள் மூலமாக நடந்திருப்பதாகச் சொல்லியுள்ளார்கள். இவ்விதம் சொல்லியிருப்பது சந்தோஷத்திற்குரிய விஷயம்தான். ஆனால், பழைய வெள்ளைக்கார ஆட்சி காலத்தில் அவர்களால் நிறைவேற்றி வைக்கப்பட்ட

9th February 1959] [Sri N. Annamalai Pillai]

சட்டங்கள்தான் இப்போதும் கூட்டுறவு ஸொஸைட்டிகள் சம்பந்தமாக இருக்கின்றன. அவைகளை மாற்றியமைத்தால், நமது நாட்டுக்குக் கூட்டு றவு ஸொஸைட்டிகள் பயன்படும் என்று நினைக்கிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

சிலர் கோவாப்பரேடிவ் ஸொஸைட்டியில் நுழைந்துவிடுகிறார்கள். அவ்விதம் நுழைந்துவிட்ட பிறகு, அவர்களே பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ வேண்டும் என்று சொல்லுவார்களே, அதே முறையில் பல்லாண்டு பல்லாண்டு காலமாக உள்ளேயே இருந்துவிடுகிறார்கள். அவர்களை யாரும் அசைக்க முடியாத நிலையில் உள்ளே இருந்துவிடுகிறார்கள். சர்க்காரில்கூட சில உத்தியோகங்களில் மூன்று வருஷ காலம்தான் இருக்கலாம் என்றிருக்கிறது. சட்ட சபையில் கூட ஐந்து வருட காலம்தான் பதவி வகிக்கலாம் என்றிருக்கிறது. ஆனால், இந்த ஸொஸைட்டிகளில் இருப்பவர்களுக்குக் கால வரம்பே கிடையாது. காரணம், பணத்தைப் பொறுத்த விஷயமாக இருப்பதால், பணத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு நம்பிக்கையான ஆள் வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆனால், இம்மாதிரிப்பட்ட ஆட்கள் செத்துவிட்டால் என்ன செய்வார்கள் என்று யாரும் யோசிப்பதில்லை. அவ்விதம் இப்போது இருக்கிறவர்கள் போய்விட்டால், வேறு ஆட்கள் வந்து இந்த ஸொஸைட்டி களை நடத்த முடியாதா? கண்டிப்பாக நடத்த முடியும். இவர்கள் எல்லாம் மனித சமூகத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்களா? அல்லது தேவ புருஷர்களா? ஒன்றுமில்லை. யார் வந்தாலும் இந்தமாதிரியான ஸொஸைட்டிகளைத் திறமையாக நடத்த முடியும். ஆகவே, இதில் இருக் கின்ற பழைய சட்டங்களையெல்லாம் மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு ஸொஸைட்டியில் உள்ளே நுழைந்துவிட்டால் அவர்கள் வெளியில் போகாமல் இருப்பதற்கும் ஏதாவது ஒரு “பைலா” வை பாஸ் செய்துவிட்டால் போதும் என்று சொல்லிக்கொண்டு நீண்ட காலம் இருந்துவிடுகிறார்கள். இதனால் மற்றவர்கள் உள்ளே வருவதற்கு வழியில்லாமல் போய்விடுகிறது. அப்படியே தட்டுத்தடுமாறி உள்ளே வந்து விட்டாலும், ஏற்கெனவே இருக்கின்றவர்கள் அந்தரங்கமாக ஒரு கூட்டத்தைப் போட்டு இந்த சபையில் இருக்கின்றவர்கள் லாயக்கில்லை என்று தீர்மானித்து மற்றவர்களை வெளியில் தள்ளிவிடுகிறார்கள். இப்படி ஒரு ராஜ்யத்தில் இருக்கின்ற ஒரு கிளை ஸ்தாபனத்தை ஒரு கூட்டத்தாருக்கு மட்டும் விட்டுக் கொடுத்துவிடுவது என்பது தர்மமல்ல, நியாயமல்ல என்பதைத் தெரி வித்துக்கொண்டு இந்தமாதிரியான முறைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது அரசாங்கம் சாத்தனார் என்ற ஒரு அணையைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து 20 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது கிட்டத்தட்ட 12 அல்லது 13 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்குத் தண்ணீர் விட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது தண்ணீர் பாய ஆரம்பித்ததோ இல்லையோ, இதற்குள்ள பணத்தைப் பூராவும் கட்ட வேண்டுமென்று மக்களை வற்புறுத்திக் கொண்டிருக் கிறார்கள். இவ்விதம் வற்புறுத்தப்படுவதை ஒத்தி வைக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு முன்னால் லோயர் பவானித் திட்டம் நடைமுறையில் கொண்டுவரப்பட்டது. இதே போன்று பல ஊர்களில் அணை கட்டப்பட்டது. அதற்கெல்லாம் வசூல் செய்யப்பட வேண்டிய பணத்தை முதல் ஆண்டில் கால் பாகம் வசூல் செய்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் அரை பாகம் வசூல் செய்தார்கள். அதன் பின்னால் முக்கால் பாகம் வசூல் செய்தார்கள். அதன் பின்னால் முழு பாகமும் வசூல் செய்தார்கள். ஆனால், இங்கு கட்டப்பட்டிருக்கும் சாத்தனார் அணை யினால் பயன் பெறுபவர்களிடமிருந்து பணம் கொடுக்கும்படியாக வற் புறுத்தப்படுகிறது. இவ்விதம் அங்குள்ள ஜனங்களைத் தொந்தரவு பண்ணு கிறார்கள். இதனால் அங்குள்ள மக்கள் வாடி வதங்குகிறார்கள். இப்போதுதான் அவர்கள் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இது வரை வறட்சியாக, புஞ்சைப் பிரதேசமாக, கிடந்த நிலத்தில் தண்ணீர் விட்டுக் கலக்கி சேருக்கி இரண்டு நாற்றை நட்டு, அது வளர்ந்து இரண்டு கதிரை வெளியில் காட்டி அதில் பத்து நெல்லும் காணப்படுகிறது. இந்த நிலைமையில் அவர்கள் பூராய் பணத்தையும் கொடுப்பதற்கு எங்கே

[Sri N. Annamalai Pillai]

[9th February 1959]

போவார்கள்? ஆகவே, அவர்களிடமிருந்து முதல் வருடத்தில் கால் பங்கும், அதற்கு அடுத்த வருடத்தில் அரைப் பங்கும், அதற்கு அடுத்த வருடத்தில் முக்கால் பங்கும், அதற்கு அடுத்த வருடத்தில் முழுப் பங்கும் வசூலிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தினிடத்தில் கேட்டுக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காகக் கால்வாய்கள் வெட்டப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காகக் கால்வாய்கள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கால்வாய்கள் வரும் இடங்களில் பல பள்ளத்தாக்குகள் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் தண்ணீர் போவதைத் தடுத்து விடுகிறார்கள். சில இடங்களில் கசிவு ஏற்பட்டு அதன் மூலம் அந்தப் பள்ளத்தாக்கு இடங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி கிடைக்கிறது. இதன் மூலம் அந்த இடங்களில் அங்குள்ளவர்களுக்குப் பயிரிடுவதற்கு வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் நாட்டில் அனேகம் மைனர் காடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் காடுகளிலெல்லாம் ஓணன், உடும்பு போன்றவைகள் கூட இருக்க முடியாது. கரடி, யானை போன்ற கொடிய மிருகங்கள் வாழக்கூடிய காடுகள் வேறு இருக்கின்றன. இந்தக் காடுகள் அப்படிப்பட்டவையும் அல்ல. இந்தக் காடுகளில் “பாரசுட்” காரர்கள் ஒருவிதமான செடியையும் நட்டு வளர்க்கிறார்கள். அதோடு புளியஞ் செடியையும் நட்டு வளர்க்கிறார்கள். இதற்காகத் தண்ணீர் ஊற்றப்படுகிறது. தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டவுடன் தண்ணீர் ஊற்றுவதை “பாரசுட்” காரர்கள் நிறுத்திவிடுகிறார்கள். இதனால் அந்தச் செடிகளெல்லாம் காய்ந்து போகின்றன. இதன் காரணமாக சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. “பாரசுட்” காரர்கள் சரியான விதத்தில் அதைப் பார்ப்பதில்லை, தங்களை மாதிரி அவர்கள் சரியானபடி பார்த்துக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே, இதைக் கவனித்து நல்ல முறையில் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் காடுகளையெல்லாம் அங்கிருக்கின்ற இருளர், மற்றவர் ஆகியவர்களுக்குப் பயிரிடுவதற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லையென்றால், இந்த மாதிரிக் காடுகள் வளர்க்கிறோம் என்று சொல்லுகிற திட்டம் ஒரு சிலருக்கு மாதிரித்தான், அல்லது ஒரு சில கூட்டத்தாருக்கு மாதிரித்தான் உதவுவதாக இருக்குமெல்லாம், இதனால் பொது ஜனங்களுக்கு எந்த விதமான பயனும் கிடைக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஓணன், உடும்பு தங்கக்கூடிய சிறிய சிறிய காடுகளை, சிறிய சிறிய செடிகளும் மூட்டைப் புதர்களும் இருக்கும் காடுகளையெல்லாம் அழித்துவிட்டு, அவைகளைப் பிரித்து நரிக் குறவர்கள், இருளர்கள் போன்றவர்களுக்குப் பயிரிடுவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பேரூபகாரத்தை சர்க்கார் செய்வார்களானால், அவர்கள் “கார் உள்ள அளவும், என் பெயர் உள்ள அளவும் புகழ் நிலைத்து நிற்கும்” என்று ராமச்சந்திரன் சொன்னதுபோல், இந்த அரசாங்கத் தாருடைய பெயர் சாஸ்தவமாக, உலகம் உள்ள வரையில் நிலைத்து நிற்கும்; மக்கள் அவர்களைப் போற்றுவார்கள். இப்போதே போற்று கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், 150 வருஷம் இந்த ராஜ்யத்தைப் பிரிட்டிஷார் ஆண்டார்கள். அந்த 150 வருஷங்களிலே, அவர்கள் இந்த நாட்டில் ஒரு வேலையும் செய்யாமல், குறிப்பாக சாத்தனார் அணையை 1904-ம் வருஷத்திலே அன்னிய நாட்டினர் அணை கட்டலாம் என்று அங்கு போய்ப் பார்த்து, அதற்கு வேண்டிய சர்வே எல்லாம் செய்து வைத்தார்கள். அதை இப்பொழுது நாம் செய்து முடித்து விட்டோம். வட்டி கிடைக்கிறதோ இல்லையோ, தண்ணீரைத் தேக்கி வைப் போம், மழை பெய்து தண்ணீர் வரும்போது தேக்கி வைப்போம், அது பிரயோஜனப்படும் என்ற நல்ல எண்ணத்தினால், அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து, அணையைக் கட்டிமுடித்தாய்விட்டது. இப்பொழுது நம்மை உலகம் போற்றுகிறது; மேல் நாடுகளிலே இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் இவ்வளவு அழகாகக் காரியங்களைச் செய்கிறார்களே என்று நம்மைப் பார்த்துப் பிரமிக்கிறார்கள். இவ்வளவு வசதிகள் உள்ள இந்த நாட்டிற்கு ஒன்றும் செய்யாமல் எமாந்து விட்டுவிட்டோமே என்று அவர்கள் ஏங்குகிறார்கள் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகையால், இந்த அரசாங்கம் நீழே வாழும். “இறந்தும் இறவார்; இருந்தும் இறந்தார்” என்று இரண்டு வகை

9th February 1959]

[Sri N. Annamalai Pillai]

மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தக் காடுகளையும் பயிர் செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஒதுக்கிவிட்டார்களானால், இந்த நல்ல காரியம் செய்வார்களானால், இறவாதவர்களாக இருப்பார்கள். அதாவது, நீழே இருப்பார்கள். இந்த அரசாங்கம் நீழே இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தானியக் கொள்முதல் வியாபாரம் செய்யப்போவது பற்றி நாட்டிலே ஜனங்களிடத்தில் பெரிய பயங்கரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. முன்போல் அபாயம் வந்துவிடுமோ, என்ன கதி ஏற்படுமோ என்று அவர்கள் நடுங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் பாமரர்கள், இருளர், குறவன், நரிக்குறவன் இப்படிப்பட்ட ஜாதிகளெல்லாம் ஓரணு, அரையணு எங்காவது பிச்சையெடுத்து வந்தால், அதைக் கொண்டு கேழ்வரகு, கம்பு, அரிசி வாங்கிக் கஞ்சியாவது காய்ச்சிக் குடிப்பதற்கு வசதி இருந்தது. இப்பொழுது அரசாங்கம் செய்யவிருக்கின்ற இந்த வேலைத் திட்டத்திலே அரையணு, ஓரணுவுக்கு அரிசியோ, கம்போ, கேழ்வரகோ வாங்கி, வயிற் றைக் கழுவிக்கொண்டு உயிர் வாழ்வதற்கு முடியுமா, அல்லது வயிற்றிலே ஈரத் துணியைப் போட்டுக்கொண்டு முடங்கிக் கிடக்க வேண்டியதுதானா, என்று இந்தத் திட்டத்தைத் தீட்டுமோது யோசித்துப் பார்க்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஏழைகளுக்கு ஏதாவது வழியை அரசாங்கம் திட்டமிடும்போது காணவேண்டும்.

தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்வதனால், பணக்காரர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கும்; அவர்கள் சாப்பிடுவதற்கும் வழி வகை செய்ய முடியுமே தவிர, ஏழை ஜனங்களுக்குப் பயன்படாது. ஏழையைக் காப்பாற்ற வேண்டுமானால், சில சட்டங்களைத் திருத்தி அரசாங்கத்தார் ஜனங்களுக்கு, எங்கே போனாலும் அங்கே, ஓரணு, அரையணு கொடுத்தாலும் அரிசியோ, கேழ்வரகோ, கம்போ கிடைக்கக்கூடிய ஏற்பாடு கட்டாயமாக இருக்கவேண்டும். அதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. அப்படி கிடைக்கும்படியாக அரசாங்கத்தார் “ப்ரொக்யூர்மென்ட்” திட்டத்தில் செய்தாலும் சரி தானியக் கொள்முதல் செய்தாலும் சரி, சர்க்காரே வியாபாரம் செய்தாலும், என்ன செய்தாலும், அரையணு, ஓரணுவுக்கும் அரிசி கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மொத்தத்தில், இந்த அரசாங்கம் செய்து வருகிற வேலை அபாரமானது. இந்த அரசாங்கத்தை உலகம் போற்றுகிறது. நானும் இந்த அரசாங்கத்தைப் போற்றுகிறேன்; பாராட்டுகிறேன். ஆனால், இன்னும் செய்ய வேண்டியது ஏராளமாக இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசாங்கத் தார் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, அந்த வேலைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* SRIMATHI SARASWATHY PANDURANGAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரையைப் பாராட்டுகிற முறையிலே, சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றிக் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. காந்திஜி அவர்கள் எதை நினைத்துச் சொல்லி மறைந்தார்களோ, அந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தை இவ்வளவு விரைவிலே நம்முடைய சர்க்கார் கொண்டு வந்திருப்பதைக் குறித்து நான் முழுமனதுடன் பாராட்டுகிறேன்.

உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய தலைவர் அவர்கள், அரையணு, ஓரணுவுக்கு அரிசி மக்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வாஸ்தவம். மக்கள் கஷ்டம்தான் படுகிறார்கள் என்பது நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும். அதற்குத் தகுந்த திட்டங்களை வகுத்து, ஆங்காங்கு நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்ற குறிப்பு கவர்னர் பெருமானுடைய உரையிலேயே இருக்கிறது.

இன்றைய நிலைமைக்கு யார் பொறுப்பாளி என்று பார்க்கும்போது, நாம்தான் அதற்குப் பொறுப்பாளி என்றுதான் நான் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். பல அணைக்கட்டுத் திட்டங்களை நன்றாக நிறைவேற்றுவதன் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற அளவுக்கு நம்முடைய சர்க்கார் ஒரு

[Srimathi Saraswathy Pandurangam] [9th February 1959]

துளி நீரைக்கூட லீண் போகாமல் நல்ல பல அணைக்கட்டுகளைக் கட்டியிருக்கும்போது, ஏன் இவ்வளவு பஞ்சம் நமக்கு வந்திருக்கிறது? உற்பத்தியாகின்ற நெல் தானியங்களின் அளவு முன்னிலை இன்று அதிகரித்திருக்கிறதே, ஏன் இந்தக் கஷ்டம் என்று பார்க்கின்றபோது, நாம் தான் பொறுப்பாளிகள் என்று உணர வேண்டும். எப்படி நாம் பொறுப்பாளிகள் என்றால், நாம் எல்லோரும் கைக்குத்தல் அரிசியைச் சாப்பிடுவதில்லை, வாஸ்தவத்திலே ஒவ்வொருவரும் கைக்குத்தல் அரிசியையே வாங்கிச் சாப்பிடுவோமேயானால், கண்டிப்பாக ஒரு படி கைக்குத்தல் அரிசியை வைத்துக்கொண்டு எட்டுப்பேர் உண்பதற்கு முடியும். கைக்குத்தல் அரிசி சாப்பிடாமல் நாம் என்ன செய்கிறோம்? நெல்லில் மில்லிலே அறைத்து, பிறகு அதைத் தீட்டித் தீட்டி, ஒரு படியை அரைப்படி அளவுக்கும், ஒன்றரை ஆழாக்கு அளவுக்கும் கொண்டு வந்து விடுகிறோம். அதனால், சத்துள்ள பெரும் பகுதி வீணாக்கப்படுகிறது. நாளுக்கு அடிமைப்பட்ட காரணத்தால், ருசிக்கு அடிமைப்பட்ட காரணத்தால், உடம்பை ஆரோக்கியமாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மறந்ததனால், மன அடக்கம் இல்லாத காரணத்தால், நாம் வாஸ்தவத்திலேயே நாட்டுக்குத் துரோகம் தான் செய்கிறோம் என்று சொல்வேன். சர்க்கார் பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுத் திட்டங்களைத் தீட்டி, நீர்த் தேக்கங்களை ஏற்படுத்தி, தானிய உற்பத்தியைப் பன்மடங்கு பெருக்குகிறபோதும், அந்த அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுகிற ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய உள்ளத்தில் கை வைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால், நாம் ஒவ்வொருவரும் இந்த நாட்டுக்குத் துரோகம் செய்கிறோம் என்றுதான் சொல்ல முடியும். அரசாங்கத்திற்கும், மக்களுக்கும் நன்மை செய்கிறோமா, தீமை செய்கிறோமா என்பதைப் பார்க்கின்றபோது, வாஸ்தவத்திலே—என் வரையில் நான் சொல்வேன்—ஒரு நாளைக்கு இரண்டு ஆழாக்கு கைக்குத்தல் அரிசி இருந்தால் வாழ்க்கை நடத்த முடியும். ஆனால், அதை உபயோகிக்காமல், அரிசியைத் தீட்டித் தீட்டி, அதிலுள்ள விட்டபின் சத்துக்களெல்லாம் குப்பையில் போகும்படி செய்து, மில் அரிசியாக மாற்றி உண்ணும்போது, அதிகம் பேர் சாப்பிட வேண்டிய அளவு அரிசியை மிகவும் குறைவான வர்களை உண்ணும் நிலை ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாகப் பலருக்கு உணவு கிடைக்காத நிலை நாட்டில் நிலவுகிறது. அதனால், ரொம்பப் பேர் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, மில்லிலே அறைத்துத் தீட்டிய அரிசியைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் உண்மையிலேயே நாட்டுக்குத் துரோகம் செய்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நாமெல்லோரும் ஒருமனப்பட்டு, நல்ல எண்ணத்துடனே, நாடு வாழவேண்டும், மக்கள் வாழ வேண்டும், எல்லோரும் ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டுமென்று வாஸ்தவத்திலே நினைக்கிறோம். ஆனால், கைக்குத்தல் அரிசியை நாட்டு மக்கள் சாப்பிடும் அளவுக்கு நிலைமையை ஏற்படுத்தாத காரணத்தால், அரசாங்கம் எத்தனை ரூபாய் கோடிக்கோடியாகச் செலவு செய்தாலும், வீடு வீடாக, திண்ணைக்குத் திண்ணை வியாதியஸ்தர்களைக் காண்கிறோம். ஆகவே, சத்துள்ள கைக்குத்தல் அரிசியையே மக்கள் சாப்பிடும் ஒரு நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு நாம் எல்லோரும், இங்கிருப்பவர்களும் வெளியிலே இருப்பவர்களும், பாடுபட்டுச் செயலில் கொண்டுவருவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அப்பொழுதுதான் நாட்டிலுள்ள உணவு நெருக்கடி தீர்ந்து, குறைந்த அளவு தானியத்தை நிறைந்த அளவுள்ள மக்கள் சாப்பிட்டு நோயற்று ஆரோக்கியமாக வாழ்வதற்கு முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அணைக்கட்டு கட்டிய மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றி. மின்சாரம் என்று சொல்கிறபோது, பாதி அளவு கிராமங்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றப் பாகங்களுக்கும் அதை விநியோகிப்பதற்குத் திட்டங்கள் வகுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மிக மிகப் போற்றத்தகுதியது.

கல்வியைப் எடுத்துக்கொண்டால், வாஸ்தவத்திலேயே, கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். “பெற்றவர்கள் அறிவார்களோ பிள்ளை அருமை” என்று சொல்வதுண்டு. பகல் உணவு அளித்து, நல்லதொரு கல்வியை அளிக்கிறோம் என்று சொல்கிற நம்முடைய சர்க்காருக்குத் தலை வணங்கக் கடமைப்

[9th February 1959] [Srimathi Saraswathy Pandurangam]

பட்டிருக்கிறார்கள். நான் நகராண்மைக் கழகத்தில் இருக்கிறேன். இந்த நகரத்தில் நான் எங்கு சென்று பார்க்கும்போதும், அங்கேயெல்லாம் நல்ல முறையாகப் பகல் உணவு தயார் செய்து, பள்ளிகளிலே படிக்கும் மாணவ மாணவிகளுக்கு அளிக்கப்படுவதைக் காண்கின்ற தாய்மார்கள் எல்லோரும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். தங்கள் குழந்தைகள் நன்றாகப் படித்து முன்னேறுவதற்கு ஏற்ற வகையில், இப்பொழுது நல்ல பகல் உணவைக் கொடுக்கிறார்களே என்று வாயார வாழ்த்துகிறார்கள். அந்தவிதமான வாழ்த்துதலை இன்று நம்முடைய சர்க்கார் அடைந்திருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. நம்முடைய சர்க்காரில் உழைக்கின்ற உத்தமர்களுக்கு, பாட்டாளிகளாகப் பாடுபடுகின்றவர்களுக்கு நம்முடைய சர்க்கார் அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள். மத்திய சர்க்காரின் உழைப்பாளிகளுக்கும், நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காரின் உழைப்பாளிகளுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்ற சம்பள விகிதத்தைப் பார்க்கும்போது, அந்த இரண்டு விகிதங்களுக்கும் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வைப் பார்க்கும்போது, மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்றால், அந்தப் பெண்ணின் பெற்றோர்கள் பையனுக்கு செண்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் உத்தியோகமா அல்லது நம்முடைய மாநில சர்க்கார் உத்தியோகமா என்று கேட்டுக்கொண்டு, செண்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் உத்தியோகமாக இருந்தால்தான், பெண்ணைக் கொடுக்கிறார்கள். மாநில சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தன் என்றால் “என்னுடைய பெண்ணைக் கொடுக்க முடியாது” என்று கூறிவிடுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தில் வேலை பார்ப்பவனுக்கு நல்ல வருமானம் வருகிறது. அதே சமயத்தில், அதே உழைப்பைக் கொடுக்கின்ற நம்முடைய மாநில சர்க்கார் ஊழியர்கள் அவர்களை விட மிகக் குறைவான சம்பளம் பெற்று வருகிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சொல்லும்போது, காந்தியப் பாதையில் ராம ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லும்போது, ஏற்றத் தாழ்வு அற்ற சமுதாயத்தை அமைக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லும்போது, இந்த உத்தியோகஸ்தர்களின் ஊதியம் மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் ஊதியத்தை விடக் குறைவாக இருப்பது மிக மிக வருந்தத்தக்கது. இவர்களுக்கு இப்பொழுது இடைக்கால நிவாரணமாக 5 ரூபாயை நம்முடைய அரசாங்கம் தந்திருப்பது கண்டு மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். முதல் தேதி பிறந்தவுடன் வீட்டு பட்ஜெட்டைப் போடும் போது, கண்ணீர் விடும் காட்சியைப் பார்க்கிறேன். வறுமை அவர்களோடு பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் நம்முடைய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் சம்பள விகிதத்தில் வித்தியாசம் மலைக்கும் மடுவுக்கும் என்ற அளவில் இருக்கிறது. இந்த வித்தியாசங்களைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு கமிட்டி போடப்படும் என்ற கவரன்ருடைய வாசகத்தை வரவேற்கிறேன். வருஷக் கணக்காக இதைப் பரிசீலித்துக் கொண்டே இராமல், இந்த ஆண்டிற்குள்ளேயே, இன்னும் சொல்லப் போனால் இன்னும் ஓரிரு மாதங்களுக்குள்ளேயே நம்முடைய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்படுவது அவசியம் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்று, பாராட்டி என்னுடைய உரையை இந்த அளவோடு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*Sri M. V. SUDARSANAM NAIDU: தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் எல்லோரும் ரொம்ப நீண்ட நேரம் பேசினார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தினுடைய வருங்காலம், எதிர்காலம்பற்றியெல்லாம் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தம்முடைய உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த உரையிலே நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கான பல விஷயங்கள் அடங்கியிருப்பதால், அதை நாம் பெருமையோடும் பூரிப்போடும் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நமது நாட்டு முன்னேற்றத்துக்குத் தேவையான காரியங்களை எல்லாம் நாம் துரிதமாக, அக்கறையோடு செய்து வருகிறோம். சென்ற பத்து ஆண்டுகளில் எவ்வளவோ முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறோம். ஆனால், அந்த முன்னேற்றம் போரது என்ற குறை நம் முன்னால் இருக்கிறது. நாடு பரந்த அளவில் இருப்பதற்குத்

[Sri M. V. Sudarasanam Naidu] [9th February 1959]

தகுந்தபடி பல திட்டங்களைப் போட்டால் கூட நடைமுறையில் வேலை செய்வது கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இன்னும் 10 ஆண்டுகள் போனால் தான் நம் உழைப்பின் மிகுதி தெரியும்.

இப்பொழுது எங்கள் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் மழை இல்லை. மழை இல்லாத காரணத்தால், சிதம்பரம் தாலுகாவைத் தவிர மற்ற எழு தாலுகாக்களில் தண்ணீர் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டு மக்கள் படும் கஷ்டம் சொல்ல முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது. கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்துப் பயிர் செய்த கிராமங்களில் இருப்பவர்கள் கொஞ்சம் பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் ரொம்பத் திண்டாடுகிறார்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம், அதாவது செஞ்சி, திண்டிவனம், விழுப்புரம், கடலூர், விருத்தாசலம் ஆகிய தாலுகாக்களில் உள்ள மக்கள் ரொம்பத் திண்டாடக்கூடிய நிலை வந்துவிட்டது. மாகூல் இல்லாமல் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த இடங்களில் எல்லாம் வரி வஜா செய்ய வேண்டுமென்று கலெக்டர் அவர்கள் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் சில பகுதிகளில் வரி வஜா செய்திருப்பதாக அறிகிறேன். நான் மேலே சொன்ன எழு தாலுகாக்களிலும் இந்த முறை வரி வஜா செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையில் நாம் நெய்வேலித் திட்டத்தைப்பற்றிப் பெருமைப்படுகிறோம். அந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும்; நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று இரவு பகலாகக் கஷ்டப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன். நான் அந்த ஜில்லா வாசியாதலால், அவ்வப்போது பல யோசனைகளைச் சொல்லிக் காரியங்களைச் செய்தோம். அரசாங்கம் இன்று அதில் முதலீடு செய்து அருமையாக வேலை நடந்து வருகிறது. எங்கு பார்த்தாலும் ராட்சச இயந்திரங்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கின்றன. பார்ப்பதற்கே பிரமிக்கத் தக்கதாக இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தைப் பார்ப்பவர்கள் எல்லோரும் பிரமிக்கத்தான் செய்வார்கள். அங்கு அதைப் பார்ப்பதற்கு நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் வருகிறார்கள் என்று, பெருமையோடு சொல்லுகிறேன். அங்கு போக்குவரத்திற்காக இருக்கக்கூடிய பஸ்கள் கூடப் போதவில்லை. நாம் போடும் திட்டங்களைப் பார்ப்பதற்கு மக்களிடம் அவ்வளவு அக்கறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை மேற்பார்வையிடும் ஜெனரல் குப்பரிண்டென்ட் ஸ்ரீமான் ஸ்ரீநிவாசன் அவர்கள் நல்ல ஆற்றல் படைத்தவர்கள். அவர்கள் நல்ல முறையில் திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்காகப் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

6 p.m. அங்கு நில ஆர்ஜிதச் சட்டம் வந்து அங்கு இருந்த நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்த பிறகு, அங்கு இருந்த மக்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதில் பல தொல்லைகள் இருப்பதை நீக்க நம்முடைய அரசாங்கம் தவறிவிட்டது என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்த மக்கள் பல வகைகளில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நிலத்தை இழந்து, வீட்டை இழந்து மிகவும் அல்லலுறுகிறார்கள். சிலர் நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையைக் கோர்ட்டில் சென்று வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அது மக்களுக்குப் பெரிய கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதற்கு அரசாங்கம் வழி வகை செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். ஆகவே, இந்த நில ஆர்ஜித விஷயத்தில், நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும் விஷயத்தில், அரசாங்கம், அதிலும் முக்கியமாக, ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டு கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஆர்ஜிதம் செய்தவர்களாகிய டெபுடி கலெக்டர், தாசில்தார் இவர்கள் கூடி ஆலோசித்து என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ அவற்றை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். முதலில் 17-வது திட்டப்படி ஆர்ஜிதம் செய்வதாக இருந்தது. ஆனால், பிறகு அதை 53-வது வருஷமாகத் திருத்தினார்கள். பிறகும் கூட, அதனால் மக்களுக்குப் பயன் இல்லை. லாபம் இல்லை. மதிப்பு இல்லை. ஆகவே, நஷ்ட ஈடு விஷயமாக, நானும், கலெக்டர், மற்றவர்களும் சேர்ந்து மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்தும், அது போதுமானதாக இல்லை. ஆகவே, நம் அரசாங்கத்தார், உடனடியாகத் தலையிட்டு, மக்கள் கோர்ட்டில்

[Sri M. V. Sudarasanam Naidu] 9th February 1959]

போய் அவஸ்தைப்படாமல் இருக்க வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டும். கோர்ட்டில் போனால், அவர்களுக்கு சிரமம் அதிகம். வேறு வேலைகளைச் சரிவரச் செய்ய முடியாது. அவசியமானால், சட்டத்தைத் திருத்தி மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும்.

நம் சர்க்காரில் எல்லோருக்கும் அபரிமிதமாகச் சம்பளம் கொடுக்கிறோம். இப்பொழுது கெஜெட் பதவியில்லாதவர்களுக்கு ரூ. 5 கொடுத்திருப்பதைப் பற்றி நாம் பெருமைப்பட வேண்டும். பொருளாதார நிலை சரியாக இருந்தால், நம் சர்க்கார் அதிகமாகச் செய்யும். பல தடங்கல்கள் இருக்கின்றன. ஆனாலும், இந்த ரூ. 5 உயர்வு, சர்க்காரின் வரி வசூல்களைப் பார்த்து வரும் கிராமத்திலுள்ள கர்ணம், மணியக்காரர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் குறைகளைத் தங்கள் சங்கங்களைக் கூட்டித் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது விஷயம் சீக்கிரமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும். இதன் நடுவில், இந்த உயர்வுத் தொகை அவர்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் கிராமங்களில் திருப்தியாக வேலை செய்யாவிட்டால், ஒன்றும் நடைபெறாது. இது அரசாங்கத்திற்கும் நமக்கும் நன்றாகத் தெரியும்.

இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த நில தானம் வாங்குவதில் ஆசார்ய வினோபாஜி ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். முதல் ஒன்றிரண்டு வருஷங்களில் அதிகக் கஷ்டம் இருந்தது. காட்டைக் கொடுத்தார்கள், கரம்பையைக் கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த விஷயத்தில், காடோ, கரம்பையோ முக்கியமல்ல. இதன் வாயிலாக ஏற்பட்ட மனமாறுதலை முக்கியமானது. ஆகவே, தானம் கொடுத்த நிலத்தின் தரத்தைக் குறித்துக் குறை கூறுவது, ஒரு குற்றமான எண்ணத்தைக் குறிக்கும் என்றுதான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு அங்குல நிலத்திற்கு, ரூ. 5,000, ரூ. 10,000 செலவழித்து வழக்காடும் மக்கள், மனமுவந்து மனமாற்றத்தின் காரணமாக, நிலம் வழங்கினார்கள் என்றால், அது சாதாரணச் சாதனையல்ல. அந்தக் காலத்தில் எப்படி மகாத்மாஜி மக்களின் மனத்தை மாற்றி சுயராஜ்யப் பாதையில் இழுத்துச் சென்றார்களோ, அதே போல் இன்று வினோபாஜி மக்களின் மனமாற்றத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். (சில கனம் அங்கத்தினர்கள்: மற்ற விஷயங்களைத் தாங்கள் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது பேசிக் கொள்ளலாம்.) பட்ஜெட் விவாதத்தின் போதா? சரி.

இத்துடன் என் வார்த்தைகளை நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 2 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 94. Notification issued with G.O. Ms. No. 3915, Revenue, dated 16th October 1958, regarding the withdrawal of compensation deposited in respect of certain villages transferred to Andhra State under third proviso to rule 3 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

* 95. Notification issued with G.O. Ms. No. 3902, Revenue, dated 15th October 1958, declaring Mahadevimangalam village as inam estate under section 4 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

* Placed on the table of the House on 7th February 1959

[9th February 1959]

* 96. A short review of the activities of the Commercial Taxes Department for the first half-year ending 30th September 1958.

* 97. Statement showing the activities of the Accommodation Control Department for the half-year ending 31st December 1958.

* 98. Notification issued with G.O. Ms. No. 3448, Home, dated 10th December 1958, regarding amendment to rule 337 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

* Placed on the table of the House on 7th February 1959.

9th February 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 12 asked by Vilwin C. Muthukannappan at the meeting of the Legislative Council held on 9th February 1959, page 107 supra.]

ANNEXURE I.

Particulars showing the number of fire accidents which occurred during the year 1957 and for the period from January to June 1958 in each district.

A

(1957.)

District.	January.	February.	March.	April.	May.	June.	July.	August.	September.	October.	November.	December.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)
1 Madras City	18	27	41	25	17	36	24	17	21	14	17	24	281
2 Madurai North	13	11	26	20	10	9	13	17	11	4	10	8	159
3 Madurai Urban	5	19	44	40	20	30	25	14	14	5	4	6	226
4 Ramanathapuram	3	1	5	6	4	4	11	3	3	2	1	2	34
5 Tirunelveli	2	..	4	8	10	17	11	3	11	5	1	1	78
6 Kanyakumari	2	6	8	2	1	1	1	1	2	..	..	3	27
7 Coimbatore	34	35	16	31	24	9	11	14	25	8	4	16	237
8 North Arcot	23	21	41	34	37	10	20	23	24	14	8	20	275
9 Salem	7	6	13	10	9	7	2	5	7	3	4	4	77
10 N.igiris	2	1	2	5	2	..	..	1	..	..	..	4	17
11 Chingleput	2	6	4	9	10	..	7	2	..	..	1	6	64
12 South Arcot	12	29	41	37	31	22	38	28	15	19	9	12	293
13 Tanjore	16	36	45	54	55	44	23	22	12	14	10	8	239
14 Tiruchirappalli	12	17	34	34	21	22	22	18	26	4	1	6	217
Total ..	151	215	324	315	251	219	196	181	179	93	70	120	2,314

[9th February 1959]

Particulars showing the number of fire accidents which occurred during the year 1957 and for the period from January to June 1958 in each district.

B							
(1958 January to June.)							
District.	January.	February.	March.	April.	May.	June.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1 Madras City	17	22	18	17	21	39	134
2 Madurai North	9	12	19	13	8	15	76
3 Madurai Urban	7	9	15	15	4	24	74
4 Ramanathapuram	2	3	3	2	1	..	11
5 Tirunelveli	2	4	5	4	11	13	39
6 Kanyakumari	3	1	6	3	2	..	15
7 Coimbatore	19	29	33	27	8	11	127
8 North Arcot	19	41	45	31	17	41	194
9 Salem	7	7	12	8	..	11	45
10 Nilgiris	1	3	2	2	..	3	11
11 Chingleput	3	9	11	6	3	15	47
12 South Arcot	21	23	36	28	21	37	169
13 Tanjore	11	24	25	19	21	38	138
14 Tiruchirappalli	13	24	24	34	12	36	143
Total	134	214	254	200	129	231	1,221

9th February 1959]

ANNEXURE II.
Particulars showing the causes for the fire accidents referred to in Annexure I.

Name of district.	A																				Total.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	
Burning of waste or grass lands.	6	..	..	1	6	28	3	43	4	1	..	1	16	72	51	9	..	14	26	231	
Dual explosions.	..	..	..	..	22	14	2	3	1	..	4	1	1	52	27	1	..	10	21	159	
Radiation.	..	..	..	..	1	10	4	9	2	1	8	..	5	34	57	5	1	42	46	226	
Hot ashes.	..	..	..	..	2	3	2	3	..	..	1	..	..	9	7	..	..	..	7	34	
Naked light.	..	..	..	..	8	13	1	1	1	1	..	..	..	24	13	3	..	2	11	78	
Chimney.	..	..	..	..	..	3	..	..	..	..	..	6	..	..	1	..	..	4	11	27	
Electrical origin.	..	..	..	..	13	9	7	9	1	..	1	1	9	66	60	4	..	9	34	227	
Explosives works.	..	..	..	..	18	38	9	9	9	1	6	5	1	90	56	5	1	11	10	275	
Gas, coal furnace.	..	..	..	..	1	16	3	5	1	3	4	1	..	16	22	..	..	4	1	77	
Incidantiarism.	..	..	..	..	1	..	4	3	..	..	..	..	1	6	..	..	..	1	1	17	
Sparks from loco- motives.	..	..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	1	19	14	..	..	6	4	64	
Mechanical heat or spark.	..	..	..	..	3	8	3	3	2	..	..	..	1	99	19	..	..	9	107	293	
Ovens, stoves or open fires.	..	..	..	..	3	40	1	6	1	..	..	1	4	99	19	..	..	43	50	339	
Careless smoking.	..	..	..	..	19	39	2	10	11	..	4	..	1	86	72	1	..	14	36	217	
Spontaneous com- bustion.	..	..	..	..	9	24	6	2	10	..	3	..	2	64	43	1	..	..	..	..	
Chemical reaction.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	2	168	365	2,314	
Miscellaneous.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Unknown.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Total ..	13	4	6	106	245	47	106	44	7	31	16	41	637	412	29	2	168	365	2,314	..	

[9th February 1959]

Particulars showing the causes for the fire accidents referred to in Annexure I—cont.

B (1958 January to June.)																				
Name of district.	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)
		Burning of waste or grass lands.	Dust explosions.	Radiation.	Hot ashes.	Naked light.	Chimney.	Electrical origin.	Explosives works.	Gas, coal furnace.	Incandiarism.	Sparks from loco- motives.	Mechanical heat or spark.	Ovens, stoves or open fires.	Careless smoking.	Spontaneous com- bustion.	Chemical reaction.	Miscellaneous.	Unknown.	Total.
1 Madras City	..	3	..	..	3	16	3	15	..	..	..	..	5	33	25	..	2	5	24	134
2 Madurai North	..	1	..	..	1	6	5	1	..	1	..	..	..	29	12	3	..	10	7	76
3 Madurai Urban	..	..	..	..	1	6	3	4	..	..	..	..	..	12	25	2	..	5	16	74
4 Ramanathapuram	..	..	..	..	..	1	..	1	..	..	5	..	..	7	1	1	..	..	1	11
5 Tirunelveli	..	3	..	..	5	1	1	..	1	..	..	..	..	10	7	..	..	..	5	39
6 Kanyakumari	..	..	..	..	2	2	..	3	..	..	..	..	..	6	..	..	..	..	2	15
7 Coimbatore	..	..	..	..	6	14	..	10	..	..	..	..	7	32	31	3	..	7	17	127
8 North Arcot	..	1	2	..	4	16	6	3	5	1	6	2	1	54	28	8	..	19	38	194
9 Salem	..	..	..	..	..	7	1	..	..	..	..	1	..	14	16	..	..	5	2	45
10 The Nilgiris	..	..	..	..	2	4	1	4	1	..	..	..	..	4	4	..	..	2	..	11
11 Chingleput	..	1	..	..	7	17	1	..	1	1	..	..	2	70	6	1	..	1	12	47
12 South Arcot	..	1	1	..	3	16	2	6	8	1	..	..	..	37	15	..	..	5	49	169
13 Tanjore	..	1	..	..	2	24	1	..	9	..	2	..	3	30	25	..	..	8	28	136
14 Tiruchirappalli	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	30	39	..	..	2	30	143
Total ..	..	12	3	..	36	130	24	47	25	4	13	3	18	352	234	18	2	69	231	1,221

ANNEXURE III.

9th February 1959]

Particulars showing the number of houses damaged, the number of persons died or injured and the value of property lost in the fire accidents referred to in Annexure I.

Serial number and name of district.	1957.				1958 (January to June 1958).			
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
		Number of houses damaged.	Number of persons died.	Number of persons injured.	Value of property lost.	Number of houses damaged.	Number of persons died.	Number of persons injured.
		(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1 Madras City	..	60	2	14	RS. 1,14,219	32	6	13
2 Madurai North	..	363	1	1	1,05,215	91	6	5
3 Madurai Urban	..	501	5	13	2,19,334	63	2	..
4 Ramanathapuram	..	35	..	9	43,739	88	1	..
5 Tirunelveli	..	420	4	3	1,29,510	87	3	..
6 Kanyakumari	..	26	..	..	17,835	31	..	..
7 Coimbatore	..	263	2	5	1,54,705	128	6	2
8 North Arcot	..	423	9	17	2,64,362	471	2	7
9 Salem	..	233	..	4	54,343	176	1	2
10 The Nilgiris	..	..	..	..	8,481	..	5	..
11 Chingleput	..	36	1	1	25,938	37	1	1
12 South Arcot	..	1,321	3	14	2,60,984	677	..	5
13 Tanjore	..	348	1	10	2,38,589	97	2	..
14 Tiruchirappalli	..	1,252	3	23	3,75,963	1,174	5	5
Total ..	..	5,681	31	114	30,13,217	3,152	40	40
					RS.			
					1,24,272			
					24,865			
					21,998			
					48,320			
					27,525			
					6,860			
					67,912			
					1,43,925			
					54,939			
					506			
					19,884			
					1,71,566			
					72,947			
					4,25,001			
					12,10,511			

[9th February 1959]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No 14 asked by Sri M. Ethirajalu at the meeting of the Legislative Council held on 9th February 1959, page 110 supra.]

Statement showing the names of villages where wells were sunk in the South Arcot district for the benefit of Harijans during 1956-57 and 1957-58.

(a) Wells sunk during 1956-57—

1 Yal.	49 Thillainayagapuram.
2 Pavandur.	50 Muttam.
3 Pasár.	51 Melpuliyangudi.
4 Melapalangur.	52 Karunakaranallur.
5 Peelamedu.	53 Keelamankudi.
6 Koonadalur.	54 Villiyallur.
7 Sathanur.	55 Kunveli chavadi.
8 Peruvangur.	56 Sendrakillai.
9 Puthirampattu.	57 Odayarkudi.
10 Paramanatham.	58 Radhavilagam.
11 Thorapady.	59 Paravalur.
12 Annamangalam.	60 Kachiperumanatham.
13 Kurinjipadi.	61 Keelapalayore.
14 Keelasevalambadi.	62 Sitherikuppam.
15 Thayanur.	63 Tholur.
16 Irumbuli.	64 Maravalanallore.
17 Inam Meenamur.	65 Sembalakurichi.
18 Otteri.	66 Periyavadavadi.
19 Naduveerapattu.	67 Rajapalayam.
20 Ulundurpet.	68 Sittavanam.
21 Melkavarapattu.	69 Keerambur.
22 Kandamanadi.	70 Chinnaseplanatham.
23 Enthayiram.	71 Guddalore.
24 Narasinganoor.	72 Kenganur.
25 Keeramoor.	73 Lakkur.
26 Ariyalurthirukkai.	74 Kumaramangalam.
27 Perungalampoondy.	75 V. Agaram.
28 Kasba Karanai.	76 Pa. Kothanur.
29 Aliyoor.	77 Katchimylore.
30 Panchamadevi.	78 Kilorathur.
31 Periyabalusamudram.	79 Ma. Pudur.
32 Melkaranai.	80 Palayam.
33 Kundalapuliyoor.	81 Kolavoi.
34 Sangeethamangalam.	82 Melakalpoondi.
35 Adanoor.	83 Valasai.
36 Vadugankuppam.	84 Thalanallur.
37 T. Edaiyar.	85 Erappavoor.
38 T. Athipakkam.	86 Memathur.
39 Deviagram.	87 Koonankurichi.
40 Oddananthal.	88 Vettagudi.
41 Graman.	89 Sathapadi.
42 Cholavundipuram.	90 Sevoor.
43 Sirumadurai.	91 Sakkaramangalam.
44 Melamangalam.	92 Neman.
45 T. Puthupalayam.	93 Nadi.
46 Melthaniyalampatu.	94 Thenkunam.
47 Karappattu.	95 Pampondi.
48 Thaduthatkondan.	96 Perumbakkam.

[9th February 1959]

(a) Wells sunk during 1956-57—cont.

97 Elamangalam.	102 Pulichapallam.
98 Kesavamanickampalayam.	103 Qualapalayam.
99 Bomayapalayam.	104 Kovakrni.
100 Siruvai.	105 Nagalpakkam.
101 Vanur.	

(b) Wells sunk during 1957-58—

1 Ka. Alambalam (South).	36 Su. Pilrampatti.
2 Mallapuram.	37 Manalurpet.
3 Kurur.	38 Alamelumangapuram.
4 Ka. Alambalam (North).	39 Kandamangalam.
5 Panayanagal.	40 Ma. Puliyankudi.
6 Sithal.	41 Rajasudamani.
7 Kilpadi.	42 Themmoor Manalcheri.
8 Kachagadi.	43 Kelapooni.
9 Chinnamambattu.	44 Mangalam.
10 Somanathapuram.	45 Pe. Ponneri.
11 Kappai.	46 Pulivalam.
12 Kammandur.	47 Ma. Pudur.
13 Dalavalapattu.	48 Melpathi.
14 Thenputhur.	49 Kattiyallur.
15 Kilvillamur.	50 Ko. Pavalangudi.
16 Vadaputhur.	51 Ammeri.
17 Nagalampattu.	52 Kavilanur.
18 Annavalli Naichenatham.	53 Ottiyamedu.
19 Nathapattu.	54 Vayyangudi.
20 Madalapattu.	55 A. Agaram.
21 Bandrakottai.	56 Perangiam.
22 Kavanipakkam.	57 Therkuvellur.
23 Brahamadesam.	58 Kavarai.
24 Nangathur.	59 Vilambavoor.
25 Salavanur.	60 Darmanallur.
26 Kallipattu.	61 T. Pavalangudi.
27 Kandampakkam.	62 Sathakudal Kilpathi.
28 Nannathampalayam.	63 Kilpathi.
29 Arasamangalam.	64 Parikapattu.
30 Gengarampalayam.	65 Girandipuram.
31 Vinayagapuram.	66 Pévamandur.
32 Manakuppam.	67 Eloy.
33 Kottamarudur.	68 Othiyampattu.
34 Sitheripattu.	69 Venmaniathur.
35 T. Kolathur.	70 Ivelli.

[9th February 1959]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 15 asked by Sri M. Ethirajalu at the meeting of the Legislative Council held on 9th February 1959, page 111 supra].

[SUBJECT.—Fish curing yards—Loans and subsidies given to fishermen's co-operative societies.]

The following are the twelve fishermen's co-operative societies and federations which have been granted loans and subsidies for construction of godowns and curing sheds during 1957-58 :—

Name of the division.	Name of the society or federation.	Amount sanctioned for construction of godowns.	
		Loan.	Subsidy.
(1)	(2)	(3)	(4)
		RS.	RS.
Madras and Chingleput, Chingleput district..	(1) Kattukuppam Fishermen Co-operative Society.	2,000	2,000
	(2) Ennore Fishermen Co-operative Society.	2,000	2,000
	(3) Neelangarai Fishermen Co-operative Society.	2,000	2,000
	(4) Kanathur Reddikuppam Fishermen Co-operative Society.	2,000	2,000
	(5) Vallambadu Fishermen Co-operative Society.	2,000	2,000
Vellore Division, South Arcot district..	(6) Uppalavadai Fishermen Co-operative Society.	2,000	2,000
Tanjore Division, Tanjore district ..	(7) Mallipataam Fishermen Co-operative Society.	2,000	2,000
	(8) Akkarapatiai Fishermen Co-operative Society.	2,000	2,000
Tanjore district ..	(9) Seruthur Fishermen Co-operative Society.	2,000	2,000
Madurai Division, Ramanathapuram district.	(10) Ramnad District Fishermen Co-operative Federation.	2,000	2,000
Kanyakumari Division, Kanyakumari district.	(11) Ezhudesam Fishermen Co-operative Federation.	1,850	1,850
	(12) Cheembakaraman Puthanthurai Fishermen Co-operative Society.	2,000	2,000

9th February 1959]

The following five societies have been granted loan and subsidy for construction of godowns and curing sheds during 1958-59 :—

Name of the division.	Name of the society or federation.	Amount sanctioned for construction of godowns.	
		Loan.	Subsidy.
(1)	(2)	(3)	(4)
		RS.	RS.
Madras and Chingleput, Chingleput district ..	(1) Kasikoilkuppam Fishermen Co-operative Society.	2,000	..
	(2) Tiruvottiyur Fishermen Co-operative Society.	2,000	2,000
	(3) Sathankuppam Fishermen Co-operative Society.	2,000	2,000
Vellore Division, South Arcot district ..	(4) Killai Fishermen Co-operative Society.	2,000	2,000
Tanjore Division, Tanjore district ..	(5) Chandrapathy Fishermen Co-operative Society.	2,000	2,000

APPENDIX IV.

[Vide item II on page 111 supra.]

REPORT OF THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS OPEN PLACES (PREVENTION OF DISFIGUREMENT) BILL, 1958 (L.C. BILL No. 8 OF 1958).

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE COUNCIL, MADRAS.

The Joint Select Committee appointed to consider the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 8 of 1958), has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in English in Part IV-A of the *Fort St. George Gazette*, dated 30th October 1958, and in Tamil in Part IV-A of the *Fort St. George Gazette*, dated 19th November 1958.

3. The Joint Select Committee was appointed by a resolution of the Council, dated the 1st November 1958, and of the Assembly, dated the 5th November 1958.

4. The Joint Select Committee met in the Members' Lounge Room, Fort St. George, Madras, on the 27th November 1958.

5. The Committee elected the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam, Minister for Home, as its Chairman.

6. The Committee subjected the clauses of the Bill to a detailed scrutiny and made the following changes :—

Long Title and the Preamble

As the Bill, under clauses 3 and 4, seeks to prevent disfigurement by objectionable advertisements and unauthorized disfigurement by advertisements, the Committee decided to insert the words 'objectionable or unauthorized' after the words 'disfigurement by' in the Long Title and Preamble also.

[9th February 1959]

Clause 2.

It was considered that the word 'effigy' occurring in sub-clause (c) would more appropriately come under sub-clause (a) and the Committee accordingly decided to delete the word 'effigy' occurring in sub-clause (c) and insert the words 'effigy or any after the word 'includes any' in sub-clause (a).

As it was considered that item (ii) of sub-clause (b) covered item (i), it was decided to delete item (i).

The Committee also decided that the Explanation be suitably amended so as to provide for criticism of any social or religious practices without malicious intention to promote social or religious reform or social justice also. Accordingly, the Explanation has been recast as follows:—

"*Explanation.*—An advertisement shall not be deemed to be objectionable merely because words or signs or visible representations are used—

(a) expressing disapprobation or criticism of any law or of policy or administrative action of Government with a view to obtain its alteration or redress by lawful means;

(b) criticising any social or religious practices without malicious intention and with an honest view to promote social or religious reform or social justice."

In order to include the exhibition of objectionable posters on vehicles or other contrivance, the Committee decided to insert the words "or contrivance" after the words 'or other thing' in sub-clause (c).

Clause 9 of the Bill as introduced.

The Committee considered that it was not necessary to restrict the trial of the offences under the Act by a presidency magistrate or a magistrate of the first-class only and that the offences may be tried even by second-class magistrate. The Committee therefore decided to delete the clause.

Clause 10 of the Bill as introduced.

Clause 10 of the Bill as introduced provided that any local authority might set up hoardings, erections or other things in suitable places for the exhibition of advertisements and might charge and levy such fees as might be prescribed for the use of any such hoarding, erection or other thing. The Committee was of opinion that this provision could more appropriately be incorporated in the District Municipalities Act and accordingly decided to delete the clause.

Clause 13 of the Bill as introduced (renumbered as clause 11).

The Committee recast sub-clause (2) so as to give power to the Legislative Council also in addition to the Legislative Assembly, as was originally contemplated in the Bill, to modify all rules made under this Act by way of amendment or repeal.

[9th February 1959]

A copy of the Bill, as amended and approved by the Committee, is annexed.

The dissenting minutes given by Members are appended.

The Committee decided that the Bill need not be republished.

FORT ST. GEORGE, MADRAS-F, M. BHAKTAVATSALAM,
8th December 1958. *Chairman.*

ANNEXURE.

Note.—The changes made are sidelined or underlined and the portions omitted are indicated by dots.

THE MADRAS OPEN PLACES (PREVENTION OF
DISFIGUREMENT) BILL, 1958
(L.C. BILL No. 8 OF 1958).

A Bill to prevent disfigurement by objectionable or unauthorized advertisements of places open to public view in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to prevent disfigurement by objectionable or unauthorized advertisements of places open to public view in the State of Madras.

BE it enacted in the Tenth Year of the Republic of India as follows.—

1. *Short title and extent.*—(1) This Act may be called the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Act, 1958.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(a) "advertisement" includes any effigy or any bill, notice, document, paper or other thing containing any words, signs, or visible representations;

(b) "objectionable advertisement" means any advertisement which is likely to—

(i) incite any person to commit murder, sabotage or any offence involving violence; or

(ii) seduce any member of any of the armed forces of the Union one of the police forces from his allegiance or his duty, (?) prejudice the recruiting of persons to serve in any such force or prejudice the discipline of any such force; or

(iii) incite any section of the citizens of India to acts of violence against any other section of the citizens of India; or which—

(iv) is deliberately intended to outrage the religious feelings of any class of the citizens of India by insulting or blaspheming or profaning the religion or the religious beliefs of that class; or

[9th February 1959]

(v) is grossly indecent, or is scurrilous or obscene or intended for blackmail;

Explanation.—An advertisement shall not be deemed to be objectionable merely because words or signs or visible representations are used—

(a) expressing disapprobation or criticism of any law or of any policy or administrative action of the Government with a view to obtain its alteration or redress by lawful means;

(b) criticising any social or religious practices without malicious intention and with an honest view to promote social or religious reform or social justice;

(c) “place open to public view” includes any private place or building, monument, statue, . . . post, wall, fence, tree or other thing or contrivance visible to a person being in, or passing along, any public place;

(d) “public place” means any place (including a road, street or way, whether a thoroughfare or not and a landing place) to which the public are granted access or have a right to resort, or over which they have a right to pass.

3. Penalty for disfigurement by objectionable advertisements.—Whoever affixes to, or inscribes or exhibits on, any place open to public view any objectionable advertisement shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to one year or with fine which may extend to one thousand rupees or with both.

4. Penalty for unauthorized disfigurement by advertisements.—Whoever affixes to, or inscribes or exhibits on, any place open to public view any advertisement without the written consent of the owner or occupier or person in management of the property in which such place is situated shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to three months or with fine which may extend to two hundred rupees, or with both.

5. Punishment of abettors.—Whoever in any manner whatsoever, causes, procures, counsels, aids, abets or is accessory to, the commission of any offence under section 3 or section 4 shall be punished with the punishment provided for the offence.

6. Burden of proof in certain cases.—Where a person is prosecuted for committing an offence under section 4, the burden of proving that he has the written consent referred to in that section shall be on him.

7. Offences by companies.—(1) Where an offence has been committed by a company, every person who, at the time when the offence was committed, was in charge of, and was responsible

[9th February 1959]

to, the company for the conduct of the business of the company, as well as the company, shall be deemed to be guilty of the offence, and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly:

Provided that nothing contained in this sub-section shall render any such person liable to any punishment provided in this Act, if he proves that the offence was committed without his knowledge or that he exercised all due diligence to prevent the commission of such offence.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), where an offence under this Act has been committed by a company and it is proved that the offence has been committed with the consent or connivance of, or is attributable to any gross negligence on the part of any director, manager, secretary or other officer of the company, such director, manager, secretary or other officer of the company, shall also be deemed to be guilty of that offence and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly.

Explanation.—For the purpose of this section—

(a) ‘company’ means any body corporated and includes a firm or other association of individuals, and

(b) ‘director’, in relation to a firm, means a partner in the firm.

8. Offences under the Act to be cognizable.—Notwithstanding anything contained in the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898), any offence punishable under this Act shall be deemed to be a cognizable offence within the meaning of that Code.

* * * * *

9. Indemnity.—No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against the Government, any local authority or person for anything which is in good faith done or intended to be done under this Act.

10. Other laws not affected.—The provisions of this Act are in addition to, and not in derogation of, the provisions of any other law for the time being in force.

11. Power to make rules.—(1) The State Government may make rules for the purpose of carrying out the provisions of this Act.

(2) All rules made under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendments or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9,
8th December 1958.

T. HANJMANTHAPPA,
Secretary.

[9th February 1959]

APPENDIX.

DISSENTING MINUTES.

I

In my opinion there is no need for this Bill in its present form. The existing laws are adequate to safeguard the rights of private owners. Even in the case of public places and buildings, the evil sought to be put down could be done by effective resort to existing laws.

Regarding blasphemy and profaning of religious sentiment, the object could be achieved by only rousing public opinion against such indecent advertisements. In fact, such indecent advertisements are the result of the existence of indecent trends in the public life, which should be tackled in a democratic way.

I am afraid the Bill if passed would curtail the opportunity of political parties, trade unions, peasant organizations, etc., to carry on their propaganda at a cheap cost.

The Government must take steps to evolve a Code of Conduct to be observed by all political parties on such matters, by mutual discussions and voluntary understanding. Voluntary understanding among the political parties alone would yield any result in this direction.

N. K. PALANISAMY,
Member, Legislative Assembly.

II

I wish to record my dissent to the report of the Joint Select Committee held on 27th November 1958 on the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 8 of 1958).

This Bill is not necessary as the existing sections 292 and 425 of Indian Penal Code, are quite adequate for achieving the objects underlying the proposed Bill. The Government wants through the proposed Bill to curb the propaganda of other political parties especially those who plead for the abolition of caste system, communal differences, freedom from North Indian domination, getting rid of superstitions and other reforms. While the Bill seeks to give protection to the religious-minded persons, it does not do so in the case of persons with rationalistic views.

I am afraid this Bill if made into law will greatly affect the cinema and commercial advertisement and even publicity for ordinary political meetings. This Bill will do more harm than good. Hence I recommend that this Bill may be dropped.

12.12.58

A. GOYINDASWAMI,
Member, Legislative Assembly.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 10th February 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at two of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Relief for patriots who suffered during the freedom struggle

* 16 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the measures taken by the Government to provide relief for patriots who suffered during the freedom struggle in the country; and

(b) whether there is any proposal before the Government to award scholarships to the children and grand-children of political sufferers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) A statement^a showing the measures undertaken by Government to assist political sufferers is placed on the table of the House.

(b) No, Sir. It is, however, understood that the Government of India have under consideration a scheme for the grant of scholarships to children of political sufferers. Details of the proposals are not, however, available with this Government.

SRI V. V. RAMASWAMI : நிலம் இனாமாக வழங்கப்பட்ட அரசியல் தியாகிகளின் குழந்தைகளுக்குக் கல்விச் சலுகைகள் ஏதாவது வழங்கப்படுகின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 1,200 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருமானம் உள்ள அரசியல் தியாகிகளின் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி வசதி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது—நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் சரி, இல்லாமல்போனாலும் சரி.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know whether the lands allotted to the political sufferers are being used for cultivation and whether they are carrying on agriculture on those lands or they are remaining as before?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The scheme was cancelled long ago. It will require some research to know what is happening to those lands.

[10th February 1959]

SRI A. SUBRAMANYAM : இந்த 1,200 ரூபாய் என் திருப்பதை 3,000 ரூபாய்க்கு உயர்த்தி, 3,000 ரூபாய்க்குக் குறைவான வருமானம் உள்ள அரசியல் தியாகிகளின் பிள்ளைகளுக்குச் சலுகை கொடுப்பதுபற்றி அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : காலேஜில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் 1,200 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருமானம் இருப்பவர்களின் குழந்தைகளுக்கும் சலுகை கிடைக்கிறது. கனம் அங்கத் தினர் சொல்லுவது இதைவிட இன்னும் எந்த விதத்தில் உபயோகமாக இருக்கும் என்பது தெரியவில்லை.

SRI A. SUBRAMANYAM : உயர் நிலைப் பள்ளி வகுப்பு களில் படிக்கக்கூடிய குழந்தைகளுக்குக் கூட இம்மாதிரியான சலுகையை அளிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுது உத்தேசம் இல்லை.

SRI V. V. RAMASWAMI : அரசியல் தியாகிகளின் எண்ணிக்கை கணக்கிடப்பட்டு, பட்டியல் ஏதாவது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் வருகிற மனுக்களை வைத்துக் கூடுதல் ஏண்ணிக்கை சேர்க்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அரசியல் தியாகிகளாக இருந்தால், அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கப்படும். இதற்குப் பட்டியல் தயாரிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. அரசியல் தியாகியா, இல்லையா என்பதைத்தான் சர்க்கார் கவனிக்கும்.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : கிருஷ்ண கிரியில் அரசியல் தியாகிகளுக்கு இப்பொழுது பூமி கொடுப்பதாக உத்தேசம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போட வேண்டும்.

SRI M. ETHIRAJALU : அரசியல் தியாகிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலங்களை விற்கலாம் என்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஆம். இப்பொழுது விற்கலாம் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் 10 வருஷங்களுக்குள்ளாக விற்கக் கூடாது என்று உத்தரவு இருந்தது.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I take it that political sufferers will enjoy all the benefits, whether they continue in the Party in power or join any other Party?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Perfectly right, Sir.

Nursery schools

*17 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of recognized Nursery Schools (Pre-Elementary Schools) in the State, district-wise;

(b) the conditions for the recognition of such schools run by private agencies.

[10th February 1959]

(c) the grant-in-aid given to such institutions by the State; and

(d) whether the educational concessions granted to Non-Gazetted Officers, teachers and others are extended to the children reading in such institutions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) A statement^a is laid on the table of the House. In recent years permission to open such schools is being refused as there is no provision in the Second Five-Year Plan for the opening of these schools.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Government consider the desirability of inclusion of necessary provision for such schools at least in the Third Five-Year Plan, as the Hon. Minister just now said that permission had been refused for want of provision in the Second Plan?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We can take that into account and decide with reference to the resources available.

SRI V. V. RAMASWAMI : அனாதைப் பிள்ளைகளையும் ஆதரவற்ற பிள்ளைகளையும் பராமரிப்பதற்கு தனிப்பட்ட அற நிலையம் வைத்திருப்பவர்கள் (trust) ஒரு புதிய பள்ளியைத் துவக்குவதற்கு முன்வந்தால், அதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கேள்வி நர்ஸரி ஸ்கூல்களைப் பற்றியது.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Are there any Nursery Schools run by the Government themselves?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No. I do not think there is any.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member Vidwan T. Muthukannappan is not in the House.

SRI V. V. RAMASWAMI : I put the question, Sir.

Seed farms

* 18 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI** (on behalf of Vidwan T. Muthukannappan) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the places at which seed farms have been started in the Chingleput district;

(b) the capital expenditure incurred for each farm and the average quantity of seeds produced in each farm every year; and

(c) the financial assistance given by the Central Government for this purpose?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a), (b) & (c) The answer^b is placed on the table of the House.

^a Printed as Appendix II on page 213 infra.

^b Printed as Appendix III on pages 214-215 infra.

[10th February 1959]

Buildings in Fort St. George

* 19 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the expenditure incurred in connection with the construction of additional buildings in Fort St. George to provide additional accommodation for the offices of the Secretariat?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): Within the last two years the following expenditure has been incurred for providing additional accommodation in the Secretariat:—

(i) Rs. 3,23,400 for constructing a third floor on the Western Wing of the new extensions.

(ii) Rs. 16,500 for constructing two rooms of the northern wing of the Secretariat new extensions.

(iii) Rs. 3,79,600 for putting up a new block to the west of the Secretariat buildings consisting of garages on the ground floor and office accommodation on the first and second floors.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, is the Hon. Minister aware that in spite of such heavy expenditure, the Members of the Legislature do not have one room which they could use as lounge?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Accommodation provided is for the Secretariat which is expanding and certainly, the requirements of Members should be taken into account when we have sufficient land to expand.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know whether the proposed work for constructing a new Council Hall is progressing or whether the proposal has been given the go-by?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We are well aware of the great interest which the Opposition have in the construction of the new Hall. The plans are now being discussed.

SRI M. ETHIRAJALU: இப்பொழுது கோட்டையில் இருக்கும் உணவு சாலையின் பேர்துமான இடவாதி இல்லாமல் இருப்பதினால் இங்கே வேலை செய்க்கூடியவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் கஷ்டமான நிலையில் இரக்கிடுர்கள். ஆகவே மற்றொரு உணவு சாலை கட்டிக் கொடுக்கும் நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு இரக்கிடுதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In fact, if the new Council Hall comes into existence, the present restaurant will have to be shifted. All that is taken into account.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Is the Hon. the Leader of the House aware that for lack of accommodation, for lack of a separate room for Members of the Legislative Council, the room allotted to the Hon. the Deputy Chairman is always crowded? Has the Hon. Minister any idea about that?

[10th February 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I do not feel that is a matter for any criticism. I think they are in good company.

MR. CHAIRMAN: The Deputy Chairman is very popular.

List showing details of diversion of surplus funds under section 31 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951.

* 20 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to furnish a list showing details of diversion of surplus funds under section 31 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951) during 1957-58?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALLAM: A statement^a is placed on the table of the House.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister enlighten us on the general principles governing the diversion of these temple funds to other institutions?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, in the first place, the temples whose funds are proposed to be diverted should have sufficient surplus funds after meeting their needs. In the second place, the purpose for which such diversion is permitted should be in conformity with the objectives of those temples.

SRI T. PURUSHOTHAM: As we find that there are several instances in which diversion has been made for non-religious purposes, will the Hon. Minister kindly reconcile the same with his statement that the objectives of the institutions concerned should be adhered to?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not think, Sir, that there is any such non-religious purpose for which diversion is permitted. If feeding a poor, hungry soul is considered non-religious by the hon. Member, I could tell him a hungry man would have no devotion. If educating a person would be considered by the hon. Member to be a non-religious purpose, I could tell him, Sir, that preaching religion to an uneducated, illiterate person will only lead to superstition.

SRI T. PURUSHOTHAM: As certain devirsions have been made for specific purposes, for example, the construction of a prayer hall in a particular college, may I know, Sir, whether the Government watch whether the particular purpose is being fulfilled by these diversions?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Help for the construction of a prayer hall in an educational institution is certainly considered to be quite in conformity with the objectives of the temple. If a prayer hall is put up in a college and called a 'Prarthana Mandap' or prayer hall, it will conduce to religious instruction in that institution.

[10th February 1959]

SRI V. V. RAMASWAMI : கோவில் நிதியிலிருந்தாவது சித்த வைத்திய முறையில் ஆராய்ச்சி செய்வதற்குப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. Some temples have taken up the question of research on this Siddha system of medicine.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : சித்த வைத்திய முறையைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வது மதசம்பந்தப்பட்டது என்று அரசியலாட்சி கருதுகிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வியாதிஸ்தர்களுக்குச் சிறந்த பக்தி இருக்காது. வியாதிவந்தால், அதையும் தீர்க்கத்தான் வேண்டும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PERSONAL EXPLANATION BY A MEMBER.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : On a point of personal explanation, Sir. The other day in commenting on my speech, one of the hon. Members said, 'Mr. Srinivasavaradan has incited the people to loot shops.' I did not make any such observation. I brought to the notice of the Government the prevailing high prices and I said that the people were in despair. This is what I have said : 'Please concentrate your attention on solving this food problem and if you do that, the other things would solve by themselves.' I did not at all incite the people to loot. The hon. Member Sri P. T. Rajan said that I did not at all incite the people, but still the Member persisted. I only wish to bring to the notice of the House the unfortunate interpretation that has been put on my speech and correct it. It was not my intention to incite the people.

SRI A. M. ALLAPICHAJ : Sir, is any hon. Member entitled to put his own construction on the speech of another Member?

MR. CHAIRMAN : It is only a statement of personal explanation.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : On a point of information, Sir. I want to know what the actual speech of the Member was . . .

MR. CHAIRMAN : No. It is only a statement made to correct misinterpretation.

III.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் பரம்பிக்குளத் திட்டம் சம்பந்தமாகக் கேரள அரசாங்கத்தோடு பேசி முடிவு எடுத்திருப்பதைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் நாங்கள் பல காலமாக ஆசையோடு எதிர்பார்த்து வந்த திட்டம். இந்தத் திட்டம் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் தென் பகுதியில் இருக்கின்ற வரண்ட பிரதேசங்களுக்குப் பிரயோஜனப்படக்கூடிய ஒரு திட்டம். நமது ராஜ்யத்தில் பல திட்டங்கள்

[10th February 1959]

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

போடப்பட்டு வேலை முடிவடைந்திருக்கின்றது. அதிலும் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, பல திட்டங்கள் முடிவடைந்திருக்கின்றன. லோயர் பவானித் திட்டம், அமராவதித் திட்டம், கிருஷ்ணகிரித் திட்டம், சாத்தனூர்த் திட்டம், மணிமுத்தாறுத் திட்டம் முதலிய பல திட்டங்கள் பல வருஷங்களாக இன்னியர்களால் யோசனை செய்யப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டு இப்போது முடிவடைந்திருக்கிற திட்டங்களாகும். ஆனால், பரம்பிக்குளத் திட்டம் இன்னியர்களால் முன்பு பரிசீலிக்கப்படவில்லை. பத்து, இருபது வருஷங்களாக இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நானே சொல்லியிருக்கிறேன். "லேமென்" என்கிற முறையில் 1937-ம் ஆண்டில் சட்டசபையில் இருந்தபோது, இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். இதற்காகக் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் பல மகாநாடுகள் கூட்டப்பட்டுப் பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. கடைசியாக, இப்போது இந்தத் திட்டம் உருவாகியிருப்பதைக் கேட்டு நான் மிக மிக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எல்லோரையும் விட நான் ரொம்பவும் கூடுதலாக மகிழ்ச்சியடைகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்காக நமது அரசாங்கம் கேரள அரசாங்கத்தோடு கலந்து பேசி ஒரு முடிவைக் கண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் வேலை செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டது என்று கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருப்பதைக் கேட்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்தத் திட்டம் புஞ்சைச் சாகுபடிக்கும் நஞ்சைச் சாகுபடிக்கும் உதவும் வகையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தென்னிந்தியாவில் புஞ்சைச் சாகுபடிக்கு வாய்க் கால் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துவதில்லை. லோயர் பவானித் திட்டம் வந்த தின் பின்னால், புஞ்சைச் சாகுபடிக்கும் தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்த நிலைமையில் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் பல இடங்களில் கழிந்த நாலேந்து வருடங்களாக விவசாயத்தில் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். இம்மாதிரி வாய்க்கால் தண்ணீரிலிருந்து புஞ்சைச் சாகுபடி இதுவரையிலும் செய்ததில்லை. இந்தத் திட்டம் புதிதாக இருக்கிறதானாலும், பல கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். இன்னும் அங்கே பல பிரச்சனைகள் முடிவு செய்யப்படாமலே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு அங்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற அனுபவத்தின் காரணமாக, எந்தமாதிரியான முடிவுகள் செய்தால் அவர்களுக்கு நல்லதாக இருக்கும் என்பதை நன்றாக அறிந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு, இந்தப் பரம்பிக்குளத் திட்டத்தையும் சரிவரச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பரம்பிக்குளம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், அங்குள்ள விவசாயிகளோடு கலந்து பேசி, எந்தப் பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் விடுவது, எந்தக் காலங்களில் எல்லாம் தண்ணீர் விடவேண்டும் என்பதையெல்லாம் கேட்டு அதன்படி அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கேரள அரசாங்கத்தோடு பேசி முடிவு எடுத்ததற்காக இந்த அரசாங்கத்தை மீண்டும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் விவசாய பூமி களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுகிற விஷயம் 10 வருட காலமாகப் பேச்சில் இருந்துவந்தது எல்லோருக்கும் தெரியும். இப்போது சீக்கிரமாகவே இதற்கு ஒரு முடிவு செய்யப் போவதாகத் தெரிகிறது. இதைக் கொஞ்சம் யோசித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பூமிக்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டியதுதான். அது அவசியமில்லை என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. பக்கத்தில் இருக்கிற பிற்போக்கான நாடான பாகிஸ்தானில் கூட உச்ச வரம்பு கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால், உச்ச வரம்பை நிச்சயிக்கும்போது, அதை உயர்த்தி நிச்சயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த விஷயம் இப்போது உலகெங்கும் இருக்கக்கூடிய விஷயம். நான் ஏன் நில வரம்பை உயர்த்தி நிச்சயிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன் என்றால், விவசாயிகளாக இருக்கின்ற மக்கள், நாடு பூராவிற்கும் சோஷலிஸ சமுதாயம் வரப் போகிறது என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சோஷலிஸ சமுதாயத்தில் நில ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய அளவு செலவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுடைய குழந்தைகளைப் படிப்

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder] [10th February 1959]

பிப்பதற்கு வேண்டிய அளவு வருமானம் அவசியம். அதோடு விவசாயி நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தால், அதற்குச் சிகிச்சை செய்வதற்கு வேண்டிய வருமானம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். அதோடு வயதான பிறகு பாதுகாப்பாக இருப்பதற்கும் ஊதியம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். இதையெல்லாம் சோஷலிஸ்பாணியில் இருக்கின்ற அரசாங்கம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். நாம் அதையெல்லாம் கொடுப்பதற்குத் தகுந்த நிலையில் இல்லையென்றாலும், தகுந்த அளவுக்கு உயர்த்தி நில உச்ச வரம்பை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல, விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு மாத்திரம் கட்டுப்பாடு கொண்டுவந்தால் போதாது. மற்றத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும் கட்டுப்பாடு கொண்டுவர வேண்டும். அப்படியில்லாமல், விவசாயிகளுடைய வருமானத்திற்கு மாத்திரம் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தினால், விவசாயக் குடும்பங்களிலுள்ள பிள்ளைகள் அதிகமாகப் படிப்பதற்கு வசதியில்லாமல் போய்விடும். அதே போன்றதான், அவர்களுக்கு வேண்டிய மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்க இயலாமல் போகும். ஆகவே, இதற்குத் தகுந்தவாறு உச்ச வரம்பை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இது தவிர, இன்றைக்கு நாட்டில் உணவு தானியங்களின் விலைவாசி ஏறிக் கொண்டே போவதை நாம் பார்க்கிறோம். இதனால் விவசாயிகளுடைய தானியங்களுடைய விலையும் ஏறிக் கொண்டே போயிற்று. ஆனால், இப்போது இரண்டொரு மாதங்களில் இந்த விலை இறங்கிக்கொண்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். காரணமென்னவென்றால், இப்போது உணவுப் பொருளான நெல், அரிசி எல்லாம் வருகிற காலமாகும். இதனால் இவற்றின் விலைகள் ஓரளவு இறங்கிவருவது சகஜம். அந்த உற்பத்தி போதுமானதாய் இருப்பதினாலே, விலையும் இறங்கிக்கொண்டு வருகிறது. இருந்தாலும், விலை உயர்வைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் இப்பொழுது அரிசி, நெல் வியாபாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தவிருக்கிறார்கள். அரிசி, நெல் வியாபாரம் செய்கின்றவர்கள், அரசாங்கத்தின் உத்தரவு அன்னியில், லைசென்ஸ் இல்லாமல் செய்யக் கூடாதென்றும் செய்திருக்கிறார்கள். அதோடு, அரசாங்கமும் இரண்டரை லட்சம் டன் அரிசி கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக வாங்க இருக்கிறது. இதைச் செய்வது விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக என்று தெரிகிறது. ஆனால், சென்ற ஐந்தாறு வருஷங்களுக்கு முன்பு, உணவுக் கட்டுப்பாடு இருந்ததை நாம் மறந்திருக்க முடியாது. அதிலே ஏற்பட்ட பல சிக்கல்களை, பல கஷ்டங்களை நாம் இன்னும் மறக்கவில்லை. முன்பு உணவுக் கட்டுப்பாடு இருந்தபோது, உணவு தானியங்களைக் கொடுப்பவர்களும் கஷ்டப்பட்டார்கள்; வாங்கிச் சாப்பிட்டவர்களும் கூட நல்ல அரிசி கிடைக்காமல், கெட்டுப்போன அரிசியை வாங்கியதோடு, சரியான அளவில் கிடைக்காமலும் கஷ்டப்பட்டார்கள். அந்தக் கஷ்டங்களெல்லாம் வராமல் அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பழையபடி உணவுக் கண்ட்ரோல் வந்துவிடுமோ என்று ஜனங்கள் பீதியுடன் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இந்தக் கட்டுப்பாட்டை நீடிக்காமல் ஓரளவுக்கு மேல்வாரியாக வைத்துக்கொண்டு, விலை உயராமல் பார்த்துக்கொள்வதோடு அரசாங்கம் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நம்முடைய சட்ட சபையை உதகையிலே கூட்ட வேண்டுமென்று பல காலமாக நாம் கேட்டுக்கொண்டு வந்தோம். உதகையிலே கூட்டம் நடத்துவதை அரசாங்கம் இப்பொழுது ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. உதகையிலே கூட்டம் நடத்துவதாலே பெரிய செலவாகும், அதனால் அங்கே செல்லக் கூடாது என்று காங்கிரஸ் கட்சியே பல காலம் சொல்லிவந்திருக்க, இப்பொழுது உதகைக்குப் போக முடிவு செய்திருக்கிறார்களே என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் சொல்வது தவறு என்று நான் சொல்வேன். அவர்கள் பல சமயம் அங்கு சென்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அங்கே சட்ட சபை மாத்திரம் நடக்கக்கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல. உதகை நம் ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தது. உதகையிலே இருக்கும் மக்கள், அங்கே சட்ட சபை நடக்க வேண்டுமென்றும், அரசாங்கமே கோடை காலத்திலே அங்கே நடக்க வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். உதகையிலே சட்ட சபைக் கூட்டங்களை நடத்துவதென்று அரசாங்கம் முடிவு

10th February 1959]

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

செய்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதனால் பெரிய செலவு ஆகிவிடும் என்று சொல்வதற்கில்லை. செலவு ஆனாலுங்கூடப் பரவாயில்லை. எனென்றால், உதகை நம் ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பிரதேசம்; உலகம் முழுவதும் தெரிந்த பிரதேசம்; அந்த இடத்தை உலகத்தவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மலை வாசல்தலத்தை நல்ல முறையில் வைத்திருப்பது நம்முடைய கடமை. அது நல்ல முறையில் இல்லாமல் கெட்டுப் போனால், நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கும் முக்கியமான ஸ்தலத்தை இழந்தவர்களாயோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

* SRI M. PATANJALI SASTRY : Mr. Chairman, Sir, I do not propose to take up much of the time of the House as the Address has been subjected to discussion already for three days and almost all the aspects covered by the Address have been dealt with by the Members who have preceded me. I shall only confine myself to a few remarks as they occur to me. The Address discloses an impressive record of achievements and the Government are entitled to take credit for it. Having some experience of the student world in North India and the way in which party politics intrude into the academic institutions there, I cannot but congratulate the Government and the leaders of the political parties on the 'agreed decision'—the Address uses the words—about student participation in politics. The Address says that this decision of the political parties in Madras has evoked appreciative comments throughout the country. I am here, Sir, to bear testimony to such appreciative comments elsewhere. I have heard various leading men in North India commending this step on the part of the political leaders in this part of the country. Unfortunately, however, the political leaders in North India do not emulate the political leaders here with the result that party politics are freely injected into the academic institutions, much to the distraction of the students' attention and there are outbursts of emotion and indiscipline in those areas. If to-day our students by and large are free to pursue their studies in the academic institutions in this part of the country, it is not a little due, I think, to the gentleman's understanding that has been arrived at by our political leaders. It was rather disturbing to hear our Deputy Chairman yesterday saying that attempts had been made to go back upon this understanding. I hope the understanding will be strictly observed in practice and adhered to and that the Deputy Chairman's fears are groundless.

SRI A. M. ALLAPICHAJ : I wish they were groundless.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : He also holds that view.

* SRI M. PATANJALI SASTRY : But I am afraid the claim in the Address about appreciative comments being made throughout the country about the decision on the Union language cannot be sustained. As a matter of fact, everyone knows that there was an acute controversy on the question of the official language of the Union Government, though I agree with the views of the Madras Government. When I was examined before the Kher Commission a few years ago, I said that it would be inconsistent

[Sri M. Patanjali Sastry]

[10th February 1959]

with the dignity and prestige of India to be always clinging to a foreign language like English for purposes of administration at the Union level. I have heard since very elaborate arguments to the contrary by some of our most respected leaders, but I still adhere to that view. It seems to me that India must have its own national language and according to the inescapable realities of the situation, Hindi alone can have that status. There is also an agitation that the Eighth Schedule of the Constitution must be amended by including English as one of the languages specified there. But that overlooks the fact that the Eighth Schedule only specifies certain languages which are referred to in an Article of the Constitution which speaks of the "Languages of India". The Eighth Schedule refers, therefore, to only what can be properly called the languages of India. But I do not think that merely because a section of our educated countrymen use normally English for purposes of public affairs and also in some cases unfortunately for purposes of private life, English can be called a language of India. A language of India must be a language indigenous to the country and English cannot claim that status any more than, for instance, Dutch can be spoken of as a language of Indonesia or English can be spoken of as a language of Burma and so on. An indigenous language alone can claim a title to be included in the Eighth Schedule. At any rate, our Constitution-makers thought so, and in my humble submission, they were right and English cannot be included as a language of India in the Eighth Schedule of our Constitution so far as it refers to an earlier Article which speaks of the languages of India. But that does not mean that the time-limit specified in the Constitution for change-over to Hindi should be strictly enforced or adhered to. Sufficient time must be given to people in non-Hindi-speaking areas to get an adequate mastery of Hindi which is proposed to be used for official purposes at the Union level. I am not worried about our young men finding it difficult to gain a knowledge of that language. For people who have attained mastery over a foreign language like English, which is the envy of other parts of India, I do not feel, there will be much difficulty in mastering Hindi, provided, of course, sufficient time is given for the purpose. Therefore, there must be an extension of the time-limit by amending Article 343 of the Constitution which prescribes the time-limit. The extension may be for twenty years or thirty years. That is a matter of detail which the proposers of the amendment must consider before they effect the amendment. Provided that is done, as I said, I shall not be worried about the problem presenting any difficulty to the people in this part of the country. They will certainly learn Hindi and be on a par with the people in the North who are already familiar with Hindi.

Then, the Address refers to the vexed question of rising prices of foodgrains. During the debate on the statement regarding Food placed on the table of the House by the Hon. the Minister for Agriculture some time last year, I pointed out that the attack of the problem on the production front would only give us a long-term solution and that something must be attempted on the price control

[10th February 1959] [Sri M. Patanjali Sastry]

front, if I may use that expression. The explanation for the rise in food prices, if I remember aright, given in the statement was that the very high level of prices prevailing in the North had its own impact upon the grain market in this part of the country. That explanation, I thought, was not very convincing because of the zonal arrangement. That is, foodstuffs were not allowed to be exported outside the zones and there was no movement in the contrary direction also, each zone being regarded as more or less self-contained. That being so, it was difficult for me to understand how prices in Uttar Pradesh or Bihar, for instance, could have an impact on the grain market in the Madras City or in the mufassal. I suggested, if I remember aright, that some control should be imposed on prices—some ceiling fixed on prices—and that a drive should be undertaken against hoarders and profiteers. Yesterday, I was glad to hear from the Hon. the Minister for Agriculture that control was imposed recently—on 2nd February—and that orders had been issued to the effect that rice or paddy should not be sold at a price above a certain level. It will have its effect soon on bringing down the price. That is an encouraging statement and I am glad that the Government have undertaken an attack on this problem on the control side apart from merely concentrating on the production side.

Then, the Address proceeds to say that the basic requirement of the present situation, viz., redoubling of efforts at stepping up agricultural production, should be met by bringing in legislation about ceiling on land holdings. All that I can say upon this vexed question of ceiling is that the Government seem to be actuated more by ideological considerations than by the immediate objective of solving the food problem. Both these objectives seem to underlie the scheme. But I fear that at this juncture, when food prices are still high, notwithstanding the issue of control orders, and when production has not increased, it would be very difficult to say whether fixation of ceiling upon holdings would be a proper way of bringing about an increase in food production. At any rate, at this juncture, I would deprecate launching upon this experiment. At best, it is an experiment and all the results that will flow from it cannot be clearly foreseen at present because it is a complicated experiment which bristles with practical difficulties, as pointed out by my hon. Friend Mr. Balasubramanya Ayyar in the course of his forceful speech yesterday. It may be, as Dr. Usman observed, an experiment by which the Government's objective of socialistic pattern of society would be achieved in which case the Government may deserve congratulation by the people. But it may, on the other hand, equally be that the experiment miscarries, in which case, disastrous consequences might ensue, much to the detriment of food production in this part of the country. Therefore, I would respectfully join with Dr. Usman in enjoining caution upon the Government. Let them proceed experimentally by introducing this reform in some area, if they must. Let them see the results flowing from it and then if they find that production has increased and their socialistic

[Sri M. Patanjali Sastry] [10th February 1959]

objective has been satisfactorily achieved, there will be time enough for them to extend the experiment to other districts or areas as well.

Sir, on the question of education, the Address says that the reorganization of the curricula has already begun in elementary schools and will commence in high schools in the next academic year. I submit that this reorganization must be conformable to our own culture and civilization. Unfortunately, however, the complaint has been made in responsible quarters including the University Education Commission that our education has been "un-Indian". That is because it is an education that was imposed upon this country by the British rulers. A noted American educationist says, "A programme of organized education tends to become an intrusion and an impertinence whenever it seeks to shape the development of the young without due regard to the patterns of particular culture and history of which they are a part". Therefore, it is necessary, Sir, that the reorganization that is contemplated in the curricula, particularly of the elementary and secondary schools, should conform to the distinctive pattern of our own culture and civilization. The young should be nurtured in the ideas and ideals of our own cultural tradition. After all, they are to be the future citizens of the country. Their education must be along Indian lines and on the lines of Indian culture and Indian tradition. There is plenty of excellent reading material in our cultural heritage and I suggest that our educationists should bestow their attention upon making a proper selection from this material for the text-books in the elementary schools and secondary schools. If our young men are imbued with our own ancient ideals and cultural ideals which are very noble and high-minded, I am sure, the future generation of Indians will conform more to our own traditional patterns of thought and culture than the present generation of educated Indians do. About the latter, there has been a lot of complaint that they form almost a separate class not in tune with the thoughts and aspirations of our fellow-countrymen who do not happen to have English education. That sort of charge will disappear if our rising generation of young men are educated more along Indian lines. That is my submission so far as the attempted reorganization of curriculum of the elementary and secondary schools is concerned.

Then, Sir, I wish to offer a few remarks on the Community Development programme. It is obvious that no community development programme can be complete without adequate rural medical relief and it is a matter of common knowledge now that such rural medical relief is now woefully inadequate. Our political leaders put the blame for the state of affairs upon the paucity of fully qualified medical men and the unwillingness of such of them as are available to settle down in villages and set up practice there. Exhortations and admonitions from time to time are not wanting. Our young men are reminded about humanitarian ideals and are told about the dedicated life of sacrifice and the rest of it, and are asked to go and settle down in villages. To me it appears that

10th February 1959] [Sri M. Patanjali Sastry]

admonitions and advices are unrealistic. Our qualified young men, our medical graduates have spent large sums of money in equipping themselves medically by undergoing five years' course and it is, I think, unimaginative to ask them to settle down in villages and set up practice there. Besides, even if they choose to go and settle down in remote villages, they will be faced with lack of adequate equipment in the shape of well-stocked dispensaries, and these dispensaries would again cost enormous sums of money. In the case of the allopathic system of medicine, anti-biotics and other drugs and medical accessories cost large sums of money nowadays. Therefore, this problem could not be solved along those expensive lines. I would, if I may, make a suggestion to our Government—though the Hon. the Minister for Health is not here—why not give a trial to the homoeopathic system? The time is long past when the homoeopathic system was said to be merely empirical and not based upon scientific principles. A British Act of Parliament has established a faculty of homoeopathy as a separate branch of medicine and the Queen, I understand, has appointed a homoeopathic doctor as Her Majesty's Honorary Physician. Therefore, I do not think the charge that the homoeopathic system is unscientific can hold water any longer.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: That is what our modern doctors say.

* SRI M. PATANJALI SASTRY: They may say so.

But that criticism can no longer be sustained in view of developments taking place not only in the United Kingdom but also in America. In America the system has made great strides. Great homoeopathic colleges and universities are functioning in our own country. I understand that in Bombay the homoeopathic system has been recognized. So also in Uttar Pradesh.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Here also there is a proposal.

* SRI M. PATANJALI SASTRY: I am glad to hear that.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: No, no.

* SRI M. PATANJALI SASTRY: In the Madhya Pradesh they have introduced a two-year course of training in homoeopathy based upon a very adequate syllabus, comprising not merely homoeopathic theory and practice and pharmacopoeia but also anatomy, physiology, pathology and such other subjects which every medical student must master. So, I would respectfully urge upon our Government to take steps to establish schools and colleges for training young men in homoeopathy. It may be that that syllabus can be based upon what obtains already in the Madhya Pradesh, and S.S.L.C. students can be trained in that way. Already there are a few S.S.L.C. students in villages and if students are drawn from the villages in order to have a two-year course as it is done in Madhya Pradesh, and if those subjects are

[Sri M. Patanjali Sastry] [10th February 1959]

taught, it would be much more easy to induce them readily to settle down in the villages. That way the problem of rural medical relief can be solved. Further, in the case of the homoeopathic system, drugs are extremely cheap. For instance, we can have a first class homoeopathic dispensary and a well-equipped homoeopathic library with a capital outlay of less than Rs. 1,000. So, the enormous sums that will be required for running the drug store on the allopathic system in the village parts, would be avoided. It seems to me that this will be an effective method of tackling the problem of rural medical relief on efficient lines. Now, legislation on the subject is already in force in Bombay, Bengal and Madhya Pradesh. Therefore, I suggest that legislation on similar lines can be brought forward here also by making provision for the opening of schools and colleges where these young men of only S.S.L.C. standard could undergo the two-year course. Recently, the Madras Homoeopathic Association has started a course of two years, based upon the Madhya Pradesh syllabus, by giving tuition only to those who choose to attend the classes which are held only in the evening. I am glad to be able to inform this House that a number of students have been attracted to it. Not only students but also people who have entered life and who are holding official position, including teachers and retired officials, are attending classes and undergoing training with enthusiasm and zeal. If regular schools are opened, classes will be well-attended and a good number of young men of the S.S.L.C. standard could be attracted and they may be trained and sent out to rural parts. Incidentally, Sir, there will be this benefit: If the Government undertake legislation, they can exclude a number of quacks who set up practice as homoeopaths now. They have no other equipment than their medicine chest. They merely rely upon some kind of empirical knowledge which they picked up at random. They have no sort of real qualification. Some of them hold bogus degrees or diplomas, and they are allowed to practise and dabble with the health of the general public. It is almost a public danger. If legislation is brought forward, it can provide for a scheme of registration of medical practitioners of the homoeopathic system, which would exclude these quacks. At least, insistence upon some minimum requisite qualification can be made. Then only those who possess those qualifications could be registered. But these are all details which I leave to the Government to consider. But I submit that this proposal of giving a trial to the homoeopathic system by way of tackling the question of rural medical relief should be considered by the Government. Thank you, Sir.

* **SRI K. V. RAMASWAMY :** கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களே, இன்றையதினம் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் உரையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற முன்வந்துள்ளேன். அந்த முறையில் கவர்னர் உரையில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற சில விஷயங்களை உங்களுக்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அவர் குறிப்பிட்ட விஷயங்களையெல்லாம் நல்லெண்ணத்தோடும் ஆர்வத்தோடும் நிறைவேற்றி வைக்க இந்த மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் வேண்டியன செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன்.

[Sri K. V. Ramaswamy] 10th February 1959]

குறிப்பாக, எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை, அணைக்கட்டுகள் ஏதோ சில இருந்தபோதிலும் கூட, இப்பொழுது புதிதாகப் பரம்பிக் குளத் திட்டம் நிறைவேற்றப் போகிறது என்பதைக் கேள்விப்பட்டோ, மிக்க சந்தோஷம் அடைகிறேன். காரணம் என்னவென்று கேட்டால், கோவை ஜில்லாவில் பல்லடம், பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், அவனாசி ஆகிய தாலுக்காக்களில் பல சமயங்களில் தண்ணீர் கிடைக்காமல் பஞ்சம் ஏற்பட்டு மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த மக்களின் அல்லலைப் போக்க ஒரு நீர்த்திட்டம் நிறைவேற்றப் போகிறது என்பதைக் கேள்விப்பட்டவுடன் மிக்க சந்தோஷம் ஏற்பட்டது. அந்தத் திட்டத்தை அந்தப் பகுதி மக்கள் மனமார வரவேற்கிறார்கள். இதுபற்றிப் பல நாட்களாகப் பேச்சு வார்த்தை நடந்து ஒரு முடிவும் ஏற்படாததைக் கண்டு மனம் சலிப்படைந்து, “தங்களுக்குப் பயன்படாத தண்ணீரைக் கொடுக்கக் கூடக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களே” என்று கேரள சர்க்கார் மீது கூட சில பேர் வருத்தம் கொண்டிருந்தார்கள். இங்குள்ள கம்யூனிஸ்டு நண்பர்களைப் பார்க்கும்போது, “இங்கு விளைபொருள்களைப் பயிரிடுவதற்குத் தண்ணீர் கூடக் கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்களே” என்று கூறுவது சகஜமாகியிருந்தது. இதனால் ஒரு பகைமை கூட ஏற்பட்டுவிடலாம் என்ற நிலை இருந்தது. இன்று கேரள சர்க்கார் பரம்பிக்குளத் தண்ணீரைத் தமிழகத்துக்குக் கொடுத்து ஒத்துழைத்தமைக்காகப் பாராட்டுவதோடு நாங்கள் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த நீர்த் திட்டம் தங்கள் தங்கள் தாலுகாவுக்கும் பயன்படும்படி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று அந்தந்தத் தாலுகா மக்கள் மனுக்களை எழுதிக்கொண்டு தங்கள் பிரதிநிதிகள் மூலமாக மந்திரிகளை நேரில் கணுவருகிறார்கள். அவர்கள் இந்தக் காரியங்களைச் செய்வதைப் பார்த்தால், அவர்களுக்கு விவசாயத்தில் எவ்வளவு ஆர்வம் இருக்கிறது என்பதையும், தண்ணீர் அவர்களுக்கு எவ்வளவு முக்கியமாகத் தேவைப்படுகிறது என்பதையும் நாம் நன்றாக உணர்ந்துகொள்ள முடியும். இந்தப் பரம்பிக்குளத் திட்டத்தின் தண்ணீரை எங்கெங்கெல்லாம் பரவலாகக் கொண்டுபோக முடியுமோ, அங்கெல்லாம் கொண்டுபோய்த் தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். முக்கியமாகத் தண்ணீர் எழுத பகுதிகளுக்கும், வரட்சியான பகுதிகளுக்கும் இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாகத் தண்ணீர் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நாட்டிலே பஞ்சம் ஏற்படாதவாறு காக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். உணவு நிலைமைபற்றிக் கவர்னர் உரையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்த்தால், இன்று சில இடங்களில் மழை இல்லாமல் உற்பத்தியில்லாத நிலை ஏற்பட்டிருப்பதையும், பரவலாக விலைவாசி ஏறியிருப்பதையும் உணர்ந்துகொள்ள முடியும். இப்பொழுது விலை ஓரளவு குறைய ஆரம்பித்திருக்கிறது. உணவுப் பொருள்களின் விலை அதிகமாக இருந்தாலும், இன்று விவசாயி அதனால் பலன் பெற முடியாது. மற்றப் பொருள்களும் அதிக விலைக்கு விற்கிற காரணத்தினால், விவசாயி அதிக லாபம் அடைய முடியாது. விலை உயர்வதுதான் மக்கள் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. இன்று விவசாயப் பொருள்களான ஏர், இரும்பு சாமான்கள், அம்மோனியம் சல்பேட் ஆகியவைகள் எல்லாம் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன. ஒரு மூட்டை 30 ரூபாய் என்று விற்கப் பட்டுவந்த அம்மோனியம் சல்பேட் 60 ரூபாய் என்று விற்கப்படுகிறது. இந்த விலை விற்கும்போது, விவசாயி இவைகளையெல்லாம் எப்படி வாங்கி விவசாயம் செய்ய முடியும்? ஆகவே, இப்படி உணவுப் பொருள்களின் விலை உயர்வதை விவசாயிகளுடைய நிலையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால், அது விலை உயர்வாகத் தோன்றுகிறது. விவசாயிக்குத் தேவையான பொருள்களின் விலை குறைந்தால், உணவு தானியத்தின் விலையும் தானாகக் குறைந்துவிடும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கோ வியாபாரிகளுக்கோ பாதகமாக இல்லாத ஒரு விலைக்குத்தான் அதை விற்க வேண்டும் என்று விதித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கட்டுறவு விவசாயம்பற்றிப் பேசப்படுகிறது. அது ஒரு புறம் இருக்கட்டும்.

[Sri K. V. Ramaswamy] [10th February 1959]

இன்றுள்ள சட்டங்கள் எல்லாமே விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமானவையாக இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஒரு கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் ஸொலையின் செக்ரடரியாக இருந்தேன். அந்த ஸொலையி, விவசாயிகளிடமிருந்து விளைபொருள்களை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, அவை விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமான விலைக்கு விற்கும் காலத்தில் அவைகளை விற்கும். அவ்வாறு விற்பதற்காக விவசாயிகளிடமிருந்து புகையிலை போன்ற பொருள்களை வாங்கி வைத்திருந்தோம். ஆனால், அவை விவசாயிகளுக்கு மிகவும் அனுகூலமாக இருக்கும் நல்ல விலைக்கு விற்கக்கூடிய காலம் வரவே யில்லை. ஒரு வருஷத்தில்கூட விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும் நல்ல விலை வரவேயில்லை. அந்த நிலையில், விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கி வைத்திருந்த பொருளையெல்லாம் எலத்தில் விற்க வேண்டியிருந்தது. ஒரு ஆண்டில் கூட விவசாயிகளுக்கு அனுகூலம் ஏற்படவில்லை. அதனால் பல விவசாயிகள், பல மெம்பர்கள், பாதிக்கப்பட்டார்கள். அவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுச் சட்டங்கள் விவசாயிகளுக்குச் சலுகை அளிக்க முடியாதவைகளாக இருக்கின்றன. அப்பேர்ப்பட்ட சட்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு வேண்டாம். அப்பேர்ப்பட்ட சட்டங்களை உடைத்தெறிந்து விட்டு, விவசாயிகளுக்கு நன்மையளிக்கக்கூடிய நல்ல சட்டங்களை இயற்ற வேண்டியது சர்க்காரின் கடமை.

தொழிலாளர்களுக்கும், என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கும் நாம் எத்தனையோ சலுகைகளைக் கொடுத்து வந்திருக்கிறோம். நாம் விவசாயிகளுக்கு அவ்வளவு சலுகைகள் அளிக்கவில்லை. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், நாம் விவசாயிகளுக்குப் போதிய சலுகைகள் அளிக்கவில்லை. விவசாயிகளுக்குச் சில நன்மைகள் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்குக் கடன்கள் கொடுக்கிறோம். அவர்களுக்கு நம்மால் கொடுக்கப்படும் கடன்களின் பூரண பலனையும் அவர்கள் அடைய முடிவதில்லை. ஏனென்றால், இடையில் அதிகாரிகள் பெரும் பெருச்சாளிகளாக இருந்து பணத்தைச் சுரண்டி வருகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட பெருச்சாளிக் கூட்டங்களை அறவே தொலைத் தெறிந்து, சர்க்காரின் பணம் நேரிடையாக விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் போய்ச் சேரும்படி செய்ய வேண்டியது சர்க்காரின் மிக முக்கியமான கடமை.

விவசாயி, தான் வளர்த்த பயிரின் மூலம் வருமானம் அடைவதற்குள் என்ன கஷ்டப்படுகிறான் என்பது விவசாயத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்குத்தான் தெரியும். பேருவை வைத்துக்கொண்டு எழுதிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு அது தெரியாது. பயிரிலிருந்து அறுவடை செய்வதற்குள் அவன் எவ்வளவோ கஷ்டப்படுகிறான். போட்ட விதைகள் முளைத்தால், அந்தக் குருத்துக் களைச் சில பூச்சிகள் கத்தரித்து விடுகின்றன. அவைகள் கொஞ்சம் பெரிய செடிகளாக வளர்ந்த பிறகு, அவைகளை ஆடு மாடுகள் கடித்துத் தின்றுவிடாது, நிலத்தைச் சுற்றிப் பரந்த வேலி போட வேண்டும். பயிர்களில் கதிர்கள் விளைந்த பிறகு, அவைகளைத் திருடர்கள் திருடிக் கொண்டு போய்விடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பயிர் அறுவடையாகும் வரையில், அதற்குப் பலவிதமான நோய்கள் வரும். பயிர் களை நோய்களிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு விவசாயி நிறையப் பணம் வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். விவசாயிக்கு சர்க்கார் பணம் கொடுத்தாலும், சில சாமான்கள் கிடைப்பதில்லை. பூச்சி மருந்தைத் தெளிப்பதற்கு வேண்டிய கருவிகள் கிடைப்பதில்லை. பருத்திச் செடிக்கு பூச்சி மருந்து தெளிக்க வேண்டுமானால், ஸ்ப்ரேயர் கிடைப்பதில்லை. ஸ்ப்ரேயர் கிடைத்தாலும், அதை அவனுக்குச் சரியாக உபயோகிக்கத் தெரியாது. விவசாயி ஸ்ப்ரேயரை உபயோகிக்கும் விதத்தை எவ்வாறோ கற்றுக்கொண்டு அதை உபயோகிக்க ஆரம்பித்தால், அது கெட்டுப்போய்விட்டால் அதை ரிப்பேர் செய்வது கஷ்டம். அதை ரிப்பேர் பண்ணித் திரும்பக் கொண்டு வருவதற்குள் காலதாமதம் ஆகும். விவசாயிகள் இவ்வாறு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

10th February 1959] [Sri K. V. Ramaswamy]

பயிர்கள் அழிந்துபோனால், விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, பயிர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் செய்யும் திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால், அவர்களுக்குத் தெரியும் ஏற்படும். எனவே, பயிர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் செய்யும் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இன்று விவசாயக் கூலிகள் கிடைப்பது மிகவும் அரிதாக இருக்கிறது. காரணம், எல்லா இடங்களிலும் மில்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன. ஒருவன் மில்லில் வேலைக்குச் சென்றால், உடனே அவனுக்கு 90 ரூபாய், 100 ரூபாய் சம்பளம் கிடைக்கிறது. விவசாயக் கூலிகளுக்கு அவ்வளவு வருமானம் கிடைப்பதில்லை. எனவே, விவசாயக் கூலிகளின் கூலியை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். மில்களில் வேலை செய்பவர்களின் கூலிக்கும் விவசாயத் துறையில் வேலை செய்பவர்களின் கூலிக்கும் வித்தியாசம் இல்லாத முறையில் இவர்களுடைய கூலியை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியில், உதகையில் சட்ட சபைக் கூட்டம் நடக்கவிருப்பது குறித்து நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால், என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய தோழர்கள், உதகையில் சட்ட சபைக் கூட்டத்தை நடத்தக் கூடாது என்று கூறுகிறார்கள். அவர்கள் அங்கே நடக்கும் கூட்டத்திற்கு வருவதாக இல்லை என்றும் கேள்விப்படுகிறேன். உதகை மிகவும் குளிர்ச்சியாக இருக்கும்; அது நல்ல இடம். அங்கே அவர்கள் வந்தால், அவர்களுடைய மனமும் நிம்மதியாக இருக்கும். அவர்கள் அங்கே ஒரு தடவை வந்தால், “பிறகு நாங்கள் உதகைக்கு முதன் முதலில் வந்து விடுகிறோம்” என்று சொல்லுவார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், “நாம் உதலைக்குப் போக வேண்டாம்” என்று தீர்மானிப்பதுடன் நில்லாது, “உதலையிலிருந்து கிடைக்கும் யூகலிப்டஸ் ஆயில் நாம் உபயோகிக்க வேண்டாம்” என்றும் தீர்மானம் போட்டுவிடுவார்களோ என்று அஞ்சுகிறேன். (சிரிப்பு.) அங்கே கிடைக்கும் யூகலிப்டஸ் ஆயில் உலகம் முழுவதும் உபயோகிக்கப்படுகிறது. எனவே, அவ்வாறு தீர்மானம் போடாமல், அதை உபயோகிக்க வேண்டும் என்று அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உதகை வாசம் நல்ல மலவாசம். அங்கே வசிப்பதற்காக வெளிநாட்டிலிருந்தெல்லாம் ஜனங்கள் வருகிறார்கள். அது ஒரு நல்ல ஸ்தலம். பெயரில் காலத்தில் அங்கே போய் இருப்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தை உண்டுபண்ணிய சர்க்காருக்கு நாங்கள் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உத்கமண்டலம் சீரும் சிறப்பும் வாய்ந்த ஸ்தலம்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அது பாடல் பெற்ற ஸ்தலம்? (சிரிப்பு).

*** SRI K. V. RAMASWAMY :** கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி சுந்தராம்பாள் அவர்கள் அங்கே வந்து பாடினால், ஒரு நிமிஷத்தில் அது பாடல் பெற்ற ஸ்தலமாக ஆகிவிடும்.

நான் பேசிய பேச்சில் குற்றம் குறைகள் இருந்தால், அவைகளுக்காக என்னை மன்னிக்க வேண்டும். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை மீன்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். வணக்கம். ஜெய்ஹிந்த்.

*** SRI L. S. KARAYALAR :** Mr. Chairman, Sir, I am happy to be privileged to participate in the discussion on the motion of thanks that is being offered in this House to the Governor for his special message in person on the 4th February to a joint session of the Madras Legislature. There is one excellence in his Address which I appreciate very much. It is very brief. I think it is Shakespeare that said that brevity is the soul of wit. So did Cicero. He said that brevity is the recommendation for a speech of a Senator or an orator. From that point of view, I appreciate it very much. I hope it will be briefer and briefer every year.

[Sri L. S. Karayalar] [10th February 1959]

There was a section in the other House which said that there should be no Governor and no Address. That is an institution which was considered sacred, and I do not know whether it is still being considered sacred. Whatever it is, I am not competent to talk on the Governor. The institution of the Governorship has come into hot criticism everywhere. As I said, one Party in the other House would not have the Governor at all. I would rather like to strike a compromise. These Governors do a lot of things. I asked one gentleman with whom I was friendly, soon after he became Governor, 'How do you feel about it?' He said, 'It is an excellent thing. I am asked to take 25 cups of coffee or tea with all sorts of invitees. Of course, they are eminent people. There is a lunch party everyday to which quite a good number of people are invited—most of whom I do not know—followed by dinner parties.' At that time, the Dalai Lama and Panchen Lama visited the headquarters of that State. Dalai Lama was in the Government House and Panchen Lama was in the Government Guest House outside. He said, 'I do not know why Dalai Lama should be here and Panchen Lama in the Government Guest House outside. On the whole it is a fine thing to be a Governor.'

SRI MOHAMED RAZA KHAN: How was his health? He was taking 20 cups of coffee or tea.

* SRI L. S. KARAYALAR: Perhaps, he did not sip all the 20 cups.

Sir, I would like to make a suggestion as regards the institution of Governor. If it is made an elected post, there will be no trouble at all. There could be a popular Governor. The Leader of the Opposition in this House knows—he had been to the United States very often—how popular elected Governors are functioning in the United States. Really they are popular, once you elect them. They are bound to be popular. With this small suggestion, I would pass on to the other items in the Governor's Address.

I come from the tiniest taluk in the State, called Shencottah. It is so tiny that there are only about 50,000 people there. I do not want to criticise this Government as to how they lost their ground as far as Shencottah is concerned. How could this small taluk, which the Reorganization Committee Report said as belonging to Tirunelveli district of Madras State, economically, socially, and geographically, go to Kerala? How did these people succeed in dividing such a small place? It is a heart-breaking affair to cut it into two pieces. Sri Panampalli Govinda Menon just plumped for his own State and put in their claim to this taluk. Apart from this, if only you take a vote in Kanyakumari district and Shencottah, I am sure that 99 per cent of the people would vote for seceding from the Madras State. They would like to go back to Kerala or be a separate State. When Pondicherry or Karaikal could remain separate, why not Shencottah and Kanyakumari district, with a separate culture, with people highly developed in education, in agriculture, and in economy, be a separate State? One thing I want to appeal to this Government. It is not too

10th February 1959] [Sri L. S. Karayalar]

late to get the other part of Shencottah back. It is not difficult to rip open the question. Mistakes have been committed. I do not want to lay the blame at the doors of any one. But a mistake could certainly be rectified. Nothing is lost by getting back that part of Shencottah which we have lost. Soon after integration, there were a few visitors to Shencottah, one was cholera and the other was typhoid, followed, of course, by some Ministers and others later on.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: They did not bring in cholera.

* SRI L. S. KARAYALAR: I was only mentioning the order of sequence. Absolutely there was no connection between the first two and the latter. We had protected water-supply by the then benign Government of Travancore. After integration, it was not chlorinated, and the health condition deteriorated to such an extent. The Travancore Government knew that Shencottah was going to Madras State and, therefore, they ceased to spend money on it for several years, even though they had been doing very beneficent activities before. I would request the Health Minister to bestow special attention on Shencottah taluk.

The next point that I would refer to is one that is agitating the minds of several people of this State. The Governor in his Address has made a special reference to it. I will read that portion from the Address. He says, 'The Government are well aware of the hardships of their Non-Gazetted Officers arising out of the rising trend in prices.' Soon after the Governor mentioned this and soon after he announced the grant of Rs. 5 to the Non-Gazetted Officers, the Non-Gazetted Officers hurriedly called a conference. The Governor made this announcement on the 4th February. The conference was held on the 7th morning in the Rajaji Hall. The Tamil Nad Non-Gazetted Government Officers' Union held that conference. Our Chief Minister was invited to attend and inaugurate that conference. That is as it should be. To whom could the Non-Gazetted Officers go except the Chief Minister for help and succour? The Chief Minister was good enough to go to that conference and inaugurate it. I read in the papers that he wanted to hear the President of the Non-Gazetted Officers' Union speak and then inaugurate the conference. The natural sequence of order was given the go-by. Because the Chief Minister wanted to hear the grievances of the Non-Gazetted Officers, he said he would inaugurate the conference after hearing the President's speech. The President (Sri S. S. Alwarappan) of the Non-Gazetted Officers' Union began to speak. He in his address said that 'Non-Gazetted Officers had suffered greatly in the past 15 years owing to rising prices and inadequate scales of pay, and the relief given by the Government had not been much. Yet they were a very patient set of people. Nowhere in the country could they find Government employees who worked with such a will as in Madras, and they had.' Then he went on to ask if only the 60,000 Non-Gazetted Officers refused to work after 5 p.m., how the Government could contemplate action against

[Sri L. S. Karayalar] [10th February 1959]

them. Then he went on to say (and this is the interesting point), "I said to my wife that this grant of Rs. 5 had been made. She asked, 'Are you not ashamed to receive this Rs. 5?' " Then there was explosion. The Chief Minister got up and said, "Then why don't you pass a resolution like that and submit it to your wife?" or something like that.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Not to the wife but to the Government.

* SRI L. S. KARAYALAR: It is reported as 'wife' in some papers. The 'Hindu' has reported it as 'Government'. But Sri Alwarappan's speech did cause an explosion.

DR. A. SREENIVASAN: It is the fashion now to lose temper when there is no argument.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Doctor excels him!

3-20 P.M. * SRI L. S. KARAYALAR: This did create an explosion. Then poor Mr. Alwarappan, the President, who thought that he should inform the Chief Minister the reaction to the grant of Rs. 5, collapsed. Here is the Chief Minister all of a sudden exploding when Mr. Alwarappan talked about his wife's remark. There is nothing wrong in one consulting one's wife, as long as one has a wife. We consult our wives because we have got our wives. The Chief Minister had no woman to consult. Most of our wives are very clever, Mr. Chairman. (Laughter.) They are much cleverer than men. Nothing is lost by that. After all, wives are men's partners in life and they could give good advice. (An hon. Member: The Chairman may also agree with you.) Whether he agrees with me or not, it is a fact and he will not be sorry for that, I suppose. Men will have to travel with their wives in life; and what is wrong in people consulting their wives and asking for their advice? There is absolutely nothing wrong in it. But, still, the Chief Minister got angry at that and the people concerned very nearly collapsed. The Chief Minister then began to preach homilies and said, 'We know your difficulties and we want to help you' and all those things. Why then should he attack the poor Non-Gazetted Officers, I ask. I would like to point out, 'Anger begins in folly and ends in repentance.' It is not what I say, it is what Pythagorus said.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member is very poetic to-day.

* SRI L. S. KARAYALAR: Thank you, Mr. Chairman. The Hon. Chairman says that I am poetic today. I was just referring to the maxim given by great men about anger. I shall just refer to some more of them. There is another wise statement, 'The fire that kindles for your enemy often burns yourself more than him.' Again, Marcus Auerilius has said, 'When thou art above measure angry, bethink thee how momentary is man's life.' Mr. R. W. Emerson has stated, 'A man makes his inferiors his

10th February 1959] [Sri L. S. Karayalar]

superiors by heat.' Mr. John Webster has said, 'There is not in Nature a thing that makes man so deformed, so beastly as doth interperate anger.' There is a Malayalam proverb—Mr. Chairman may know it—which states, 'Anger is as a stone cast into a wasp's nest.' There is the statement of another great man, 'When a man is wrong and won't admit it, he always gets angry.' Jefferson has stated, 'When angry, count ten before you speak, if very angry, count hundred.' So, I would like to submit that this sum of Rs. 5 that has been granted to the Government servants is a pittance and when they hold a conference to say that this is a very small sum and that they want more, those in authority need not get angry at them. Under these circumstances, I do not know how the Government are going to give their servants more emoluments. I would appeal to the Government to help these poor Non-Gazetted Government servants as much as possible. The Report of the Central Pay Commission is expected to be published very soon. The Madras Government have also announced that they are going to appoint a Pay Commission under the Chairmanship of Sri K. Ramunni Menon. I have nothing personally to say against him. He has been an able officer under the steel-frame of I.C.S. Officers in this country and he has served this country and State ably under the British regime and more so under the Congress Governments after Independence. Now, however eminent and well-placed he may be, the Non-Gazetted Officers in their recent conference have stated that they have no confidence in him. So, what is the use of appointing a Commission under his Chairmanship? When the Non-Gazetted Officers themselves, for whose benefit and in whose interests this Commission is being appointed, have stated that they have no confidence in him, what is the point in appointing him? When they have stated that that gentleman has lost their confidence, there is no use of saying that there was no dispute between this gentleman and the Non-Gazetted Officers when he was the Chief Secretary. Therefore, I would appeal to the Government to consider all these aspects and see that the Central Government servants and the State Government servants are treated on a par and both of them get equal emoluments. Until such a state of affairs is brought about, there is likely to be this discontent. I do not know how long these poor Non-Gazetted servants can remain patient. There is a limit to one's patience. They have exercised their patience till now and there is a limit to it. If we drive them to the breaking-point, the Government will tumble down and the machinery will break completely, and the work will come to a standstill. I would appeal to the Government, on behalf of these poor Government servants, to look into their grievances rather sympathetically. When I talk about the Non-Gazetted Government servants, I am reminded about a statement made by the Hon. Sri C. Subramaniam some two years ago. I think while speaking in the other House, he stated that he would like to take the Non-Gazetted Government servants to the hill stations in rotation so that they too might enjoy the salubrious climate of the hill stations and improve their health. Well, they do not want to go to Ooty or some other hill station and improve their health. Sufficient it will be if the

[Sri L. S. Karayalar] [10th February 1959]

Government grant them increased dearness allowance and also increase their salary. Only when this is done, they will be satisfied and will be able to lead a contented life taking, of course, the advice of their wives.

I would now like to refer to one or two important points. I do not propose to take much time of the House. I am not going to talk about land reforms, ceiling on land holdings and all those things. My Friend Sri Balasubramanya Ayyar who is not only eloquent but also convincing, has given facts and figures. He knows the facts through and through. He has put up a very strong case as regards ceiling on land holdings and land reforms. I should like to say that this Government should have some sort of definite opinion about things. One Minister says something in Madras and says something different in Nagpur. We see that the Minister who was a roaring lion in Madras suddenly and swiftly changes into a bleating lamb in Nagpur and gives an opinion at Nagpur which is exactly contra to what he has given expression to in Madras. How swiftly and quickly men change! Very strange and curious indeed! I am simply unable to understand all these things. They say one thing in Madras, another in Hyderabad and yet another in Nagpur and so on. Take, for instance, the textile policy. A Minister attends a textile conference and says something there. The same Minister, while inaugurating a handloom conference, says that handloom goods are really very good and that they should be encouraged. Again, when the same Minister presides over another conference, Ambar Charka Conference, he says that it is only Khadar that is very good and that it should be encouraged. In this manner, they go on changing their opinions. They must have some sort of opinion, definite opinion, so to say, on these matters. One Minister says, 'Do not go to cinemas. It is all bad. Save that money and put it in Small Savings Scheme.' But, only yesterday, we find the Minister opening a cinema theatre. There should be some definite opinion on these matters. What is their policy with regard to the textiles, the cinemas, the handloom industry and so many other things? The people of this State are entitled to know that. There is so much of confusion about these things.

Now, the Ministers have always been asking for the co-operation of the other Parties. As far as my group is concerned, there is always our co-operation available and there is no difficulty about it. I would like to point out in this connection how our group-men, our partymen, are treated—not by these Ministers—they are eminent men, they have been my colleagues and I know them for over 20 to 25 years and I know them, as a matter of fact, much better than any other Member in the Opposition in this House

SRI A. M. ALLAPICHAJ : Who knows, you may come back to this side.

* SRI L. S. KARAYALAR : So, I do not refer to the Ministers, but I only refer to the small Congress bosses in the districts. I

[Sri L. S. Karayalar] [10th February 1959]

refer to the District Congress Presidents, Taluk Congress Presidents, Town Congress Presidents and so on. These people are going about ordering Sub-Inspectors, Inspectors of Police and even District Superintendents of Police in certain cases. I can quote chapter and verse. The Hon. the Minister for Revenue is looking at me very keenly. I have got a Memorandum on this matter and I shall be presenting the same to him this evening. It contains eight full foolscap pages. I know they would like to have specific instances for taking action. It contains hundreds of specific instances in which the Congressmen have interfered with the duties of the Police, Revenue and other authorities. My Party is not the sort of Opposition Party which just attacks the Party in power in the Council and stops at that. At various levels, we have contact with the masses. We hold conferences and we attack there also. We hold mass conferences just as the Congress does. I can quote several instances in which these Congressmen, I mean the small Party bosses, are trying to implicate our Party members in serious criminal cases like loot, kidnapping, murder, etc. I can substantiate every one of them. It is not as if I am talking on an 'airy nothing' or on vaporous things or anything of the sort. I can prove every one of these things to the Ministers concerned. Therefore, I would appeal to these Ministers to control their partymen to the best of their ability. I know it is very difficult to control all the petty bosses. I also know that the Party is cracking from Kanyakumari to Conjeevaram. We hear news about the President of the Kanyakumari District Congress Committee resigning and also the President of the Chingleput District Congress Committee resigning. I know the Party is cracking. So, to the best of their ability, let them try to control their partymen from interfering with the administration.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I am afraid the hon. Member is going far beyond the scope of the subject under discussion in the House. I know the hon. Member has got a lot of criticism to make against the Party in power. But, this is not the forum for that purpose.

* SRI L. S. KARAYALAR : I am not criticising the Party. I am criticising the partymen for interfering with officials. I am not criticising the Party as such. I am not criticising the All-India Congress Party. . . . 3-30 p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The resignation of the President of the District Congress Committee of Chingleput and other such things are not matters relevant to the discussion on the Governor's Address, Sir.

* SRI L. S. KARAYALAR : The President in his resignation letter says that it was because of the way in which the Party was doing things and the way in which the Government were doing things, and he explains. That is how I am relevant here, Mr. Chairman.

[Sri L. S. Karayalar] [10th February 1959]

Sir, one more point and I shall have done. I have several points. But there are waiting very eminent Members to take the floor of the House and, therefore, with one more point I shall finish.

Sir, I say it with the greatest respect, with the utmost respect. I do not want to be misunderstood on this point. I have the greatest respect for you, Mr. Chairman. It concerns you, Mr. Chairman, as Chairman of this House. Sir, you appointed a few days ago two Committees and a Panel of Vice-Chairmen. Sir, you have appointed the Business Advisory Committee and the Committee on Government Assurances and a Panel of four Vice-Chairmen for this Council. Sir, we have been functioning, though not as a Party, as a group, a distinct group; we might be only two, but we represent millions of the people. I thought that the business of this House was as much a concern of our group as it was of anybody else. I find so many Congressmen in the Business Advisory Committee. The Hon. the Leader of the House and the Chief Whip can quite well serve the Party and nobody else is necessary. If, as the Hon. the Leader of the House claims, it is such a regimented and disciplined Party, the Leader of the House is enough and nobody else is necessary. Sir, the implementation of Government assurances is as much our concern as of anybody else in this House.

As far as the Panel of Vice-Chairmen is concerned, I have to state none of us has been appointed. But in that you have to see whether a person is fit and all that. I will leave it to you, Sir. But about these two Committees, I am talking. Sir, I want to reassure you of our support. Mr. Chairman, your impartiality, integrity, and none of those things have been questioned by me. As a matter of fact, the conduct of the deliberations of this House is being done with the greatest credit not only to the City of Madras, not only to the State, but to you and to those in our House.

MR. CHAIRMAN: Mr. Karayalar, I want to explain to you the composition of this Committee. This is a Committee that is reconstituted at the commencement of every session and if from your group nobody was taken, I can assure you it was not done with any purpose. It comes by rotation. I am here to preserve the rights and privileges of every Member in this House and wherever I am concerned, I am doing things absolutely impartially here. There is not the slightest intention of ignoring your group. (Cheers).

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I am deeply grateful to you for giving me this indulgence of speaking on the last day of the debate. I should have preferred an earlier day, but I could not do so because of circumstances and, therefore, I apologise to other hon. Members also who have preceded me in their comments upon the Governor's Address, for I was very anxious to know what they were likely to say about it.

[10th February 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Sir, the Governor's Address is about the shortest that I have seen during the last eleven years, I shall also add, the sweetest I have ever heard. But the facts are otherwise. I am not a person to brush over facts. The Governor in his Address, which he has been pleased to deliver to the joint session of the Madras Legislature, has stated that 'beneath the seeming conflict of political ideologies', he has noted with considerable relief and pleasure an undercurrent of basic unity towards the common purpose of promoting the welfare of the people of this State. 'It is this constructive approach which has enabled you to record inside the House and in the various Committees of the Legislature', he continues, 'many agreed decisions on controversial subjects like the Union language, educational policy, panchayat legislation and student-participation in politics, all of which have evoked appreciative comments throughout the country'. I shall strongly endorse these sentiments, as they come from a person who is independent of political ideologies, at least so long as he is the Governor of the State. But I should like to state that when Members speak in this Council and refer to the Opposition as not giving constructive suggestions but trying to criticise the Government, they are less than charitable to the Members of the Opposition. At least Members of the Opposition in this Council, as I have very often referred to, in their proceedings and utterances have not spoken with any degree of irresponsibility in their criticisms. They have always given more often than not constructive suggestions to the Government which, I am sorry to say, have not received that amount of consideration which an Opposition Party is entitled to expect. The hon. Member Mr. Gajapathy Nayagar is not here and if he were here, I would have made it clear to him. Anyhow, on another occasion I shall quote the several instances where, at least the Opposition considered it so, constructive criticisms had been offered and yet there was little or no response from the Treasury Benches.

Sir, this policy that the Governor has referred to with so much approbation is a policy which has been undoubtedly brought into existence within the last two years. He is right when he refers to controversial matters having been settled by this sort of approach. As one who was privileged to participate practically in all these measures, I can say that whatever ideologies people might have and whatever might be the method by which they would impress the public with their views on certain political ideologies, when they sat down in Committees, every one of them was found to be extremely reasonable, as reasonable as the Members behind the Treasury Benches. But for this fact, this conclusion could not have been arrived at. But what is the result, Sir? The result has been, unfortunately, that this policy has not appealed to many other Ministers and has certainly not been incorporated by them as a policy which ought to be followed. I shall refer to that at a later stage.

One other observation I should like to make and it is that I believe that this Governor's Address is meant largely to consider

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [10th February 1959]

the policies of the Government, largely to see what their policies were in the past and what their policies are likely to be in the future. Especially at present, when policies are being dictated to and being incorporated by the Government, I think every Member of the Legislature has a right to know what exactly the Government propose to do. In recent years, it has often been stated that the functions undertaken by the Centre have increased so enormously that the State Governments have been, in more senses than one, adopting their policies to suit those of the Centre, not merely in essentials, but in almost every aspect of national life. It is for this reason that I feel that when we are considering the policy of the State Government, we are considering the policy of the Centre, the policy adumbrated by the Party in power there, whether it be at political gatherings or at other conferences. As I have seen the development of the State policy, I can only say that today we are not in a position to state whether we can adumbrate any policy worth mentioning. For any policy of the State, we have often to wait and see what the policy will be at the Centre, which we are bound to follow, whether there has been any discussion or not, whether there has been any consultation or not and whether there has been any attempt to find out the other point of view or not.

Sir, many hon. Members have referred to various points connected with their constituencies and their grievances, which they legitimately ought to bring to the notice of the Government later. While I do appreciate that attitude, still, I venture to express the hope that in future such grievances will legitimately be brought to the notice of this House at the time of the discussion on the Budget and that so far as the Governor's Address is concerned, we will concentrate more largely on policy as to how it is affecting the future welfare of the citizens. I venture to express with certainty the hope that hon. Members will realise, whether they speak from the Opposition Benches or from the Treasury Benches, we are equally concerned with the welfare of the common people. I am sorry to say that a very cheap method of disposing of our criticisms of those policies is adopted, which is not really in the interests of the welfare of the people. I should like to ask hon. Members to take the view whether we are not of the pick. Are we suffering? Are we Stateless persons working here or are we some strangers come here to speak without a realization of what the people really want and what the people should have? I am sure, Sir, that if the proper point of view is borne in mind, it will no longer be said and it will no longer be possible for anybody to dismiss criticism on the mere ground that the person concerned is not aware of the conditions of life in the country or of the rural folk or of the more pressing problems with which the bulk of our citizens are concerned. It would, therefore, be necessary for the Government in any State, for the Government in the Centre also to realise that there can be an opposite point of view and that to brush it aside or to make light of it or even to criticize it severely, is not a policy which a statesman should adopt.

[10th February 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Sir, there has been some comment with regard to some of the statements that have been made in the Address. I should like to refer, before passing on to other more serious questions to one of these statements that have been made. It has been stated and many persons who took part in this debate have stated that the Government have taken a very wise step indeed in arriving at what is known as a settlement with the Kerala Government over what is called the distribution of the waters of Parambikulam. I pay a tribute to the Government not because we get a few thousands of acres to be irrigated, not because we have a few more hundreds of thousands of kilowatts, but because of this essential act which has been recognized in other parts of India more than in our own State that here were two Governments side by side situated with ideologies which are supposed to be different and yet by coming together, by discussing by personal equation of all factors, it has been possible for one who occupied the Presidentship of the Congress for a long time and who was the Chief Minister and his Colleagues to come to some agreement with another Chief Minister who certainly does not and will not subscribe to Congress ideologies. I congratulate the Government on this fact that that is the attitude that ought to be adopted. What do we find in our own State? I have always complained that the Members of the Legislature have not been fortunate enough to know the mind of the Government on many of the most important topics with which the State is confronted. Let me refer to one. On all important issues like the First and the Second Five-Year Plans—and I have been here years before the First Plan itself was started—there was never an occasion when the Members of the Legislature were consulted or were made acquainted with the views of the Government. Is that right? After all is said and done, Governments come and go but we in the Legislature continue for ever—I am not referring to individuals. Members on the Treasury Bench translate themselves to various other more important functions. I remember an occasion when a Revenue Minister here piloted a very important Bill on zamindari abolition and while I referred to the fact that there was only one Minister present on that occasion, he remarked, 'I have noted everything that you have all said. I shall certainly consider what could be done'. What happened afterwards? A week after the passing of the Zamindari Abolition Bill, he was transferred to the high office of the Secretary of the All-India Congress Committee. All that exhausted energy that we brought to play on the criticism of that Bill, constructive or destructive as you may think, was nowhere because it happened that none of the others were interested in hearing us. I am not complaining. As a matter of fact, as they have got very many more important duties, I never expect Ministers to be present here to listen to the poor speeches of the hon. Members of the Legislature. They have got more important functions which they have got to do—to tour and do all important work connected with many opening ceremonies and the like and know the various things that are being done in order to keep a hold or touch with the various movements and with the trends of popular opinion because we legislators do

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [10th February 1959]

not go to every place. I do not mind but I ask, 'Could not this policy that has produced very good results be promoted in other ways also?' Let me give you another instance. The Finance Commission was appointed, a very important Commission indeed to deal with the future of the finances of the State. None of us were ever in the know of what the Finance Commission was going to report on. None of us were informed what the Madras Government's proposals were with regard to the Finance Commission and it came to some of us as a rude shock that some important problems of the State were never before the Finance Commission. I refer in particular to higher education, University education. All that I plead is that Hon. Members on the Treasury Bench and others supporting them from behind should realise that in these matters they have a part to play as much as we have. They were not consulted, I know, and if, therefore, this Government want really to see that the views of the people are made known, the policy that has been followed in the past particularly by the Education Minister—I can say that because he is not here at present—is a policy that is worth while emulating by other Ministers as well. I cried myself hoarse for a committee of that nature to look into the question of medical education and health, but so far, at any rate, the Hon. the Health Minister has turned a deaf ear because probably that is not one of the things which he appreciates.

Now, Sir, I come to an important subject. Speaking of policies naturally brings me to one of the most important and urgent problems agitating the minds of the people in this sub-continent. Reference has been made in the Governor's Address to what is called the 'vexed question' of land reforms, a particularly appropriate expression which I really relish, and, therefore, I looked up in the dictionary the meaning of the word 'vexed' and what a vexed question meant. The Dictionary—the Oxford Concise Dictionary—says that the word 'vexed' means 'annoying, troubled, much disputed or contested' and 'a vexed question' is one that is 'much discussed, difficult to settle'. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: These are all together annoying.) The word and the qualifying other phrase would aptly express the viewpoint of a very large number of the people who are concerned with it, not because they hold lands. I have none and, therefore, I am not interested. But I think undoubtedly His Excellency was perfectly right and he certainly garnered the opinions, the fears, the hesitations and the great troubles that might arise when he referred to this question as a 'vexed question'.

Sir, in such a large and important matter, is it desirable that we should brush aside criticism and that we should ignore any opinion expressed on such a question, which is not in consonance with the views of the Party in power, and that persons who express this view should be criticised as persons with vested interests or persons who are unable to visualise the future? We have had many changes during the last ten or eleven years.

10th February 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Certainly, we are most grateful for many of the good things that have been done. I am not one of those who believe that this Government, the Central Government and many State Governments—not all—have not done remarkably good work for the amelioration of the condition of the citizens of this country. I know with what great influence representatives in India can play their part in international circles. We know the Leader of the House has played a notable part in two of the most important international gatherings, the I.L.O. and the U.N.O. But when things which are grave and which are still agitating the minds of the people are considered, one can only say that more and more dispassionate, quiet and defective thinking will be all to the good of the country. We did say when the States Reorganization Commission's Report was placed before the House and even before the States Reorganization Commission was appointed that it would lead to a great deal of difficulty in the future, that fissiparous tendencies would be promoted, that there would be unhealthy rivalries and that provincialism, linguism and several other isms would creep in in the wake of reorganization of States, particularly if, as I thought, they were to be reorganized on a linguistic basis. The Hon. the Minister for Education contradicted me—it is all in the proceedings—saying that reorganization would be only on a geographical basis and for ensuring administrative convenience and that it would not be on a linguistic basis. Well, Sir, we have heard our friends here and we have heard many others. We know what is taking place in every State which has been reorganized. I have been through the length and breadth of India. I need not mention the name of any State. Is there any one State which is happy after reorganization of States? Is there one State which has not got more troubles and more problems facing it than it ever had before? Well, therefore, we say: 'In considering all large questions which go to the root of our life and culture and which disembowel traditions of thousands of years, reflect, do not be too confident; do not jump to conclusions; think of the possibility of alternatives; and point out alternatives and solve them.'

3-50
P.M.

Then, I come to this. The Constitution provides two lists. One is the Central List and the other the State List. There is a third one also called the Concurrent List. I have got the Constitution here and I may be corrected if I am wrong. All questions pertaining to agriculture, pertaining to any problems of land reform, pertaining to any tax on agriculture and pertaining to estate duty on agriculture are in the State List. That is why, Sir, on a particular occasion when there was a proposal that this Government should give up their taxation power on agricultural income in respect of certain estate duties, I ventured to express the opinion that it was not desirable to do so. And the motion which was introduced in the House at that time and debated for two hours was withdrawn after lunch time by my Friend, Mr. Madhava Menon, who was then the Leader of the House. Subsequently, of course, as often happened, we have surrendered our judgment to persons who think they know better and State

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [10th February 1959]

initiative is gone. Anyway, I ask, 'Is this question of ceiling and other allied things to be settled only on an all-India basis with all the differences there are between States and States in the methods of agriculture?' I ask again, 'Are we to be led by others in all such matters?' We were the first to enact the Agriculturists' Debt Relief Act. We were the first to ensure that there was parcelling of the produce between the tenant and the so-called owner of the land. We were the first to say—I am not sure about it; if I am wrong, I may be corrected by my hon. Friend Mr. Balasubramanya Ayyar for, not owning any land I do not know what exactly it is—that the ratio should be 60 : 40, that is, 60 per cent of the produce for the tiller and 40 per cent for the owner who was the person that had the patta, who supplied bulls and manures and watched the operations by going round in the morning and in the evening or by sending one of the relatives of his to do the job and who sometimes was shown a quick exit from this world. That is the position of the owner of the land.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: He pays land revenue also.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Yes; he pays land revenue also. So, we are in the forefront of land reform. Therefore, the Hon. the Minister for Finance spoke so strongly at the Hyderabad session of the Congress. I am sure he spoke what he felt convinced about. I was very happy that he spoke in the way he did. But what happened at Nagpur, my Friend must know better than I do. In every sort of advance, Madras has led. Prohibition Act, we were the first to introduce. What happens today? We have introduced the Prohibition Act throughout the State. I am glad we have done it. I am not an opponent of Prohibition. But which other State has got it? Bombay? I do not know whether Greater Bombay has got it now. I do not know if other States have got it. If they have, they have three days of Prohibition and four days for annulling the evil effects of Prohibition. Bengal has got it? No. Has the Centre of Grace, Delhi, got it? No. You are the people who started it and stick to it. All honour to you. Then, remember that an all-India policy is never followed by many of your colleagues in other States. Correct me, if I am wrong. We were the first to introduce sales tax. Even now, have all other States introduced it? You will be surprised to know that some of the States are not even considering it and many of them have got a much lower rate of tax than we have. By all means, let us have the sales tax; let us have the agricultural income-tax and all other taxes that we can think of. But over and above all this, we are at the mercy of that great day—February 28—when we shall know what further will happen to us. Taxes have been piled upon us. We have done so much for the tenant and so much to secure some amount of justice between the tenant and the owner of the land. Now, you come forward and say that you will impose ceiling on land holdings. I am sure, knowing this Government as I have done for many years, Madras will be the first to

[10th February 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

impose ceiling on agricultural holdings. There can be no doubt about it and you take the credit. But the cash will go to somebody else. What is the ceiling that they are speaking of? Have they considered what it is? Has anybody, except the economist of a particular hue who would always sing to the tune of certain opinions expressed by certain persons, considered it? What is it that you are going to do? For the first time and only for the first time, I am grateful to the Hon. Prime Minister of India for having thrown some little light on this question. And still, we are in the dark. What is to happen to the other lands after fixing the ceiling? Is there going to be any compensation? Such a question would never be answered. For, we see that every Act is amended on the basis that compensation is an unnecessary burden on the poor people. The same thing will happen here also. A geometrical method of calculation will be evolved whereby the multiplication of a certain sum will result in a figure nearer zero than otherwise. This happened when zamindaris were abolished. It has happened in many other cases of land reform. Sir, I wish to raise again my feeble voice of protest as an individual citizen that once the ethics and the morality of the Hindu idea of justice and fairplay are rooted out of the soil, you will be creating a new order of society about which you may not be sure where it will lead us to. Let me not be misunderstood. I am not for one moment suggesting that the poor people should not have any share in our wealth. I do not say they should be sacrificed. Enormous sums of money are being collected by way of tax. How are they utilized? We know only what is collected. We do not know what the expenditure is. That is a matter for the sweet will and pleasure of the authorities concerned. Once again, Madras is the only State which is curbing the expenditure because, for one thing, it has no funds. It has surrendered everything to the Centre and, therefore, it waits Micawberlike for the little droppings of the leaves from time to time. I do not want to go into the matter at greater length. But I do feel that the opinions expressed by very experienced persons should not be brushed aside and that they should not be considered as opponents of a particular scheme. Here, we are all trying to do what best we can. Even in this late stage, I would beg of the State Government to consider whether they may not, on their own initiative, appoint an independent and impartial committee to go into this question. It should be a committee consisting not merely of their own officers but also persons who know something and also statesmen who can advise us and then they should come to a correct decision. Let not once more Madras be the leader in obeying the mandate as it has so often happened in the past.

Sir, reference has been made to the recommendations of the Legislature Committee on Education. I am here to say with confidence and with a certain amount of inside knowledge, how valuable the policy of this Government has been, a policy which is being copied by many other States but imperfectly. When we realized that the Constitutional edict that free and compulsory education

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [10th February 1959]

should be given to children up to fourteen years of age, was not a practical proposition, we said that we would give it to children up to eleven years of age. We could do only what is practicable. We should try to see that we are honest in our efforts, honest in inducing the people of the State to realise the situation. The poorest State in the whole of India, with the probable exception of one other State, has given the largest amount to the educational field. We speak of the success of the midday meal scheme. We speak of the grants being given for making schools much more efficient and attractive. We speak of the large endowments that are being given every month and every year for higher education, technological education, polytechnics and various other things. Show me another State in the whole of India which can be said to be even remotely comparable to the charity, philanthropy and large-heartedness of the people of Madras. I bow to them in reference. Therefore it is I pray that we should not leave out all these considerations and say, we must line up and we must follow the lead, without realising how much we owe to our people. I went to Tanjore the other day to see the beautiful college situated in the midst of wet land. About 1,000 acres of valuable land have been given for building that college there. So, people are willing, and do not force them to do according to your edict. They have a little conscience and they have a little fear of God still left in this part of India. I say that with a great deal of emotional stress. Do not destroy that Godly spirit that is in the people of this country.

Sir, I now come to another grave problem. I am referring to it because we have the good fortune to have as the Hon. the Leader of the House, a person well-versed in this problem and who is—I would not say, creating the problem—trying to solve this problem. It is rare that we get a labour leader to step into the shoes of the Minister in charge of Labour. I am glad that on this occasion we have such a person as the Labour Minister although in other countries the Minister in charge of Labour is known for his ignorance of the subject rather than his profound knowledge. It is a well-known principle that if the Minister knows too much, the advice of his technical assistant will not be cared for and will be brushed aside. I well remember that when the Ministry was formed in 1929, there was a retired Superintending Engineer, Mr. Arokiaswamy Mudaliar, who wanted very much to be in charge of the Engineering portfolio. But the Governor said: 'You know too much of the engineering profession. Your interest has been pre-determined and your policies will have already been made up for you. So, I would rather ask you to take up the medical portfolio instead of engineering'. He compensated him by giving him another professional portfolio.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Our Health Minister is a lawyer.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I will tackle him on another occasion.

[10th February 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

I want to say this not because I do not realize the difficulties. I do realise them very much indeed. But, Sir, if the present trends are allowed to continue in this country, then I have no doubt whatsoever that we shall be not under a law that we know of but under a regime, of which we shall be mortally afraid. What is happening all round?

The strike of dock labourers, which was started somewhere for some cause, became an All-India strike and crores of rupees were lost, and foreign exchange also was lost. There were also steamer charges, diversion of trade and many other things which I need not mention. I am sure everybody connected with trade and commerce realize these things. Time and again, this pistol pointed at the head of the Government or the public is not the safest or best method of improving the condition of labour. I know that attempts are being made to effect some sort of reconciliation for a period of five years or whatever that period may be. I think nobody is in a better position than the Hon. the Leader of the House to try to see that something permanent is done in this matter. After all is said and done, who suffers? The poor taxpayers have to pay for all the loss of revenue and for all the other incidental factors which I need not mention. And eventually by some process a certain amount of reconciliation is made. I feel that there should be a different method of tackling all these labour problems. I also feel that the Hon. Minister should make it quite clear that any attempt at a 'Go Slow Policy' in regard to labour is not in the national interest. I am not referring to it in the interest of any particular person but it is not in the national interest to adopt such a policy. Fortunately, we in this State are very much better served by labour and I am very grateful for that. But there are trends which have got to be watched and it would be much better to watch those trends before any conflagration takes place.

Sir, there are other problems which have been stirring the minds of the people. There has been a great deal spoken about the State Trading Corporations. People have written about it. I do not know anything about State Trading, but this much I know. A few years ago, when there was great shortage of firewood, the State took upon itself the responsibility of State Trading and all the firewood depots were under the control of the State Government. Later we got the report that we had to give a write-off on account of the deficiency in the firewood. Fifty per cent of the firewood was not there and the explanation given by the concerned gentleman was that the loss was due to dryage. I hope you understand what it means. But I venture to suggest that instead of this 'age', i.e., dryage, the 'age' pilferage could well be applied. That is the position in some cases. In the case of State Trading, it is not the Minister that can be so much interested and that can control it. It is not even the officers belonging to the Civil Service or Administrative Service but someone unknown, unknowable in the remote corners, that has got the grip of the whole situation and because it is a State Trading Scheme, he feels that he is the master of the show. When the Labour Party got

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [10th February 1959]

4-10
p.m.

into power for the first time effectively in England, certain labourers went to the railway stations and spread themselves in big groups and refused to move. When asked, they said, 'Labour has come into power; so all these things are ours now; you need not trouble us; this is our property'. Well, a similar situation may arise here in course of time, and we have to be rather careful. I have no objection to the establishment of State Trading Corporations. But, here and now, I would say that a strict account of the State Trading Corporations should be available to every Legislative Council and Assembly in every State and the Centre. They ought to submit themselves to periodical checks by audit which are independent. In every case, there should be a further scrutiny at the highest level. What is more? There should be a review from time to time of the activities of the State Trading Corporation. We had some State trading in foodgrains. What happened? May I say that it was found that some of the foodgrains were stocked for so long a time in a particular State that they were afterwards nodily removed on being condemned by the health authorities and thrown into the Hooghly? I do not want to draw a dark picture about it. I wish the enterprise every success. But I must sound a note of warning. Mr. Chairman, I was very much worried over a few months past about the unfortunate controversy between what was called the private sector and the public sector. I do not know where the difference comes. This appellation had no application to those who were supposed to deal with the private enterprise or joint stock companies, or some other term was given to them. But to-day, the term 'private sector' is used by some people. While I fully appreciate the necessity for the public sector in some places and in some necessary pursuits, I do think it is not right to condemn the private sector, because there have been black sheep here and there. May I say once again with due deference to my State, which has been singularly free of black sheep even in the private sector, at least to the extent to which such black sheep seem to be very prevalent in a particular geographical area, which I shall not mention, that this wholesale condemnation of the private sector is neither justifiable nor fair? I only say that whatever sector it may be, it should be efficient and that it should be run honestly. It must be in the interests of the people concerned. Some of these people who are running the public sector are absolutely indifferent to the people concerned. The State Bus Transport is the best example of public sector enterprise, where more often than not, the driver has no appreciation of the rules of the road. If casualties occur, they are inevitable. Nobody worries about this. I have said that every year there must be a statement of all the road casualties that occur, the persons who are responsible therefor, and the conditions under which such calamities occur. Everyday we read in the papers of a child of three or five years or a boy of 12 years or an old woman of sixty—who can live twenty years longer in the present circumstances—being run over. In America, as the Hon. the Leader of the House knows, every single death due to this sort of casualty is notified in the papers. What is worse? Consistent with American civilisation, they anticipate the number of deaths that may be

10th February 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

recorded when there is a public holiday for two or three days. They say that if public holidays come, there will be 465 deaths, and when the public holidays are over, there may be 630 deaths. That is the state of mind which the American civilisation is attuned to. But we cannot do that. We feel a tremor in our bodies when an unfortunate casualty like this occurs.

(Deputy Chairman in the Chair.)

Sir, I have referred to the fact that there are few things left for the State to do unless they do them not in conformity with the directives that have been given. There has been so much talk of the food situation. I have repeatedly ventured to suggest without any effect (or mine has been a foolish suggestion) that so long as there is the Central control over food in India, the food problem can never be solved. I want to give you the reason why. If for the whole of Europe, Geneva should be the centre to control the situation, that will not work. What is happening at present is that the surplus States are not revealing their stocks and that the deficit States are exaggerating their deficits. Fortunately or unfortunately, Nature is blamed for everything that happens, and frantic attempts are made to appeal by telegram and by other means to Central authorities to divert food here and there. There is complete chaos and confusion. I can assert that the food problem will never be solved unless the State is made responsible for its own stocks and unless the State, as in former times, except in grave emergencies, is made to realise its duty for the supply of foodgrains. What is happening now? The Government say that food is not available. Thousands of acres of wet land have been converted into sugarcane plantations. Is sugar more important than food for the common man for whom abundant sympathy is poured out of our hearts? Who is there to question? Not in Madras I say, but I know the places that have done it. I have been seeing this vandalism of good agricultural land—finest land that one can have—being converted into sugarcane plantation. Who is to control this? Not the Food Minister, because politics comes in there. After all, vote is a very valuable thing, and in all these matters it is more valuable than the supply of food. Sir, long before any of these great enterprises was made, people here said, 'Let us concentrate on simple things; let us concentrate on minor irrigation works; let us concentrate on digging wells; let us concentrate on giving electric power to pump out water from the wells'. Somehow or other, the directive from the Centre was different, and therefore it is that very little was possible to be done by the State. The position to-day is indeed next to ordinary. We have many authorities with whom we have to negotiate. Frequent meetings have got to be held. Ministers have to be summoned. The more the conferences of Ministers, the greater is the delay in effecting proper reforms. I am sorry to say this. The Health Ministers recently met and they decided that they should tackle one or two problems which from the dawn of civilisation we had been tackling. What has happened to water-supply? Nothing. What has happened to rural sanitation? Nothing. What has happened to eradication of smallpox and cholera? One Hon. Member was rather critical of the Ministers going after the

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [10th February 1959]

outbreak of epidemic like cholera and smallpox. I think it is very kind of them to have gone there. It is the medical men that should go. I think we ought to thank the Ministers for having gone and visited those affected places. To-day in the City of Madras smallpox is raging. This reports that are circulated bear no relation to the actual condition of affairs. We know that. Yet, Sir, we are powerless. Directives to Government come from other parts. Where is the Planning Commission, a very great body with plenty of power but without any responsibility? It is not responsible to anybody. There is the Central Government, which is anxious to help everybody, but with the power to collect taxes and with no directive to spend those taxes. They do according to their wish. There is, after all, the great Party organ which must necessarily function. Whenever the Party organization meets at its annual conferences and when the Lok Sabha meets for the Budget discussion, we are in tremor as to what is going to happen, what new ideas may come out, and what new fundamental changes will be effected in society. Sir, I venture to suggest that in those circumstances if sometimes a feeling creeps in in some of us whether democracy after all is functioning, as it ought to in India, this doubt which the people may entertain must not be considered an estrangement from the ideals of democracy.

4-20 p.m. One little incident. There is reference to the Hindu Religious Endowments Act, which is going to be amended because of a Supreme Court's, or Madras High Court's and Supreme Court's decision. I am sorry to have to refer to it in the presence of an ex-Chief Justice of the Supreme Court. Somehow, they have decided that certain provisions of the Act are not in consonance with the intention of the Legislature or something like that. The first thing the Government thought of was, 'Well, change the Act'. It is so simple. Time and again, we have said that when a decision of the Supreme Court or the High Court goes against a particular Act, unless it is recommended by the Honourable Judges of the respective Courts that certain portions of the Act should be amended or clarified, it is much better to accept that decision or at least to give reasonable time for people to realise that it is a judicial decision which ought to be respected and that then they can change it if they want. But, what do we find now? With the velocity of a Sputnik, Acts are amended immediately the Supreme Court or the High Court gives the judgment against them. Under these circumstances, I was recently completely taken by surprise when a statement was reported to have been made by a very great personality that Ordinances had become the order of the day and that it was entirely wrong for Ordinances to be issued by the Governors of the States and the President of the Union. I do not know what the Hon. the Leader of the House has got to say on this. I am not prepared to go to that extent. But, it is a little surprising to me that such a statement should have been made by no less a personality than the Speaker of the Lok Sabha who has himself to adjust differences there. I think such decisions ought to be questioned only in an Assembly of this nature or a Council of this nature by saying that Ordinances are issued indiscrimi-

10th February 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

nately by the President and the Governors which is against the principle of democracy'. While I entirely agree that there may be a great deal of truth in that statement, I venture to suggest that it is not desirable that such a statement should be made by a person who is to sit in judgment as it were from his high office in the Lok Sabha.

Sir, may I end by quoting a small, little paragraph from a book which is entitled, "Majority Rule and Minority Rights"?

"Here is one of the arresting differences between the democratic state and every other kind of state, that a democracy educates for continuous and active citizenship, whereas other forms of Government educate only for passive obedience—and technical skills. The *sine qua non* of a successful democracy is that all citizens think for themselves about all issues that may arise; the requirement of successful totalitarianism is that citizens obey those who think for them."

I shall now leave it to you to think for yourselves how far this is applicable under the present circumstances. Thank you, Sir.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Mr. Deputy Chairman, I stand to support the Motion of Thanks to the Governor for his Address. I shall confine my observations to only one portion of the Address. It is consoling to note that adequate relief will be given to areas which have become famine-stricken this year. I want to refer to only this portion simply because I come from a part of the State where there are famine conditions prevailing. I come from the east Ramanathapuram area which consists of two kinds of areas. One of them is entirely dependent upon rain and the other is fed by the important river that runs through that portion, that is, the Vaigai river. The rain-fed area did not have sufficient rain this year. Therefore, the crops have failed entirely and the villagers are migrating from those villages to other parts of the State such as the Tanjore district in the hope of getting some living. Almost all the villages have been emptied. This is the state of things in the villages where the lands depend entirely on rain for crops. As regards the areas fed by river Vaigai, this year in the catchment area of that river, there was not enough rain. So, many of the parts fed by that river had also to experience conditions of drought. Crops have failed in several parts. In some parts, the crops which have not yet died would die if supply of water is not given to them in a few days. There was a good deal of agitation in those parts, people held conferences and passed resolutions and sent them to the Government requesting them to see that water was found for them somehow or other so that the area might be saved from famine conditions. Now, the Government woke up. Our aim, our goal and our objective is the establishment of a Welfare State and bringing about of a socialistic pattern of society. This fact was also brought to the notice of the Government and they were made to feel that if there were things in excess of the needs of the people of a particular area and if the neighbouring area was affected with scarcity conditions, the things

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [10th February 1959]

in excess in the neighbouring area should be promptly transported to the area which was in need of those things and that, therefore, the water which might be found to be in excess of the needs of a particular locality, should be taken to the area which needed it very badly so that the people of that area might be saved from the clutches of famine. The people referred to the water that remained impounded in the Vaigai Dam and wanted it to be diverted. The Government at once realised the reasonableness of the demands of the people who were threatened with famine conditions and water was let from the Vaigai Dam to those parts of the East Ramanathapuram district for a few days and the crops were saved from withering. This is what ought to be done by a Government which have always before them the goal of a Welfare State. If the objective of a Welfare State is to be achieved, if a socialistic pattern of society, which is the goal of our country, is to be established, the Government should always be alert to find out the needs of the people living in different parts of the State and should always be on the move to find out the needs of the several parts and satisfy them by transporting the things which are found in excess in a particular area to areas which require them very badly. Here water was impounded in the Vaigai Dam for the prospective second crop of an area which had first a bumper crop. That was impounded there for the purpose of serving a second crop in a prosperous area, namely, the Periyar area and whenever application was made to the Government that water could be used for the purpose of the lands which required urgently water during the cultivation season, water was not let out, but kept impounded there for serving the purpose of a future need of a particular locality. This year the Government came to their senses and water was let out to the Vaigai area, to the East Ramanathapuram area which had urgent, immediate need for water. The same thing should be done every year and that is my plea. Very often, East Ramanathapuram area is threatened by drought. In such matters, Government should by themselves know whether water would be required during the last portion of the cultivation season and if it is found that immediate supply of water is necessary, water from the Vaigai Dam should be let out, and prompt and timely remedy should be extended to that area. That has been done this year. But these things the Government should do by themselves, of their own accord, and no kind of agitation emanating from the people should be necessary for the purpose. I thank the Government for the small mercies that they have shown this year. But mercy was shown after a good deal of agitation and after conferences were held and resolutions were passed, and sent to the Government. That ought not to be the attitude of the Government. Government should be on the look-out to find out the need of particular areas and whatever remedy is necessary should be extended by the Government, without any necessity for an agitation by the people. Thank you, Sir.

(Mr. Chairman in the Chair.)

*SRI M. ETHIRAJALU: கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையை மனப் பூர்வமாக ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் உரையின் மீது நான்கு நாட்களாக விவாதம் கரகரமாக

[10th February 1959] [Sri M. Ethirajalu]

நடந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த வேளையில் என்னைக் கடைசியில் பேசுவதற்காக அழைத்ததற்கு முதலில் உங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு கவர்னர் அவர்கள் கூட்டுக் கூட்டத்தில் நிகழ்த்திய பிரசங்கத் திற்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் முதலாவதாகத் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், வடஆற்காடு போன்ற ஜில்லாக்களில் பருவ மழை தவறியதின் காரணமாக அந்த ஜில்லாக்களுக்கு வரி வஜா போன்ற சலுகைகள் அளிக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இதே போன்று பல இடங்களில் பருவச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் திருக்கோயிலூர், விருத்தாசலம், கள்ளக்குறிச்சி, திண்டிவனம் போன்ற சில கிராமங்களில் பருவ மழை தவறியதின் காரணமாக அங்கு நெற் பயிர் மட்டுமல்ல, புஞ்சை மகசூல்களும் சேதமடைந்திருக்கின்றன. ஆகவே, அதற்கும் நம் அரசாங்கம் வரிவஜா போன்ற சலுகைகளைச் செய்து கொடுப்பதோடு, அங்கு வசூலிக்கப்படுகின்ற கடன் வசூலை நிறுத்தி வைக்கும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்றையும் அரசாங்கத்திற்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதாவது, கவர்னர் அவர்களின் பிரசங்கத்தின் மீதும், பட்ஜெட்டின் மீதும் பேசும்போதுதான் என் போன்றவர்களுக்கு அதிகமாக இம்மாதிரிப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. அந்த நேரத்தில் அந்தத் தொகுதிகளில் இருக்கின்ற கஷ்டங்கள் சிலவற்றை அமைச்சர்களின் கவனத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். மற்றும் சில அந்தந்த மாவட்டத்தில் ஏற்படுகின்ற குறைகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், இங்கே இருக்கின்ற பெரிய அதிகாரிகள் அவ்வப்போது அவைகளைப்பற்றி அந்தந்த மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கு அறிவித்து, பொறுப்புள்ள சட்ட சபை அங்கத்தினர்களும் இவ்விதமெல்லாம் கூறுகிறார்களே, இது உண்மையா, இல்லையா என்றும் உண்மையானால் இதற்கெல்லாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள் என்றும் கேட்கப்படுகின்றதா என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்விதம் செய்தால் தான், மக்களின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்றவர்கள் இங்கே வந்து சொல்லுகின்ற குறைகளை உடனடியாகக் கவனித்ததாக இருக்கும் என்பதையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதல்லாமல், காலங் கடந்து நாங்கள் சொல்லுகின்றவைகளையெல்லாம் அச்சடித்துப் புத்தகமாக அனுப்பினால், அவைகளையெல்லாம் ஜில்லா அதிகாரிகள் சரியாகப் பார்ப்பதற்கு நேரம் இருக்காது. ஆகவே, இங்கே சொல்லப்படுகின்ற குறைகளையெல்லாம் கவனித்து ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு உடனடியாகத் தெரிவிப்பதற்கு ஒரு உத்தியோகஸ்தரை நியமித்தால் கூட, நலமாக இருக்கும் என நினைக்கிறேன். அப்போதுதான் நாங்கள் இங்கே சொல்லுகின்ற விஷயங்களைப்பற்றி அவர்கள் நன்றாக அறிந்து கொள்ள முடியும். ஆகவே, இதற்குத் தகுந்த விதத்தில் ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது என்றும் அதைத் தடுக்க இந்த சர்க்கார் சரியான விதத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றும் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கின்ற அங்கத்தினர்கள் பலர் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி நமது அமைச்சர்கள் ஒருவித முடிவும் எடுக்கவில்லையென்று குற்றம் சாட்டினார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு, நமது சர்க்கார் 10 ஆண்டுகளாக, நாம் வெளிநாட்டிலிருந்து நமக்கு 1,260 கோடி ரூபாய்க்கு உணவு தானியங்களை வரவழைத்துக்கொண்டிருந்தோம். சென்ற ஆண்டில், அதாவது 1957-வது ஆண்டில், 140 கோடி ரூபாய்க்குத்தான் வெளிநாடுகளிலிருந்து உணவு தானியங்களை வரவழைத்திருக்கின்றோம். அது மாதிரமல்ல. முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் 12 அணைக்கட்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கின்றோம். சில முடிந்தும் முடிவடைந்துகொண்டும் இருக்கின்றன. அது மாதிரமல்ல, உணவு உற்பத்தியை எடுத்துக் கொண்டோர்த்தால், 1951-52-ல் 511 டன் உணவு தானியங்கள் நமது நாட்டில் விளைந்திருக்கின்றன. ஆனால் 1957-வது ஆண்டில் 687 டனாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதிலிருந்து நாம் விளைச்சலை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பது தெளிவாகியிருக்கிறது. அதே சமயத்தில், நம்

[Sri M. Ethirajalu] [10th February 1959]

முடைய ஜனத்தொகை அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது. உலகத்திலேயே இந்தியாவில் தான் ஜனத்தொகை அதிகமாகிக்கொண்டு வருவதாக பெரிய நிபுணர்கள் எல்லாம் கூறி வருகிறார்கள். இதில் ஒரு விஷயத்தை நாம் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது, 1951-வது ஆண்டில் 19.3 சதவீதம் மரணம் இருந்துவந்தது, 1957-வது ஆண்டில் 11.3 சதவீதம்தான் இருக்கிறது. நம்முடைய சுகாதார வசதி எவ்வளவு பெருகியிருக்கிறது மரணம் எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது என்பதை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஆகவே, ஒரு பக்கத்தில் ஜனப் பெருக்கம் மற்றொரு பக்கத்தில் உணவு தானியங்களின் விலை ஏறிக்கொண்டிருந்தபோதிலும், விளைச்சல் குறையாவண்ணம் நமது சர்க்கார் உணவுப் பெருக்க விஷயத்தில் மிக முக்கியமாகப் பங்குகொண்டு செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் நன்கு புலப்படும். மேலும் இப்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடையப் போகிறது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரப்போகிறது என்று ராஷ்டிரபதி நேற்று பார்லிமெண்டில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் மத்தியதர வகுப்பார் எந்த நிலையில் நமது ராஜ்யத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் ஆலோசித்துப் பார்த்து, அதற்குத் தகுந்த முறையில் நமது மாநிலத் திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4-40
p.m.

அடுத்தபடியாக, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடையும் தருவாயிலும் சுதந்திரம் கிடைத்து 10 ஆண்டுகளாகியும் மத்திய அரசாங்க நிர்வாகத்தின்கீழ் இருக்கக்கூடிய ரயில்வேயை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், இன்றுவரையில் பொதுமக்கள் போகக்கூடிய ரயில்களில் வசதி போக்குவரத்துக்கு வேண்டிய இட வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன்—இல்லவே இல்லை. இன்று வரையில், மக்கள் ஒரு மூட்டைமேல் மறு மூட்டையை அடுக்குவது போலவே, சென்னையிலிருந்து கிளம்பக்கூடிய ஒவ்வொரு ரயிலிலும் நிலைமை இருக்கிறது. ஜனங்களெல்லாம் பல மைல்களுக்கு நின்றுகொண்டே போகவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு உட்காருவதற்கு இடம் கிடையாது. இந்த நிலைமை எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நாம் முதல் வகுப்பிலும், இரண்டாவது வகுப்பிலும் மட்டிலும் போதாது. மூன்றாம் வகுப்பிலும் போகும்படி சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அப்பொழுதுதான் மத்தியதர வகுப்பினர் குறைகளை நாம் அறியமுடியும். இந்த ரயில்வே மத்திய சர்க்காரின் நிர்வாகத்தில் இருந்தாலும், அதிலுள்ள குறைபாடுகளைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் என்ற முறையிலே நமக்குப் போதுமான உரிமை இருக்கிறது. அப்படிப் போதுமான உரிமை இல்லையென்று சொன்னால், நம்மை போன்றவர்கள் பேசுகின்ற பேச்சை மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்து அனுப்பினால் அல்லது—ரயில்வேயை நிர்வகிக்கும் அதிகாரிகளுக்கு எடுத்து அனுப்பினால்—இதெல்லாம் நாளுக்கு நாள் சீர்திருந்திவிடும் என்று நான் நினைக்கிறேன். மற்றொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரயிலில் புறப்பட்டால், செல்லுகின்ற வழியில்—நடுவில் இருக்கக்கூடிய ரயில் நிலையங்களில்—குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. சில நிலையங்களில் “வாட்டர் கேரியர்” என்று வைத்திருந்தாலும்கூட, அவர்கள் தண்ணீர் வண்டியை தள்ளிக்கொண்டு போக வெட்கப்படுகிறார்கள். ஒரே இடத்தில் நின்று தண்ணீர் கொடுக்கிறார்கள் மற்ற வண்டிகள் இருப்பவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, பொதுமக்கள் வழியிலே தண்ணீர் கிடைக்காமல், “தண்ணீர், தண்ணீர்” என்று கதறுகிறார்கள். அதிலும் முக்கியமாக நெடுந்தாரம் போகக்கூடிய மத்திய தர ஏழை மக்கள் நடு வழியிலே குடிக்கத் தண்ணீர் கூட இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். மற்றொன்றும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ரயில் நிலையங்களில் காப்பி, உ இவைகள் விற்பதைப் பார்த்தால், அது காப்பியாக இல்லை, கழிவு நீர் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அந்த நிலையில்தான் இருக்கிறது இன்றைக்கு ரயில் நிலையங்களில் விற்கும் பாணங்கள். இதையெல்லாம் ரயில் நிலையங்களில் சுகாதார அதிகாரிகள் சோதனை செய்கிறார்களா, பார்வையிடுகிறார்களா இல்லவே இல்லை. மேலும் ரயில் நிலையங்களில் விற்கப்படும் பட்சணங்கள் எவ்விதம் செய்யப்பட்டவை, எந்த எண்ணெயில் செய்யப்பட்டவை, நல்ல சுகாதாரமான முறையில் செய்து இருக்கின்றனவா என்று சோதனை போடுகின்றார்களா—என்றால், இல்லவே இல்லை. இந்த நிலையில் ரயில் பிரயாணம் செய்யும் ஏழைகளும் மத்திய தர வகுப்பினரும் படும் கஷ்டம்

[Sri M. Ethirajalu] [10th February 1959]

கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. இதைப் பற்றிச் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை. இதை நாம் பிரயாணம் செய்யும்போது கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். பார்த்துச் சீர்திருத்தாமல் சும்மா இருக்கமுடியுமா? ரயில்வே மானேஜர் அவர்களையும், ரயில்வேயை நிர்வகிக்கும் அதிகாரிகள் அத்தனை பேரையும் மூன்றாவது வகுப்பில் பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் தெரியும் அவர்களுக்கு மக்கள் படக்கூடிய கஷ்டம். அப்படி அவர்கள் தெரிந்துகொண்டிருந்தால், இப்போது 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரும்போதுகூட, இந்த நிலை இருப்பதற்கு இடமில்லை. மத்திய தர வகுப்பினர்கள் பிரயாணம் போக எண்ணினால், ரயிலில் போக பெரும்பாலோருக்கு இஷ்டமில்லை. நமது டிரான்ஸ்போர்ட் அமைச்சர் ஒவ்வொரு ஊருக்கு மேலும் 15 பஸ்கள், 20 பஸ்கள் என்று அதிகப்படுத்தினால் போதுமானது. பொது மக்கள் பஸ்ஸில் போனால் சீக்கிரம் போகலாம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இதற்கு இவ்வளவு பொறுப்பற்ற நிலையில் இருப்பது மத்திய சர்க்கார் என்று ஏழைகள் கண்டார்களா? ரயில்வே நிர்வாகம் மத்திய சர்க்காரின்கீழ் இருக்கிறதா அல்லது சென்னை சர்க்காரின்கீழ் இருக்கிறதா என்று எப்படித் தெரியும்? ரயில்வே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் எந்த சர்க்காரின்கீழ் இருக்கிறார்கள் என்று ஏழை மக்களுக்குத் தெரியுமா? அவர்கள் சென்னை சர்க்காரைத்தான் குறை கூறுகிறார்கள் என்பதை மிகவும் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அல்லது இந்த மன்றத்தில் என்னைப் போல இருப்பவர்கள் பேசுவதைக் குறிப்பு எடுத்து ரயில்வே ஜெனரல் மானேஜர் அவர்களுக்கு அனுப்பி, நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் செய்ய வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் நம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மறுமுறையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதை முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். இது மக்கள் பிரச்சனை. அவர்கள் சார்பில் சொல்கிறேன்.

மற்றொரு விஷயம் சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டுவருகிறேன். அதாவது, இப்போது பொது ஜன அமைதிக்கு—பொது ஜனங்களுக்கு—தீங்கு ஏற்பட்டால், ஏதாவது கஷ்டம் நேரிடும்போது, அல்லது குழப்பம் நேரிடும்போது, அது யாரால் ஏற்பட்டது, எத்தனை வருஷங்களாக ஏற்பட்டு வருகிறது என்று பார்த்து, அதற்குப் பொறுப்பானவர்களை டிடென்ஷன் ஆக்டின்கீழ் பாதுகாப்புக் காவலில் அரசாங்கம் வைக்கிறார்கள். அது மட்டும் போதாது. இன்றைக்கு எங்கு பார்த்தாலும் கிராமங்களில் கொலைகள், சண்டை சச்சரவுகள், குழப்பங்கள், அடிதடிகள், கல்வரங்கள் எல்லாம் அடிக்கடி நடக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் என்ன, என்ன, மூல கர்த்தாக்கள் யார், யாரால் தூண்டப்படுகின்றன, எத்தனை வருஷ காலமாகத் தூண்டப்பட்டு வருகின்றன என்பதையெல்லாம் நாம் அலசிப்பார்த்து, இது செல்வாக்குக் காரணமாகவா அல்லது ஆள் பலம் காரணமாகவா என்று கண்டு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் உடனுக்குடன் எடுக்கவேண்டும். ஒரு கிராமம் மற்றொரு கிராமத்தையே தாக்குகிறது. காலே படுக்கையை விட்டு எழுந்திருப்பதற்கு முன்னமேயே சென்று தாக்கிவிட்டுத் திரும்பிவிடுகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன? இந்தக் கலவரம் காரணமாகப் போலீஸார் யாரையாவது கைது செய்து வழக்குத் தொடர்ந்தால், படித்த வக்கீலை வைத்து தப்பித்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். செய்த குற்றத்தையே மறைத்து இல்லையென்று சாதிக்கக்கூடிய வக்கீல்கள் நம் நாட்டிலே அதிகம் வெளிக் கிளம்பி விட்ட நிலையிலே போலீஸார் எதையும் சாதிக்க முடியவில்லை. சில முக்கியமான பொறுப்புகளை—புரக்களை—அரசாங்கம் வைத்துக்கொண்டால் தான் நல்ல ஆட்சி நடத்த முடியும். அதற்காக நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? படிப்படியாக வருஷக் கணக்கில் யார் குற்றம் புரிகின்றார்களோ, தூண்டிவிடுகின்றார்களோ, கல்வரம் செய்யக் காரணமாய் இருக்கிறார்களோ அவர்களைப் பாதுகாப்புக் காவல் சட்டத்தின்கீழ் 3 மாதம், 6 மாதம் என்ற கால அளவில் காவலில் வைத்துக்கொள்ளப் போலீஸுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கச் சட்ட ரீதியாக அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான், அமைதியான ஆட்சி நடத்த முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்கு உடனடியாகச் சட்டம் செய்யவேண்டும். இதில் அரசாங்கம் காலதாமதம் செய்யக்கூடாது.

[Sri M. Ethirajalu] [10th February 1959]

அடுத்தபடியாக, ஒன்று மட்டும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எதிர்க் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய பெரிய தலைவர்களெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் கீழ் இருக்கும் ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பொரேஷன் செய்து வரும் நேர்மையற்ற வேலைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவ்வளவும் உண்மைதான், விலைவாசி உயர்வைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு வாஷிங் சோடா இருக்கிறது. ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு 9½ அணுவாக விற்பனை செய்து வந்தது இன்று வரையில் ரூ. 1-4-0க்குக் குறைந்து விற்பனையில்லை. ஏன் அதை நம் அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை? ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பொரேஷனுக்கு எத்தகைய அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. நமது சர்க்காருக்கு இதைக் கட்டுப்படுத்தும் உரிமையிலேயா? சோடா விஷயத்தைப்பற்றிப் பலதடவைகள் இங்கே கதறிச் சொல்லியிருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற 7 லட்சம் சலவைத் தொழிலாளர்கள் இதைப் பயன்படுத்தி தொழில் செய்து வாழ்க்கை நடத்தியிருக்கிறார்கள். போதுமான சோடா கொடுக்கப்படுகிறது, ஏதோ சிறிதளவு பகிர்ந்து கொடுத்தால் மட்டும் போதுமா? விலை குறையவேண்டாமா? துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்து, இதன் மூலம் ஜீவனம் செய்துகொண்டிருக்கும் சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமான பரிசாரம் தேட வேண்டும். ஏதோ சோடா கொடுத்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் அது போதுமா என்று கேட்கிறேன். விலை உயர்வைத் தடுத்துக் குறைக்க வேண்டும். போதுமான அளவு சோடா கொடுக்க மத்திய அரசாங்கத்தோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்களின் கூக்குரல், இருதயத்தின் குமுரல் அடங்காது என்று இந்த சட்டமன்றத்தில் மன வருத்தத்துடன் சொல்லுகின்றேன். சேலத்திற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு நான் சென்றிருந்தேன். அப்போது ஆயிரக்கணக்கான சலவைத் தொழிலாளர்கள் என்னைக் கண்டு, கதறினார்கள். என்னால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. இந்த விலையைக் குறைக்கத் தொழிலமைச்சரிடம் சொல்லிப் பரிசாரம் செய்யக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஆகையால், அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து இந்த விலை உயர்வைத் தடுத்து விலை குறைவதற்கு வழி செய்வதோடு தாராளமாக மார்க்கெட்டில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யும்படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நேரமில்லாத காரணத்தினால் கடைசி சந்தர்ப்பத்தில் பேசுவதற்கு அனுமதியளித்ததற்கு நன்றி, என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: Mr. Chairman, Sir, it gives me great pleasure to wind up this discussion. (Interruption.) I am sorry, the Hon. Minister is here to reply and wind up the discussion. So, I say I am happy to participate in this discussion. During the debate the hon. Members have referred to several points that are found in the Address as well as those that are not found therein. In the opening paragraph His Excellency seems to feel satisfied that there is some solution to the "union language problem, educational policy, panchayat legislation and student participation in politics, all of which have evoked appreciative comments throughout the country outside the State." Of course, it looks very well, Sir, from a distance. Even if you take a simple thing like student participation in politics, it may be an agreed decision on paper. But as one who is going about the country, I ask, can we legitimately feel that such a situation has been got over and is the student population feeling all right and are the students above party politics? Putting a decision on paper is one thing and professing a certain attitude is one thing; but practising it is an altogether different thing. Having once agreed that there should be this healthy attitude, it is better that we try to follow it. So also, we say that the Union language problem is

[10th February 1959] [Sri K. M. Ramasamy Gounder]

settled for ever. I do not think it is so. It is a very big problem; it may be a problem that has to be settled on an all-India basis. You may agree that, side by side with Hindi, English may be the Union official language for some more years to come. But are the Bengalees satisfied with your proposition? Are they following the same formula? Are the Gujaratis of the same view? Are the Marathis adopting the same attitude? But, all the same, we are trying to solve this big problem in our own way. After all is said and done, it requires lot of patient work. If there is mere appreciative reference or some satisfaction, it will not do.

4-50
p.m.

Secondly, the Governor's Address points out failure of crops only in three districts of the State, viz., Tirunelveli, Ramanathapuram and North Arcot districts. We do not know whether the Government have received reports from other parts also. Almost all the parts of the State suffer from failure of monsoon and consequently, failure of crops depending on rain. Rainfed and well-irrigated lands have suffered loss to the extent of 50 per cent and more. Many wells have completely dried up. There is no water. I may say, in Coimbatore district itself; there are several dry areas. One of the hon. Members coming from Coimbatore referred to only one taluk, viz., Dharapuram. What about other taluks in the district? If the Government give relief to the agriculturist, it should be given uniformly to all in all parts of the State where there is failure of crops.

Now, we have fixed the prices of foodgrains. The prices have been fixed not by this Government, but by the Central Government, and they have to be followed. The producers are going to get stipulated prices and this looks like fixing the rate of postcards on a uniform basis throughout the country. Can rice or paddy be sold at the same price at Tanjore and at Nagercoil? What about transit charges? What is the price the consumer must pay at the place of production and at the place of distribution? These are things glaringly omitted. Anyhow, it is a policy dictated by the Centre from Delhi and our State Government feel helpless about it. But can they not at least make amends now to the extent it lies in their power and see that the soaring prices are kept at a level? I am sure the rise in the price level is due to the artificial way of doing things. Food scarcity is also due to that. Our Ministers must convince the higher authorities at Delhi and try to bring about workable price levels. Everything cannot be settled there. Our Ministers must have a say in the matter.

We talk of co-operative farming. Surely we are going to have it when ceiling is introduced. The question of ceiling has been dealt with at very great length by almost all the hon. Members who preceded me in this debate. In regard to this vexed question, the hon. the Leader of the Opposition did great service to the Government and the people by giving a vivid, eloquent exposition of the problem. He has taken the trouble of noting the meaning for 'vexed' in the Oxford Dictionary and reading it aloud in this House. It requires a great deal of thought and a great deal of real co-operation. Instead of finding solutions for problems, we

[Sri K. M. Ramasamy Gounder] [10th February 1959]

are creating more and more problems and thereby bungling to a great extent. We cannot retrace our steps. We want to march on and on and that is our objective in the economic sphere. Of course, the matter cannot brook very much delay. But how are we going to do it? There is no use of going on discussing and debating things for ever. We must move. We should find an alternative for this scheme of ceiling. This is a thing that should engage the attention of the Government in the immediate future.

Then, Sir, we are in the middle of the Second Plan period. We have two more years to complete this period. Now, mention is often made of the Third Five-Year Plan. What are the big projects we are going to have in this part of the country for the Third Plan? By all means we can have big projects in the public sector. Here in the South we have the Neiveli Project already taken up. Barring that, whenever such big projects are thought of, priority and preference are always given to areas where they might be superfluous, and other areas where they are badly needed are neglected. I would invite the attention of the Government to the long-pending proposal to open a railway line connecting Erode, Satyamangalam-Chamarajnagar. This has found a place in the Second Plan but nothing has been done so far. This rail link between Mysore and Madras States is long overdue. Coimbatore is a district where we have very few lines unlike the fertile districts of Tiruchirappalli and Tanjore, where there is a network of railway lines, connecting almost all the taluk headquarters.

SRI JOHN ASIRVATHAM: What about the Coimbatore-Madurai line?

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: There is one. We had the Coimbatore-Madurai Express also. Now it is converted into Coimbatore-Danushkodi Express.

SRI V. V. RAMASWAMI: மதுரை வரையில் எக்ஸ்பிரஸாகவும், மதுரையிலிருந்து தனுஷ்கோடி வரையில் பாஸ்டுக்காகவும் போகிறது.

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: Thank you for the correction. Then, Sir, we had a proposal to have a project known as the Upper Bhavani Project. We have, of course, the Lower Bhavani Project now. If the former project is executed, it will not cost so much as the Parambikulam Project, it will give a good deal of benefits to the other drier areas of Coimbatore district.

Next, Sir, is the question of rural water-supply. We talk of rural electrification more than rural water-supply. I have been trying off and on to focus the attention of the Government on executing their policy of supplying water from the main pipes whenever a municipal town takes water to it through village panchayats. It has been done from Mettur to Salem and it is going to be done from Coimbatore to Siruvani. And I have been insisting that Gobichettipalayam Municipal Water-supply Scheme should supply water to the Lakkampatti Panchayat through which the main pipeline runs all through.

10th February 1959]

Mr. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: Sir, I will take two or three more minutes. I want to refer to some important matters. I want to speak about the Non-Gazetted Officers.

Mr. CHAIRMAN: It is already 5 o'clock and it is not proper to ask for some more time.

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: Sir, the Government machinery is too slow to move. The Lakkampatti Panchayat gave a petition to the Hon. the Minister for Health some six months ago and it is legitimate that they should also get protected water-supply. But nothing has so far been said on this. Such administrative delays make it appear that nothing is being carried out. Justice delayed to this extent looks like justice denied. Though I want to refer to one or two important matters, I could not do so as the time given to me is up.

But all the same, I plead the cause of the Non-Gazetted Officers. They should be treated with consideration due to them. I thank you very much, Mr. Chairman.

Mr. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

I have also got to announce that there is a photograph to be taken just opposite the Members' Lounge. Of course, there is the Tea Party also.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 99. Notification issued with G.O. No. 44, Local Administration, dated 9th January 1959, regarding extension of the term of office of the members of the Ambasamudram Panchayat (Tirunelveli district) till 15th February 1959.

100. A short review of the activities of the Madras State Electricity Board during the first half of the year 1958-59.

[10th February 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to clause (a) of starred question No. 16 asked by Sri V. V. Ramaswami at the meeting of the Legislative Council held on 10th February 1959, page 167 supra.]

PUBLIC (MILITARY) DEPARTMENT.

Measures undertaken by Government to give assistance to political sufferers—(1) *Employment in the Community Development Department.*—The Government have directed that persons who took part in the national movements leading to the country's Independence, be appointed, wherever possible, to posts sanctioned for the implementation of the Community Development and Khadi Development Schemes, for which appointment is made by direct recruitment by exempting them, if necessary, from the provisions of the rules, if any, regarding age, educational qualifications, etc., and if they are otherwise considered suitable for a particular post. The Government have also sanctioned a scheme for the appointment of suitable political sufferers and members of their families as Social Welfare Workers in National Development Blocks.

(2) *Educational concessions.*—The Government have sanctioned from the school-year 1957-58, the grant of full fee concession to the children of political sufferers. This extends to collegiate and professional courses as well. In respect of school-going children, this concession is admissible to the children of those political sufferers whose annual income does not exceed Rs. 1,200 and in the case of college-going persons, this concession is admissible in respect of political sufferers whose annual income does not exceed Rs. 1,500.

(3) *Assignment of lands.*—Political sufferers were being given first preference in the matter of assignment of Government land, free of cost, irrespective of whether they were landless poor or not. Rules provide for the assignment of ten acres of dry land or five acres of wet land to each political sufferer. The land assigned was not liable to land tax for the first three faslis. In the case of political sufferers who had died during the national struggle or afterwards, their families were also eligible for the land grant. The last date for the receipt of applications from the political sufferers for the grant of land under this scheme was fixed as 31st March 1948. This scheme was discontinued in 1952.

At present, the political sufferers are eligible for assignment of lands free of cost, only if they are also landless poor persons, likely to engage themselves in direct cultivation. They are now eligible for assignment of five acres of dry land or 2½ acres of wet land.

One of the conditions imposed originally was that they should not sell or alienate the lands assigned to them for a period of ten years, on pain of cancellation of assignment. The Government have recently cancelled this restriction.

(4) *Financial assistance to political sufferers.*—The Government have no scheme for the grant of financial assistance to political sufferers. The Government of India have, however,

[10th February 1959]

placed Rs. 3 lakhs at the disposal of the Union Home Minister as discretionary grant to afford relief in the form of non-recurring grants to those who have served the nation in the political, social or other fields and are in need of special assistance. Political sufferers in this State are also eligible to apply for assistance from this grant.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 17 asked by Sri P. Parushotham at the meeting of the Legislative Council held on 10th February 1959, page 169 supra.]

[SUBJECT.—*Schools—Special—Grant of recognition and aid—Information—Regarding.*]

(a) There are 13 Nursery schools, 9 Montessori schools and 2 Kindergarten schools in the State. Their distribution by districts is furnished hereunder:—

District.	Nursery schools.	Montessori schools.	Kindergarten schools.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Madras	5	2	2	9
Chingleput	—	2	—	2
South Arcot	1	—	—	1
Tanjore	—	1	—	1
Tiruchirappalli	1	1	—	2
Madurai	1	2	—	3
Ramanathapuram	—	1	—	1
Tirunelveli	1	—	—	1
Salem	2	—	—	2
Coimbatore	1	—	—	1
Nilgiris	1	—	—	1
Total	13	9	2	24

(b) The conditions for the recognition of the schools are that there must be a felt need for the schools in the locality, reflected in the enrolment in the schools and children waiting to be enrolled, and the schools should have adequate and suitable accommodation and satisfactory sanitary facilities, adequate play area, furniture, equipment and play materials. The managements should have financial stability and standing and qualified teachers should be appointed.

(c) The grants for such schools are to be fixed by the Director after a consideration of all the circumstances of the case. One-half of the net expenditure on admissible items, including dearness allowance, is, generally, sanctioned as grant to such schools.

(d) Educational concessions granted to the children of non-gazetted officers, teachers and others are not extended to the children studying in such special schools as these are all luxury schools.

[10th February 1959]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 18 asked by Sri V. V. Ramaswami (on behalf of Vidwan T. Muthukannappan) at the meeting of the Legislative Council held on 10th February 1959, page 169 supra.]

Places at which Seed Farms have been started in Chingleput district.

(a) —

- 1 Kolandalur in Tiruvallur taluk.
- 2 Uthukkottai in Tiruvallur taluk.
- 3 Seemavaram in Ponneri taluk.
- 4 Sirukaveripakkam in Kanchi taluk.
- 5 Nazarathpet in Sriperumbudur taluk.
- 6 Modaiyur in Chingleput taluk.
- 7 Cheyyur in Madurantakam taluk.

(b) The capital expenditure incurred for each farm and the average quantity of seeds produced in each farm every year are given in Annexures I and II below respectively.

(c) The following is the pattern of financial assistance agreed to by Government of India for State each Seed Farm of 25 acres each in this State:—

(1) Cost of land at Rs. 1,500 per acre ..	} Seventy-five per cent subsidy and 25 per cent loan.
(2) Cost of seed stores at Rs. 10,000 per store.	
(3) Cost of irrigation facilities at Rs. 10,000 per farm.	

ANNEXURE I.

Name of the farm.	The capital expenditure incurred for each farm.
(1)	(2)
1 Kolandalur	Rs. 1,15,791-69.
2 Uthukkottai	Rs. 54,973-19.
3 Seemavaram	No capital expenditure is incurred since this farm has not been acquired.
4 Sirukaveripakkam	Rs. 41,712-81.
5 Nazarathpet	Not acquired.
6 Modaiyur	Do.
7 Cheyyur	Do.

10th February 1959]

ANNEXURE II.

QUANTITY OF SEEDS PRODUCED IN EACH FARM.

III. Yield obtained.

(a) State Seed Farm, Kolandalur—

	TONS.	LB.
1 Paddy	5	1,507
2 Millet	0	810
3 Groundnut	1	1,620

(b) Uthukkottai State Seed Farm—

(5) Chikankot State Seed Farm—				1956-57.		1957-58.		Progressive total.	
				TONS.	LB.	TONS.	LB.	TONS.	LB.
1	Paddy	..	..	11	2,050	23	212	35	22
2	Millet	..	..	3	1,280	2	1,959	6	999
	Gingelly seed	..	..	0	296	..	..	0	296
4	Groundnut	..	..	0	480	0	402	0	882

(c) Seemavaram State Seed Farm—Nil.

(d) Sirukaveripakkam—

	TONS.	LB.
Cotton kapas	0	11
Sesheria seed	0	59
Daincha seed	0	25
Paddy grain	0	62
Other produce	..	..
Paddy straw and leaves	0	6,087

(e) Nazarathpet—

Seed paddy	24	1,552
Seed paddy (wet weight final drying and cleaning not yet completed).	6	954
Ragi	2	250
Cotton kapas	0	146
Groundnut	1	687
Gingelly	0	694
Horragram	0	68
Grain unfit for seed	..	..
Paddy	2	1,507
Ragi	0	219
Groundnut	0	223
Gingelly	0	15
Other produce—Paddy Straw and green manure.	105	1,470

(f) Modaiyur—

Paddy (wet weight)	2	485
Gingelly (wet weight)	0	2,233
Cotton kapas	0	1,328
Paddy grain unfit for seeds	0	1,010
Paddy—Straw and cotton Stalks and green manure like sunnhemp, etc.	32	519

(g) Cheyyar—

Paddy	0	1,871
Grain paddy unfit for seed	0	495
Paddy straw and green manure	4	1,400

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 20 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 10th February 1959, page 171 supra.]

List showing details of diversion of surplus funds sanctioned under section 31 of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, during 1957-58 (April 1957 to March 1958).

Serial number and date of order and application number.	(1)	Name of institution, taluk and district from which diversion was ordered.	(2)	Purpose for which diversion was made.	(3)	Amount.	(4)
						Rs.	
1 Order, dated 20th May 1957 on application No. 6/57.		Sri Sarntharikaathar temple, Thillaiyadi, Mayuram taluk, Tanjore district.		For the construction of a bridge over river Vadiyer under the National Extension Scheme.		1,000	
2 Order, dated 21st May 1957 on application No. 68/56.		Sri Vadapalani Andavar Devasthanams, Kodambakkam, Madras.		Contribution to the City Devasthanams Hindu Orphanage at Adayar.		500	
3 Order, dated 29th June 1957 on application No. 17/57.		Sri Anjukoil Devasthanam, Kunnakudy, Ramanathapuram district.		Contributed to one Mambayee Ammal, mother of the deceased mahout Voerayyan as compensation grant.		200	
4 Order, dated 29th June 1957 on application No. 19/57.		Sri Chennamalleswarar and Sri Chennakesavapuram temples, Park Town, Madras.		For the renovation of Sri Unreeswarar temple at Thiruvembakkam, Chingleput district.		3,000	
5 Order, dated 19th July 1957, on application No. 11/57.		Sri Manali Lakshmana Mudaliar Specific Endowment, G. T., Madras.		For the construction of a prayer hall in Sri Thyagaraja College at Washermenpet, Madras.		10,000	
6 Order, dated 19th July 1957, on application No. 18/57.		Do.		For the reconstruction of Sri Unreeswarar temple at Tiruvempakkam village, Chingleput district.		4,000	
7 Order, dated 31st July 1957, on application No. 15/57.		Sri Balasubramaniaswamy and Aliamman temples, Vannia Teynampet, Madras.		For the maintenance of the Madras City Devasthanams Orphanage, Adyar, Madras.		720	
8 Order, dated 31st July 1957, on application No. 16/57.		Sri Nagaratnam temple, Nainarkoil, Paramakudi taluk, Ramanathapuram district.		1. Financial assistance to Sri Veyiluganada Vinayagar temple, Uppur. 2. Financial assistance to Sri Varaguneeswar temple, Salaigramam.		4,500 900	
				Total ..		5,400	

[10th February 1959]

10th February 1959]

9 Order, dated 31st July 1957, on application No. 20/57.	Sri Dhandayudhaniaswamy Devasthanam, Palani town and taluk, Madurai district.	Financial assistance to the following institutions:— 1. Sri Masilamaniswarar temple, Tirumulla-voyal. 2. Tiruvalluvar Kazhagam, Madurai .. 3. Sri Balasubramaniaswamy temple, Tenkasi. 4. Sri Purnanathanaswami temple, Tiruvide-voyal. 5. Sri Subramaniaswamy temple, Valliyoor ..	2,000 250 1,000 1,000 2,000 6,250
		Total ..	160
10 Order, dated 12th August 1957, on application No. 21/57.	Sri Courtallanathaswami temple, Courtallam, Tenkasi taluk, Tirunelveli district.	For Thevara Patasala, Melegaram ..	50
11 Order, dated 21st August 1957, on application No. 4/57.	Sri Sankaranarayanaswamy Devasthanams, Sankarankoil town and taluk, Tirunelveli district.	1. Hindu Mental Cure Hospital, Courtallam .. 2. Arumugaswamy Anbu Asranam, Tuticorin. 3. Tiruvalluvar Kazhagam, Tenkasi ..	150 100 10 160
		Total ..	500
12 Order, dated 21st August 1957, on application No. 31/57.	Sri Subramaniaswamy Devasthanams, Tiruchendur town and taluk, Tirunelveli district.	Contribution to the Hindu Mental Cure Hospital, Courtallam.	500
13 Order, dated 21st August 1957, on application No. 37/57.	Sri Meenakshisundareswarar, etc., temples, Madurai town, taluk and district.	1. Thiruvalluvar Kazhagam, Madurai .. 2. Thirupugazh Sabai, Madurai .. 3. Panniruthirumarai Manram, Madurai .. 4. Thirupugazh Sabai, Tirupparankundram .. 5. Jeeviya Sangam, Madurai .. 6. Thiruvembavai, Tirupavai, Tirumalai Isai-palli, Dindigul Road, Madurai. 7. Hindu Mental Cure Hospital, Courtallam ..	300 300 100 50 100 100 100 1,050
		Total ..	1,050

[10th February 1959]

Serial number and date of order and application number.	Name of institution, taluk and district from which diversion was ordered.	Purpose for which diversion was made.	Amount.
(1)	(2)	(3)	(4)
14 Order, dated 26th August 1957 on application No. 24/57.	Sri Tirumalai Kumaraswami temple, Panpoli, Tenkasi taluk, Tirunelveli district.	For the Hindu Mental Cure Hospital, Courtallam.	100
15 Order, dated 18th September 1957, on application No. 13/57.	Sri Subramaniaswamy Devasthanams, Tiruchendur town and taluk, Tirunelveli district.	1. Arumugaswami Anbu Ashramam, Tuticorin .. 2. Sri Thirumaranathaswami temple, Tiruvadavur, for renovation. 3. Sakthamalpura temple towards tiruppani .. 4. Contribution for the Midday meals Committee, Board High School, Tiruchendur, for midday meals for boys. 5. Contribution for construction of a building in leprosy subsidiary centre at Sirudayapuram.	1,000 5,000 2,000 200 2,500
		Total ..	10,700
16 Order, dated 24th October 1957 on application No. 49/57.	Sri Courtallanathaswami temple, Courtallam, Tenkasi taluk, Tirunelveli district.	For the Hindu Mental Cure Hospital, Courtallam.	600
17 Order, dated 16th November 1957 on application No. 48/57.	Sri Sankararayaswamy Devasthanams, Sankarankoil town and taluk, Tirunelveli district.	1. Hindu Mental Cure Hospital, Courtallam .. 2. Tiruvalluvar Kazhagam, Tenkasi .. 3. Gomathi Ambal Board High School, towards providing midday meals to the poor students.	150 110 303
		Total ..	463

10th February 1959]

18 Order, dated 30th November 1957, on application No. 2/57.	Sri Meenakshisundareswarar, etc., Devasthanams, Madurai town, taluk and district.	For the maintenance of Sri Meenakshi Orphanage run by the Devasthanam at Kallupatti, Madurai district.	5,000
19 Order, dated 30th November 1957, on application No. 42/57.	Sri Bavaoushadeswaraswamy temple, Thiruthuraiipoondi town and taluk, Tanjore district.	For the renovation of Sri Varadarajaperumal temple, Thiruthuraiipoondi town and taluk, Tanjore district.	300
20 Order, dated 30th November 1957, on application No. 42/57.	Sri Dandayuthapaniswamy Devasthanams, Palani town and taluk, Madurai district.	Diverted to Sri Meenakshisundareswarar Devasthanam, Madurai town, taluk and district towards the expenditure incurred by the Devasthanams for the conduct of Executive Officer's training class at Madurai.	1,000
21 Order, dated 30th November 1957, on application No. 44/57.	Do.	For the renovation of the following temples:- 1. Sri Pattathu Vinayagar temple, Palani .. 2. Sri Varasiddhi Vinayagar and Sri Subramaniaswamy temples, Anandagiri, Kodaikanal. 3. Sri Chidambareswaraswamy temple, Sathur. 4. Sri Avinashilingeswarar temple, Avanashi. 5. Sri Vilvavanathaswamy temple, Tiruvai-kavoor, Tanjore district.	2,000 240 1,500 2,000 1,000
		Total ..	6,740
22 Order, dated 30th November 1957, on application No. 62/57.	Sri Swetharanyeswaraswamy temple, Tiruvengadu, Sirkali taluk, Tanjore district.	For the renovation of Sri Palaivanathaswamy temple, Tirupalathurai, Papanasam taluk, Tanjore district.	1,000
		Grand total ..	58,633

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 11th February 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTION

Committee for the finalization of the Glossary of Tamil equivalents for English administrative terms.

* 21 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the names of the members of the Committee constituted for the finalization of the Glossary of Tamil equivalents for English administrative terms;

(b) whether any instances of deviation from the terms found in the Glossary have come to the notice of the Government; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken to enforce the use of the terms contained in the Glossary?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a), (b) & (c) The relevant particulars are given in a statement^a placed on the table of the House.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : ஐயா, இந்தப் பட்டியலில் கண்ட பெயர்களிலே பாதிப் பேருக்குமேல் அரசாங்க அலுவலர்களாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. மீதி இருக்கிற பல உறுப்பினர்கள் முக்கியமான கூட்டங்களுக்கெல்லாம் வருவதில்லை என்று நான் அறிகிறேன். அவர்களுக்கு ஏதாவது பயணப் படி அல்லது இருக்கைப் படி முதலான படிகள் கொடுக்கப்படாமலிருந்ததுதான் திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டை போன்ற பகுதி களிலேயிருந்து வரவேண்டிய உறுப்பினர்கள் வராமலிருந்ததற்குக் காரணமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Travelling allowances are being paid.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : ஐயா, இந்த மொழி பெயர்ப்புத் தயார் செய்வதற்குச் சாதாரணமாகத் தமிழ், ஆங்கிலம், மொழி நூல் (Philology) இம்மூன்றிலும் திறமை வாய்ந்தவர்கள் தான் இருக்க வேண்டும். ஆனால், தமிழ் நாட்டிலே அத்தகைய திறமைசாலிகளிலே டாக்டர் சேதுப் பிள்ளை, திரு. மீனாட்சிசுந்தரனார், டாக்டர் மு. வரதராசனார், திரு. ஆறுமுக முதலியார், டாக்டர் சிதம்பரநாதன் போன்றவர்கள் முன்னணியில் இருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தக் குழுவில் டாக்டர் சேதுப் பிள்ளை தவிர, மற்றவர்கள் யாரும் இடம் பெறவில்லை. அவரும் தொடர்ந்து பல நாட்கள் கூட்டத்திற்கு வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த ஆட்சித் சொல் அகராதி மற்றும் சரியானதாக இருக்க முடியாது. ஆகையால், திருத்தமான—இறுதியான—ஒன்று தயாரிப்பதற்கு இவர்களுையெல்லாம் கொண்ட ஒரு குழு ஏற்படுத்தப்படுமா என்று கேட்கிறேன்.

[11th February 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினரிடம் இந்த விதமான நல்ல யோசனை இருந்தால், அதை சர்க்காருக்கு எழுதியனுப்புவதுதான் முறை. அதைச் சட்ட சபையில் கேள்வி மூலமாகக் கேட்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இந்தச் சொற்களிலே பல சொற்கள் அரசாங்கத்தாரால் இப்பொழுது கையாளப்படவில்லை. “கவர்னர்” என்ற சொல்லுக்கு “மாகாணத் தலைவர்” என்று பட்டியலில் இருக்கிறது. ஆனால், “ராஜ்யபாலர்” என்று கையாளப்படுகிறது. “கலெக்டர்” என்ற சொல்லுக்கு “மாவட்ட ஆட்சியாளர்” என்று இருக்கிறது. ஆனால், “தண்டல்நாயகம்” என்று கையாள்கிறார்கள். “டைரக்டர்” என்பதற்கு “இயக்குநர்” என்று இருக்கிறது. ஆனால், “நெறியாளர்” என்று கையாள்கிறார்கள். “இன்ஸ்பெக்டர்” என்பதற்கு “தணிக்கையாளர்” என்று இருக்கிறது. “ஆய்வாளர்” என்று கையாள்கிறார்கள். இவ்வாறு தப்பிதமான முறையில் கையாளாமல், ஆட்சிச் சொல்லகராதியில் இருக்கின்ற பதங்களை இனியாவது கையாளுவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: எந்த எந்த அதிகாரி எந்த எந்த இடத்திலே தவறான பதங்களை உபயோகிக்கிறார் என்பதை சர்க்காருக்கு யாராவது சொன்னால்தான் தெரியும். சில இடங்களில் ஏதோ தவறுகள் சில பதங்களை உபயோகிப்பதாக இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சர்க்கார் பொதுவாக என்ன உத்தரவிட்டிருக்கிறதென்றால், “கிளாஸரியில்” என்ன பதங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவற்றையே உபயோகிக்கவேண்டும் என்பது. அதில் ஏதாவது வேறுபாடுகள் இருந்தால், அவற்றை அங்கங்கே உள்ளவர்களுக்கு மீண்டும் எடுத்துச் சொல்லி, “கிளாஸரி”யிலே இருக்கும் பதங்களையே உபயோகிக்கும்படியாக சர்க்கார் உத்தரவிடும்.

Teachers working in the District Board Schools

* 22 Q.—**DR. A. CHIDAMBARANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that salaries are paid only once in three months to the teachers working in the Tiruchirappalli District Board Schools and Kanyakumari District Board Schools;

(b) whether it is a fact that the salaries for the months of June and July 1958 have not yet been paid to the teachers;

(c) if so, the reasons for the delay; and

(d) the steps proposed to be taken by the Government to avoid such delays in future?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir. The Member will also kindly note that there is no district board in Kanyakumari district.

(b) No, Sir.

(c) & (d) Do not arise.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Sir, is it not a fact that in Tiruchirappalli district the payments are long delayed and that the district board did not pay in time the teachers their salaries for May and June?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I know, Sir, that there were some delays not only in Tiruchirappalli district but in some other districts also and this was because the district boards had not

[11th February 1959] [Sri C. Subramaniam]

sufficient funds. Now we have made sufficient arrangement to make funds available to the district boards. I do not think hereafter delays would occur.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Did the Government receive any complaint from the teachers of Ramanathapuram district that their salaries for the past three months had not been paid by the district board?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As I have already indicated, there were complaints from many districts and we have now rectified the position. We have gone into the financial position of each district board and moneys are being sanctioned to the district boards for payment of salaries to the teachers and thus meeting their liabilities.

Foodgrains for the people of this State

* 23 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the normal requirements of foodgrains for the people of this State each year; and

(b) whether the Government have taken any steps to ascertain the progress of food production and, if so, what they are?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The requirement of foodgrains for the people of this State is about 43 lakh tons of clean foodgrains and this will increase at the rate of 1.38 per cent per year in order to provide for the increase in population.

(b) Targets of units or works and additional food production are fixed for all Food Production Schemes each year and the progress of achievement of the targets is watched by the heads of departments in charge of the schemes. The monthly progress is also reviewed by the Commissioner of Food Production from reports obtained from Collectors. The Government ascertain the progress of the schemes during each quarter and during the year as a whole with a view to see how far the State target has been realized.

SRI V. V. RAMASWAMI: ஒவ்வொரு மாநிலமும் எவ்வளவு தூரம் உணவுப் பொருள்களை அநேகமாகப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து ஏதாவது சுற்றறிக்கை வந்திருக்கிறதா? அது சம்பந்தமாக நம் மாநிலத்தில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அப்படியொன்றும் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து உத்தரவு வரவில்லை.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: On what basis do the Government come to the conclusion that only so much of foodgrains are required? Have they got a basis that a man or a child would consume so much?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes. This is calculated on the basis that the average normal consumption would be 15.3 oz. per adult head.

[11th February 1959]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will not the consumption of more vegetables lessen the consumption of foodgrains and may I know what steps the Government have taken to increase the production of vegetables?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Government have been taking some steps to encourage the cultivation of vegetables and also fruits.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : ராஜ்யத்தில் உண்டாகும் உணவுப் பொருளுக்கும், இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கும் கணக்கும் போட்டுப் பார்த்தால், ஒரு ஆளுக்கு எவ்வளவு உணவு தேவையாக இருக்குமென்று அரசியலார் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைத்தான் நான் ஆங்கிலத்திலே சொன்னேன். ஒரு வயதுவந்த ஆளுக்கு சராசரி உணவுத் தேவை தினமொன்றுக்கு 15.3 அவுன்ஸ் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. V. RAMASWAMY : If hand-pounded rice is consumed instead of milled rice, will it not lessen the quantity of foodgrains required to meet our needs?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is so and if consumption of hand-pounded rice is encouraged, it will go some way to solve the food problem.

SRI V. V. RAMASWAMI : The Central Government has suggested to the State Government that targets of food production may be fixed for every district, village and also individual farmer. The suggestion is contained in the circular addressed by the Union Minister for Food and Agriculture to State Governments. இப்படியாக, சென்ற ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்திலே ஒரு சர்க்குலர் வெளிவந்து இருக்கிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அம்மாதிரி சர்க்குலர் வந்திருக்கிறது. அதுபோன்று எத்தனையோ சர்க்குலர்கள் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. இதெல்லாம் “டார்கெட்” பற்றியது. ஜில்லா, கிராமம், தனி விவசாயி எவ்வளவு உணவு உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்பதற்கான “டார்கெட்” பற்றிய சர்க்குலர்கள் அவை.

SRI V. V. RAMASWAMI : நமது மாநிலத்தின் நிலைமையைப்பற்றி ஆராய்ந்தறிவதற்கு ஏதாவது ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டதா? அதனுடைய வேலை முடிவடைந்துவிட்டதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நம்முடைய ராஜ்யத்திலே விவசாய உற்பத்தியைப்பற்றி இதுவரை நடைபெறுகிற வேலைகள், திட்டங்கள், திட்டங்களின் அபிவிருத்தி இவைகளை ஆராய்வதற்கும், உணவு உற்பத்தியை இன்னும் எவ்வாறு அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கான வழி வகைகளைக் காண்பதற்காகவும் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Madras Money-lenders Act, 1957

* 24 Q.—**DR. A. SREENIVASAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state when the Madras Money-lenders Act, 1957, will be brought into force?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The Madras Money-lenders Rules have been published in the *Fort St. George Gazette* for public criticism. The draft rules will be taken into consideration after the 25th March 1959. The areas in which the Act may be enforced in the beginning and the date for such enforcement are under the consideration of the Government.

[11th February 1959]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Why was there such inordinate delay in the drafting of the rules? If I remember aright, it is more than a year since the Act was passed by the Legislature.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : That question also arose in my mind. But, Sir, the Board, in framing the rules, wanted copies of printed speeches of hon. Members made on the floor of the House in which they had made many suggestions. Copies of printed speeches were not available. We supplied the proof copies in March or April. After scrutiny of these suggestions, the Board asked for certain clarifications and the Law Department had to scrutinize them again. No doubt this has taken a longer time than usual. But this is a new Act which embraces so many activities of that section of the people.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I bring to the notice of the Hon. Minister that this Bill was introduced as early as 1955? There was a discussion in both the Houses. Then it was referred to a Joint Select Committee and it submitted a report. The Bill was again introduced in the House after sometime, after it had lapsed. To which speeches is the Hon. Minister referring? Is he referring to speeches made when the Bill was first introduced or speeches made when the Bill was re-introduced?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I was only referring to speeches made immediately before the Bill was passed into law. The Bill was passed into law in December 1957.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : May I know why copies of the speeches delivered by the Members were required by the Board, when there is the Act which gives power under various sections?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, there were certain comments and criticisms during the course of the debate on the Bill, bringing to the notice of the Government certain things. For instance, I may mention one thing regarding the fixing of the licence fee. Some Members suggested that it could be a lower rate. We accepted. Such matters the Board wanted to refer to.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is the Hon. Minister aware of the fact that even though the Act was passed, it has not been put into operation? The result is that in the Madras City high rates are being charged and the middle class people are put to a good deal of suffering. Their need is such that they go to those people and borrow money by paying a higher rate of interest.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Now the suffering will be a matter of weeks or months.

Government Estate, Guindy

* 25 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal before the Government to develop a portion of the Government Estate, Guindy, as a Public Park and, if so, the estimated cost of the scheme and the stage at which the matter now stands?

8.10 p.m.

[11th February 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes. The Government have sanctioned the formation of a Public-cum-Children's Park and a Deer Park at an estimated cost of Rs. 1.19 lakhs for implementation during the current financial year. The work is now in progress.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : ஐயா அந்த இடம் அடையாற்றுக்கும் சைதாப்பேட்டைக்கும் வெகு தொலை தூரத்தில் தனித்து இருப்பதால், அந்த இடத்திற்கு ஜனங்களும், பிள்ளைகளும் பெரும்பாலும் வரமாட்டார்கள். ஆகவே வேறு ஒரு இடத்தைப்பற்றி யோசிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பார்க் என்பது கடையில் விற்கக்கூடிய பொருள் அல்ல. எங்கே பார்க்குக்குத்தகுந்த இடம் இருக்கிறதோ, அங்கேதான் அதை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படிப்பட்ட வசதி அங்கேதான் இருக்கிறது. அந்த இடம்தான் இந்தியாவிலேயே, ஏன் உலகத்திலேயே, இருக்கக்கூடிய அழகான இடம் என்று பல நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அமைப்பு அங்கேதான் இருக்கிறது. முன்பு இருந்த கவர்னர் அவர்கள் அந்த இடத்தை நம்மிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார். அங்கேதான் ஏராளமான மான்கள் இருக்கின்றன. பறவைகளும் அந்த ஏரியாவில்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதனால் வேறு எந்த இடத்தையும் தேடிக்கொண்டு போகவேண்டாம் என்று தோன்றுகிறது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

* **MR. CHAIRMAN :** Now, the Leader of the House will reply to the discussion on the Governor's Address.

* **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** Mr. Chairman, Sir, concluding his Address to the Joint Session of the Madras Legislature, the Governor has expressed the hope that our deliberations will be conducted with the usual forbearance, decorum and thoroughness for which this Legislature is justly renowned. The course of the debate on the Governor's Address in this House in the last four days has fully established the assumption made by the Governor. Several speakers participated in the debate and almost every one of them had something very useful to say and some points of view to express and, in fact, many of the speeches were replete with excellent suggestions for action. The Government, both consciously and unconsciously, are influenced by the views expressed by hon. Members of this House, even though I must regret that some of the Ministers are not able to be present all the time when all the Members are speaking. Criticisms of various departments are taken note of and when those matters are taken up for consideration, certainly the views expressed by the hon. Members will receive due weight.

Sir, the practice of an Address or a Speech from the Throne which is prevalent in the British House of Commons has been followed in our Constitution. A perusal of the debates in the British House of Commons, following an Address by the King, discloses

[11th February 1959] [Sri R. Venkataraman]

that the debate usually confines itself to the broad policies which the Government propose to follow during the year. The Address or Speech from the Throne itself makes succinct reference only to the policies to be adopted by the Government during the year. In comparing the debates following the speech from the Throne with those debates on the Budget, one finds that the debate on the Budget contains several references to individual grievances, local requests, requests from constituencies and so on, while the debate on the Speech from the Throne is largely confined to matters of policy. The House should, therefore, be thankful to the hon. the Leader of the Opposition for having brought out this distinction in the course of his illuminating address yesterday. He sought to confine his remarks largely to matters of policy. I shall be privileged to follow in his footsteps. In the course of my reply, I shall confine my remarks only to matters relating to the policy of the Government and if I do not touch upon very many other suggestions which have been made in the course of the debate, I am sure, the House will understand the approach I am making. It is not out of any indifference to the various suggestions that have been made that I do not deal with them in the course of my reply but largely with a desire to follow the usual practice and conventions with regard to the debate on the Governor's Address, and I propose to confine myself to the broad matters of policy that have been raised in the course of the discussion.

Sir, looking back on the four days' discussion in this House, one finds that five or six very important subjects have been dealt with, viz., the Government's land reform policy and the fixation of ceiling on holdings of land, control of food prices and State Trading relating thereto, grants to aided elementary schools, emoluments of Non-Gazetted Officers, Legislature sittings in Ootacamund, recognition of Homoeopathic system of medicine and a few others which, if time permits, I shall briefly touch upon.

I shall now proceed to deal with each one of those items. Land reform has naturally come in for much adverse criticism from all sections of the Opposition and also from one or two Members on this side. Whenever a radical change in an established order of society is contemplated, it is bound to evoke criticism not only because it is likely to deprive a section of the people of their age-old privileges but also because of a natural disinclination on the part of the people for any change that is new. This explains the opposition not only from the people who own lands but also from others who do not own lands and yet feel very strongly about it. Sir, the decision of the Government to proceed with the land reform is based on their anxiety to improve the lot of the agricultural worker, to ensure for him a higher standard of life and to provide for him a stake in the field of his occupation. It is well-known that the plight of the agricultural labourer is very hard and his standard of life much poorer than his *confreeres* in the industrial and commercial sectors. The only way, according to the Government, is to create an interest in land for him so that he may be enthused to produce more not only for himself but also for society at large. The hon. the Leader of

[Sri R. Venkataraman] [11th February 1959]

3-20
p.m.

the Opposition criticised it as a denial of justice in order to satisfy an imaginary concept relating to social justice. Sir, you are aware that the concept of justice has varied from time to time and from clime to clime. It has never had the same connotation during different periods of history. While the preservation of the existing order of society appeals to some as justice, the creation of a new social order, in which the differences between the haves and the have-nots, between the landowners and the landless will be narrow and there will be brought about comparative equality in society, is regarded as social justice by some others. It is, therefore, a matter of approach to the problem rather than one of injustice done to any particular section of the community. In the long list of legislation which we have undertaken in the past beginning with the abolition of zamindari in the State, followed by fixation of tenure for the tenants and followed also by the Pannaiyal Protection Act, giving a certain share to the tenant in the produce and also ensuring fair wages to the pannaiyals of Tanjore district, we have been following the policy and it has been the endeavour of the Government to see that social justice is rendered to the have-nots who are at present living on the land. A further direction of the same policy points only to the fixation of ceiling on ownership of land and the distribution of the surplus land among the landless poor of the country according to a pattern which has since been more or less decided.

There is another aspect to this question. My esteemed Friend Sri Balasubramanya Ayyar gave statistics of land holdings in the State. I am grateful to him for the figures which he has furnished. It will be found that the percentage of the people who hold lands paying less than Rs. 10 as kist is so large that actually the problem is not likely to be of very serious consequence to the vast majority of the people in the State. Actually, the percentage of the people who are likely to be affected by the fixation of ceiling will be so small that it will not create such a cataclysmic consequence as many of the hon. Members of the Opposition rather felt, would follow, as a result of this policy. Sir, I hesitate to use a stronger expression. Sir, the general approach to this problem is based purely on the economic policy of the Government in respect of land, in respect of other occupations and in respect of amelioration of the condition of the people at large. I do not pretend that the entire State is behind the Government in this matter. I am well aware that a section of the people are opposed to this reform. But if we analyse the Opposition, it largely springs from a fear that any disturbance of the existing order of society is likely to cause very serious consequences to food production and that the problem of feeding the people will become very difficult and very onerous.

Sir, the small holdings do not themselves produce the necessary food in the State. My esteemed Friend Sri Balasubramanya Ayyar said that in Japan, small holdings had been able to produce very much higher yield than what our State had been able to do. All these years, the people of our State have had small holdings and they have never been able to emulate Japan and produce the necessary quantity of food. (Interruption.) For whatever reasons it might

[11th February 1959] [Sri R. Venkataraman]

be, the fact remains that people who hold small and fragmented holdings in this State and in this country have not been able to provide the necessary food and if we have to tackle the food front, also it is necessary that these small and fragmented holdings should be brought together so that food production may be improved in the State. There are various ways in which this problem has been tackled in other countries. In certain countries they have formed "Gigants", that is, large-scale farming tracts of 50 miles in length and 40 miles in width, and they have mechanised them under State control and State ownership. We are not contemplating such a radical change at all in the pattern of our agriculture or in the pattern of our holdings. The next alternative would be to bring all these people within the co-operative fold so that credit facilities may be made available to them under the co-operative method of cultivation necessary technical assistance and skill may be provided through these organizations, the fragmented pieces of land may be held together, sufficiently large to produce an economic unit for cultivation; and in this endeavour we have not much precedent to go by. I agree that we have not so far succeeded in having a very large number of co-operative farming societies. But that does not by itself mean that the experiment is not worthwhile. Unless we have some other alternative which can go to solve the problem of food in this country and unless we are able to find some other method by which the fragmented pieces of land can be brought together and brought under cultivation under one management, the only alternative that offers itself to the Government is to resort to the well-known method of co-operation whereby small pieces of holdings can be brought together and cultivated under proper supervision and proper skill.

Sir, in this connexion, Government are well aware that it is no easy task. In fact, Government have very serious difficulties to encounter in bringing about this great change in the pattern of holdings. But merely because we have difficulties, we cannot stop short of doing something which is so necessary for the welfare of the people of our State and our country.

We were cautioned by the elder statesman, Dr. Mahomed Usman, that we should hasten slow in this matter. I am not sure that as soon as the land ceilings are proposed, immediately, overnight Government will be able to form co-operatives all over the State and plunge the whole country into a new method and system of cultivation and that we will have an El Dorado overnight. We are not pretending that any such thing will happen. Naturally, we will have to proceed slow in this matter of forming co-operatives in the various places and trying to help them to tackle problems which may be created as a result of the new experiment we are making. While I assure that Government would take every care to see that there is no serious unsettlement in the economy of this country as a result of the adoption of this policy, I would only re-emphasise that the Government stand committed to this policy of fixation of ceiling on land.

[Sri R. Venkataraman] [11th February 1959]

3-39 p.m. The hon. the Leader of the Opposition said that it was a pity that the Opposition was not consulted in important matters like this. Sir, you are aware so far as the Madras Government are concerned, not only do we inform the Opposition of very many matters in which common interests are involved but we take them into active consultation at every stage. But there are some occasions on which it would not be possible to take the Opposition into consultation in framing policies, economic policies of the Government. The well-known difference lies in the foreign policy of a country and the economic policy of a Party. Usually, the foreign policy of a country is treated as a bipartisan policy where both sides take active interest and part in the formulation of the foreign policy. But, in the case of economic policies of the particular Party in question, the Party has to take the decision and stand or fall by that decision. Here the decision of the Party is that land ceiling should be fixed and that the surplus land should be transferred for co-operative cultivation. This is a decision by which we as Party have to stand or fall at the next election. After this policy has been adopted, it would be quite possible for Government to take into consultation all sections of opinion for the purpose of efficiently carrying out the policy and to see that all the hurdles are smoothened or removed and that in the administration the difficulties are solved. But in the enunciation of the policy itself the responsibility cannot be shared with others and such a sharing of responsibility would amount to only shirking of responsibility. I am quite sure I cannot ask my esteemed Friend Sri Balasubramanya Ayyar to come and support me in saying that there should be a ceiling on land holdings. (Sri A. M. Allapichai : In course of time, he will offer support.)

Then, with regard to the manner in which this decision was taken, the hon. the Leader of the Opposition had some caustic comments to make. He said that Madras should not become the leader in obeying mandates. In this as in many other things, Madras had rather led than obeyed mandates of other States or other people. In most of the things that Madras has done, it has given the lead to the other parts of the country. In this matter also the Party at its convention discussed the question. It is but democratic that during the discussion Members holding different points of view should put them forward for consideration within their own Party. To say that one Member of our Government took one view at Hyderabad and another view at Nagpur is only to ignore the basic principle of democracy where people do have to put forward their different points of view for the purpose of arriving at something which is acceptable to all.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I owe a personal explanation because it was mentioned here that I took one point of view in Hyderabad and another point of view at Nagpur. It is completely wrong altogether. What I stressed in Hyderabad was that we should not break up the existing big holdings. I did not say that they should be left with the landowners themselves but that only big holdings could produce results and that, therefore, whatever step

[11th February 1959] [Sri C. Subramaniam]

we might take, it should be with reference to the creation of big estates rather than breaking up the existing big estates. With reference to that, I said that a formula should be evolved. I am glad that with reference to that, I was able to offer a formula and that that has been accepted. Therefore, there is no question of my going back upon the views I expressed at Hyderabad. On the other hand, my views have been accepted. It is on the basis of those views that the present policy has been framed.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Now, the whole thing is set at rest. I was going to say that this idea of co-operative cultivation of the surplus land was itself a lead which was given by the Madras Government. Therefore, we have every reason to be proud rather than feel ashamed of anything that we did anywhere. The position finally boils down to this. The Members representing different points of view met at a committee. At the committee it was suggested that after the ceiling was fixed, the surplus should be formed into a co-operative and that it should be a service co-operative to start with so that the people might still continue to hold the land but would come together for the purpose of having common services, common facilities and so on and that if, after some years of experiment, they feel bold enough or strong enough to come forward to have joint farming, then they might try. All my endeavour is, therefore, only to show that this is not going to create such a serious unsettlement in this country as a result of following this policy. Actually, the persons who are now working under some landlord would still be working on the same land but under a co-operative. Actually, there is only a legal, technical shift or change and very little of physical changes. It is only physical changes that bring about chaos and physical changes of a large magnitude will certainly bring about greater confusion. But in the way in which things are now contemplated there will be very little of shift of persons and very little of physical changes with the result that the policy is not likely to create any difficulties. On the other hand, we have every hope that the new policy which we inaugurate will usher in an era of plenty and prosperity, that the persons who are engaged in it would be enthused to do better work and that the production of food in this country would go up to meet at least the needs of our own people.

Sir, allied to this question is the question of food prices. A number of hon. Members commented very severely on the increase or rise in prices. The rise in prices, as you are aware, may be due to two factors. One is the shortage of supply of the commodity. The other is based on the general rise in the trend of prices throughout the country consequent on other economic factors like larger investment, greater credit facilities, tempo of activity and so on. It is my submission that the general trend in the rise of prices is due to the tempo of activity in this country, the heavier investments caused by the intensive execution of the Second Five-Year Plan, and that it is not as a result of any serious shortage that has occurred in this State. Hon. Members asked the question how it was

[Sri R. Venkataraman] [11th February 1959]

consistent with reason that while the Food Minister continued to say that production had increased in the State, the prices were still rising. If you understand the distinction between a rise in prices caused by shortage of commodities and a rise in prices brought about by greater investment and tempo of activity, we could easily find that they are both reconcilable and true. In this case, I have a few figures which might allay the doubts and fears of the hon. Members of this House. Actually, the production in the year 1957-58 of rice is 32.34 lakhs of tons and 1956-57 it was 31.03 lakhs of tons. Similarly in millets, there has been an increase of 1.5 lakh tons. The overall total for 1956-57 is 46.22 lakh tons. In 1957-58, it was 49.20 lakh tons. Therefore, the figures that we have with us go to show that there has been no decrease in the production of food in the State. On the other hand, there is a very healthy trend towards increase in food production, and it is not as a result of any decrease in production that this situation has arisen. On the other hand, it is because of the tempo of activity in the State. I am also aware that, to some extent, the increase in population offsets the increase in food production. But, in my opinion, it is not so much the increase in population as the tempo of investment and economic activity that is mainly responsible for the higher trend in prices not only in agriculture but in every other sphere of activity.

Then, Sir, certain alarming figures were given by my esteemed Friend Sri Srinivasavaradan that prices were going up, and that if this increase in prices was not tackled, very serious consequences would follow. Sir, the figures do not justify such an apprehensive outlook. The figure for September 1958 at Cuddalore was Rs. 20 per bag. In October it was Rs. 21. In November it was Rs. 21. In December it was Rs. 20. In January it was Rs. 20.35. Therefore, there has been a fairly steady price level in respect of food, but I know that the retail prices are going up owing to various other factors including speculation. Sir, the moment the Government said that there would be some sort of a control, everybody had started sitting pretty and holding tight to the stocks. I am told that even the Andhra dealers are not willing to sell now, because they think that they are not obliged to sell at the particular price fixed by the Government. The Government have not taken steps to fix the retail price because it would be very difficult now to do it at this stage. The idea is that Government would procure about two lakhs of tons of rice and, as and when the situation demands, release it so that the prices charged by all other private dealers may be brought down to the level at which the Government issue will take place. Actually out of 32 lakhs tons of rice, which is produced in this State, only about ten or twelve lakhs of tons enter the market. The rest is all consumed at the place of production, and it is seldom brought for sale. If we are able to procure two lakh tons out of this ten or twelve lakh tons, it would give us a sufficient stock for the purpose of meeting an emergency. Therefore, we have every hope that the situation can be handled by Government by releasing the stock as and when the prices show a tendency to go up abnormally.

[11th February 1959] [Sri R. Venkataraman]

Then, Sir, there was criticism regarding the grant-in-aid in respect of the elementary schools. My esteemed Friend Sri G. Krishnamoorthy said that it was against the Constitution to charge fees in elementary schools. Article 45 of the Constitution does not say that no fee should be charged for elementary education. All that it says is that elementary education should be available and should be made free and compulsory. Sir, by providing free primary schools, the Government would be satisfying the Constitution. I do not think I need take much time over this. But the hon. Member was referring to another more important question, that is, the question of the closure of schools in Madras and other places consequent on the order issued by the Education Department. My Friend knows that long ago, the Alagappa Chettiar Committee recommended that no fee should be charged in elementary schools. It is in pursuance of this recommendation that Government have been taking various steps, and ultimately they issued the order in November 1958 saying that if the aided primary schools wanted to charge fee, they would not be entitled to the grant and assistance. But if they converted themselves into free schools, they would be entitled to the grant and assistance according to the pattern to be decided. My Friend said that as a result of this policy, a number of schools would be closed and that the children would be deprived of education. Sir, we have some figures in regard to the number of elementary schools in the State. In 1956-57, the total number of elementary schools in the State was 20,916, of which 1,351 were under Government. Twelve thousand seven hundred and sixty-eight schools were under local bodies and 6,827 schools were under private agencies. Of these, 900 aided elementary schools alone levied fees, and about 150 of them are in Madras City. Therefore, the problem reduces itself to very, very small proportions. The Hon. the Minister for Education in the other House reiterated that the Government would be able to give education to every child should there be any closure of the aided elementary schools. He also gave the assurance that the teachers would be absorbed in the various institutions that would come up as a result of the closure of the elementary schools. Therefore, I beg to submit to this Hon. House that there is really no case at all for apprehension that our educational system is breaking down or that we are going to face a great crisis in the elementary education of our children.

Sir, the other matters are all comparatively of smaller significance. Reference was made to the needs of the Non-Gazetted Officers. One hon. Member, Sri V. V. Ramaswami, said that they should be given a minimum of Rs. 100 (Sri V. V. Ramaswami: Basic). The Government are not keen on sweating anybody much less their own employees. But every good intention has got to be supported by the capacity to perform and discharge it. At present, our position is not so good as to be able to afford what we think is their legitimate due. The Government do not, for a moment, contend that the salaries that are paid to the Non-Gazetted Officers are adequate or that they are being treated very liberally or that

[Sri R. Venkataraman] [11th February 1959]

3.50 p.m. they have no cause for complaint. But all that Government have been trying to show to the Legislature as well as to the country is that in the existing context of events of our finances, it has not been possible to do much more. The Government have also pointed out that in the general economic development of this country, emphasis has naturally to be laid on schemes of rural development, on extension of electricity, on the establishment of cottage and village industries as much, if not more than, on the increase of the emoluments of their own employees. In a fair distribution of the resources of this State, the Government have been able to afford an increase of Rs. 5 in dearness allowance. That is a pointer that as and when the Government are able to give more, can afford to give more, they will always be willing to do so. In this connection, I want to emphasise that the appointment of a Commission under Sri Ramunni Menon should be welcomed by all people. There is a lurking feeling that the presiding officer should have been a Judge instead of an Executive Officer, a retired Executive Officer. But, so long as the functions which have been entrusted to the Chairman are such that he has to exercise a certain amount of independent judgment and so long as the person who is entrusted with that task is aware of it, it matters very little what office one had previously held. So far as the particular person is concerned, it is well-known that he has the greatest sympathy for the people who had been serving him when he was in office. Therefore, I do not think it is necessary for either the Non-Gazetted Government servants or for others to lay too much stress on the personnel of the Commission.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, with your permission, may I interrupt the Hon. Minister so that he may also have some rest? If really Sri Ramunni Menon is so sympathetic towards the Government servants, as was pointed out by the Hon. Minister just now in the House, are the Non-Gazetted Officers so foolhardy and unwise as to oppose his appointment? What are the reasons for their opposition? The Hon. Minister must know the reasons why his own employees are opposing the appointment of Sri Ramunni Menon on the proposed Pay Commission. We would like to know what those reasons are.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : As for the reasons which impelled them to criticise the appointment of Sri Ramunni Menon, I think the question should be addressed to them. But, I can say that there is no foundation for that criticism. Because, knowing as we do the type of officers who have held these positions—Sri Ramunni Menon has been a member of the Indian Civil Service and has been a distinguished member of it—we are aware that they have always discharged their duties without fear or favour. Therefore, I thought that the objection was not well-founded. If the hon. Members of the House are convinced that the objection is not well-founded, I have absolutely no doubt that the Non-Gazetted Government Officers will also begin to think in the same way.

11th February 1959]

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : What about abolishing the system of confidential files?

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Now, I come to the very small question of holding the meetings of the Legislature in Ootacamund. I want to make it very clear to the House that the Government were not anxious to move to Ooty. In fact, the Government felt that the difficulties and inconvenience of meeting in Ooty far outweighed the advantages thereof. But, at the same time, a democratic Government has to yield generally to the wishes of a large section of the legislators as well as the people. It is well-known that Ooty has been one of the prides of India. In fact, it has been called the 'Queen of Hill Stations' in India and everyone knows that it is now slowly withering because of lack of attractions there. I know that the people do not even go and spend their time in Ooty nowadays because there is not the company of those they used to have in that place in the past. What shall we do to improve a beautiful place like this? What we should do to improve the various health resorts is a question which was discussed by the Members of the Legislature and others. I want to put it squarely, Sir, that in agreeing to meet in Ootacamund, the Government have actually yielded to the desire of a large section of the Legislature rather than decided of their own volition. I do not think it is such a bad decision or such seriously wrong decision as to be raised in debates. (Interruption). I said it was a beautiful place and I did not say 'beauty'.

Sir, the hon. Member Sri Patanjali Sastry, in the course of his address, drew the pointed attention of the Government to the lack of medical facilities in the State and he said that many of the rural dispensaries were now left without any medical assistance. The Government are very keenly aware of the difficulties in this regard. In fact, it has not been possible for us to find enough doctors to man the primary health centres. I have myself tried to open a number of these Employees State Insurance hospitals. Even that scheme has been delayed on account of lack of qualified and trained doctors.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, may I know whether the Government have examined the reasons why they were not able to attract properly qualified men to man the rural dispensaries, especially when so many Graduates are being turned out every year?

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, there may be some reasons or other for each person. I do not think that there can be a general statement or general reason for all of them. Some people may prefer to remain in the City and so, they may not like to go to the villages. Some people may not be attracted by the salaries offered there. Some people may have various other reasons. But, the suggestion made by the hon. Member was that in order to meet this deficiency, it should be possible for the Government to consider the question of having Homoeopathy taught regularly in an institution and qualified and trained doctors prepared in these

[Sri R. Venkataraman] [11th February 1959]

institutions and made use of for these purposes. During my talks with my Colleague the Hon. the Minister for Health, I understood that the Government had a scheme for recognizing the institution of Homoeopathy. So, the matter is under the active consideration of the Government and I am quite sure that Madras will not lag behind other States which have tried to have colleges of this kind and which have provided opportunities in this regard.

SRI V. V. RAMASWAMI : நீங்கள் எங்கே ஆரம்பிக்கப் போகிறீர்கள் ? நாங்கள் ஆரம்பித்தால் உதவியெய்தக்கூடாது என்று சொல்லுங்கள் ?

* **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** Yes, Sir, the Government are not opposed to it and we will do everything to encourage it.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : Are the Government thinking of integrating Homoeopathy in the College of Integrated Medicine?

* **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** My hon. Friend Sri Gajapathy Nayagar will please put in an interpellation based on the statement which I am making.

I have fairly dealt with the major points. As I said just now, I do not desire to go into the details of the various other matters that have been raised in the course of the debate. We would very much desire to get the approval of the House for the policies put forward before it. I am grateful to the hon. Members of this House for the kindness they have shown me and I trust that in the years to come we will have the utmost co-operation of all sections of the House in carrying out the trust which the people have placed in us. Thank you, Sir.

MR. CHAIRMAN : Mr. Raza Khan, are you pressing your amendment?

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, the request for withdrawing the amendment should come from the Government.

MR. CHAIRMAN : I did not ask the hon. Member to withdraw the amendment. I only wanted to know whether he was pressing his amendment.

* **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** With your permission, Mr. Chairman, I now formally request the Whip of the Opposition to be good enough to withdraw his amendment. I thought that he was so happy after my speech and that he felt convinced, but I am sadly mistaken. Nor, I am requesting him to withdraw his amendment.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : While I do not agree that the Hon. Minister's reply was completely satisfactory, as the tone of his reply was tolerable, I formally do not press my amendment.

The amendment moved by Sri Mohamed Raza Khan was, by leave, withdrawn.

11th February 1959]

MR. CHAIRMAN : I shall now put the original motion to vote. The question is—

“ That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 4th February 1959.”

The motion was put and carried.

III.—GOVERNMENT BILL.

THE TIRUCHIRAPPALLI KAIAERUVARAM AND MATTUVARAM BILL,
1958 (L.A. BILL NO. 25 OF 1958).

MR. CHAIRMAN : The Hon. Mr. Manickavelu will now move ^{4 p.m.} the Tiruchirappalli Kaiaeravaram and Mattuvaram Bill, 1958.

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** Sir, I move—

“ That the Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Bill ^a, 1958 (L.A. Bill No. 25 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

The Madras High Court has held that *kaiaeruvaramdars* and *mattuvaramdars* in Tiruchirappalli district engaged by landlords to work on land for remuneration by a share in the crop on such land are not “ cultivating tenants ” within the meaning of section 2 (a) of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955). The definition of “ cultivating tenant ” in the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Madras Act XXIV of 1956) is similar to that in Madras Act XXV of 1955. It was considered that these varamdars in the Tiruchirappalli district should get the benefits which the cultivating tenants were getting under these two enactments. With a view to achieve this object, an Ordinance called the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Ordinance, 1958 (Madras Ordinance I of 1958), was promulgated on 5th January 1958. In February 1958 a Bill to replace the Ordinance was introduced in the Legislative Assembly and was referred to a Joint Select Committee.

The Joint Select Committee considered that the Bill might be dropped and a new Bill introduced for giving effect to the following purposes :—

(1) The *kaiaeruvaramdars* be treated on a par with “ pannaiyals ” and their rights protected, as in the Tanjore Pannaiyal Protection Act, 1952 (Madras Act XIV of 1952).

(2) The small landowners owning three acres and less and without any other means of livelihood and who do not pay sales tax or income-tax be completely exempted from the provisions of the Act.

[Sri M. A. Manickavelu] [11th February 1959]

(3) In the case of landholders owning up to ten acres, they should be entitled to resume lands up to three acres for personal cultivation and lands not so resumed be pooled and divided among the *mattuvaramdars* in case the interests of any of them are prejudicially affected.

(4) In the case of those who own more than ten acres, *mattuvaramdars* be raised to the status of cultivating tenants with the rights and liabilities of cultivating tenants under the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956.

(5) Retrospective effect be given to the proposed legislation from 1st January 1957.

(6) The terms '*kaiaeruvaramdar*' and '*mattuvaramdar*' be defined so as to bring out their status clearly; and

(7) The proposed legislation be made applicable to those villages in the Tiruchirappalli district where this peculiar tenure is said to be in force.

The Bill was accordingly dropped. The Ordinance also lapsed.

The present Bill gives effect to the suggestions of the Joint Select Committee, with certain modifications. In the matter of sharing of crops under the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956; it is felt that retrospective effect would lead to difficulties and, therefore, it is proposed to give effect from the date of the commencement of the proposed Act. But as regards protection under the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955, provision has been made for reopening cases disposed of on or after 1st January 1957 and before the commencement of the proposed Act.

The Assembly has made certain changes in the Bill. The important changes made are the following:—

(1) Clause 1 has been amended so as to bring the proposed Act into force with effect from 1st April 1959. The reason for the amendment is that the proposed Act should not come into force in the middle of a cultivation season. Under the *mattuvaram* system, the landowner incurs expenditure on seed and manure. But under the Fair Rent Act, the cultivation expenses, inclusive of the cost of seed and manure, are borne by the cultivating tenant. As the landowner would have already incurred expenditure on seed and manure, if the *mattuvaramdar* attains the status of a cultivating tenant before the harvest, the landowner may claim from the *mattuvaramdar*—cultivating tenant—not only the 40 per cent rent but also the expenses incurred on seed and manure. This may lead to disputes as to what expenditure was actually incurred by the landowner. To avoid such disputes, it was considered better to postpone the introduction of the Act till after the harvest of paddy and at a time when there will generally be no crop on the land. Hence the amendment to bring the Act into force with effect from 1st April 1959.

11th February 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

(2) In clause 3 of the Bill as introduced in the Assembly, read with Schedule H thereof, the remuneration payable to *kaiaeruvaramdars* was specified. It was pointed out that the remuneration specified in the Bill was different from the actual remuneration paid in several of the villages to which the proposed Act will apply and that it would, therefore, be better to provide that the remuneration would be on the same terms as were applicable to the *kaiaeruvaramdars* immediately before the commencement of the proposed Act. Clause 3 has accordingly been modified and Schedule II omitted.

(3) *Clauses 5 and 6.*—These clauses have been amended so as to provide that any order for re-engaging any *kaiaeruvaramdar* or *mattuvaramdar* shall, in respect of any land where there are standing crops on the date of such order, take effect immediately after the harvest of such crops.

(4) *Clause 9.*—In clause 9 of the Bill as introduced in the Assembly, it was provided that a landowner who owns not more than three acres or ten acres of wet land, could terminate the engagement of any *mattuvaramdar* if he (the landowner) had not been assessed to any sales tax, profession tax or income-tax and also subject to certain other conditions. It was represented that unless the reference to "profession tax" was omitted, most of the landowners owning not more than three acres or ten acres of wet land would not be entitled to terminate the engagement of *mattuvaramdars* and that this would cause hardship to them. Hence, the reference to "profession tax" in this clause has been omitted.

I request the House, Sir, to accept the motion.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Tiruchirappalli *Kaiaeruvaram* and *Mattuvaram* Bill, 1958 (L.A. Bil No. 25 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, this Bill, from its very title, is not understood by many people. The Governor in his Address could not pronounce the word '*kaiaeruvaramdar*' and even people who sometimes attend to matters connected with these *varams* are not able to understand what we mean by *Kaiaeruvaramdar* or *mattuvaramdar* because it affects only certain taluks of Tiruchirappalli district very seriously. While the consequences are very serious in those places, here in Madras it does not seem to attract much attention. We in the Legislature cannot afford to neglect anything. When we pass a Bill, we do so with a sense of responsibility and so, this Bill has had a very chequered history. It was first a case of Ordinance which was not thought of properly. It was not couched in proper language and the incidence was entirely misunderstood. Even at that time there was a decision in the High Court of Madras which was pending appeal to a Bench. That decision went into the whole question very thoroughly on the basis of the admitted evidence in the case and the facts about the duties of *kaiaeruvaramdar* and *mattuvaramdar*.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [11th February 1959]

Those duties were categorically stated in the evidence. The High Court came to the decision that section 2 of the Cultivating Tenants Protection Act and the Fair Rent Act would not apply to these people as they were not cultivating tenants. The Ordinance was issued at a time when the Legislative Assembly was not in session and at a time when the decision of the High Court was pending appeal to the Bench. In spite of this, the Ordinance stated that the *kaiaeruvaramdars* and *mattuvaramdars* would be considered tenants under the Cultivating Tenants Protection Act and the Fair Rent Act. These two tenures if I may call them tenures because they are not tenures, or systems were obtaining in a large number of places in the Tiruchirappalli district and it was acquiesced in peacefully and happily by both the landowners and these two varamdars. But suddenly on account of the change in the conception of justice, the conception of social pattern of society to which the Hon. the Leader of the House also referred and also due to the active agitation of the Communist Party in our country, the state of things in those parts was disturbed suddenly. These varamdars were said to have woken up to their rights and felt that they were being treated very badly for long and for many years. Therefore, there was a serious breach of peace and various incidents occurred there. There was a Collector of the District who happened to take sides. Though he belonged to the permanent services, he had a policy of his own and the High Court had to make in its judgment a very serious remark about that Collector. They even recommended that he should no longer be responsible for law and order in the district. But no action was taken. In fact, I specifically referred to it in the Legislative Council. No reply was given by the Government. That Collector has now quietly retired and I think he has now become a landowner. Therefore, now his opinions are quite different. (Interruption) Yes, he is a landowner. But that is what happens. It is only by the way and it has nothing to do with the Bill. My point is, without appointing a proper committee to investigate matters especially when the system had some peculiar incidence in a particular portion of a district in the State, the Government came forward with an Ordinance. It is only fit and proper that the Government should have made the necessary investigation into the matter. It was postponed to the time till a Joint Select Committee was appointed to consider the Bill. At that time, they sent a Member of the Board of Revenue to investigate the matter in the course of a week because the Joint Select Committee was sitting and all the Members of the Committee including the Members of the Congress were convinced of the justice of the case of the small landowners of that part of the country and they raised various points in the Joint Select Committee by which it was shown that the Communist Party agitation was entirely responsible for the situation in that part of the district and that there was not much of substance behind all the allegations made by these varamdars. Therefore, Government took the step of sending an officer immediately to investigate. My grievance is that that officer had not

11th February 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

much time before him. He did his best in the circumstances. The officer was a Member of the Board of Revenue, a responsible officer. Therefore, I have nothing to say against him. He did as much as he could. He camped in the Travellers' Bungalow, called a number of people, quickly investigated into the matter and sent his report. That report was treated as a confidential report and, therefore, only parts of that report were read out to the Members of the Committee. Nothing was given to us. Upon such a consideration, the final conclusion was that the Bill should be dropped. Even that Member of the Board of Revenue who went into the matter came to the conclusion that the *kaiaeruvaramdar* could never be called a tenant. He is only a person who puts his hand to the plough. Even the Hon. Chairman will now understand the term '*kaiaeruvaramdar*'.

MR. CHAIRMAN: Yes.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: He is a person who is given a share of the produce, that is, the '*varam*'. A share of the produce is given as remuneration for work done and that is called '*varam*'. A person who puts his hand to the plough and does that work, is given a '*varam*' by the small landowner. That is the position. That is why he is called a '*kaiaeruvaramdar*'. *Mattuvaramdar* is a person who is asked to supply bulls because the small landowner has not got sufficient capacity to purchase bulls. Bulls are costly nowadays. The prices are going up not only in the case of foodgrains but also in the case of bulls. The prices of bulls have also gone up and this is a matter which we should remember so far as agricultural economy is concerned and which we sometimes forget. The bulls have become costly and the small landowner is not able to purchase them. Therefore, he calls the other person who has got bulls to work for him. Therefore, the person who has got bulls works for a short period in the year for the landowner and he works for other landowners also for the rest of the year. He goes from one place to another, taking his bulls just like a motor-car or a jutka. So far as the report is concerned, the Government said that the '*kaiaeruvaramdar*' was never a tenant but that there was some doubt as regards the '*mattuvaramdar*' as to whether he could be approximated to a tenant or not. Because there was the doubt, Government came to the final conclusion that so far as the '*kaiaeruvaramdar*' was concerned, he could never be considered a tenant though the Ordinance spoke of him as, or deemed him to be, a tenant. The Joint Select Committee accepted the view that the *kaiaeruvaramdar* could not be deemed to be a tenant and, therefore, the High Court decision was also commended so far as that type of varamdar was concerned. But so far as the '*mattuvaramdar*' was concerned, a curious product arose out of the deliberations of the Committee and that is this. From being a farm servant of the landowner he slowly became a tenant as the extent of the land owned by the landlord increased. If the landowner had only three acres, the '*mattuvaramdar*' might not have any right. If it was ten acres, he became

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [11th February 1959]
an aggressive 'mattuvaramdars'. If the landowner had ten or more acres, the *mattuvaramdars* became a cultivating tenant. In proportion to the extent of land owned by the landowner, the *mattuvaramdars* became a tenant. That was the suggestion made by the Government, we were asked to accept that at the Joint Select Committee and the Bill has now come before us. I do not know whether that position would be changed to-day. I have no hope that it will be changed. Therefore it is that I do not want to embark strongly upon that. The Bill has been passed in the Assembly and it has now come here. It is too late in the day to fight over a principle which has already been adumbrated in the Bill though I can never be convinced that it is the proper way to proceed at all in these matters. Therefore, I leave it at that.

But there are other important matters also to be taken into consideration in this connection. The system of *mattuvaramdars* obtains only so far as the wet lands are concerned and that is accepted. I do not think there has been any suggestion that this system obtains in any other part of the State. There are some taluks, fertile portion of the district, bordering on the great river Cauvery where they grow crops such as sugarcane, betel, plantains and so on. Tiruchirappalli plantains are famous. So also the betel grown there is of the best quality. On account of the establishment of sugarcane factory near the Railway Station at Pettaivaithalai, a large number of small landowners have registered themselves as cane growers. If you go into that part of the district, you will find beautiful crops of sugarcane coming up. So far as these crops are concerned, there can be no suggestion regarding the existence of such a system as *mattuvaram*. So far as plantains are concerned, you need not plough. It goes on for years. There is no question of ploughing in those places.

SRI O. P. RAMASWAMI REDDIAR : Ploughing is necessary before planting.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Spade-work is necessary. I know it. I have raised plantain crops, and I should, therefore, be credited with possessing some knowledge about all these things. There the lands require very little ploughing and they are near the riverside. Therefore there is no such system as *mattuvaram*. So also is the case with betel. The landowners have to put in thousands of rupees to raise these crops and they have also to work. They never had this problem of *kaiaruvaramdars* and *mattuvaramdars*. Therefore, the Government have to put in some provision in this Bill itself and guard them from being affected by the provisions regarding these *varamdars*, because in the inter-regnum many doubts have been raised. In this connexion, I may state that I have always appreciated the very conciliatory attitude of the Hon. the Revenue Minister in regard to this whole matter. Whenever representations have been made to him and whenever difficulties have been pointed out to him, he has always shown a tendency to appreciate them and to see whether those complaints and grievances could be redressed. But still there is the overall

11th February 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

policy. There is also the difficulty of their having entered into this matter. They have been rather led into this matter and, therefore, they cannot come out of it. As our beloved Prime Minister has stated, we are in the mid-stream and we must go on. Otherwise, we will be drowned completely. They were in the mid-stream when the Ordinance was issued and they had to proceed, and the whole thing took shape in the form of this Bill. But we have to realise that between 1957 and 1959, these lands have been leased out or transferred to people and ryots have registered themselves for cultivation of lands other than wet lands. This system should not be forced on them and it cannot be enforced because it does not obtain there. But there is a provision in the Bill which provides for re-engagement if a *kaiaruvaramdars* or a *mattuvaramdars* is discharged from his duty between 1st January 1957 and 1st April 1959 and if he wants to come in. This provision has to be carefully looked into as otherwise it will affect the sugarcane industry and also other crops like betels and plantains. I shall draw the attention of the Government to this aspect of the matter when clause-by-clause consideration takes place.

Sir, I do not want to repeat but I can say that even after the passing of the Ordinance and after the Bill has been considered, people have acquiesced in the whole thing and that there is now peace in that portion of the State. Therefore, if this Bill is passed, again fresh troubles will arise due to the interpretation of the Act by the Revenue Divisional Officer, the Tahsildar and so many other people. The only appeal I would make to the Government is to see that the officers do not pursue a policy of their own and do not themselves give rise to various breaches of the peace by giving different interpretations in favour of one side or the other. The Government should act impartially and well so that the peace which reigns in that particular locality may continue for some more time. It is a place which is fairly fertile and production also will be seriously hampered if there is disharmony between the landholders and others. Most of the landholders in that portion of the State are very small landholders. Most of them do not have even ten acres of land. Their extent of land ranges from three to ten acres. Therefore, they are as much in the position of poor tenants as the other people. Much sympathy is shown to the landless labourer and also to the poor tenant but no sympathy is shown to the small landowners who are akin to these people. I cannot understand why in the socialistic pattern of society they have no place. I have never been able to understand the logic behind all these things. A small landowner is a person who is as much entitled to social justice as any other person. Therefore it is that I appeal to the Government and also to this House to take full responsibility and see that peace reigns in that particular portion of the State and we do not do anything to disturb it.

I am very glad to see one important change made in the Assembly, to which reference had been made by the Hon. the Mover of the Bill when he moved it for consideration. Otherwise,

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [11th February 1959]

remuneration shall be payable to the *kaiaeruvaramdar* for his work, as specified in Schedule II. That would have created a lot of confusion. Fortunately, the provision that it shall be on the same terms as were applicable to him immediately before the commencement of this Act was made. I am very happy that this amendment has been accepted by the Government and that makes this Bill much less harmful than it would otherwise have been the case. The Hon. Minister readily accepted it when it was pointed out by many Members including some Congress representatives from that area. I do not see my hon. Friend Mr. Arunachalam who took a special interest in this particular matter. He was fully convinced that justice was more on the side of small landowners than on the side of other people, who had established Sanghams. It is the Secretary of that Sangham that writes petitions and even appears in the court. It is an accepted fact and it has been stated so in the evidence. The poor *mattuvaramdar* does not know what his rights are. He is very happy with his landholder. Now, some people say that he has got rights. So, what I am saying is that the change made regarding payment of remuneration is a welcome change. If you have understood the full implications of it, then you would have appreciated it well. The deletion of the schedule is a great thing.

There are one or two other minor matters but they do not matter. My point is that sugarcane crop or betel crop should not be affected. I think the Hon. the Minister for Industries has been presented with a memorandum in respect of this matter, by a representative of Messrs. Parry & Co. The Hon. the Minister for Home has also been approached. Of course, the Hon. the Minister for Revenue has been approached first. After 1957, on account of the increase in sugarcane cultivation and in view of the factory which has been established and to which sugarcane will have to be supplied, this matter assumes particular importance. Otherwise, the production of sugar will be affected and the foreign exchange earnings also will be affected. Therefore it is that I want to draw the attention of the Government to this particular aspect of the matter. I do not think that it has been sufficiently tackled in the Assembly and that is why I want to impress upon the Hon. the Minister for Revenue that the present clauses 7 and 8 will create trouble. I would suggest to the Government to make some modifications in respect of those clauses. Personally, I feel that this Bill is not necessary but since the Ordinance was issued, it had to be replaced by a Bill. Now, all of a sudden they have found that the *mattuvaramdar* working under a landowner owning more than ten acres of land can be assimilated into a tenant.

4-30
p.m.

That is the principle which has now been accepted. As a lawyer, I know something of these matters and I do not think I can accept this. It is not a possibility. But nowadays, it is said that law, society and justice are the three changing things; law should adapt itself to the changing society, to the changing conception of justice, and lawyers are charged with conservatism. Sir,

[11th February 1959] [Sri K. Balasubramania Ayyar]

I have passed an age when I cannot change. But I have got a receptive mind. Equally with the Leader of the Opposition, I have got a receptive mind. (Laughter). Thank you, Sir.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நண்பர் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் பேசியதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அவர்கள் ஒன்று அறியவேண்டும் :

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.”

என்று வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். உழவன்தான் நாட்டின் அச்சாணி என்பதை ஐயர் அவர்கள் அறியவேண்டும். உழவன் யார் என்று பார்க்கலாம். “லாண்டலார்” என்று சொல்லக்கூடியவன் தன் கையில் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். உழவன் என்பவன் ஏரைக் கையில் பிடித்து உழப்பவனாவான். ஒரு கையில் ஏறினால்தான் அது பின்னர் நிலத்தில் ஏறும். அதைத்தான் கையேர் என்பது. கையேர்வாரந்தார் என்று சொல்லப்படுபவன், கையில் ஏரை வைத்துக்கொண்டு நிலத்தை உழுகிறான். நிலத்தை உழுவதற்கு ஏர் வேண்டும். அடுத்தபடியாக, அதற்குத் தண்ணீர் வேண்டும். இவ்விரண்டும் மட்டும் இருந்தால் போதாது. ஏரை இழுப்பதற்குக் கால்நடையும் அவசியம் வேண்டியிருக்கிறது; இந்த மூன்றும் உழவிற்கு மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது என்பதை ஐயர் அவர்கள் தெரிந்துகொண்டால், உழவனில் எவ்வளவு சிரமம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்வார்கள். ஆனால், இப்பொழுது மாடும் இல்லை, கால்நடையும் இல்லை. வாயும் வயிறுந்தான் இருக்கின்றன. உழக் கூடியவன் தன் சாப்பாட்டிற்கு எங்கே செல்வான்? திருச்சிராப்பள்ளியில் காவேரி நதி பாய்கிறது. வண்டல் மணலும் வருகிறது. அங்கு உழவனுக்கு மிகவும் கஷ்டமான காரியமாகும். ஏர் பிடித்து உழும்போது, உழுகிற பக்குவம் தெரிந்திருக்கவேண்டும், நீர் கட்டும் பக்குவமும் தெரிந்திருக்கவேண்டும். கையேர்வாரந்தாரையும், மாட்டுவாரந்தாரையும் கட்டாயம் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அப்பொழுது அவர்களுக்கு உரிமை வருகிறது. அவர்களின் இஷ்டப்படி வேலை செய்வார்களானால், அப்பொழுது இந்த உரிமை வருவதில்லை. இதை ஐயர் அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். திருச்சியில் மாடு வைத்திருந்தால், அவர்கள் கட்டாயம் உழ வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அப்பொழுது அவர்களுக்கு உரிமை வேண்டாமா? கட்டாயம் ஏர் பிடித்து உழ வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்பொழுது அவர்களுக்கு உரிமை வேண்டாமா? அந்தக் காலத்தில் ராஜாக்கள் இருந்தார்கள், ஜமீன்தார்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் மேல் வாரம் கொடுத்தார்கள், குடி வாரம் கொடுத்தார்கள், மக்களை அடிமைகளாகவும் கொடுத்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. பின்னர், குடி வாரம் போய் மேல் வாரம் மட்டும் இருக்கிறது. எஸ்டேட்ஸ் லாண்டு ஆக்டில் ஏர் பிடித்து உழவன் குடிவாரந்தார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இந்த மசோதா நம் முன் வந்திருக்கிறது. இதனால் ஒன்றும் கெட்டுப்போவதற்கில்லை. இந்தக் கையேர்வாரந்தார்களும், மாட்டுவாரந்தார்களும், custom and usage படி கட்டாயம் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் வேலை செய்யும்போது, அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டாமா? நீதி வழங்கவேண்டாமா? அதற்காகத்தான் இப்பொழுது இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. நம் நாட்டில் நிலம் வைத்திருப்பவர்களும் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள், நிலத்தை உழப்பவர்களும் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள், நம்மைப் போன்றவர்களும் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். மக்களுக்கு நல்லதைச் செய்வது நம் கடமையாகும். அதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. ஆகவே, மக்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்ய நம் அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறது. அப்படி நன்மைகள் செய்தும் வருகிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் கையேர்வாரந்தார், மாட்டுவாரந்தாரைப்பற்றி அதிகம் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்களுக்கும் நியாயம் வழங்கப்படவேண்டும். நடைமுறையில் சில சிக்கல்கள் ஏற்படலாம். ஆனால் அவைகளைத் தீர்க்கவேண்டும்.

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [11th February 1959]

ஆர்டினன்ஸ் போடுவதைப்பற்றிக் குற்றம் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஓய்வு பெற்ற ஆபீஸர்களைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியதில்லை. நல்லதொரு சட்டம் இங்கு கொண்டுவரப்படும்போது, பழைய பேச்சுக்களையோ அல்லது ஓய்வு பெற்ற ஆபீஸர்களைப்பற்றியோ குற்றம் சொல்வது சரியல்ல என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஏர் போட்டு உழவனுக்கு மாத்திரம் உழவல்ல. கையால் செய்யப்படும் வேலைகள் எல்லாம் உழவுதான். கரும்பு, வாழை இவைகளைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. உழவைப் போன்று அவைகளுக்கும் தண்ணீர் கட்டுவது போன்ற வேலைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அவைகளும் கையேர்வாரம் என்பதில் அடங்கியிருக்கின்றன. நம் நாட்டில் இன்று உணவுப் பொருள்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டியிருக்கும் போது, 2,000, 4,000 ஏக்கர் வேலி நிலங்களைக் கரும்புச் சாகுபடி செய்து கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல. மேலும், அவைகளுக்குச் சலுகை காட்ட வேண்டுமென்று சொல்வதும் நல்லதல்ல. ஆக, கையேர்வாரந்தார், மாட்டுவாரந்தார் இவர்களுக்கு வேண்டிய உரிமைகள், பாதுகாப்புகள் அளிக்கக்கூடிய மசோதா இப்பொழுது வந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஐயர் அவர்கள் ஒன்றும் தப்பாகச் சொல்லவில்லை. அவர் பழைய வாசனையில் இருப்பவர், வயது ஆகி விட்டதல்லவா? இதனால் ஒரு தீமையும் வந்துவிடாது. நான் ஒரு “கன்ஸர்வேடிவ்” அல்ல.

“உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவில்லாதார்.”

என்று வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார். உழவிற்கு ஆக்கம் அளித்தால்தான் நம் நாடு முன்னேறும் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரித்து, வரவேற்கிறேன்.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, during the recent few years, the policy of the Government with regard to land reform has been disturbing to many people. It has always been expected of a Government that it should give security to person and security to property. But, somehow or other, the land reforms ushered in by the Government one after another have been causing great concern in the minds of the people, that whatever they save by sweating and economizing their life is being tried to be taken away by the Government through legislation. Instead of the Government giving their full attention to the production of more food, they have been giving a part of their attention to the distribution of the land as among the so-called owners and tillers. In fact, many would be glad if the full benefit were to go to the tiller but, as per the various Acts so far passed by the Government and still in the process of being passed, the benefit does not go to the actual tiller but it goes to a middleman called the tenant. Now, I can understand a Government saying that the poor people should be paid such and such wages, but I cannot understand a Government saying that this property should go to the tiller. Now, ownership is a sacred thing which has been respected for ages and ages and suddenly a slogan that the land should go to the tiller and not to the man who tried to just save something and purchase that land is really disturbing. In fact, nobody will accept similar propositions that a house should go to the person who builds the house or that a taxi should go to the passenger who travels in that taxi. Now, certain special rules are sought to be applied with regard to land, water and air. But we do not know whether the land that,

[11th February 1959] [Sri G. Krishnamoorthy]

the Government think of as common to all and as exempt from certain regulations applicable to property is the land which they really try to legislate upon. All cannot be equal however much the Government or the socialistic pattern may try to bring people on an equal level. Men have different qualities. Men have different ways of living. Men have different ways of just saving or squandering their wealth and nothing can be equal. In fact, Nature points to us that no two things can be equal. Dictionaries point to us that no two words can be synonyms and even our own hand points to us that unless these five fingers of the hands are different in length and strength, they cannot be of use. So, there will be diversity and there must be unity. In fact, that has been referred to in our Sastras. But how we adjusted all these years without the intervention of the Government through legislation was this. A charitable instinct was put in there through education. The richest men were in India and it was instilled in the minds of these richest men from their very early days through educational methods that what they held as riches was, after all, a trust on behalf of the poor. The charitable instinct was there and that has been stifled and killed by the modern educational method which has been perpetuated at a cost of Rs. 12 crores a year from a revenue of Rs. 60 crores. Now, the Government want to do everything through legislation and in passing the legislation, at the concluding third reading, we find the Government coming and telling us that nothing can be done by legislation alone but that the minds of the people must change, and that the people must all co-operate and so on. After all, we have to appeal to that moral instinct. Why cannot the Government appeal to that moral instinct from the very outset in the educational institutions so that the rich men having their wealth earned either by the sweat of their labour or inherited from their ancestors may part with their wealth on behalf of the poor through the charitable instinct to be instilled into their minds by educational methods? Having left that way, having no moral education whatsoever and having no spiritual education whatsoever in our educational curriculum, we think that we can make angels of the modern men through legislation. That can never be done. And that legislation has come to such an extent as to say that a man, a poor or middle-class man who out of his own Government service savings, has bought three or four acres should not own those acres but should part with those acres in the name of a legislation on behalf of a person who is not actually the tiller, who does not hold the plough as thought of by our revered colleague Sri Gajapathy Nayagar but who is a tenant; a middle man, who has got a number of other people to work there but who, according to our legislation, is to be entitled as a cultivating tenant to the benefit which will be taken away from that hard-earned money of the Government servant and be transferred to him. So, unless and until the Government realise that the minds of the people are to be changed through a charitable instinct which ought to be instilled even at the early stages of the primary school by the teacher, we cannot have salvation in society and any legislation cannot bring about a moral uplift of the people.

[Sri G. Krishnamoorthy] [11th February 1959]

or a proper evaluation of the principles. India, which has been noted for its charity and which is noted for its charity even now can be changed in its mind by such agitations and movements as the one launched by Acharya Vinobhaji and not through legislation of this type. So, I would humbly request the Government to put a stop to their land reform policy which brings about disharmony among the so-called landowner and the tiller, creates disputes and crowds courts with cases, and to see that the charitable instinct is put into the people—better late than never—at least in the future from this day through a modification of the educational curricula. I would humbly request the Government to put a stop to this further legislation and see that harmony is brought about between the landowner and the tiller and that more production is aimed at by the Government by their full attention being given to it and not by part of their attention being given to the so-called land reforms.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Chairman, Sir, in the first place, I wish to thank the hon. Member opposite for appreciating certain attempts on our part to make this a little more realistic and workable. Then, as regards the last speaker, I think his criticism was more of a general nature regarding land reform as such and not particularly directed against this though his criticism will apply to one portion, namely, why a landowner should be deprived of his right and a cultivator, whether he is a full-fledged cultivator or otherwise, should be given the right. Now, Sir, this tenure is a peculiar one in Tiruchirappalli district and that too, in certain areas which are mentioned here in the Bill, in three or four taluks. This will apply only to certain villages mentioned in the Schedule. I think the villages mentioned are about 43 in number. It may be asked why a legislation should be brought in to cover a few villages. It arose in this way. In Tiruchirappalli district this tenure was being observed and everything was going on smoothly. But owing to the onrush of new ideologies and to the activities of political parties, a sort of disturbance was created there, thereby hindering the normal cultivation that was being carried on. Now, the Government watched for some time whether the situation would not be eased of its own accord by the parties settling the dispute, but it did not. It was growing worse. At such a juncture, the Government cannot keep quiet. They have to intervene and do something to restore peace and order and to see that the normal function of cultivation is carried on there. It is only with that view that the Ordinance was promulgated. But as mentioned earlier, this being a peculiar tenure obtaining in certain villages there and as the Government were not aware of all the details and the full implications of the tenure, we thought at one stage that a better knowledge of the tenure might be obtained by sending a Member of the Board there. The Member of the Board went there. His stay there might have been brief. But with all his past experience he is an expert in the matter. He is a Member with knowledge of these land tenures. He could study it in three or four hours but actually he was there for a day, I think. He had all

11th February 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

the information necessary furnished by the Collector and other Revenue Officers. He visited some villages also and he consulted some of the landowners and tenants and gave his impressions of what this tenure was. Then, as it was stated, the Select Committee went into the matter. They thought that it was best to drop the Ordinance and the whole Bill and bring in a fresh Bill. This fresh Bill was passed in the Assembly and is now here.

The first question that arose for consideration was whether this legislation would adversely affect cultivation other than paddy, namely, sugarcane, plantain and betel. As far as I understand it, this tenure applies only to paddy cultivation. From the definition of *matturamdar* and *kaiaeruvaramdar*, it only refers to cultivation of wet land. It does not specify the crop and all that. I will clarify it to-morrow when we take up the clause-by-clause consideration. I myself want to know exactly what the position is. If by any means another interpretation can be put that it may apply to other crops like sugarcane and betel, it will naturally bring in complications, and we will have to devise ways and means as to how best to see that no complication arises. It was asked, 'Why, when things are settling down, bring in this legislation now? Everything seems to go on all right. They have come to a sort of understanding, and they are going on'. Sir, they are also quite aware that legislation is coming. Not that they are not aware of it. So, they are not fomenting trouble and are not creating disorder. As a matter of fact, they know that legislation will come. So, this plea cannot absolve us from bringing in legislation.

4.50
p.m.

To avoid difficulties as far as possible, we fixed the end of the cultivation season as the starting point. Otherwise, that would have given us some difficulty. We have put the date as 1st April 1959. Some hon. Members suggested that it should be 1st June. Some others suggested that it should be 1st March. To conform to all the different periods obtaining there, 1st April will be the most convenient date.

Then, it was also said that in the case of a man who owned only three acres, this legislation would not apply. It was asked why this preference was shown to him. That is because a person owning three acres is entirely depending on the produce from that land. He cultivates the land himself. That is why we have put certain restrictions. A man who pays sales tax or income-tax should not have the benefit of this concession. A man who pays sales tax or income-tax has got other means of livelihood. A man owning above ten acres may be a well-placed person. He need not look to this land for his means of livelihood. There may be cases in which he may also be affected. I cannot say that there will not be such cases here and there. But we have to draw the line somewhere. We cannot make legislation to fit in exactly as we wish. There will be some loophole here or there. So, there will be this much of margin in all legislation, and in that respect, there may be some difficulty. These are all the points raised by hon. Members opposite.

250 THE TIRUCHIRAPPALLI KAIAERUVARAM AND MATTUVARAM
BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 25 OF 1958)

[Sri M. A. Manickavelu] [11th February 1959]

As regards the other points, I think it is better we take them up when we discuss the Bill clause-by-clause. If any vital suggestions are made, which should be taken into account, I will certainly do so. We think we have removed all difficulties and if hon. Members can show any difficulty, I shall have an open mind and I shall look into it.

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘That the Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Bill, 1958 (L.A. Bill No. 25 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 101. *Short review of activities and achievements of the Civil Supplies Department of Madras Government for the first half of the year 1958.*

* 102. *Notification issued with G.O. Ms. No. 4162, Revenue, dated 17th November 1958, regarding reorganization of administrative set-up consequent on the introduction of settlement in Orathanad taluk.*

* 193. *Notifications issued with Memorandum No. 101261-J3/58-2, Revenue, dated 8th December 1958, regarding ryotwari settlement of estates taken over in Tirupattur taluk, North Arcot district, under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).*

11th February 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 21 asked by Vidwan T. Muthukannappan at the meeting of the Legislative Council held on 11th February 1959, page 221 supra.]

Names of the Members of the Committee constituted for the finalization of the Glossary of Tamil equivalents for English administrative terms, etc.

(a) The following are the names of the Members of the Committee constituted for the finalization of the Glossary of Tamil equivalents for English administrative terms :—

1. Sri S. Venkateswaran, I.C.S., Member, Board of Revenue, Chepauk, Madras-5 (*Chairman*).
2. Sri M. Ananthanarayanan, I.C.S., Director of Legal Studies, Madras.
3. Sri T. K. Sankaravadivelu, I.A.S., Secretary to Government, Revenue Department, Fort St. George, Madras-5.
4. Sri N. D. Sundaravadivelu, M.A., L.T., Director of Public Instruction, Madras.
5. Sri M. R. Perumal, Principal, Teachers' College, Saidapet.
6. Sri N. Vinayakam, Senior Translator to Government.
7. Sri P. Kothandaraman of *Swadesamitran*.
8. Sri C. Amritaganesa Mudaliar, Secretary, Indian Red Cross Society.
9. Sri R. P. Sethu Pillai, Professor of Tamil, University of Madras.
10. Sri K. Kothandapani Pillai, Member, Railway Service Commission, Madras-17.
11. Sri M. A. Kuttalalingam Pillai, B.A., Retired Collector, Palayamkottai.
12. Dr. D. R. Annamalai Pillai, L.C.P.S., L.M.S.S.A., M.R.A.S. (London).
13. Sri A. Arulappan, B.A., Professor of Tamil, St. Xavier's College, Palayamkottai.
14. Sri S. Ramaswami Konar, B.A., B.L., President, Madras Presidency Tamil Sangam.
15. Prof. A. Muthiah Pillai, Professor of Economics, Pachaiyappa's College, Madras-10.
16. Sri R. V. Krishna Ayyar, Secretary to Madras Legislature (retired).
17. Dr. Manavala Ramanujam.
18. Sri E. M. Subramania Pillai, Secretary, Madras Presidency Tamil Sangam.

(b) Yes, Sir. Generally, the terms given in the Glossary are being used in the offices where Tamil has been introduced. A few instances of deviation from the terms found in the Glossary have

[11th February 1959]

come to notice during the visits of the Special Officer, working under the Official Language Act Implementation Committee, who has joined duty recently. In these cases, the transliteration of English words have been used.

Example.

Terms used.		Terms in the Glossary.
நோட்டீஸ்	..	அறிவிப்பு.
டிப்போ	..	பண்டக சாலை.
ஆபீசு	..	அலுவலகம்.
ஆக்டு	..	சட்டம்.
பிரசிடெண்டு	..	தலைவர்.
மெம்பர்கள்	..	உறுப்பினர்கள்.
இன்ஸ்பெக்டர்	..	தணிக்கை, பார்வை.
மெட்டல் ரோடு	..	கற்சாலை.
வார்டு	..	பகுதி.

(c) The Heads of departments have been instructed to see that officers and clerks in the offices where Tamil has been introduced, familiarize themselves thoroughly with the terms in the Glossary and use them in day-to-day correspondence. The Special Officer is also giving instructions to the staff on the spot clearing their difficulties and asking them to use the appropriate terms found in the Glossary instead of using transliteration of English words.

APPENDIX II.

[Vide item III on page 237 supra.]

L.A. BILL No. 25 OF 1958.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to define the conditions of engagement and to provide for the protection of kaiaeruvaramdars and mattuvaramdars in certain areas in the district of Tiruchirappalli.

WHEREAS in certain areas of Tiruchirappalli district certain peculiar kinds of relationship in respect of land called *kaiaeruvaram* and *mattuvaram* are prevalent and whereas the uncertainties regarding the incidents of those relationships have led to frequent disputes between the landowners and *kaiaeruvaramdars* and *mattuvaramdars*, leading to unsettled conditions and breaches of peace and causing fall in agricultural production;

AND WHEREAS it is expedient to define the conditions of engagement and to provide for the protection of *kaiaeruvaramdars* and *mattuvaramdars* in certain areas in the district of Tiruchirappalli;

BE it enacted in the Ninth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Tiruchirappalli *Kaiaeruvaram* and *Mattuvaram* Act, 1958.

(2) It extends to the villages in the district of Tiruchirappalli specified in the Schedule.

[11th February 1959]

(3) It shall come into force on the 1st day of April 1959.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) “garden land” means dry land irrigated by lifting water from wells or other sources;

(b) “*kaiaeruvaramdar*” means any person engaged by a landowner to do ploughing and watering operations or ploughing operation alone on a land for remuneration for such work by a share in the crop on the land in respect of which such work is done or by payment of a fixed quantity of paddy or by both such share and payment;

(c) “landowner” in relation to a *kaiaeruvaram* or *mattuvaramdar* means the owner of a land who has engaged the *kaiaeruvaramdar* or the *mattuvaramdar* and includes any person deriving any right from such owner in respect of that land;

(d) “*mattuvaramdar*” means any person engaged by a landowner to supply bulls for ploughing operations and to do ploughing and other operations on a land for remuneration for such work by a share in the crop on the land in respect of which such work is done;

(e) one acre of wet land shall be deemed to be equivalent to one and a half acres of garden land or three acres of dry land and any reference to acres of wet land shall be deemed to include a reference to dry or garden land reduced to their equivalent extent of wet land.

3. *Remuneration payable to kaiaeruvaramdar.*—Notwithstanding anything to the contrary contained in any pre-existing law, custom, usage, agreement or decree or order of a Court, the remuneration payable to any *kaiaeruvaramdar* shall be on the same terms as were applicable to him immediately before the commencement of this Act.

4. *Dismissal of kaiaeruvaramdar.*—(1) Subject to the provisions of sub-sections (2) and (3), no landowner shall dismiss a *kaiaeruvaramdar* after the commencement of the agricultural operations in a crop season.

(2) Any landowner may dismiss a *kaiaeruvaramdar* for misconduct or for neglect of duty but shall within a week of the dismissal report the fact of such dismissal to the Tahsildar having jurisdiction over the area.

(3) Any landowner or *kaiaeruvaramdar* may terminate the engagement by giving notice in writing of not less than twelve months or by mutual agreement, provided that where the landowner terminates the engagement under this sub-section, he shall be liable to pay to the *kaiaeruvaramdar* such compensation as may be prescribed or such amount as may be mutually agreed upon.

5. *Kaiaeruvaramdar to be re-engaged in certain cases.*—Any *kaiaeruvaramdar* whose engagement has been terminated on or after the 1st January 1957 and before the commencement of this Act,

[11th February 1959]

shall, on application made within thirty days after the commencement of this Act to the Tahsildar having jurisdiction over the area in which the land is situated be entitled to be re-engaged as a *kaiaeruvaramdar* under this Act by the landowner concerned :

Provided that the application may be received after the period of thirty days aforesaid if the applicant satisfies the Tahsildar that he had sufficient cause for not making the application within that period :

Provided further that any order for re-engaging any *kaiaeruvaramdar* under this section shall, in respect of any land where there are standing crops on the date of such order, take effect immediately after the harvest of such crops.

6. Adjudication of disputes.—(1) Save as otherwise expressly provided in this Act, any dispute between a landowner and a *kaiaeruvaramdar* including any dismissal of a *kaiaeruvaramdar* under sub-section (2) of section 4 or any matter which affects their mutual harmonious relationship in the cultivation of land, shall, on application by any party aggrieved or on receipt of the report made under section 4 (2) be decided by the Tahsildar having jurisdiction over the area in which the land is situated.

Explanation.—Where the land in respect of which the *kaiaeruvaramdar* is engaged is situated in the jurisdiction of more than one Tahsildar, it shall be open to the party aggrieved to apply to any one of those Tahsildars.

(2) Against any final order passed by the Tahsildar under sub-section (1), an appeal shall lie to the Revenue Divisional Officer to whom the Tahsildar concerned is subordinate within thirty days of the passing of the order unless he, for reasons to be recorded in writing, considers that there was sufficient reason for not preferring the appeal within time and condones the delay in preferring the appeal within that time; and the decision of the Revenue Divisional Officer on such appeal shall be final.

7. Application of Madras Act XXV of 1955 and Madras Act XIV of 1956 to *mattuvaramdars*.—Notwithstanding anything contained in the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), and the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent Act, 1956 (Madras Act XXXIV of 1956),

(a) the provisions of those Acts shall apply to any *mattuvaramdar* under a landowner who owns more than ten acres of wet land and such a *mattuvaramdar* shall be deemed to be a cultivating tenant within the meaning of those Acts; and

(b) any *mattuvaramdar* under a landowner referred to in sub-section (2) of section 9 whose engagement has not been terminated under that sub-section shall be entitled to continue as a *mattuvaramdar* on the same terms as were applicable to him immediately before the commencement of this Act and the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), shall, as far as may be, apply to him as if he were a cultivating tenant under that Act.

[11th February 1959]

8. Transitory provision.—(1) Any proceeding under the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) (hereinafter in this section referred to as the said Act), which has been disposed of on or after the 1st January 1957 and before the commencement of this Act on the footing that the said Act did not apply to any *mattuvaramdar* referred to in clause (a) of section 7 shall, on application made by such *mattuvaramdar* within thirty days after the commencement of this Act, be reopened and disposed of in accordance with the provisions of the said Act as if he were a cultivating tenant within the meaning of the said Act :

Provided that the application may be received after the period of thirty days aforesaid if the applicant satisfies the authority concerned that he had sufficient cause for not making the application within that period.

(2) Any *mattuvaramdar* referred to in clause (a) of section 7 whose engagement has been terminated on or after the 1st January 1957 and before the commencement of this Act on the footing that the said Act did not apply to him at the relevant time shall, on application made within thirty days after the commencement of this Act, be entitled to be re-engaged on the terms specified in clause (b) of section 7 :

Provided that no such application shall be maintainable as against a landowner who would be entitled to terminate the engagement under sub-section (1) or sub-section (2) of section 9 to the extent specified in those sub-sections :

Provided further that the application may be received after the period of thirty days aforesaid if the applicant satisfies the authority concerned that he had sufficient cause for not making the application within that period.

(3) The provisions of section 4 of the said Act shall, so far as may be, apply to any *mattuvaramdar* entitled to be re-engaged on an application made under sub-section (2).

(4) Notwithstanding anything contained in this section any order for re-engaging any *mattuvaramdar* under this section shall, in respect of any land where there are standing crops on the date of such order, take effect immediately after the harvest of such crops.

9. Landowner entitled to resume possession in certain cases.—

(1) Notwithstanding anything contained in sections 7 and 8, a landowner who owns not more than three acres of wet land and who has not been assessed to any sales tax, or income-tax under the respective laws relating to the levy of such taxes during 1955-56 or 1956-57 shall be entitled to terminate the engagement of any *mattuvaramdar* as if this Act had not been passed.

(2) Notwithstanding anything contained in sections 7 and 8, a landowner who owns not more than ten acres of wet land and who has not been assessed to any sales tax, or income-tax under the respective laws relating to the levy of such taxes during 1955-56 or 1956-57 shall be entitled to terminate the engagement of the *mattuvaramdars* as if this Act had not been passed :

[11th February 1959]

Provided that the total extent of land in respect of which any such landowner as is referred to in this sub-section shall be entitled to so terminate the engagement of the *mattuvaramdars* shall not exceed three acres of wet land inclusive of the wet land on which such landowner has been carrying on personal cultivation :

Provided further that any such landowner as is referred to in this sub-section shall have the right of choosing the lands in respect of which he desires to terminate the engagement of the *mattuvaramdar*.

(3) Any landowner desiring to terminate the engagement of the *mattuvaramdars* under sub-section (1) or under sub-section (2) shall apply to the Revenue Divisional Officer in whose jurisdiction the lands or any part thereof are situate and the provisions of sub-section (2) of section 4-A of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), shall, so far as may be, apply to an application made under this sub-section.

(4) No person who is not entitled to terminate the engagement of the *mattuvaramdars* under this section on the date of the commencement of this Act shall be deemed to be so entitled by reason of any subsequent change in his circumstances.

10. Levy of court-fee.—Every application or memorandum of appeal under this Act shall bear a court-fee stamp of one rupee.

11. Revision by the High Court.—The Revenue Divisional Officer shall be deemed to be a court subordinate to the High Court for the purposes of section 115 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), and any order of the Revenue Divisional Officer under this Act shall be liable to revision by the High Court under the provisions of that section.

12. Bar of jurisdiction of civil court.—No civil court shall entertain any suit or other proceeding to set aside or modify any order, decision or award passed by any Tahsildar, Revenue Divisional Officer or other authority under this Act or in respect of any other matter falling within his or its scope.

13. Power to make rules.—(1) The State Government may, by notification, make rules to carry out the purposes of this Act, and in particular for the execution or enforcement of any orders, decisions or awards passed thereunder or for the removal of any doubts or difficulties which may arise in giving effect to the provisions thereof.

(2) All rules made under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendments or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which the House actually sits either in the same session or in more than one session.

14. Power to remove difficulties.—If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the State Government may, as occasion may require, by order, do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty. A copy of

[11th February 1959]

every order passed under this section shall be laid before each House of the Legislature as soon as possible after they are made and shall be subject to such modifications whether by way of repeal or amendment as the Legislature may make in the same session or in the next session.

SCHEDULE.

[See section 1 (2).]

Serial number.	Revenue number.	Name of village.
(1) <i>Kulitalai taluk.</i>		
1	15	Krishnarayapuram.
2	13A	Mahadanapuram North.
3	14	Kammanallur.
4	11	Kallapalli.
5	12	Chintalavady.
6	10	Pillapalayam.
7	8	K. Pettai.
8	7	Vadiyam.
9	6	Manathattai.
10	5	Vaigainallur North.
11	4	Kulitalai.
12	3	Rajendram.
13	2	Marudur North.
14	1	Kumaramangalam.
15	37	Poyyamani.
16	38	Nangavaram North.
17	38A	Nangavaram South.
(2) <i>Musiri taluk.</i>		
1	30	Natham.
2	32	Arasalur.
3	33	Thottiam.
4	48	Ayyampalayam.
5	54	Amur.
6	55	Konasilam.
7	46	Sundakkai.
8	47	Vellur.
9	28	Sriramasamudram.
10	36	Alagarai.
11	34	Sithur.

[11th February 1959]

259

Serial number.	Revenue number.	Name of village.
(3) <i>Karur taluk.</i>		
1	22A	Nerur North.
2	22B	Nerur South.
3	23	Achamapuram.
4	25	Somur.
5	26	Koyampalli.
(4) <i>Tiruchirappalli taluk.</i>		
1	14	Andanallur.
2	17	Sirugamani.
3	19	Kulumani.
(5) <i>Lalgudi taluk.</i>		
1	2	Kariamamickam.
2	3	Kilianallur.
3	4	Melpathu.
4	11	Ulundangudi.
5	14	Manachanallur.
6	18	Melaseedevimangalam.
7	19	Vengagudi.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 12th February 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Superannuated Government Officials

* 26 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of superannuated Government officials reappointed in each department during 1957–58; and

(b) the principles governing such reappointment?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) & (b) A statement ^a is placed on the table of the House.

SRI T. PURUSHOTHAM: Is it not the general rule that such reappointments are restricted only to technical posts such as Medical Officers, Engineers, etc.?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, Sir, that is true. In fact, we have a few principles governing reappointment of superannuated Government officers. Firstly, there should be a dearth of qualified and suitable hands in the department for appointment to the post. Secondly, the retiring officer's work and conduct should have been satisfactory enough to deserve re-employment. Thirdly, they should be physically and mentally fit. Then, they must have special qualifications, training or experience which can be of particular use to the department.

SRI T. PURUSHOTHAM: What is the maximum age-limit up to which the Government officials may be reappointed even after 55 whether it is 58 or 60 beyond which they will not be continued?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No particular age-limit has been fixed. But, generally, this reappointment is made for a year at a time and it is reviewed periodically.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Government enforce the rule that under any circumstances, such reappointment will not be made beyond the age of 60 in the interests of promotion and recruitment of younger men?

[12th February 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That may perhaps lead to depriving ourselves of the services of those who are available.

Sri T. Purushotham and Sri Mohamed Raza Khan rose.

MR. CHAIRMAN : Mr. Raza Khan, the hon. Member Sri Purushotham put the original question.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Yes, Sir. But, he should have some rest. He should have become tired by putting supplementaries continuously.

SRI T. PURUSHOTHAM : With reference to the answer of the Hon. Minister to clause (b), will the Government consider the question of laying down a general principle that such a reappointment will not be ordered if it would adversely affect qualified hands and probationers awaiting promotion?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is begging the question. If really qualified hands are available, we will not certainly appoint superannuated officers.

SRI A. M. ALLAPICHAJ : What about the persons who are immediately subordinate to such officers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, if the Government thought that the person immediately subordinate to the officer reappointed was good enough to hold the position, certainly, the other officer would not be given reappointment. But, it is only because there is dearth of qualified expert hands, that we have to reappoint these people.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Will the Government agree with me that every person who retires feels that he is indispensable and works his way through somehow or other to see that he is reappointed and that sometimes some of them are fortunate to get back the posts which they held at the time of retirement?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If the person considers himself indispensable, it is pardonable conceit. It is for the Government to feel that his services are necessary and only when the Government feel that the services of that officer are necessary, he is reappointed after superannuation.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : From the paper placed on the table of the House, we find that the Industries Department is leading, in having reappointed as many as 43 superannuated officers. May I know the reasons for appointing such a large number of them? Were they technical posts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is all on the technical side. The great expansion of the Industries Department probably explains the reappointment of a large number of superannuated officers.

[12th February 1959]

SRI T. PURUSHOTHAM : Arising out of the answers of the Hon. Minister, may I know whether such reappointments will not add to the unemployment problem and, if so, will the Government consider the revision of their re-employment policy and the principles and rules governing the same in that light?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Considering the large volume of unemployment, the reappointment of a small number of very highly qualified and skilled officers is not going to make any very great difference. I hope the hon. Member will appreciate that this is necessitated by the dearth of qualified technical personnel.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Is there any proposal to consider the question of re-employment of superannuated officers alongside the other question, viz., raising the age-limit of retirement to 60?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no such proposal before the Government.

DR. A. SREENIVASAN : My point is this. Is such medical examination of these superannuated people before they are re-employed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : My Colleague reminds me that there is medical examination. We trust doctors.

DR. A. SREENIVASAN : My point is this. Is such medical examination conditional before such officers are reappointed? That is what I want to know.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, it is so.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I take it, Sir, that they are given the salary last drawn by them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is not treated as extension of service, but is treated as re-employment and they are generally appointed on the pay last drawn.

SRI A. M. ALLAPICHAJ : Is it not a reflection on these officers who have failed to take steps to train the officers under them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is not a reflection. There is a growing demand for technical personnel and we are not able to get all of them. We are not able to get new hands for all these posts. Therefore, it is necessary to re-employ some of them.

DR. A. SREENIVASAN : Is it not a fact that a good number of officers belonging to the Administrative Services have also been reappointed? It is not a technical qualification.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Well, their services were specially required for certain particular departments.

[12th February 1959]

Admission of students to the Higher Technological Institute, Guindy.

* 27 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any quota has been fixed for admission of students of this State to the Higher Technological Institute to be established at Guindy; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) This Government have no information.

Higher Technological Institute, Guindy

* 28 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the West German Government have agreed to provide facilities for the training of 20 Indian teachers in German Institutions in connection with the establishment of the Higher Technological Institute at Guindy; and

(b) if so, whether any quota has been fixed for the students of this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) This Government have no information.

SRI V. V. RAMASWAMI: உயர்தரத் தொழிற் கல்வி நிலையம் ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அது எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: 1959—60-ல் ஆரம்பமாக விருக்கிறது.

SRI V. V. RAMASWAMI: அதற்காக வேண்டி கட்டிடம் கட்டப்படுகிறதா? அல்லது இருக்கிற கட்டிடத்தில் ஆரம்பித்துவிட்டார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கட்டிடம் கட்டப் போகிறார்கள். ஆனால், அது முடியும் வரையில், ஒன்றிரண்டு வருஷங்களுக்கு அழகப்பா டெக்னாலஜி காலேஜ் கட்டிடம், ஹைவேஸ் கட்டிடம்? இவற்றில் நடத்தப் போகிறார்கள்.

SRI V. V. RAMASWAMI: இது சம்பந்தமாக ஜெர்மன் நாட்டிலேயே 20 ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுப்பதற்கு அவர்கள் முன் வந்திருப்பதாக அறிகிறேன். அது சம்பந்தமாக ஏதாவது தகவல் உண்டா? நமது மாநிலத்திலிருந்து யாராவது விண்ணப்பித்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இங்கிருப்பவர்களும் விண்ணப்பித்துக்கொள்வார்கள். அதிலிருந்து பொறுக்கி எடுத்து அனுப்புவார்கள்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Am I to understand that the Government of Madras have no hand as far as the selection of candidates and appointments in this College are concerned? Secondly, may I know whether any special quota is reserved for each State?

[12th February 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir. This is a Central Institute and our Government will not have a say in the matter of admission. It is a Regional Institute and each region will have its own quota.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Can the Hon. Minister give the information as to the total number of students that will be trained on an all-India basis at least in the first year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is not done on an all-India basis. It is done on a regional basis. It is the Southern Regional Institute and it is expected that they would start with 100 students next year.

Preparation of indigenous medicines

* 29 Q.—SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the sources from which the ingredients used in the preparation of indigenous medicines at the College of Integrated Medicine, Madras, are obtained?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The ingredients are obtained from the contractors by inviting tenders. Some of the green herbs, leaves, etc., that are grown in the Medicinal Farm at Arumbakkam, are supplied by the Farm.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: இதுபற்றி மற்றப் பகுதிகளில் தேவையாக இருந்தால், அவற்றை எப்படி அரசியலார் வாங்குகிறார்கள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: நான் முன்பே சொன்னேன். கண்டிராக்டர்களிடமிருந்து டெண்டர் வரவழைத்து வாங்கப் படுகிறது. இதற்கு முன் ஒரு கேள்வி கேட்டார். பிரின்செட் லிஸ்டில் சுமார் 44 பேர் ரெகக்ளைஸ்ட் கண்டிராக்டர்கள் இருக்கிறார்கள்.

Pre-Professional Courses

* 30 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to award merit scholarships to students on the basis of a competitive test or otherwise in the pre-professional courses; and

(b) if so, what it is?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I know, Sir, whether such a scheme was in force in professional colleges prior to the starting of these pre-professional courses?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The question relates to pre-professional courses. We do not have any such thing even in respect of professional courses and there was no competitive test. As a matter of fact, the performance of each year was taken into consideration and the scholarship was given.

[12th February 1959]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Government consider the question of granting merit scholarships in respect of these pre-professional courses?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think it will be necessary.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE DECISION OF THE STATE AIDED SCHOOL MANAGERS TO CLOSE DOWN CERTAIN SCHOOLS.

3-10
a.m.

* SRI T. PURUSHOTHAM : Mr. Chairman, under rule 41 (1) of the Legislative Council Rules, I invite the attention of the Hon. the Minister for Finance to matter of urgent public importance, viz., the situation arising out of the recent orders of Government with regard to grant-in-aid to aided elementary schools and the decision of the State Aided School Managers to close down certain schools and to give notice to the teachers terminating their services consequent on the new 'free education policy' of the Government. Sir, reference was made by hon. Members to this subject in the recent debate on the Governor's Address. The latest development is that actually notices have been issued by the Correspondents to almost all the aided elementary school teachers stating specifically that "the Managements terminate their services with effect from 1st June 1959 and that they will be relieved on 31st May 1959." The plight of the teachers needs immediate attention at the hands of the Government. If their services are thus terminated and even though they get re-employed, they will be faced with reduction in their emoluments and unfortunate position affecting their pension, etc. This should be guarded against. The Correspondents of the aided elementary schools who have decided to levy fees have raised the rates of school fees abnormally for all standards and the parents of the children are affected thereby. Even these managements who have proposed to levy higher rates of tuition fees have given notice of termination of the services of the existing teachers. The attention of the Hon. the Minister for Education is, therefore, invited to this situation so that the Government may take prompt steps to relieve the distress of the teachers as well as the parents as a result of the latest orders of the Government. Perhaps, a conference with the representatives of the State Aided School Managements' Association would solve the tangle, because I feel the issues were forced on them too abruptly and they may be given time to adjust themselves to the changed policy of the Government. Anyway, prompt measures should be taken in the matter and I am sure the Hon. the Minister for Education would take necessary action and take the Legislature into confidence and tell us the specific steps proposed to be taken to allay the fears of the teachers, the parents and the aided school managements. The Hon. Minister would readily agree that the aided school managements have been doing good work and that they should not be shuffled out all too abruptly.

CALLING ATTENTION TO THE DECISION OF THE STATE AIDED SCHOOL MANAGERS TO CLOSE DOWN CERTAIN SCHOOLS

[12th February 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Chairman, Sir, the Hon. the Leader of the House yesterday in his reply to the discussion on the Governor's Address dealt with this subject elaborately and I do not think any more assurances from the Government would be necessary. But still to make the position quite clear, I would like to make the following statement :—

On the 29th November 1958, the Government issued an order (G.O. No. 2124, Education) to the following effect :—

(1) No fee shall be levied from any pupil for tuition in Standards (or classes or grades) I to V of any school (Lower elementary, Higher elementary, Junior Basic, Senior Basic or Special) under public management.

(2) In regard to schools under private management, two types of schools, with Standards I to V, shall be recognised, namely, (a) fee levying schools and (b) non-fee levying schools.

(3) The non-fee levying institutions shall be eligible for recognition as well as the usual grant-in-aid according to the rules and orders in force.

(4) The fee levying schools may levy such rates of fees as they deem fit. They shall not, however, be eligible for any grant-in-aid (or compensation grant) in respect of Standards I to V. Academic recognition for these institutions will be granted by the competent authority. They should conform to the syllabus prescribed, and fulfil such other conditions as may be attached to academic recognition.

These orders will apply to tuition fees only and will not apply to special fees which may be levied as per rules and orders for the use of the library, medical inspection, games or for any other special convenience.

The Government directed that these orders should come into force from the school year 1959-60. The Director of Public Instruction was requested to bring these orders to the notice, individually, of the private managements in charge of all schools where tuition fees were levied at present from pupils in Standards (or classes or grades) I to V and to ascertain from them, in due time whether they elected to remain as fee levying institutions on a non-aided basis in respect of Standards I to V or to function as non-fee levying institutions on an aided basis.

This order was issued in pursuance of the Government undertaking to accept and implement the recommendation of the Legislature Committee on the White Paper on Education that the first five years of schooling should be made compulsory in every village and town of the State by 1965-66. The recommendation had the approval of both the Houses of Legislature.

One of the recommendations of the Legislature Committee on the White Paper on Education was that an *Ad Hoc* Committee should be constituted to review the system of grants-in-aid to the educational institutions. This Committee has been constituted and

[Sri C. Subramaniam] [12th February 1959]

it is known as the 'Education Grants Committee'. It has recently submitted a report on Secondary Education. It has not so far considered the question of grants to elementary schools but will do so at its next meeting and it is likely to submit a report in the matter very soon. The Government Order in question was approved by this Committee before it was issued. This Committee will no doubt take into account the situation arising out of the order in making its recommendations regarding grants-in-aid to elementary schools. Some managements and the Association of Managements of Aided Elementary Schools have represented that it will not be possible for the managements to run the schools as non-fee levying schools on the basis of the grants-in-aid now in force, and that they cannot also continue as fee levying schools without the help of the Government grants.

In view of these representations, it has now been decided that the entire matter should be placed before the State Education Advisory Committee and its advice taken and acted upon. The final decision of the Government in the matter will be communicated to the managements and they will have then to decide whether they elect to be fee levying institutions or non-fee levying institutions. Managements of fee levying institutions which propose to change over to non-fee levying basis will be helped by the Government. To do so is no doubt difficult. If it is known that any school will not be able to continue on the terms offered by the Government, necessary arrangements would be made for the taking over of the management of such institutions so that the teachers and pupils may not suffer. In any case, the Government will make arrangements to see that no teacher is thrown out of employment and that no pupil is deprived of the facilities for education and there is no justification for any apprehension on this score. I will also request the managements of the schools not to take any precipitate action in the matter.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Mr. Chairman, Sir, on a point of information. May I ask the Hon. Minister . . .

MR. CHAIRMAN: According to the rule, this is a statement made by the Hon. Minister on which there can be no discussion, no point of information or point of order. I am sorry I am not in a position to allow the hon. Member to ask for any information on the statement made by the Hon. Minister.

We will now take up the Government Bill.

III.—GOVERNMENT BILL.

THE TIRUCHIRAPPALLI KAIARUVARAM AND MATTUVARAM BILL, 1958
(L.A. BILL NO. 25 OF 1958)—cont.

Clause 2.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

'That clause 2 do stand part of the Bill.'

Hon. Members Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar and Sri K. Balasubramanya Ayyar have given notice of certain amendments. They may move the amendments and get them seconded

12th February 1959]

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: To get my amendments seconded I must first explain the purport of the amendments. Otherwise, I find it difficult to get hon. Members to second my amendments. Sometimes hon. Members do not come prepared, or they do not look into the amendments, and without reading the amendments, they cannot understand the purport of the amendments. Therefore, before moving the amendments, if I explain their purport, they will understand them. Then, if they second the amendments, it is all right. If they do not, then they will fall through for want of a seconder. Therefore, I request I may be permitted to move my amendments and to first explain them before I expect an hon. Member to second them.

SRI V. V. RAMASWAMI: We will second all the amendments of the hon. Member.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member may first move the amendments, get them seconded and then speak on them.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: I move the following amendments standing in my name—

'In clause 2, for the existing sub-clause (a), substitute the following:—

"(a) 'garden land' means dry land irrigated from an artesian or other well or by lifting water from other sources".'

'In sub-clause (c), for the words "deriving any right from such owner in respect of that land", substitute the following words "deriving by transfer *inter vivos* or by operation of law any right of such owner in respect of that land, by virtue of which he becomes entitled to the possession of that land or to the crops standing thereon at the time when the transfer of right takes effect".'

'For the existing sub-clause (d), substitute the following:—

"(d) 'Mattuvaramdar' means any person engaged by a landowner to supply bulls for ploughing operations and to do ploughing and other operations on a land for remuneration, for such work and supply by a share in the crop on the land in respect of which such work is done and such supply is made".'

'In sub-clause (e), for the words "any reference to acres of wet land shall be deemed to include a reference to dry or garden land reduced to their equivalent extent of wet land", substitute the following:—

"any reference to acres of wet land shall be deemed to include a reference to their equated extent either of dry land or of garden land or of both combined".'

SRI V. V. RAMASWAMI: I second the amendments, Sir.

[12th February 1959]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I move the following amendments:—

3-20 p.m.

“Omit sub-clause (a)”.

“For the existing sub-clause (b), substitute the following:—

“(b) ‘*Kaiaeruvaramdar*’ means any person engaged by a landowner to do ploughing and watering operation and poradi of ploughing operation alone in respect of paddy crop alone on a wet land for remuneration for such work by a share in the crop on the land in respect of which such work is done or by payment of a fixed quantity of paddy or by both such share and payment.”

“In sub-clause (c), delete the following words ‘and includes any person deriving any right from such owner in respect of that land’.”

“In sub-clause (d), after the words ‘ploughing and other operations’ and before the word ‘on’, insert the following words: ‘inclusive of levelling, repair of ridges, watering, transplanting, weeding, manuring and preparing the “kanam” and “poradi”’.”

“Delete sub-clause (e)”.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I second all the amendments, Sir.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, my first amendment deals with the change proposed to the definition of ‘garden land’. Garden land has been defined in the Bill as ‘dry land irrigated by lifting water from a well or other sources’. In saying so, it presupposes that water should be lifted from wells and that it is necessary always to do so in the case of all wells. On the other hand, it does not indicate the existence of artesian wells; it has lost sight of it. Artesian wells send forth water from the bowels of earth without any human exertion or human effort. The same definition as is found in the Bill was also found in the Plantations Agricultural Income-tax Bill. I said to a friend of mine in the Assembly that it was not correct and I suggested to him that the definition would not include the cases of artesian wells. He moved an amendment and that amendment was accepted in the Assembly. It is a similar amendment that I am now moving here. In the Plantations Agricultural Income-tax Act, the amended clause reads thus—

“‘Garden land’ means dry land irrigated by water from well or by lifting from other sources.”

If ‘from well’ alone is mentioned, it will just mean only one class of well and not the artesian well. I, therefore, seek to introduce the word ‘artesian or other well’. For, in the case of ordinary wells, water will have to be lifted from a depth. But the process of lifting is not at all present in the case of artesian wells, where water spontaneously rises to the ground from below the surface.

12th February 1959]

MR. CHAIRMAN: In the case of the artesian well also, water is lifted!

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: It is not lifted by human effort. Water is lifted by nature and not by man. When I say that the same amendment has been accepted in the Assembly in regard to another Act, no gentleman, no hon. Member with an open mind would object and there is no room for arguing the matter. (Laughter.)

Then, Sir, I will deal with the definition of ‘landowner’. ‘Landowner’ is defined as one who owns land as well as one who derives any right from the original landowner; ‘any right’ may mean anything which does not entitle the transferee to possession of the land or possession of the crops. The man who gets a simple mortgage on land has nothing to do with the crops or possession of the land. So ‘any right’ would include a person who gets a hypothecation right over the land or a simple charge over the property. He cannot in any way have anything to do with a varamdar and he has no share in the produce whatever. A man who derives any right should be one who is entitled to the possession of the land or to the crops standing on the land. And the person who is entitled to the possession of the land will necessarily raise crops on the land. He will have a right over the crops and will be entitled to the produce and he will also have something to do with the varamdar. The original landowner may raise the crop and later on, a court auction purchaser may become entitled to the property just at the time of harvest. He will derive the right entitling him to the crops standing on the land.

Again, in Insolvency cases, the Official Assignee may get into the shoes of the original landowner and such a person may really deserve to be included under the definition of ‘landowner’. A mere charge-holder, a simple mortgagee cannot be brought under this clause. So, it should not say ‘any right’. The persons getting from the landowner particular rights specified in my amendment should alone be included under the category of landowners.

Again, it is said ‘derives any right from the original owner’ and this may mean ‘derives any right directly from him’ by a transaction entered into with the owner. It will refer only to a transaction *inter vivos*, between two living persons and may not include a transfer of right by operation of law, that is, under the insolvency law, or as a result of the death of the original owner. The expression ‘derives any right from the owner’ may mean only transactions had directly between the owner and the person concerned, and not those by operation of law. A transfer effected under the insolvency law, or by a court auction may not be included in the definition as it stands now. Therefore it is to include all cases that I suggest the insertion of ‘transfer *inter vivos* or by operation of law’. The mode of transfer as well as the nature of the right transferred should both be indicated in the definition and to that effect I have moved my amendment.

Then, I go to sub-clause (d).

[12th February 1959]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I suggest that each amendment may be disposed of and then the next amendment may be taken up.

MR. CHAIRMAN: My difficulty is hon. Members may want to speak on each amendment.

3-30 p.m. SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Then, it is better to put the amendments one by one separately at the end.

MR. CHAIRMAN: That will be done.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: He suggested a particular course.

MR. CHAIRMAN: Each amendment will be separately put to vote at the end.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Then may I go on?

MR. CHAIRMAN: Yes.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Then, I go to the definition of 'mattuvaramdar'. *Mattuvaramdar* has two functions. He has got to supply bulls for ploughing operations and he has got also to do ploughing and other operations. For these things he has got to get some remuneration. The wording in the definition is that he will be given remuneration for such work. What is the sort of work that he has got to do? He has got to attend to the supply of bulls and has got to do ploughing and other operations. No doubt, the word 'work' may appropriately be used in the case of ploughing and other operations. 'Work' indicates some physical exertion. But the supply of bulls does not necessarily involve physical exertion. Supply may be made by word of mouth, by a command made to a servant by the *mattuvaramdar*. Therefore, without any physical labour on his part, the supply can be made. Therefore, when supply is intended to be mentioned, the word 'supply' itself should be used and when the operations which involve physical labour are intended to be mentioned, the word 'work' may be properly used. So, I have suggested an amendment to recast sub-clause (d). Just to distinguish work from supply and to indicate that work involves physical labour and that supply of bulls may not necessarily involve such labour, I suggest this amendment.

Then, I come to sub-clause (e). It refers to the equating of wet lands with the equivalent extent of dry lands or garden lands. Here equating is done only with reference to dry land or garden land, but a combined extent of garden land and dry land may arise, for purposes of equating with an extent of wet land and for such a case no provision has been made. So, I suggest that for the words "any reference to acres of wet land shall be deemed to include a reference to dry or garden land reduced to their equivalent extent of wet land" the words "any reference to acres of wet land

12th February 1959] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

shall be deemed to include a reference to their equated extent either of dry land or of garden land or of both combined" be substituted. The same expression regarding 'equating' is found in the Tenants' Protection Act. There too it is stated "and any reference to acres of wet land shall be deemed to include a reference to dry or garden land reduced to their equivalent extent of wet lands." There is a small pamphlet issued by the Bar Association of Coimbatore for the guidance of the members of the Bar. In that small pamphlet there is a footnote to this clause which says that the wording of clause (g), that is, clause (g) in the Tenants' Protection Act, is rather unhappy but that nevertheless the meaning is clear. So, the same unhappy wording is found here. It may be made clear by the amendment that I seek to make.

These are all the amendments I have moved to clause 2.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, my amendment to sub-clause (a) is that it should be omitted altogether. If that is done, there is no trouble about artesian or other well. I have to state that in Tiruchirappalli there is no question of artesian well at all. It is so near the river that we get water at any time at any place. That is the situation. But my amendment goes to the principle of the matter. The *kaiaruvaram* and *mattuvaram* systems apply only to wet land cultivation in that area. That is accepted and there has been no suggestion or evidence to the contrary anywhere. Therefore, applying this to garden lands is not correct. So far as the particular system of sharing the crop is concerned, the crop, paddy crop is there. That is the only crop involved in the sharing. That is what is called *varam*. Nowhere else it obtains. Therefore, the definition of 'garden land' is unnecessary. So, I have suggested that sub-clause (a) may be omitted altogether.

Then, I came to the definition of 'kaiaruvaramdar'. '*Kaiaruvaramdar*' means any person engaged by a landowner to do ploughing and watering operations and *poradi*. . . . In some of the villages where the *kaiaruvaram* system obtains there is also *poradi*. It is part of the work. *Poradi* is after harvest. It is to have the grain separated from the stalk. Therefore, I want to add 'poradi' also in the definition. The general principle should be that it should be according to the terms obtaining before. That would be sufficient to cover all these things. But still there may be some arguments later that 'poradi' has not been put in here. All these difficulties may arise. Therefore, it is better to be a little more careful especially when it is said in the Preamble that there are uncertainties about the duties of *kaiaruvaramdar*. Therefore, let us not add to the uncertainties by having another uncertainty here by solemnly passing it in the Assembly and the Council. Even if this amendment is defeated, I won't be very much affected. But it is better to be clear.

[12th February 1959]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : May I know from the hon. Member what 'poradi' means?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : நிலத்தில் அறுவடை செய்யப்பட்ட தானியங்களைக் களத்திற்குக் கொண்டுவந்து அங்கே அவைகளை அடித்து கதிரும் வைக்கோலும் சேராத தனி தானியங்களாகப் பிரிப்பதற்கு 'போரடி' என்று பெயர்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Another form is 'poradi-thal'.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I have no objection 3-40 to accept the verbal change, if necessary. I have got an open p.m. mind. Then the words 'in respect of paddy crop alone' in my amendment are important. Ordinarily, this system obtains only in the case of wet lands in the 43 villages of the Tiruchirappalli district. This is a peculiar system. Most of them are small landholders. As they are all small landholders, they are not having their own bulls. Landowners are people who have not got any facilities at all. Most of them own below three acres and ten acres. That is why this system obtains in that part of the country. It is a very fertile place, and even one acre of land will give some paddy. The *mattuvaramdhar* does the work for a number of landowners. He does the work for fifteen days on lands side by side. He goes to everybody and does work on the land. (Sri K. T. Kosalram : Absentee landlords). I cannot say that most of them are absentee landlords. Some are absent. My only point is to confine this system to paddy crop alone. Nobody has suggested that for any other crop, this system obtains there. I have not put in a clear amendment as the hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar has done. But I am not against it. That can also be adopted.

Then, I come to sub-clause (2) (c). My submission is that the words "and includes any person deriving any right from such owner in respect of that land" should be omitted for two reasons. The Revenue Minister has said that this Bill will come into effect on 1st April 1959. But so far as re-engagement of the *mattuvaramdhar* is concerned, it has retrospective effect from 1st January 1957. My suggestion is to omit this portion of the sub-clause altogether, because it gives rise to various troubles. A lessee may be in possession of a fairly large number of acres, say, ten acres. He also will be included within the meaning of 'owner'. He may derive rights from the owner. This sub-clause applies to any person deriving by transfer *inter vivos* any right of such owner. Once it is transferred to another person, the transferee will raise paddy crop or raise plantains or betel crop. When once the transfer is made after 1st January 1957 one is not sure whether the transferee raises paddy crop at all. What has happened is that the transferees raise other crops. Therefore, that difficulty may arise. Therefore, I would request that at least in the rules to be framed, the Government may be careful

[12th February 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

to state that in cases of transfer, it should apply only to the standing crop of paddy. Otherwise, it should not apply. This Act is going to apply to cases after 1st January 1957. Instead of the trouble of omitting this sub-clause altogether, I suggest that suitable provision be made in the rules. This is my submission.

Then, I come to sub-clause 2 (d). Ploughing, levelling, repair of ridges, watering, transplanting, weeding, manuring and preparing the 'kalam' and poradi are the various operations, which are assisted by the *mattuvaramdhar*. It may be confined to ploughing alone or it may include operations connected with ploughing, namely, levelling, repair of ridges, watering, etc. In some places watering is done separately for which remuneration is given separately. There are other operations also like weeding, manuring and preparing the 'kalam' and poradi. We may include all these operations for the sake of clearness. That is why I have included all these operations.

Then, I come to sub-clause (e). This relates to garden land. I have moved an amendment to delete sub-clause (a). The amendment to sub-clause (e) is a consequential amendment. If sub-clause (a) is opposed, sub-clause (e) also has to be opposed.

Sir, these are all the amendments I have moved.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பாலசுப்ரமணிய ஐயர் அவர்களுடைய இந்தத் திருத்தங்களை நான் எதிர்க்கிறேன். " 'garden land' means dry land irrigated by . . ." என்ற வார்த்தைகள் கொண்ட பிரிவு, 2 (a)-ஐ நீக்கி விடவேண்டும் என்று அவர் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார். அதற்கு அவர் காரணம் சொல்லவில்லை. "Land" என்றால் என்ன "land"? நெல் விளையும் நிலமா? கரும்பு விளையும் நிலமா? வாழை விளையும் நிலமா? வாழை விளையும் நிலம், கரும்பு விளையும் நிலம் இவைகளை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று அவரே சொல்கிறார். அதற்குத் தனி "களாஸ்" போடலாமே தவிர, இந்த ஷரத்துக்களையும் விளக்கங்களையும் எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. இந்தமாதிரியான சட்டங்கள் வரக்கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல.

இரண்டாவது பிரிவின் உப-பிரிவு (பி)-க்கு பதிலாக வேறொரு பிரிவை, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பாலசுப்ரமணிய ஐயர் தமது இன்னொரு திருத்தத்தில் கொடுத்திருக்கிறார். அந்தத் திருத்தத்தில் "Ploughing operation alone" என்று சொல்லும்போது, அந்த வார்த்தைகளுக்குப் பிறகு "in respect of paddy crop alone on wet lands" என்று சொல்லியிருக்கிறார். அந்தத் திருத்தத்திற்கு இடமில்லையே! "கார்டன் லாண்டஸ்" ஐப்பற்றி விளக்கம் கூறும் பிரிவை எடுத்துவிட்ட பிறகு, இந்தத் திருத்தத்திற்கு இடம் இருக்கும். அதை எடுக்காவிட்டால், இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியமில்லை.

அடுத்தபடியாக, உப-பிரிவு (சி)-இலிருந்து "and includes any person deriving any right from such owner in respect of that land" என்ற வார்த்தைகளை நீக்கிவிட வேண்டும் என்று இன்னொரு திருத்தத்தில் அவர் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த வார்த்தைகள் சட்டப்படி அங்கே இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், நிலத்திற்கு எந்தக் காலத்திலும் ஒரு சொந்தக்காரன் இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக ஒரு நிலக்காரர் இறந்துபோய்விட்டால், அந்த நிலத்திற்கு, அதற்குப் பிறகு யார் சொந்தக்காரர் என்பது தெரிய வேண்டும். அது தெரிந்தால்தான், நிலத்தை விற்கவோ குத்தகைக்குவிடவோ முடியும். இதற்கு நாம், மசோதாவில் வகை செய்தாக வேண்டும்.

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [12th February 1959]

கையேர்வாரந்தார்களுக்கும், மாட்டுவாரந்தார்களுக்கும் நியாயமான
3-50 அளவு கூலி கிடைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்
p.m. களுக்கு இன்ன கூலி கொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்படவேண்டும்.
ஆகவே, அதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல.

“ ‘Kaiaeruvaramdar’ means any person engaged by a land-owner to do ploughing and watering operations or ploughing operation alone on a land for remuneration, etc.”
என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள், கையேர்வாரந்தார் என்றால் அவன் “plough” செய்வதோடு “watering operations,” “poradi or ploughing operation” இவ்வளவும் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதேபோல் மாட்டுவாரந்தார் என்றால், மாடு மாத்திரம் கொடுத்தால் போதாது, “லெவல்” செய்ய வேண்டும், “ரிட்ஜஸ் ரிப்பேரிங், லெவலிங்” முதலியவைகளையும், இதர வேலைகளோடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஏன் அவர்களுக்கு இவ்விதம் கூடுதல் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். அவர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலைகள் அல்ல இவை. “plough” செய்வது மாத்திரந்தான் அவர்கள் வேலையே தவிர, மீதியுள்ள வேலைகள் அவர்களுக்குள்ள வேலைகள் அல்ல என்பதை எல்லோரும் உரை வேண்டும். இப்பொழுது “custom and usage” படி என்ன என்ன வேலைகளை அவர்கள் செய்து வருகிறார்களோ அந்த வேலைகள்தான் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படலாமே தவிர அதிகப் படியான வேலைகளை அவர்கள் தலையில் சுமத்துவது சரியல்ல என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்தத் திருத்தம் அவசிய மில்லை. சொல்வதை “லிமிட்டினாக” சொல்ல வேண்டும். அதாவது, அது எளிதாக இருக்க வேண்டும். விளக்கம் சொல்லி அதன் பலன் கெட்டுப்போய்விடக் கூடாது. கையேர்வாரந்தாரைக் கையேர்வாரந்தார் என்றும், மாட்டுவாரந்தாரை மாட்டுவாரந்தார் என்றும் கூறிக்கொள்வதோடு நிறுத்திவிட வேண்டும்.

MR. CHAIRMAN : Mr. Balasubramanya Ayyar, if you want to say anything by way of reply in respect of your amendment, you may do so now. You cannot speak after the Hon. Minister speaks. You have no right of reply after the Hon. Minister speaks.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I have to make it clear to the House that the meaning of the word “mattu-varamdar” has to be properly understood. He has been customarily doing certain jobs. It is not as if he supplies the bulls and keeps quiet. We cannot take it in that way. That is not correct. Moreover, that is not the system that has been obtaining there. Before ploughing, he has to attend to levelling, keep the ridges properly and do all those things. He has been usually attending to those things. It is not as if it is something like a contractor's item of work, viz., supplying the bulls and doing nothing else. So, it is nothing revolutionary or anything of the kind. It will not cause any hardship to him. He has been doing all these things in the past. If we say that the general procedure that has been obtaining till now shall be continued, it will cover the whole thing. But, this is a matter concerning definition. So, it is better we make the position very clear here itself. That is why I am very particular about it. If, however, the Government do not agree with me, I am not very particular about it. I only want to point out again that the *mattuvaramdars* have been doing all these

12th February 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

things and that they have been remunerated for the same. It is not as if they were not paid anything. If that was not the case, they would not have done these things for such a long number of years in the past.

SRI K. T. KOSALRAM : Is the hon. Member sure that what he says is being done in practice in those places? Or, is it only theoretical knowledge?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Fortunately or unfortunately, I was in the Select Committee which considered this Bill. I have gone through the records. I know the conditions very well. There are decisions of the High Court given on certain writ petitions also. The hon. Member is coming from Tirunelveli and so, he is asking this question. It is evident. I may tell him that a Member of the Board of Revenue visited the place and submitted a report to the Government on this matter. He has given all these facts. I am not saying anything which is not in Government records themselves. If the hon. Member goes through them, he will realise that what I say is correct. It is wrong to think that we in the Legislature are trying to impose any new conditions on these people. I am not for it. We do not want the Government or the Legislature to impose any new conditions on these people. I want to make that very clear. I was only referring to the practice that had already been obtaining and that had been there for a very long time in the past. That is all.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, with regard to the first amendment . . .

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I suggest the second amendment may be taken up first. If the second amendment is accepted, there will be no necessity for the first amendment.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The hon. Member wants that mention should be made about ‘artesian’ wells. But, I may inform the hon. Member that ‘well’ includes artesian well also. However, this difficulty may arise in this way. We have put, ‘. . . land irrigated by lifting water from wells or other sources’. It may be said that we do not lift water from artesian wells, and so the wording may not be quite all right. But, I want to submit in this connection that there are no artesian wells in that area. Probably, the hon. Member has in mind the whole State. In this particular area—that too, in a certain number of villages—there are no artesian wells. In view of this, there is no necessity to accept the amendment to include ‘artesian’.

With regard to the other amendment, the hon. Member wants to give a sort of paraphrase. For the words ‘deriving any right from such owner in respect of that land’ he wants to substitute the words ‘deriving by transfer *inter vivos* or by operation of

[Sri M. A. Manickavelu] [12th February 1959]

law . . . The phraseology at present used in the sub-clause is a sufficiently familiar legal phraseology and it is used in various other enactments such as the Madras Cultivating Tenants Protection Act, the Payment of Fair Rent Act and so on. So, I do not think there is any need to accept the amendment, thereby restricting the scope and meaning of the sub-clause.

As regards the third amendment, the hon. Member wants to say that 'mattuvaramdars' means any person engaged by a landowner to supply bulls for ploughing operations and to do ploughing and other operations on a land for remuneration for such work. The hon. Member evidently thinks that the present provision does not make the position clear with regard to the supply of bulls and that, therefore, it will not come under the sub-clause. My submission is that the present provision is very clear and that there is no need to amend it.

Both these cover the word 'work'. These two operations, the operation of ploughing and the operation of doing other work, go with the word 'work' and there is no necessity to again mention the words 'supply, etc.'.

As regards dry land, in another clause, the application of other Acts, namely, the Madras Cultivating Tenants Protection Act and the Payment of Fair Rent Act, is mentioned and definition of 'dry land' is contained in those Acts. Since we are only applying those Acts here, much will not be lost simply because it has not again been defined in this Act. Further, the tenure refers only to wet lands. Since the definition is contained in the other Acts, I think there is no harm in leaving the clause as it stands.

Now, the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar wants 'Kaiaeruvaramdar' to be defined as any person engaged by a landowner to do ploughing and watering operations and poradi or ploughing operation alone in respect of paddy crop, etc. Our difficulty is this. The view we got from the Board Members and others who visited that place is that a 'kaiaeruvaramdar' did only ploughing and nothing else. But it was also brought to our notice that in certain other areas he did not only ploughing but also other operations such as watering, etc. There was difference even there. If we add poradi to these, it will create greater difficulties. To be safe, therefore, we said that a 'kaiaeruvaramdar' meant a person engaged by a landowner to do ploughing and watering operations or ploughing operation alone on a land for remuneration. Just to safeguard where he did not do both the operations of ploughing and watering, we have used the word 'or' in the definition. For these reasons Government cannot accept the amendment of the hon. Member. Further, my information is that he is remunerated separately for any such extra work. These things, therefore, need not come under the definition.

Again, the hon. Member wants that after the words 'ploughing and other operations' and before the word 'on', the words 'inclusive of levelling, repair of ridges, watering, transplanting,

12th February 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

weeding, manuring and preparing the 'kalam' and 'poradi', should be added. I do not find the word 'or' anywhere. It is all 'and' that is used. That means, if he did all these things, then only he would come under the definition of 'mattuvaramdars'. If he omits to do any one of these things, he cannot be called a 'mattuvaramdars'. As in the case of 'kaiaeruvaramdars', in the case of the 'mattuvaramdars' also we found from the reports received by us, that while certain 'mattuvaramdars' did certain kinds of work, certain others did not do them. Therefore, we are not able to accept the amendment suggested by the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar. If we accept the amendment, 'mattuvaramdars' will mean only the man who did all these things. That is not our intention. If he did all that, he would become a full-pledged tenant and there would be no need for this legislation at all. A. "mattuvaramdars" is a sort of cultivating tenant who does not satisfy all the requisites of a cultivating tenant; he is something below a cultivating tenant, a sub-normal tenant, and that is why we have adopted the definition given in the Bill. Therefore, I am unable to accept the amendment.

MR. CHAIRMAN: Is the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar withdrawing his amendments?

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: People who are actually sleeping could be made to wake up. I do not press my amendments.

The amendments of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar were, by leave, withdrawn.

MR. CHAIRMAN: Is the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar withdrawing his amendments?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I am pressing them.

MR. CHAIRMAN: I will now put the amendments of Sri K. Balasubramanya Ayyar to the vote of the House. The question is—

'Omit sub-clause (a)'.

'For the existing sub-clause (b), substitute the following—

"(b) 'Kaiaeruvaramdar' means any person engaged by a landowner to do ploughing and watering operations and poradi or ploughing operation alone in respect of paddy crop alone on a wet land for remuneration for such work by a share in the crop on the land in respect of which such work is done or by payment of a fixed quantity of paddy or by both such share and payment."

'In sub-clause (c), delete the following words "and includes any person deriving any right from such owner in respect of that

[Mr. Chairman] [12th February 1959]

'In sub-clause (d), after the words "ploughing and other operations" and before the word "on", insert the following words: "inclusive of levelling, repair of ridges, watering, transplanting, weeding, manuring and preparing the 'Kalam' and poradi".'

'Delete sub-clause (e) '.

The amendments were put and lost.

Clause 2 was put and carried.

MR. CHAIRMAN: We have taken more than an hour for one clause alone. I want the hon. Members to be brief in their remarks.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: If we want to explain things, it cannot be helped.

Clause 3.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

'That clause 3 do stand part of the Bill '.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: I do not move my amendment No. 10. I am moving the following amendment:

'In clause 3, delete the following—

"Notwithstanding anything to the contrary contained in any pre-existing law, custom, usage, agreement or decree or order of a Court ".

When I prepared my amendment No. 10, I had a copy of the Bill which stood in the form in which it was introduced in the Assembly. Therefore, there was a mistake. I discovered this mistake only later on. I found that clause 3 had undergone a change. If it had not undergone that change, the amendment would have been appropriate. Even after the change made by the Assembly, some more amendments to the clause are found necessary. Therefore, I have proposed the amendment I have moved.

The clause begins with the expression 'Notwithstanding anything to the contrary contained in any pre-existing law, custom, usage, agreement or decree or order of a court,' and goes on to say: 'the remuneration payable to any *kaiaruvaramdar* shall be on the same terms as were applicable to him immediately before the commencement of this Act'. The Bill as introduced in the Assembly contained a clause which stated, 'Notwithstanding any previous law, remuneration shall be payable as specified in Schedule II'. Schedule II stated some scales of remuneration. The scales stated in the schedule may be contrary to the scales obtaining before the commencement of this Act. Therefore, there was necessity for the introduction of the expression 'Notwithstanding any pre-existing law, etc.'" But now it says that

12th February 1959] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

remuneration shall be as it was applicable before the commencement of the Act. Before the commencement of the Act, everything would have taken place in accordance with previous custom or in accordance with agreement entered into or in accordance with decrees passed by courts.

If a decree had been passed, it would have been passed according to custom prevailing or in terms of any agreement subsisting between the two parties. When you say that the principle would be as it applied before the commencement of this Act, 'notwithstanding anything to the contrary, etc.', is out of place here. It does not have a place there. It is misplaced and, therefore, I suggest that it should be removed. That is the amendment I am moving.

MR. CHAIRMAN: Is anybody seconding it? (After a pause). The amendment falls through for want of a seconder.

Clause 3 was put and carried .

Clause 4.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

'That clause 4 do stand part of the Bill.'

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, this clause deals with termination of engagement between the landowner and the *varamdar*. Termination may be in several ways. Termination may be due to misconduct of the party, misconduct of the *mattuvaramdar* or *kaiaruvaramdar*. It may be due to the neglect of duty on the part of the *varamdar*. If the termination is on account of his misconduct or neglect of duty, the proper expression to use is 'dismiss'. Termination may take place after giving notice to the other party; the landowner or *varamdar* may terminate his engagement by giving notice to the other party. That is one class of termination. Thus, there are two categories of termination—termination by dismissal and termination under other circumstances.

In sub-clause (1), it is said thus: 'Subject to the provisions of sub-sections (2) and (3), no landowner shall dismiss a *kaiaruvaramdar* after the commencement of the agricultural operations in a crop season'. It is said, 'Subject to the provisions of sub-sections (2) and (3)'. Now, sub-section (2) relates to dismissal, while sub-section (3) relates to termination on other grounds. In sub-clause (1) the word 'dismissal' alone is used to cover dismissal for misconduct as well as termination on other grounds. When termination arises as a result of misconduct or neglect of duty, then alone the proper word to use is the one used in the sub-clause. At the same time, I have to say the word 'dismiss' has been indiscriminately used for termination of both the categories and so that defect should be removed and my amendment is intended to remove that defect.

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [12th February 1959]

Again, it says that no dismissal should take place after the commencement of the agricultural operations in a crop season. In the case of dismissal for misconduct or neglect of duty, there should be no time-limit placed. For, an act of misconduct or neglect of duty is like a spark of fire and it should not be allowed to remain there. Misconduct and neglect of duty demand immediate removal. In the case of termination on account of misconduct, there should be no time-limit placed. Therefore, the expression 'after the commencement of agricultural operations in a crop season' will not be proper in the case of a person to be dismissed for neglect of duty or for misconduct. I want to make this point clear and I want to include the cases of dismissal as well as termination on other grounds in sub-clause (1) and, at the same time, I want to remove from the first clause the time-limit imposed by the expression 'after the commencement of the agricultural operations in a crop season'.

Therefore, I move the following amendment—

"For the existing sub-clause (1), substitute the following:

"(1) No landowner shall dismiss a *kaiaeruvaramdar* or otherwise terminate his engagement except as provided in sub-sections (2) and (3)."

I also move the following amendment:—

"In sub-clause (2) after the words 'may dismiss' and before the words 'a *kaiaeruvaramdar*' insert the words 'at any time'."

In the case of dismissal, there should be no time-limit at all. I want to make it clear that there should be no time-limit in the case of removal for misconduct. Therefore, I want to add in sub-clause (2), after the words "may dismiss" and before the word '*kaiaeruvaramdar*', the words 'at any time'. It may be in the middle of a cultivation season and yet a man guilty of misconduct should not be kept there; it will be detrimental to the further agricultural operations. Therefore, 'at any time' should be inserted in the clause relating to dismissal.

Then, I move the following amendment:—

'For the existing sub-clause (3), substitute the following:—

"(3) Any land owner or *kaiaeruvaramdar* may terminate the engagement with the consent of the other party or by giving notice in writing of not less than twelve months ending with a crop season provided that where the landowner terminates the engagement under this sub-section or dismisses the *kaiaeruvaramdar* under sub-section (2), he shall be liable to pay to the *kaiaeruvaramdar* such compensation as may be prescribed or such amount as may be mutually agreed upon but without prejudice to his right of suit against the *kaiaeruvaramdar* for any damage caused to him by the misconduct or neglect of the *kaiaeruvaramdar*."

12th February 1959] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

In the existing sub-clause (3), it is said "any landowner or *kaiaeruvaramdar* may terminate the engagement by giving notice, etc." There the active agent is mentioned as one person, a *kaiaeruvaramdar* or a landowner. Both the persons do not conjointly do a particular thing. That is why I say that it should be "either the landowner or the *kaiaeruvaramdar* may terminate the engagement with the consent of the other party". We use the expression "mutual agreement" only when both act conjointly. I shall give an illustration . . .

MR. CHAIRMAN: Please make your speech short.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: What am I to do? I have to explain my points. Well, I shall be brief. Suppose the spouse of the Minister is observing Brahmacharya; suppose it is done with the consent of the Minister. The spouse is the active agent. The proper expression in such a case is the spouse of the Minister is observing Brahmacharya with the consent of the Minister. But when both move in the matter, you say, the ministerial spouses are observing Brahmacharya by mutual agreement. When you use the expression "mutual agreement" the active agents should be both. Here in the sub-clause only one is made the active agent. We should therefore use only the expression with the consent of the other party "and not by mutual agreement". I, therefore, suggest the amendment standing in my name.

Then the clause makes some provision for terminating the engagement after issuing notice. In the case of a person who is guilty of misconduct, no notice is necessary and he may be dismissed at any time. But in the case of one who has got to be dispensed with after notice, the sub-clause makes provision for giving twelve months' notice. But the twelve months' notice may expire in the middle of a cultivation season. That ought not to be the case. The twelve months' notice should expire with the crop season. It should not expire in the middle of the cultivation season. 4-20 p.m.

MR. CHAIRMAN: I cannot give too much time for speaking on amendments.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Three minutes more, Sir.

When you want to terminate the engagement for your own benefit, you cannot terminate it by notice expiring in the middle of a cultivation season. Therefore, I say that the twelve months' notice should be capable of expiring at the end of a crop season.

Another point is the man to be dismissed may be dismissed at any time, but he should not lose the *pro rata* remuneration that he would get up to the time when he is dismissed. In such a case he should be given his remuneration. But, then, on account of his misconduct or neglect of duty, the landowner might have sustained some loss and the landowner should have a separate remedy

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [12th February 1959]

against the culprit or the recalcitrant *kaiaeruvaramdar* and he should have a right of suit against him for any loss sustained by him on account of his misconduct. For this purpose I have suggested the recasting of sub-clause (3).

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Sir, these amendments seem to be very reasonable. So, I second them.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, the first amendment seems to be a very proper one. Sub-clause (1) says, 'Subject to the provisions of sub-sections (2) and (3), no landowner shall dismiss a *kaiaeruvaramdar* . . .'. But sub-clause (3) concerns itself not with dismissal but with termination of the engagement. So, we cannot talk of 'subject to the provisions of sub-sections (2) and (3)' in sub-clause (1). The meaning is clear but the drafting is not happy. So, I suggest that the amendment of the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar may be adopted. It is only a drafting amendment. But I do not know whether the Hon. the Revenue Minister will be prepared to go back to the Assembly with the Bill. But anyhow, that is an amendment which seems to be legally very good. Two things are contemplated, dismissal and termination. 'May dismiss or terminate' should be there. That would be proper.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I agree with the view expressed by the hon. Member that looking at it from a point of view of strict interpretation, it would have been happier to have it because now, as it is, the main clause, that is, sub-clause (1), refers to dismissal but the other two clauses refer to dismissal and termination. But my difficulty is this. On any main, important point, it is worth while accepting the amendment and taking the Bill back to the Assembly. But, after all, even as the hon. Member suggested, it is only a minor change in phraseology. The phraseology may not be happy but still substantially we won't lose anything because of it. But we know, as a matter of fact, there are dismissals going on every day, not for misconduct or neglect of duty. It may perhaps be called termination of service. But still there is dismissal going on for reasons other than neglect of duty. Therefore, it would not affect the interpretation. So, the amendment is not so very necessary.

Then, as regards the amendment that the period of notice should expire with a crop season, there is a general remedy of suing the man for damage. So, we cannot be having it here. The other difficulty raised, I think, could be provided against in the rules. Under these circumstances, I regret I am not able to accept the amendments.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 4 was put and carried

12th February 1959]

Clause 5.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

"That clause 5 do stand part of the Bill."

The hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar may move his amendments. Five minutes.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendment :—

"In clause 5, after the words 'and before the commencement of this Act' and before the word 'shall' insert the words 'for any reason other than those specified in sub-clause (2) of section 4 or without his consent'."

The amendment was duly seconded.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, clause 5 relates to re-engagement. Re-engagement should not be applicable to persons dismissed or whose engagement was terminated by mutual agreement. Even in such a case this clause says that the party should be re-engaged. It is wide in its scope. A party who has been dispensed with by mutual agreement should not be given the right to be re-engaged. A party who has been dismissed for misconduct should not be given the right to be re-engaged. But the clause looks as though it includes also all those people. Therefore, I move this amendment.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I move the following amendments :—

"In clause 5 add the following proviso at the end :—

'Provided that no *kaiaeruvaramdar* shall be entitled to re-engagement in cases (a) where during fasli 1368 the land in question has been grown with any crop other than paddy, (b) where the land has been *bona fide* leased by the landowner after 1st January 1957, (c) where the landowner engaged other *kaiaeruvaramdars bona fide* after 1st January 1957 and (d) where the *kaiaeruvaramdar* applying for re-engagement has been guilty of theft or other offences relating to the person or property of the landowner'."

The amendment was duly seconded.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I consider this a fairly important amendment.

The re-engagement clause operates in respect of engagement terminated on or after 1st January 1957 and before 1959, that is, when the Act comes into operation. Between 1957 and 1959 there might be other things that happened which would not enable them to be re-engaged. Those things also have to be provided for. For example, during fasli 1368, that is, during 1957-58 the land in question might have been grown with any crop other than paddy.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [12th February 1959]

Suppose he grows other crops after 1957. Then, there is no question of having a kaiaeruvaramdar at all. So, we must provide that in such cases there is no question of re-engagement. Then, the land might have been *bona fide* leased by the landowner after 1st January, 1957. Suppose the landowner is in Madras and he leases the land. The lessee might have made other arrangements. Then it would be a difficult thing. That is why I say in the proviso suggested, 'where the land has been *bona fide* leased by the landowner after 1st January 1957, where the landowner engaged other kaiaeruvaramdars *bona fide* after 1st January, 1957 and where the kaiaeruvaramdar applying for re-engagement has been guilty of theft or other offences relating to the person or property of the landowner.' Where the kaiaeruvaramdar, who has applied for re-engagement, has been guilty of theft or other offences relating to the person or property of the landowner, the landowner must be excused from re-engaging him. There have been cases of rioting and violence on the part of the kaiaeruvaramdars. So, where the kaiaeruvaramdar has given trouble to the landowner, the landowner must be excused from re-engaging him. We must provide for these cases also. That is why I have suggested the addition of a proviso.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, this is the clause on which my open mind operated. I am finding it difficult to accommodate. Hon. Members of the Select Committee also pointed out that, in cases where the land had been put to other cultivation than paddy, e.g., sugarcane or betel or plantains, it would work hardship. We considered whether we could make provision for this contingency, but we could not arrive at any workable device. There will be a certain amount of anomaly and there will be a certain amount of difficulty to people who had raised crops other than paddy. Even to-day I tried how best to meet the difficulty. But the forces are against finding any means of providing for this contingency. I may also submit that there is already an impression among sections of the public that we are unnecessarily delaying this Bill. That is the difficulty. I submit that the balance of convenience is to leave the Bill as it is without any amendment.

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was, by leave, withdrawn.

Mr. CHAIRMAN : The question is—

'In clause 5 add the following proviso at the end :—

"Provided that no kaiaeruvaramdar shall be entitled to re-engagement in cases (a) where during fasli 1368 the land in question has been grown with any crop other than paddy, (b) where the land has been *bona fide* leased by the landowner after 1st January 1957, (c) where the landowner engaged other kaiaeruvaramdars *bona fide* after 1st January 1957 and (d) where the kaiaeruvaramdar applying for re-engagement has been guilty of theft or other offences relating to the person or property of the landowner."

The amendment was put and lost.

Clause 5 was put and carried.

12th February 1959]

Clause 6.

Mr. CHAIRMAN : The motion is—

'That clause 6 do stand part of the Bill.'

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendment :—

'In sub-clause (2)—

(i) for the words "within thirty days of the passing of the order", substitute the words "within thirty days of the communication of the order to the party appealing";

(ii) after the word "and" and before the words "the decision of the Revenue Divisional Officer", insert the words "subject to the provisions of section 11".

Sir, this sub-clause provides for a period of thirty days for filing an appeal. It says that the appeal should be filed within thirty days of the passing of the order. The order passed should be communicated to the party concerned, and then only the limitation period should begin to run. Therefore, the time prescribed for filing the appeal should be made to run from the date of the communication of the order to the party concerned. There should be a duty cast on the officer passing the order to communicate it to the person concerned. Otherwise, he may not think that it is his duty to communicate the order to the party. And the party may not know when the order was passed. He may not therefore be able to file the appeal within thirty days. There would thus be much hardship. Therefore, I suggest my amendment.

Sir, clause 11 gives revisional powers to the High Court. But clause 6 makes the decision of the Revenue Divisional Officer final. Both these clauses are contradictory to each other. Therefore, I want to add the words "subject to the provisions of section 11".

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : Sir, I second the first part of the amendment, namely, the communication of the order to the party concerned. I oppose the second part of the amendment.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : I second the second part of the amendment, Sir.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : It is not a final decision.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, the second amendment is a legal one. It has nothing to do with substance. Revisional power is provided to the High Court. The order of the Revenue Divisional Officer is final subject to revision by the High Court. Subject to the provision in clause 11, the order is final. This is merely a drafting mistake. Both clauses may be there.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, in regard to the first amendment, namely, that the limitation period should be counted from the date of the communication of the order to the

[Sri M. A. Manickavelu] [12th February 1959]

party concerned, I may say that the period given is sufficiently long—thirty days. We have got other Acts also where provision is made for limitation to start only from the date of the order. For instance, in the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, there is this provision. Of course, in some other Acts we have provided that limitation should start from the date of the communication of the order.

The other amendment relates to drafting. I can say only this much. If there is any difficulty about it, I think it could be clarified under the rule-making powers of the Government. I am not quite sure about it. But only that much can be said about it now.

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was, by leave, withdrawn.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

‘That clause 7 do stand part of the Bill.’

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I move the following amendment:—

‘In sub-clause (a)—

(i) after the words “to be a cultivating tenant” and before the words “within the meaning of those Acts”, insert the words “in respect of the excess over ten acres”.

(ii) add the following proviso at the end:—

“Provided that no such application shall be maintainable as against the landowner unless on the date of the application the land in respect of which the re-engagement is asked for is grown with paddy”.

The amendment was duly seconded.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: This is my point. A person who is a *mattuvaramdhar* under a landowner having more than ten acres is deemed to be a cultivating tenant under the Cultivating Tenants Protection Act, 1955, and the Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956. The *mattuvaramdhar* will become the cultivating tenant. If the landowner has got only ten acres, he will only be a *mattuvaramdhar*. The *mattuvaramdhar*'s duties are the same, but if he is deemed to be a cultivating tenant, he gets a higher status and better remuneration. We are here giving trouble to the landowner. The *mattuvaramdhar* gets a higher status if he becomes a cultivating tenant. He will be entitled to get all those things which he has been getting customarily all these years. He will also be entitled to the 60 per cent share. That is what it will come to. We must understand whether that is the

12th February 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

intention. Whatever it is, I am not opposing it in all cases. I referred to this matter in the Select Committee also. But, it was not accepted. I would like to appeal to the Hon. the Revenue Minister that the cases of those having ten acres may be treated separately. Those working under landowners having ten acres and less may be treated as *mattuvaramdars* and they may be given the benefits which they have been usually getting. In the case of those working under owners owning more than ten acres, they may be treated as cultivating tenants and given the corresponding benefits. That is the only relief I want in respect of the small landholders. It is with that idea that I have moved my amendment. If the Government, however, want to reject it, they can very well do so with their majority votes. If exemption is not given in respect of the landholders owning ten acres and less, I am afraid, it will adversely affect them as the *mattuvaramdars* will become entitled to all the benefits under the Cultivating Tenants Protection Act, the Fair Rent Act, etc. Therefore it is I say that the limit may be placed at ten acres.

Now, I come to the other amendment, viz., the proviso. I want that a proviso should be added at the end of sub-clause (a) to the effect, ‘Provided that no such application shall be maintainable as against the landowner unless on the date of the application the land in respect of which the re-engagement is asked for is grown with paddy’. It is well-known that this system obtains only in the case of paddy and no other crop. I want to make it clear that if the land is grown with other crops, the application for re-engagement will not be maintainable. Otherwise, there will be difficulty. The peculiar tenure of *mattuvaramdhar* is prevalent only in the case of lands grown with paddy and not in the case of other crops. So, if at the time of application for re-engagement, the land is grown with some crop other than paddy, the person concerned will not be entitled to re-engagement. I want to press this matter as it is very important and the small landholder should be given some relief in this case.

Sir, I move the other amendment also which runs as follows:—

“In sub-clause (b), omit the words ‘and the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) shall, as far as may be, apply to him as if he were a cultivating tenant under that Act’.”

Now, clause (b) states ‘any *mattuvaramdhar* under a landowner referred to in sub-section (2) of section 9 whose engagement has not been terminated under that sub-section shall be entitled to continue as a *mattuvaramdhar* on the same terms as were applicable to him immediately before the commencement of this Act and the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), shall, as far as may be, apply to him as if he were a cultivating tenant under that Act.’ So, he continues to be a *mattuvaramdhar* in a case where the landowner owns not more than ten

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [12th February 1959]

acres and he is not assessed to income-tax or sales tax. In such cases, he continues to be a *mattuvaramdar* and this should be clearly understood. If we are to apply the Madras Cultivating Tenants Protection Act in respect of such persons, there will be difficulty. The provisions in that Act will have to be carefully looked into. Section 4 (2) of that Act says, 'Nothing in sub-section (1) shall be deemed to entitle any such cultivating tenant to restoration of possession—(i) if, on the day this Act comes into force, he is in possession, either as owner or as tenant or as both, of land exceeding the extent specified . . . or if he has been assessed to any sales tax, profession tax or income-tax . . .'. Then, sub-section (2) (a) of section 3 states—'Subject to the next succeeding sub-section, sub-section (1) shall not apply to a cultivating tenant (a) who . . . does not pay such rent within six weeks after such commencement . . . does not pay such rent within a month . . .'. (aa) who, in the other areas of the State of Madras, if in arrear at the commencement of this Act, with respect to the rent payable . . . or who in respect of rent payable to the landlord after such commencement does not pay such rent within a month after such rent becomes due . . .'. Then sub-clause (b) states, 'who has done any act or has been guilty of any negligence which is destructive of, or injurious to, the land or any crop thereon or has altogether ceased to cultivate the land'. Sub-clauses (c) and (d) state—'who has used the land for any purpose not being an agricultural or horticultural purpose or who has wilfully denied the title of the landlord to the land.' All these things will not apply to a *mattuvaramdar*. Because, he does not pay rent, he only shares the crop in a particular proportion. So, there is no question of arrears and failure to pay the rent and all those things. There is no question of his being in possession of the land for one year. There is also no question of his having done any act or his having been guilty of any negligence which was destructive of, or injurious to, the land or any crop thereon. So, none of these things will apply in his case. There is also no question of his denying the title of the landlord. There is no question of there being a title or document for him to question. He simply supplies the bulls and does nothing else. He does not continue to be in possession of the land for any length of time. Therefore, there is no point in applying the provisions of the Cultivating Tenants Protection Act. We must, therefore, be careful about it. If we leave the matter as it is, it will lead to complications and difficulties. The Revenue Divisional Officers or other authorities will find it difficult to interpret the provisions. All these will create unnecessary difficulties and complications. This is not supplementary. It says that the '*mattuvaramdar*' shall continue in possession of the property. That is the difficulty. If you say that the provisions of the Cultivating Tenants Protection Act will apply, eviction and other difficulties would come in. What I am saying is more favourable to the *mattuvaramdar* than otherwise. In order to avoid trouble I say this. I am not here saying anything

4-50
p.m.

12th February 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

against the '*mattuvaramdars*'. Some people may think that I am in favour of the small landowners. I am only for justice and fairness as between the parties who work for increasing production. But my point is some provisions of the Cultivating Tenants Protection Act won't apply in this case as it is only a question of '*varam*'. No question of rent comes in here. That is why I think it is unnecessary to add all these here. It is a mere confusion.

DEPUTY CHAIRMAN: What about your amendment No. 18 (ii)?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: That is the same thing that I mentioned about '*kaiaruvaramdars*'. As the Hon. Minister has not accepted that, I am not moving this amendment.

SRI K. T. KOSALRAM: ஸார், இப்போது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் பல திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு திருத்தத்தையும்பற்றிப் பேசும்போது, அதிலே ஒன்றிரண்டு விஷயங்கள் மாட்டுவாரந்தார்களுக்குப் பிரயோசனமாக இருக்கக்கூடும் என்று சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் செலக்ட் கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறார். செலக்ட் கமிட்டியில் அங்கத்தினர்களாக இருந்தவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் நோக்கம் குடியானவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதுதான் என்று நன்றாகத் தெரியும். அந்த விதத்திலே மாட்டுவாரந்தார்களுக்கும் கையேர் வாரந்தார்களுக்கும் பாதுகாப்பில்லாது இருக்கும்படி பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்பதுதான் நோக்கம். நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும் சில பாதுகாப்புகள் அளிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்கள் இருக்கலாம். அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று அவருடைய கட்சி இருக்கலாம். அதைத் தன்னுடைய டிஸ்செண்டிங் மினிஸ்ட்ரில் இந்த அறிக்கையில் போட்டிருந்தால், பார்த்துக்கொள்ள சௌகரியமாக இருக்கும். அதன்மீது அரசாங்கமும் யோசனை செய்து, அதை நன்றாகக் கொண்டுவர முடியும். செலக்ட் கமிட்டியில் இருந்தவர்கள் கூடியவரையில் திருத்தங்கள் கொடுக்காமல் இருப்பதுதான் நல்லது என்று ஒரு கன்வென்ஷன் வைத்திருக்கிறோம். தங்களுடைய "வியூ-பாயிண்ட்"-களை யெல்லாம் டிஸ்செண்டிங் மினிஸ்ட்ரில் கொடுத்திருந்தால், அவைகளை அரசாங்கம் ஆலோசித்துத் திருத்தங்களை அப்போதே கொண்டு வந்திருக்க முடியும். இப்போது இந்தத் திருத்தங்களைப் போட்டால், நாட்கள் இழுத்துக்கொண்டு போகும். ஏற்கெனவே குடியானவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்றிரண்டு திருத்தங்கள் மாட்டு வாரந்தார்களுக்கு நன்மை பயக்குவதாக இருந்தாலும், நாட்கள் இழுத்துக் கொண்டு போகும் என்ற காரணத்தினால் இதை வருத்தத்தோடு எதிர்க்கிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: On a point of personal explanation, Sir. There is no rule which prohibits a Member who was a Member of the Select Committee from sounding a note of warning and suggesting amendments during the discussion of the Bill. Unless he is a very great man, it is not always possible for a Member of the Select Committee to think about all matters even at the Select Committee stage. One or two matters might slip. Therefore, it is not right on the part of the hon. Member to say, 'You have ignored them during the Select Committee meeting and, therefore, I won't hear you now'.

[12th February 1959]

SRI K. T. KOSALRAM : We are here to hear you. You could have put them in writing and given to us.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I am only explaining. I am not stating any absurd things here. I am only asking the hon. Members to consider certain difficulties that struck me. These difficulties might strike them even after the Bill is passed into law. Government may bring in an Amending Bill to get over those difficulties. There is nothing to prevent that. After all, we are here to do justice as between the parties affected by this legislation.

Another thing also I may state here, regarding the procedure adopted in the Select Committee, because the matter has been raised now. Otherwise, lawyers may find fault with us. Therefore, I want to explain the procedure adopted in the Select Committee. In the Select Committee what happens is this. Formerly they were allowing written amendments to be given notice of by various Members and they were discussed in the Committee. Now they do not do that. We go there and suggest amendments on the spot and discuss them. Finally, the Revenue Minister or the Law Minister says : ' Such and such a thing must be done and we accept this or that. The wording should be drafted by the Law Department '. I am not saying this as a criticism of the procedure adopted now. But that is exactly what happens. The Law Minister says that the Law Department would look into the amendment proposed and redraft the clause. After being redrafted, the Bill comes up here and if there is any difficulty about the redrafted clause, we have to say something here. I am not also blaming the Law Department. They want to do things quickly and these are difficult matters. These are our difficulties and disabilities in the Select Committee. The Committee now is more or less a family body, a compact body, discussing many things and the Bill takes many shapes in the Committee with the result that it is impossible for the Member to follow the Bill entirely. This ten-acre provision was put in as a surprise and the Law Department were asked to redraft the clause. The Hon. the Revenue Minister will bear me out when I say this. I am not criticising anybody. I am only saying that these are our difficulties, in reply to the criticism made by the hon. Member Sri Kosalram who has been in the Legislature for so many years and who must know things. I have also been here for many years and it is surprising that an hon. Member should suggest that amendments to the Bill should not be suggested by a Member who was already on the Select Committee.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, the scheme of the Act is that a landowner who owns three acres and who has a ' mattuvaramdar ' can evict him. There is no difficulty about that. Then, there are the landowners who own up to ten acres. They can evict to the extent that they own three acres. The idea behind it is that the small pattadars should be protected against the working

12th February 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

of this Act. He can evict to the extent of three acres and it will be less if he is already cultivating one or two acres. Then, he can do it to the extent of 1 or 1½ acres only. Altogether he should have three acres for himself. That is the idea. There is a balance of seven acres and if there are *mattuvaramdars*, they should be protected. Clause 7 (b) says : ' any *mattuvaramdar* under a landowner . . . shall be entitled to continue as a *mattuvaramdar* on the same terms as were applicable to him immediately before the commencement of this Act . . . ' That is the position.

(Deputy Chairman in the Chair.)

With regard to the other points and the amendment of the hon. ^{5 p.m} Member Sri Balasubramanya Ayyar to clause 7, viz., ' provided that no such application shall be maintainable as against the landowner unless on the date of the application the land in respect of which the re-engagement is asked for is grown with paddy ', there are difficulties which I expressed under clause 5. There, I have said, though there is force in that argument, there is difficulty as to how to provide for such a contingency. Under these circumstances, Sir, I am afraid I cannot accept the amendment, but I can make amends as far as possible while framing the rules. That much I concede

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, in the Cultivating Tenants Protection Act there is provision and the same may be adopted here also. Even for landlords owning between three and seven acres, the Cultivating Tenants Protection Act gives the right of eviction. When the varamdar is continued, he shall be entitled to be continued as such on the same terms.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The Cultivating Tenants Protection Act is based on the socialist ideology of providing fixity of tenure. It is based on that. A certain fixity of tenure is given.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : What I am saying is that he shall be entitled to continue on the old terms. That gives him protection. It is favourable to the *kaiaeruvaramdar*. That is what I am saying. The Cultivating Tenants Protection Act makes provision for eviction. But the difficulty is that in that Act, the reasons given are arrears of rent. There is no question of rent here. That is the difficulty. The second portion is contrary to the first. That is what my hon. Friend Sri Patanjali Sastry also said.

DEPUTY CHAIRMAN : I think we had better follow the procedure. Mr. Balasubramanya Ayyar, are you pressing your amendments?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Yes, I am pressing them. I have taken time to think over them.

[12th February 1959]

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

'In sub-clause (a)—

(i) after the words "to be a cultivating tenant" and before the words "within the meaning of those Acts", insert the words "in respect of the excess over ten acres".

(ii) add the following proviso at the end—

"Provided that no such application shall be maintainable as against the landowner unless on the date of the application the land in respect of which the re-engagement is asked for is grown with paddy".

'In sub-clause (b)—

(i) omit the words "and the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) shall, as far as may be, apply to him as if he were a cultivating tenant under that Act".

The amendments were put and lost.

Clause 7 was put and carried.

Clause 8.

DEPUTY CHAIRMAN: The motion is—

'That clause 8 do stand part of the Bill.'

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: I move the following amendment:—

"In sub-clause (2)—

(i) omit the first proviso;

(ii) in the second proviso for the words 'Provided further', substitute the word 'Provided'."

Sir, clause 8 deals with restoration of closed proceedings and provides for re-engagement of the *mattuvaramdars* already dispensed with. It deals only with *mattuvaramdars* engaged by landowners owning more than ten acres of wet land. The proviso says that what applies to *mattuvaramdars* engaged under big landowners will not apply to those engaged under small landowners. This proviso is unnecessary. I will illustrate the absurdity of it.

DEPUTY CHAIRMAN: I think we can confine ourselves to the clause proper. We do not have time. Please finish as quickly as possible.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Supposing there is a rule that all pupils of elementary schools shall be supplied with midday meal, there need be no provision, 'it shall not be applicable to pupils of high schools'. Will that sit all right

12th February 1959] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

there? The proviso is something like that. The clause deals with landowners owning more than ten acres and the *mattuvaramdars* engaged under them, but the proviso says that what has been stated there will not apply to *mattuvaramdars* engaged under small landowners. Is it necessary? It is not necessary. Therefore, I suggest that that proviso be omitted.

When the first proviso is omitted, the second proviso becomes the only proviso. Therefore, I suggest the omission of 'further' in the second proviso.

DEPUTY CHAIRMAN: Not seconded. The amendment falls through for want of a seconder.

Clause 8 was put and carried.

Clause 9.

DEPUTY CHAIRMAN: The motion is—

'That clause 9 do stand part of the Bill.'

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendments:—

"In sub-clauses (1) and (2), delete the words 'notwithstanding anything contained in sections 7 and 8'."

"In sub-clause (2), after the words 'a landowner who owns' and before the words 'not more than ten acres of wet land', insert the words 'more than three acres of wet land but',"

"In the first proviso to sub-clause (2), after the word '*mattuvaramdars*' and before the words 'shall not exceed', insert the words 'not guilty of misconduct or neglect of duty'."

"In the second proviso to sub-clause (2), add the words at the end 'or *mattuvaramdars* not guilty of misconduct or neglect of duty'."

"Renumber sub-clauses (3) and (4) as sub-clauses (4) and (5) and before sub-clause (4) so renumbered, insert the following as sub-clause (3):—

"(3) No landowner who owns not more than ten acres of wet land but who has been assessed to any sales tax, profession tax or income-tax under the respective law relating to the levy of such taxes during 1955-56 or 1956-57 shall terminate the engagement of a *mattuvaramdars* except for misconduct or neglect of duty."

"In sub-clause (4) so renumbered, after the words 'or under sub-section (2)' and before the words 'shall apply', insert the words 'or under sub-section (3)'."

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [12th February 1959]

Sir, clause 9 deals with small landowners. Landowners owning not more than three acres and owning not more than ten acres are there. The first clause deals with landowners owning not more than three acres and the second clause deals with landowners owning not more than ten acres. These are not exclusive of each other. The second does cover the first. The first deals with those owning not more than three acres while the second should say owning more than three acres, but not more than ten acres. But it does not say so. The second clause covers the first and, therefore, by my amendment, I want to add, after the words 'landowner who owns' and before the words 'not more than ten acres of wet land', the words 'more than three acres of wet land but'. Either remove the first clause or make the two clauses exclusive of each other.

Again, the sub-clause begins with the words 'Notwithstanding anything contained in sections 7 and 8'. Now, sections 7 and 8 deal with big landowners and section 9 deals with small landowners. When certain provisions are made in respect of small landowners, it is not necessary to say "Notwithstanding anything contained in respect of provisions applicable to big landowners". Clause 9 deals with one distinct class of landowners and clauses 7 and 8 deal with quite a different, separate set of landowners owning more than ten acres. In such a case, there is no necessity to say 'Notwithstanding provisions that are applicable to big landowners', etc. Therefore, I want to delete that expression found in sub-clauses (1) and (2).

5-10 p.m. With regard to eviction of *mattuvaramdars* engaged under landowners owning not more than ten acres, some limit is fixed in respect of the extent of the land from which eviction can be made. Such a limit can be placed in respect of well-behaved *mattuvaramdars*. But what about *mattuvaramdars* guilty of misconduct? This is another case. Whatever may be the extent in their occupation, they will be liable to eviction from the entire extent. Therefore, I say that the restriction to three acres should be applicable only to a *mattuvaramdardar* not guilty of misconduct or neglect of duty. The three-acre restriction should not be insisted on in the case of a *mattuvaramdardar* guilty of misconduct or neglect of duty. In the second proviso, it is said simply "*mattuvaramdardar*". I say it should be made applicable only to a *mattuvaramdardar* not guilty of misconduct or neglect of duty.

12th February 1959] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

apply to them at all? You are taking into consideration two classes of landowners—landowners owning not more than three acres and not assessed to income-tax, and landowners owning not more than ten acres and not assessed to income-tax. There is another class of small landowners who have been assessed to these taxes but who own not more than ten acres. What about them? They do not come within the purview of this clause at all. This is a serious lacuna that has got to be filled in. Therefore, to fill up that lacuna, I say that 'no landowner who owns not more than ten acres of land and who has been assessed to any tax, income-tax and other taxes, shall terminate the engagement of a *mattuvaramdardar* except for misconduct or neglect of duty.' I want to add that sub-clause and I suggest consequential amendments to be made in respect of the numbers to be assigned to the succeeding clauses.

DEPUTY CHAIRMAN: Who is seconding the amendments? None?

The amendments fall through for want of a seconder.

Clause 9 was put and carried.

Clauses 10 and 11 were put and carried.

Clause 12.

DEPUTY CHAIRMAN: The motion is—

'That clause 12 do stand part of the Bill.'

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, may I make a submission? Instead of asking the hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar to make his speech on his amendments and then allowing them to fall through for want of a seconder, would it not be better to ask even at the beginning whether there is a seconder? Some hon. Members may second his amendments and then he (Sri Krishnaswamy Ayyangar) may be asked to make his comments on his amendments. That would be better.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I do not move the amendment which I have given notice of to this clause.

Clause 12 was put and carried.

Clause 13.

DEPUTY CHAIRMAN: The motion is—

'That clause 13 do stand part of the Bill.'

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendment:—

"In sub-clause (2) for the words 'as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which the House actually sits either in the same session or in more than one session', substitute the words 'as those Houses may make in the same session or in the next session'."

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [12th February 1959]

Sir, clause 13 (2) says that all rules made under this Act shall be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendments or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days, etc. By my amendment, I want to have power given to this Council also to make amendments, etc. That power may be given to this Council also and it is to that effect that I have suggested my amendment. What I want to change is that in sub-clause (2) for the words 'Legislative Assembly may make within fourteen days on which the House actually sits either in the same session or in more than one session', the words as 'those Houses may make in the same session or in the next session' be substituted.

DEPUTY CHAIRMAN: Who is seconding it?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I am seconding it, Sir. In clause 14, they have accepted the principle that both the Houses may make amendments or repeal any rules framed. They have said, 'A copy of every order passed under this section shall be laid before each House of the Legislature as soon as possible after they are made and shall be subject to such modifications whether by way of repeal or amendment as the Legislature may make in the same session or in the next session'. But so far as clause 13 (2) is concerned, it is said that the Assembly alone has the power. I am afraid it is a slip and is not intentional. They should have said 'as the Legislature may make, etc.' That is more a drafting error.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Now as regards that point, Sir, the words 'Legislative Assembly' may be a mistake for 'Legislature'. But in the other clause, it is found all right. We are now in a bad predicament. For the sake of that one word, we will have to go back to the Assembly. Under those circumstances, I appeal to the hon. Member to withdraw his amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 13 was put and carried.

(Mr. Chairman in the Chair.)

Clause 14.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

'That clause 14 do stand part of the Bill.'

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I have given notice of an amendment which runs as follows:—

"Omit clause 14."

Sir, power is conferred by clause 13 on the Government to frame rules to carry out the purposes of the Act and to remove any difficulties. In addition to that, power is taken in clause 14 to

12th February 1959] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

pass orders to overcome any difficulties. It is redoubling the power given to Government under clause 13. It is unnecessary. Again, when these orders are passed, they need not be revised or modified by the Houses of Legislature. The clause, therefore, is unnecessary. In view of the fact that such powers have been conferred under clause 13, this additional grant of the same powers by clause 14 is quite unnecessary. Therefore, I suggest the omission of clause 14.

MR. CHAIRMAN: This amendment is negative in character and is not in order. I rule it out of order.

Clause 14 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

5-20
p.m.

'That the Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Bill, 1958 (L.A. Bill No. 25 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

Sir, many difficulties were pointed out by the hon. Members as also some drafting mistakes. I am sorry at this stage I could not make amends immediately because if there is acceptance on any of the main principles, it is worth while taking the Bill back to the Assembly. But these are all smaller issues. At times, I thought why the amendments should not be accepted, but still the balance of good stood against acceptance. I thought it was better to pass it and whatever safeguards were necessary could be provided for by other means.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Bill, 1958 (L.A. Bill No. 25 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I have a feeling that this Bill is ill-drafted. It has had a chequered history and the very principles of the Bill were changed from time to time. But there was this overall feeling that something ought to be done in a place where there had been some trouble and breach of peace. It is only for that purpose that this has been hastened. Otherwise, we, as a Legislature, will not be doing, I think, the right thing in passing this ill-drafted Bill. I appeal to the Revenue Minister to see to the proper working of this law. If the Revenue Divisional Officers or the Tahsildars find trouble, let the Government call for a report. Wherever there is any difficulty, let necessary changes in the law be made, whether in favour of the landowner or the mattuvaramdar. Let justice be done to the parties by giving a fair trial to the law. Another fresh series of amendments may be brought up and the Bill may be brought forward

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [12th February 1959]

in a year or two. That is the hope I have. Otherwise, it will be giving trouble to that area. It is a very valuable area. Especially the question of sugarcane cultivation has come up there not because of any party but because of the fact that sugarcane has to be produced. Licences were given by the Government of India who considered the whole matter. The ryots have been registered as cane growers. This principle has been accepted by the Government and they cultivate sugarcane. Even in fertile lands in South Arcot, Tanjore and other places where the land can be cultivated with sugarcane, they are cultivating it because sugarcane is a valuable crop. It yields a lot. Every sugarcane stalk will give you a fair amount of money. A large expenditure also has to be incurred. I understand one thousand rupees per acre have to be spent for the purpose of cultivation for two or three years. So, factories are being established there and these are cane growers who supply sugarcane to the factories. They have been registered as cane growers. This question has, therefore, been fairly considered. I think memoranda have been given to the Revenue Minister and the Industries Minister by the sugarcane cultivators and also by the factories. Therefore, I submit that the Act should not create difficulties for them. Sugarcane cultivation is over a smaller area. We are not concerned with other areas. Therefore, I appeal to the Government to consider the whole question and watch the working of this law. If they feel any difficulty in its working, after some time it should be suitably amended. They need not have any hesitation in giving relief to the parties concerned.

SRI K. T. KOSALRAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை அரசாங்கம் கொண்டுவந்ததற்காக நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியது மாதிரி, இந்தத் தேசத்தின் முற்போக்குக்கு அடிக்கடி கோர்ட்டுகளின் தலையீடு காரணமாக இருக்கின்றது என்பதை ஒரு முறை அல்ல, பல முறை சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இந்தச் சட்டம் வெகு நாளைக்கு முன் வந்திருக்கவேண்டிய சட்டம். அங்கு விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற கஷ்டங்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து பொறுப்புள்ள ரெவின்யூ போர்டு அதிகாரிகளை அனுப்பி விசாரணை செய்து கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் இது. இது ஒரு முறை செல்லுபடியாகாது என்று கோர்ட்டில் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. முதலில் பரிசீலிக்கப்பட்டபோது இருந்த விதிகளுக்கு நேர்விரோதமாகச் சில விதிகள் இப்போது இதில் இருக்கின்றன. இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்திருப்பது அங்கிருக்கின்ற மாட்டுவாரந்தார்களுக்கும் கையேர்வாரந்தார்களுக்கும் ஒரு அந்தஸ்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். அவர்களது வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தச் சட்டத்திற்குப் புறம்பாகச் சில விதிகள் இங்கு சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குத் தகுந்த முறையில் சட்டசபையில் கொண்டுவந்த பல திருத்தங்களை சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. மேலும், அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே, அதாவது இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்துவதற்கு முன்னால், என்ன கொடுக்கப்பட்டு வந்ததோ அதைத் தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புதிதாக அவர்களுக்கு வாழ்க்கைத்தரம் ஒன்றும் இதனால் உயர்ந்து விடவில்லை. முன்பு கொடுத்துக்கொண்டிருந்ததை இப்போதும் கொடுக்க

12th February 1959] [Sri K. T. Kosalram]

வேண்டும் என்று சட்டபூர்வமாக உறுதியளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்லலாம். அதல்லாமல் வேறு ஒன்றும் இந்தச் சட்டத்தினால் அவர்களுக்கு வசதி ஏற்பட்டுவிடவில்லை. மூன்றாவது செக்ஷனில் "as were applicable to him immediately before the commencement of this Act" என்று இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் இருந்ததை இப்போதும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பல வழக்கறிஞர்கள் வாதித்தார்கள். சட்ட மன்றத்தில் நன்றாகப் பேசினார்கள். ஆனால், இதன் மூலம் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று ஒருவராலும் சொல்ல முடியாது. இதைப்பற்றி யாரும் சொல்ல வில்லை. ஆனால், நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு வேண்டி எதையெல்லாமோ, அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் இதைப்பற்றி நன்றாகக் கவனித்து அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரமும் இதனால் உயர்வதற்கு வேண்டிய வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேறு ஒரு விஷயத்தையும் நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எப்போதுமே அரசாங்க அதிகாரிகள் ஏழைகளுக்கு விரோதமாகத்தான் காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி நமது அரசாங்கத்தின் முதலமைச்சர் அவர்களே பல கூட்டங்களில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெரிய அதிகாரிகள் பணக்காரர்களிடத்தில் போகக் கூடாது. ஏழைகளுக்காகத்தான் அதிகாரிகள் எல்லாம் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக, ஒரு உத்தரவு இங்கிருந்து போக வேண்டுமானால், அதிகமாகக் காலதாமதமாகிறது. ஏதாவது அவர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கக் கூடிய ஆர்டர் அவர்களுக்கு காலா காலத்தில் போய்ச் சேருவது கிடையாது. இங்கு இருக்கின்ற ஒரு லோயர் டிவிஷன் களார்க் "That order has been communicated" என்று எழுதி வைத்திருப்பார். இதிலிருந்து ஆர்டர் போய்விட்டது என்று கருதிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால், அங்கிருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு இந்த உத்தரவு சரியான சமயத்தில் போய்ச் சேருவதில்லை. இதனால் அவர்களுக்கு ஏதாவது அப்பீல் போட வேண்டுமானால், அதற்கு முடியாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே, இதில் அதிகாரிகள் கவனமாக நடந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மேலும், இந்தச் சட்டத்தை நான் தீவிரமாக எதிர்க்க வேண்டும் என்றுதான் நினைத்தேன். ஆனால், அதனால் இது நிறைவேறுவதற்கும், இனிமேல் இன்னொரு சபைக்குப் போவதற்கும் நாட்கள் கழிந்து தாமதமாகிவிடும் என்று நினைத்துத்தான் நான் சம்மா இருந்தேன். ஆனால் "ஸ்லுமேக்கிங் பவர்" அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. இதிலும் அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிறார்கள்; சந்தோஷப்படுகிறேன்; குறை சொல்லவில்லை. கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் கொடுத்து, தட்டிக் கேட்பதற்கு ஆனில்லாமல் கான்ஸ்டிடியூஷனிலே ப்ரொடெக்ஷன் கொடுத்திருக்கிறதே; அப்படியில்லாமல், அதிகாரிகளோ, மந்திரிகளோ தவறு செய்தால், உடனடியாக, நேருக்கு நேர் இந்தச் சபையிலோ பொதுக் கூட்டத்திலோ கண்டிக்க முடியும். ஆகவே, அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுப்பதால் பயப்படமாட்டேன். கொடுத்த அதிகாரத்தை எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் எடுத்துவிடுவதற்கு சபைக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் கொடுப்பதைவிட அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அந்த அதிகாரம் ஏழைகளுக்குச் சாதகமாகப் பிரயோகிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து நான் அவரைப் பாராட்டி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

5-30
p.m.

SRI MOHAMMED RAZA KHAN : Sir, I do not want to take much of the time of the House. The Hon. Minister has admitted that certain defects have crept in, because of certain factors, which I do appreciate. But he made a promise that at a suitable time

[Sri Mohamed Raza Khan] [12th February 1959]

amendments would be made. But the purpose of my speaking for a few seconds now is this. The hon. Member Sri Kosalram waxed eloquently (if I can use this expression) on this point, namely, whether Members having served on the Select Committee were right to discuss the same subject here. If really, Sir, things could be decided at the stage of the Select Committee (I am sure Sri Kosalram is quite conversant with parliamentary practice), the Bill need not come here again or go to the Legislative Assembly. Certain ideas which did not occur at the Select Committee stage could be given expression to in both the Houses of Legislature. It is possible for a Member, in spite of his having been a Member of the Select Committee, to bring in amendments in the House. Nothing prevents him from coming here and giving expression to his views. If I can stretch his argument further, Sri Kosalram's very valuable suggestions made now and also his speech on the Governor's Address the other day, could be made to the Party. Being a member of the Party in power, he could have addressed his remarks to the Party. Why should he waste his energy here? He could rather talk to the Ministers himself. He is, after all, in the Party. Why should he take so much time of the House to give expression to his views here? So, we have to say what we feel irrespective of the result. That is where parliamentary democracy comes in in spite of Sri Kosalram or myself.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, whatever is possible in a democratic set-up to do justice to the different sections of the people is being done. But if some hon. Members or some people outside want certain things to be done not in the way in which it is being done in a democratic set-up, that is not possible, and I cannot do it. The very idea of the land reform is to give first fixity of tenure and next to give fair rent to the actual cultivators. The third piece of reform is with reference to the fixation of ceiling on holding. We have passed legislation in respect of the first two items. It was the intention of the Government to see that people working on land were not unnecessarily and unlawfully evicted from their spheres of work. With that view, we gave fixity of tenure. In the matter of rent, we can give fair rent as per the Act that was passed only to those tenants who are having all the requisites of a tenant. In the case of the *kaiaeruvaramdar*, we can give him only such remuneration as he is entitled to. Originally we fixed a schedule, and we wanted to give effect according to the schedule. But we came across the fact that the thing was not uniform. It was differing from place to place. Therefore, that uniform schedule could not be applied. After consulting the local people, we have said, "Well, let them be paid according to the prevailing custom there". The *mattuvaramdar* is given the benefit of the other two Acts. This is all that could be done. As I said, under the present set-up, we can do only this much.

12th February 1959]

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Tiruchirappalli *Kaiaeruvaram* and *Mattuvaram* Bill, 1958 (L.A. Bill No. 25 of 1958), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 10-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

104. *Short review of the activities of the Agricultural Department for the first half-year 1957 (July to December 1957).*

105. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3568, Home, dated 19th December 1958, regarding amendment to rule 215 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.*

[12th February 1959]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 26 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 12th February 1959, page 259 supra.]

Clause (a) of the question : Number of superannuated Government officials reappointed in each department during 1957-58 :—

Serial number and department.	Number of officials appointed.
(1)	(2)
1 Legislature (Secretariat)	1
2 Law (Secretariat)	1
3 Finance (Secretariat)	3
4 Local Fund Audit	7
5 Animal Husbandry	10
6 Fisheries	1
7 Food and Agriculture (Secretariat)	1
8 Industries, Labour and Co-operation (Secretariat)	1
9 Labour	1
10 Industries	43
11 Statistics	1
12 Civil Supplies	1
13 Civil Supplies (Food Production)	1
14 Agriculture	8
15 Chief Inspector of Certified Schools and Vigilance Service	2
16 Police	1
17 Judicial	6
18 Education	17
19 Technical Education	5
20 State Transport	16
21 Public Works (Secretariat)	1
22 Stationery and Printing	1
23 Highways	3
24 Public Works	10
25 Revenue	13
26 Registration	1
27 Chief Secretariat	3
28 Legal Studies	2
29 Medical	17
30 Public Health	29

12th February 1959]

Serial number and department.	Number of officials appointed.
(1)	(2)
31 Public Works (Sanitary Engineering Branch)	1
32 Town-Planning	1
33 State Guest House (Retired Superintendent of Police)	1
34 Secretary to the Official Language Act Implementation Committee (Retired Collector)	1

Clause (b) of the question : Principles governing re-appointment of superannuated Government officials :—

(1) Whether there is dearth of qualified and suitable hands in the department for appointment to the post;

(2) Whether the retiring officer's work and conduct have been satisfactory enough to deserve re-employment;

(3) Whether he is physically and mentally fit for carrying on his duties efficiently during the period of his re-employment; and

(4) Whether he has any special qualifications, training or experience which can be of particular use to the department.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 13th February 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at half past ten of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF SRI C. MARUDHAVANAM PILLAI, A FORMER MEMBER OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House the death of Sri C. Marudhavanam Pillai, a former Member of the Madras Legislative Council, on the 11th February 1959, at Madras. He was a Member of the Madras Legislative Council from May 1952 to April 1956. He was a leading Mirasdar in Tanjore district and was the President of the Nannilam Taluk Board for about twelve years.

He was an ardent Congressman and was of a charitable disposition.

As a mark of respect to the memory of the deceased, I request all hon. Members to stand in silence for two minutes.

(Accordingly, the House stood in silence for two minutes.)

MR. CHAIRMAN : I shall convey this to the members of the bereaved family.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Headquarters of the Madras State

* 31 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to transfer the headquarters of the Madras State to Madurai; and

(b) if so, the stage at which the matter stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இந்த ராஜ்யத்தினுடைய தலை நகரம் சென்னை. அது இப்போது வட கோடி எல்லையில் இருக்கிறது. மதுரை நகரம், சென்னை ராஜ்யத்தின் நடுநாயகமாக இருக்கிறது. அங்கே எல்லா வசதிகளும் இருக்கின்றன. ஆகையால், நமது ராஜ்யத்தின் தலைநகரை மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் யோசனை செய்யுமா ?

[13th February 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒரு பாஜ்யத்தின் தலை நகரம் பூகோள நிலைமையடி மத்திய ஸ்தானத்தில் இருக்கவேண்டுமென்பதை எப்போதும் அனுசரிப்பதில்லை. இப்போது சென்னையில் இருப்பதால், எல்லாம் சௌகரியமாகவே இருக்கிறது. நகரம் நன்றாக வளர்ந்திருக்கிறது. ஆகையால், தலைநகரத்தை மாற்றும் உத்தேசம் ஏதும் இல்லை.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : ஸார், அரசியலார் சில துறைகளை மாத்திரம் வெள்ள ஊர்களுக்கு மாற்றினால், சௌகரியமாக இருக்காதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அரசாங்கத்தின் தலை நகரம் எங்கு இருக்கிறதோ, அங்குதான் மற்ற இலாகாக்களின் தலைமை ஸ்தானங்களும் இருக்கவேண்டும்.

Grant-in-Aid Code

* 32 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state, with reference to Legislative Council Starred Question No. 13 answered on 3rd July 1957, whether the revision of the Grant-in-Aid Code has since been completed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. It has not yet been completed.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know when it is expected to be completed and enforced?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A Committee has been constituted for this purpose and it has just submitted its Report. It has got to be examined and then it may be possible to arrive at a decision. I was hoping that it would be possible to have the Code in operation from the next academic year.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, may I know whether the service conditions of teachers would be liberalised and enforcement of such liberal terms would be one of the conditions of aid?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Grant-in-Aid Code will not contemplate the service condition, pay, emoluments, etc. That would be a Code governing the grant of aid and, therefore, I do not think it will be possible to consider these in that.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, the Government have been insisting on discipline, organization, etc., as conditions for aid and will they include the conferment of certain benefits on teachers as one of the conditions for the grant of aid?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That will have to be considered separately. I have not yet gone through the Report. Perhaps, when I go through it, I can consider whether anything could be indicated about this.

[13th February 1959]

* 33 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to lay on the table of the House the Grant-in-Aid Code, applicable to aided secondary schools in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Copies * of the Grant-in-Aid Code are placed on the table of the House.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know how many secondary institutions in this State have reported a surplus?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have that information immediately.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know whether the Government have issued any instructions with regard to the utilization of surplus funds?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. Orders have been issued in some cases where some difficulties arose, but I do not have the copies of those orders now with me.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government any proposal to see that such surplus funds are utilized for the enhancement of teachers' salaries?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We cannot, Sir. Only a few schools may have a surplus and I do not think it would be advisable that only in schools where a surplus is available the teachers should get the advantage. I do not think it would be a healthy rule.

Common Police Force for the Southern Zone

* 34 Q.—**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state with reference to the answer given to the Legislative Council Starred Question No. 85, dated 20th March 1958—

(a) whether any agreement has since been reached with the Governments of Mysore, Andhra Pradesh and Kerala to have a common Police Force for the Southern Zone;

(b) if so, the terms of the agreement and conditions of service and financial contribution by each State; and

(c) the place where the Force will be stationed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) to (c) The matter is still in the stage of consideration and so, no details can be furnished.

[13th February 1959]

*Watch and ward staff employed in the Government Press,
Madras*

* 35 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the system and particulars of the watch and ward staff employed in the Government Press, Madras?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Nine watchmen are employed in the Government Press in the scale of Rs. 20—1—30. Four of them are posted to guard the two entrances, three for the factory main gate and one for the office gate during the day. During the night, the office gate is closed and four watchmen are posted in two shifts, two for each shift, at the factory inner gate. The ninth watchman avails himself of a day off once a week.

SRI T. PURUSHOTHAM: Have there been of late any reports of cases of pilferage and the like in the Government Press, Madras?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: No. Not to my knowledge.

SRI T. PURUSHOTHAM: Have the Government considered the question of strengthening the watch and ward arrangements now that an additional shift has been introduced?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: With the introduction of the second shift, the necessity of putting extra men will be looked into.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ANNOUNCEMENT RE: MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that I have received the following message, dated 12th February 1959, from the Governor of Madras:—

"Dear Mr. Chairman,

I have received with great satisfaction your Resolution of Thanks for the Address with which I opened the present Session of the Legislature."

Next item is Government Bills. We shall now take up the consideration of the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 8 of 1958).

IV. GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS OPEN PLACES (PREVENTION OF DISFIGUREMENT)
BILL, 1958 (L.C. BILL NO. 8 OF 1958).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 8 of 1958), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration."

13th February 1959]. [Sri M. Bhaktavatsalam]

Sir, disfigurement of facades of buildings, monuments and other places open to public view, by affixture or exhibition of advertisements, bills, etc. and by the inscribing of slogans and objectionable matter has reached very undesirable proportions in this State. Such advertisements, slogans and objectionable matter not only spoil the beauty of the City or Town concerned, but also offend public decency. It has, therefore, become necessary to check this evil. This Bill seeks to achieve this object. The Joint Select Committee has subjected the clauses of the Bill to a detailed scrutiny as a result of which some important changes have been made in the Bill. I shall now briefly explain the main provisions of the Bill.

Clauses 3 and 4 of the Bill deal with penalties for disfigurement by advertisements. Whoever disfigures any place open to public view by objectionable advertisement shall be punished with imprisonment for a term which may extend to one year or with fine which may extend to one thousand rupees or with both. Whoever disfigures any place open to public view by any advertisement without the written consent of the owner or occupier or a person in management of the property in which such place is situated shall be punished with imprisonment for a term which may extend to three months or with fine which may extend to two hundred rupees or with both. There is provision in the Bill for punishing the abettors. Provision is also made in the Bill to the effect that any offence punishable under the Bill shall be deemed to be a cognizable offence within the meaning of the Code of Criminal Procedure.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

"That the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 8 of 1958), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration."

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Mr. Chairman, Sir, I 10-40
rise to support the Bill. If this Bill had come some four or five a.m.
years earlier, so much damage would not have been caused. This Bill confines itself to prevent disfigurement by objectionable or unauthorized advertisements of places open to public view. This Bill does not prevent false propaganda or malicious propaganda. So, it confines itself only to advertisements of an objectionable nature. Some twenty or fifteen years ago there were no such indecent advertisements. If you take cinema advertisements, you find that there is more of sex appeal than anything else. Boys and girls of an impressionable age are spoilt by such advertisements. Just now I saw a cinema advertisement of a young man pulling the hair of a young girl. It has become the practice of many young boys and when college boys and college girls meet on occasions, what happens, the Hon. the Minister for Education knows better than anyone else. At the Corporation Stadium some three years ago when the Russian leaders were here, the meeting

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [13th February 1959]

could not be held. There was pellmell and the students did not behave properly. I object to the mixing of college girls and college boys sitting in the same gallery. This has now become a common feature. Then, there is this kind of kissing also. Many things can be done in private and they should not be exhibited in public. It is a well-known fact. Therefore, I strongly support the proposition that this should be put down with an iron hand. What we try to do in schools is undone by these advertisements. We try to teach the pupils tolerance, respect for the views of others, correct behaviour and so on. But all these are undone by such indecent advertisements. People think that such things are common and that no action can be taken against them. Therefore, I am really glad that the Government are bringing in this Bill. I do not think we can plug all the holes there. But, still, to a great extent, we can put down this evil.

As regards the burning of effigies, I am glad that it has been brought within the ambit of this Bill. Of course, some twenty or thirty years back, we used to burn *Kodumpavi* or some such thing. That represents a kind of evil; that effigy was burnt. A few months back the effigy of one of our Ministers was burnt. It is a sorry spectacle. We must have the greatest respect for the Ministers so long as they happen to be Ministers. Nehruji's effigy also was burnt one year ago or so. If these political parties do not have respect for these great leaders, they cannot expect to have any respect even from their own followers after a time. What they do to others will be done to them. These political parties, I am afraid, are setting a very bad example. Under no circumstances effigy should be burnt. (Interruption.) If you allow this, effigies of teachers and principals will be burnt. (Sri T. Purushotham: Members of the Legislature also.) Yes. Everyday there will be burning of effigies. I am glad it is stated in this Bill that the burning of an effigy is an offence. Then, I approve of everything stated in the clause relating to definitions. Any honest citizen need not fear that if he does anything honestly, he will be hauled up.

It is stated in the explanation that an advertisement shall not be deemed to be objectionable merely because words or signs or visible representations are used criticising any social or religious practices without malicious intention and with an honest view to promote social or religious reform or social justice. In regard to criticising of religious practices I think it is very difficult to determine whether there is malicious intention in it or not, whether the view is honest or not, and whether it is intended to promote religious reform or not. I would earnestly plead with the Government that so far as there is reference to religious practices, it should be dropped. In any text-book if there is anything said about the Prophet, the Muslim is up against it and immediately that portion is deleted. It is only we that allow such things and I again request the Government to see that such things are not done. Of course, by 'religious practices' if you

13th February 1959] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

mean sacrificing of animals, it is a different matter. Some years back buffaloes were sacrificed at Periapalayam. Propaganda against such sacrifice is a fine one. I think the Hon. Minister Sri M. Bhaktavatsalam saw to it that no such sacrifice was made. It had a very good effect. In the matter of reforming religious practices, it is only persuasive language that will bring about the necessary change more than such advertisements. It is very likely that the followers of certain religions will be up against any kind of propaganda and there will always be this kind of quarrel. I am not against certain irreligious practices being stopped. But it is very difficult to draw a line between religious practice and irreligious practice. Harmless religious practice should be allowed to go on. I shall give an instance. We perform *abishekam* with milk and honey. There are others who say that the milk and honey are going to waste and that they can very well go to feed a number of mouths. That is the kind of propaganda that is carried on. People who are ardent believers in such *abishekam* may not like it. I hope such good things will not be prevented.

Some objection has been taken that this will hit hard the cinema people. One of the Members who has given a dissenting minute has said so. If the cinema people are hard hit, nobody will feel sorry because it will do good. If it is a decent advertisement, people won't object to it. If it is an indecent advertisement, why should it be allowed? It is stated in the dissenting minute as follows:—

'The Government wants through the proposed Bill to curb the propaganda of other political parties especially those who plead for the abolition of caste system, communal differences, freedom from North Indian domination, getting rid of superstitions and other reforms.'

I think this is only a Bill to prevent advertisements. People are not prevented from doing useful propaganda. Certainly, they can do propaganda for the abolition of caste system, communal differences, etc. I do not think this Bill in any way curbs the freedom of people in these respects.

In another dissenting minute it is stated—

'Regarding blasphemy and profaning of religious sentiment, the object could be achieved by only rousing public opinion against such indecent advertisements.'

Really it is so. There are people who feel that these advertisements should go but the difficulty is they are not so strong physically. It is not very easy to rouse public opinion against people who are not amenable to any kind of discipline. There may be people who resort to rowdyism. So, I once again welcome this Bill and I hope that it will be implemented soon. It will go a long way, though not to my satisfaction, in putting down

[13th February 1959]

10-50
a.m.

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : மாண்பு மிக்க மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆபாச விளம்பரத் தடை மசோதாவை மனமார வாழ்த்தி வரவேற்கிறேன். உண்மையாகவே, இந்த மசோதா ஒரு சமய சஞ்சிவி போல வந்திருக்கிறது என்பதை நினைத்து மகிழ்ச்சியடையத் தோன்றுகிறது. நமது பாரதப் புண்ணியப் பெரு நாடு அழகிலே லயித்த நாடு. அதிலும் சிறப்பாக நமது தமிழ் நாட்டு மக்கள் அழகிற்காகவே, அழகைக் காக்கவே வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் எங்கெங்கே சென்றாலும், அங்கெல்லாம் “அழகு, அழகு, அழகு” என்று எண்ணினார்கள். அவர்கள் நீல நிறக் கடலிலே அழகைக் கண்டார்கள், நீண்ட வானத்தை முத்தமிடும் மலையிலே அழகைக் கண்டார்கள், குடிசையிலே அழகைக் கண்டார்கள், வீட்டிலே அழகைக் கண்டார்கள், சாலையிலே அழகைக் கண்டார்கள், வழிபடும் ஆண்டவனையே அழகுத் தெய்வமாக முருகனாக வழிபட்டார்கள். அத்தகைய திருநாட்டிலே, மோசமான நிலையிலே ஆபாசமான விளம்பரங்கள் இருக்கின்றன என்பது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கது என்று குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியவில்லை. இதை நினைக்கிறபோது, ஆபாசமான விளம்பரங்களை உண்டாக்கும் இடம்—மூல காரணமான இடம்—கரு உருப்பெரும் இடம்—எங்கு இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடிய இடம் பள்ளிக்கூடங்கள்தான். கனம் அங்கத் தினர்களிலே பலர் ஏன், எல்லோருமே, அவர்களுடைய பள்ளிக்கூட வாழ்க்கையை நினைத்துப் பார்க்கட்டும். ஒதுக்கிடங்களில் எவ்வளவு ஆபாசமான எழுத்துக்களை மாணவர்கள் எழுதுகிறார்கள், எவ்வளவு ஆபாசமான படங்களைத் தீட்டுகிறார்கள் என்பது நினைவுக்கு வரும். இத்தகைய பழக்கங்கள் மாணவர்களிடையே அதிகமாக இருக்கின்றன. அங்கேயே இந்த மாதிரிப் பழக்கத்தில் ஈடுபடுவதால்தான் அவர்கள் பெரியவர்களானதும் இந்த ஆபாசமான பழக்க வழக்கங்கள் பெரிதும் வளர்ந்து இத்தகைய மோசமான நிலையேற்படுகிறது. எனவே, அத்தகைய ஆபாச விளம்பரங்களைப் பள்ளி மாணவர்களும் சின்னஞ் சிறு குழந்தைகளும் பார்த்து மோசமான நிலையிலே நடந்துக்கொள்ளக் கூடும். ஆகையால், அவைகளைத் தடைப்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மசோதாவிலே, “ 2 (b) (iv). . . . is deliberately intended to outrage the religious feelings of any class of the citizens of India by insulting or blaspheming or proforming the religion or the religious beliefs of that class ; ” என்று போட்டிருக்கிறது. ஒருவருடைய மத உணர்ச்சியையோ, மத நம்பிக்கையையோ, மதக் கோட்பாட்டையோ கண்டிப்பது போல், இடையூறு செய்வதுபோல், இருக்கிறதையெல்லாம் இது வன்மையாகக் கண்டிப்பதாக இருக்கிறது. அதுபற்றி என்னுடைய நண்பர் திரு. ஸ்ரீனிவாசவரதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

13th February 1959] [Vidwan T. Muthukannappan]

போன்ற பழக்கங்கள் இருக்கின்றன. “கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார், ஆனால் கடவுளுக்குப் பிரார்த்தனை என்று கூறி இப்படியெல்லாம் மோசமாக நடந்துகொள்ளக் கூடாது” என்று கண்டிக்கலாமா? அதையெல்லாம் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய முறையில் இது இடம் கொடுக்குமோ என்று நான் ஐயுறுகிறேன்.

எனவே, இதையெல்லாம் சற்று நிதானமான நன்றாக ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், ஆபாசமான விளம்பரங்களைப் பொருத்திய அட்டைகள் போன்றவைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு கூவிக்கொண்டு போகிறார்களே, அவற்றைத் தடைப்படுத்துவதும் இந்தச் சட்டத்திலே அடங்கியிருக்கிறதா என்று எனக்குத் தெளிவாகவில்லை. அப்படி இருந்தால், உண்மையிலே வரவேற்கத் தக்கதுதான். பஸ் முதலானவற்றிலேகூட இத்தகைய விளம்பரங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைத் தடைப்படுத்துவதற்குக் கூட இதிலே தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கோருகிறேன்.

அதோடு, ஆபாச விளம்பரங்கள்பற்றி நினைக்கின்றபோது உள்ளபடியே உள்ளம் வேதனை அடைகிறது. எந்தத் தெருவிலே பார்த்தாலும், சந்து பொந்துகளில் பார்த்தாலும் சினிமா விளம்பரங்கள் மிக மோசமான நிலையிலே, ஈன்று புறந்தந்த தாய்க் குலத்திற்கு இடிவு தரும் முறையிலே தாய்களையெல்லாம் வெறும் காம உணர்ச்சிக்குக் கருவியாக நினைக்கும் முறையிலே, மிக மிக மோசமான நிலையிலே, ஆபாசம் நிறைந்த படங்களும் விளக்கங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் இப்படிக் கட்டுப்படுத்தி, மட்டுப்படுத்தி, அது செய்பவர்களைக் கண்டித்தோ தண்டித்தோ ஆவன செய்ய இந்தச் சட்டம் இடம் தருகிறது என்பதைக் குறித்து உண்மையிலேயே நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தை மீறித் தவறு செய்கின்றவர்களுக்கு ஓர் ஆண்டு சிறை வாசம் அல்லது ஓராயிரம் ரூபாய் அபராத விதிப்பு என்று இருக்கிறது. இத்தகைய குற்றங்கள் செய்பவர்களை மன்னிக்க முடியாத மாபெரும் குற்றவாளிகளாகக் கருத வேண்டும். அவர்களை இலேசாக விட்டுவிடவே கூடாது. அவர்களுக்கு இன்னும் கடுமையான தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஓர் ஆண்டு கடுங் காவல் சிறைத் தண்டனையோடு, ஓராயிரம் ரூபாய் அபராதமும் இருக்க வேண்டும். இப்படி வன்மையான முறையிலே கண்டித்தால்தான் இத்தகைய தீய முறை நம்முடைய நாட்டிலேயிருந்து விலகும். இது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்க ஒரு சிறந்த மசோதா என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, மேலும் இதை மனமார வாழ்த்தி வரவேற்று அமருகிறேன். வணக்கம்.

* SRI V. V. RAMASWAMI : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக, சமுதாயத்திலே உள்ள மக்கள் மனதைப் புண்படுத்தும் காரியத்திலே யாரும் இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்பது வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஆனாலும், எந்தக் காரியமும் இப்பொழுது கல்வி வளர்ச்சி முதிர் முதிர், பழங் காலத்து நம்பிக்கையையோ, நடவடிக்கையையோ, கொள்கையையோ மக்கள் தாங்களாகவே கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் கைவிட்டு வருகிறார்கள். மேலும், சிலவற்றைப் பிரசாரத்தினால் கைவிட்டும் வருகிறார்கள். ஆகவே, இம்மாதிரி மக்களுடைய மனத்தை, போக்கை, வழக்கத்தை மாற்ற விரும்புகிறவர்கள் அவர்களுடைய மனதைப் புண்படுத்தாது அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபட வேண்டியது அவசியம் என்பதையும் உணருகிறேன். ஆயினும் மக்கள் எண்ணங்களை, கொள்கைகளை மாற்ற வேண்டுமென்ற பிரசாரங்கள் நடக்கும்போது, அவைகளால் பாதிக்கப் படுபவர்களோ, பழைய மூடப் பழக்க வழக்கங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களோ, இப்பிரசாரங்கள் எங்கள் மனதைப் புண்படுத்துகின்றன என்று குற்றஞ் சொல்ல முன் வரும்போது அவர்களின் முறையீடுகளில் உண்மைகள் இருக்கின்றனவா என்று நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து, நன்றாக விசாரித்துப் பார்த்துத்தான் இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கும் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்

[Sri V. V. Ramaswami] [13th February 1959]

அடுத்தபடியாக, இம்மாதிரி விளம்பரப்படுத்துகிறவர்களுக்கு அரசியலார் ஒரு முன்மாதிரியாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். எந்த எந்த இடத்திலே தங்கள் காரியங்களை, தங்கள் இலாகாக் காரியங்களை, விளம்பரப்படுத்துகிறார்கள் என்று கவனிக்கும்போது, அதிலும் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, சில முக்கியமான நகரங்களிலாவது இன்ன இன்ன இடங்களில் தான் விளம்பரம் செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுவிட வேண்டும். இன்ன இன்ன இடங்களில்தான் இன்ன இன்ன விளம்பரங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று இடங்களைக் குறிப்பிட்டுவிடுவது நிரம்பவும் பொருத்தமாக இருக்கும். இப்பொழுது சட்டப்படி நகராட்சி மன்றங்களுக்கு அனேக அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை வலியுறுத்துமாபடி செய்ய வேண்டும். குறிப்பிட்ட விளம்பரங்கள் குறிப்பிடப்பட்ட இடங்களில்தான் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற முறையை ஒவ்வொரு நகரத்திலும் ஏற்படுத்தி விட்டால், பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

பெரிய பங்களாக்களின் மதில் சுவர்களைச் சொந்தக்காரர்கள் வெள்ளை அடித்துச் சுத்தமாக வைத்திருப்பார்கள் அல்லது வண்ணம் பூசியிருப்பார்கள். அம்மாதிரி இடங்களில் கூட இவ்வாறு இவ்வாறு ஏதாவது ஒரு விளம்பரத்தை ஒட்டிவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். அது ரொம்பக் கேவலமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் கொஞ்சம் யோசனை இருக்க வேண்டும். அவர்களைத் தடுக்கவும் முடியாமல் போய்விடுகிறது. அம்மாதிரி வராமல் தடுப்பதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மேலும், இந்த மசோதாவின் 5-வது பிரிவிலே,

"5. Punishment of Abettors.—Whoever in any manner whatsoever causes, procures, counsels, aids, abets or is accessory to, the commission of any offence under section 3 or section 4 shall be punished with the punishment provided for the offence."

என்று இருக்கிறது. ஒரு கட்டம் பூட்டப்பட்டிருக்கும்; வாடகைக்கு விடப்படாமலும் இருக்கும்; சரக்குகள் அதிலே அடைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும். அப்படிப்பட்ட கட்டிடத்தின் சுவற்றிலே யாராவது ஒரு விளம்பரத்தை ஒட்டிக்கொண்டு போவார்கள். சொந்தக்காரர் அந்த விளம்பரத்தைப் பார்த்து, ஏதோ நல்ல விளம்பரமாக இருக்கிறது என்று விட்டுவிடுவார். ஆனால், என்றைக்காவது ஒரு நாள் பார்த்தால், அங்கே ஒரு ஆபாசமான விளம்பரம் ஒட்டப்பட்டிருக்கும். அப்பொழுது, அத்தகைய ஆபாசமான விளம்பரத்தானே ஒட்டுவதற்கும் ஒத்துக்கொண்டார் என்று அவரையும் கஷ்டத்திற்குக் கொண்டுவந்துவிடாதபடி சட்டத்திலே பாதுகாப்பு நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். குறிப்பிட்ட விளம்பரங்களைக் குறிப்பிட்ட இடங்களில்தான் ஒட்ட வேண்டும் என்று நிர்ணயித்து, அம்மாதிரி இடங்களில் விளம்பரப் பலகைகளை நகராட்சி மன்றங்கள் ஏற்படுத்திவிட்டால், அங்கேதான் விளம்பரத் தாள்களை ஒட்டுவதற்கு முடியும். சினிமா விளம்பரங்களானாலும், அவைகளையும் எங்கெங்கே ஒட்டலாம் என்று பலகைகளையும் இடங்களையும் ஒதுக்கிவிடுவது நல்லது என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

மேலும், ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கோயில்களிலே இருக்கும் அனேக விக்கிரகங்கள், அவைகளை ஆக்கிய சிற்பிகள், கலைஞர்களுடைய ஆற்றலையும், உள்ளத்து உணர்ச்சிகளையும் காட்டுவனவாய் அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால், அனேக சிற்பங்களை விளம்பரங்களிலோ, மற்ற நூல்களிலோ, மற்றும் தினசரித் தாள்களிலோ, மாத இதழ்களிலோ விளம்பரப்படுத்துவது அனேகருக்கு ஆபாசமாகத் தோன்றுகிறது. ஏதாவது வார, மாத இதழ்களில் நாவல்கள், நவீனக் கதைகள், காதல் கதைகள், முதலியவைகளில் இந்த ஓவியங்கள் விளம்பரங்கள் என்று வரும்போது, இப்போதிருக்கும் மனப்பான்மையிலே ஆபாசமாகத் தெரிகிற படங்களைப் போடுகிறார்கள். கேட்டால், கோயில் விக்கிரங்களைப் படமாகப் போட்டேய் என்று சாக்குச் சொல்கிறார்கள். அவைகளிலேயும் கொஞ்சம் எச்சரிக்கை

13th February 1959] [Sri V. V. Ramaswami]

இருக்கச் செய்ய வேண்டும். நம் நாட்டுப் பண்பு, குறிப்பாக பெண்களுடைய நாகரீகம் வேறு; அடுத்த மாநில மக்களுடைய நாகரீகம் வேறு. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, நம்முடைய பண்பாட்டுக்கு ஒத்ததாக நூல்களிலும், வார, மாத இதழ்களிலும், இன்னும் பிற வெளியீடுகளிலும் படங்கள் வெளியிடத்தக்க வகையில் நாம் எச்சரிக்கையாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய மாநில மக்களின் பண்பாட்டுக்கு ஏற்றார்போல் படங்கள் இருந்தால்தான் உண்மையாக இருக்கும். அப்படியில்லாமல், கோயில்களிலே இருக்கிற விக்கிரகங்களின் படங்களைத்தான் போடுகிறோம் என்ற வகையில் படம் போடுவது அனேகருக்கு வெறுப்பாக இருக்கிறது. ஆகையால், இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்துச் செய்ய வேண்டும்.

இறுதியிலே ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். "டெபனிஷன்" ஷரத்தாகிய இரண்டாவது ஷரத்திலே (a), (b) யின்கீழ் ஐந்து உட்பிரிவுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்குக் கீழே "எக்ஸ்ப்ளேனேஷன்" வருகிறது. அந்த "எக்ஸ்ப்ளேனேஷனில்" (a), (b) என்று இரண்டு பகுதிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எக்ஸ்ப்ளேனேஷனிலுள்ள (a), (b) பகுதிகளுக்குப்பின் இரண்டாவது பக்கத்தில், (c), (d) என்று "place open to public view" "public place" என்பதற்கான "டெபனிஷன்கள்" கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது பக்கத்தில் கண்டுள்ள (c), (d) என்னும் பகுதிகள் முதல் பக்கத்தில் (a) (b) இன் கீழே கொண்டுவரப்பட்ட வேண்டும் என்று நான் நினைக்கின்றேன். அப்படிக் கொண்டுவரவிட்டால், "எக்ஸ்ப்ளேனேஷன்" பகுதிக்கு (a), (b) மட்டும் அல்லாமல் (c), (d) என்னும் பகுதிகளும் இருக்கின்றனவோ என்ற சந்தேகத்திற்கு இடம் அளித்துவிடும். இது தப்பாக அச்சிப்பப்பட்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இதைத் தக்கபடி மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆகவே, இதை அரசியலார் கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, பொதுவாக இந்தமாதிரியான விளம்பரத்தை நல்ல விதமாகச் செய்ய வேண்டும் என்பது அரசியலாரின் கருத்தாக இருக்கிறது என்று அறிய மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தாலும், வேறு ஏதாவது கொள்கையோ அல்லது மாற்றங்களோ மக்களிடையே பரப்ப வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அதற்கு இடையூறு வராத வண்ணம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ : Mr. Chairman, Sir, we have spent a good lot of time over this Bill, because we are very much interested in it. But we should see that no one takes advantage of some loopholes in the Bill. Clause 4 seems to me to give some kind of that loophole. Clause 4 says, "Whoever affixes to, or inscribes or exhibits on, any place open to public view any advertisement without the written consent of the owner or occupier or person in management . . ." I think this clause gives some kind of scope for taking advantage of loopholes. Our point is that advertisements, if affixed to the walls of buildings, do not add to the beauty of the buildings. What will happen is that the house-owner or some other person, who has got a garden with a long wall, will get into some kind of agreement with some cinema-owners or some other people to the effect; 'Well, you come and affix your poster on the wall subject to payment of some kind of rent. Are you prepared to pay the amount?' I tell the House now that positively some such thing is going to happen. Every house-owner has a long wall, and he may agree to the arrangement of receiving rent for allowing

[Sri A. M. Allapichai] [13th February 1959]

the posters to be affixed to the wall. I say that even with the consent of the house-owner, no one should be allowed to have anything pasted on the walls.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Advertisement with the consent of the house-owner means that it is an unobjectionable advertisement.

* SRI A. M. ALLAPICHAHAI: Again, there will be some difficulty. What is unobjectionable from our point of view may be objectionable from some others' point of view.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: 'Unobjectionable' according to the terms of the Act, Sir.

* SRI A. M. ALLAPICHAHAI: We want our City to be beautiful. When posting advertisements on the walls can be lawful with the consent of the owner, why should they be unlawful without the consent of the owner? After all, the owner of the house will say, 'You give me some money; you fix advertisements on the wall of the house'. When we speak of principle, we must, as far as possible, adhere to it.

In the explanation to sub-clause (b), it is stated, 'criticising any social or religious practices without malicious intention and with an honest view to promote social or religious reform or social justice'. I think we should not in any way make use of a certain legislation with a view to prevent people from trying to carry out some good, effective, and reasonable reforms in our social system. The good work of almost all the great men of the world, when they rose in their respective countries long ago, were objected to by the people then. It was not only objected to, but those great men were persecuted a great deal. Therefore, we should not give room for such persecution now. As the Government have put it, it will not be an objectionable advertisement if it criticises any social or religious practices without malicious intention and with an honest view to promote social or religious reform or social justice. I think it will be very difficult to know the intentions. We must so arrange to see that honest expression of views is not barred. One must have freedom to express one's views. One must have freedom to express one's feelings. (Sri K. Balasubramanya Ayvar: Man must live.) If I feel that a certain thing is right, even though the whole world may be opposed to it, I must have the freedom to express it. If I feel that a certain thing is in the interests of the country, or in the interests of the community, I must have the right to express my feeling. Take, for example, the question of land ceiling. No doubt, a large number of people are opposed to this ceiling. We, as Congressmen, want ceiling. There may be justice on both sides. When we want to bring in ceiling, should we not have the right to talk about it? It will be wrong to deny that right. Even so, in the name of bringing this thing or that thing, we should be careful to see that honest expression of one's views is not barred. This explanation dealing with malicious intention and an honest view to promote social or religious reform

[Sri A. M. Allapichai] [13th February 1959]

has to be interpreted by the Judge. Sometimes the Judge may feel that there is a dishonest intention. It is a very difficult question to decide. There have been reasonable criticisms. Take, for example, Sri Sankaracharya, Sri Ramanujacharya, and other great men of the South. They led the whole of India in the matter of religious reform. They might have differed slightly here and there. Yet they adjusted themselves. Such men should not suffer because of this Bill. Perhaps, in this century there may be great men like them. They may come up after some time. Such people, when they want to express their views, should not suffer because of this Bill. We must be careful in all these matters. If freedom of expression and freedom of thought are not assured, then the Independence we got is not worth living for. But what I am afraid of here is, perhaps the judges may interpret the legislation in a different way.

Sir, hon. Members have been saying that there are obscene advertisements. To that extent I agree. We object to obscene things, but we do not object to such things shown in the theatres. This is inconsistent. I cannot understand this kind of inconsistency.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: In the case of cinemas, there is the Censor Board.

* SRI A. M. ALLAPICHAHAI: I do not want to enter into any argument. The films passed by the Board have some kind of obscene and objectionable advertisements. Still they are passed. I am not saying that we must take action now. It is because such things are brought to our notice, we come to know of them and also feel that such things are going on and that they are dangerous. We are taking so much trouble to instruct our children. It is always very difficult to instruct our children and bring them up in the proper way. But, it is very easy for anybody to take them into the wrong way. Therefore, what is being done in schools and colleges is being spoiled by such films.

11-10
a.m.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: That is my grievance.

* SRI A. M. ALLAPICHAHAI: Yes, I agree with the hon. Member. I want to point out that the Government, in whatever they do, must bear this point also in mind. Thank you, Sir.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know whether the hon. the Deputy Chairman can give the name of a recent picture that he has visited in which such objectionable scenes are exhibited?

* SRI A. M. ALLAPICHAHAI: For the last three or four years, I have not seen any picture.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Then he is not an authority on this matter!

[13th February 1959]

SRI A. M. ALLAPICHAJ : Anyway, I know the conditions.

* SRI T. PURUSHOTHAM : Mr. Chairman, 'This is a most welcome Bill.' These are not my words. An hon. Lady Member of this House said so when the agenda was circulated last evening in the House. I entirely agree with her, in spite of the eloquent remarks of the hon. the Deputy Chairman with regard to freedom of speech and action which he referred to. Sir, nobody objects to religious propaganda, I mean for or against, on public platforms or in religious discussions. What this Bill provides for is a curb on objectionable advertisements. It is certainly not against any religious discourses or discussions criticizing different religions. I am sure there cannot be any dispute about the need or the urgency for a legislation of this kind. If anything, this legislation is long overdue. The Hon. Minister has explained to us in detail the provisions of the Bill and what it is intended to serve. All good things, of course, will have some opposition somewhere. It is said that this Bill would affect political propaganda of other parties. Why mention has been made of 'other parties' in this connection in the dissenting minutes, I do not understand. This is not going to apply to any one party alone. It will apply to all parties as the Bill seeks to prevent only objectionable and obscene advertisements. That is all. Why obscene and objectionable advertisements are needed for political propaganda of any party is not apparent to me. It is also said that this would affect cinema and commercial advertisements. If cinema, trade and commerce need objectionable or indecent advertisements to advertise their goods, then such cinemas and commercial concerns stand condemned. In fact, as has been stated by the hon. Member Sri T. P. Srinivasavaradan, we have crude cinema posters, obscene displays and indecent exhibition of human forms. They have been tolerated for ever so long and these should be curbed. A progressive society cannot tolerate them. A strange remark is made in one of the dissenting minutes that such indecent advertisements are the result of the existence of indecent trends in public life which should be tackled in a democratic way. We want to tackle this problem in a democratic way. What is more democratic, I ask, than to bring a preventive legislation of this kind in a democratic body like the Legislature? I have been always advocating in this House, as hon. Members are aware, that we should undertake social legislation to check evil trends in society. Here is one such legislation and so it is, the lady Member whom I referred to and who is absent here now and who is most interested in social welfare has called this a most welcome Bill. I endorse fully what she said.

Mr. Chairman, I am afraid I should oppose most emphatically some of the changes made by the Joint Select Committee in the original Bill. It is one of the objects of the Bill that it should check deliberate attempts to outrage the religious feelings of any class of people by insulting, or blaspheming or profaning the religion or the religious beliefs of any class. This provision is proposed to be

13th February 1959] [Sri T. Purushotham]

watered down by the insertion of a subtle explanation clause permitting propaganda against religious practices with a view, it is stated, to promote religious and social reform. Religious reform is certainly different from what is intended here. I would, therefore, urge for consideration of the House that the main objectives of the legislation should not in any way be watered down when we pass this Bill. I do not also agree to the omission of original clause 10 requiring local authorities to set up hoarders, etc., in suitable places for the exhibition of advertisements and to levy advertisement fees. This provision is there in the City Municipal Act for putting up hoardings for the exhibition of advertisement and levying of advertisement fees. There is no such provision in the District Municipalities Act at present. When we are introducing this legislation to control unauthorised advertisements, we should make it incumbent on municipalities and other local authorities to put up hoardings in public places for the exhibition of advertisements. Such facilities should be provided when we want to introduce control of unauthorised advertisements. At present all advertisements are on private property and are unauthorised advertisements. All these we want to check. I wish necessary provision for advertisement hoardings were made in this Bill itself. If, however, this should go into the District Municipalities Act, I would strongly urge for the consideration of Government that necessary steps for amending the District Municipalities Act be taken immediately after the passing of this Bill.

As regards the apprehension expressed by the hon. Member Mr. V. V. Ramaswami, I am afraid he has sounded an unnecessary note of warning. This Bill would not apply to displaying of works of art and sculpture and architectural representations, because these are works of art and would not fall under any of the definitions given here of objectionable advertisements. So, once again, I reiterate what I said, namely, that I wholeheartedly welcome this Bill in spite of what has been stated by my respected Friend, the Deputy Chairman of the Council.

11-20
a.m.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ : I have not opposed the Bill. I did not say anything opposing the Bill.

SRI T. PURUSHOTHAM : I am glad. I only wanted him to say that.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ : What I said was there were certain loopholes which might well be taken advantage of by the people. I said that I did not want any advantage to be taken by the people.

* SRI S. T. ADITYAN : Sir, most of the things that are covered by this Bill, I find, in foreign countries, are covered by convention. Therefore, the question before us is whether we are to walk in advance of the people's opinion or whether we are to follow it. Ordinarily, the practice is that legislation follows the people's mind. But, then, in certain cases, it will be certainly necessary

[Sri S. T. Adityan] [13th February 1959]

to walk in advance of the people's opinion, especially in countries wherein there is little of common law and people have to depend for everything upon statutory law. Our country is one such. Therefore, we have certainly a right to propose a piece of legislation like this in advance of the people's opinion. Along with this, I will say one thing more. We in the Opposition generally do oppose. But this is a Bill in which we find hardly anything to oppose. (Sri A. M. Allapachai : Hear, hear.)

I was telling the House that in foreign countries this is largely a matter of convention. I have myself seen in Europe that this is a matter of convention. My learned and hon. Friend, Mr. Karayalar, told me that in America also this was a matter of convention. I have seen, for instance, in foreign newspapers, the practice is not to advertise cinemas at all in bold letters; they do not advertise it in strong black and white. If a picture is given, they accept only a half-tone block. If a highly contrasted black and white block is given, they refuse to take it. It is a settled convention in all English newspapers not to receive advertisements of any cinema which pokes fun against the Clergy. I understand that this is a more rigorously settled convention in all Catholic countries of Europe. Well, then, Sir, in India, we have not developed so far such a convention as this.

Passing on to the Bill itself, I find that it can be easily divided into two parts; one is where notices could be pasted on houses of private owners with their permission. That need not be objectionable notice. That is what the Bill provides and, I say, very rightly, I have got a house and am living in it. Suppose I am a beedi manufacturer and my beedi is called 'Rose Mark Beedi'. If another manufacturer comes and pastes his own advertisement there and says 'Always smoke Fox Mark Beedi', how will I feel, as manufacturer of Rose Mark Beedi? If the arms of the present law are not long enough to reach such a man, should there not be a law to reach such a man? This very question arose in England, if I remember aright. The Post-Offices received advertisements. They published the advertisements by putting a stamp upon the envelopes at the top. A man, for example, dealing in one particular variety of goods or mark of goods sends his advertisement and literatures on that and the Post-Office stamps it; the Post Office receives money from his rival and stamps his advertisements on it. How far this is moral and permissible under the law was the question that arose. One intelligent person by a stroke of genius found a solution. He found that the Post-Office always put the seal at the top and in black print. 'Draw a black line across' and that was his answer. But the principle is there. Every man's house, according to English law—we follow the English democratic way—is his own castle. Nobody has got a right of interference. But at night something is done nefariously and when we wake up in the morning, we find all sorts of advertisements pasted on our house. How will we feel? When young as a boy, my house

13th February 1959] [Sri S. T. Adityan]

was a castle. But now when I have grown up, my house is not a castle. Every kind of advertisement I see on my house. This is one part of the Bill.

The second part of the Bill relates to advertisements in public places. Rightly the provision relates to objectionable advertisements alone and the definition is welcome. I understand that there is a particular person called 'Suvarezhuthu'—an alliteration following 'suvar'—who has specialized in writing upon walls and whose handiwork, I am told, is seen from Madras to Kanyakumari. He has specialized in that art. He goes about during the day and marks out places. At night, he goes out again with some black pigment and a lamp and to the dismay of the owner of the house, the whole thing is seen written up next day. I do not believe it. If I remember aright, somebody told me that the gentleman was thinking of starting it as a big profession, a big business, employing other people, charging so much for writing on the walls. It is likely to become a big business. But then I submit, Sir, that such a business has got to be stopped.

11-30
a.m.

As I was saying with regard to the public part of it, namely, indecent advertisements and all those things, I would like to point to one particular clause in this Bill and it is this. Clause 4 says, among other things, 'without the written consent of the owner, etc.' Now, 'objectionable advertisement' has been defined in clause 2 (iv), as one which is deliberately intended to outrage the religious feelings of any class of the citizens of India by insulting or blaspheming or profaning the religion or the religious beliefs of that class'. It is said 'deliberately intended'. Then, coming to the explanation, it is again further clarified in this way. 'Criticising any social or religious practices without malicious intention and with an honest view to promote social or religious reforms or social justice.' Therefore, Sir, the whole offence depends upon the intention of the party committing it. It should be "deliberately intended". I appeal to the Hon. Minister to delete those words. What has the intention of the party who does it, to do with the offence? How is intention material? If anything is dependent upon anything else, certainly it should not depend upon the intention of the person who makes it but the effect produced upon the person who sees it. If it is blasphemous to the passer-by, then why should it be considered whether that was intended and intended deliberately. The writer may say, 'No; it may be blasphemous, but I did not intend it and I did not deliberately intend it.' That is where the Bill is not considered right. It says, an objectionable advertisement means an advertisement which is likely to incite any person, etc., etc.' and then it says 'which is deliberately intended to outrage the religious feelings, etc.' Thousands of people may see it and each may feel offended in a different way. The party may say, 'I did not intend to do it. Even if I had done it, I did not deliberately intend it.' Such a loophole is there. As rightly pointed out by the hon. the Deputy Chairman, there are several loopholes and these loopholes require to be plugged.

[Sri S. T. Adityan] [13th February 1959]

There are other loopholes also which have to be avoided. For instance, in clause 2 (b) (i), it is said an advertisement is objectionable if it is likely to 'incite any person to commit murder, sabotage, etc.' Why do you say 'any person'? A person does mean the whole community. Then again it is said 'commit murder, sabotage or any offence involving violence'. What is the significance of 'violence'? It is something like *ejusdem generis*(?), as they call it in law. 'Murder, sabotage or any offence involving violence' is that the only indecency you think of? Why not we say 'commit any crime and done with it? A number of crimes are committed without any violence.

Then, again, it is said 'seduce any member of any of the armed forces, etc.' I submit that this is unnecessary. Then it is said, 'is grossly indecent or is scurrilous or obscene or intended for black-mail'. Should we invite a defence? One may say, 'It was indecent, of course, but not grossly indecent'. What is the meaning of the word 'gross'? If I remember aright, it was Mr. Bevan who in his book on 'Negligence', said: 'It is meaningless word, a vituperative epithet.' It is an epithet which has no meaning. Why should it be 'grossly indecent'?

Further, my learned and hon. Friend, the Deputy Chairman was suggesting another difficulty which actually does not exist. He said: 'Supposing the house-owner and the advertisement paster join together to put up an indecent advertisement, what is there in the Bill to prevent it?' In that case, action should be taken under clause 5.

* SRI A. M. ALLAPICHAI: I am sorry, Sir, I never meant that way. Even though it is a very simple advertisement, my whole idea was that the City of Madras must be beautiful. Therefore, it is not only a question of morality, but a question of preserving the beauty of the City. I said that. Even if it is a good advertisement, it will spoil the beauty of the wall.

* SRI S. T. ADITYAN: I am sorry, Sir, I misunderstood him. Now that he has explained the matter, it is from a larger point of view that he makes criticism, but his criticism. But it goes much beyond the scope of the Bill. That is what I should think. I know the hon. the Deputy Chairman and he has fine sentiments, and it is the finer sentiment that made him say so. But then, I submit, Sir, that is a thing which ought to be left to the citizens. The preservation of the beauty of the City is a thing which will not be controllable by law.

Sir, there is only one other point and I will stop with that. The objection raised by many hon. Members was about cinema advertisement. But the hon. the Deputy Chairman, I think, has not gone to cinemas within the last four or five years. I am not so guilty as that, but I am also guilty to this extent that within the last five years, I would have gone to only one or two shows or so. (Sri L. S. Karayalar. You should attend more).

13th February 1959]

MR. CHAIRMAN: There are very good pictures.

* SRI S. T. ADITYAN: With all that, I can say, either in cinema-houses or outside, it is not the most objectionable advertisements that we have got. Therefore, from Madras to Kanyakumari, it is not the cinema advertisement that is most to blame. Many of them, in spite of the attention catching technique of the advertiser, will pass muster. Most of them are certainly unobjectionable. There may be one or two coming within the category 'objectionable advertisements'.

So far as I am able to see wall-writings are made by impromptu artists, artists who have not much knowledge, but who day and night just think of a theme and execute it, on the one side perhaps thinking of the next-door man's dog and on the other, of the policeman approaching round the corner of the street and also of the irate owner of the house, leaving it for a few weeks to disturb the public. That is the condition of work of the impromptu artist. He comes and writes something on the wall, mostly attacking the Hindu religion. That is the worst part of it. I have seen some of the performances when one of the present occupants of a big mutt was in the Sanskrit College. Round about the Sanskrit College on every compound wall we found some of these writings. I swear, Sir, I have not seen the equal of them. I think the prize goes to that artist. It is mostly not in painting. A painted symbol is not generally half so offensive. But it is the written word that is most offensive. Considering all that, I will only appeal to my friends to be a little more charitable to the cinema advertisements

10-40
a.m.

Lastly, as the warning has been sounded by one of my hon. Friends here, it is not the words that we use in an Act that the whole benefit comes from. The benefit comes from the administration of the law. The proof of the pudding is in the eating of it. It is possible to misuse an Act. It is also possible to use an Act to the best advantage of people. It is also possible to put it in cold storage. Therefore, it all depends upon the administration of the law. I would earnestly appeal to the Government to see that this Act is administered with the best judicious consideration so that every city in this State may become beautiful and every wall in the State may not be an eye-sore either to the owner or to the other persons.

Thank you, Sir.

*SRIMATHI K. B. SUNDARAMBAL: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் சட்டமானது — மசோதாவானது — வரவேற்கக் கூடிய அளவிலே இருந்தாலும் கூட, கலைஞர்களைப் பாதிக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. ஆபாசமான காரியங்களைத் தகர்த்தெரிய வேண்டியது மக்களுடைய கடமை, அரசாங்கத்தின் கடமை, கலைஞர்களின் கடமை, கலைஞர்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் முதலாளிகளின் கடமை. ஆனால், இப்போது இந்த மசோதாவிலே, ஆபாசமான காரியங்களை — அவ்வாறானவற்றை — செய்யக் கூடியவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விளம்பரத்திற்கு என்று விதிக்கப்படும் தண்டனை கலைஞர்களையும் பட முதலாளிகளையும் பாதிக்கும். தவறாகக் குற்றம்

[Srimathi K. B. Sundarambal] [13th February 1959]

செய்துவிட்டால், என்றுமே மன்னிப்பு உண்டு. ஒரு தடவைக்கு ஒரு வருஷம் கரும் தண்டனையும், 1,000 ரூபாய் அபராதம் என்றும் மனதிலே தேர்ன்ற முடியாத அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லியிருப்பது கலைஞர்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும். கலைஞர்கள் பிற்போக்கானவர்கள் அல்ல; எப்படி வாழ வேண்டும், எப்படி முறையாக இருக்க வேண்டும் என்பது கலைஞர்களுக்குத் தெரியும். ஆபாசமில்லாமல் நடிக்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்கு முன், ஆபாசமில்லாத படங்களை எடுக்க வேண்டும் என்று படங்களை எடுக்கக்கூடிய முதலாளிகளை எச்சரிக்க வேண்டும். ஆபாசமான காட்சிகள் இல்லையானால், பணத்தைக் கொட்டிப் படத்தை எடுக்கும் முதலாளிகளுக்குப் பணம் வசூலாகவில்லை; பணம் சம்பாதிக்காவிட்டால் சினிமாதொழில் நடக்காது. சினிமாத் தொழில் நடக்கவில்லை என்றால், கலைஞர்கள் வாழ்க்கை நடத்த முடியாது; அரசாங்கம் வரி கிடைக்க வேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படி எல்லோரையும் பாதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு இது இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் யோசனை செய்ய வேண்டும். இந்த மசோதாவைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் கலைஞர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு இது இருக்கக் கூடாது என்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: On a point of personal explanation, Sir. நான் கலைஞர்களுக்கு இந்தக் கடுமையான தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறவில்லை. ஆபாசமான விளம்பரக்காரர்களைத் தான் தண்டிக்க வேண்டுமென்று நான் சொன்னேன்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Mr. Chairman, Sir, the Hon. the Home Minister feels happy that this measure is having all-round support in the House as far as the main principle is concerned.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Every measure that I bring forward does have all-round support.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Really the Home Minister has been lucky in many matters and much more lucky in this matter. Whatever he believes, it has got all-round support except for one or two points. As far as the practical side is concerned, I have got my own doubts. One thing is this, whether we like it or not. My esteemed Friend on my left quoted America, England and other places. But this much he should himself admit that in all these foreign countries, no business, no industry, could prosper unless there is heavy advertisement. I am told there are certain industrial concerns which spend more than 60 or 70 per cent of the actual cost of goods on advertisement. May be, their advertisements are of a different category or order than what we are having in our State. Therefore, the main objection, as far as this Bill is concerned, which has been referred to not only by the Government but also by many a Member of the Opposition, is that in the City of Madras posters, very big posters are being displayed everywhere and that there is a good deal of disfigurement. Therefore, the Government thought and thought rightly that there should be a certain amount of control. But in actual practice, I think it is the duty and responsibility of the Government first and then the local bodies like the City Corporation and the municipalities in the mufassal to provide sufficient hoardings where these posters could be put up. Otherwise, it will have a good deal of effect on the advertisement side and it will affect a good number of people—first the people who advertise and

[13th February 1959] [Sri Mohamed Raza Khan]

who feel advertisement is necessary, then the advertising agents and hundreds of thousands of young boys who are given the job because of lack of other employment. That is the important factor which the Government should bear in mind.

The second thing is this. Possibly while the original intention of one who wants to advertise or the advertising agency is not to go and post the posters on anybody's house, actually the ordinary people, the youngsters, the illiterate people may do it. In such a case, will the original man be booked or prosecuted for having allowed his poster to be posted on an unauthorised place? These are all loopholes which will lead to difficulties in the actual working of the law.

There is also an objection, a valid objection. During the elections there is a good deal of advertisement. The hon. Member Sri Kosalram is looking at me. I think there are more posters displayed by the Party in power than anybody else. Financially they are wealthy. They will be a little bit hard hit. But suppose just to spite the opposing candidate, say, in the coming municipal election, in order to involve the other man or to create some trouble some objectionable posters in the name of that person are displayed. Possibly the culprit may be intelligent enough not to give the name of the Press where they are printed. (Interruption) I am sorry for the lack of understanding of my esteemed Friend. These are all the difficulties which I have to bring to the notice of the Government so that they may take necessary precautionary measures. It is not that people are waiting for tips. Sometimes people may write so many things on roads as I have seen in the City of Madras. Possibly, it has not got the support of the person concerned and somebody, to spite the other man or to implicate him, might have done it. Are they also going to be booked? I am placing these matters before the Home Minister so that he may have a proper appraisal of the difficulties which may arise in the working of the law.

Much has been said by many hon. Members about the cinema advertisement. We cannot be too much puritan in these days. Some people like it. No doubt, you may take some objection. But inasmuch as the cinema people feel they have to cater to the needs of the people and inasmuch as they feel that advertisement will effect a good deal of response, they are doing it. Of course, we may take some valid objection to the big cinema posters which are displayed on the walls or in the cinema houses. But the same thing appears in the local papers also. A very important scene, a love scene between an actor and an actress, which we see in the posters is also seen in the daily papers. (Sri L. S. Karayalar: Making love is no offence.) It is in an alluring way. Let me not expatiate too much upon it, particularly in this House where there are too many elderly people. But I am asking this question of my esteemed Friend the Deputy Chairman and the hon. Member Sri T. P. Srinivasavaradan. As long as they see newspapers, when

[Sri Mohamed Raza Khan] [13th February 1959]

they see cinema advertisements, they might close their eyes. But the advertisement is there; we cannot help it. Unfortunately, it is there. Some of us may not like it, but we have to see the practical side of it. I think the Deputy Chairman agrees with me. There is no difference whether it is in Hindi or in any other language. He simply closes the paper . . . (Interruption) But such people again open their eyes and see it. (Laughter).

11-50 a.m. Sir, objection has been taken to some advertisements. If the Hon. the Home Minister would not be offended, I may say that advertisement has become the trade of everybody and every political Party. Advertisement is resorted to even in the case of the Governmental activities. We may have our own functions and our own meetings for a very laudable purpose or object. There may be a notice or a poster saying, 'So and so will preside and so and so will speak'. But at the end of the notice or advertisement, you will find the announcement that there will be a music party or dance by someone. The Government themselves believe that people do not come merely for the purpose of hearing speeches. Take the National Extension Service Schemes or the Small Savings Schemes. But for the latter part which says that there will be a music party or dance or some such thing, people will not attend the function. What does this show? People want some attraction like music or dance. The Government also have become clever businessmen. In order to collect a big crowd, they have this latter part of the programme (music or dance) so that the people may come. Not that I am objecting to this. After all, people like music and dance. The All-India Handloom Week celebrations are going on now in Madras. The Government think that people will be patriotic and that they will purchase all the handloom stocks. Incidentally, I may say that the money has been spent on the celebrations of the Centre through the Government of Madras. Everyday lakhs of people crowd there. But, do not be offended if I say that the real attraction for the people in these celebrations is the drama or dance or music, and not the speech of any one. Eminent artistes take part in the dance or music. Young boys and girls visit these celebrations. The Government do not take any objection to this. Sir, I am not trying to preach homilies. I do not believe in trying to reform others. It only shows that Government also depend on advertisements.

SRI T. PURUSHOTHAM : We depend on good advertisements and not indecent advertisements.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, everybody misunderstands my point. I say that it is also a way of advertisement. But this is another issue. The point at issue is that the Government want advertisement to attract people to the Handloom Week Celebrations. The Hon. Minister knows much better than I that any Government function or official function will not be confined only to the speeches of the president and the speaker of the day. If that should be so, that hall will be practically empty except for half a dozen people who remain there out of regard for the Minister.

[13th February 1959] [Sri Mohamed Raza Khan]

But if there should be music or dance at the end, all sorts of people will walk in. This is the case with functions at Rajaji Hall in Mount Road. This is being done on a wider scale in the Handloom Week celebrations. Therefore, while the object of the Government may be all right, let Government be careful to see that in trying to do good, they do not do any harm.

In the earlier part of my speech I brought to the notice of the Home Minister the practical difficulties in enforcing the provisions of this Bill. Under the rules to be framed, I hope the Government will see that suitable amendments are made. While the spirit of the legislation is there, it should not put people to trouble by throwing a ban on all advertisements. Advertisement is not a small industry. Imagine the consumption of paper, the revenue by way of tax, the people employed in the advertisement trade, etc. In a place like Madras where unemployment is there, this advertisement trade helps to give employment to many people. Let this not be forgotten. Even to prepare the cinema poster, ten to twelve people are required. They work on this poster and make money. The advertisement may or may not be objectionable. There are people who are for and against the advertisements. Let us draw the line fairly, not swerving to this side or that side.

*DR. A. CHIDAMBARANATHAN : மாண்புமிக் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிலே இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. ஒரு பிரிவு குறித்தைச் சொல்வது; மற்றது தண்டனையைப்பற்றிச் சொல்வது. இரண்டு பிரிவுகளாக அதனை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கிறபோது, அதிலேயே இரண்டு உட்பிரிவுகள் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிடுதல் கூடும். இந்த மசோதா விளம்பரங்களைத் தடை செய்யவில்லை என்பதை முதலிலே குறிப்பிட வேண்டும்; 'விளம்பரங்கள்' என்ற வகையிலேயே அவற்றைத் தடை செய்யவில்லை; ஆபாசமான, அருவருக்கத் தக்க பிறர் மனத்தைப் புண்படுத்தக்கூடிய விளம்பரத்தை மாத்திரம்தான் தடை செய்ய முன்வந்திருக்கிறது என்பது வெளிப்படையாக எடுத்துக்காட்ட வேண்டிய ஒரு செய்தி. துணைத் தலைவர் கனம் ஸ்ரீ அல்லாபிச்சை அவர்கள், 'தனிப்பட்டவர்கள் வீட்டிலே ஒட்டக்கூடிய விளம்பரத்தை எவ்வாறு தடை செய்யலாம்?' என்று கேட்டது பொருந்தாது. "unauthorised advertisement" என்பதற்கும் "advertisement" என்பதற்கும் உள்ள வேறுபாட்டினாலே கட்டாயம் தெரிய வரும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. சட்டத்திலே இருப்பதெல்லாம், அருவருக்கத்தக்க, உரிமையால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாத விளம்பரங்கள் தான் தடைப்படுத்தப்படும் என்பதை முதலிலே மனத்தில் வைப்போமாக. எனினும், இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் கொஞ்சம் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆபாசமான, அருவருக்கத் தக்க விளம்பரங்களை யாரும், எந்தக் கட்சியினரும், வரவேற்கமாட்டார்கள் என்பது உறுதி. இருப்பினும், எந்த அளவு வெறுக்கத்தக்கது, எந்த அளவு ஒப்புக்கொள்ளத் தகாதது என்ற முடிவெல்லாம் கடைசியில் வழக்காரும் மன்றங்களில் தீர்ப்புச் செய்ய வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இதிலே உள்ள எழுத்துக்கள் எல்லாம் இந்த மசோதா வந்திருக்கிற வடிவம் முழுவதும் திருத்திகரமாக இருக்கின்றன என்று என்னால் ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. சில சில திருத்தங்கள் செய்தால், ஒருவேளை இந்த மசோதா திருப்தியாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை.

சிறப்பாக, ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மூன்றாவது பிரிவிலே சில தண்டனைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஒருவன் சுவரொட்டியை ஒட்டுகிறான் என்றால், அவனுக்கு ஏதோ நாலாறு அல்லது பத்தாறு கூலி

[Dr. A. Chidambaramanathan] [13th February 1959]

கிடைக்கும். ஏதோ சிறிதளவு காசு கிடைக்கும் என்பதற்காக அவன் சுவரொட்டியை ஒட்டுகிறான் என்றால், அவனைத் தண்டிப்பதற்கு ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் அபராதம் போடலாம், ஒரு ஆண்டு வரையில் கடும தண்டனை அல்லது சாதாரண தண்டனை கொடுக்கலாம் என்று இப்பிரிவு சொல்கிறது. ஆனால், அதே அளவு தண்டனையைத்தான் இதற்குப் பொறுப்புடையவருக்கும் விதிக்கிறது, இந்த மசோதாவின் ஐந்தாவது பிரிவு. சுவரொட்டியை ஒட்டுகிற ஒரு கூலி ஆளுக்கு ஒரு ஆண்டு வரைக்கும் சிறைத் தண்டனை தரலாம், ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும் அபராதம் விதிக்கலாம் என்று சொல்லி, அந்தச் சுவரொட்டியை அச்சுப் போட்டு, காசு பணம் செலவழித்து, அதற்கு வேண்டிய படம் தயாரித்து, அதை ஒட்டும்படி செய்வதற்குப் பொறுப்புடைய பெரிய முதலாளிக்கும் அந்த அளவு தண்டனைதான் என்று சொன்னால், பொருந்தாது போல் தோன்றுகிறது. இந்த இரண்டு விதமான தண்டனையையும் வேறுபடுத்திக் காட்ட வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. சுவரிலே ஒட்டுகிற கூலி ஆளுக்குத் தண்டனை மிகவும் குறைவாக இருக்க வேண்டும்; பொறுப்பு வாய்ந்தவனாக இருப்பவன் பெற வேண்டிய தண்டனை அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய எண்ணம். அதை இப்பொழுது சட்டத்திலே மாற்றுவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளாது போனாலும், துணை விதிகள் (Subsidiary Rules) ஏற்படுத்தும்போதாவது இதற்கேற்றவாறு தக்க சீர்திருத்தம் செய்வார்கள் என்று நம்பி, பொதுவாக இது நல்ல நோக்கத்தோடு அமைந்திருக்கிறது என்று கூறி இதனை வரவேற்கிறேன்.

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை, விவாதத்திலே கலந்துகொண்ட கனம் அங்கத்தினர்கள் யாவரும் மனப்பூர்வமாக வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அதிலே ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லை. இந்த மசோதாவின் ஸ்தலத்தை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள்.

ஆனால், இருவிதமான அபிப்பிராயங்கள் கூறப்பட்டன. ஒன்று இதிலே சில 'லாபஹோஸ்கள்' இருக்கின்றன; இதை இன்னும் கொஞ்சம் கடுமையாக ஆக்க வேண்டும் என்ற ஒரு அபிப்பிராயம் கூறப்பட்டது. மற்றொன்று, இது விளம்பரத்தையே பாதிக்கும், கலைஞர்களையே பாதிக்கும் என்ற அபிப்பிராயமும் கூறப்பட்டது.

இந்த மசோதாவின் ஸ்தலத்தைப்பற்றிக் கடைசியில் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் மீண்டும் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மசோதாவின் ஸ்தலம் விளம்பரங்கள் மக்கள் பொறுக்கக்கூடிய வகையில்தான் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்பது. மக்கள் பொறுக்க முடியாத வகையில் அனுமதிக்கக்கூடாது. ஆட்சேபகரமான விளம்பரங்கள் (1) பலாத்காரத்தைத் தூண்டக்கூடிய விளம்பரங்கள், (2) மனிதர்களுடைய மனத்தைப் புண்படுத்தக்கூடிய விளம்பரங்கள், (3) ஆபாசமான விளம்பரங்கள், ஆக மூன்று வகையில் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட விளம்பரங்கள் கூடாது என்றுதான் இந்த மசோதா கூறுகிறது. ஆனால், விளம்பரத்தைப் பாதிக்கும், அது அட்ராக்கஷனாக இருக்குமா என்று கூடச் சொன்னார்கள். முக்கியமாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரஸா கான் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

12 noon

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, may I interrupt the Hon. Minister? I would appreciate it very much if the Hon. Minister speaks in English at least when he comes to that part of his speech which relates to me.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I know the hon. Member's ability and disability. The hon. Member has been in Madras for a long time and he can very well follow what I speak in such simple Tamil.

[Sri M. Bhaktavatsalam] 13th February 1959]

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரஸா கான் பேசியபோது, வசீகரமான விளம்பரம், அதாவது அட்ராக்கஷனாக விளம்பரம், என்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார். நான் சொல்வதை அவர் கொஞ்சம் சுலபமாகப் புரிந்துகொள்ளுவார் என்றே நினைக்கிறேன். எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய வகையில் விளம்பரங்கள் இருக்க வேண்டும். விளம்பரம் செய்கிறவர்கள் எந்தத் துறையில் இருந்தாலும் சரி, அவற்றிற்கு ஒரு "அட்ராக்கஷன்" வேண்டியதுதான். "அட்ராக்கஷனாக" கோவிலில் கூட பாட்டுக் கச்சேரிகள், நடனம் முதலியவைகள் வைப்பார்கள். இப்பொழுது கூட்டங்களில் கூட நடனம் வைக்கிறார்கள், கச்சேரி வைக்கிறார்கள். ஸ்மால் லேவ்விங்ஸ் ஸ்கீமிங் கூட இப்பொழுது நடனம் வைக்கிறார்கள், பாட்டுக் கச்சேரி வைக்கிறார்கள். நடனம் வைக்கும்போது, அது ஆபாசமாக இருக்கக்கூடாது. நடனங்களுக்கு விளம்பரம் செய்யலாம், ஆனால் அது ஆபாசமாக இருக்கக்கூடாது என்பது தான் இந்த மசோதாவின் கருத்து. விளம்பரம் செய்யலாம், முக்கியமான அடிப்படையில் அது ஆபாசமாக இருக்கக்கூடாது. ஆகவே, விளம்பரம் எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படமாட்டாது. நமது மக்களுக்கு உயர்ந்த பண்பு இருக்கிறது, தரம் இருக்கிறது. நல்ல விளம்பரம் என்ன என்பதும், ஆபாசமான விளம்பரம் என்ன என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும். வியாபாரிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆபாசகரமான விளம்பரங்களை வியாபாரிகள் செய்தால், முதலில் அவர்களுக்கு அதனால் லாபம் ஏற்படலாம். ஆனால் நாளாவட்டத்தில் அது அவர்களுக்குப் பாதகமாகவே முடிந்துவிடும். அதனால் அவர்கள் வெகு ஜாக்கிரதையாக இருப்பார்கள். அதைப்போலவே, ஸ்மால் லேவ்விங்ஸ் திட்டத்தில் ஆபாசமான விளம்பரங்கள் செய்ய மாட்டார்கள். அங்கு பாட்டுக் கச்சேரிகள், நடனம் முதலியவைகள் வைத்தாலும், விளம்பரங்கள் ஆபாசமாக இருக்காது. அப்படி ஆபாசமான விளம்பரங்களைச் செய்தால், அவர்கள் என்ன சேவிங்ஸ் செய்யப் போகிறார்கள்? அதன் பலன் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதனால் அவர்கள் எந்த விதத்திலும் எமாற்ப் போவதில்லை. அப்படித் தவறாகவும் நடந்துகொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால் "அட்ராக்கஷன்" வேண்டுமானால், அப்படிச் செய்துகொள்ளலாம்.

அடுத்தபடியாக, இதனால் கலைஞர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி சுந்தரம்பாள் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதனால் கலைஞர்கள் என் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது தெரியவில்லை. கலைஞர்கள் நல்ல மாண்பு உடையவர்கள். அவர்களுடைய கலைத்தரம் எப்படி என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களே இப்படிப்பட்ட ஆபாசமான, ஆட்சேபகரமான விளம்பரங்களில் ஈடுபடாமல், இடம் கொடுக்காமல் பார்த்துக்கொள்ளுவார்கள். அவர்களே ஆபாசமான விளம்பரங்களைத் தடுத்தலிடுவார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆற்றல் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, கலைஞர்கள் இந்த மசோதாவினால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதில் அர்த்தமில்லை. அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படாது. ஆகவே, கனம் அங்கத்தினருடைய வாதத்திற்கு இடம் இல்லை.

மற்றொன்று; இந்த மசோதாவில் வார்த்தைகள் இன்னும் இனிமையாக இருந்தால் நலம் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். பல அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களைச் சொன்னார்கள். "deliberately" "malicious intention" என்ற வார்த்தைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மற்றொன்று "Grossly indecent or is scurrilous or obscene or intended for blackmail" என்ற வார்த்தைகளைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். முக்கியமாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆதித்தன் அவர்கள் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மற்றும் இரண்டாவது பிரிவில் (b) (1)-ஐப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது "incite any person to commit murder, sabotage or any offence involving violence" என்பதைப்பற்றி ஒருவரைக் கேலி செய்தால் மட்டும் போதுமா, அல்லது இழிவுபடுத்தினால் மட்டும் போதுமா என்றெல்லாம் தெரிவித்தார்கள். அல்லது பலாத்காரம் மாதிரி செய்தால் போதுமா என்றெல்லாம் கேட்கப்பட்டது. குற்றங்கள் செய்வது பல முறையில் கவனிக்கப்படுகிறது. "Grossly indecent or is scurrilous or obscene or intended for blackmail" என்ற இதைத்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [13th February 1959]

கீழ் வந்து விடும். அதன் பிறகு “deliberately intended to outrage the religious feelings of any class of the citizens of India by insulting or blaspheming or profaning the religion or the religious beliefs of that class.” என்று இரண்டாவது கிளாஸ் (b) (iv) பிரிவின் கீழ் வந்திருக்கிறது.

இதைப் பற்றிக் கனம் உதவித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்படியிருந்தால் இதையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா என்றும் கேட்டார். என்னுடைய எண்ணம் என்னவென்றால், நாம் இப்பொழுது இதைப்பற்றி முதன் முதலாகச் சட்டம் செய்கிறோம். அது ஆரம்பத்திலேயே கடுமையாக இருக்கக் கூடாது. இதைக் கொண்டுவருவதற்கு அறுதியுடன் இருக்கிறோம் என்றால், முதலில் சட்டம் செய்யும்போது அது கடுமையாக இருக்க வேண்டாம் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். மற்றொரு கனம் அங்கத்தினர் நாம் சட்டம் செய்யும்போதெல்லாம் கொஞ்சம் அட்வான்சாகவே போகிறோம் என்று குறிப்பிட்டார். அவர் அயல் நாட்டின் நிலைமையைப் பார்த்துவிட்டுவந்து அப்படிச் சொல்லுகிறார். சட்டம் செய்ய அவசியம் வந்தபோது, அதைச் செய்ய வேண்டியதுதான். மற்றொரு அங்கத்தினர் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் இதற்கு முன்னதாகவே வந்திருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். ஆகவே, முதன் முதலாகச் சட்டம் செய்யும்போது, கொஞ்சம் கடுமையாகச் செய்யக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். இதிலுள்ள வார்த்தைகளையெல்லாம் கூட நாங்கள் சுயேச்சையாகப் போடவில்லை. இப்படிப் போட்டிருப்பதில் அர்த்தம்கூட இல்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த மசோதாக்களைத் தயாரிக்கும் சட்ட இலாகா ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய சட்டங்களில் உள்ள படியேதான் இங்கேயும் வார்த்தைகளைப் போட்டிருக்கிறது. முன்பு இருக்கிற சட்டத்தைப் பார்த்துத்தான் இப்பொழுது எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

Indian Penal Code என்பது பழைய சட்டம். அதில் 295-A பிரிவில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதுவே தான் இங்கேயும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் பின்கண்டபடி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது :—

‘whoever with deliberate and malicious intention of outraging the religious feeling of any class’ . . .

எனவே அதிலுள்ள வார்த்தைகளைத்தான் இங்கேயும் காபி அடித்திருக்கிறோம். காபி அடித்ததோடல்லாமல் ரொம்பவும் கடுமையாக இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இப்படிப் போடப்பட்டிருக்கிறது.

“அப்ஜெக்ஷனில் அட்வர்ட்டிஸ்மெண்ட்” என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றி எக்ஸ்ப்ளனேஷனில் குறிப்பிட்டிருப்பதைப்பற்றி ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். அதில் எப்படிப்பட்ட அட்வர்ட்டிஸ்மெண்டுகள் ஆட்சேபகரமானவை என்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி “எக்ஸ்ப்ளனேஷன்” கொடுத்திருப்பதைப்பற்றி அதிருப்தியும் தெரிவித்தார்கள். ஏன் இப்படிப்பட்ட “எக்ஸ்ப்ளனேஷன்” போட வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அத்துடன் ஒரு கையால் கொடுத்துவிட்டு மற்றொரு கையால் வாங்கி விடுவது போல் இருக்கிறது இது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆட்சேபகரமான விளம்பரம் கூடாது, அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அந்த “எக்ஸ்ப்ளனேஷன்” கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மக்களுடைய மனதைப் புண்படுத்தக் கூடாது, அப்படிப் புண்படுத்தக்கூடிய விளம்பரங்களைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தனிப்பட்ட ஒரு சமுதாயத்தின் பழக்க வழக்கங்களை மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்வதற்கு அனுமதி இருக்கவேண்டும். அதை உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. அதற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நமது அரசியல் சட்டத்தில் கூடச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால், அனுமதி பெற்று மாற்றுவதற்கு உடனடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளலாம். தீண்டாமையை விலக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கோவில்களில் மிருகங்களைப் பலியிடுவது

[13th February 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கூடாது என்று நாம் ஏற்கெனவே சட்டம் செய்திருக்கிறோம். கடவுள் பெயரால் செய்யப்படும் நல்ல காரியங்களும் இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட அபிப்பிராயங்களைச் சொல்வதற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரிலிஜியஸ் ப்ராக்டிஸாக இருந்தால், அதை மாற்ற வேண்டும் என்றும் சொல்லலாம். ஆகவே, ஒரு முறைக்கு மற்றொன்று “பாலன்சு” பண்ண வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அவைகளை ஒன்றாகப் போட வேண்டுமென்ற திருத்தம் வந்திருக்கிறது. அவைகளைத் தனித்தனியாகப் போடுவது நல்லதுதான்.

கேஸ் வந்தால் அதைப்பற்றி முடிவு செய்வது ஜட்ஜுகளுடைய டிஸ்க்ரீஷனைப் பொருத்திருக்கிறது என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். ரிலிஜியஸ் ப்ராக்டிஸைப்பற்றி ஒரு விளம்பரம் வந்தால், அந்த விளம்பரம் தவறு என்றும், சட்டப்படி அது குற்றம் என்றும் வழக்கு வந்தால், அது சரியா இல்லையா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்த எக்ஸ்ப்ளனேஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே அது குற்றமா இல்லையா என்பதைப் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதில் “இண்டென்ஷன்” இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். “இண்டென்ஷன்” தான் முக்கியமானது. இது வரைக்கும் கேள்வி முறை இல்லாமல் இருந்தது. அதனால் தான் “இண்டென்ஷன்” பார்க்க வேண்டியது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். “இண்டென்ஷன்” இல்லை என்று ஜட்ஜுக்குத் தோன்றினால், விட்டுவிடலாம், அதனால் பரவாயில்லை. இன்னும் கொஞ்சம் நாள் வரையில் இதை அமுல் நடத்துவதில் உள்ள அனுபவத்தைப் பார்த்துவிட்டு அவசியம் ஏற்பட்டால், சட்டத்தை மாற்றித் திருத்திக்கொள்ளலாம். அந்த வகையில் தான் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது.

மற்றொன்று யாரோ ஒருவன் நோட்டீசை ஒட்டிவிட்டுப் போய்விடுகிறான். அவனுக்கும் ஒரே தண்டனை, அந்த நோட்டீசை யார் ஒட்டிச் சொல்லுகிறதோ, அதற்கு அபெட்டராக இருக்கிறதோ அவனுக்கும் ஒரே விதமான தண்டனை என்று இருப்பது தவறு என்று பாக்டர் சிதம்பர் நாதன் குறிப்பிட்டார். ஒட்டிவிட்டுப் பேசுவதன் எமையாக இருப்பான்; அவனுக்குக் கடுமையான தண்டனை விதிப்பதா என்றும் குறிப்பிட்டார். அப்படி வித்தியாசமாகக் காட்டினால், அந்த எமையாகிய ஒட்டுகிறவனையே வைத்துக்கொண்டு ஒட்டிச் சொல்லுகிறவர்கள் தப்பித்துக்கொள்ளுவார்கள், பின்னால் இருந்துகொண்டு அவர்களையே பயன்படுத்திக்கொள்ளுவார்கள், அவர்களையே முதலாளிகள் அதிகமாக உபயோகிப்பார்கள். அதைச் சட்டத்தின் மூலமாக அனுமதிக்க முடியாது. குற்றம் செய்கிறவர்கள் யார் என்று ஜட்ஜு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன்படி பார்த்துத்தான் முடிவு செய்ய வேண்டுமே தவிர, நாமே அவர்களுக்குத் தண்டனையைக் குறைவாகப் போட வேண்டும் என்பது சரியல்ல. ஆகவே, சட்டம் செய்யக் கூடிய நாம் ஒருவருக்கு ஒருவர் வித்தியாசம் காட்டக் கூடாது. அந்த நோக்கத்துடன் தான் இந்தச் சட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகையால், கனம் அங்கத்தினர்கள் சிலர் குறிப்பிட்ட குறைபாடுகளுக்கு ஆட்சேபணைகளுக்கு, நான் சொல்லிய விளக்கம் திருப்தியளிக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

முக்கியமாக இரண்டு, மூன்று அங்கத்தினர்கள் மத அபிப்பிராயங்களைப்பற்றிக் குறை கூறுவதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவதற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில் மசோதா அமைந்திருக்கிறது. அப்படிச் சொல்வதற்கு இடம் வேண்டும். இதற்கு அவசியம் இருக்கிறது. மக்கள் மனத்தைப் புண்படுத்தக் கூடிய முறையில் சொல்லுகிறார்களா, அது குற்றமா, இல்லையா என்பதையெல்லாம் நீதிபதிகள் முடிவு செய்யவேண்டும்.

முதலில் பேசிய அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சீனிவாசவரதன் அவர்கள் “நாங்கள் எல்லாம் பள்ளிக்கூடங்களில் மாணவர்களை நல்ல முறையில் பழக்குகிறோம், ஆனால் வெளியிலேதான் அவர்கள் கெட்டுவிடுகிறார்கள்”

[Sri M. Bhaktavatsalam] [13th February 1959]

என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அடுத்தபடி பேசிய அங்கத்தினர் வித்வான் முத்துக்கண்ணப்பன் அவர்கள் இதற்கு ஆரம்ப இடம் பள்ளிகள் தான் என்று சொன்னார்கள். நான் பள்ளிக்கூடங்களைப்பற்றிக் குறை கூறவில்லை. பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்துவதில் உள்ள கஷ்டங்கள் எனக்குத் தெரியும். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சீனிவாசவரதன் அவர்கள் பள்ளிக் கூடங்களை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும், மாணவர்கள் நல்ல பண்பாடு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக மிகவும் பாடுபடுகிறார் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். ஆனால் என்னுடைய அபிப்பிராயம் பள்ளிகளில் தான் இதற்கு விகை போடப்படுகிறது என்பது. நான் பள்ளிகளைக் குறை கூறவில்லை. இது இப்போது மட்டுமல்ல. நான் படித்த காலத்திலேயே உண்டு. நான்கு பெண்கள் இருந்துவிட்டால் போதும். அந்தக் காலத்திலேயே இருந்து வந்தது. நான் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படித்தபோது நடந்தது ஞாபகம் இருக்கிறது. அப்போதே இருந்தது. இப்போது வளர்ந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்று நான் சொல்லப் போவதில்லை. இதைப்பற்றிப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் பார்க்க வேண்டும், பெற்றோர்களும் கவனிக்க வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களில் இன்னும் கொஞ்சம் நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டும். இல்லையென்றால், நமது சமூகத்திற்கே போராபத்து ஏற்பட்டு விடும். அந்த மாதிரி ஒரு “டரெண்ட்” இருக்கிறது. அதைப் போக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்த மசோதாவை எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 8 of 1958), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

“That clause 2 do stand part of the Bill.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I wish to move an amendment to this clause in view of the fact that some hon. Members have pointed out some printing mistakes. I move the following amendment :—

“In the Explanation to sub-clause (b) of clause 2, for the brackets and letter ‘(a)’, substitute the brackets and figure ‘(1)’ and for the brackets and letter ‘(b)’ substitute the brackets and figure ‘(2)’.”

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Sir, I move the following amendment :—

“In sub-clause (a), delete the words ‘effigy or any’ and insert the word ‘effigy’ after the word ‘paper’ and before the words ‘or other thing’.

“For the existing item (b) to the Explanation to sub-clause (b) of clause 2, substitute the following :—

‘(b) criticising any social or religious practice without malicious intention and with a view to promote social or religious reform or to secure social justice.’”

13th February 1959]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I second the amendments, Sir.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Sir, I move—

“In sub-clause (c), after the word ‘includes’ and before the words ‘any private place’, insert the words ‘a road, street, way or’.”

The amendment was duly seconded.

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Sir, in sub-clause (a), the word ‘effigy’ has been rather misplaced consequent upon its being inserted at the Select Committee stage. In the original Bill which was presented to this House, that is, before it went before a Select Committee, we did not find this word there. This seems to have been inserted by the Select Committee. I should think that it is rather misplaced, because, whenever we think of an advertisement, our thought first goes to a bill, notice, etc., and in the natural course, ‘effigy’ must occur as the last. So, I should like to bring that word last, after the word ‘paper’. It is for this purpose, I have moved my first amendment.

As for the other amendment that I have moved, I would like to make one observation. ‘Criticising any social or religious practices’ . . . is the expression used in item (b) of the explanation to sub-clause (b) of clause 2. As it stands, the language is not clear. They should have used the singular form and said ‘practice’ instead of ‘practices’. That will be the proper expression. I do not want the language of this House to be criticised in class-room composition. It should be ‘criticising any social or religious practice.’ I also want that the word ‘honest’ be deleted. We may simply say ‘. . . with a view’ instead of ‘with an honest view’. Especially when we have not used the expression ‘honest view’ and have merely stated ‘. . . with a view’ in item (a) of this Explanation, I do not think it is necessary to use that word in the case of item (b) alone. These amendments are of a verbal nature and I trust that it will be possible for the Hon. Minister to accept the same.

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : Mr. Chairman, we find in this clause the expressions, ‘outraging the religious feelings’, ‘beliefs’, and ‘practices’. Of course, as stated by the Hon. Minister, it requires some legal acumen to distinguish between the one and the other of these terms. It is a matter for consideration how far this Bill will work. I think this will give rise to a lot of litigation. A number of cases may crop up. Of course, we must provide certain safeguards against undesirable criticism and all those things. But, I would like to warn that there will be practical difficulties which you may have to face. For instance, Saint Ramalinga Swamikal, for whom I have great regard has stated, ‘Kann Moodi Pazhakkamellam Mann Moodi Poha’. கன்னடிப் பழக்கங்கள் எல்லாம் மண் மூடிப்போக—என்றார்.

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [13th February 1959]

Suppose I repeat this sentence. Will it be taken as outraging the religious feelings of any class of citizens or blaspheming or profaning the religion or the religious beliefs of any class? Of course, it is stated in the Act that there should not be malicious intention. Whatever it is, will such sentences and phrases of great men be construed as objectionable if repeated in public? There may be all sorts of interpretations with regard to such things. It is likely that people might be charged under this law for making such statements. Such matters may as well be left to the common sense of the public. That is my view. I am not quarrelling about the salient features of the Bill. However, I wish to point out that in actual application of the several provisions contained in the Bill, you will have to face so many practical difficulties. So far as the word 'practices' is concerned, it cannot be singular. Because, there are ever so many practices. Not one. I would, however, support this with a caution. There is a proverb. 'Fools rush in where angels fear to tread.' Ours is a progressive State. We are advancing in so many things. But whenever any reform is suggested, whenever we want to make progress, people question our bona fides, people question our intentions. That is what we find nowadays. Anyway, we must progress and we cannot remain where we are.

We must have freedom of expression and nothing should be done to curtail it. It should be open to anybody to express his opinion even in religious matters. Then only we can have intellectual advancement. This should be remembered. After all, what is religious feeling, religious practice and religious belief? Each one may have his own religion. Take, for instance, the methods of worship. There are different methods of worship. Some people worship idols. Some people worship Nature in its various forms. There are ever so many other forms of worship as 'yoga and gnana'. Now, suppose I say that idol worship is not good. Surely, I cannot be considered irreligious and I cannot be considered to outrage the feelings of any class of people. That is why I say that we have to proceed with caution in such matters. I am afraid that the officers will find it difficult to interpret the several provisions of this Bill. Let me conclude by expressing the hope that proper scope will be given to see that real justice is done.

* SRI T. PURUSHOTHAM: It is better that these amendments are put separately.

MR. CHAIRMAN: Yes; they are taken up separately.

12.20 P.M. * SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, I move the following amendment:—

"In item (b) to the Explanation to sub-clause (b) of clause 2, delete the words 'or religious' occurring in lines 1 and 3."

Sir, one of the main purposes of the Bill is to check attempts to outrage religious feelings and attempts to profane religion or the religious feelings of the people. Explanation (b) proposes to exclude 'social and religious practices' from the scope of the Bill.

[13th February 1959] [Sri T. Purushotham]

The words 'without malicious intention' will not help in any way. The very object of the Bill would be defeated by the proposed explanation in the Bill. It is stated that this is to safeguard honest views 'to promote social or religious reform or social justice.' I can understand social reform and all that. But I do not think that any religious reform should be brought within the scope of the explanation in the Bill. Genuine religious reforms do not need any protection by law. And real social reformers would not touch the religious feelings of any people. I, therefore, feel the words 'or religious' should be deleted from the explanation.

The amendment was duly seconded.

* VIDWAN T. MUTHUKANANPPAN: ஐயா, நான் "In sub-clause (c) after the word 'include' and before the words 'any private place', insert the words "a road, street, way or" என்னும் திருத்தத்தைப் பிரேரேபித்திருக்கிறேன். இந்த இடத்திலே சில முக்கியமான கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்பொழுது விளம்பரப்படுத்துகிறவர்கள் எல்லாம், தெருக்கள், வீதிகள், சந்துகள், சாலைகள் இவைகளின் மேலே எழுதுவது தான் சிறந்த விளம்பர முறை என்று கண்டிருக்கிறார்கள். அது தான் எல்லோருடைய கவனத்தையும் எளிதிலே கவரக்கூடியது என்பதைத் தெரிந்த சில கட்சிகளும், இன்னும் சிலரும் அப்படிச் செய்வதை தாம் அன்றாடம் பார்த்து வருகிறோம். வீதிகளிலும், தெருக்களிலும், எழுதுவது தான் சிறந்த விளம்பர முறை என்று அவர்கள் கண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்திலே அது இவ்வ மறைவு காய் மறைவாக மறைந்து கிடைக்கிறது. இது மிகத் தெளிவாக, விளக்கமாக இருக்கவேண்டுமானால், "a road, street, way or" என்ற வார்த்தைகள் அங்கே குறிக்கப்படுவது மிக முக்கியமானது, தகுதியானது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகையால், தெருக்களிலே, சந்து பொந்துகளிலே, ரோடுகளிலே எழுதுவதைத் தடுக்கக் கூடிய வகையில் அமைந்திருக்கும் என்னுடைய திருத்தத்தைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I would like to tell the hon. Member Mr. Gajapathy Nayagar, who has made himself a very wise judge, that I have abundant faith in the wisdom of judges that adorn our Judiciary. Therefore, none of us need have any apprehension about the interpretation of the various sections of the Act when cases are brought before the Court. As I said, we have deliberately drafted the Bill in this way because we do not want to make it a source of harassment.

About the first amendment of the hon. Member Dr. Chidambaranathan, I would like to point out that it is not necessary. The drafting finalised by the Joint Select Committee is quite in order and there need not be any change as suggested by Dr. Chidambaranathan.

About the other amendment moved by the same Member, he wants to combine criticism of religious practice with malicious intention with a view to secure social justice. He has drafted it combining all the ideas into one. I would like to prefer our draft wherein these are put separately. One must be reconciled with

[Sri M. Bhaktavatsalam] [13th February 1959]

the other, when a judge gives his verdict. That is how it has been drafted. About his other point, if teacher-Members would give the correct grammatical usage . . .

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: We can have 'practice' or 'practices' after 'any'. 'Practices' need not be objected to. The Oxford Dictionary says 'any' has got the sense of 'some' as, for example, in, 'Were any Frenchmen there?'.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Then, I am unable to accept that amendment either.

Regarding the amendment moved by Vidwan Muthukannappan, 'public place' has been defined quite all right. His amendment is not necessary and I oppose it.

As regards Mr. Purushotham's amendment, I have already explained that we must allow freedom to preach any change in religious practices. That should not be banned. If the explanation is not there, there might be complications and even *bona fide* and honest criticisms of certain objectionable social practices might come within the mischief of the law. I am sorry I am unable to accept that amendment either.

MR. CHAIRMAN: Are the movers of the amendments pressing them?

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: I am withdrawing my amendments.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: In view of the explanation given by the Hon. Minister, I withdraw my amendment.

SRI T. PURUSHOTHAM: I withdraw my amendment also.

The amendments were accordingly, by leave, withdrawn.

MR. CHAIRMAN: I shall now put the Government amendment to vote. The question is—

"In the Explanation to sub-clause (b) of clause 2, for the brackets and letter ' (a) ' substitute the brackets and figure ' (1) ' and for the brackets and letter ' (b) ', substitute the brackets and figure ' (2) '."

The amendment was put and carried.

Clause 2, as amended, was put and carried.

MR. CHAIRMAN: Is Dr. Chidambaranathan going to move his amendment to clause 5?

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: No, Sir.

MR. CHAIRMAN: Then, I shall put the remaining clauses to vote.

Clauses 3 to 11 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

13th February 1959]

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

"That the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 8 of 1958), as amended, be passed".

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 8 of 1958), as amended, be passed".

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 2-30 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 106. Notification issued with G.O. Ms. No. 4552, Revenue, dated 24th December 1958 regarding amendments to the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Appeal and Revision) Rules, 1955.

* 107. Notification issued with G.O. No. 85, Local Administration, dated 9th January 1959 regarding extension of term of office of the Members of the Arcot Panchayat (North Arcot district) till 1st April 1959.

[13th February 1959]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 33 asked by Sri G. Krishnamoorthy at the meeting of the Legislative Council held on 13th February 1959, page 307 supra.]

THE GRANT-IN-AID CODE OF THE MADRAS EDUCATIONAL DEPARTMENT.

CHAPTER I.—INTRODUCTION.

1. *Grants-in-aid.*—A sum of money is annually set apart to be expended under these rules as grants-in-aid of recognized educational institutions under private management with the object of extending and improving secular education, and such grants will be given impartially and without reference to any religious instructions to all schools which impart sound secular instruction, subject to the conditions hereinafter specified and with due consideration of the requirements of each locality, and of each institution and of the funds available. Provided that grants shall be withheld from institutions which refuse admission to any pupil merely on the ground of the caste or community to which he belongs, provided also that no grant of any kind shall be paid to a new institution or in respect of a new department or course in an existing institution which has been opened without the previous consent of the Director.

These rules do not apply to European schools or to elementary schools for Indians which are aided under separate rules.

2. *Reservation of discretion by Government.*—(i) The Government reserve to themselves, anything in the rules of this code notwithstanding, the right to refuse or to withdraw any grant at their entire discretion.

(ii) Grants will ordinarily be withdrawn from a manager if he or any of the teachers, employed by him takes part in political agitation directed against the authority of Government or inculcates opinions tending to excite feelings of political disloyalty or disaffection among the pupils.

(iii) Payments of all grants will be subject to audit, and in the event of an objection being upheld, the management concerned may be called upon to refund the amount paid on such portion of it as the Government may decide. Such refund may be made either by adjustment in any other grant payable to the school or in such other manner as the Government may see fit.

(iv) In cases where the managements of aided educational institutions (other than elementary schools) do not pay dearness allowance or war allowance at Government rates to the staff under their control, the Director shall carry out investigation into the financial position of the institutions and if, after such investigation he is satisfied that the managements can afford to pay the allowance at Government rates shall direct the managements concerned to pay the allowance at Government rates. If even after the issue of such a direction the managements receiving grants from Provincial funds do not pay the allowance at Government rates, the grant payable to them may be withheld either in full or in part. The refusal of the payment of the allowance at Government rates by managements which do not earn any teaching grants may be considered as a valid reason for the withdrawal of recognition.

(v) The Director shall have power to refuse grants to any institution which directly or indirectly encourages propaganda calculated to bring into hatred, ridicule or contempt the beliefs and practices of any religion.

3. *Definitions of terms.*—The term "Director" signifies Director of Public Instruction; the term "District Educational Officer" includes Inspector; the term "Local Board" includes a Municipal Corporation or Council or a District or Taluk Board, the term "Local Funds" includes Municipal or District or Taluk Board Funds; the term "President" includes the Chairman of a Municipal Corporation or Council; and the term "Manager" includes a Board of Managers.

3th February 1959]

4. *Objects for which aid may be given.*—(i) Grants are given for teaching.

(ii) Grants are also given for—

- (1) the payment of stipends to teachers under training;
- (2) the payment of fee to medical officers on account of medical inspection in educational institutions;
- (3) the payment of boarding charges to Indian orphanages and boarding homes;
- (4) the erection, enlargement and purchase of school buildings and hostels or boarding houses for students attached to educational institutions;
- (5) the purchase of school and hostel furniture, apparatus, chemicals and appliances; of books for school libraries and of the plant, materials and tools required for laboratories and workshops;
- (6) the cost of needlework or other art and industrial exhibitions; and
- (7) the purchase of land for school, hostel or playground purposes.

5. Teaching grant paid to an educational institution shall be considered as having been paid in respect of the previous year's working of the institution. If an aided educational institution works throughout a financial year or part of a year it shall be eligible for a grant for such period, whether or not it works beyond the period.

6. *Sanctioning authority.*—Except in cases where reference to Government is required or where authorities subordinate to the Director have been permitted to sanction grants, all grants paid from Provincial funds are sanctioned by the Director. The Deputy Director of Public Instruction (Finance) is also empowered to exercise the powers of the Director in this behalf. The Accountant-General is informed that the powers conferred under rule 6 of the Grants-in-aid Code on the Director of Public Instruction, Madras, will be exercised by the Gazetted Officers subordinate to him, in the Head Office, in the matter of sanctioning grants.

(Paragraph 2 of G.O. Ms. No. 1648, Education, dated 10th July 1953.)

Note.—Building grants from Provincial Funds in respect of Harijan hostels will be sanctioned by the Commissioner of Labour. (The amendment will take effect from 1st April 1948.)

7. *Interpretation of rules.*—The interpretation of any rule in this code shall, in the first instance, rest with the Director; provided that no interpretation of a general nature shall be binding on a manager, which has not been approved by Government and notified in the *Fort St. George Gazette*.

8. *Appeal to sanctioning authority.*—An appeal shall lie to the sanctioning authority for the revision of its orders.

9. *Appendices to have effect of rules.*—The appendices to this code shall have the same effect as the rules of the code and shall be treated as part of the code.

CHAPTER II.—GENERAL CONDITIONS OF AID.

10. *Management.*—Every institution on behalf of which aid is sought shall be under the management of one or more persons recognized by the department, who in the capacity of proprietors, or of trustees, or of members of a committee elected by the Society or Association by which the institution is maintained, shall undertake to be answerable for the maintenance of the institution and the fulfilment of all the conditions of recognition and aid including the due enforcement of such rules of discipline as are prescribed from time to time.

[13th February 1953]

The management may, with the approval of the department, appoint a person as correspondent to transact the current business of the institution with the department.

Applications for change of management of institutions other than elementary schools should be made to the Director.

11. *Declaration by the management.*—Every applications for aid shall be made in such form as may from time to time be prescribed, and shall contain a declaration signed by the correspondent to the effect that the conditions of recognition and aid laid down in the Madras Educational Rules and in the Grants-in-Aid Code are being and will continue to be, fully observed, excepting any rules from which the institution may be specially exempted and that the management is prepared to subject the institution, together with its current endowment and trust accounts, its establishment, time-table and registers, to inspection and to furnish such returns as may be required by the department.

12. *Reservation of right regarding the use of books.*—Government reserve to themselves the right to forbid or to prescribe the use of any book or books in aided schools and colleges.

Managers of schools shall, as a condition of receiving grants-in-aid from public funds, be required not to use, without the express sanction of the Director, any text-book which is not included in the authorized list of text-books, which may from time to time be issued by him.

13. *Income to be devoted to educational purposes.*—No aided institution shall be allowed to spend any portion of its income for other than educational purposes.

14. *Reservation of right regarding employment of teachers.*—It shall be competent to the Director to forbid the employment in aided colleges and schools of any teacher whose certificate has been withdrawn after due enquiry or who after due enquiry has been considered by him unfit to be a teacher.

14-A.—*Cancelled.*

15.—*Cancelled.*

16. No grant will ordinarily be paid on behalf of members of the teaching staff in a school who have completed their 55th year. The Director may, however, relax this rule in special cases up to the age of sixty with effect from 1st July 1940.

No grant will be paid on behalf of teachers who are retained in service beyond sixty years.

N.B.—In G.O. Ms. No. 1173, Education, dated 16th May 1953, communicated in Proceedings Rc. No. 293 E-2/53, dated 26th May 1953, Government have relaxed the provisions of rule 16 for two years, i.e., 1953-54 and 1954-55.

CHAPTER III.—*Cancelled.*

CHAPTER IV.—TEACHING GRANTS ON BEHALF OF SECONDARY SCHOOLS.

23. *Average daily attendance of pupils.*—A grant shall not be given to an institution which had not for the previous official year an average daily attendance of 45 pupils in Forms I to III in the case of middle schools or in Forms IV to VI in the case of high schools.

The Director may, however, relax this rule in special cases.

24. *Number of school meeting.*—An institution shall not ordinarily be eligible for the full grant sanctioned for it in any year unless it met on 180 school days in the previous school year.

[13th February 1953]

25. *Definition of school day.*—The school day shall consist of at least four hours of secular instruction; but two meetings, each of not less than two hours, whether on the same day or on different days, shall be counted as one school day.

26. *Qualifications of teachers.*—The qualifications, general and professional, of teachers shall be in accordance with the Madras Educational Rules.

27. *Subjects of instruction.*—The subjects of instruction and standards of examination shall be such as are approved by the department.

28. *Protection from smallpox.*—(i) No teacher, who is not protected from smallpox, shall, without the express and previous sanction of the Director, be permanently employed in an aided institution.

(ii)—*Cancelled.*

29. *Application for aid.*—Application for first admission to aid shall be made in the prescribed form (Appendix E) to the Director through the District Educational Officer before 1st May. The application shall be accompanied by such returns as the Director may from time to time prescribe with the view of ascertaining the financial position of the school and its eligibility for aid.

30. *Admission to aid.*—The Director shall determine what institutions shall be admitted to aid after taking into account the character, the efficiency and the financial condition of the institutions, the educational needs of the locality and the funds at his disposal.

31. *Withdrawal from aid.*—The Director may, after giving due notice, withdraw aid from an institution, should the financial condition of the institution or the educational needs of the locality cease to warrant its continuance.

32. *Fixing the amount of grant.*—(i) In the case of aided secondary schools in which at least the revised scales of pay fixed for teachers in secondary schools under local bodies have been introduced, the amount of grant payable in any one year will normally be based on two-thirds of the approved net cost for the preceding financial year, i.e., two-thirds of the excess of the approved recurring expenditure over the income from tuition fees reckoned at standard rates, the number of instalments being restricted to eight. In the case of other schools in which the revised scales referred to above have not been introduced, the grant will continue to be based on half the approved net cost for the preceding financial year, i.e., half the excess of the approved recurring expenditure over the income from tuition fees reckoned at standard rates, the number of instalments being restricted to eight. The assessment of grant on the basis of two-thirds net cost will be made from 1st June 1947 or any subsequent date from which the revised scales of pay have been adopted by the management of aided secondary schools.

Approved recurring expenditure will comprise such expenditure under teaching staff, establishment, rents, taxes, ordinary repairs and upkeep, contingencies and other miscellaneous items (items 1 to 6 and 15 on the expenditure side of the Financial statement—Appendix F) as the Director considers reasonable.

(ii) In addition to the amount payable under sub-rule (i), the management will also be paid a grant equal to—

(a) the loss in fee income on account of the award of fee concessions under rule 92 of the Madras Educational Rules; and

(b) half the expenditure incurred on scholarships and fee remissions up to a limit of 10 per cent of the fee income reckoned at standard rates for ten instalments provided that the scheme for such scholarships and fee remissions has received the prior approval of the Director.

(iii) Registered managements of schools will be allowed to retain any profits they may make during the year subject to the condition that the money thus retained is not allowed to accumulate but is spent with the approval of the Director on improvements to the school.

[13th February 1959]

33 and 34.—*Cancelled.*

35. *Amount of grant payable.*—(1) The amount of grant payable in any one year may be decreased should the expenditure be considered as unreasonable or on account of deterioration of efficiency or an account of failure to remedy defects in organization, discipline, instruction or accommodation pointed out in writing after a previous inspection, or, as the result of the operation of rule 24 or 36, or on account of insufficiency of funds.

(2) The Director may deduct from the grant payable to an institution such amount as may be due to the teachers from the management for direct disbursements to the teacher concerned, should the management fail in the discharge of its obligations to a teacher under its employ, by non-adherence to the terms of agreement entered into under rule 12 (i) of the Madras Educational Rules.

(G.O. Ms. No. 2460, Education, dated 7th November 1947.)

36. *Penalties.*—The Director may, on the report of the inspecting officer, after enquiry, withhold, reduce or suspend the grant on account of falsification of the registers, or misrepresentation regarding fees, attendance or other matters or violation of any of the conditions of recognition or aid, or other proved fraud or irregularity.

(Dis. No. 5455/54—G.O. Ms. No. 1255, Education, dated 2nd September 1954.)

37. *Financial statement.*—The management of every aided secondary school shall submit to the Director through the District Educational Officer not later than 1st May of each year, a financial statement in the prescribed form (Appendix F) which should bear the countersignature of a competent auditor not in any way connected with the institution. The auditor should certify to the receipts and expenditure being correctly stated and supported by proper vouchers. The decision of the District Educational Officer as to whether any person is a competent auditor will be final.

38. *Payment of grants.*—(i) Grants for a year may be drawn on a bill prepared in the prescribed form (Appendix G) and countersigned by the District Educational Officer.

NOTE.—The Superintendent of Sanskrit Schools has been authorized to countersign the teaching grant bills of Sanskrit institutions.

(ii) On receipt of the countersigned bill, the manager shall endorse it and present it for payment at the nearest treasury in accordance with the instructions given in the sanction.

(iii) Any adjustment which in consequence of the operation of rule 24 or rule 36 or for any other reason it may be found necessary to carry out in a teaching grant already paid may be made in the teaching grant paid in the following year or in the payment of any other sanctioned grant.

CHAPTER IV-A.—* GRANTS TOWARDS THE MEDICAL INSPECTION OF PUPILS IN SECONDARY SCHOOLS.

39. Grants-in-aid of medical inspection of pupils conducted in secondary schools shall be paid according to the following rules:—

(1) Managers shall select with the approval of the Director one or more medical officers from among local registered medical practitioners. The work of inspection should, as far as possible, be entrusted to Civil Assistant Surgeons or to registered medical practitioners with similar qualifications.

(2) The fee payable to the medical officer shall not exceed twelve annas for the first inspection of a pupil and six annas for each of the subsequent annual inspections.

* In abeyance.

[13th February 1959]

(3) The grant payable shall be limited to one-third of the expenditure incurred by the management subject, however, to an upper limit of four annas for the first inspection of each pupil and of two annas for each of the subsequent inspections.

(4) The award of grants shall be contingent on the levy of special fees from pupils so as to cover at least one-third of the cost of medical inspection.

(5) The management of the school shall undertake to maintain the records and submit the returns prescribed for the purpose of medical inspection and to comply with all other conditions that may be laid down in this regard by Government or their authorized officers.

39-A. The grant will be liable to reduction at the discretion of the Director—

(i) if, on an examination of the report of the medical officer, it is found that the inspection has not been conducted satisfactorily; or

(ii) if, after due warning, the management concerned fails to take action to remedy defects of sanitation and hygiene brought to the notice of the Director in the medical officer's report.

CHAPTER V.—TEACHING GRANTS ON BEHALF OF COLLEGES.

40. *Income from private sources.*—The grant will be considered as supplementing the income guaranteed from endowments, subscriptions, donations and other private sources over and above any expenditure incurred by the management on scholarships or in defraying any difference between the fees calculated at standard rates and those actually collected.

41. (i) *Fixing the amount of grant.*—The amount to be paid in any one year to the College department, whether it provides instruction up to the standard required for a University degree or not, will be determined by the Director after taking into consideration all the circumstances of the case: provided that the amount so determined shall not exceed two-thirds the approved net cost of maintenance for the previous financial year, i.e., two-thirds of the excess of the approved recurring expenditure over the income from tuition fees reckoned at standard rates.

(ii) In addition to the amount payable under sub-rule (i), the management will also be paid a grant equal to (a) the loss in the fee income on account of the award of fee concessions under rule 92 of the Madras Educational Rules; and (b) half the expenditure incurred on scholarships and fee remissions up to a limit of 10 per cent of the fee income reckoned at standard rates: provided that the scheme for such scholarships and fee remissions has received the prior approval of the Director.

42. *Reservation of control by Government.*—As a condition of the continuance of the grant or any portion thereof, the Government reserve to themselves the right to prescribe any particular line of action to be taken by the management in regard to any matter affecting the college.

43. *Increase or reduction of grant.*—The amount once determined shall not ordinarily be reduced (except as elsewhere provided in this Code) unless due notice has been given to the manager so as to give him the opportunity of showing cause why such decrease should not be effected.

44. *Financial statement.*—The management shall submit to the Director, not later than 1st May, a financial statement in the prescribed form (Appendix F) which should bear the countersignature of a competent auditor not in any way connected with the institution. The auditor should certify to the receipts and expenditure being correctly stated and supported by proper vouchers. The decision of the Director as to whether any person is a competent auditor will be final.

[13th February 1959]

CHAPTER V.A.—GRANTS TOWARDS RENT OF HOSTELS.

44-A. *Fixing the amount of grants.*—Grants may be sanctioned by the Director towards the rent of buildings to be used as hostels, provided satisfactory arrangements are made by the management for the supervision of the students residing therein.

Grants, in such cases, shall not exceed one-half of the net expenditure incurred by the management from its own funds on the rent of the hostel buildings after deducting the rent due from the students residing in the hostel.

The rent due for the purpose of the grant will be fixed by the Government on the recommendation of the Director.

44-B. *Application for aid.*—Applications for grants under this chapter should be submitted in the form prescribed in Appendix GG and be accompanied by outline plans and a recommendation supported by reasons as to what may properly be considered the rent due from students.

44-C. *Drawal of grant.*—The grant shall be drawn on a bill duly countersigned by the District Educational Officer or Inspectress of Girls' Schools concerned.

CHAPTER VI.—TEACHING GRANTS ON BEHALF OF SCHOOLS FOR SPECIAL EDUCATION.

45. *Fixing the amount of grant.*—The amount of grants-in-aid of training and technical schools, institutions for Oriental learning, home education classes, and of other special form of teaching grants shall be fixed by the Director after a consideration of all the circumstances of the case.

46. *Application for aid.*—Application for grants on behalf of training and technical schools shall be made in the prescribed forms (Appendices H and J), respectively. No form of application is prescribed in the case of other institutions; but all applications for aid on their behalf should afford full information as to the object of the institution, the subjects taught, the strength of the classes, the staff of teachers and the financial conditions. A financial statement in the prescribed form (Appendix F) bearing the countersignature of a competent auditor not in any way connected with the institution shall be submitted to the Director through the District Educational Officer or Superintendent of Sanskrit Schools, as the case may be, not later than 1st May. The decision of the District Educational Officer or the Superintendent of Sanskrit Schools as to whether any person is competent auditor will be final.

CHAPTER VII.—GRANTS TOWARDS STIPENDS IN TRAINING SCHOOLS.

47. *Applications for aid.*—Applications for grants under this chapter shall be submitted to the District Educational Officer in the prescribed form (Appendix K).

48. *Scale of grants for students under training.*—Grants may be given to managers of recognized training institutions to enable them to pay stipends to students under training at the rates laid down in rule 117 of the Madras Educational Rules.

48-A. *Fixing the amount of grant.*—The amount of grant given on behalf of a training school shall be determined by the District Educational Officer or the Inspectress, as the case may be, after taking into consideration the restrictions imposed on the number of students in each grade by the Madras Educational Rules or by the Director and the relevant circumstances of the case and also the funds allotted for each district or circle.

49. *Duration of grant.*—The period for which the grant will be allowed shall not ordinarily exceed twelve months except in the case of primary grade teachers when it may extend to two years.

50. *Payment of grants.*—Stipendiary grants shall be drawn monthly on a bill prepared in the prescribed form (Appendix L).

[13th February 1959]

CHAPTER VIII.—GRANTS FOR BUILDINGS, BUILDING-SITES AND PLAYGROUNDS.

51. *Objects of aid.*—Grants may be sanctioned for any of the following purposes:—

(1) Purchasing, erecting, enlarging or improving school houses or buildings or students' hostels including residential quarters for the warden or other staff attached to the hostel and for sinking wells. (G.O. Ms. No. 2808, Education, dated 12th December 1952.)

NOTE.—Applications for building grants in respect of Harijan hostels will be considered by the Commissioner of Labour under the provisions of this chapter. The term 'Director or Director of Public Instruction' occurring in this chapter shall be taken to mean 'Commissioner of Labour' in so far as the schemes for building grant to Harijan hostels are concerned.

(2) Executing extensive alterations and repairs to buildings.

(3) Acquiring land for school, hostel or playground purposes.

52. *Conditions of grant.*—(i) In the case of new buildings, extensions or alterations, the Director must have been convinced of their necessity and have approved their character. Works commenced before obtaining the special permission to the Director will not be eligible for grant.

In the case of purchases of land or buildings, the Director must either have been consulted before the purchase was made or be convinced that land previously purchased is to be newly devoted to an educational purpose.

(ii) Grants will not generally be given for a school building that fails to meet the requirements specified in Appendix LL.

(iii) Rooms in hostel buildings for the construction of which grant will be sought at any time must be of not less than the following dimensions:—

Dormitories must be large enough to allow, if for a single pupil, 80 superficial feet and 900 cubic feet, if for more than one pupil, a proportionately diminishing space down to 30 superficial feet and 400 cubic feet per head for ten or more pupils. A space of at least 8 superficial feet and 80 cubic feet per head should be provided in every room used as a dining room or for any other dwelling purposes, other than sleeping.

(iv) Building grant will not be given to Harijan hostels which have not been in existence for more than five years.

53. *Building grant—Procedure.*—(i) Applications in the prescribed form (Appendix M), shall be submitted through the District Educational Officer, except in the case of colleges, accompanied by such outline plans as will enable the Director to judge of the suitability of the proposal from an educational point of view. The correspondents of colleges shall submit their applications to the Director direct.

(ii) If the Director considers the scheme in general as essential and suitable, the correspondent shall then submit to him in duplicate the detailed plans, specifications and estimates (which may include architect's and engineer's fees) prepared by a professional Engineer or Architect having a recognized qualification such as A.M.I.C.E., A.M.I.E. (Ind.), or an Engineering Degree from a recognized University and Gazetted Officers of the Public Works or Highways Department, present or retired who will be responsible for the structural stability of the building. In preparing the plans and estimates, the instructions contained in Public Works Department Circular Memo. No. 916-G/50-1, dated 29th June 1950, shall be followed. No building operations shall commence until after the issue of favourable orders on the suitability of the design and the reasonableness of the estimate from technical point of view. When the total estimate exceeds Rs. 10,000 the correspondent of the school shall call for open tenders for the construction of the work. The tenders shall be received only in closed and sealed covers or packets and they shall be opened in the presence of the District Educational Officer.

(iii) Where it is proved that private qualified professional advice is not available the management shall, prior to the commencement of work thereon, give fifteen days' notice in writing to the Executive Engineer in charge of the division wherein

[13th February 1959]

it is proposed to construct the building. During the progress of the work, access thereto and every reasonable opportunity to inspect and examine materials and take measurements shall be afforded by the management to the officers of the Public Works Department. A fee of 1 per cent of the total estimate shall be levied where actual supervision of construction by the Public Works Department is required.

In respect of cases where a grant is applied for and proposed to be considered the Director of Public Instruction will call for a valuation of the work done from the Local Engineer, Public Works Department.

NOTE.—(1) The Chief Engineer is authorized to permit persons other than those specified in rule 53 (ii) to design and supervise construction of works if such persons are considered competent by him.

(2) Any correspondent contemplating building operations for which he desires a grant from Government should apply to the District Educational Officer for (i) a form of application for grant and (ii) instructions for the preparation of plans and estimates.

53-A. Priority list of approved work.—The Director will maintain a list of works approved by him from a technical point of view. But the inclusion of a work in the list referred to implies no sort of liability in the part of Government, legal or moral, for making a grant though managements will not be precluded thereby from applying for a grant after buildings are completed. The Director will each year recommend for the consideration of Government such new schemes out of the list as he considers deserving of grant and will authorize payment of grant under specific sanction of Government in each case out of the funds placed at his disposal for the purpose.

A Scheme included in the list referred to above shall be expunged from it, if the work of construction, or the purchase or acquisition of land or building is not completed within three years from the date of its inclusion. Extension of this time-limit may be granted by the Director in special cases for valid reasons accepted by him.

54. (i) Execution of mortgage.—Whenever a scheme is approved and Government sanction a grant, the management shall be required to execute a deed of mortgage of the property concerned or a deed of acceptance in respect of the grant payable in any one of the appropriate forms of deed prescribed in Appendices O, P and PP, Q and R, Forms in Appendices O, P and PP shall be used when the grant exceeds Rs. 1,000; from Q when the grant exceeds Rs. 500 but does not exceed Rs. 1,000 and Form R when the grant does not exceed Rs. 500. The Director may, however, grant exemption from the execution of the deed in cases where the grant does not exceed Rs. 10,000 if he considers that the execution of the deed is unnecessary.

(ii) Title examination.—Except in cases where the management has been exempted from the execution of the mortgage deed or a deed of acceptance, no grant or advance shall be paid, before it proves to the entire satisfaction of the State Counsel, its title to the property in question and its right to mortgage the same to Government in respect of the grant by providing all the connected title deeds and before the State Counsel declares the title of the management to the property to be in order.

(iii) Grants.—After the completion of the scheme (building or playground), the correspondent will be required to furnish a certificate in the prescribed form (Appendix N) signed by the Architect or Engineer in charge of the work, to the effect that the scheme has been completed generally in accordance with plans and specifications which were approved by the Director and another certificate signed by the correspondent himself, specifying the total amount actually spent on the scheme.

Advance.—The grants sanctioned for the construction of buildings under this chapter may be paid in part as the work progresses on the production of the following:—

(a) A certificate from the qualified engineer in charge that the construction is proceeding on sound lines in accordance with the approved plans, specifying the stage of the work and his estimated value of the work done.

13th February 1959]

(b) A certificate signed by the correspondent himself specifying the actual amount spent on the construction and that the grant claimed is not more than one-half of the actual expenditure incurred towards the construction.

(iv) **Legal charges.**—The State Counsel will be permitted to charge, for the examination of titles and settlement of mortgages in connexion with building schemes for educational institutions placed on the approved list by the Director, fees not exceeding one-half per cent of the estimated cost of the scheme approved by the Director subject to a minimum of Rs. 20 and a maximum of Rs. 250 in each case.

The fees charged shall be paid by the management of the institution concerned whether a grant is paid by the Government or not. One-half of the State Counsel's fees and registration fees incurred in connexion with the execution of the deed of agreement will be reimbursed to the management in the shape of a supplemental grant from the provincial funds. If a building grant is not sanctioned by the Government, the question of reimbursing the management for one-half of the expenditure incurred on State Counsel's fees will be considered on the merits of each case.

(v) **Bills.**—Grants sanctioned for any of the purposes mentioned in rule 51 (1) and (2) except the purchase of buildings, shall be drawn on bills prepared in the form printed as Appendix S.

Grants sanctioned for the purchase of buildings or for the purpose mentioned in rule 51 (3) shall be drawn on bills prepared in the prescribed form printed as Appendix SS.

55. Amount of grant.—In the case of buildings erected the grant payable will not exceed the percentage specified below of the total cost of the work shown in the management's estimates as approved by the Director and modified by the Public Works Department subject to the maximum monetary limit specified. In the case of buildings constructed with reference to Article 53 (iii) and in all other cases where the procedure prescribed in the Grant-in-aid Code has not been followed, the grant payable shall not exceed the percentage specified below of the total cost of the work or as certified in the valuation statement of the Executive Engineer whichever is less subject to the maximum monetary limit specified:—

Institution.	Percentage of the total cost.	Maximum grant.
		Rs.
Colleges, First grade and Training Colleges.	50	75,000
Colleges, Second grade colleges	50	50,000
Secondary and Special Schools	50	35,000
Basic Training Schools	75	50,000

In the case of buildings or lands acquired, the grant payable will be based on the Collector's estimate of the value of the same or of the actual cost of acquisition or purchase whichever is less, and shall not exceed the percentage and maximum monetary limits prescribed for buildings erected. In the case of lands or buildings purchased, the expenditure actually borne by the management of the institution in connexion with the transfer of property, viz., stamp duty, registration charges, etc., will be added to the purchase value of land or building required for an educational institution for the purpose of payment of grant from State funds.

However, where a management receives a private benefaction for the construction or purchase of a building or acquisition of land for an educational institution, it shall be entitled to take full credit for such benefaction in arriving at its share of the cost of the construction or purchase of the buildings or acquisition of land and where the private benefaction is in excess of the management's share of the cost, such excess shall be taken as deduction of the State Government's share of the cost.

(G.O. No. 2095, Education, dated 8th September 1953.)

[13th February 1959]

Before making payment, the Director will require the management to furnish the certificates referred to in rule 53 (ii) or will obtain the valuation referred to in rule 53 (iii), as the case may be, showing the actual amount expended by them in completing the work, purchase or acquisition and if necessary he may call for the vouchers at any time in support of the expenditure incurred.

He may also require the management to furnish a certificate specifying the total amount of private benefactions received in respect of the work.

56. *Claims of the Government.*—The manager of any institution receiving a grant under this chapter shall refund the grant or a portion of it as specified below, if the land or building in respect of which the grant was made ceases to be used for educational purposes approved by Government within a period of thirty years from the date of payment of the grant where the grant does not exceed fifty thousand rupees; fifty years from the date of payment of the grant where the grant exceeds fifty thousand rupees but does not exceed one lakh; and 99 years from the date of payment of the grant where the grant exceeds one lakh of rupees. The amount to be refunded shall bear the same proportion to the total grants as the unexpired portion of the period for which the building or land is secured against diversion bears to the total period. If the manager fails to make such refund, the Government may recover the amount by such means as they think fit.

CHAPTER IX.—GRANTS FOR FURNITURE, BOOKS AND APPLIANCES.

57. *Application for aid.*—Applications for grants under this chapter, which shall be in the prescribed form (Appendix T), and which shall be submitted through the District Educational Officer so as to reach the Divisional Inspectors of Schools or the Director, as the case may be, not later than 1st July, shall be accompanied by details showing the number, description and price of each article which it is proposed to provide.

Before making the payment, the Director will require the management to furnish a certificate specifying the total amount of private benefactions received in respect of the equipment.

58. *Object and proportion of aid.*—(i) (a) Grants not exceeding one-half of the total cost may be given for furniture, and for apparatus, chemicals, maps, diagrams and models; for books and periodicals; for school libraries; for the plant, materials and tools needed in industrial and technical schools; and for needle-work or other art and industrial exhibitions.

However, where a management receives a private benefaction amounting to not more than one-half of the cost of equipment, it shall be entitled to take full credit for such benefaction in arriving at its share of the cost of the equipment and where the private benefaction is in excess of the management's share of the cost, viz., one-half, such excess shall be taken in deduction of the provincial Government's share of the cost.

(b) Grants may be given in connexion with approved expenditure on physical training and games when such expenditure exceeds the amount of games fees collected from pupils and staff.

The maximum grant to be given to a school during any financial year shall be limited to the amount of games fees collected during the year and it shall not exceed one-half of the difference between the expenditure and the games fee collections during the year, taken together with any credit balance outstanding in the games fund; the management must contribute a sum not less than the grant received.

The amount of grant applied for should be based on a budget estimate of the games fund of the school for the year in which the grant is sought.

13th February 1959]

The accounts of the games fund shall be submitted along with the financial statement referred to in rule 37 of this Code; should it be found that the management has contributed less than the amount of the Government grant, the whole difference will be adjusted against any grant subsequently applied for under this chapter.

(ii) Grants shall not be given to meet the cost of seats or desks of a pattern which has not been approved by the department.

(iii) Except in the case of industrial and technical schools, aid shall not, as a rule, be afforded for the purchase of articles to be used by the pupil, as distinguished from those required by the teacher in giving instruction. But in special cases grants may be given for books and slates for the use of pupils, on condition that the books and slates remain the property of the school, are used by the pupils during school hours only, and are not removed from the premises.

(iv) Grants shall not be given for articles regarding which the Director has not been consulted and for which aid has not been promised previously to purchase or manufacture.

59. *Payment of grant.*—The grant shall be paid only on submission, before the date specified in the order sanctioning the grant, of vouchers duly receipted. It shall be drawn on a bill prepared in the prescribed form (Appendix U).

NOTE.—The Inspector of Oriental Schools has been authorized to countersign the equipment grant bills of Sanskrit institutions.

60. *Claims of the Government.*—If an institution which has received aid under this chapter has, within five years from the date on which a grant under this chapter is drawn, been closed or diverted to other than educational purposes approved by the Government, the Government shall be at liberty to purchase the articles, towards the supply of which the grant was given, at a valuation to be made by an officer to be deputed by the Government for the purpose.

When the Government purchase the articles at the valuation so fixed, the amount to be paid to the management shall be only the excess of the valuation over the amount already given as grant towards their original purchase.

Alternatively, the Government may direct that the articles shall be sold in auction, in which case the proceeds shall be paid into the Government treasury: provided that if the proceeds exceed the amount of grant already paid towards the purchase of the articles the difference shall be payable to the management of the school.

61. *Sanctioning authority.*—(a) Schemes eligible for a grant exceeding Rs. 2,500 are sanctioned by Government for inclusion in the approved list, schemes eligible for a grant of Rs. 2,500 and less are sanctioned by the Director of Public Instruction but in the case of secondary schools for boys and training schools for masters schemes for which the grant payable does not exceed Rs. 500 are sanctioned by the Divisional Inspectors of Schools.

(b) Payment of grant on all schemes except those sanctioned by the Divisional Inspectors of Schools is authorized by the Director of Public Instruction. The amount required for disbursement of grants for the schemes sanctioned by the Divisional Inspectors is placed at their disposal of, by the Director of Public Instruction and payment is authorized by them.

CHAPTER X.—GRANTS TO ENABLE VILLAGERS TO ERECT AND EQUIP VILLAGE SCHOOL-HOUSES.—*Cancelled.*

CHAPTER XI.—BOARDING GRANTS TO INDIAN ORPHANAGES AND BOARDING HOMES FOR DESTITUTE CHILDREN.

62. *Objects and conditions of aid.*—In addition to ordinary grants of all descriptions, a special grant may be made to Indian orphanages and boarding homes for Indian destitute pupils in aid of boarding charges:

[13th February 1955]

Provided that such grants shall not exceed three-fourths of the net boarding charges of the institution subject to a maximum limit, calculated at Rs. 8 a month for each certified free destitute pupil in the case of institutions in places other than hill stations and at Rs. 12 a month for such pupils in the case of institutions functioning in hill stations :

Provided also that such grant shall not be admitted on behalf of a pupil whose age on the 1st July of the year under consideration—

- (a) exceeded eighteen but was below six years in the case of a boy ; and
- (b) exceeded eighteen but was below five years in the case of a girl.

Explanation.—Pupils from whom a nominal fee not exceeding Rs. 9 in a year is collected shall be considered free for purposes of the above rule and also of note (1) under rule 64.

63. In support of a claim for grant for the first time in respect of every pupil, a certificate testifying to his or her destitution in the form prescribed in Appendix X (i), if the pupil is an orphan, and in Appendix X (ii), if the pupil is a non-orphan should be produced from the Tahsildar, or the Deputy Tahsildar in independent charge, according as the pupil belongs to a ryotwari or a zamindari taluk. In the case of pupils belonging to the Madras City, a certificate should be given by the Collector of Madras or the Chief Presidency Magistrate. These certificates must be filed in the orphanage or boarding home for reference.

64. Only institutions which the primarily orphanages and which make suitable arrangements for the education of the inmates in recognized schools shall be admitted to aid.

NOTE.—(1) An orphanage or boarding house for Indian destitute pupils shall not be eligible for aid under this chapter unless at least 50 per cent of its inmates on the 1st July of the year under consideration are orphan or non-orphan free certified destitutes within the prescribed age-limits and reading in recognized schools.

(2) The term "orphan" used in these rules means a child which has lost either or both of its parents.

(3) The possession of a trifling income by the parent of a child does not necessarily exclude the child from the category of "destitute". "Trifling income" means a gross income of Rs. 300 (rupees three hundred) and below per annum under all sources.

Children whose parents are in receipt of an annual gross income exceeding Rs. 300 (rupees three hundred) will not be eligible for any boarding grant.

The occupation of the parent(s) is _____ ; the annual gross income from all sources of the parent(s) is Rs. _____ per annum.

(G.O. No. 804, Education, dated 2nd May 1955.)

(4) "Boarding charges" for the purpose of the grant shall comprise only the following :—

- (i) Cost of foodstuffs.
- (ii) Pay of cook and other servants, if any, employed for the purpose of cooking and serving meals.
- (iii) Contingencies, i.e., sundry expenses connected with the provision of meals.

(5) The net boarding charges shall be arrived at by deducting from the boarding charges (a) the wages, if any, earned by the inmates paying no fees or only nominal fees and (b) the fees, if any, collected including the nominal fees referred to in the explanation under rule 62.

(6) No inmate shall be eligible for a grant under this chapter, unless he is a native of the Madras Presidency.

[13th February 1959]

65. *Applications for aid.*—Application for grants under this chapter shall be made in the prescribed form (Appendix V) and shall be submitted to the Director of Public Instruction through District Educational Officer, so as to reach him not later than the 1st of August of each year.

66. *Boarding grant—Procedure.*—As soon as an application for grant-in-aid under this chapter is received, the local District Educational Officer shall investigate the case. The application should not be considered unless the investigating officer is satisfied that the education provided by the orphanages or boarding home for destitute children is suitable and that the accounts of the orphanage or the boarding home show that it is not conducted for private profit. A medical officer should invariably be consulted by the District Educational Officer on matters relating to the sanitary condition of the buildings and their surroundings. The District Educational Officer shall then submit the application along with his recommendation to the Director of Public Instruction who will sanction the grant at the rate fixed in rule 62.

67. *Payment of grants.*—The grant shall be drawn on a bill prepared in the prescribed form (Appendix G) countersigned by the District Educational Officer.

CHAPTER XII.—TEACHING GRANT ON BEHALF OF RURAL COLLEGE FOR ADULTS.

68. *Average daily attendance of students.*—A grant shall not be given to a rural college which has not for the previous official year an average daily attendance of fifteen students.

69. *Number of working days.*—A rural college shall not ordinarily be eligible for the full grant which can be sanctioned for it unless it worked for 180 days in the previous academic year.

70. *Definition of a full working day.*—A full working day shall consist of not less than one hour and 45 minutes.

71. *Qualifications of staff.*—The qualifications of the staff shall be in accordance with rules 162 and 163 of the Madras Educational Rules.

72. *Subjects of instruction.*—The subjects of instruction and standard of examination shall be such as are approved by the Director of Public Instruction.

73. *Fixing the amount of grant.*—The amount of grant-in-aid to rural colleges shall be fixed by the Director after a consideration of all the circumstances of the case. Grant payable to a college in any one year will not exceed two-thirds of the approved net cost for the preceding financial year. For purposes of this rule, the Director shall determine what items may be considered as receipts and approved expenditure.

74. *Application for aid.*—Application for grants on behalf of rural colleges shall be made in the prescribed form (Appendix J). A financial statement in the prescribed form (Appendix F) bearing the countersignature of a competent auditor not in any way connected with the college shall be submitted to the Director through the District Educational Officer not later than 1st May. The decision of the District Educational Officer as to whether any person is a competent auditor will be final.

75. *Payment of grant.*—Grants will be drawn on a bill prepared in the prescribed form (Appendix G) and countersigned by the District Educational Officer.

[13th February 1959]

APPENDIX A.

(Chapter III, Rule 17.)

APPLICATION FOR ADMISSION TO AID ON BEHALF OF AN
ELEMENTARY SCHOOL.*Cancelled.*

APPENDIX B.

(Chapter III, Rules 18 and 20.)

LIST OF RECOGNIZED AND AIDED ELEMENTARY SCHOOLS FOR BOYS
AND GIRLS IN DISTRICT DURING THE YEAR 19 -19 .*Cancelled.*

APPENDIX C.

(Chapter III, Rule 21.)

Cancelled.

APPENDIX D.

(Chapter III, Rule 22.)

Cancelled.

APPENDIX E.

(Chapter IV, Rule 29.)

APPLICATION FOR TEACHING GRANTS ON BEHALF OF A
SECONDARY SCHOOL.

1. Name and address of the school.
2. Society, association or person owning the school.
3. Correspondent.
4. Forms and classes under instruction with strength of each.
5. Fees levied in each form or class per term.
6. Names of teachers with qualifications and monthly salary of each.
7. Description of endowments with yearly income from each.
8. Amount which the management proposes to spend on the school yearly exclusive of any amount required for payment of scholarships and for meeting any loss of fee income due to levy of fees at less than standard rates.
9. Remarks.

DECLARATION.—On behalf of the management of the school, I hereby declare that the conditions of recognition and aid laid down in the Madras Educational Rules and in the Grant-in-Aid Code are being, and will continue to be, fully observed, excepting those rules from which the institution has been specially exempted by the Director's Proceedings No. , dated ; and that I am prepared to subject the institution together with its current endowment and trust accounts, its establishment, time-table and registers to inspection and to furnish such returns as may be required by the department.

STATION

Date

13th February 1959]

APPENDIX F.

(Chapter IV, Rule 37 and Chapter V, Rules 44 and 46.)

FINANCIAL STATEMENT FOR USE IN SECONDARY SCHOOLS AND COLLEGES.

The total on the receipts side (excluding A) should agree with the total on the expenditure side.

Receipts side.

1. The amount shown against item A should agree with the amount shown in the fee returns as fees due for the official year.

Expenditure side.

2. Item 1 should be supported by a separate statement in the form given below showing the names of the teachers employed, their monthly salaries and the total salary paid to each.

3. Item 2 should be supported by a separate statement in the form given below showing the designation of the servants, etc., their monthly salaries and the total salary paid to each.

4. Item 6 should be supported by a statement showing the details of the expenditure and in particular accounting separately for each item exceeding Rs. 10.

Serial number.	Name of teacher or servant.	Designation.	Period for which employed.	Monthly salary.			Total salary.			Salary actually paid.		
				RS.	A.	P.	RS.	A.	P.	RS.	A.	P.
Total ..												

CERTIFICATE.—I hereby certify that the expenditure shown above was actually incurred by the management and that the salary actually paid is correctly stated.

Date

Correspondent.

NOTE.—For purposes of this statement "Salary actually paid" means the amount actually received by each teacher or servant for his personal use or maintenance, no part of which is surrendered or appropriated for the purposes of the school. In the case of honorary or quasihonorary workers the normal or assumed salary may be shown under "Monthly salary" the real amount paid, if any, being shown under "Salary actually paid."

SCHOOL
COLLEGE

FINANCIAL STATEMENT FOR THE YEAR 195 -195 .

Amount.			Amount.		
Receipts.			Expenditure.		
RS.	A.	P.	RS.	A.	P.
A. Fees due at standard rates April 19 to March 19 .			Expenditure on—		
1. Amount brought forward from the last year's accounts.			1. Teaching staff (as shown in the detailed statement attached).		
2. Income from endowments ..			2. Servants including writer (as shown in the detailed statement attached).		
3. Subscriptions and donations ..			3. Rents		
4. Actual receipts by fees—			4. Taxes		
(a) Ordinary			5. Ordinary repairs and upkeep.		
(b) Special			6. Contingencies		
5. Grants-in-aid received—			7. Scholarships		
(a) Teaching			8. Prizes		
(b) Building			9. New buildings		
(c) Furniture and apparatus ..			10. Furniture		
(d) Endowments			11. Science apparatus and materials.		
6. Miscellaneous receipts			12. Other appliances for teaching.		
7. Amount contributed by management for the upkeep of the school during the year.			13. Library		
Total ..			14. Gymnasium and games ..		
			15. Outlay not falling under the above heads.		
			16. Amount carried over to the next year's account.		

[13th February 1959]

CERTIFICATE.—(1) On behalf of the management, I hereby certify that the expenditure shown in the above statement under items 1-6 has been actually incurred and that no part of it relates to scholarships or to articles for which a special grant is sanctionable under the Grant-in-Aid Code.

STATION

Date

(2) I hereby certify that I have audited the accounts of the College/School for the year and that the receipts and expenditure shown in the above statement are correctly stated and supported by proper vouchers.

STATION

Date

Auditor.

APPENDIX G.

(Rules 38 and 67.)

BILL FOR TEACHING
BOARDING GRANTS ON BEHALF OF

COLLEGES.
SCHOOLS.
ORPHANAGES.

1. If there are more schools than one under the same management, the grants of all the institutions except those on behalf of elementary schools should be drawn in the same bill, but the names and class of the institutions and the amounts for each should be entered in two separate sheets of paper, one to be attached to the original and the other to the copy of the bill.

2. The sanction under which the grants are claimed should invariably be given in the place provided in the bill.

3. Bills for a year should be drawn and cashed before the 15th March of that year.

District

Grant-in-aid bill of

for the year ending 31st March 19 .

Payable from Provincial Funds.

Teaching grants.
Boarding

Teaching grants sanctioned in Proceedings of the Director of Public Instruction, No. dated

Colleges	Men ..	Women ..
Secondary schools ..	Boys ..	Girls ..
Special—Training schools.	Masters ..	Mistresses ..
Special—Technical schools.	Boys ..	Girls ..
Special—Others ..	Boys ..	Girls ..
Boarding	Boys ..	Girls ..
Total	Boys ..	Girls ..
	Total ..	

district

Voucher No.

of the month of

19 .

RS. A. P.

(In words) Rupees

STATION

Date

Date

Treasury Accountant.

Date

Countersigned.

Pay Rupees

Contents received.

Correspondent.

District Educational Officer.

Superintendent of Sanskrit Schools.

Treasury Officer.

Date

Correspondent

13th February 1959]

APPENDIX GG.

(Chapter V-A, Rule 44-B.)

APPLICATION FOR GRANTS TOWARDS RENT TO HOSTELS.

1. Name of the school or college.
2. Society, association or person owning the school.
3. Correspondent.
4. Forms and classes in which the students, for whom hostel accommodation is proposed, are reading with the number in each.
5. Total rent paid to the owner of the building.
6. Rent collected from students.
7. Rent paid by the management from its own funds.
8. Remarks.

APPENDIX H.

(Chapter VI, Rule 46.)

APPLICATION FOR TEACHING GRANTS ON BEHALF OF TRAINING SCHOOLS.

1. Name and address of school.
2. Serial number in training school list.
3. Society, association or person owning the school.
4. Correspondent.
5. Training classes with strength of each.
6. Names of teachers employed in the training school with qualifications and monthly salaries.
7. Standards in practising school with strength of each.
8. Names of teachers permanently employed in the practising section with qualifications and monthly salaries.
9. Description of endowments with yearly income from each.
10. Amount which the management proposes to spend yearly on the school.
11. Remarks.

DECLARATION.—On behalf of the management of the school, I hereby declare that the conditions of recognition and aid laid down in the Madras Educational Rules and in the Grant-in-Aid Code are being, and will continue to be fully observed, excepting those rules from which the institution has been specially exempted by the Director's Proceedings No. , dated ; and that I am prepared to subject the institution, together with its current, endowment and trust accounts, its establishment, time-table and registers to inspection and to furnish such returns as may be required by the department.

STATION

Date

Correspondent.

APPENDIX J.

(Chapter VI, Rule 46.)

APPLICATION FOR TEACHING GRANTS ON BEHALF OF TECHNICAL, INDUSTRIAL AND ART SCHOOLS.

1. Name and address of school.
2. Serial number in special school list.
3. Society, association or person owning the school.
4. Correspondent.
5. Subjects of instruction with classes and strength of each class.
6. Names of teachers employed with their qualifications, the subjects taught by each, and their monthly salaries.
7. Description of endowments with yearly income from each.
8. Amount which the management proposes to spend yearly on the school.
9. Remarks.

DECLARATION.—On behalf of the management of the school, I hereby declare that the conditions of recognition and aid laid down in the Madras Educational Rules and in the Grant-in-Aid Code are being, and will continue to be fully observed, excepting those rules from which the institution has been specially exempted by the Director's Proceedings No. , dated ; and that I am prepared to subject the institution, together with its current, endowment and trust accounts, its establishment, time-table and registers to inspection and to furnish such returns as may be required by the department.

STATION

[13th February 1959]

APPENDIX K.

(Chapter VII, Rule 47.)

APPLICATION FOR STIPENDIARY GRANTS IN TRAINING SCHOOLS.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)
Name of school.	Names of pupils.	Caste.	Age.	Native town or taluk.	Public examination already passed or school-leaving certificate obtained with class and year.	Date of admission into the training class.	Grade for which the student is to be trained.	Amount of subsidiary grant sought per mensem.	Date from which grant is required and for what period.	Previous occupation of the student.	If a teacher, length of service as such.	School, if any, to which the student returns after training.	Period for which stipendary grant has already been drawn for the grade.	Remarks.
YRS.								RS.						

DECLARATION.—On behalf of the management of the school, I hereby declare that the conditions of recognition and aid laid down in the Madras Educational Rules and in the Grant-in-aid Code are being, and will continue to be, fully observed, excepting those rules from which the institution has been specially exempted by proceedings of the Director of Public Instruction No. , dated ; and that I am prepared to subject the institutions, together with its current, endowment and trust accounts its, establishment, time-table and registers to inspection and to furnish such returns as may be required by the department.

STATION

Date

Correspondent.

APPENDIX L.

(Chapter VII, Rule 50.)

GRANTS TOWARDS STIPENDS IN TRAINING SCHOOLS.

District.
Grant bill for the month of
for the

training school.

district
Voucher No.
of the month of
195 .

RS. A. P.

Stipendiary grants sanctioned by the District Educational Officer in

No.	Grants-in-aid.	Training schools.	, dated	for masters	for mistresses
..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..

(In words) Rupees

Total ..

1. Certified that the grants drawn in the previous month have been disbursed to the students for whom they were sanctioned.

2. Certified that the students for whom stipendiary grants are claimed in this bill have been on the rolls during the month.

STATION

Date

Pay Rupees.

Treasury Accountant.

Correspondent.

Treasury Officer.
Date.

Contents received,

Date

Correspondent.

13th February 1959]

APPENDIX LL.

(Chapter VIII, Rule 52.)

INSTRUCTIONS AS TO THE SANITARY AND HYGIENIC REQUIREMENTS TO BE OBSERVED IN THE DESIGNING AND CONSTRUCTION OF SCHOOL BUILDINGS IN THE STATE OF MADRAS

Selection of sites.

In the selection of site the following points should be weighed against considerations of economy convenience, proximity to houses of parents, etc. :—

(i) A site should not be selected if its natural position is in a hollow or in the neighbourhood of high trees, or houses which prevent the free circulation of air and the access of sunlight to the school buildings. Shady trees are, however, of value, in the playground, provided that they do not unduly reduce the space available for play and are not planted so close to the school buildings as to obstruct the entry of light into the class rooms, or in course of time, to cause damage to the structure.

(ii) Made soil should be avoided and, as far as possible, all soils which are specially retentive of moisture.

(iii) Sufficiency of space is important, and in this connexion the possibility of future extension and the necessity of giving subsequent class rooms the proper orientation should be borne in mind.

(iv) Channels and tanks in the vicinity are a disadvantage.

(v) The presence of rank vegetation, more especially prickly-pears, is objectionable.

(vi) The neighbourhood of trusty and noisy roads and of shops or factories should, as far as possible, be avoided.

2. All site plans should show the nature of the surroundings, the height of the neighbouring buildings, the north point and the direction of the prevailing wind.

Orientation of buildings.

3. This will differ for different parts of the State and will depend chiefly on the best way to secure perfilation of air. Subject to this the more buildings are lighted from the north the better.

Floor space.

4. When funds are available, they should be utilized in providing floor space in excess of the following minimum requirements :—

For elementary schools	..	..	..	..	9½ square feet per pupil.
For secondary schools	..	..	..	..	11 do.
For training colleges and technical schools	..	..	..	..	15 do.

Rooms which are intended to be used for practical work, such as laboratories, drawing rooms, workshops, etc., should be carefully designed with a view to the nature of the work and the number of students to be accommodated.

Composition of floors.

5. It is desirable that the floors should be made of a material which will admit of their being washed with water. Stone flagging or something better must be aimed at in rooms where desks or benches can be provided. Where the pupils have to sit on the floor, stone floors need not be insisted on if objected to. At the same time it must be recognized that from the hygienic point of view they are to be preferred and the objection on the score of their coldness can be met by providing boards or mats. But where this is done, the greatest care must be taken to ensure that the mats are kept scrupulously clean.

Seating arrangements.

6. The general principles which should govern the construction of desks are set forth in Annexure (i). Where dual desks are used, the desks may be arranged most suitably as shown in diagram, Annexure (ii).

7. Forms without backs and desks are objectionable; type designs for desks are issued by the department.

8. Pupils should be seated in rows with the main light falling from the left side; they should never face the light. The same remarks applies to the teachers.

[13th February 1959]

Windows.

9. Windows serve two purposes—

- (a) Admission of light.
(b) Admission of air.

10. They should be placed at regular distances so as to ensure uniformity of light.

11. Window sills should not be more than 4 feet from the ground in rooms in which the scholar are seated at desks. When pupils sit on the floor the sills should come to within 2½ feet or 3 feet of the floor level. Windows for subsidiary lighting may have their sills more than 4 feet from the floor.

12. The window area should not be less than one-fifth of the floor area and whenever possible the principle lighting should be from the north.

Doors.

13. Class rooms should not have to be used as passages from one part of the building to another. They should consequently not open into one another but into passages or verandas. No class room should have more than two doors and in most cases is preferable. The door or doors should be at the teacher's end of the room.

Height of class rooms.

14. The minimum height of the room in secondary schools, training colleges and technical schools should be 12 feet to the tie beam when the room has an open sloping roof and 14 feet to the under side of the joists where the room has a terraced ceiling. In elementary schools the minimum height should be 10 feet and 12 feet, respectively.

Ventilation.

15. Unless there are windows reaching to the top of the wall and capable of being opened, ventilators are necessary near the top of the wall. The ventilators should be regularly distributed in the same way as the windows. For each pupil 48 square inches of open ventilator should be provided.

Dimensions and fittings of class rooms.

16. It is important that no school or class room should be more than 24 feet in width, or otherwise the rows of pupils will be too long to be properly controlled by the teacher. The length of a room must depend on the number of classes to be held in it. In the case of a school divided into a number of class rooms, the dimensions of any room should not exceed 24 feet X 25 feet, that is, an approximate square. If it is admitted that a square is the best area for teaching purposes the length of a class room in a one-roomed school should approximate closely to some multiple of the width. Ample wall blackboard space should be provided especially on the wall at the teacher's end of the room which should be unbroken by doors, windows or cupboards. Cupboard recesses in other walls should be provided also recesses with open shelving. Rails under the cornice for hanging maps, pictures and diagrams are essential. The smallest class room for 40 boys in dual desks should be 21 feet wide and 23 feet long. The arrangement of such a room is shown in the enclosed diagram No. C.A. 336 of 1917, Annexure (ii). To accommodate similarly desks of larger dimensions those of the room must be proportionately increased.

Roofs.

17. The roof should, as far as possible, be impervious to heat.

Sanitary arrangements.

18. Latrines should not be placed nearer than 40 feet to any school building. They should be so situated that the prevailing wind will not blow from them in the direction of the school.

19. The type designs of the sanitary department should be consulted when planning latrines.

20. For boys' schools separate urinals and latrines should be provided. Separate accommodation should in all schools be provided for the teaching staff.

[3th February 1959]

21. The number of latrine seats should be on the following scale :—

		Girls.	Boys.			Girls.	Boys.
Under 30 children	..	2	1	Under 150 children	..	6	3
" 50 "	..	3	2	" 200 "	..	8	4
" 70 "	..	4	2	" 300 "	..	12	5
" 100 "	..	5	3	" 500 "	..	20	8

22. In addition there should be urinals for boys at the rate of six urinal compartments, each 9 inches wide for every 100 boys, or if separate urinals are not provided the number of latrine seats should be correspondingly increased.

23. If the flush-out system of latrines is in vogue, the number of water closets should be on the following scale :—

Number of pupils.	Scale of water-closets.		Number of pupils.	Scale of water-closets.	
	Girls.	Boys.		Girls.	Boys.
25	1	1	150	6	3
50	2	1	200	8	4
75	3	2	300	12	5
100	4	2	500	20	8

In addition provision should be made for urinals at 6 per 100 boys.

NOTE.—It is not intended that all these classes should be applied in the case of elementary schools. In preparing plan for elementary school buildings only such points as refer specifically to elementary schools or are applicable to all classes of schools should receive attention.

ANNEXURE (i).

The requirements of suitable desks and seats are that the pupil should sit with body fairly vertical for writing and be able to lean back for reading without any danger of curvature of the spine in either case. He should not stoop or lounge or sit in any way, askew, and the book or paper should rest at a comfortable distance below his eyes.

Not more than 4 pupils should be seated at one desk. Individual chairs and tables to suit pupils may be used in all forms or classes. (G.O. Ms. No. 2261, Education, dated 23rd August 1951.)

The following table of measurements is intended as a guide to school managements in the construction of desks and seats :—

TABLE.

Measurements in inches.

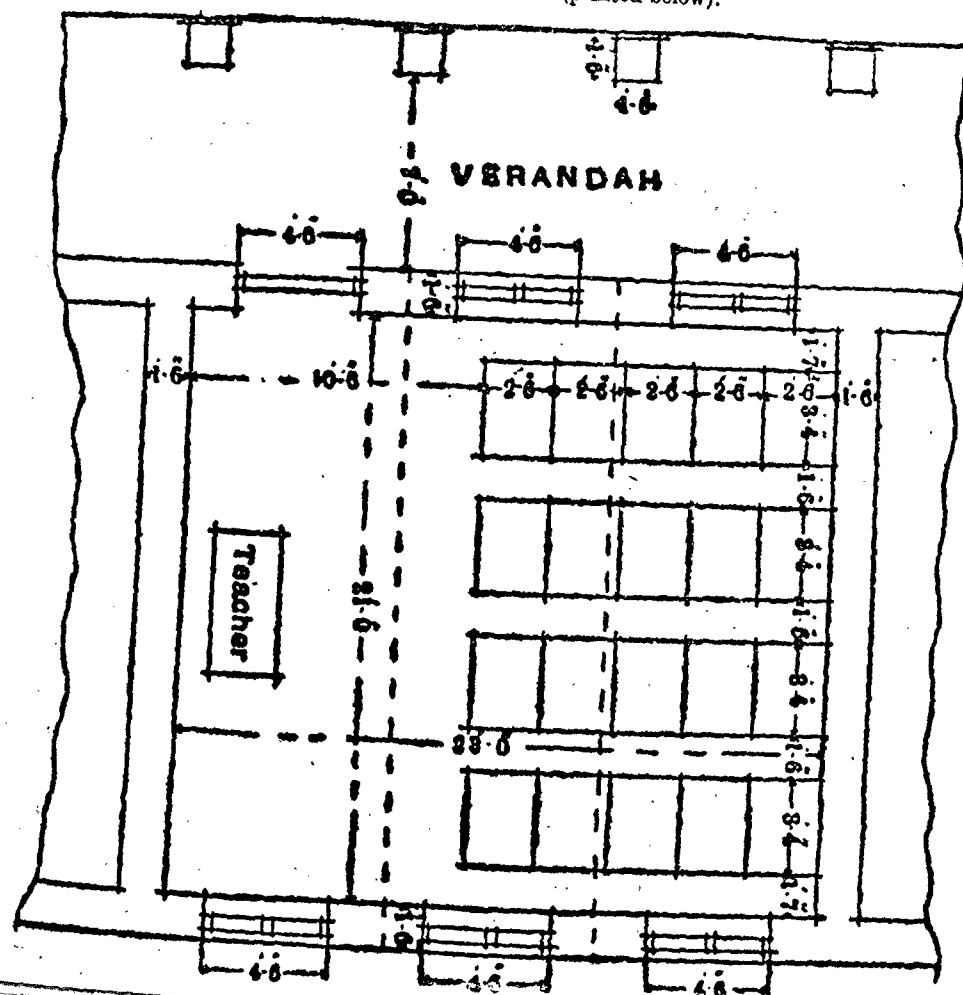
	48.	51.	55.	59.	63.	67.	and above.
1. Height of pupil ..	Below 48	48 to 51	52 to 55	56 to 59	60 to 63	64 to 67	68 and above
2. Distance from top of base to top of seat board ..	12½	14	15	16½	18½	19½	20
3. Width of seat board ..	9	9½	10½	11	12	12	12
4. Distance from top of seat board to front edge of desk measured perpendicularly.	9	9½	10	10½	11½	12	12½
5. Distance between front edge of desk and front edge seat measured horizontally ..	3	3½	3½	4	4	4½	4½
6. Width of top of desk (inclined part) ..	11½	12	12½	13	13½	14	14
7. Width of top of desk (horizontal part). ..	3	3	3	3	3	3	3

[13th February 1956]

	Measurements in inches.						
	48.	51.	55.	59.	63.	67.	68 and above
	Below	48 to 51.	52 to 55.	56 to 59.	60 to 63.	64 to 67.	68 to 71.
8. Depth of book-shelf ..	10	10	10	10	10	10	10
9. Distance of same from top of desk	5	5	5	5	5	5	5
10. Slope of back of seat ..	1	1	1	1	1	1	1
11. Distance from top of seat board to top of back of seat measured perpendicularly.	9	9½	10	11	12	12½	13
12. Distance from top of base to back edge of desk ..	23½	25½	27	29½	32	33½	35
13. Footrest	Front edge flush with base : back edge 1 inch above base						
14. Space for each pupil ..	18	19	20	21	21	22	23

ANNEXURE (ii).

Diagrams C.A. No. 306-17 (printed below).

13th February 1959]

APPENDIX M.

(Chapter VIII, Rule 53.)

APPLICATION FOR APPROVAL OF A BUILDING SCHEME IN RESPECT OF

SCHOOL

AT

IN THE DISTRICT OF

1. Number and date of the proceedings or memorandum recognizing the school under the Madras Educational Rules.

2. Brief history of the institution from the date of its establishment to the date of application tracing its growth and development and furnishing among other things an accurate account of its financial condition—

NOTE.—(1) This need not be given if a reference to a history previously given can be furnished.

(2) The names and designations of the persons who form the committee of managements should be specified.

3. The strength of the different classes or forms as it stood on the 31st March of every year for five years preceding the year in which the application is submitted—

For five years preceding the year in which the application is submitted—					Number of pupils in each class on the date of application.	Number of pupils that can be accommodated in each class room.
	19	19	19	19	19	
VI form	..	..				
V "	..	..				
IV "	..	..				
III "	..	..				
II "	..	..				
I "	..	..				
5th class	..	..				
4th "	..	..				
3rd "	..	..				
2nd "	..	..				
1st "	..	..				
Total	..	..				

Class room.	Area.	Class room.	Area.	Class room.	Area.
A		G		N	
B		H		O	
C		J		P	
D		K		Q	
E		L		R	
F		M		S	

NOTE.—If there be any striking variations in the strength as shown above, such variations should be accounted for.

4. Character of and necessity for the proposed work in detail—

5. (i) Is a sketch plan of the proposed site and building attached?

(ii) Does it show—

(a) The relation of the proposed building or extension to the existing buildings ?

(b) Any alteration in existing buildings necessitated by it?

(c) The purpose to which the existing buildings are now put ?

(d) The purpose to which they will be put when the new buildings or extension is complete?

NOTE.—Any notes that cannot be conveniently inserted in the plans may be given under each of the above headings.

6. (a) Probable cost of the proposed work.

(b) Whether the manager management has the necessary funds to complete the work in case the scheme is approved.

(c) Whether the managing body has been registered under the Indian Companies Act of 1913 or any other Act and if so, whether attested copies of the Memorandum of Association and the Articles of Association are submitted.

(d) If the scheme relates to the purchase of site, declaration that it is the cheapest suitable site.

(e) Amount of building grants drawn by the institution in previous years with the number and date of the sanction and the purposes for which given (particulars should be given for 40 years).

(f) If the scheme relates to the construction of hostel, declaration that the hostel will be managed according to rules approved by the Director of Public Instruction.

[13th February 1959]

(g) The annual expenditure incurred in the upkeep of the institution and how much of it met from—

	Fees.	Government grant.	Other sources.	Manager's funds.	Total.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
19 - ..					
19 - ..					
19 - ..					
19 - ..					
19 - ..					
Total ..					

7. Inspecting Officer's remarks about accommodation from his inspection reports for the two previous years.

8. Director's review of such remarks.

STATION

Date

19

Manager/Correspondent.

Inspecting Officer's remarks and recommendations—

APPENDIX N.

[Chapter VIII, Rule 53 (ii).]

FORM OF COMPLETION CERTIFICATE.

Name or nature of work—

Amount of the approved estimate, Rs.

Certified that the above work, which has been in my charge, has been carried out according to the approved plan and estimate in a satisfactory manner with the following exceptions:—

(Here enter items of deviation with particulars as to dimensions and cost.)

That the deviations are not of such a nature as to affect the stability or the suitability of the building, and that, in my opinion, the deviations would have resulted in saving cost and excess of

Rs. above under the approved estimate.

STATION

Date

19

(Signature)

Designation of Officer.

APPENDIX O.

(Chapter VIII, Rule 54.)

THIS INDENTURE made this _____ day of one thousand nine hundred and _____ between _____ hereinafter called the mortgagor of the one part and His Excellency the Governor of Madras (hereinafter called "the Governor" which expression shall where the context admits include his successors in office and assigns) of the other part WHEREAS the mortgagor is well and truly entitled to and possessed of the piece or parcel of land particularly described in the schedule hereunder written and has erected and built a school house and other buildings thereon at an actual cost of Rupees _____ AND WHEREAS the mortgagor has in accordance with the provisions of the Grant-in-Aid Code of the Madras Educational Department now in force in the State of Madras applied to the Government of Madras (hereinafter called "the Government") for a grant-in-aid of the sum of Rupees _____

being part of the said sum of Rupees _____ and has have submitted to the Government the vouchers and certificates referred to in rules 53, 54 and 55 of the said Grant-in-Aid Code as to the cost and completion of such buildings alterations and WHEREAS the Government have consented and agreed to make the said grant in the manner provided in Chapter VIII of the said Grant-in-Aid Code upon the mortgagor entering into the covenants on his their part and giving the security hereinafter contained NOW THIS INDENTURE WITNESSETH that in consideration of the said agreement to make a grant up to a maximum of Rupees _____ and the sum

[13th February 1959]

of Rupees _____ only a part thereof now paid by the Government to the mortgagor as he they the mortgagor doth hereby acknowledge he they the mortgagor doth hereby for themselves their respective heirs executors administrators legal representatives and assigns covenant with the Governor that he they the mortgagor or his their heirs executors administrators legal representatives or assigns will from time to time and at all times so long as the said buildings shall be used for the purposes of the said school conduct and manage such school or cause such school to be conducted and managed by the person for the time being in charge of the same in accordance with the rules and regulations for the time being in force in the Madras Educational Department so far as the same respectively are applicable to the said school AND will not prior to the lapse of _____ years from the date hereof divert or allow to be diverted the said piece or parcel of land particularly described in the schedule hereunder written or any part or portion thereof and or the buildings and erections now being or which may hereafter be thereon to other than educational purposes approved by the Government AND will during such period keep such buildings in good and substantial order and repairs so that the same may be always efficient for use for the purposes of the said school AND will in the event of the said piece or parcel of land particularly described in the schedule hereunder written or any part or portion thereof and or the buildings and erections now being or which may hereafter be thereon prior to the lapse of such period ceasing to be used for educational purposes approved by the Government forthwith repay to the Government a sum which shall bear a like proportion to the amount hereby advanced as the unexpired number of years of the period of _____ years limited herein bears to the total number of years so limited PROVIDED always that nothing herein contained shall be deemed to prevent the use by the mortgagor his mortgagors their heirs executors administrators legal representatives or assigns or the person or persons for the time being in charge of the said piece or parcel of land particularly described in the schedule hereunder written or any part or portion thereof and or the buildings and erections now being or which may hereafter be thereon out of the hours during which the same should be used for the objects of such school for such other reasonable and proper purposes other than educational as the mortgagor his mortgagors their heirs executors administrators legal representatives or assigns or the person or persons for the time being in charge of the said buildings may direct AND THIS INDENTURE FURTHER WITNESSETH that in consideration of the said agreement to make a grant up to a maximum of Rupees _____ and the sum of Rupees _____

only a part thereof now paid as aforesaid the mortgagor doth hereby grant convey and assign unto the Governor all that piece or parcel of land particularly described in the schedule hereunder written together with all and singular the buildings and erections now being or which may hereafter be thereon AND all rights easements and appurtenances whatsoever usually held or connected therewith or reputed to belong or be appurtenant thereto AND also all furniture fixtures fittings maps and other school apparatus school books and chattels for the time being in and belonging to or used or to be used for the said school and all the estate right title interest claim and demand of the mortgagor into and upon the said hereditaments and premises TO HAVE and TO HOLD the said piece or parcel of land hereditaments chattels and effects, and all other the premises expressed to be hereby assured unto the Governor and according to the nature and tenor thereof respectively UPON TRUST to permit the same hereditaments and premises to be used by the mortgagor his mortgagors their heirs executors administrators legal representatives or assigns or his or their nominee or nominees as a school for _____ and with power in case the mortgagor his mortgagors their heirs executors administrators legal representatives or assigns shall fail to pay on demand the sum then due and payable in manner hereinbefore provided to sell and absolutely dispose of the said hereditaments and premises and apply the proceeds of such sale after payment thereof of all costs and expenses attending the same in or towards recouping or reimbursing to the Government the said grant-in-aid or sum then due and payable hereunder as aforesaid and to pay the surplus if any to the mortgagor his mortgagors their heirs executors administrators legal representatives or assigns PROVIDED ALWAYS that the Governor shall not exercise the said power of sale unless and until he shall have caused to be served on the mortgagor his mortgagors their heirs executors administrators legal representatives or assigns a notice in writing requiring payment of the sum then due and payable hereunder and default has been made in payment thereof for three months after such service PROVIDED ALWAYS and it is hereby agreed and declared that at the expiration of the said period of _____ years hereinbefore referred to the Governor shall in the event of the covenants hereinbefore contained on the part of the mortgagor his mortgagors their heirs executors administrators legal representatives or assigns having been in the meantime duly performed and observed reconvey and reassign at his or their cost unto the mortgagor his mortgagors their heirs executors administrators legal representatives or assigns or as he or they may direct all and singular the piece or

[13th February 1959]

parcel of land hereditaments chattels goods or other premises hereby expressed to be granted conveyed or assigned.

IN WITNESS whereof the said
and

Director of Public Instruction for the State of Madras acting on behalf of and by the order and direction of the Governor of Madras have hereunto set their respective hands and seals the day and year first above written.

Schedule to which the above-written indenture refers.

All that piece or parcel of land situated at _____ in the district of _____ and taluk of _____ and in the sub-regis-
tration district of _____ and registration district of _____
bounded on the north side thereof by _____ on the south side thereof by _____ on the east
side thereof by _____ and on the west side thereof by _____
and containing together in the whole by admeasurement
(be the same a little more or less) and all which said piece or parcel of land
was formerly in the occupation of _____
but is now in the occupation of _____
Signed sealed and delivered by }
the abovenamed }
in the presence of }
Signed sealed and delivered by }
the abovenamed }
in the presence of }

APPENDIX P.

(Chapter VIII, Rule 54.)

THIS INDENTURE made this _____ day of _____ one
thousand nine hundred and _____ between

hereinafter called the mortgagor of the one part and His Excellency the Governor of Madras
(hereinafter called "the Governor" which expression shall where the context admits include
his successors in office and assigns) on the other part WHEREAS the mortgagor has
purchased at the price of Rupees _____

for the purposes of a school and is well and truly entitled to and possessed of the piece or parcel
of land particularly described in the schedule hereunder written with the buildings thereon AND
WHEREAS the mortgagor has in accordance with the provisions of the Grant-in-Aid
mortgagors have Code of the Madras Educational Department now in force in the State of Madras applied to the
Government of Madras (hereinafter called "the Government") for a grant-in-aid of the sum of
Rupees _____ being part of the said purchase money and has
have

submitted to the Government the certificate referred to in rules 53, 54 and 55 of the said Grant-
in-Aid Code as to the value of the said buildings and WHEREAS the Government have consented
and agreed to make the said grant in the manner provided in Chapter VIII of the said Grant-in-
Aid Code upon the mortgagor entering into the covenants on his part and giving the
mortgagors their security hereinafter contained now THIS INDENTURE WITNESSETH that in consideration of the
said agreement to make a grant up to a maximum of Rupees _____
and the sum of Rupees _____ only a part thereof now paid by the

Government, receipt whereof the mortgagor doth hereby acknowledge he the mortgagor doth
mortgagors do they mortgagors do
hereby for himself his heirs, executors administrators legal representatives
themselves their respective

and assigns covenant with the Governor that he the mortgagor his heirs executors
they mortgagors their administrators legal representatives or assigns will from time to time and at all times so long as
the said building shall be used for the purposes of the said school conduct and manage such school
or cause such school to be conducted and managed by the person for the time being in charge of
the same in accordance with the rules and regulations for the time being in force in the Madras
Educational Department so far as the same respectively are applicable to the said school AND
will not prior to the lapse of _____ years from the date hereof divert or allow to be diverted
the said piece or parcel of land particularly described in the schedule hereunder written or any
part or portion thereof and the buildings and erections now being or which may hereafter be
or

[13th February 1959]

thereon to other than educational purposes approved by the Government and will during such
period keep such buildings in good and substantial order and repair so that the same may be
always efficient for use for the purpose of the said school and will in the event of the said piece
or parcel of land particularly described in the schedule hereunder written or any part or portion
thereof and the buildings and erections now being or which may hereafter be thereon prior to
or the lapse of such period ceasing to be used for educational purposes approved by the Government
forthwith repay to the Government a sum which shall bear a like proportion to the amount
hereby advanced as the unexpired number of years of the period of _____ years limited
herein bears to the total number of _____ years so limited PROVIDED always that nothing
herein contained shall be deemed to prevent the use by the mortgagor his heirs executors
mortgagors their administrators legal representatives or assigns or the person or persons for the time being in
charge of the said piece or parcel of land particularly described in the schedule hereunder written
or any part or portion thereof and the buildings and erections now being or which may hereafter
or be thereon out of the hours during which the same should be used for the objects of such school
for such other reasonable and proper purposes other than educational as the mortgagor his
mortgagors their heirs executors administrators legal representatives or assigns or the person or persons for the
time being in charge of the said buildings may direct AND THIS INDENTURE FURTHER WITNESSETH
that in consideration of the said agreement to make a grant up to a maximum of Rupees _____
and the sum of Rupees _____ only a part thereof now paid as aforesaid the

mortgagor doth hereby grant convey and assign unto the Governor all
mortgagors do and each of them doth that piece or parcel of land particularly described in the schedule hereunder written together
with all and singular the buildings and erections now being or which may hereafter be thereon
and all rights easements and appurtenances whatsoever usually held or connected therewith or
reputed to belong or be appurtenant thereto and also all furniture fixtures fittings map and
other school apparatus school books and chattels for the time being in and belonging to or used
or to be used for the said school and all the estate right title interest claim and demand of the
mortgagor into and upon the said hereditaments and premises TO HAVE
mortgagors and each of them and TO HOLD the said piece or parcel of land hereditaments chattels and effects and all other the
premises expressed to be hereby assured unto the Governor according to the nature and tenor
thereof respectively UPON TRUST to permit the same hereditaments and premises to be used by
the mortgagor his heirs executors administrator legal representatives or assigns or his
mortgagors their or their nominee or nominees as a school for

AND with power in case the mortgagor his heirs executors administrators legal represen-
mortgagors their tatives or assigns shall fail to pay on demand the sum then due and payable in manner herein-
before provided to sell and absolutely dispose of the said hereditaments and premises, and apply
the proceeds of such sale after payment thereof of all costs and expenses attending the same
in or towards recouping or reimbursing to the Government the said grant-in-aid or sum then due
and payable as aforesaid and to pay the surplus if any to the mortgagor his heirs execu-
mortgagors their tors administrators legal representatives or assigns PROVIDED ALWAYS that the Governor shall,
not exercise the said power of sale unless and until he shall have caused to be served on the
mortgagor his heirs executors administrators legal representatives or assigns a notice in
mortgagors their writing requiring payment of the sum then due and payable hereunder and default had been
made in payment thereof for three months after such service PROVIDED ALWAYS and it is hereby
agreed and declared that at the expiration of the said period of _____ years hereinbefore
referred to the Governor shall in the event of the covenants hereinbefore contained on the part
of the mortgagor his heirs executors administrators legal representatives or assigns
mortgagors their having been in the meantime duly performed and observed re-convey and re-assign at his or
their cost unto the mortgagor his heirs, executors administrators legal representatives or
mortgagors their assigns or as he or they may direct all and singular the piece or parcel of land hereditaments
chattels goods or other premises hereby expressed to be granted, conveyed or assigned,

IN WITNESS whereof the said _____ and
Director of Public Instruction for the State of Madras acting on behalf of and by the order and
direction of the Governor of Madras have hereunto set their respective hands and seals the day
and year first above written.

Schedule to which the above written indenture refers.

All that piece or parcel of land situated at _____ in the district of _____
and taluk of _____ and in the
sub-registration district of _____
bounded on the north side thereof by _____ on the
south side thereof by _____ on the east side thereof by _____
and on the west side thereof by _____ containing together

[13th February 1959]

in the whole by admeasurement or less) and all which said piece or parcel of land was formerly in the occupation of but is now in the occupation of

Signed sealed and delivered by
the abovenamed
in the presence of

Signed sealed and delivered by
the abovenamed
in the presence of

APPENDIX PP.

(Chapter VIII, Rule 54.)

THIS INDENTURE made this day of One thousand nine hundred and
BETWEEN (hereinafter called the mortgagor of the one part and
HIS EXCELLENCY THE GOVERNOR OF MADRAS (hereinafter called "the Governor" which
expression shall where the context admits include his successors-in-office and assigns) of the
other part.

WHEREAS the mortgagor has purchased at the price of Rupees for
mortgagors have
the purpose of a school and is well and truly entitled to and possessed of the piece or parcel
are

of land particularly described in the schedule hereunder written AND WHEREAS the mortgagor has
mortgagors have
in accordance with the provisions of the Grant-in-Aid Code of the Madras Educational
Department now in force in the State of Madras applied to the Government of Madras (herein-
after called "the Government") for a grant-in-aid of the sum of Rupees
being part of the said sum of Rupees and WHEREAS the Government
have consented and agreed to make the said grant in the manner provided in Chapter VIII of
the said Grant-in-Aid Code upon the mortgagor entering into the covenants on his part
mortgagors their

and giving the security hereinafter contained.
Now THIS INDENTURE WITNESSETH that in consideration of the said agreements to make a grant
up to a maximum of Rs. and the sum of Rs. only a part thereof now paid

by the Government to the mortgagor the receipt whereof he the mortgagor doth hereby
mortgagors they himself his do
acknowledge he the mortgagors do hereby for themselves their respective heirs
they mortgagors do

executors administrators legal representatives and assigns covenant with the Governor that
he the mortgagor or his heirs executors administrators legal representatives or assigns
they mortgagors their
will from time to time and at all times so long as the said piece or parcel of land shall be used for
the purpose of the said school conduct and manage such school or cause such school to be con-
ducted and managed by the person for the time being in charge of same in accordance with the
rules and regulations for the time being in force in the Madras Educational Department so far as
the same respectively are applicable to the said school AND will not prior to the lapse of
years from the date hereof divert or allow to be diverted the said piece or parcel of land or
any part or portion thereof to other than educational purposes approved by the Government
AND will during such period keep such piece or parcel of land in good and substantial order so
that the same may be always efficient for use for the purposes of the said school AND will in the
event of the said piece or parcel of land or any part or portion thereof prior to the lapse of such
period ceasing to be used for educational purposes approved by the Government forthwith
repay to the Government a sum which shall bear a like proportion to the amount hereby advanced
as the unexpired number of years of the period of years limited herein bears
to the total number of years so limited. PROVIDED ALWAYS that nothing herein contained shall

be deemed to prevent the use by the mortgagor his heirs executors administrators legal
mortgagors their
representatives or assigns or the person or persons for the time being in charge of the said piece
or parcel of land or any part or portion thereof out of the hours during which the same should be
used for the objects of such school for such other reasonable and proper purposes other than
educational as the mortgagor his heirs executors administrators legal representatives
mortgagors their
or assigns or the person or persons for the time being in charge of the said piece or parcel of land
may direct AND THIS INDENTURE FURTHER WITNESSETH that in consideration of the said agree-
ment to make a grant up to a maximum of Rs. and the sum of Rs. only a par

thereof now paid as aforesaid the mortgagor doth hereby grant convey and assign
mortgagors and each of them
unto the Governor all that piece or parcel of land particularly described in the Schedule hereunder
written together with all rights easements and appurtenances whatsoever usually held or connect-
ed therewith or reputed to belong appurtenant thereto and all the estate right title interest claim

(be the same a little more

[13th February 1959]

and demand of the mortgagor and each of them into and upon the said hereditaments and premises
mortgagors
TO HAVE and TO HOLD the said piece or parcel of land expressed to be hereby assured unto the
Governor according to the nature and tenor thereof respectively UPON TRUST to permit the same
to be used by the mortgagor his heirs executors administrators legal representatives or assigns
mortgagors their
or his or their nominee or nominees for the purposes of a school and with power in case the
mortgagor his heirs executors administrators legal representatives or assigns shall fail to
mortgagors their
pay on demand the sum then due and payable in manner hereinbefore provided to sell and
absolutely dispose of the said piece or parcel of land and apply the proceeds of such sale after
payment thereof of all costs and expenses attending the same in or towards recouping or
reimbursing to the Government the said grant-in-aid or sum then due and payable as aforesaid
and to pay the surplus if any to the mortgagor his heirs executors administrators legal
mortgagors their
representatives or assigns PROVIDED ALWAYS that the Governor shall not exercise the said power
of sale unless and until he shall have caused to be served on the mortgagor his heirs
mortgagors their
executors administrators legal representatives or assigns a notice in writing requiring
payment of the sum then due and payable hereunder and default has been made in payment
thereof for three months after such service. PROVIDED ALWAYS and it is hereby agreed and
declared that at the expiration of the said period of years hereinbefore
referred to the Governor shall in the event of the covenants hereinbefore contained on the par
of the mortgagor his heirs executors administrators legal representatives or assigns having
mortgagors their
been in the meantime duly performed and observed re-convey and re-assign at his or their cost
unto the mortgagor his heirs executors administrators legal representatives or
mortgagors their
assigns or as he or they may direct all and singular the piece or parcel of land hereditaments
chattels goods or other premises hereby expressed to be granted conveyed or assigned.
IN WITNESS WHEREOF the said

and
Director of Public Instruction for the State of Madras acting on behalf of and by the order and
direction of, the Governor of Madras have hereunto set their respective hands and seals the day
and year first above written.

Schedule to which the above written indenture refers.

All that piece or parcel of land situated at in the district of
and taluk of and in the sub-registration district
and registration district of
of
bounded on the north side thereof by
on the south side thereof by
on the east side thereof by
and on the west side thereof by
and containing together in the whole by admeasurement (be the same a little
more or less) and all which said piece or parcel of land was formerly in the occupation of
but is now in the occupation of

Signed sealed and delivered by
the abovenamed
in the presence of
Signed sealed and delivered by
the abovenamed
in the presence of

APPENDIX Q.

(Chapter VIII, Rule 54.)

WE whose names are entered in the margin and whose signatures appear at the foot hereof
hereby accept the special grant of Rupees only sanctioned by

Government through the Director of Public Instruction, Madras, for
the school at in the district
college
of in the Proceedings of the
Director of Public Instruction No. , dated the
and in consideration of such grant we hereby jointly and severally,
and on behalf of our successors in office and the owners for the time

being of the land and premises described in the schedule hereto now occupied by
the said school agree that if the school is prior to the lapse of
college college
years from the date hereof abolished or the land or buildings thereon diverted
to other than educational purposes approved by the Government. Government shall be paid
a sum which shall bear a like proportion to the amount hereby advanced as the unexpired number
of years of the period of years limited herein bears to the total number
of years so limited.

[13th February 1959]

Government shall have a charge on all the said land and premises for the amount to be paid as above provided and shall have power in the event of failure of payment within three months from the date of demand thereof to sell and transfer such land and premises and deduct such amount together with all costs of sale from the proceeds thereof.

ated this day of One thousand nine hundred and

The schedule above referred to.

All that piece or parcel of land situated at in the district of
and taluk of and in the sub-registration district of
and registration district of bounded on the north side thereof by
on the south side thereof by on the east side thereof by
and on the west side thereof by and containing together
in the whole by admeasurement (be the same a little more or less) and all
which said piece or parcel of land was formerly in the occupation of
but is now in the occupation of
Signed by the said
in the presence of

APPENDIX R.

We whose names are entered in the margin and whose signatures appear at foot hereof hereby accept the special grant of Rupees only sanctioned by Government through the

Committee of
Management
Members.

{ Director of Public Instruction, Madras, for the school at
in the district of college
of Public Instruction No. in the Proceedings of the Director
and in consideration of such grant we hereby jointly and severally and
on behalf of our successors in office and the owners for the time being
of the land and premises now to be occupied by the said school college agree

that if the school college is prior to the lapse of years from the date hereof or the land
or buildings thereon diverted to other than educational purposes approved by Government,
Government shall be paid by the owner thereof for the time being a sum which shall bear a like
proportion to the amount advanced as the unexpired number of years of the period of
years limited herein bears to the total number of years so limited.

Dated this day of One thousand nine hundred and

Signed by the said
in the presence of

APPENDIX S.

(Chapter VIII, Rule 54.)

GRANT-IN-AID UNDER CHAPTER VIII—BUILDINGS.

Building Grants.

Government of
Madras.

Bill for building grants sanctioned
under rule of the
Grant-in-Aid Code.

____ District
Voucher No. _____

of the month 19 .

37. EDUCATION.

Building grants for }

Name of institution.	Nature of work and department for which provided.	Date of commencement.	Amount contributed by the manager up to date.	Amount of Government grant.	Date of completion.	Authority.	Remarks.
(in words)			RS. A. P.	RS. A. P.			

13th February 1959]

CERTIFICATE AND DECLARATION.—On behalf of the management I hereby certify that the work, for which the grant is herein claimed, has been completed according to the plan and estimate approved in the order approving the scheme and I do declare that I agree to abide by the conditions laid down in rule 56 of the Grant-in-Aid Code in the event of the building being diverted to purposes other than those for which the grant was sanctioned.

Correspondent.

Countersigned.

STATION

Date

19 .

Pay Rupees

Deputy Director of Public Instruction.

Received the amount, viz., Rupees

Treasury Officer

Date.

Date
Correspondent.

Treasury Accountant.

APPENDIX SS.

(Chapter VIII, Rule 54.)

GRANT-IN-AID UNDER CHAPTER VIII—ACQUISITION OF LAND AND BUILDINGS.

Grants for the acquisition of land.

Government of
Madras.

Bill for acquisition grant sanctioned
under rule of the
Grant-in-Aid Code.

____ District
Voucher No. _____
of the month of 19 .

Budget Head—

EDUCATION.

Name of institution.	Nature of work and department or departments for which provided.	Date of acquisition.	Amount contributed by the manager up to date.	Amount of Government grant.	Authority.	Remarks.
			RS. A. P.	RS. A. P.		

(in words)
Rupees

DECLARATION.—On behalf of the management, I declare that I agree to abide by the conditions prescribed by rule 56 of the Grant-in-Aid Code in the event of the land or buildings being diverted to purposes other than those for which the grant was sanctioned.

Correspondent.
Countersigned.

STATION

Date

19 .

Deputy Director of Public Instruction.
Paid Rupees

Treasury Officer.

Treasury Accountant.

Date

APPENDIX T.

(Chapter IX, Rule 57.)

APPLICATION FOR GRANTS FOR FURNITURE, BOOKS, ETC.

Name of institution.	(2) Society, Association or person owning the institution.	(3) Number and date of the order recognizing the school under the Educational Rules.	(4) Number of books, articles, etc., required.	(5) Description of articles, books, etc., required.	(6) Total cost.	(7) Amount of grant applied for.	(8) Forms or classes for which the new furniture is required with average strength of each.	(9) Dimensions of each.	(10) Total cost of one article.	(11) Inspecting officer's remarks regarding the supply of furniture in the last report on the school.	(12) Amount of furniture and other special grants drawn by the school in previous year with number and date of the order sanctioning them.	(13) Remarks (necessity for the proposed supply).
					RS. A. P.	RS.			RS. A. P.			

[13th February 1959]

DECLARATION.—On behalf of the management of the school, I hereby declare that the conditions of recognition and aid laid down in the Madras Educational Rules and in the Grant-in-Aid Code are being, and will continue to be fully observed, excepting those rules from which the institution has been specially exempted by the Director's Proceedings No. _____, dated _____, and that I am prepared to subject the institution, together with its current endowment, and trust accounts, its establishment, time-table and registers to inspection, and to furnish such returns as may be required by the department, and that I shall abide by the provisions of rule 60 of the Grant-in-Aid Code in the event of the school being closed within five years from the date on which grant has been drawn.

STATION _____

Date _____

Correspondent.

APPENDIX U.

(Chapter IX, Rule 59.)

SCHOOL FURNITURE, MAPS, SCHOOL LIBRARIES, APPARATUS, DIAGRAMS, MODELS AND TOOLS.

NOTE.—Grants exceeding Rs. 2,500 are sanctioned by the Government, grants up to Rs. 2,500 by the Director Government of Madras. Bill for special grants sanctioned under rule _____ of the Grant-in-Aid Code. _____ District.

Name of Institution.	Date of previous grant for similar objects.	Nature of charge and department or departments which provided (to be specified).	Approved cost.	Actual cost.	Amount contributed by the management.	Amount of Government grant.	Total Government grant.	Authority, Government Order or the Director's Proceedings.	Remarks.
			RS.	RS.	RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A.		

Total ..

(In words) Rupees _____

CERTIFICATE AND DECLARATION.—On behalf of the management, I hereby certify that the work, for which the grant is herein claimed, has been executed in accordance with the approved estimate (or that the articles, the purchase of which has been sanctioned, have been purchased in accordance with the sanction) and I do declare that, in the event of the institution concerned being closed, I agree to abide by the conditions imposed in rule 60 of the Grant-in-Aid Code.

STATION _____

Countersigned, _____

Date _____

STATION _____

Date _____

Deputy Director of Public Instruction.

District Educational Officer.

Inspector of Girls' Schools.

Superintendent of Schools.

Correspondent.

Pay Rupees _____

Treasury Accountant.

Received the amount, viz., Rupees _____

Date _____

Treasury Officer.

Date _____

Correspondent.

13th February, 1959]

APPENDIX V.

(Chapter XI, Rule 65.)

APPLICATION FOR BOARDING GRANTS.

- Name of orphanage or school to which it is attached.
- (a) Number of free orphan destitutes for the previous year.
(b) Number of free non-orphan destitutes.
(c) Number of non-destitutes—
(i) Paying inmates for the previous year.
(ii) Others.
(d) Total number of inmates [(a) plus (b) plus (c)] for the previous year.
(e) Total number of orphan and non-orphan destitutes for the current year.
- (a) Number out of 2 (a) who are within the prescribed age-limits and reading in recognized schools.
(b) Number out of 2 (b) who are within the prescribed age-limits and reading in recognized schools.
(c) Total number of free destitutes within age-limits and reading in recognized schools [3 (a) plus 3 (b).]
- The educational work done for the inmates by the institution (i.e., general and vocational).
- Other work done by it, if any.
- Accommodation provided for dormitories, etc.
- Sanitary condition of the buildings and their surrounding as reported by the medical officer. A certificate may be produced in the form prescribed in Appendix 30, Madras Educational Rules, from any registered medical practitioner or an officer of the Public Health Department.
- Income for 19 _____ -19 _____ from—
(a) Orphan and non-orphan destitutes paying fees.
(b) Other paying inmates.
Total of (a) and (b).
- Other sources of income for the year 19 _____ -19 _____
- Whether separate provision is made for boarding, lodging and supervision and whether accounts are maintained separately for the orphanage or boarding home, in cases where it is connected with an ordinary hostel or residential school.
- * Net cost of boarding charges for the previous year.
- Average boarding cost per mensem for an orphan or non-orphan destitute.

STATION _____

DISTRICT _____

Date _____

Correspondent or Manager.

* This should be supported by a statement of receipts and expenditure in the form that may be prescribed by the Director from time to time with separate monthly details for each item of expenditure shown therein.
NOTE.—Inmates from whom a fee exceeding Rs. 9 per annum collected shall not be considered as free.

APPENDIX X (i).

(Rule 63.)

DESTITUTION CERTIFICATE FOR AN ORPHAN PUPIL.

is a native of the _____

I hereby certify that _____
State of Madras and belongs to the _____ village _____ of _____
situated in my jurisdiction and is the _____ son _____ daughter _____ of _____

[13th February 1959]

father and of mother, and the father
mother
father and mother
having deceased, the condition of this orphan and surviving parents is so destitute as to
entitle the orphan to the benefits of Chapter XI of the Grant-in-Aid Code. The occupation
of the parent(s) is ; the annual gross income from all sources of the
parent(s) is Rs per annum.

STATION
Date
DISTRICT
TALUK

Signature.
Tahsildar.

NOTE.—(1) If authorities other than those mentioned in rule 63 issue the certificate, the designation may be suitably altered.

(2) This certificate should be granted to each pupil individually.

APPENDIX X (ii).

(Rule 63.)

DESTITUTION CERTIFICATE FOR A NON-ORPHAN PUPIL.

I hereby certify that
State of Madras and belongs to the village of is a native of the
town
situated in my jurisdiction and is the daughter of
son
father and of mother, and the condition of the boy and his
girl her parents
is so destitute as to entitle the pupil to the benefits of Chapter XI of the Grant-in-Aid Code.
The occupation of the parent(s) is ; the annual gross income from all
sources of the parent(s) is Rs. per annum.

STATION
Date
DISTRICT
TALUK

Signature.
Tahsildar.

NOTE.—(1) If authorities other than those mentioned in rule 63 issue the certificate, the designation may be suitably altered.

(2) This certificate should be granted to each pupil individually.

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

FOURTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

5th to 7th and 9th to 13th February 1959.

Volume XXIX (Nos. 1 to 8).

	PAGES
A	
Accommodation Control Department—	
Statement of activities of — for the half-year ending 31st December 1958, laid on the table	152
Adityan, Sri S. T.—	
Bill—Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 ...	319-323
Agricultural Department—	
Review of activities of — for the first half-year, 1957	301
Agricultural implements—	
Question re bulls, sewing machines, tools and implements sup- plied to Harijan agriculturists during 1956-57 and 1957-58, number of	8-9
All-India Kisan tours—	
See Kisan tours.	
Allapichai, Sri A. M.—	
Bill—Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 ...	315-318
Governor's Address, discussion on	322 135-140 175, 179
Annamalai Pillai, Sri N.—	
Governor's Address, discussion on	144-147
Assurances Committee—	
See Committees.	
Assurances given by Ministers—	
Statement XVII showing action taken on — given during XI XII and XIII Sessions (1957-58) of the Council, laid on the table	56
Statement XVIII showing action taken on — given from IX to XIII Sessions (1957-58) of the Council, laid on the table ...	58
Statement XIX showing further replies to —, considered by the Assurances Committee at its meeting on 31st October 1953, laid on the table	58

B

Balasubramanya Ayyar, Sri K.—	
Bill—Tiruchirappalli, Kaiaeruvaram, and Mattuvaram Bill, 1958	239-245 268, 270-275, 277 282-291, 296-298
Condolence Resolution re death of John, Dr. V. K., a Member of the Council	2-3
Governor's Address, discussion on	125-134
Betting tax—	
Fixation of rate of — for races at Guindy and Ootacamund, notification laid on the table	104
Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.—	
Bill—Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958	111 308-309, 316, 317, 324 328-332, 335-337
Governor's Address, discussion on	112, 113 114, 119
Bhoo dan Yagna Board, Madras State—	
Constitution of —, notification laid on the table	56
Bills—	
Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958—	
Considered and passed	308-337
Joint Select Committee Report presented	111
Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Bill, 1958—	
Considered and passed	237-250 266-301
Borstal Schools Act, 1925—	
Amendment to rules under —, notification laid on the table	53
Insertion of new rule 45-A in the rules under —, notification laid on the table	53
Broadcasting Department, State—	
Review of activities of — for the first half-year 1958, laid on the table	103
Buildings—	
Question re additional — in Fort St. George for Secretariat offices, expenditure on construction	170-171
Business Advisory Committee—	
See Committees.	

C

Chairman, Mr.—	
Announcement re—	
Business Advisory Committee's decision	9-10
Messsage from the Governor re Resolution of Thanks for his Address to the Legislature	303
Panel of Vice-Chairmen, nomination of	9

C—cont.

Chairman, Mr.—cont.

Bills—

Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958	111
Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Bill, 1958	268, 267 269, 270, 274, 277, 278 281, 297
Business Advisory Committee, nomination of Members to	10-11
Committee on Government Assurances, nomination of Members to	10-11
Condolence Resolution re death of John, Dr. V. K., a Member of the Council	1, 3
Expression of sorrow at the demise of Marudhavanam Pillai, Sri C., a former Member of the Council	305
Governor's Address, discussion on	113, 190 211
Information re scarcity of kerosene in Madras State	74
Personal explanation by a Member to correct misinterpretation of his speech	172
See Rulings and observations of the Chair.	
Chidambaranathan, Dr. A.—	
Bill — Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958	327-328 332-333, 336
Governor's Address, discussion on	86-88
Nomination of — to the panel of Vice-Chairmen	9
Child Welfare Home, Rayapuram—	
Issue of rules for management of —, notification laid on the table	57
Children Rules, 1940—	
Amendments to —, notification laid on the table	51, 53 104
Cholera (Prevention and Control in Municipal and Non-Municipal Area) Rules, 1942—	
Amendments to —, notification laid on the table	57
Cinemas (Regulation) Rules, 1957—	
Amendments to —, notification laid on the table	55, 102
Civil Supplies Department—	
Review of activities of — for the first half of the year 1958, laid on the table	250
Colleges—	
Question re—	
Government — in Madras City where Urdu, Arabic, Persian and Islamic Literature are taught	5
Tenders for purchase of raw drugs used in the Hospital of Integrated Medicine, Madras, persons invited	6-7
See Medicine.	
Commercial Crops Markets Rules, 1948—	
Amendments to —, notifications laid on the table	54, 56
Commercial Taxes Department—	
Review of activities of — for the half-year ending 30th September 1958, laid on the table	152
C. 16—2	

C—cont.		PAGES
Committees—		
Business Advisory Committee—		
Decision of —	9-10	
Nomination of Members to—	10-11	
Committee on Government Assurances, nomination of Members to —	10-11	
Question re Committee for finalization of the glossary of Tamil equivalents for English administrative terms, members of — and deviation from terms in the glossary	221-222	
Condolence Resolution re—		
Death of John. Dr. V. K., a Member of the Council	1-3	
Co-operative Department—		
Question re retrenchment of posts due to constitution of separate Audit Offices in districts	73	
Cotton Control Order, 1958—		
Amendment to —, notification laid on the table	51	
D		
Damodaran, Sri G. R.—		
Nomination of — to the panel of Vice-Chairmen	9	
Devaraja Mudaliar, Sri T. V.—		
Governor's Address, discussion on	99-102	
District Boards Act, 1920—		
Amendment to rules under —, notification laid on the table	52	
Drugs—		
Question re tenders for purchase of raw — used in the Hospital of Integrated Medicine, Madras, persons invited	6-7	
E		
Electricity Board, Madras State—		
Review of activities of — during the first half of the year 1958-59, laid on the table	211	
Electricity Consultative Council, Madras State—		
Issue of rules prescribing terms and conditions of appointment of members, etc., notification laid on the table	57	
Entertainments tax—		
Exemption of benefit film shows in aid of the Flag Day Fund from —, notification laid on the table	53	
Exemption of the Indian Council of Child Welfare (Madras State Branch) in respect of children's films in connection with the All-India Children's Day from — and show tax, notification laid on the table	54	
Entertainments Tax Rules, 1939—		
Amendments to —, notifications laid on the table	52, 103	

E—cont.		PAGES
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 —		
Adoption of decimal system of coinage, notification laid on the table	54	
Date of coming into force of — in Allampatti inam estate in Sattur taluk, notification laid on the table	55	
Date of coming into force of — in inam estates in Ramanathapuram, South Arcot and Chingleput districts, notification laid on the table	56	
Date of coming into force of — in inam estates in Tanjore district, notification laid on the table	54	
Date of coming into force of — in Kannanur (Periakannanur) inam estate in Sivaganga taluk, notification laid on the table	55	
Mahadevinangalam village declared as inam estate under section 4, notification laid on the table	151	
Notification in the District Gazette about deposit of amount in the office of the Tribunal by the Director of Settlements, notification re publication laid on the table	56	
Settlement of certain estates in Coimbatore district, notification re amendment to notification, dated 8th February 1955, laid on the table	103	
Settlement of estates in Ranfanathapuram and Madurai districts, notification laid on the table	53	
Settlement of certain estates in Ramanathapuram and Tanjore districts, notification laid on the table	58	
Settlement of estates in—		
Certain taluks of North Arcot, notification laid on the table	57	
Chingleput district other than Kachinad and attached under-tenure estates Sirunambudur and Kalahasti Zamindari Block B, notification laid on the table	57	
Tirupathur taluk, notification laid on the table	250	
Vellore, Guliyatham, Arkonam, Wallajah, Cheyyar, Polur and Arni taluks of North Arcot, notification laid on the table	57	
Settlement of Ramapatnam zamin estates in Coimbatore district, notification laid on the table	58	
Withdrawal of compensation deposited in respect of certain villages transferred to Andhra State, notification laid on the table	151	
Ethirajalu, Sri M.—		
Governor's Address, discussion on	204-308	
Nomination of — to the panel of Vice-Chairmen	2	
Expression of sorrow re—		
Demise of Marudhavanam Pillai, Sri C., a former Member of the Council	305	
F		
Factories Rules, 1950—		
Amendments to —, notification laid on the table	58	
Fertilisers and Chemicals, Travancore, Limited, Madras—		
Review of working of — for the year ended 31st December 1958, together with annual and other reports, laid on the table	57	

K—cont.

PAGES

Kerosene—	
Information re scarcity of — in Madras State	74
Kisan tours—	
Question re All-India —, number organized up to August 1958 and object of	71
Kosalram, Sri K. T.—	
Bill—Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Bill, 1958	289, 290 298-299
Governor's Address, discussion on	30-39
Krishnamoorthy, Sri G.—	
Bill—Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Bill, 1958. Governor's Address, discussion on	246-248 44-51
Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.—	
Bill—Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Bill, 1958	267-271 275, 277-283, 285, 292-297
Governor's Address, discussion on	203-204

L

Labour Department—	
Review of activities of — for the first half-year 1958, laid on the table	51
Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A.—	
Governor's Address, discussion on	190-203
Liquor Permit (Personal Consumption) Rules, 1956—	
Amendments to —, notification laid on the table	102
Livestock Improvement Rules, 1942—	
Amendment to —, notification laid on the table	51
Local Administration Act—	
Question re Government of India's directions about a uniform.	73-74
Lourdhammal Simon, the Hon. Srimathi—	
Governor's Address, discussion on	115

M

Madras State—	
Question re transfer of headquarters of — to Madurai	305-306
Mahomed Usman, Dr.—	
Governor's Address, discussion on	143-144
Manickavelu, the Hon. Sri M. A.—	
Bill—Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Bill, 1958	237-239 248-250, 275-277, 282, 284, 285-286, 290-291, 297, 300
Marudhavanam Pillai, Sri C.—	
Expression of sorrow at the demise of —, a former Member of the Council	305

M—cont.

PAGES

Matter of urgent public importance—	
Closing down of certain schools, calling attention to State Aided School Managers' decision re	264-266
Medicine—	
Question re indigenous medicines prepared at the College of Integrated Medicine, Madras, sources for obtaining ingredients	263
Message from the Governor—	
See Governor's Address.	
Mohamed Raza Khan, Sri—	
Bills—	
Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958	324, 327 328
Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Bill, 1958	295 299-300
Governor's Address, discussion on	18 112-120, 234, 236
Molasses Control and Regulation Rules—	
Issue of —, notification laid on the table	54
Money-lenders Act, 1957—	
Question re date of enforcement of	224-225
Motor Vehicles Rules, 1940—	
Amendments to —, notifications laid on the table	55, 56 104, 152, 301
Motor vehicles tax—	
Amendment to Notification No. 845 published on 28th June 1949, notification laid on the table	56
Exemption of certain vehicles belonging to World Health Organisation and assigned to Tuberculosis Chemo-therapy Research Project, Madras, from —, notification laid on the table	103
Exemption of Jeeps MDF 1629 and MSX 2628 belonging to the United Nations Children's Emergency Fund from —, notification laid on the table	52
Exemption of non-transport vehicles coming from Mysore State from — and refund of tax on non-transport vehicles transferred to Mysore State, notification laid on the table.	55
Exemption of Wille's Station Wagon MSX 2456 belonging to United Nations International Children's Emergency Fund from —, notification laid on the table	103
Municipal councils—	
Water-supply and Drainage departments of —, notification re amendment to rule prescribing qualifications for certain posts laid on the table	54
Muthukannappan, Vidwan T.—	
Bill—Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958.	312-313 324, 335, 336
Governor's Address, discussion on	11-18
Information re scarcity of kerosene in Madras State	74

	PAGES
N	
Nallasenapathi Sarkarai Manradiar, Sri N.—	
Governor's Address, discussion on	88-91
O	
Official Language Act—	
Amendment to notification re introduction of Tamil in Govern- ment offices not supplied with typewriters, notification laid on the table	56
Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958—	
See Bills.	
Orathanad taluk—	
Reorganization of administrative set-up on introduction of settlement in —, notification laid on the table	250
P	
Palaniswamy Gounder, Sri V. K.—	
Governor's Address, discussion on	172-175
Panchayat Administration—	
Notes on Development of — in Madras State prepared by Sri R. A. Gopalaswami, laid on the table	108
Panchayats—	
Executive officers of —, notification re amendment to regula- tions regarding classification, recruitment, etc., laid on the table	55
Panel of Vice-Chairmen—	
Announcement re nomination of	9
Papers laid on the table of the House—	
Accommodation Control Department, statement of activities of — for the half-year ending 31st December 1958	152
Agricultural Department, review of activities of — for the first half-year, 1957	301
Amendment to Home Department Notification No. 86, dated 12th January 1940 (G.O. Ms. No. 3423, Home, dated 9th December 1958)	103
Assurances considered by the Assurances Committee at its meeting on 31st October 1958, Statement XIX showing further replies to	58
Assurances given during XI, XII and XIII Sessions (1957-58) of the Council, Statement XVII showing action taken on	56
Assurances given from IX to XIII Sessions (1957-58) of the Council, Statement XVIII showing action taken on	58
Betting tax for races at Guindy and Ootacamund, fixation of rate of—(G.O. No. 4104, Revenue, dated 8th November 1958).	104
Bhoodan Yagna Board, Madras State, constitution of—(G.O. Ms. No. 3194, Public (Rural Development Projects), dated 25th November 1958)	56
Borstal Schools Act, 1925—	
Amendment to rules under — (G.O. Ms. No. 3073, Home, dated 5th November 1958)	53
Insertion of new rule 45-A in the rules under — (G.O. Ms. No. 3132, Home, dated 14th November 1958)	59

	PAGES
P—cont.	
Papers laid on the table of the House—cont.	
Broadcasting Department, review of activities of — for the first half-year, 1958	103
Child Welfare Home, Rayapuram issued of rules for manage- ment of — (G.O. No. 3208, Home, dated 19th November 1958)	57
Children Rules, 1940, amendments to — (G.O. Ms. No. 2771, Home, dated 3rd October 1958, G.O. Ms. No. 2955, dated 24th October 1958, G.O. Ms. No. 3013, dated 30th October 1958 and G.O. Ms. No. 3583, dated 22nd December 1958).	51, 53 104
Cholera (Prevention and Control in Municipal and Non- Municipal Area) Rules, 1942, amendments to — (G.O. Ms. No. 3532, Health, dated 22nd December 1958)	57
Cinemas (Regulation) Rules, 1957, amendments to — (G.O. Ms. No. 3080, dated 6th November 1958 and G.O. Ms. No. 3546, dated 18th December 1958)	55, 102
Civil Supplies Department, review of activities of — for the first half of the year 1958	250
Commercial Crops Markets Rules, 1948, amendment to — (G.O. Ms. No. 3744, Food and Agriculture, dated 14th November 1958 and G.O. Ms. No. 4005, dated 8th December 1958)	54, 56
Commercial Taxes Department, review of activities of — for the half-year ending 30th September 1958	152
Cotton Control Order, 1958, amendment to — (Memorandum No. 86094-AII/58-6, Food and Agriculture, dated 13th October 1958)	51
District Boards Act, amendment to rules under — (G.O. No. 1508, Local Administration, dated 28th October 1958).	52
Electricity Board, Madras State, review of activities of — during the first half of the year 1958-59	211
Electricity Consultative Council, Madras State, issue of rules prescribing terms and conditions of appointment of members, etc. [G.O. Ms. No. 3190, P.W. (Electricity), dated 27th November 1958]	57
Entertainments tax and show tax, exemption of the Indian Council of Child Welfare (Madras State Branch) in respect of children's films in connection with the All-India Child- ren's Day from — (G.O. No. 714, Revenue, dated 11th October 1958)	54
Entertainments tax, exemption of benefit film shows in aid of the Flag Day Fund from — (G.O. No. 756, Revenue, dated 30th October 1958)	53
Entertainments Tax Rules, 1939, amendment to — (G.O. No. 3470, Revenue, dated 18th September 1958, G.O. No. 3533, dated 23rd September 1958 and G.O. No. 4447, dated 13th December 1958)	52, 103
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—	
Adoption of decimal system of coinage (G.O. Ms. No. 1231, Revenue, dated 26th March 1958)	54
Date of coming into force of —	
In Alampatti inam estate in Sattur taluk (G.O. Ms. No. 3901, Revenue, dated 15th October 1958)	55
In inam estates in Ramanathanpuram, South Arcot and Chingleput districts (G.O. Ms. No. 4307, Revenue, dated 27th November 1958)	56
In inam estates in Tanjore district (G.O. Ms. No. 3686, Revenue, dated 4th October 1958)	54

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—cont.

Date of coming into force of—cont.

In Kannanur (Periakannanur) inam estate in Sivaganga taluk (G.O. Ms. No. 4306, Revenue, dated 27th November 1958)	151
Mahadevimangalam village declared as inam estate under section 4 (G.O. Ms. No. 3902, Revenue, dated 15th October 1958)	151
Notification in the District Gazette about deposit of amount in the office of the Tribunal by the Director of Settlements, publication of—(G.O. Ms. No. 3939, Revenue, dated 18th October 1958)	56
Settlement of certain estates—	
In Coimbatore district, amendment to notification, dated 8th February 1955 (Memorandum No. 101962-J-3/58-2, Revenue, dated 26th November 1953)	103
In Ramanathapuram and Tanjore districts (Memorandum No. 74414-J3/58-2, dated 23rd October 1958)	58
In certain taluks of North Arcot (G.O. Ms. No. 3538, Revenue, dated 23rd September 1958)	57
In Chingleput district other than Kachinad and attached under-tenure estates, Sirunambudur and Kalahasti Zamindari Block B (G.O. Ms. No. 3143, Revenue, dated 26th August 1958)	57
In Ramanathapuram and Madurai districts (G.O. Ms. No. 2898, Revenue, dated 8th August 1958)	53
In Tirupattur taluk (Memorandum No. 101261-J3/58-2, Revenue, dated 8th December 1958)	250
In Vellore, Gudiyatham, Arkonam, Wallajah, Cheyyar, Polur and Arni taluks of North Arcot (G.O. Ms. No. 3538, Revenue, dated 23rd September 1958)	57
Settlement of Ramapuram Zamin Estates in Coimbatore district (Memorandum No. 64811-J3/58-2, Revenue, dated 12th August 1958)	68
Withdrawal of compensation deposited in respect of certain villages transferred to Andhra State (G.O. Ms. No. 3915, Revenue, dated 16th October 1958)	151
Executive Officers of Panchayats, amendment to regulations regarding classification, recruitment, etc. (G.O. Ms. No. 1295, L.A., dated 27th August 1958)	55
Factories Rules, 1950, amendments to—(G.O. Ms. No. 2551, Industries, Labour and Co-operation, dated 1st July 1958)	53
Fertilizers and Chemicals, Travancore, Limited, Madras, review of working of—for the year ended 31st December 1956; together with annual and other reports	57
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939 and General Sales Tax Rules, 1939, amendments to—(G.O. No. 3630, Revenue, dated 29th September 1958)	52
Geological Assistants, Geology Branch of the Industries Department, inclusion of posts of—within the purview of the Service Commission [G.O. Ms. No. 3216, Public (Services-A), dated 26th November 1958]	56
Governor's Address—	104
Industrial Employment (Standing Orders) Rules, 1947, amendment to—(G.O. Ms. No. 3970, Industries, Labour and Co-operation, dated 15th October 1958)	103

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Industrial Investment Corporation, Limited, Madras, review of working of—for the year ended 30th June 1957	57
Industries Subordinate Service, inclusion of certain temporary posts within the purview of the Service Commission [G.O. No. 3215, Public (Services), dated 26th November 1953]	56
Irrigation Department, report on achievements of—during the half-year ending 30th September 1957	51, 55
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Rules, 1956, amendments to—(G.O. No. 2933, Revenue, dated 18th October 1958)	54
Labour Department, review of activities for the first half-year 1958	51
Liquor Permit (Personal Consumption) Rules, 1956, amendments to—(G.O. Ms. No. 3483, Home, dated 13th December 1958)	102
Livestock Improvement Rules, 1942, amendment to—(G.O. Ms. No. 3168, Food and Agriculture, dated 15th September 1958)	51
Molasses Control and Regulation Rules, issue of—(G.O. Ms. No. 2779, Home, dated 4th October 1958)	54
Motor Vehicles Rules, 1940, amendments to—(G.Os. Ms. Nos. 3088 and 3089, Home, dated 7th November 1958, G.O. Ms. No. 3185, dated 18th November 1958, G.O. Ms. No. 3448, dated 10th December 1958 and G.Os. Ms. Nos. 3567 and 3568, dated 19th December 1958)	55, 56 104, 152 301
Motor vehicles tax—	
Amendment to notification No. 845 published on 28th June 1949 (G.O. No. 3330, Home, dated 1st December 1958)	56
Exemption of certain vehicles belonging to World Health Organization and assigned to Tuberculosis Chemotherapy Research Project, Madras, from—(G.O. Ms. No. 3527, Home, dated 17th December 1958)	103
Exemption of Jeeps MDF 1629 and MSX 2628 belonging to the United Nations Children's Emergency Fund from—(G.O. Ms. No. 2834, Home, dated 9th October 1958)	52
Exemption of non-transport vehicles coming from Mysore State from—and refund of tax on non-transport vehicles transferred to Mysore State (G.O. Ms. No. 2983, Home, dated 27th October 1958)	55
Exemption of Willy's Station Wagon MSX 2456 belonging to United Nations International Children's Emergency Fund from—(G.O. Ms. No. 3508, Home, dated 16th December 1958)	103
Official Language Act, amendment to notification re introduction of Tamil in Government offices not supplied with typewriters [G.O. No. 3151, Public (General-M), dated 21st November 1958]	56
Panchayat administration in Madras State, Notes on Development of—prepared by Sri R. A. Gopalswami	103
Plantations Agricultural Income-tax (Appeal and Revision) Rules, 1955, amendments to—(G.O. Ms. No. 4552, Revenue, dated 24th December 1958)	337
Police Department, review of working of the—during the first half-year, 1958	62

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.	
Port Department, review of activities of — for the first half of 1958-59	58
Probation of Offenders Rules, 1947, amendments to — (G.O. Ms. No. 3074, Home, dated 5th November 1958)	52
Public Service Commission (Madras) and Tribunal for Disciplinary Proceedings, Report of activities of — for the half-year ending 30th September 1958	53
Public Service Commission Regulations, 1954 (Madras), amendment to — [G.O. Ms. No. 3466, Public (Services-A), dated 22nd December 1958]	103
Record Office, Madras, review of activities of — for the first half of 1958-59	55
Sales tax —	
Exemption of furniture sold by Madras State Discharged Prisoners Aid Society, Madras and articles produced by Training-cum-Production Centres run by the Gandhiniketan Asram, T. Kallupatti from — (G.O. No. 4036, Revenue, dated 30th October 1958)	54
Reduction in rate of — on biscuits, jams, etc. (G.O. No. 3842, Revenue, dated 13th October 1958)	53
Settlement in Orathanad taluk, reorganization of administrative set-up on introduction of — (G.O. Ms. No. 4162, Revenue, dated 17th November 1958)	250
Sports Goods Instructor (Wood Working) and Sports Goods Instructor (Leather), Service Centre for manufacture of sports goods in the Industrial Estate, Guindy, and Production Assistants, Grades I and II, Foot-wear Production-cum-Service Centre, Perambur, inclusion of posts of within the purview of Service Commission [G.O. Ms. No. 2780, Public (Services-A), dated 13th October 1958]	52
Survey and Boundaries Act, 1923, amendment to rules under — (G.O. Ms. No. 3493, Revenue, dated 19th September 1958).	52
Transport Department, review of activities of — during the first half-year, 1958	54
Travancore Chitties Rules, amendments to — in their application to Kanyakumari district and Shencottah taluk (G.O. Ms. No. 3983, Industries, Labour and Co-operation, dated 15th October 1958)	103
Tuticorin Port Trust, review of activities of — for the first half of 1958-59	57
Vigilance Institutions, review of activities for the first half-year, 1958	52
Village Panchayats Act, 1950—	
Extension of term of—	
Ambasamudram Panchayat (G.O. No. 44, L.A., dated 9th January 1959)	211
Arcoot Panchayat (G.O. No. 85, L.A., dated 9th January 1959)	337
Edakkanad Panchayat (G.O. No. 1664, L.A., dated 15th November 1958)	54
Kallidaikurichi Panchayat (G.O. Ms. No. 45, L.A., dated 9th January 1959)	104
Madarpakkam Panchayat (G.O. Ms. No. 1788, L.A., dated 9th December 1958)	57

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Village Panchayats Act, 1950—cont.

Extension of term of—cont.

Mecheri Panchayat (G.O. No. 1886, L.A., dated 22nd December 1958)	53
Nellikuppam Panchayat (G.O. No. 1854, L.A., dated 16th December 1958)	57
Poonamallee Panchayat (G.O. No. 1623, L.A., dated 7th November 1958)	53
Punjaithaiyur Panchayat (G.O. No. 1855, L.A., dated 16th December 1958)	57
Ramanathapuram Panchayat (G.O. No. 1700, L.A., dated 22nd November 1958)	54
Notification of Kallakudi Panchayat in Tiruchirappalli district, as a panchayat for which a whole-time Executive Officer shall be appointed (G.O. Ms. No. 1681, L.A., dated 18th November 1958)	104
Village Panchayats Rules, amendments to — (G.Os. No. 1730, L.A., dated 28th November 1958 and No. 1762, dated 3rd December 1958)	58, 103
Water-supply and Drainage Departments of Municipal Councils, amendment to rule prescribing qualifications for certain posts (G.O. Ms. No. 3136, Health, dated 16th October 1956)	54
Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958, issue of — (G.O. Ms. No. 4371, Industries, Labour and Co-operation, dated 15th November 1958)	55
Patanjali Sastry, Sri M.—	
Governor's Address, discussion on	175-180
Personal explanation—	
Statement of — by a Member to correct misinterpretation of his speech	172
Plantations Agricultural Income-tax (Appeal and Revision) Rules, 1955—	
Amendments to —, notification laid on the table	337
Police Department—	
Revised of working of the — during the first half-year, 1958, laid on the table	52
Police force—	
Question re formation of a common—for the Southern Zone.	307
Political sufferers—	
Question re measures for assistance to —	167-168
Polytechnic schools—	
Question re number of candidates trained in—in Madras State during 1956-57 and 1957-58 and number absorbed in Government departments	71-72
Ponnuswamy Chettar, Sri S. R. P.—	
Governor's Address, discussion on	81-86

	PAGES
P—cont.	
Port Department—	
Review of activities of — for the first half of 1958-59, laid on the table	58
Port Trust, Tuticorin—	
Review of activities of — for the first half of 1958-59, laid on the table	57
Pre-professional courses—	
See Scholarships.	
Probation of Offenders Rules, 1947—	
Amendments to —, notification laid on the table	52
Production Assistants, Grades I and II (Perambur)—	
Inclusion of posts of — within the purview of the Service Commission, notification laid on the table	52
Public Service Commission (Madras) and Tribunal for Disciplinary Proceedings—	
Report of activities of—for the half-year ending 30th September 1958, laid on the table	53
Public Service Commission Regulations, 1954 (Madras)—	
Amendment to —, notification laid on the table	103
Purushotham, Sri T.—	
Bill—Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958	318-319 334-336
Closing down of certain schools, calling Minister's attention to State Aided School Managers' decision re	264
Governor's Address, discussion on	39-43
Q	
Questions and Answers—	
Chidambaranathan, Dr. A.—	
Question re teachers in Tiruchirappalli District Board Schools, delay in payment of salaries to	222-223
Ethirajalu, Sri M.—	
Question re—	
All-India Kisan tours, number organized up to August 1958 and object of	71
Bulls, sewing machines, tools and implements supplied to Harijan agriculturists during 1956-57 and 1957-58, number of	8-9
Fish-curing yards, construction of	111
Polytechnic schools in Madras State, number of candidates trained during 1956-57 and 1957-58 and number absorbed in Government departments	71-72
Wells dug for the benefit of Harijans in South Arcot during 1956-57 and 1957-58, number of	110-111
Gajapathy Nayagar, Sri A.—	
Question re—	
Indigenous medicines prepared at the College of Integrated Medicine, Madras, sources for obtaining ingredients	263
Tenders for purchase of raw drugs used in the Hospital of Integrated Medicine, Madras, persons invited	6-7

	PAGES
Q—cont.	
Questions and Answers—cont.	
Krishnamoorthy, Sri G.—	
Question re—	
Grant-in-aid Code, laying on the table of the House	307
Grant-in-aid Code, revision of	306
Merit scholarships to students in pre-professional courses, award of	263-264
Mohamed Raza Khan, Sri—	
Question re—	
Additional buildings in Fort St. George for Secretariat offices, expenditure on construction of	170-171
Common Police Force for the Southern Zone, formation of	307
Muthukannappan, Vidwan T.—	
Question re—	
Committee for finalization of the glossary of Tamil equivalents for English administrative terms, members of — and deviation from terms in the glossary	221-222
Fire accidents during 1957 and from January to June 1958, number, causes, damages caused, etc.	107-109
Government Colleges in Madras City where Urdu, Arabic, Persian and Islamic Literature are taught	5
Headquarters of Madras State, transfer to Madurai	305-306
Seed Farms in Chingleput district, places where started, capital expenditure incurred, etc.	169
Purushotham, Sri T. —	
Question re—	
Government Press, Madras, watch and ward staff in	308
Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, diversion of surplus funds under section 31 during 1957-58	171-172
Nursery (Special) Schools, number and recognition of	168-169
Siddha Research Centre at Jamnagar, report about working of	72-73
Superannuated Government officials, number of — reappointed during 1957-58 and principles governing reappointment	259-261
Tambaram-Villupuram section of Southern Railway, progress re electrification of	109
Vaigai Dam, villages in Madurai district submerged by the construction of — and rehabilitation of people affected	6
Ramaswami, Sri V. V.—	
Question re—	
Co-operative Department, retrenchment of posts due to constitution of separate Audit Offices in districts	73
Foodgrains required for the people of Madras State and progress of food production	223-224

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.

Ramaswami, Sri V. V.—cont.

Question re—

Government Estate, Guindy, development of a portion as a Public-cum-Children's Park and a Deer Park ...	225-226
Government servants, revision of scales of pay and dearness allowance of ...	105-107
Higher Technological Institute at Guindy, training of Indian students in German institutions ...	262-263
Higher Technological Institute at Guindy, quota of Madras State for admission of students to ...	262-263
Local Administration Act, Government of India's directions about a uniform ...	73-74
Political sufferers, measures for assistance to ...	167-168
Scheduled Tribes (Todas, Kotas, etc.) in the Nilgiris district, schemes for the social and economic welfare of ...	7-8

Sreenivasan, Dr. A.—

Question re Money-lenders Act, 1957, date of enforcement of ...	224-225
---	---------

R

Railways—

Question re Tambaram-Villupuram section of Southern Railway, progress re electrification of ...	109
---	-----

Ramasamy Gounder, Sri K. M.—

Governor's Address, discussion on ...	208-211
---------------------------------------	---------

Ramaswami, Sri V. V.—

Bill — Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 ...	313-315
Governor's Address, discussion on ...	120-125
	134, 135

Ramaswamy, Sri K. V.—

Governor's Address, discussion on — ...	180-183
---	---------

Record Office, Madras—

Review of activities of — for the first half of 1958-59, laid on the table ...	55
--	----

Rulings and observations of the Chair—

Bill—

Amendment: Amendment to delete a clause of a Bill—Ruled out of order as it had merely the effect of a negative vote. ...	297
--	-----

Debate—

During debates the Government as such could be attacked and not individual Ministers ...	38
Members should not discuss the action of the Governor ...	120

R—cont.

PAGES

Rulings and observations of the Chair—cont.

Presence of Ministers during debates—

With reference to a point raised about the necessity for the presence of Ministers in the House during the discussion on the Governor's Address, the Chairman observed—

"This is a universal complaint in every Legislature all over the world. I feel this complaint is made because the hon. Member has not got a full appreciation of the amount of work a Minister has got to get through. Being present in the Legislature is important, I admit. But if the hon. Member reads the proceedings of any Legislature, he will find that all Ministers are hardly ever present in the House. Ministers are present in the House sometimes and they are not present sometimes. But that, he cannot say, is want of responsibility or want of courtesy to the House, and I hope this sort of accusation against the Ministers will not be brought up in this House again." ... 113

Statement under rule 41 (1)—

There could be no discussion, point of information or point of order on a statement made by a Minister under rule 41 (1) ... 266

S

Sales tax—

Exemption of furniture sold by Madras State Discharged Prisoners Aid Society, Madras, and articles produced by Training-cum Production Centres run by the Gandhiniketan Asram, T. Kallupatti, notification laid on the table ... 54

Reduction in rate of — on biscuits, jam, etc., notification laid, on the table ... 53

Saraswathy Pandurangam, Srimathi—

Governor's Address, discussion on ...	147-149
---------------------------------------	---------

Scheduled Tribes—

Question re schemes for the social and economics welfare of — (Todas, Kotas, etc.) in the Nilgiris district ... 7-8

Scholarships—

Question re award of merit — to students in pre-professional courses ... 263-264

Schools —

Closing down of certain —, Minister's attention called to State Aided School Managers' decision re ... 264-266

Question re Nursery (Special) —, number and recognition of ... 168-169

See Polytechnic schools.

Secretariat—

See Buildings.

Seed Farms—

Question re places in Chingleput district where started, capital expenditure incurred, etc. ... 169

T—cont.

S—cont.		PAGES
Siddha Research Centre at Jamnagar—		
Question re report about working of	...	72-75
Sivanandam, Dr. T. V.—		
Governor's Address, discussion on	...	24-30
Sports Goods Instructor (Wood Working) and Sports Goods Instructor (Leather), Service Centre (Industrial Estate, Guindy)—		
Inclusion of posts of — within the purview of the Service Commission, notification laid on the table	...	52
Srinivasavaradan, Sri T. P.—		
Bill—Open Places (Prevention of Disfigurement Bill, 1958	...	309-311 336
Governor's Address, discussion on	...	19-24
Personal explanation by — to correct misinterpretation of his speech	...	172
Subramania Karayalar, Sri M.—		
Governor's Address, discussion on	...	140-143
Subramaniam, the Hon. Sri C.—		
Closing down of certain schools, statement re State Aided School Managers' decision	...	265-266
Governor's Address, discussion on	...	230-231
Information re scarcity of kerosene in Madras State	...	74
Subramanyam, Sri A.—		
Governor's Address, discussion on	...	94-99
Sudarsanam Naidu, Sri M. V.—		
Governor's Address, discussion on	...	149-151
Sundarambal, Srimathi K. B.—		
Bill — Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1953	...	323-324
Nomination of — to the panel of Vice-Chairmen	...	9
Surendram, Sri V. M.—		
Governor's Address, discussion on	...	91-94
Survey and Boundaries Act, 1923—		
Amendment to rules under —, notification laid on the table	...	52
Teachers—		
Question re delay in payment of salaries to — in Tiruchirappalli District Board Schools	...	222-223
Temples—		
Question re diversion of surplus funds under section 31 of Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, during 1957-58	...	171-172

Tiruchirappalli Kaiaaruvaram and Mattuvaram Bill, 1958—
See Bills.

Transport Department—

Review of activities of — during the first half-year, 1958, laid on the table ... 54

Travancore Chitties Rules—

Amendments to — in their application to Kanyakumari district and Shencottah taluk, notification laid on the table ... 103

Vaigai Dam—

Question re villages in Madurai district submerged by the construction of — and rehabilitation of people affected ... 6

Venkataraman, the Hon. Sri R.—

Condolence Resolution re death of John, Dr. V. K., a Member of the Council ... 2

Governor's Address, discussion on ... 21, 36, 49
50, 86, 135, 137, 183, 185, 189
226-236

Vigilance Institutions—

Review of activities of — for the first half-year, 1958, laid on the table ... 52

Village Panchayats Act, 1950—

Extension of term of—

Ambasamudram panchayat, notification laid on the table	211
Arcot panchayat, notification laid on the table	337
Edakkanad panchayat, notification laid on the table	54
Kallidaikurichi panchayat, notification laid on the table	104
Madarpakkam panchayat, notification laid on the table	57
Mecheri panchayat, notification laid on the table	58
Nellikuppam panchayat, notification laid on the table	57
Poonanallee panchayat, notification laid on the table	53
Punjaithaiyur panchayat, notification laid on the table	57
Ramanathapuram panchayat, notification laid on the table	54

Notification of Kallakudi panchayat in Tiruchirappalli district as a panchayat for which a wholetime Executive Officer shall be appointed, notification laid on the table ... 104

Village Panchayats Rules—

Amendments to —, notifications laid on the table ... 5

W

Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958—

Issue of —, notification laid on the table ... 54

Wells—

Question re number of — dug for the benefit of Harijans in South Arcot during 1956-57 and 1957-58 ... 111

